РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

ПОЛТАВСЬКА ОБЛАСТЬ

Науково-
документальна
серія книг
«Реабілітовані історією»

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

У ДВАДЦЯТИ СЕМИ ТОМАХ

ГОЛОВНА РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

ТРОНЬКО П. Т.
(голова)
ДАНИЛЮК Ю. З.
(заступник голови)
РЕЄНТ О. П.
(заступник голови)
БОГУНОВ С. М.
БОГУЦЬКИЙ Ю. П.
ВОЙНАЛОВИЧ В. А.
ГОРБИК В. О.
ЖУЛИНСЬКИЙ М. Г.
ЗЕМЛЯНСЬКИЙ Ю. В.
ЗЯБЛЮК М. П.
КОКІН С. А.
КРЕМЕНЬ В. Г.
КУРАС І. Ф.
ЛИТВИН В. М.
МАРЧУК Є. К.
ПИРІГ Р. Я.
ПШЕННИКОВ О. М.
РЕПРИНЦЕВ В. Ф.
РУБЛЬОВ О. С.
СКЛЯРЕНКО Є. М.
СМИРНОВ Ю. О.
СМОЛІЙ В. А.
СОХАНЬ П. С.
ЧИЖ І. С.
ШЕМШУЧЕНКО Ю. С.

КИЇВ – ПОЛТАВА
2004

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

ПОЛТАВСЬКА ОБЛАСТЬ

Книга друга

ОБЛАСНА РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

МОМОТ І. М.
(голова)
ВОЙНАЛОВИЧ В. А.
(заступник)
НЕСТУЛЯ О. О.
(заступник)
БАБЕНКО Л. Л.
БІЛОУС Г. П.
ГЛИЗЬ І. П.
ЖУРАВЕЛЬ Г. Г.
КОЗУБ В. Г.
КУЛЬЧИНСЬКИЙ М. Г.
ЛЯПАНЕНКО М. І.
ПАРАМОНОВ Ю. М.
ПАЩЕНКО В. О.
ПЕТРЕНКО С. Л.
ПУСТОВІТ Т. П.
РОТАЧ П. П.
СЕРГА М. І.
СЕРЕДА Г. П.
СУПРУНЕНКО О. Б.
ФЕСИК К. Б.
ЯКИМЕНКО М. А.

АВТОРСЬКИЙ КОЛЕКТИВ

Бабенко Л. Л., Борщенко Ю. В., Войналович В. А., Галіулліна Т. В., Гордієнко А. Т., Демиденко Т. П., Єрмак О. П., Нестуля О. О., Нестуля С. І., Нестуля С. О., Яровий В. Т.

ББК 63.3 (4УКР-4ПОЛ) 62-49
УДК 94 (477.53)
Р31

Реабілітовані історією. Полтавська область: Науково-документальна серія книг. — Київ — Полтава: Видавництво АСМІ, 2004. — Кн. 2. — 720_с.

ISBN 966-7653-18-2

До другої книги Полтавського тому науково-документальної серії «Реабілітовані історією» увійшли біографічні довідки про уродженців та жителів Полтавщини, які були репресовані в роки тоталітаризму і реабілітовані лише наприкінці XX століття. Том умістив лише частину складених на основі архівно-кримінальних справ архівного відділу Управління Служби безпеки України по Полтавській області довідок про наших земляків, прізвища яких починаються на літери від «А» до «К» включно.

Для істориків, краєзнавців, широкого кола читачів, небайдужих до минулого й майбутнього України.

Видається відповідно до постанови Президії Верховної Ради України від 6 квітня 1992 р. № 2256-XII «Про підготовку багатотомного науково-документального видання про жертви репресій на Україні» та постанови Кабінету Міністрів України від 11 вересня 1992 р. № 530 «Про підготовку і випуск серії книг «Реабілітовані історією».

Випущено на замовлення управління у справах преси та інформації Полтавської обласної державної адміністрації за «Програмою підтримки творчих спілок».

ISBN 966-7653-18-2

© Науково-редакційний підрозділ Полтавської облдержадміністрації, 2003.
© ВАТ «Видавництво «Полтава» — оригінал-макет, 2004.
© Видавництво АСМІ — друк, 2004.

Від обласної редколегії

Шановні читачі! Перед вами друга книга Полтавського тому науково-документальної серії книг «Реабілітовані історією». Вона видається згідно з постановою Президії Верховної Ради України від 6 квітня 1992 р. та постановою Кабінету Міністрів України від 11 вересня 1992 р., якими передбачено випуск багатотомного науково-документального видання про жертви політичних репресій в Україні.

Тоді ці рішення багатьом здавалися даниною часу. Та й сьогодні багато хто не хотів би «ворушити минуле», аби мати можливість змальовувати його виключно світлими фарбами. Ми з розумінням ставимося до їх позиції і ні в якому разі не відкидаємо тих здобутків, які український народ зумів досягти в роки тоталітаризму. Так само, як не збираємося очорнити нашу власну історію. Проте ми не маємо права закривати очі на муки і страждання безневинних жертв політичних репресій тоталітарної системи, яка жорстоко і цинічно ламала їх долі, надії і сподівання, принижувала людську гідність.

Скільки юнаків і дівчат не докохали? Скільки художників і поетів, композиторів і письменників не встигли написати свої кращі твори? Скільки наукових відкриттів не вийшли далі тюремних камер чи табірних бараків? А скільки талановитих хліборобів, сталеварів, машиністів, учителів, лікарів було відірвано від улюбленої справи, служінню якій вони вбачали свій обов'язок перед Батьківщиною? Нарешті, скільки обдарованих дітей не змогли народити неньці-Україні її кращі сини і доньки, закатовані в енкавеесівських застінках? Чи можемо ми уникати цих запитань?

Переконані – ні! Будуючи незалежну демократичну Україну, ми маємо, зобов'язані згадати імена тих, хто не з власної волі не дожив до цієї світлої миті. Це потрібно зробити заради відновлення справедливості щодо людей, які нічим не завинили ні перед власним народом, ні перед власною совістю. Це потрібно їхнім дітям і онукам, на яких десятки років лежало тавро родичів «ворогів народу». Та найбільше це потрібно сучасним творцям незалежної України. Всі ми повинні знати, що кожен наш вчинок, рано чи пізно, стане перед судом історії, судом наших нащадків. Тож зводити власну державу маємо з чистими помислами, з думкою про майбутнє. Це потрібно нам ще й тому, аби утвердити в свідомості кожного громадянина України переконання: немає нічого більш цінного, ніж людське життя, людська гідність. Адже лише вільні люди можуть будувати вільну й демократичну країну.

Саме тому у 1993 р. при Полтавській обласній державній адміністрації розпочав діяльність науково-редакційний підрозділ по підготовці Полтавського тому науково-документальної серії книг «Реабілітовані історією». З того часу його співробітниками за підтримки працівників Управління Служби безпеки України по Полтавській області опрацьовано близько 20 000 архівно-кримінальних справ, складено довідки на понад 22 000 репресованих полтавців. На їх основі підготовлені енциклопедичні біографічні довідки про наших земляків, які стали жертвами політичних репресій. Вони містять дані про час і місце народження, національність, місце проживання та роботи перед арештом, дату арешту, ким, коли і який вирок винесено, коли і ким реабілітовано.

До другої книги увійшли відповідні довідки про репресованих, прізвища яких починаються на літери від «А» до «К» включно і які були реабілітовані в установленому законом порядку на кінець 2002 р. Видання споряджено іменним та географічним покажчиками, які мають полегшити пошук необхідних даних у книзі. В додатках подається витяг з Кримінального кодексу УРСР, зокрема, з першо-

го розділу «Особливої частини» – «Контрреволюційні злочини», – за статтями якого найчастіше здійснювалися політичні репресії. Наводиться також список умовних скорочень, які зустрічаються в книзі.

Привертаємо увагу читачів до того, що включені до неї біографічні довідки складені на основі архівно-кримінальних справ, що зберігаються в архівному відділі Управління Служби безпеки України по Полтавській області. Це досить своєрідний корпус документів, які не завжди дозволяють об'єктивно відтворити усі дані про репресованих. Нерідко самі заарештовані каральними органами спеціально давали неточні відомості про місце народження, соціальне походження тощо, аби убезпечити від переслідування своїх близьких і рідних, друзів і знайомих. Тому редакційна колегія буде вдячна всім, хто надішле відзиви чи уточнення до матеріалів, включених до книги, спогади, документи. Всі вони будуть вивчені і враховані при підготовці наступних книг Полтавського тому серії «Реабілітовані історією».

Насамкінець, хотіли б висловити щиру подяку головам Полтавської обласної державної адміністрації М. І. Залудяку, О. О. Колеснікову, А. Т. Кукобі, Є. Ф. Томіну, О. В. Удовіченку та керівникам Полтавської обласної ради О. В. Полієвцю, В. В. Гришку за постійну увагу і підтримку в роботі науково-редакційного підрозділу та допомогу у виданні цієї книги.

А

АБАСОВ Іван Григорович, 1892 р., м. Кіровоград, грек, із міщан, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник райтрансторгхарчу. Заарештований 28 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 березня 1938 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-9, 54-10 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 квітня 1938 р. у м. Харків. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 17 липня 1964 р.

АБАСОВА Катерина Кіндратівна, 1892 р., с. Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Кременчук. Робітниця тютюнової фабрики. Заарештована 22 червня 1941 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 червня 1942 р. (стаття КК не вказана) за антирадянську агітацію до 5 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 2 лютого 1990 р.

АБЛАЖЕЙ Андрій Кіндратович, 1887 р., с. Охоняни Слонімського р-ну Гродненської обл. (Білорусь), білорус, із робітників, освіта початкова. Проживав на ст. Григорівка Південної залізниці. Дорожній майстер. Заарештований 17 лютого 1938 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 5 січня 1939 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-9, 54-11 КК УРСР до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом СРСР 11 квітня 1940 р.

АБРАМОВ Поліс, 1900 р., м. Урмія (Іран), ассірієць, із селян, неписьменний. Проживав у м. Полтава. Кустар. Заарештований 5 лютого 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 серпня 1939 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років заслання у Північний край. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 15 лютого 1957 р.

АБРАМОВИЧ Абрам-Герш Бенедиктович, 1890 р., м. Лодзь (Польща), єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник. Заарештований 24 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-7, 54-10 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 19 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 серпня 1989 р.

АБРАМОВИЧ Еля Бенедиктович, 1886 р., м. Лодзь (Польща), єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Завідувач виробництва артілі. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-7, 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 серпня 1989 р.

АБРОСІМОВ Костянтин Архипович, 1918 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Братислава (Словаччина). Офіцер військової частини. Заарештований 22 липня 1946 р. Засуджений Військовим трибуналом Центральної групи Радянських військ 22 серпня 1946 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Помер 24 грудня 1946 р. у місцях позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 червня 1997 р.

АВГУСТЕНЮК Семен Броніславович, 1895 р., с. Диткович Гродненської обл. (Білорусь), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Рудка Чутівського р-ну Полтавської обл. Робітник. Заарештований 9 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

АВГУСТЕНЮК Станіслав Броніславович, 1902 р., с. Диткович Гродненської обл. (Білорусь), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Артемівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Робітник

цукрозаводу. Заарештований 8 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 8 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 13 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 липня 1989 р.

АВДЄЄВ Архип Олексійович, 1883 р., м. Кобеляки Полтавської обл., українець, освіта середня. Проживав у с. Яхники Лохвицького р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований 19 лютого 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 9 червня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

АВЕРКІЄВ Володимир Олексійович, 1897 р., м. Валки Харківської обл., росіянин, із дворян, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Вчитель. Заарештований 22 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 24 червня 1960 р.

АВЕРКІЄВ Олексій Максимович, 1912 р., м. Ливні Орловської обл. (Російська Федерація), росіянин, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Робітник. Заарештований 5 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 16 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 вересня 1989 р.

АВЕРКІЄВА Олександра Костянтинівна, 1900 р., м. Рига (Латвія), росіянка, із службовців, освіта незакінчена вища. Проживала в м. Полтава. Домогосподарка. Заарештована 7 травня 1946 р. Засуджена Особливою нарадою при МВС СРСР 26 лютого 1947 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 3 серпня 1989 р.

АВЕРТІНОВ Мавлей Авертинович, 1897 р., с. Татиш Уфимської обл., татарин, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ступки Зіньківського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 27 червня 1941 р. Засуджений Верховним Судом Татарської АРСР 30 жовтня 1941 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Генеральною прокуратурою Російської Федерації 15 березня 1993 р.

АВЕРЧЕНКО Іван Прохорович, 1911 р., с. Давидівка Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Ташкент (Узбекистан). Начальник військово-технічного постачання 985-го стрілецького полку 226-ї стрілецької дивізії. Заарештований 30 листопада 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 226-ї стрілецької дивізії 12 лютого 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Термін покарання відбував у Ветлаг НКВС СРСР (Російська Федерація). Реабілітований Військовим трибуналом Північно-Кавказького ВО 17 листопада 1971 р.

АВКСЕНТЬЄВ Григорій Миколайович, 1893 р., с. Березівка Устинівського р-ну Кіровоградської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник. Заарештований 4 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 серпня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 серпня 1937 р. у м. Кременчук. Реабілітований Полтавським обласним судом 23 лютого 1966 р.

АВРААМОВ Іван Федорович, 1883 р., с. Омельник Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник міжрайторгу. Заарештований 31 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 9 серпня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 серпня 1937 р. у м. Кременчук. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 листопада 1989 р.

АВРАМЕНКО Дмитро Васильович, 1897 р., с. Комсомольське Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Комсомольське. Рахівник споживчого товариства. Заарештований 20 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 грудня 1937 р. у м. Суми. Реабілітований Сумським обласним судом 9 квітня 1959 р.

АВРАМЕНКО Дмитро Макарович, 1913 р., с. Луценки Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 10 вересня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 4-ї танкової армії 11 вересня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Помер 24 грудня 1946 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 серпня 1995 р.

АВРАМЕНКО Іван Іванович, 1896 р., с. Мелехи Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Загребелля Чорнухинського р-ну. Кравець. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбав-

лення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 червня 1966 р.

АВРАМЕНКО Іван Федорович, 1889 р., с. Станіславка Одеської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Бухгалтер артілі «Трикотажник». Заарештований 12 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

АВРАМЕНКО Іустин Васильович, 1886 р., с. Великі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у м. Харків. Помічник начальника учбового відділу училища червоних старшин. Заарештований 20 грудня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 20 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 20 жовтня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 17 серпня 1957 р.

АВРАМЕНКО Йосип Максимович, 1900 р., с. Мелехи Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Червоноармієць. Заарештований 21 вересня 1944 року. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 жовтня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Покарання відбував 12 років. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 вересня 1991 р.

АВРАМЕНКО Михайло Йосипович, 1919 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Червоноармієць. Заарештований 15 січня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом Ростовського-на-Дону гарнізону 3 березня 1941 р. за ст.ст. 58-8, 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Помер 24 грудня 1946 р. у місцях позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 квітня 1997 р.

АВРАМЕНКО Палладій Федосійович, 1894 р., с. Бірки Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Очеретувате Семенівського р-ну Полтавської обл. Слюсар. Заарештований 14 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 серпня 1957 р.

АВРАМЕНКО Степан Миколайович, 1887 р., смт Оржиця Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Оржиця. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 січня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 23 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 травня 1995 р.

АВРАМОВ Іван Миколайович, 1882 р., м. Глобине Полтавської обл., українець, із службовців, освіта вища. В минулому – священик УАПЦ. 1935 р. вперше засуджений до 3 років позбавлення волі за невиконання держподатку. Після відбуття покарання проживав у м. Полтава. Різноробочий місцевого комунгоспу. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений вдруге Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 листопада 1989 р.

АГАПЄЄВ Микола Іремійович, 1849 р., м. Полтава, росіянин, із дворян, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Без певного місця роботи. Звинувачувався у службі в армії генерала Денікіна. Розстріляний 6 травня 1920 р. при спробі втечі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1995 р.

АГАПЄЄВА Катерина Вікторівна, 1861 р., м. Полтава, росіянка, із дворян. Проживала у м. Полтава. Без певного місця роботи. Заарештована 2 травня 1920 р. як дружина царського генерала. Розстріляна 6 травня 1920 р. при спробі втечі з-під конвою. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1995 р.

АГЄЄВА Олена Трохимівна, 1897 р., с. Лобаново Кочетківського р-ну Північно-Казахстанської обл., росіянка, із селян, освіта початкова. Проживала в с. Тахтаулове Полтавського р-ну Полтавської обл. Робітниця радгоспу. Заарештована 26 червня 1941 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Татарської АРСР 17 жовтня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 26 червня 1991 р.

АГРОНОВИЧ-ПИНДРИК Софія Ізраїлівна, 1897 р., м. Полтава, єврейка, із робітників, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Вихователь дитбудинку. Заарештована 1 березня 1938 р. Засуджена Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11, 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 9 жовтня 1956 р.

АГРОНСЬКИЙ Леонтій Григорович, 1900 р., м. Полтава, єврей, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Москва (Російська Федерація). Комерційний директор артілі. Заарештований 28 червня 1942 р. Засуджений Особливою нарадою при

НКВС СРСР 30 вересня 1942 р. до 10 років позбавлення волі. Звільнений у 1954 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 7 травня 1955 р.

АДАМЕНКО Василь Максимович, 1915 р., с. В'язівок Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Перебував у Південному таборі НКВС Іванівської обл. (Російська Федерація). Заарештований 19 серпня 1940 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 жовтня 1940 р. за порушення військової присяги до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом Московського ВО 14 серпня 1958 р.

АДАМЕНКО Іван Панасович, 1903 р., с. Веремиївка Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Веремиївка. Колгоспник. Заарештований 9 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 17 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 травня 1959 р.

АДАМЕНКО Лука Васильович, 1915 р., с. Юсківці Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Заступник політрука взводу зв'язку 149-го окремого батальйону конвойних військ, м. Казань (Татарстан). Заарештований 29 липня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Татарської АРСР 9 серпня 1941 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 4 років позбавлення волі. Виконання вироку призупинено, направлений на передову позицію у діючу армію. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 червня 1994 р.

АДАМЕНКО Петро Миколайович, 1899 р., с. Попове Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян. Проживав у с. Попове. Колгоспник. Заарештований 16 січня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-1, 54-7, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 31 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 березня 1957 р.

АДАМЕНКО Петро Федорович, 1891 р., с. Сенча Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у с. Сенча. Вчитель. Заарештований 22 грудня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 28 квітня 1933 р. за ст. 59-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 жовтня 1989 р.

АДАМОВИЧ-КОМАРНИЦЬКА Маргарита Євгеніївна, 1912 р., українка, із селян, освіта вища. Проживала у м. Миргород Полтавської обл. Вчителька. Заарештована 12 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. до 5 років заслання в Казахстан. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1989 р.

АДАМОВИЧ-КОМАРНИЦЬКИЙ Валентин Дмитрович, 1902 р., м. Кам'янець-Подільський Хмельницької обл., українець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Вчитель. Заарештований 23 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 квітня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 жовтня 1989 р.

АДАМОВСЬКИЙ Петро Федорович, 1904 р., с. Малосівка Борщівського р-ну Тернопільської обл., поляк, із селян, неписьменний. Проживав у м. Глобине Полтавської обл. Робітник радгоспу. Заарештований 3 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 листопада 1989 р.

АДАМОВСЬКИЙ Франц Гаврилович, 1878 р., м. Красилів Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сторожове Чутівського р-ну Полтавської обл. Різноробочий. Заарештований 29 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 жовтня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 грудня 1958 р.

АЖАЖА Андрій Володимирович, 1885 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Бригадир механічного цеху паровозоремонтного заводу. Заарештований 22 лютого 1938 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 26 вересня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом СРСР 29 грудня 1958 р.

АЗАРОВ Михайло Йосипович, 1888 р., с. Семенівка Курської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник. Заарештований 4 лютого 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 31 липня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 жовтня 1995 р.

АЗІЗОВ Пилип Петрович, 1903 р., м. Урмія (Іран), ассірієць, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Кустар. Заарештований 3 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 1 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 25 серпня 1959 р.

АЗОЛІІ Віктор Іванович, 1908 р., м. Даугавпілс (Латвія), латиш, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Залізничник. Заарештований 8 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 березня 1938 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 серпня 1989 р.

АЙЗЕНБЕРГ Борис Самуїлович, 1911 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із робітників, освіта середня. Червоноармієць. Заарештований 24 серпня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Молотовської обл. 28 вересня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Військовою прокуратурою Прикарпатського ВО 28 грудня 1993 р.

АЙЗЕНБЕРГ Фішель Шльомович, 1904 р., м. Пінськ (Білорусь), єврей, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Токар гудзикової фабрики. Вперше заарештований 4 квітня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Вдруге заарештований 10 липня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 жовтня 1939 р. (стаття КК не вказана) до 5 років позбавлення волі. Термін покарання відбував 8 років 5 місяців. Втретє заарештований 8 січня 1949 р. Засуджений Особливою нарадою при МДБ СРСР 14 травня 1949 р. (стаття КК не вказана) до вислання на поселення. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 лютого 1957 р.

АЙЗЕНШТАТ Самуїл Леонтійович, 1905 р., м. Полтава, єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Без певного місця роботи. Відомості про перший арешт відсутні. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 14 листопада 1924 р. за ст.ст. 61, 72 КК УСРР до 3 років заслання до Сибіру. За постановою Особливої наради при Колегії ОДПУ від 28 листопада 1924 р. з-під варти звільнений. Заарештований вдруге 18 червня 1925 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 28 серпня 1925 р. за ст. 61 КК УСРР до 3 років заслання в Кіровський край. Термін заслання відбув у м. Кзил-Орда (Казахстан). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 жовтня 1995 р.

АКАМСИН Пилип Семенович, 1897 р., с. Захаркіно Саратовської обл. (Російська Федерація), росіянин, соціальне походження не вказане, освіта вища. Проживав у м. Карлівка Полтавської обл. Прораб заводу. Заарештований 27 листопада 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 4 січня 1945 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Військовою прокуратурою КВО 26 жовтня 1954 р.

АКИМЕНКО Мокій Микитович, 1898 р., с. Кошелів Гомельської обл. (Білорусь), білорус, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Слюзівка Семенівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 4 серпня 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 27 листопада 1937 р. за ст.ст. 29, 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 листопада 1992 р.

АКІМОВ Сергій Олександрович, 1900 р., м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Крюків. Столяр будівельної дільниці. Заарештований 25 квітня 1953 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 3 червня 1953 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. За постановою Верховного Суду СРСР 14 вересня 1955 р. термін покарання зменшено до 5 років. Звільнений з ув'язнення 3 жовтня 1955 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 квітня 1992 р.

АКІМОВСЬКИЙ Борис Євлампійович, 1890 р., м. Іваново (Російська Федерація), росіянин, із духовенства, освіта середня. Священик. Проживав у с. Старий Калкаїв Семенівського р-ну Полтавської області. Без певного місця роботи. Заарештований 6 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 11 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

АКСІОТІС Юрій (Георгій) Олександрович, 1910 р., м. Київ, українець, із службовців, освіта неповна середня. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Санітар аптеки. Заарештований 25 червня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 16 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 23 жовтня 1992 р.

АКСЮТА Іван Карпович, 1896 р., с. Кустолове Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кус-

толове. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 8 березня 1930 р. за ст.ст 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

АЛЕВИЧ Марія Іоганівна, 1914 р., німецька колонія «Аінфальд» Маріупольського р-ну Донецької обл., німкеня, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Не працювала. Заарештована 16 лютого 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 6 травня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітована Полтавським обласним судом 22 травня 1959 р.

АЛЕЙ Олег Олегович, 1888 р., м. Балаклава (АР Крим), росіянин, із селян, освіта вища. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Юрисконсульт «Райтрансторгхарч». Заарештований 23 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 лютого 1990 р.

АЛЕЙНІКОВ Олександр Васильович, 1893 р., ст. Казанська Ростовської обл. (Російська Федерація), українець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Вчитель. Заарештований 14 червня 1927 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 8 серпня 1927 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 липня 1989 р.

АЛЕКСАНДРОВ Іван Михайлович, 1887 р., смт Чорнухи Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Чорнухи. Без певних занять. Заарештований 5 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР Новосибірської обл. (Російська Федерація) Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

АЛЕКСАНДРОВА Євгенія Микитівна, 1922 р., м. Харків, росіянка, із службовців, освіта середня. Проживала у м. Калінінград (Російська Федерація). Інженер аеропорту. Заарештована 5 листопада 1951 р. Засуджена Військовим трибуналом військ МДБ Полтавської обл. 26 лютого 1952 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 25 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Амністована Військовим трибуналом КВО 24 грудня 1954 р. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 5 липня 1991 р.

АЛЕКСАНДРОВСЬКИЙ Павло Костянтинович, 1899 р., с. Юрки Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня. Військовослужбовець. Заарештований 27 червня 1938 р. Засуджений Військовим трибуналом БОВО 4 травня 1939 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до розстрілу. За постановою Верховного Суду СРСР 17 липня 1939 р. вирок скасовано, справу передано до нового розгляду. З-під варти звільнений 15 січня 1940 р. Реабілітований Прокуратурою РСЧА 31 грудня 1939 р.

АЛЕКСЄЄВ Борис Олексійович, 1891 р., м. Полтава, українець, із міщан, освіта неповна середня. Проживав у м. Полтава. Завідувач особистого столу апарату обласного землеуправління. Заарештований 18 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 28 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 31 липня 1957 р.

АЛЕКСЄЄВ Григорій Миколайович, 1883 р., м. Миколаїв, росіянин, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Працівник школи. Заарештований 9 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 28 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 квітня 1957 р.

АЛЕКСЄЄВ Леонід Іванович, 1896 р., с. Малі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Бухгалтер лікарні вагонобудівного заводу. Заарештований 6 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 серпня 1957 р.

АЛЕКСЄЄВ Олександр Миколайович, 1890 р., м. Кронштадт (Російська Федерація), росіянин, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Службовець облкомунгоспу. Заарештований 15 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 28 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 квітня 1957 р.

АЛЕКСІЄНКО Михайло Федорович, 1908 р., с. Вовнянка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вовнянка. Колгоспник. Заарештований 1 вересня

1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 січня 1943 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 5 років заслання до Красноярського краю. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 травня 1989 р.

АЛЕКСІН Петро Абрамович, 1902 р., с. Друхів Рівненського р-ну Рівненської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Розбишівка Гадяцького р-ну Полтавської обл. Службовець райради Тсоавіахіму. Заарештований 11 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 листопада 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 15 грудня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 6 січня 1961 р.

АЛЕНЧЕНКО (ОЛЕНЧЕНКО) Іван Авер'янович, 1893 р., с. Малі Будища Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Гадяч Полтавської обл. Вчитель. Заарештований 10 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 31 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 березня 1957 р.

АЛЕСИК Мотрона Федорівна, 1910 р., с. Оленське Гродненської обл. (Білорусь), українка, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Робітниця взуттєвої фабрики. Заарештована 20 травня 1937 р. Засуджена Військовим трибуналом Харківського ВО 4 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-8 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна, Особливою нарадою при МДБ СРСР 23 червня 1949 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-8 КК УРСР до заслання у Красноярський край (термін заслання не вказано). Звільнена із заслання в 1954 р. Реабілітована Верховним Судом СРСР 15 червня 1959 р.

АЛІСОВ Михайло Іванович, 1898 р., м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Агроном-зоотехнік інституту свинарства. Заарештований 11 березня 1938 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 23–26 червня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 4 роки та з конфіскацією майна. Реабілітований Військовим трибуналом Харківського ВО 25–27 квітня 1940 р.

АЛПУТОВ Данило (по батькові не зазначено), 1907 р., с. Мунчилевськ Ульянівської обл. (Російська Федерація), татарин, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 6 листопада 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС та охорони тилу Південно-Західного фронту 12 листопада 1941 р. за ст. 58-1 «г» ч. 1 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з відстрочкою виконання вироку до закінчення воєнних дій. Реабілітований Військовим трибуналом Південно-Західного фронту 24 листопада 1941 р.

АЛІФОНОВ Петро Іванович, 1893 р., смт Щорськ Криничанського р-ну Дніпропетровської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Харків. Заступник директора «Укрптахотресту». Заарештований 24 листопада 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 3 березня 1931 р. за ст. 54-7 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 10 квітня 1932 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 січня 1990 р.

АЛКСНІТ Ганна Іванівна, 1887 р., м. Смільтен (Латвія), латишка, із робітників, освіта середня. Проживала у м. Полтава. Завідувачка партархіву. Заарештована 4 грудня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 19 березня 1938 р. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 27 вересня 1989 р.

АЛОЯН Армінак Карапетович, 1888 р., м. Ерзерум (Туреччина), вірменин, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Кустар. Заарештований 8 жовтня 1946 р. Засуджений Військовим трибуналом гарнізону Радянських військ у м. Бухарест 28 квітня 1947 р. за ст. 58-1 «а» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 жовтня 1994 р.

АЛТИН Ілля Савович, 1893 р., Маріупольський р-н Донецької обл., грек, із селян, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Бірки Зіньківського р-ну Полтавської обл. Лісовод місцевого лісгоспу. Заарештований 18 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 лютого 1938 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до розстрілу. Вирок виконано 17 квітня 1938 р. в м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 31 жовтня 1958 р.

АЛУФ Самуїл Ілліч, 1920 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із робітників, освіта неповна середня. Проживав у м. Кременчук. Червоноармієць-музикант. Заарештований 26 вересня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом 17-ї армії 14 жовтня 1941 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 липня 1994 р.

АЛФЕРОВ Анатолій Григорович, 1928 р., м. Ілець Орловської обл. (Російська Федерація), росіянин, із службовців, освіта середня. Моряк Чорно-

морського флоту. Заарештований 26 листопада 1947 р. Засуджений Військовим трибуналом Військово-морських авіаучилищ 6 лютого 1948 р. за ст. 54-1 «б» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Військовою колегією Верховного Суду СРСР 23 квітня 1955 р.

АЛЬПЕР Хуна Шепшелевич, 1892 р., м. Смаргоні (Польща), єврей, із кустарів, освіта початкова. Проживав у м. Ростов-на-Дону (Російська Федерація). Робітник взуттєвої фабрики. Заарештований 13 грудня 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 жовтня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 21 червня 1965 р.

АЛЬТШУЛЕР Яків Леонтійович, 1877 р., м. Полтава, єврей, із міщан, освіта вища. Проживав у м. Харків. Завідувач відділу Наркомзему УСРР. Заарештований 8 грудня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 3 березня 1931 р. за ст. 54-7 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 10 квітня 1932 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 січня 1990 р.

АМЧЕСЛАВСЬКИЙ Анатолій Абрамович, 1900 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Військовий комісар військового складу. Заарештований 15 березня 1938 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 16 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-1 «б», 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 жовтня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 21 вересня 1957 р.

АНАНЕНКО Лаврентій Трохимович, 1900 р., с. Білики Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Головний бухгалтер санстанції. Вперше засуджений у 1935 р. (орган засудження не вказаний) за ст.ст. 97, 99 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. З-під варти звільнений у 1936 р. Вдруге засуджений 26 червня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР (інші відомості відсутні). Термін покарання відбував у м. Казань (Татарстан, Російська Федерація). Помер у місцях ув'язнення 12 червня 1942 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 березня 1995 р.

АНАНЬЄВ Михайло Пилипович, 1906 р., с. Станіслав Білозерського р-ну Херсонської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Карлівка Полтавської обл. Завідувач лісоскладу. Заарештований 18 липня 1933 р. Засуджений Полтавським обласним судом 11 квітня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 8 квітня 1955 р.

АНАЦЬКИЙ (ОНАЦЬКИЙ) Максим Денисович, 1915 р., с. Остапівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Краматорськ Донецької обл. Командир військового підрозділу. Заарештований 11 квітня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 5-ї армії 5 травня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 грудня 1994 р.

АНГЕЛОВ Олексій Федорович, 1881 р., с. Мачухи Полтавського р-ну Полтавської обл., росіянин, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Касир взуттєвої фабрики. Заарештований 13 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 5 липня 1958 р.

АНГЕЛЬСЬКИЙ Дмитро Іванович, 1898 р., м. Свенцяни (Польща), білорус, із службовців, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Полтава. Художник НДІ свинарства. Заарештований 13 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 жовтня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 15 серпня 1958 р.

АНГЛИКІВСЬКА (АНГЛИКОВСЬКА) Павлина Антонівна, 1888 р., с. Гнатівці Хмельницького р-ну Хмельницької обл., полька, із селян, неписьменна. Проживала на х. Слиньки Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспниця. Заарештована 27 грудня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 лютого 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 26 березня 1990 р.

АНГЛІКОВСЬКИЙ Зенік Михайлович, 1881 р., Старокостянтинівський р-н Хмельницької обл., поляк, соціальне походження не вказане, освіта початкова. Проживав у садибі радгоспу ім. Петровського Чутівського р-ну Полтавської обл. Робітник радгоспу. Заарештований 19 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 19 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 липня 1989 р.

АНДРЄЄВ Григорій Павлович, 1880 р., м. Тамбов (Російська Федерація), росіянин, із робіт-

ників, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Адвокат. Заарештований 6 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

АНДРЄЄВ Іван Андрійович, 1908 р., с. Малий Шемер'ян (Чувашія, Російська Федерація), чуваш, соціальне походження не вказане, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 20 вересня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 26-ї стрілецької дивізії 20 листопада 1942 р. за ст. 58-1 «г» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з відстрочкою виконання вироку до закінчення воєнних дій. Реабілітований Військовим трибуналом Ленінградського ВО 23 березня 1992 р.

АНДРЄЄВ Максим Парменович, 1884 р., с. Козлово Кирилівського р-ну Череповецької обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Майстер молочної ферми «Збутопродукти». Заарештований 13 грудня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при ДПУ УСРР 16 лютого 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1990 р.

АНДРЄЄВ Микола Йосипович, 1892 р., м. Кострома (Російська Федерація), росіянин, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Бухгалтер шкірпромспілки. Заарештований 7 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 14 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 березня 1957 р.

АНДРЄЄВ Олександр Давидович, 1882 р., с. Олексіївка Бобринецького р-ну Кіровоградської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Бухгалтер комунгоспу. Заарештований 16 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 14 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 7 вересня 1956 р.

АНДРЕЙКУС Семен Семенович, 1882 р., с. Ейдути (Литва), литовець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лютенські Будища Зіньківського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 4 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 19 березня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 липня 1989 р.

АНДРЕЙКО Феодосій Пилипович, 1903 р., с. Сухомихайлівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 20 травня 1942 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 березня 1943 р. (стаття КК не вказана) до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 травня 1997 р.

АНДРЕЙЧИК Йосип Гнатович, 1881 р., с. Селище Новогрудського р-ну Гродненської обл. (Білорусь), білорус, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Залізничник. Заарештований 8 квітня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 15 липня 1937 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 травня 1991 р.

АНДРЕНКО Іван Іванович, 1895 р., смт Диканька Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Диканька. Заготівельник артілі. Заарештований 1 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 грудня 1960 р.

АНДРЕНКО Йосип Іванович, 1890 р., с. Горбатівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Горбатівка. Колгоспник. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 30 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 квітня 1989 р.

АНДРІАНІ Сергій Олександрович, 1908 р., м. Лохвиця Полтавської обл., українець, із міщан, освіта початкова. Проживав у м. Лохвиця. Учень реального училища. Заарештований 4 грудня 1919 р. Відомості про засудження відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 травня 1994 р.

АНДРІЄВСЬКИЙ Андрій Данилович, 1889 р., м. Прилуки Чернігівської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник паровозного депо. Заарештований 25 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1989 р.

АНДРІЄВСЬКИЙ Борис Никанорович, 1894 р., м. Кобеляки Полтавської обл., українець, із

службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Економіст меблевої фабрики. Вперше заарештований 22 листопада 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 28 лютого 1934 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Вдруге заарештований 6 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 вересня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 жовтня 1989 р. та 22 жовтня 1989 р.

АНДРІЄВСЬКИЙ Іван Іванович, 1903 р., с. Бодаква Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Пласківщина Лохвицького р-ну. Робітник залізниці. Заарештований 13 січня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 7 квітня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Термін покарання відбував у м. Воркута (Російська Федерація). Реабілітований Військовим трибуналом КВО 30 листопада 1954 р.

АНДРІЄВСЬКИЙ Іван Петрович, 1877 р., с. Макіївка Варвинського р-ну Чернігівської обл., українець, із духовенства, освіта середня. Закінчив Полтавську духовну семінарію. Проживав у с. Матвіївка Котелевського р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований 23 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Утримувався у в'язниці м. Полтава. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 червня 1990 р.

АНДРІЄВСЬКИЙ Олександр Панасович, 1914 р., м. Карлівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Військовослужбовець. Заарештований 20 лютого 1942 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР (дата відсутня) за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 5 років позбавлення волі. Виконання вироку призупинено, направлений у діючу армію. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 серпня 1990 р.

АНДРІЄВСЬКИЙ Петро Іванович, 1894 р., м. Первомайськ Миколаївської обл., українець, із службовців, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Бухгалтер артілі. Заарештований 23 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 15 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 серпня 1989 р.

АНДРІЄНКО Андрій Васильович, 1894 р., с. Остапівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Інструктор маслозаводу. Заарештований 21 жовтня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 24 травня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Білорецькому таборі НКВС СРСР. Реабілітований Верховним Судом УРСР 8 жовтня 1957 р.

АНДРІЄНКО Архип Афанасійович, 1874 р., с. Балясне Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Балясне. Колгоспник. Заарештований 9 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 травня 1959 р.

АНДРІЄНКО Лев Феоктистович, 1891 р., с. Попівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Бухгалтер маслозаводу. Заарештований 21 вересня 1948 р. Засуджений Військовим трибуналом військ МВС Полтавської обл. 2 листопада 1948 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 25 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Термін покарання відбував у Дубравтаборі НКВС СРСР. Реабілітований Військовим трибуналом Західно-Сибірського ВО 13 травня 1955 р.

АНДРІЄНКО Микола Антонович, 1898 р., м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Крюків. Слюсар вагонобудівного заводу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 28 січня 1959 р.

АНДРІЄНКО Микола Олексійович, 1922 р., с. Матяшівка Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Матяшівка. Заарештований 25 квітня 1940 р. Засуджений Полтавським обласним судом 12 серпня 1940 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 27 червня 1966 р.

АНДРІЄНКО Микола Степанович, 1919 р., м. Котовськ Одеської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник заводу. Заарештований 22 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 листопада 1937 р. за ст. 54-1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 листопада 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 серпня 1989 р.

АНДРІЄНКО Михайло Васильович, 1914 р., м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта неповна середня. Проживав у м. Крюків. Червоноармієць. Заарештований 23 червня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом 11-ї гвардійської армії 2 липня 1944 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. За постановою військового трибуналу Прибалтійського ВО 25 грудня 1956 р. термін покарання зменшено до 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 липня 1994 р.

АНДРІЄНКО Павло Дмитрович, 1890 р., с. Комишня Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малоосвічений. Проживав у с. Комишня. Диякон місцевої церкви. Заарештований 4 травня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 грудня 1989 р.

АНДРІЄНКО Петро Якович, 1893 р., смт Нові Санжари Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Нові Санжари. Кустар. Заарештований 21 жовтня 1920 р. Засуджений Трійкою управління особливих відділів Південного та Північно-Західного фронтів 11 листопада 1920 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 11 листопада 1920 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 березня 1994 р.

АНДРІЄНКО Яків Петрович, 1862 р., смт Нові Санжари Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Нові Санжари. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 жовтня 1920 р. Засуджений Трійкою управління особливих відділів Південного та Північно-Західного фронтів 11 листопада 1920 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 11 листопада 1920 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 березня 1994 р.

АНДРІЄЦЬ Данило Савович, 1885 р., с. Крутий Берег Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крутий Берег. Голова сільради. Заарештований 1 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 31 жовтня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 вересня 1958 р.

АНДРІЄЦЬ Катерина Олександрівна, 1898 р., с. Опішняни Полтавського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, малоосвічена. Проживала в м. Полтава. Член релігійної секти ІПХ. Заарештована 11 січня 1947 р. Засуджена Полтавським обласним судом 17 лютого 1947 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою у правах на 5 років. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 19 липня 1991 р.

АНДРІЄЦЬ Яків Орестович, 1889 р., с. Рунівщина Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рунівщина. Бухгалтер відділу зв'язку. Вперше заарештований 13 липня 1932 р. З-під варти звільнений 28 січня 1933 р. Вдруге заарештований 17 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 березня 1957 р.

АНДРІЙКО Андрій Федорович, 1898 р., с. Дзюбанівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Козельщина Полтавської обл. Працівник радгоспу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР Мурманської обл. (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1989 р.

АНДРІЙКО Василь Тимофійович, 1911 р., м. Полтава, українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник райспоживспілки. Заарештований 24 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Звільнений за додатковим розслідуванням 8 червня 1939 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 лютого 1996 р.

АНДРІЙКО Григорій Іванович, 1921 р., с. Потеряйки Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 14 вересня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 134-ї окремої стрілецької бригади 19 вересня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 вересня 1995 р.

АНДРІЙКО Іван Антонович, 1908 р., с. Розсипалівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сухинівка Кобеляцького р-ну. Колгоспник. Заарештований 15 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбав-

лення волі. Термін покарання відбував до 1947 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 березня 1959 р.

АНДРІЙКО Макар Сергійович, 1895 р., с. Старі Санжари Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 29 грудня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 297-ї окремої стрілецької дивізії 19 січня 1944 р. за ст.ст. 58-10 ч. 2, 193-12 «в» КК РРФСР до розстрілу. Військовим трибуналом 2-го Українського фронту 5 лютого 1944 р. вирок змінено на 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 лютого 1997 р.

АНДРІЙЧЕНКО Антон Тимофійович, 1886 р., с. Нижні Млини Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник трикотажної фабрики. Заарештований 22 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21–23 березня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 28 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 15 серпня 1958 р.

АНДРІЙЧУК Євтихій Григорович, 1882 р., м. Пирятин Полтавської обл., українець, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Пирятин. Робітник відділення зв'язку. Заарештований 19 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 жовтня 1958 р.

АНДРІЮК Василь Микитович, 1918 р., с. Бобрівник Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Радист-кодувальник Чернігівської військово-авіаційної школи. Заарештований 16 вересня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом Ашхабадського гарнізону 27 вересня 1943 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК ТРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 грудня 1994 р.

АНДРУЗЬКИЙ Валентин Євгенович, 1912 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із службовців, освіта неповна середня. Проживав у м. Кременчук. Нормувальник лісотарного заводу. Заарештований 14 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Каргаполлаг НКВС СРСР. Реабілітований Полтавським обласним судом 2 листопада 1959 р.

АНДРУЗЬСЬКИЙ Євген Якович, 1886 р., м. Кобеляки Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Бухгалтер облветпостачу. Заарештований 28 червня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 13 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 14 травня 1958 р.

АНДРУСЕНКО Влас Пилипович, 1889 р., с. Малі Бубни Роменського р-ну Сумської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Харківці Лохвицького р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 19 лютого 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою у правах на 5 років. Реабілітований Верховним судом УРСР 11 березня 1990 р.

АНДРУСЕНКО Іван Олександрович, 1926 р., с. Більськ Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Без певного місця проживання і занять. Заарештований 8 листопада 1947 р. Засуджений Військовим трибуналом військ МВС Західно-Сибірського округу 18 лютого 1948 р. за ст. 58-1 «а» КК РРФСР до 25 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Термін покарання відбував до 22 червня 1956 р. Реабілітований Військовим трибуналом Сибірського ВО 22 червня 1956 р.

АНДРУСЬКИЙ Тимофій Кузьмич, 1891 р., с. Білоцерківка Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня. Закінчив Полтавську духовну семінарію. Проживав у с. Білоцерківка. Священик. Заарештований 3 квітня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 15 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним судом УРСР 11 травня 1990 р.

АНДРУШКО Василь Гаврилович, 1902 р., с. Бригадирівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бригадирівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 серпня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 березня 1931 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 липня 1989 р.

АНДРУШКО Михайло Ілліч, 1902 р., с. Бригадирівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Бригадирівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 серпня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою

при Колегії ДПУ УСРР 30 березня 1931 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 липня 1989 р.

АНДРУЩЕНКО Григорій Михайлович, 1888 р., с. Надежда Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Надежда. Колгоспник. Заарештований 17 березня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 січня 1959 р.

АНДРУЩЕНКО Григорій Петрович, 1901 р., с. Дудникове Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дудникове. Колгоспник. Заарештований 1 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбув повністю. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 лютого 1960 р.

АНДРУЩЕНКО Іван Панасович, 1908 р., с. Сергіївка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Святилівка Глобинського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 лютого 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 17 квітня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 жовтня 1989 р.

АНДРУЩЕНКО Іван Юхимович, 1911 р., с. Краснознаменка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Гадяч. Студент 3-го курсу педагогічного технікуму. Заарештований 5 березня 1933 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 31 липня 1933 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1989 р.

АНДРУЩЕНКО Матвій Матвійович, 1899 р., с. Черевки Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Пащенки Решетилівського р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований 21 червня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 3 жовтня 1935 р. (статті КК не наведені) до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1991 р.

АНДРУЩЕНКО Матвій Опанасович, 1897 р., с. Сергіївка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крива Руда Семенівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 8 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1989 р.

АНДРУЩЕНКО Микола Григорович, 1893 р., с. Святилівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Святилівка. Колгоспник. Заарештований 9 березня 1939 р. Засуджений Полтавським обласним судом 9 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР м. Караганда (Казахстан). Реабілітований Верховним Судом УРСР 29 березня 1963 р.

АНДРУЩЕНКО Михайло Митрофанович, 1905 р., с. Грабинівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Машиніст паровозного депо. Заарештований 6 лютого 1938 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 11 серпня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР Біломор-Балтійського комбінату. Реабілітований Верховним Судом СРСР 12 квітня 1961 р.

АНДРУЩЕНКО Овксентій Федорович, 1880 р., с. Біляки Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Біляки. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 31 травня 1931 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 5 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 вересня 1989 р.

АНДРУЩЕНКО Олексій Мусійович, 1893 р., с. Андрушки Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Андрушки. Колгоспник. Заарештований 22 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 травня 1989 р.

АНДРУЩЕНКО Павло Романович, 1902 р., с. Микільське Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Микільське. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 лютого 1930 р. Вперше засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 8 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у

Північний край. Дата другого арешту не вказана. Вдруге засуджений 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 квітня 1992 р.

АНДРУЩЕНКО Степан Лук'янович, 1912 р., с. Нижня Будаківка Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Васильків Київської обл. Червоноармієць. Заарештований 29 вересня 1936 р. Засуджений Військовим трибуналом 45-го мехкорпусу Київського ВО 3 грудня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 листопада 1995 р.

АНДРУЩЕНКО Тимофій Іванович, 1904 р., с. Андрушки Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у радгоспі ім. Червоної Армії. Слюсар радгоспу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 квітня 1989 р.

АНДРУЩЕНКО Яким Іванович, 1883 (1881) р., с. Кривенки Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Кривенки. Селянин-одноосібник. Вперше заарештований 5 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 1 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 7 років позбавлення волі. Вдруге заарештований 24 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 11 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1989 р. та 16 січня 1990 р.

АНДРУЩЕНКО Яків Іванович, 1899 р., с. Липове Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Липове. Колгоспник. Заарештований 16 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 17 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 травня 1959 р.

АНДРУЩУК Василь Іванович, 1893 р., місце народження за обліковою карткою не визначене, поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Черняхівка Яготинського р-ну Київської обл. Колгоспник. Заарештований 9 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 28 вересня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 березня 1959 р.

АНДРУЩУК Тимофій Харитонович, 1907 р., с. Святоць Теофіпольського р-ну Хмельницької обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Копили Полтавського р-ну Полтавської обл. Робітник артілі «Швейремонт». Заарештований 11 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 жовтня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 січня 1960 р.

АНДРЮЩЕНКО Роман Юхимович, 1883 р., с. Грабинівка Полтавського р-ну Полтавської обл., ~~українець,~~ із селян, освіта початкова. Проживав у с. Затурине Полтавського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 січня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 25 лютого 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1990 р.

АНЕПІР Панас Савич, 1909 р., с. Лівенське Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хоружівка Оржицького р-ну Полтавської обл. Бригадир радгоспу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 22 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 вересня 1958 р.

АНИПР Іван Федотович, 1909 р., с. Лівенське Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Нові Санжари Полтавської обл. Робітник комбінату. Заарештований 1 вересня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 11 лютого 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 грудня 1994 р.

АНИСИМОВ Павло Григорович, 1912 р., с. Кровне Сумського р-ну Сумської обл., українець, із селян, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Полтава. Студент 4-го курсу педагогічного інституту. Заарештований 7 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 28 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР Приморського краю (Російська Федерація). Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 квітня 1957 р.

АНІКЄЄВ Іван Лукич, 1917 р., с. Макухівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Макухівка.

Кочегар паровозного депо. Заарештований 19 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 4 лютого 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 жовтня 1965 р.

АНІКІЄВ Микола Олександрович, 1897 р., м. Одеса, росіянин, із дворян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Вчитель. Заарештований 15 березня 1929 р. Засуджений Колегією ОДПУ 23 листопада 1929 р. за ст. 54-11 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 8 грудня 1929 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 вересня 1989 р.

АНІСІМОВ Павло Федотович, 1904 р., с. Шахнеці Печорського р-ну Псковської обл. (Російська Федерація), естонець, із селян, освіта початкова. Проживав у радгоспі ім. Петровського Чутівського р-ну Полтавської обл. Робітник радгоспу. Заарештований 8 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 14 жовтня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 листопада 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р.

АНІСІМОВ Степан Филимонович, 1904 р., с. Майорщина Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Військовослужбовець. Дата першого арешту не вказана. Вперше засуджений Новосибірським військовим трибуналом у 1934 р. за ст. 109 КК РСФРР до 1 року ув'язнення. Вдруге заарештований 10 листопада 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 8 березня 1938 р. за ст.ст. 58-1 «б», 58-7, 58-8, 58-11 КК РРФСР до розстрілу. Вирок виконано 9 березня 1938 р. Реабілітований Головним управлінням по нагляду за виконанням законів у Збройних Силах 18 лютого 1993 р.

АНІСТРАТЕНКО Іларіон Васильович, 1892 р., с. Васине Знам'янського р-ну Кіровоградської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Бухгалтер заводу. Заарештований 17 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 жовтня 1989 р.

АНІСТРАТЕНКО Микола Гаврилович, 1896 р., ст. Знам'янка Знам'янського р-ну Кіровоградської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у с. Куликове Полтавського р-ну Полтавської обл. Агроном радгоспу. Заарештований 21 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 23 липня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 вересня 1958 р.

АНІЩЕНКО Олександр Іванович, 1906 р., с. Білоярівка Амвросіївського р-ну Донецької обл., українець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Київ. Студент Інституту Червоної Професури. Заарештований 20 червня 1937 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 29 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавським обласним судом 21 лютого 1990 р.

АНКІРСЬКИЙ Сергій Михайлович, 1896 р., м. Москва (Російська Федерація), росіянин, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Лохвиця Полтавської обл. Вчитель. Заарештований 24 липня 1938 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 2 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-8, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 28 грудня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 8 травня 1958 р.

АНОХІНА-ПОГОДІНА Іфросинія Михайлівна, 1906 р., м. Харків, росіянка, із робітників, освіта середня. Проживала у м. Одеса. Домогосподарка. Заарештована 21 вересня 1949 р. Засуджена Особливою нарадою при МДБ СРСР 25 лютого 1950 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до заслання у Красноярський край (термін заслання не вказано). Реабілітована Полтавським обласним судом 14 квітня 1960 р.

АНПІЛОВ Макар Никифорович, 1896 р., с. Ново-Михайлівське Ставропольського краю (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Залізничник. Заарештований 29 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 19 листопада 1943 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 червня 1990 р.

АНТИЛІКАТОРОВ Михайло Федорович, 1901 р., с. Слобода Архангельського р-ну Воронезької обл. (Російська Федерація), українець, із селян, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Завідувач ветеринарної лікарні. Заарештований 7 серпня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 30 жовтня 1944 р. за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 вересня 1962 р.

АНТИЛІКАТОРОВА Віра Дмитрівна, 1906 р., с. Мокра Ольхівка Камишинського р-ну Саратовської обл. (Російська Федерація), росіянка, із службовців, освіта неповна середня. Проживала в м. Полтава. Домогосподарка. Заарештована 9 жовтня 1943 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 лютого 1944 р. за ст. 58-1 «а» КК РРФСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 7 червня 1960 р.

АНТОЛЬ Іван Андрійович, 1894 р., с. Сатмарнимити (Угорщина), угорець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 25 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 5 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 15 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 22 квітня 1960 р.

АНТОНЕНКО Архип Мойсейович, 1911 р., с. Потягайлівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Красноярськ (Російська Федерація). Збройний майстер боєпостачання 255-ї авіабригади. Заарештований 10 травня 1935 р. Засуджений Військовим трибуналом Сибірського ВО 8 червня 1935 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 2 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 травня 1995 р.

АНТОНЕНКО Василь Петрович, 1908 р., с. Шилівка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шилівка. Колгоспник. Заарештований 29 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 травня 1989 р.

АНТОНЕНКО Василь Якович, 1897 р., с. В'язівок Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. В'язівок. Помічник начальника повітової міліції. Заарештований 23 серпня 1921 р. Засуджений Полтавською ГубНК 18 жовтня 1921 р. (стаття КК не вказана) як організатор повстанського петлюрівського комітету до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 листопада 1996 р.

АНТОНЕНКО Георгій Семенович, 1897 р., с. Лазірки Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у с. Лазірки. Бухгалтер школи. Заарештований 25 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 квітня 1958 р.

АНТОНЕНКО Григорій Андрійович, 1894 р., с. Райозеро Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Райозеро. Селянин-одноосібник. Вперше заарештований 7 січня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 22 лютого 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Після відбуття покарання проживав у с. Райозеро. Колгоспник. Вдруге заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 17 листопада 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 31 серпня 1961 р. та Полтавською обласною прокуратурою 16 травня 1995 р.

АНТОНЕНКО Данило Пилипович, 1899 р., смт Ріпки Чернігівської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Ріпки. Робітник-залізничник. Заарештований 23 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 лютого 1938 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-8, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 березня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 серпня 1958 р.

АНТОНЕНКО Кирило Петрович, 1910 р., с. Шилівка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бакай Решетилівського р-ну. Колгоспник. Заарештований 29 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР Хабаровського краю (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 червня 1989 р.

АНТОНЕНКО Костянтин Данилович, 1879 р., с. Коломак Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Впродовж 1924–1936 рр. служив священиком. Проживав у м. Полтава. Охоронник тресту «Полтавторг». Заарештований 14 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Утримувався у в'язниці м. Полтава. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 2 листопада 1959 р.

АНТОНЕНКО Олексій Олександрович, 1903 р., с. Плавні Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Плавні. Колгоспник. Заарештований 26 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою

при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 листопада 1989 р.

АНТОНЕНКО Павло Петрович, 1908 р., с. Шилівка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шилівка. Коваль колгоспу. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

АНТОНЕНКО Петро Петрович, 1905 р., с. Шилівка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шилівка. Колгоспник. Заарештований 4 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 березня 1957 р.

АНТОНЕНКО Петро Семенович, 1901 р., м. Прилуки Чернігівської обл., українець, із кустарів, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Тимчасово не працював. Заарештований 22 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 16 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 березня 1957 р.

АНТОНЕНКО Семен Федорович, 1907 р., с. Березняки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Березняки. Колгоспник. Заарештований 5 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 вересня 1989 р.

АНТОНЕЦЬ Василь Филимонович, 1880 р., с. Славки Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шкурупії Решетилівського р-ну. Без певного місця роботи. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 січня 1959 р.

АНТОНЕЦЬ Степан Аврамович, 1897 р., с. Славки Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена вища. Проживав у с. Славки. Колгоспник. Заарештований 14 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 12 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 січня 1959 р.

АНТОНОВ Георгій Олександрович, 1917 р., м. Полтава, українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Старший продавець «Укркниготоргу». Заарештований 25 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 грудня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Північноуральських таборах НКВС СРСР (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1989 р.

АНТОНОВ Олександр Володимирович, 1903 р., м. Москва (Російська Федерація), росіянин, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Службовець комунгоспу. Заарештований 26 листопада 1929 р. Засуджений Судовою трійкою ДПУ УСРР 4 лютого 1930 р. за ст. 54-4 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 15 лютого 1930 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 липня 1990 р.

АНТОНОВ Олександр Олександрович, 1900 р., м. Полтава, українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Електротехнік книгокульторгу. Заарештований 7 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-7, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 11 жовтня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 15 серпня 1958 р.

АНТОНОВА Ніпель Харитонівна, 1925 р., м. Полтава, росіянка, із робітників, освіта неповна середня. Проживала у м. Полтава. Без певних занять. Заарештована 11 вересня 1941 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 23 травня 1942 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 2 лютого 1990 р.

АНТОНОВИЧ Іван Степанович, 1891 р., с. Старівщина Гродненського р-ну Гродненської обл. (Білорусь), білорус, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Маячка Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 13 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 13 лис-

топада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 листопада 1989 р.

АНТОНЮК Кирило Максимович, 1900 р., с. Старостине Роздільнянського р-ну Одеської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 15 серпня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Орловської обл. 31 серпня 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Військовим трибуналом Московського ВО 14 серпня 1961 р.

АНТОЩАК Іван Михайлович, 1890 р., с. Замостя Маневицького р-ну Волинської обл., поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Коваль на залізниці. Заарештований 20 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 26 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-10, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 березня 1959 р.

АНТОЩЕНКО Степан Федорович, 1901 р., с. Горяйстівка Охтирського р-ну Сумської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Полтава. Працівник мединституту. Заарештований 24 серпня 1936 р. Засуджений Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 1 квітня 1937 р. за ст.ст. 54-8, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 липня 1991 р.

АНТЮХОВ Василь Феоктистович, 1893 р., м. Кременчук Полтавської обл., росіянин, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Хабаровськ (Російська Федерація). Командир військового підрозділу. Заарештований 24 липня 1937 р. Засуджений Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 23 травня 1938 р. за ст.ст. 58-1 «б», 58-7, 58-8, 58-11 КК РРФСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 23 травня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 10 жовтня 1957 р.

АНУР'ЄВ Анурій Андронович, 1891 р., с. Клімоуці Серетського повіту (Румунія), росіянин, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дудникове Полтавського р-ну Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 21 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 9 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 6 жовтня 1960 р.

АНЦИБОРЕНКО Микита Петрович, 1887 р., с. Лукашівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Конюх залізничного технікуму. Заарештований 12 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

АПЕЛЬ Хеник Беркович, 1898 р., м. Чеханов (Польща), єврей, із кустарів, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Працівник артілі. Заарештований 18 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 22 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 8 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 23 листопада 1956 р.

АПЕТЕНОК Броніслав Іванович, 1895 р., с. Бервіки Волинської обл., поляк, із службовців, освіта початкова. Проживав у смт Оржиця Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 27 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 17 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 серпня 1989 р.

АПОЛОНІН Іван Микитович, 1923 р., смт Комишуваха Понаснянського р-ну Луганської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав на ст. Арнєв (Казахстан). Червоноармієць. Заарештований 29 серпня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом Південно-Уральського ВО 5 жовтня 1945 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах (термін не вказаний), з конфіскацією особистого майна та позбавленням звання «молодший лейтенант». Реабілітований Військовою прокуратурою України 14 листопада 1994 р.

АПОСТОЛ Григорій Лукич, 1898 р., с. Біленченківка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Біленченківка. Таксувальник контори «Заготзерно». Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 травня 1989 р.

АПТЕКАР Юхим Маркович, 1913 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із службовців, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Уссурійськ Приморського краю (Російська Федерація). Військовослужбовець. Заарештований 28 червня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 8 березня 1938 р. за ст.ст. 58-1 «б», 58-7, 58-8, 58-11 КК РРФСР до розстрілу з конфіскацією особистого

майна. Вирок виконано 9 березня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 12 травня 1956 р.

АПТЕР Симсо-Ципора Мордковка, 1885 р., м. Ржищів Київської обл., єврейка, із службовців, освіта вища. Проживала у м. Кременчук Полтавської обл. Лікар. Заарештована 23 червня 1941 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 квітня 1943 р. за антирадянську агітацію (стаття КК не вказана) до 5 років заслання в Казахстан. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

АРАКЕЛЯН Ксенія Олександрівна, 1900 р., м. Батумі (Грузія), вірменка, із службовців, освіта незакінчена вища. Проживала у м. Полтава. Домогосподарка. Заарештована 20 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 квітня 1943 р. (стаття КК не вказана) як член сім'ї зрадника Батьківщини до 8 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавським обласним судом 30 липня 1966 р.

АРАНЧЄЄВ Іван Данилович, 1896 р., с. Лучка Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Лучка. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 29 грудня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1990 р.

АРАНЧЄЄВ Петро Дем'янович, 1889 р., с. Сенча Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Бухгалтер радіовузла. Заарештований 20 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 7 вересня 1956 р.

АРАНЧІЙ Герасим Володимирович, 1895 р., с. Бондарі Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бондарі. Колгоспник. Заарештований 16 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 15 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 березня 1989 р.

АРЖАНЦЕВ Василь Якович, 1912 р., с. Свиридівка Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Свиридівка. Колгоспник. Заарештований 19 березня 1947 р. Засуджений Військовим трибуналом військ МВС 27 травня 1947 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1994 р.

АРКАВЕ Ізраїль Юхимович, 1899 р., м. Мир Новогрудського повіту (Польща), єврей, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Вчитель. Заарештований 13 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 жовтня 1956 р.

АРЛЬТ Герман Ердманович, 1873 р., м. Кременчук Полтавської обл., німець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Робітник підприємства. Заарештований 7 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 14 жовтня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 листопада 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 червня 1989 р.

АРМАРЧУК Іван Герасимович, 1889 р., с. Горбулів Черняхівського р-ну Житомирської обл., українець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Пирятин Полтавської обл. Лікар. Заарештований 13 березня 1931 р. Засуджений Судовою трійкою ДПУ УСРР 9 грудня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років заслання до Казахстану. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 грудня 1989 р.

АРОНОВ Міхель-Шолом Іоселевич, 1870 р., м. Паневежис (Литва), єврей, із духовенства, освіта середня спеціальна (духовна). Проживав у м. Полтава. Вчитель релігійної школи. Заарештований 7 травня 1939 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 жовтня 1939 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР до 5 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 липня 1989 р.

АРОНОВ Мойсей Менделевич, 1905 р., м. Полтава, єврей, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Робітник фабрики. Заарештований 3 вересня 1924 р. Засуджений Особливою нарадою при ОДПУ 12 грудня 1924 р. за ст. 61 КК УСРР до 3 років заслання до Кіровського краю. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 квітня 1995 р.

АРОНСЬКИЙ Юхим Якович, 1888 р., с. Харківці Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта середня. Закінчив Полтавську духовну семінарію. Проживав у м. Полтава. Тесля міської житлоспілки. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 червня

1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 2 листопада 1959 р.

АРСЕНЬЄВ Михайло Арсенович, 1881 р., с. Ільніково-Тохтарово Чебоксарського р-ну Чувашії (Російська Федерація), росіянин, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 26 липня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 червня 1942 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 вересня 1989 р.

АРТАМОНОВ Василь Васильович, 1880 р., с. Іванівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта середня. Проживав у с. Марківське Миргородського р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований 8 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 31 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 серпня 1958 р.

АРТЕМЕНКО Анастасія Порфирівна, 1884 р., с. Матяшівка Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Матяшівка. Колгоспниця. Заарештована 27 липня 1941 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 червня 1942 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 5 років заслання у Красноярський край. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 2 лютого 1990 р.

АРТЕМЕНКО Антон (Антоній) Миколайович, 1893 (1892) р., с. Худолiївка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Жовнине Глобинського р-ну Полтавської обл. Священик УАПЦ. Вперше заарештований 31 грудня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 22 травня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Після відбуття покарання проживав у м. Полтава. Без певного місця роботи. Вдруге заарештований 20 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р. та Полтавською обласною прокуратурою 16 травня 1995 р.

АРТЕМЕНКО Василь Петрович, 1901 р., смт Шишаки Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Шишаки. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 квітня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 12 липня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11, 54-12 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 березня 1990 р.

АРТЕМЕНКО Василь Федорович, 1920 р., с. Лютенька Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лютенька. Червоноармієць. Заарештований 19 липня 1941 р. Засуджений Андіжанським обласним судом УзРСР 18 жовтня 1941 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1994 р.

АРТЕМЕНКО Григорій Юхимович, 1893 р., с. Пузирі Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Нижній Булатець Лубенського р-ну Полтавської обл. Священик УАПЦ. Заарештований Лубенським окрвідділом ДПУ. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 2 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 серпня 1989 р.

АРТЕМЕНКО Іван Дмитрович, 1882 р., с. Пузирі Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Устивиця Великобагачанського р-ну Полтавської обл. Священик УАПЦ. Вперше заарештований 4 жовтня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 28 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Після відбуття покарання проживав у с. Устивиця. Священик. Вдруге заарештований 21 червня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 25 липня 1945 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 грудня 1989 р. та 7 червня 1991 р.

АРТЕМЕНКО Іван Порфирович, 1891 р., с. Хутірське Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Хутірське. Колгоспник. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 1 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 листопада 1989 р.

АРТЕМЕНКО Іван Юхимович, 1896 р., с. Дмитрівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кияшки Кременчуцького р-ну. Сторож Кременчуцького медичного технікуму. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1989 р.

АРТЕМЕНКО Петро Порфирійович, 1895 р., с. Хутірське Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня. Закінчив Полтавську духовну семінарію. З 1917 р. по 1933 р. служив священиком у с. Шушвалівка Глобинського р-ну Полтавської обл. Вперше засуджений 1933 р. до 2 років позбавлення волі. Після відбуття покарання проживав у с. Шушвалівка. Різноробочий радгоспу. Заарештований 25 серпня 1937 р. Вдруге засуджений Особливою нарадою при УНКВС Харківської обл. 10 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано у м. Кременчук Полтавської обл. 27 вересня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 червня 1989 р.

АРТЕМЕНКО Степан Онуфрійович, 1883 р., с. Пузирі Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, малописьменний. Проживав у с. Фрунзівка Глобинського р-ну Полтавської обл. Служив дяком. Заарештований 28 січня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ БСРР 7 березня 1933 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 квітня 1995 р.

АРТЕМ'ЄВ Віктор Федорович, 1896 р., с. Орлова Балка Устинівського р-ну Кіровоградської обл., українець, із службовців, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Полтава. Службовець облхарчопрому. Заарештований 10 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 14 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 березня 1957 р.

АРТЕМ'ЄВ Григорій Миколайович, 1882 р., смт Котельва Полтавської обл., українець, із службовців, освіта вища. Проживав у смт Котельва. Вчитель. Заарештований 20 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 серпня 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 6 вересня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 березня 1963 р.

АРТЕМ'ЄВ Данило Іванович, 1887 р., м. Кременчук Полтавської обл., росіянин, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Токар суконної фабрики. Заарештований 31 серпня 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 листопада 1956 р.

АРТЕМ'ЄВА Єлизавета Іванівна, 1885 р., м. Тбілісі (Грузія), німкеня, із робітників, освіта вища. Проживала у м. Полтава. Акушерка, пенсіонерка. Заарештована 25 серпня 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 січня 1945 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 5 років заслання до Новосибірської обл. (Російська Федерація). Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 3 серпня 1989 р.

АРТЮХ Василь Іванович, 1895 р., с. Курінька Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Курінька. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 листопада 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 13 січня 1930 р. за ст. 58-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

АРТЮХ Василь Іванович, 1902 р., с. Курінька Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Курінька. Без певного місця роботи. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 травня 1989 р.

АРТЮХ Василь Пилипович, 1891 р., с. Базилівщина Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Базилівщина. Колгоспник. Заарештований 28 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 червня 1989 р.

АРТЮХ Василь Устинович, 1883 р., с. Курінька Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Курінька. Колгоспник. Заарештований 9 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 жовтня 1958 р.

АРТЮХ Григорій Тимофійович, 1885 р., с. Курінька Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Курінька. Без певного місця роботи. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 жовтня 1958 р.

АРТЮХ Іван Васильович, 1912 р., с. Артюхівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Артюхівка. Колгоспник. Заарештований 23 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. за ст. 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3–4 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

АРТЮХ Іван Іванович, 1886 р., с. Курінька Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мокіївка Чорнухинського р-ну. Тесля. Заарештований 7 липня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 7 грудня 1932 р. за ст. 58-10 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 серпня 1989 р.

АРТЮХ Іван Карпович, 1895 р., с. Іскрівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Іскрівка. Колгоспник. Заарештований 16 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Буреїмському таборі НКВС СРСР (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 23 лютого 1966 р.

АРТЮХ Іван Кіндратович, 1887 р., с. Червона Знам'янка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Червона Знам'янка. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 вересня 1928 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 21 листопада 1928 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Сибірський край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 січня 1990 р.

АРТЮХ Іван Степанович, 1897 р., с. Артюхівка (нині с. Павлівка) Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Артюхівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 1 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 травня 1995 р.

АРТЮХ Михайло Степанович, 1910 р., с. Артюхівка (нині с. Павлівка) Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Артюхівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 грудня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 11 лютого 1930 р. за ст. 54-8 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 квітня 1990 р.

АРТЮХ Никифор Данилович, 1896 р., с. Постав-Мука Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Постав-Мука. Селянин-одноосібник. Заарештований 31 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 травня 1965 р.

АРТЮХ Омелян Пилипович, 1882 р., с. Базилівщина Машівського р-ну Полтавської обл.., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Базилівщина. Колгоспник. Заарештований 28 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Помер у колонії 26 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

АРТЮХ Павло Антонович, 1893 р., с. Червона Знам'янка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Червона Знам'янка. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 вересня 1928 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 21 листопада 1928 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Сибір. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 січня 1990 р.

АРТЮХ Сава Іванович, 1917 р., с. Новачиха Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Новачиха. Робітник цукрозаводу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР м. Свободний. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 вересня 1989 р.

АРТЮХ Степан Пилипович, 1895 р., с. Артюхівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта не вказана. Проживав у с. Артюхівка. Колгоспник. Заарештований 24 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3–4 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

АРТЮХ Стефан Павлович, 1877 р., с. Артюхівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Артюхівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 червня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою ОДПУ 2 серпня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований

Полтавською обласною прокуратурою 27 вересня 1995 р.

АРТЮХ Харитон Олексійович, 1896 р., с. Олефірівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Панасівка Миргородського р-ну. Колгоспник. Заарештований 2 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1989 р.

АРТЮХ (АРТЮШЕНКОВ) Петро Степанович, 1911 р., с. Старицьківка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Макухівка Полтавського р-ну Полтавської обл. Слюсар паровозоремонтного заводу. Заарештований 18 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував до 30 жовтня 1947 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 грудня 1960 р.

АРТЮШЕВСЬКИЙ Гнат Іванович, 1871 р., м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Крюків. Працівник крюківських вагонних майстерень. Заарештований 9 березня 1920 р. Засуджений Революційним трибуналом 14-ї армії 27 квітня 1920 р. (стаття КК не вказана) до ув'язнення на період до закінчення війни. Реабілітований Військовим трибуналом 14-ї армії 15 листопада 1920 р.

АРТЮШЕНКО Василь Павлович, 1896 р., смт Шишаки Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Шишаки. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 квітня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 12 липня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11, 54-12 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 березня 1990 р.

АРТЮШЕНКО Іван Васильович, 1902 р., смт Шишаки Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Шишаки. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 квітня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 12 липня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11, 54-12 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 березня 1990 р.

АРТЮШЕНКО Іван Григорович, 1902 р., смт Шишаки Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Вишняки Хорольського р-ну Полтавської обл. Бухгалтер спиртозаводу. Заарештований 21 лютого 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 22 липня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Термін покарання відбував у Каргопольськім таборі НКВС СРСР. Реабілітований Верховним Судом УРСР 26 червня 1990 р.

АРТЮШЕНКО Михайло Федорович, 1885 р., с. Климівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Климівка. Тесля. Заарештований 9 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

АРТЮШЕНКО Степан Кузьмич, 1896 р., с. Кулішівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кулішівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 11 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 13 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 березня 1989 р.

АРХІПОВ Костянтин Олексійович, 1898 р., м. Дніпропетровськ, росіянин, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Залізничник. Заарештований 28 вересня 1937 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Помер у місцях ув'язнення у м. Владивосток (Російська Федерація) у січні 1939 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 3 червня 1959 р.

АРЦУКЕВИЧ Григорій Никанорович, 1888 р., с. Плави Гродненської обл. (Білорусь), білорус, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Степанівка Полтавського р-ну Полтавської обл. Бухгалтер колгоспу. Заарештований 3 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 1 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 липня 1957 р.

АРШАВСЬКИЙ Абрам Менделевич, 1893 р., м. Гадяч Полтавської обл., єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник інвалідної кооперації. Заарештований 19 серпня 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 серпня 1989 р.

АРШАВСЬКИЙ Борис Михайлович, 1923 р., м. Кременчук Полтавської обл., росіянин, із робітників, освіта неповна середня. Проживав у м. Ленінград (нині – Санкт-Петербург, Російська Федерація). Червоноармієць. Заарештований 21 серпня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Ленінградського гарнізону 23 вересня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 серпня 1995 р.

АРШАВСЬКИЙ Михайло Григорович, 1898 р., м. Гадяч Полтавської обл., єврей, із кустарів, освіта початкова. Проживав у с. Вейно Кінгісеппського р-ну Ленінградської обл. (Російська Федерація). Командир військового підрозділу. Заарештований 22 березня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом Балтфлоту 9–10 жовтня 1937 р. за ст.ст. 58-8, 58-9, 58-10 ч. 1, 58-11 КК РРФСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна та позбавлення звання «майор». Вирок виконано. Реабілітований Верховним Судом СРСР 20 квітня 1967 р.

АСАУЛЕНКО Олексій Павлович, 1913 р., с. Дмитрівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Червоноармієць. Заарештований 10 жовтня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 21 квітня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Верховним Судом СРСР 25 липня 1963 р.

АСАУЛЕНКО Федот Йосипович, 1897 р., с. Дмитрівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дмитрівка. Колгоспник. Заарештований 29 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Реабілітований Полтавським обласним судом 6 березня 1958 р.

АСКАДСЬКИЙ Рафаїл Менделевич, 1901 р., м. Бобруйськ (Білорусь), єврей, соціальне походження та освіта не вказані. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник електромайстерні. Заарештований 17 травня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 8–9 липня 1939 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 6 лютого 1962 р.

АСНЕР Лев Ісакович, 1909 р., м. Київ, єврей, із робітників, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Фотограф. Заарештований 16 квітня 1947 р. Засуджений Полтавським обласним судом 16 липня 1947 р. за ст. 54-2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 грудня 1993 р.

АТАМАНОВ Іван Миколайович, 1904 р., м. Єлець Орловської обл. (Російська Федерація), росіянин, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник вагонного депо. Заарештований 27 грудня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом Південної залізниці 12 червня 1947 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом СРСР 15 листопада 1972 р.

АТАМАНЧУК Феофан Іванович, 1893 р., м. Дзержинськ Житомирської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Залізничник. Заарештований 30 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Особливою нарадою при НКВС СРСР 8 січня 1944 р.

АТАНАСОВ Василь Георгійович, 1902 р., с. Руля Костурського округу (Греція), болгарин, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Куликове Полтавського р-ну Полтавської обл. Робітник артілі. Заарештований 10 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 1 жовтня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 28 січня 1956 р.

АФАНАСЬЄВ Василь Афанасійович, 1875 р., с. Бивальці В'яземського р-ну Смоленської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта вища. Проживав у м. Гадяч Полтавської обл. Вчитель. Заарештований 28 березня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 17 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1989 р.

АФАНАСЬЄВ Микола Херсантійович, 1887 р., с. Солонці Кременчуцького р-ну Полтавської обл., росіянин, із духовенства, освіта середня спеціальна. Закінчив Полтавську духовну семінарію. Проживав у с. Вільхуватка Чутівського р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований 15 листопада 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 18 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 серпня 1989 р.

АФАНАСЬЄВ Олександр Володимирович, 1891 р., ст. Люботин Харківського р-ну Харківської обл., росіянин, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Технік-землемір. Заарештований 29 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з кон-

фіскацією майна. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

АФАНАСЬЄВ Семен Маркович, 1898 р., м. Полтава, українець, із робітників, малописьменний. Проживав у м. Полтава. Пічник. Заарештований 10 вересня 1920 р. Засуджений Колегією Полтавської ГубНК 21 жовтня 1920 р. (стаття КК не вказана) до ув'язнення на період громадянської війни. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1994 р.

АФАНАСЬЄВ Федір Панасович, 1890 р., с. Власівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у м. Глобине Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 8 листопада 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР бухти Нагаєво Далекосхідного краю (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 29 квітня 1957 р.

АФРАТОВ Петро Юхимович, 1888 р., с. Суба Вінницької обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник заводу. Заарештований 15 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

АШМАРІН Микола Федорович, 1887 р., м. Дятьково Брянської обл. (Російська Федерація), росіянин, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Службовець електростанції. Заарештований 26 листопада 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при ДПУ УСРР 4 лютого 1930 р. за ст. 54-4 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 15 лютого 1930 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 липня 1990 р.

Б

БАБАЙ Олександр Іванович, 1894 р., с. Трубайці Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Трубайці. Тимчасово не працював. Заарештований 21 листопада 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 14 травня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 травня 1991 р.

БАБАК Іван Гаврилович, 1898 р., с. Савинці Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Денисівка Оржицького р-ну. Без певних занять. Заарештований 30 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 23 листопада 1959 р.

БАБАК Іван Михайлович, 1892 р., с. Калайдинці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Гадяч Полтавської обл. Священик. Заарештований 6 вересня 1937 р. Утримувався у в'язниці м. Лубни. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано у м. Полтава 18 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 серпня 1989 р.

БАБАК Максим Павлович, 1906 р., с. Калайдинці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець. Проживав у с. Калайдинці. Заарештований 8 січня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 17 лютого 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

БАБАК Михайло Германович, 1898 р., с. Крутий Берег Лубенського р-ну Полтавської обл., українець. Проживав у с. Крутий Берег. Заарештований 9 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 8 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

БАБАК Никифор Павлович, 1893 р., с. Засулля Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Засулля. Черговий на залізничній ст. Терки Південно-Західної залізниці. Заарештований 17 лютого 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом Південно-Західної залізниці 29 квітня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавським обласним судом 28 лютого 1991 р.

БАБАК Оксана (Ксенія) Андріївна, 1894 р., м. Пирятин Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Монашка Ладанського Покровського монастиря. Після закриття монастиря в 1928 р. проживала у м. Пирятин. Кравчиня місцевої промартілі. Заарештована 28 липня 1937 р. Засуджена Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 15 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 15 вересня 1989 р.

БАБАК Олександр Андрійович, 1906 р., с. Великі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець. Проживав у с. Зубівка Миргородського р-ну. Заарештований 28 лютого 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 1 жовтня 1929 р. за ст.ст. 58-2, 58-11 КК РСФРР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 листопада 1989 р.

БАБАК Павло Трохимович, 1887 р., с. Солониця Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян-козаків, малописьменний. Проживав у с. Солониця. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 січня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 25 лютого 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 січня 1990 р.

БАБАК Панас Семенович, 1899 р., с. Великі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у м. Миргород. Робітник держмлина. Заарештований 27 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 жовтня 1989 р.

БАБАК Параска Андріївна, 1890 р., м. Пирятин Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Монашка Ладанського Покровського монастиря. Після закриття монастиря в 1928 р. проживала у м. Пирятин. Заарештована 28 липня 1937 р. Засуджена Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 4 жовтня 1989 р.

БАБАК-РАДЧЕНКО Ганна Фоківна, 1892 р., с. Калайдинці Лубенського р-ну Полтавської обл., українка. Проживала в м. Лубни. Заарештована 15 листопада 1937 р. Засуджена Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавським обласним судом 23 жовтня 1961 р.

БАБАНСЬКИЙ Гаврило Павлович, 1891 р., х. Бабанський Водяно-Балківської сільради Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Бабанський. Колгоспник. Заарештований 21 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

БАБАНСЬКИЙ Наум Єгорович, 1884 р., с. Бабанське Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Тесля. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 1 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

БАБАНСЬКИЙ Семен Павлович, 1893 р., с. Плоске Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Товарознавець контори «Заготхудоба». Заарештований 21 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. (дата не зазначена) за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 14 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 серпня 1957 р.

БАБАШ Віктор Дмитрович, 1891 р., с. Зеленківка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян-козаків, освіта початкова. Проживав у с. Зеленківка. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 березня 1929 р. Засуджений Полтавським окружним судом 23 квітня 1929 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 червня 1991 р.

БАБЕНКО Андрій Тимофійович, 1914 р., смт Чутове Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Новоград-Волинський Житомирської обл. Командир військового підрозділу. Заарештований 19 жовтня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом КВО 16 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 4 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 16 листопада 1938 р.

БАБЕНКО Григорій Григорович, 1893 р., с. Тернівщина Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тернівщина. Колгоспник. Заарештований 20 травня 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 13 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 7 жовтня 1960 р.

БАБЕНКО Євгенія Лук'янівна, 1884 р., с-ще Пришиб Михайлівського р-ну Запорізької обл., німкеня, з кустарів, освіта початкова. Проживала в смт Семенівка Полтавської обл. Без певних занять. Заарештована 20 листопада 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 жовтня 1945 р. (стаття КК не вказана) за зрадницьку поведінку до 5 років заслання. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 2 серпня 1989 р.

БАБЕНКО Іван Олександрович, 1903 р., м. Глобине Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Глобине. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 28 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-11, 54-12, 54-17 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 жовтня 1989 р.

БАБЕНКО Йосип Мусійович, 1888 р., с. Петрівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Петрівка. Без певного місця роботи. Заарештований вперше 14 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Заарештований вдруге 18 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 8 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р. та 31 січня 1990 р.

БАБЕНКО Лук'ян Петрович, 1885 р., с. Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, відомостей про освіту немає. Проживав у с. Вербки Семенівського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 червня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 16 серпня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1995 р.

БАБЕНКО Мефодій Петрович, 1891 р., с. Миколаївське Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Миколаївське. Коваль колгоспу. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 27 квітня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 грудня 1958 р.

БАБЕНКО Микола Никифорович, 1902 р., с. Тернівщина Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тернівщина. Колгоспник. Заарештований 30 червня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 11 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 серпня 1989 р.

БАБЕНКО Микола Якович, 1904 р., с. Петрівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Петрівка. Працівник за наймом. Заарештований 28 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 20 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 лютого 1959 р.

БАБЕНКО Михайло Данилович, 1914 р., с. Петрашівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Військовослужбовець. Заарештований 27 грудня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 7-ї окремої стрілецької бригади 13 січня 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до розстрілу. Ухвалою Військового трибуналу Чорноморської групи військ Закавказького фронту від 23 січня 1943 р. розстріл замінено на 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Помер у місцях позбавлення волі 19 червня 1943 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1995 р.

БАБЕНКО Олександр Олександрович, 1905 р., м. Глобине Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Глобине. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 28 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-11, 54-12, 54-17 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 жовтня 1989 р.

БАБЕНКО Олексій Васильович, 1905 р., с. Толока Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Толока. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

БАБЕНКО Омелян Федорович, 1897 р., с. Браїлівка Онуфріївського р-ну Кіровоградської обл., українець, із робітників, малописьменний. Проживав у м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Слюсар «Мосзаготторгу». Заарештований 6 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 грудня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 22 грудня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 17 квітня 1959 р.

БАБЕНКО Семен Антонович, 1900 р., смт Козельщина Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Козельщина. Службовець. Заарештований 29 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 вересня 1989 р.

БАБЕНКО Сергій Антонович, 1906 р., с. Садки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Садки. Робітник Крюківського гранкар'єру. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 жовтня 1989 р.

БАБЕНКО Терентій Олександрович, 1908 р., м. Глобине Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Глобине. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 грудня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 28 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-11, 54-12, 54-17 КК УСРР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 жовтня 1989 р.

БАБЕНКО Тимофій Павлович, 1896 р., с. Миколаївське Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Чаплинці Семенівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований вперше 18 листопада 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 29 грудня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Заарештований вдруге 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Южлазі НКВС СРСР (м. Улан-Уде, Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 вересня 1989 р. та 9 листопада 1989 р.

БАБЕНКО Тихон Григорович, 1890 р., м. Карлівка Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у с. Комишня Миргородського р-ну. Прораб райдержлісництва. Заарештований 21 жовтня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 1 квітня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 19 жовтня 1990 р.

БАБЕРЯ Тимофій Йосипович, 1900 р., с. Рунівщина Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Помічник директора фельдшерської школи. Заарештований 30 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 вересня 1956 р.

БАБЕХ Іван Романович, 1867 р., с. Попівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Попівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 січня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 3 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

БАБЕЦЬ Спиридон Степанович, 1889 р., с. Соловка Ужгородського р-ну Закарпатської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Залізничник. Заарештований 8 березня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 19 липня 1931 р. за ст. 54-13 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1990 р.

БАБИНЧУК Андрій Іванович, 1896 р., с. Виставка Перемишлянського р-ну Львівської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лазірки Оржицького р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 22 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 28 вересня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 березня 1959 р.

БАБИРЕНКО Стефан (Степан) Овсійович, 1900 р., смт Решетилівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища педагогічна. Проживав у смт Решетилівка. Завідувач райвідділу народної освіти. Заарештований 20 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС 20 лютого 1944 р. за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Термін покарання відбував до 7 жовтня 1953 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 липня 1992 р.

БАБИХ Людвіг Октавіанович, 1885 р., м. Кременчук Полтавської обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Помічник бухгалтера залізниці. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував до 1940 р. Реабілітований Кременчуцькою прокуратурою 18 грудня 1940 р.

БАБИЧ Андрій Григорович, 1902 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Майстер допоміжного цеху Кременчуцького паровозного депо. Заарештований 17 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 серпня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 жовтня 1989 р.

БАБИЧ Віктор Якович, 1895 р., с. Бреусівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бреусівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 листопада 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 18 січня 1930 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 січня 1990 р.

БАБИЧ Володимир Вікторович, 1895 р., с. Вятовіци (Польща), поляк, із селян, малописьменний. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Помічник машиніста деревообробної фабрики. Заарештований 11 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 вересня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 19 жовтня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 6 травня 1960 р.

БАБИЧ Гнат Тихонович, 1904 р., м. Полтава, українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Військовослужбовець. Заарештований 20 серпня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Закавказького фронту 20 вересня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 листопада 1994 р.

БАБИЧ Григорій Захарович, 1894 р., с. Бреусівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бреусівка. Колгоспник. Заарештований 25 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

БАБИЧ Григорій Митрофанович, 1898 р., с. Кустолові Кущі Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кустолові Кущі. Колгоспник. Заарештований 22 лютого 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 22 квітня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1990 р.

БАБИЧ Іван Антонович, 1876 р., с. Хомутець Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малоосвічений. Проживав у с. Велика Грем'ячка Миргородського р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований 13 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1989 р.

БАБИЧ Іван Корнійович, 1890 р., с. Великий Байрак Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великий Байрак. Колгоспник. Заарештований 3 липня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 8 березня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом УРСР 11 серпня 1989 р.

БАБИЧ Іван Олексійович, 1889 р., х. Стовбоватий Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Завідувач оргпланового відділу Кременчуцького відділення Укрпостачу. Заарештований 13 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 20 липня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 червня 1958 р.

БАБИЧ Іван Петрович, 1914 р., м. Полтава, українець, із селян, освіта початкова. Мінер-червонофлотець. Заарештований 3 грудня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом Керченської військово-морської бази Чорноморського флоту 16 грудня 1941 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Військовою прокуратурою Чорноморського флоту 26 листопада 1992 р.

БАБИЧ Іван Федорович, 1908 р., м. Яготин Київської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 16 липня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 58-ї армії 5 вересня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 липня 1995 р.

БАБИЧ Іларіон Юхимович, 1887 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Бухгалтер Полтавського м'ясокомбінату. Заарештований 30 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 29 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 лютого 1959 р.

БАБИЧ Йосип Іванович, 1897 р., с. Ступки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ступки. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 березня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 30 травня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

БАБИЧ Клара Яківна, 1896 р., м. Чернігів, єврейка, із робітників, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Робітниця артілі. Заарештована 11 березня 1938 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 січня 1940 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабі-

літована Військовим трибуналом КВО 20 листопада 1956 р.

БАБИЧ Маркіян Григорович, 1898 р., с. Єньки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Єньки. Без певних занять. Заарештований 14 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 1 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 23 квітня 1958 р.

БАБИЧ Микола Григорович, 1893 р., с. Єньки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Товсте Семенівського р-ну. Робітник місцевого радгоспу. Заарештований 18 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 17 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 квітня 1989 р.

БАБИЧ Микола Петрович, 1910 р., м. Карс (Туреччина), українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у с. Демидівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Тесля колгоспу. Заарештований 9 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 квітня 1989 р.

БАБИЧ Михайло Григорович, 1908 р., с. Федіївка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шкурупії Решетилівського р-ну. Робітник МТС. Заарештований 9 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 жовтня 1957 р.

БАБИЧ Михайло Іванович, 1910 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Швець-кустар. Заарештований 16 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 17 жовтня 1992 р.

БАБИЧ Михайло Якович, 1913 р., с. Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища педагогічна. Проживав у с. Потоки. До війни працював директором школи. Заарештований 16 жовтня 1943 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 березня 1945 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Звільнений з ув'язнення в 1950 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 вересня 1977 р.

БАБИЧ Олександр Дмитрович, 1901 р., м. Рязань (Російська Федерація), українець, із селян, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Полтава. Інженер-електрик міської електростанції. Заарештований 26 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 12 травня 1945 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 червня 1991 р.

БАБИЧ Олександр Миколайович, 1906 р., с. Оріхівка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Оріхівка. Залізничник. Заарештований 26 квітня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом Південної залізниці 8 вересня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 березня 1991 р.

БАБИЧ Олександр Пилипович, 1905 р., с. Оріхівка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Оріхівка. Робітник артілі «Шкірпром». Заарештований 31 жовтня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 2 січня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 липня 1994 р.

БАБИЧ Олександр Савович, 1913 р., с. Ландарі Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища технічна. Червоноармієць. Заарештований 4 травня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 42-ї стрілецької дивізії 6 травня 1943 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до розстрілу. Ухвалою Військового трибуналу Західного фронту від 13 травня 1943 р. міра покарання замінена на 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 березня 1995 р.

БАБИЧ Павло Іванович, 1882 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Тесля «Військовбуду». Заарештований 4 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Архангельській обл. (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

БАБИЧ Павло Петрович, 1918 р., смт Градизьк Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у смт Градизьк. Колгоспник. Заарештований 22 січня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 24 липня 1935 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 1 року 4 місяців позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1995 р.

БАБИЧ Петро Дем'янович, 1885 р., с. Кузьменки Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Кузьменки. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 січня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 30 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 березня 1990 р.

БАБИЧ Петро Опанасович, 1891 р., с. Бреусівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Улинівка Козельщинського р-ну. Колгоспник. Заарештований 25 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 7 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

БАБИЧ Прокіп Михайлович, 1884 р., Кременчуцький р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 березня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 22 жовтня 1931 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1990 р.

БАБИЧ Сергій Опанасович, 1895 р., с. Бреусівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бреусівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 30 грудня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 травня 1990 р.

БАБИЧ Федір Федорович, 1908 р., с. Петрівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Петрівка. Дезінфектор Хорольської райсанепідемстанції. Заарештований 26 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 травня 1989 р.

БАБИЧ Юхим Федорович, 1894 р., с. Кустолові Кущі Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Кустолові Кущі. Колгоспник. Заарештований 22 лютого 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 22 квітня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1990 р.

БАБИЧ Яків Ілліч, 1888 р., х. Пашки Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Полтава. Касир-інкасатор будівельної контори при міськраді. Заарештований 9 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

БАБИЧЕНКО Сергій Михайлович, 1900 р., с. Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Рокитне Кременчуцького р-ну. Робітник Кременчуцького заводу. Заарештований 1 лютого 1940 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 липня 1940 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 вересня 1989 р.

БАБИШКІН Кіндрат Харитонович, 1883 р., м. Бориспіль Київської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Касир комбінату. Заарештований 14 березня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 4 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Звільнений у серпні 1941 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 9 травня 1958 р.

БАБІРЕНКО Іван Євсійович, 1897 р., смт Решетилівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища педагогічна. Проживав у смт Решетилівка. Без певного місця роботи. Заарештований 6 листопада 1945 р. Засуджений Полтавським обласним судом 18 січня 1946 р. за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 жовтня 1991 р.

БАБІЧЕНКО (БАБИЧЕНКО) Арсеній Олександрович, 1897 р., с. Салівка (з 1930 р. – с. Ульянівка) Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Салівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 жовтня 1920 р. Засуджений Особливим відділом ВНК 1-ї кінної армії в листопаді 1920 р. до позбавлення волі до кінця громадянської війни за звинуваченням у перебуванні на службі в петлюрівській армії (стаття КК не вказана). Постановою Прилуцького відділу

ДПУ УСРР від 16 лютого 1927 р. справа припинена. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 травня 1994 р.

БАБКА Володимир Матвійович, 1878 р., с. Рокитне Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рокитне. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 23 лютого 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1990 р.

БАБКА Йосип Семенович, 1877 р., с. Рокитне Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рокитне. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 березня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 22 жовтня 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 серпня 1994 р.

БАБКА Роман Остапович, 1893 р., с. Хрещатик Ічнянського р-ну Чернігівської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Великі Кринки Глобинського р-ну Полтавської обл. Агротехнік райземвідділу. Заарештований 29 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 23 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 травня 1959 р.

БАБКО Василь Йосипович, 1882 р., с. Рокитне Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Двірник міськкомунтрансу. Заарештований 15 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 квітня 1989 р.

БАБОК Панас Семенович, 1899 р., с. Великі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець. Проживав у м. Миргород. Заарештований 29 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 жовтня 1989 р.

БАБУТА Федір Савич, 1873 р., с. В'язове Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. В'язове. Колгоспник. Заарештований 29 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 30 жовтня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 25 вересня 1956 р.

БАБУШКІН Андрій Костянтинович, 1870 р., м. Дніпропетровськ, українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Сторож промислової артілі. Заарештований 3 липня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 липня 1942 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років заслання. Помер у місцях позбавлення волі 19 вересня 1942 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 серпня 1989 р.

БАВНИК Ісак Янкелевич, 1890 р., м. Парчев Люблінської губернії (Польща), єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Майстер механічного цеху деревообробного комбінату. Заарештований 16 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 грудня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 грудня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 жовтня 1958 р.

БАГАДА Іван Дмитрович, 1884 р., с. Короваї Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Короваї. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 червня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 16 серпня 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1995 р.

БАГАН Василь Андрійович, 1898 р., с. Грушине Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Грушине. Працівник за наймом. Заарештований 8 листопада 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 13 січня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1990 р.

БАГАН Степан Андрійович, 1896 р., с. Мелюшки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Мелюшки. Рахівник колгоспу. Заарештований 23 грудня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 9 лютого 1933 р. за ст. 54-14 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1990 р.

БАГАНЕЦЬ Іван Якович, 1895 р., с. Горошине Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Горошине. Колгоспник. Заарештований 6 листопада 1937 р. За-

суджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 червня 1989 р.

БАГАНЕЦЬ Олексій Васильович, 1879 р., с. Горошине Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Горошине. Колгоспник. Заарештований 25 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

БАГАЦЬКИЙ Петро Карлович, 1883 р., місце народження невідоме, поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Пирятин Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 9 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 3 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 червня 1959 р.

БАГИНСЬКИЙ Матвій Антонович, 1898 р., с. Нова Прилука Липовецького р-ну Вінницької обл., поляк, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Службовець шкірзаводу. Заарештований 3 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 22 грудня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 29 жовтня 1957 р.

БАГЛАЙ Дмитро Миколайович, 1920 р., с. Гриньки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня медична. Проживав у с. Гриньки. Червоноармієць. Заарештований 23 листопада 1943 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 лютого 1944 р. за ст. 58-1 «б» КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Перебував в ув'язненні до 27 листопада 1951 р., після чого направлений у безстрокове заслання у м. Воркуту (Російська Федерація). Реабілітований Центральною Комісією по перегляду справ осіб, заарештованих за контрреволюційні злочини, 13 вересня 1955 р.

БАГЛАЙ Кіндрат Іванович, 1862 р., с. Малютинці Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Малютинці. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 29 травня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. З-під варти звільнений. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 листопада 1989 р.

БАГМЕТ Яків Гаврилович, 1893 р., с. Максимівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 5 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 15 лютого 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Після звільнення вступив до місцевого колгоспу. Заарештований вдруге 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1989 р. та 29 квітня 1990 р.

БАГМЕТ Яків Іванович, 1902 р., с. Максимівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Максимівка. Колгоспник. Заарештований 26 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 3 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 квітня 1990 р.

БАГНО Володимир Силович, 1872 р., с. Багни Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Пустовійтове. Робітник лікарні. Заарештований 21 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29–30 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 26 жовтня 1937 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 квітня 1989 р.

БАГНО Трохим Омелянович, 1890 р., с. Гриньки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гриньки. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при ДПУ УСРР 24 березня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 червня 1990 р.

БАДРАК Данило Андрійович, 1882 р., с. Яреськи Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Яреськи. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 січня 1928 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 16 серпня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 жовтня 1994 р.

БАДРАК Павло Данилович, 1907 р., с. Яреськи Шишацького р-ну Полтавської обл., українець із селян, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Полтава. Студент Полтавського сільськогосподарського інституту. Заарештований 11 вересня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 10 квітня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

БАЕР Август Велибальдович, 1886 р., м. Ремргтат (Чехія), німець, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Березоточа Лубенського р-ну Полтавської обл. Робітник селекційної станції. Заарештований 20 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 вересня 1989 р.

БАЄВСЬКИЙ Борис Васильович, 1890 р., м. Полтава, українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Заарештований 16 грудня 1932 р. Технік-кресляр інституту свинарства. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 16 лютого 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР 19 лютого 1933 р. достроково звільнений з ув'язнення через хворобу. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 березня 1990 р.

БАЖАН Іван Лукич, 1910 р., х. Крута Стінка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Курсант полкової школи. Заарештований 1 квітня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 3 червня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 травня 1990 р.

БАЖАН Свирид Максимович, 1890 р., м. Зіньків Полтавської обл., українець, із козаків, освіта початкова. Проживав у м. Зіньків. Робітник маслозаводу. Заарештований 30 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 25 вересня 1956 р.

БАЖУЛА Андрій Степанович, 1893 р., с. Мале Ладижене Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мале Ладижене. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 липня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 20 жовтня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 жовтня 1989 р.

БАЖУЛА Макар Степанович, 1891 р., с. Мале Ладижене Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мале Ладижене. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 вересня 1921 р. Засуджений Колегією Полтавської ГубНК 25 листопада 1921 р. (стаття КК не вказана) до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 жовтня 1994 р.

БАЗАВЛУК Андрій Денисович, 1880 р., с. Сари Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Сари. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1990 р.

БАЗАВЛУК Гнат Михайлович, 1912 р., с. Горішні Плавні Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець. Без певного місця проживання. Заарештований 3 жовтня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом Південно-Східної залізниці 17 грудня 1945 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 листопада 1994 р.

БАЗАВЛУК Іван Григорович, 1885 р., с. Базалуки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Базалуки. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 квітня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 9 липня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

БАЗАВЛЮК Полікарп Микитович, 1901 р., с. Сари Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сари. Кустар. Заарештований 11 квітня 1933 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 28 травня 1933 р. ст. 54-11 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 жовтня 1989 р.

БАЗАЛЕЙ Денис Васильович, 1898 р., с. Нехвороща Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 5 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

БАЗАЛІЙ Григорій Максимович, 1895 р., с. Абазівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Абазівка. Колгоспник. Заарештований 29 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер 1942 р. у місцях ув'язнення. Реабілітований Полтавським обласним судом 23 лютого 1968 р.

БАЗАЛУК Іван Іванович, 1894 р., с. Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Попове Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 лютого 1930 р. Засуджений Особливою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 3 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Дальлазі, м. Хабаровськ (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 лютого 1989 р.

БАЗЕВЛЮК Харитон Родіонович, 1886 р., с. Підлужжя Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Підлужжя. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 лютого 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 22 жовтня 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 серпня 1994 р.

БАЗИК Лаврентій Максимович, 1878 р., с. Святилівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Святилівка. Колгоспник. Заарештований 5 липня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 9 березня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Помер 1939 р. у місцях ув'язнення. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1995 р.

БАЗИК Микола Федорович, 1906 р., с. Жовнине Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, відомостей про освіту немає. Проживав у с. Жовнине. Робітник МТС. Заарештований 2 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Амурському таборі НКВС (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 2 листопада 1959 р.

БАЗИЛЕВИЧ Василь Антонович, 1905 р., с. Каплинці Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Каплинці. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 листопада 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 27 листопада 1931 р. за ст.ст. 54-11, 54-2 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 жовтня 1989 р.

БАЗИЛЕВСЬКИЙ Андрій Павлович, 1876 р., с. Люльки Прилуцького р-ну Чернігівської обл., українець, із духовенства, освіта середня богословська. Проживав у с. Кустолове Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований 26 травня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 16 серпня 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 жовтня 1994 р.

БАЗИЛЕВСЬКИЙ Іван Михайлович, 1894 р., с. Остапівка Оржицького р-ну Полтавської обл., українець. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Заарештований 16 березня 1936 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 жовтня 1957 р.

БАЗИЛЕВСЬКИЙ Іван Потапович, 1877 р., с. Свиридівка Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня духовна. Проживав у с. Човно-Федорівка Зіньківського р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований 22 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 листопада 1990 р.

БАЗИЛЕВСЬКИЙ Мануїл Дмитрович, 1897 р., с-ще Єланьволгоградської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта вища. Військовослужбовець. Заарештований 29 вересня 1943 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 лютого 1944 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 7 червня 1960 р.

БАЗИЛЕВСЬКИЙ Петро Олексійович, 1881 р., с. Карпилівка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Великий Кобелячок Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований вперше 6 червня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 14 жовтня 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Після відбуття покарання проживав у м. Полтава. Службовець меблевої фабрики. Заарештований вдруге 26 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним су-

дом 23 квітня 1989 р. та Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1994 р.

БАЗИЛЕВСЬКИЙ Петро Якович, 1894 р., [с. Ковалівка [Полтавського р-ну] Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта середня. Проживав у с. Повстин Пирятинського р-ну Полтавської обл. Рахівник колгоспу. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 листопада 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 листопада 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 21 серпня 1965 р.

БАЗИЛЕВСЬКИЙ Сергій Павлович, 1868 р., Гадяцький р-н Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта середня. Закінчив Полтавську духовну семінарію. Проживав у м. Полтава. Священик. Заарештований 1 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 серпня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано у м. Полтава 5 вересня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1989 р.

БАЗИЛЕВСЬКИЙ Яків Іванович, 1877 р., м. Полтава, росіянин. Проживав у м. Полтава. Заарештований 19 грудня 1920 р. Засуджений Колегією ВНК 19 грудня 1920 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 квітня 1994 р.

БАЗОЛУК Іван Іванович, 1894 р., с. Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Великий Кобелячок Новосанжарського р-ну. Колгоспник. Відомості про перший арешт відсутні. Засуджений вперше в 1930 р. (точна дата не вказана) Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Звільнений у 1936 р. Заарештований вдруге 22 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 серпня 1989 р.

БАЙ Станіслав Іванович, 1894 р., м. Влодава (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник заводу. Заарештований 1 травня 1937 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 1 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 листопада 1989 р.

БАЙБУЗА Григорій Гаврилович, 1891 р., с. Василівка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Василівка. Колгоспник. Заарештований 25 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1989 р.

БАЙБУЗА Овдій Афанасійович, 1894 р., с. Василівка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у садибі Червоноармійської дільниці цукорадгоспу Семенівського р-ну. Робітник. Заарештований 18 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 27 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 грудня 1958 р.

БАЙБУЗА Олексій Гаврилович, 1901 р., с. Василівка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Василівка. Колгоспник. Заарештований 7 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 27 квітня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 грудня 1958 р.

БАЙГЕР Едуард Михайлович, 1901 р., м. Кам'янець-Подільський Хмельницької обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Гадяч Полтавської обл. Завідувач бази райконтори «Заготзерно». Заарештований 27 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 17 листопада 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 14 лютого 1959 р.

БАЙГЕР Микола Іванович, 1897 р., м. Полтава, німець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Пирятин Полтавської обл. Головний бухгалтер контори «Сільгосппостач». Заарештований 26 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 17 квітня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 вересня 1989 р.

БАЙДА Степан Омелянович, 1900 р., с-ще Голоби Ковельського р-ну Волинської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Пирятин Полтавської обл. Майстер маслозаводу. Заарештований 4 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 жовтня 1937 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 30 жовтня 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 14 січня 1961 р.

БАЙДАК Михайло Галактіонович, 1909 р., [с. Тимки Оржицького р-ну Полтавської обл.], українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Робітник суконної фабрики. Заарештований 21 серпня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Татарської АРСР 31 жовтня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 червня 1991 р.

БАЙДАЛІНОВ Сергій Артемович, 1895 р., х. Роги Ростовської обл. (Російська Федерація), росіянин, із козаків, освіта вища військова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Заарештований 15 березня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 5 квітня 1942 р. за ст.ст. 58-1 «б», 58-11 КК РРФСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 28 квітня 1942 р. Реабілітований Військовим трибуналом Московського ВО 30 жовтня 1958 р.

БАЙДАЛІНОВА Тетяна Борисівна, 1897 р., м. Лубни Полтавської обл., українка, із службовців, освіта середня. Проживала в м. Лубни. Касир електростанції. Заарештована 17 лютого 1945 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 жовтня 1945 р. (стаття КК не вказана) до 5 років заслання у Талди-Курганську область Казахстану як член сім'ї зрадника Батьківщини. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 14 квітня 1959 р.

БАЙДЕР Ісаак Аронович, 1910 р., м. Ямполь (Білорусь), єврей, із службовців, освіта вища (Одеський індустріальний інститут). Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Заступник начальника промислового цеху вагонобудівного заводу. Заарештований 19 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 лютого 1940 р. до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 грудня 1958 р.

БАЙДОЛА Іван Іванович, 1877 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород. Колгоспник. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-6, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 19 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 11 листопада 1956 р.

БАЙЧ Саул Аронович, 1905 р., м. Сверте (Польща), єврей, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Слюсар-механік збройної майстерні стадіону фізкультури. Заарештований 1 вересня 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Термін покарання відбував до 1944 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 листопада 1956 р.

БАКАЙ Михайло Савич, 1900 р., с. Веприк Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Семенівка Полтавської обл. Бухгалтер цукрозаводу. Заарештований 11 жовтня 1946 р. Засуджений Полтавським обласним судом 21 лютого 1947 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Верховним Судом УРСР 26 січня 1990 р.

БАКАЙ Степан Дементійович, 1889 р., с. Червона Лука Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Червона Лука. Учитель. Заарештований 11 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 березня 1957 р.

БАКАЙ Степан Степанович, 1884 р., с. Тарасівка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тарасівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 29 травня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 січня 1990 р.

БАКАЛО Володимир Прокопович, 1901 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород. Робітник райспоживспілки. Заарештований 26 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 3 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

БАКАЛО Ганна Олексіївна, 1920 р., с. Деркачі Миргородського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта неповна середня. Проживала в с. Деркачі. Завідувачка магазину. Заарештована 4 липня 1945 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 липня 1945 р. (стаття КК не вказана) до 5 років заслання з конфіскацією особистого майна. Постановою Особливої наради при МДБ СРСР 18 грудня 1946 р. достроково звільнена. Реабілітована Полтавським обласним судом 1 лютого 1964 р.

БАКАЛО Іван Васильович, 1906 р., с. Деркачі Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 26 серпня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 23-го району авіабазування 14 вересня 1942 р. за ст. 58-11 КК РРФСР до розстрілу. Вирок виконано 29 вересня 1942 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 лютого 1997 р.

БАКАЛО Михайло Максимович, 1880 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із селян-козаків, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Бухгалтер учбового комбінату «Промкооперації». Заарештований 19 жовтня 1939 р. Засуджений Полтавським обласним судом 15 лютого 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 19 квітня 1941 р.

БАКАЛО Федір Аврамович, 1904 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена середня. Проживав у м. Полтава. Робітник місцевої бази «Хартрикотаж». Заарештований 5 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у м. Махачкала, у м. Нальчик (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 30 травня 1966 р.

БАКЛАН Кузьма Ничипорович, 1907 р., с. Луки Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Луки. Без визначених занять. Заарештований 30 травня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у м. Солікамськ Пермської обл. (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 жовтня 1989 р.

БАКЛАН Степан Іванович, 1910 р., с. Павлівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 9 червня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 45-ї стрілецької дивізії 26 червня 1942 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1997 р.

БАКЛИЦЬКИЙ Кирило Савич, 1897 р., с. Кисла Балка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Кисла Балка. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 17 лютого 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

БАКЛИЦЬКИЙ Матвій Іларіонович, 1888 р., с. Мачухи Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Без певних занять. Заарештований 9 травня 1935 р. Засуджений Харківським відділом Військового трибуналу прикордонної і внутрішньої охорони УСРР 26 січня 1936 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 109 КК УСРР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Помер у місцях ув'язнення 21 квітня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 вересня 1994 р.

БАКРАБА Владислав Владиславович, 1876 р., с. Жуківка Жмеринського р-ну Вінницької обл., українець, із дворян, освіта вища. Проживав у м. Київ. Заступник директора науково-дослідного інституту птахівництва. Заарештований 20 жовтня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 3 березня 1931 р. за ст. 54-7 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР 19 березня 1932 р. з-під варти достроково звільнений. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 січня 1990 р.

БАКУМ Дмитро Платонович, 1917 р., смт Котельва Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена середня. Червоноармієць. Заарештований 16 листопада 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 31 березня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 жовтня 1989 р.

БАКУМА Михайло Степанович, 1903 р., с. Рибці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рибці. Кустар (чоботар). Заарештований 28 березня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 20 травня 1930 р. за ст. 54-6 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 серпня 1989 р.

БАКУМА Федір Вікторович, 1881 р., с. Рибці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рибці. Робітник заводу. Заарештований 9 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 лютого 1990 р.

БАКУМЕНКО Микола Іванович, 1912 р., с. Приймане Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гирине Хорольського р-ну. Робітник радгоспу. Заарештований 24 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Звільнений з ув'язнення у 1954 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 10 квітня 1967 р.

БАКШТ Мойсей Вульфович, 1899 р., Новосанжарський р-н Полтавської обл., єврей, із міщан, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Безробітний. Заарештований 26 квітня

1925 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 21 серпня 1925 р. за ст. 61 КК УСРР до 3 років заслання на Урал. За постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УСРР 9 березня 1928 р. позбавлений права проживати в центральних регіонах Росії та України з прикріпленням до певного місця проживання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 березня 1994 р.

БАКШТ Перец Борухович, 1897 р., м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл., єврей, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Економіст фабрики. Заарештований 14 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 березня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-7, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 17 квітня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 22 листопада 1957 р.

БАЛАБАНСЬКИЙ Олександр Тимофійович, 1890 р., с. Воютичі Самбірського р-ну Львівської обл., українець, із робітників, освіта вища педагогічна. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Вчитель. Заарештований 16 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 11 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 червня 1959 р.

БАЛАБУХА Герасим Никифорович, 1878 р., с. Мар'ївка Онуфріївського р-ну Кіровоградської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник гранкар'єру. Заарештований 14 грудня 1937 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 25 липня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 грудня 1994 р.

БАЛАШОВ Іван Миколайович, 1895 р., м. Москва (Російська Федерація), росіянин, із робітників, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Виконроб міськкомунгоспу. Заарештований 23 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 8 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 7 вересня 1956 р.

БАЛДУМА Дмитро Гаврилович, 1885 р., Хотинський р-н Чернівецької обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Службовець Крюківського вагонобудівного заводу. Заарештований 22 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 8 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 13 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 червня 1989 р.

БАЛЕНКО Гаврило Максимович, 1892 р., с. Киселиха Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Полтава. Вчитель. Заарештований 26 червня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 3 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 лютого 1957 р.

БАЛИК Іван Зотійович, 1888 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Слюсар засолзаводу. Заарештований 13 грудня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 березня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1990 р.

БАЛКОВИЙ Кузьма Семенович, 1890 р., с. Степанівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Степанівка. Колгоспник, інструктор школи. Заарештований 4 грудня 1932 р. Засуджений Харківським обласним судом 16 грудня 1932 р. за ст. 54-14 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УСРР 15 березня 1933 р.

БАЛКОВИЙ Леонід Олексійович, 1883 р., с. Матяші Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у смт Ромодан Миргородського р-ну Полтавської обл. Начальник метеостанції. Заарештований 9 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 лютого 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 вересня 1989 р.

БАЛЛ Григорій Якович, 1881 р., с. Павлівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець. Проживав у м. Кременчук. Заарештований 18 жовтня 1930 р. Засуджений Полтавським міжрайсудом 22 липня 1931 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 8 жовтня 1989 р.

БАЛЛАУ Петро Якович, 1912 р., с. Лінденау Молочанського р-ну Дніпропетровської обл., німець, із селян, освіта середня. Червоноармієць. Заарештований 11 серпня 1936 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського військового округу 27 березня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3

роки. Верховний Суд СРСР 13 березня 1940 р. замінив термін до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 травня 1995 р.

БАЛЬ Микола Миколайович, 1903 р., с. Балівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Балівка. Член нелегальної секти п'ятидесятників. Заарештований 16 квітня 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 вересня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 вересня 1989 р.

БАЛЮК Андрій Петрович, 1899 р., с. Балюки Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Балюки. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 червня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 26 серпня 1929 р. за ст.ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР до розстрілу. Вирок виконано 7 вересня 1929 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1995 р.

БАЛЮК Андрій Семенович, 1891 р., с. Балюки Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Давидівка Пирятинського р-ну Полтавської обл. Механік МТС. Заарештований 25 червня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Татарської АРСР 19 жовтня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1991 р.

БАЛЮК Антон Микитович, 1873 р., с. Радивонівка Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Балюки Великобагачанського р-ну. Член правління споживтовариства. Заарештований 1 серпня 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 21 лютого 1932 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1990 р.

БАЛЮК Василь Іванович, 1909 р., с. Балюки Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Балюки. Колгоспник. Заарештований 2 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 травня 1989 р.

БАЛЮК Василь Петрович, 1893 р., с. Балюки Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Балюки. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 травня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ОДПУ 26 серпня 1929 р. за ст.ст. 58-2, 58-11 КК РСФРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1994 р.

БАЛЮК Василь Петрович, 1895 р., с. Балюки Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Балюки. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 березня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ОДПУ 26 серпня 1929 р. за ст.ст. 58-2, 58-11 КК РСФРР до розстрілу. Вирок виконано 7 вересня 1929 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1991 р.

БАЛЮК Григорій Мусійович (Мойсейович), 1901 р., с. Балюки Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Балюки. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 травня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ОДПУ 26 серпня 1929 р. за ст.ст. 58-2, 58-11 КК РСФРР до розстрілу. Вирок виконано 7 вересня 1929 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1991 р.

БАЛЮК Данило Антонович, 1895 р., с. Балюки Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян-козаків, освіта початкова. Проживав у с. Балюки. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 липня 1930 р. за ст.ст. 54-11, 56-17, 68, 78, 196 КК УСРР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 листопада 1989 р.

БАЛЮК Іван Павлович, 1888 р., с. Балюки Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Балюки. Без певних занять. Заарештований 12 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

БАЛЮК Карпо Дмитрович, 1873 р., х. Коломійці Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав на х. Коломійці. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 травня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ОДПУ 26 серпня 1929 р. за ст.ст. 58-2, 58-11 КК РСФРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1995 р.

БАЛЮК Кузьма Миколайович, 1893 р., с. Кротівщина Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Про-

живав у с. Кротівщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 лютого 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 7 травня 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

БАЛЮК Леонтій Юхимович, 1890 р., с. Ковалі Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ковалі. Колгоспник. Заарештований 16 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 березня 1989 р.

БАЛЮК Марко Кузьмич, 1902 р., с. Бутова Долина Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена середня. Проживав у с. Бутова Долина. Бухгалтер Великобагачанської промартілі «Об'єднана праця». Заарештований 18 квітня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 24 червня 1944 р. за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавським обласним судом 31 грудня 1965 р.

БАЛЮК Олександр Сергійович, 1894 р., с. Балюки Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Балюки. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 травня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ОДПУ 26 серпня 1929 р. за ст.ст. 58-2, 58-11 КК РСФРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1994 р.

БАЛЮК Павло Іванович, 1899 р., с. Балюки Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Балюки. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 травня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ОДПУ 26 серпня 1929 р. за ст.ст. 58-2, 58-11 КК РСФРР до розстрілу. Вирок виконано 7 вересня 1929 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1995 р.

БАЛЮК Петро Олександрович, 1887 р., с. Христанівка Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Христанівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 травня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ОДПУ 26 серпня 1929 р. за ст.ст. 58-2, 58-11 КК РСФРР до розстрілу. Вирок виконано 7 вересня 1929 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1995 р.

БАЛЮК Платон Петрович, 1893 р., с. Балюки Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Балюки. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 квітня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 8 травня 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

БАЛЮРА-ЯКОВЕНКО Прокіп Петрович, 1887 р., с. Сміле Коропського р-ну Чернігівської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Токарі Лохвицького р-ну Полтавської обл. Робітник цукрозаводу. Засуджений вперше 1935 р. за ст.ст. 58, 65 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. З місць ув'язнення втік. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений вдруге Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 8 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 вересня 1989 р.

БАЛЯ Іван Іванович, 1900 р., с. Деркачівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Деркачівка. Колгоспник. Заарештований 5 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 березня 1989 р.

БАЛЯ Іван Миколайович, 1896 р., с. Балівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Балівка. Колгоспник. Заарештований вперше 30 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 6 грудня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Заарештований вдруге 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 та 20 липня 1989 р.

БАЛЯ Кирило Пантелеймонович, 1889 р., с. Дмитрівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Завідувач Кременчуцького лісгоспу. Заарештований 26 травня 1938 р. Засуджений Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 16 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 16 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 14 листопада 1957 р.

БАЛЯ Микола Миколайович, 1903 р., с. Балівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., ук-

раїнець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Балівка. Без визначених занять. Заарештований 1 лютого 1940 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 вересня 1940 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 вересня 1989 р.

БАНАШКЕВИЧ Павло Тимофійович, 1895 р., с. Травники Люблінського воєводства (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Максимівка Карлівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 9 січня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 23 лютого 1938 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 24 березня 1960 р.

БАНДУР Платон Григорович, 1893 р., м. Лохвиця Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лохвиця. Колгоспник. Заарештований 18 липня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 28 лютого 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 липня 1992 р.

БАНДУРА Максим Васильович, 1898 р., с. Базилівщина Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Базилівщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 1 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 травня 1995 р.

БАНЦЕКІН Дем'ян Максимович, 1890 р., м. Кишинів (Молдова), молдаванин, із робітників, малописьменний. Проживав у м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Водій. Заарештований 15 лютого 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 20 березня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 листопада 1939 р.

БАНЧО Владислав Мартинович, 1889 р., с. Терноскеті (Угорщина), угорець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Робітник житлоуправління. Заарештований 21 квітня 1949 р. Засуджений Особливою нарадою при МДБ СРСР 26 жовтня 1949 р. за ст.ст. 54-6, 54-8, 54-11 КК УРСР до поселення у Красноярському краї (термін поселення не визначено). Реабілітований Полтавським обласним судом 15 листопада 1988 р.

БАРАБАШ Іван Володимирович, 1889 р., х. Барабаші Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Сторож військового будівництва. Заарештований 22 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 травня 1989 р.

БАРАБАШ Іван Михайлович, 1897 р., с. Орданівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Орданівка. До жовтня 1930 р. – селянин-одноосібник, потім працював у м. Горлівка Донецької обл. на каменоломні. Заарештований 9 березня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 7 травня 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

БАРАБАШ Кирило Опанасович, 1897 р., с. Горбатівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Орданівка. Без певного місця роботи. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 листопада 1989 р.

БАРАБАШ Микола Михайлович, 1901 р., с. Василівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Василівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 17 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 серпня 1989 р.

БАРАБАШ Павло Григорович, 1901 р., м. Полтава, українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Економіст-агроном. Заарештований 28 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 24 квітня 1944 р. за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 червня 1993 р.

БАРАБАШ Павло Йосипович, 1907 р., с. Богданівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Богданівка. Колгоспник. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 30 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 липня 1989 р.

БАРАН Іван Макарович, 1902 р., с. Яблуневе Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Яблуневе. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ОДПУ 22 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 серпня 1989 р.

БАРАН Меєр Іонович, 1898 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Токар заводу металовиробів. Заарештований 27 квітня 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 серпня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 січня 1959 р.

БАРАН Родіон Петрович, 1884 р., с. Яблуневе Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Яблуневе. Колгоспник. Заарештований 2 лютого 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 21 квітня 1945 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 травня 1992 р.

БАРАНЕНКО Марія Антонівна, 1898 р., с. Переволочна Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала в с. Переволочна. Домогосподарка. Заарештована 30 грудня 1944 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 16 березня 1945 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 20 років позбавлення волі з поразкою в правах (термін не вказаний) та з конфіскацією особистого майна. Звільнена з ув'язнення в 1955 р. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 16 квітня 1955 р.

БАРАНЕЦЬ Віктор Архипович, 1900 р., х. Шарлаївка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Шарлаївка. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 19 жовтня 1932 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 грудня 1989 р.

БАРАНЕЦЬ Іван Йосипович, 1876 р., с. Василівка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Василівка. Колгоспник. Заарештований 25 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 27 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 грудня 1958 р.

БАРАНЕЦЬ Макар Якович, 1888 р., м. Кобеляки Полтавської обл., українець. Проживав у м. Кобеляки. Заарештований 17 жовтня 1920 р. Засуджений Полтавською ГубНК 11 листопада 1920 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до розстрілу. Вирок виконано 13 листопада 1920 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 квітня 1994 р.

БАРАНЕЦЬ Михайло Іванович, 1895 р., с. Григорівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Григорівка. Агроном сектора тваринництва в Інституті тваринництва. Заарештований 11 вересня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 7 вересня 1956 р.

БАРАНЕЦЬ Федот Григорович, 1876 р., с-ще Нижні Сірогози Херсонської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Електромонтер паровозоремонтного заводу. Заарештований 13 жовтня 1937 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 4 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 липня 1995 р.

БАРАННИК Костянтин Якимович, 1897 р., с. Маячка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Маячка. Колгоспник. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 5 червня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 листопада 1992 р.

БАРАННИК Кузьма Дмитрович, 1887 р., х. Яровеньки Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав на х. Яровеньки. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 лютого 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 9 квітня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1990 р.

БАРАННИК Олександр Трохимович, 1910 р., с. Чижі Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Чижі. Без певного місця роботи. Заарештований 11 жовтня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 3 січня 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 серпня 1989 р.

БАРАННИК Павло Трохимович, 1905 р., с. Чижі Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Чижі. Без певного місця роботи. Заарештований 20 червня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 9 січня 1931 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 19 січня 1931 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 серпня 1989 р.

БАРАННИК Петро Семенович, 1909 р., с. Несунівка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 21 листопада 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом Сталінградського ВО 20 грудня 1941 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 березня 1997 р.

БАРАННИК Федір Семенович, 1915 р., с. Несунівка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 21 листопада 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом Сталінградського ВО 20 грудня 1941 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 березня 1997 р.

БАРАННІКОВА Марія Лейбівна, 1908 р., м. Вільнюс (Литва), єврейка, з робітників, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Домогосподарка. Заарештована 24 серпня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 грудня 1937 р. за ст. 58-6 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавським обласним судом 1 серпня 1958 р.

БАРАНОВ Іван Михайлович, 1890 р., с. Бакури Сердобського р-ну Саратовської обл. (Російська Федерація), росіянин, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Головний бухгалтер електростанції. Заарештований 7 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 5 червня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 20 вересня 1988 р.

БАРАНОВ Леонід Петрович, 1902 р., с. Ново-Погост Дисенського повіту Віленської губернії (Литва), росіянин, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Шепелівка Семенівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 14 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 5 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до розстрілу. Вирок виконано 26 листопада 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 30 вересня 1965 р.

БАРАНОВ Микита Григорович, 1911 р., с. Парафіївка Ічнянського р-ну Чернігівської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у смт Котельва Полтавської обл. Дільничний агроном МТС. Заарештований 12 січня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 25 квітня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавським обласним судом 26 січня 1991 р.

БАРАНОВ Стефан Семенович, 1902 р., с. Тростянець Полтавського р-ну Полтавської обл., українець. Проживав у с. Тростянець. Заарештований 7 серпня 1920 р. Засуджений Колегією Полтавської ГубНК 31 серпня 1920 р. (стаття КК не вказана) за участь у політбанді до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 березня 1994 р.

БАРАНСЬКИЙ Казимир Валентинович, 1891 р., м. Лодзь (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Горби Глобинського р-ну Полтавської обл. Робітник Глобинського цукрозаводу. Заарештований 18 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Звільнений 4 травня 1943 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 вересня 1963 р.

БАРАХОВСЬКИЙ Іван Степанович, 1889 р., с. Ручки Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ручки. Без певних занять. Заарештований 1 вересня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 січня 1943 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 лютого 1990 р.

БАРБАРИЧ Дмитро Григорович, 1899 р., с. Підлужжя Верхньодніпровського р-ну Дніпропетровської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Підлужжя. Мостовий командир 12-ї дистанції шляху Південної залізниці. Заарештований 11 листопада 1948 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 16 грудня 1948 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 липня 1992 р.

БАРВІНОК Віктор Михайлович, 1896 р., с. Бригадирівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта неповна середня. Проживав у с. Єлицева Долина Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Робітник артілі.

Заарештований 21 лютого 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 25 квітня 1931 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 січня 1990 р.

БАРВІНОК Омелян Парфентійович, 1889 р., с. Кам'яні Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Кам'яні Потоки. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 листопада 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 січня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

БАРДАК Іван Артемович, 1912 р., с. М'якеньківка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. М'якеньківка. Колгоспник. Заарештований 2 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1989 р.

БАРДАК Мартин Андрійович, 1896 р., с. Каленики Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Каленики. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 жовтня 1957 р.

БАРДАК Михайло Дмитрович, 1891 р., с. Землянки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Васьківка Глобинського р-ну. Колгоспник. Заарештований 19 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

БАРДАК Семен Романович, 1892 р., с. Лиман Перший Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лиман Перший. Заарештований 28 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 11 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 квітня 1961 р.

БАРДАК Яків Никифорович, 1884 р., х. Бардаки Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тури Решетилівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 5 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 жовтня 1957 р.

БАРДАКОВА-ОВЕРЧУК Євгенія Миколаївна, 1908 р., х. Бардаки Решетилівського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Робітниця артілі. Заарештована 21 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 лютого 1938 р. (стаття КК не вказана) як член сім'ї зрадника Батьківщини до 8 років позбавлення волі. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 10 вересня 1957 р.

БАРДІК Василь Михайлович, 1901 р., м. Сандово (Австрія), українець, із робітників, освіта неповна середня. Проживав у м. Полтава. Директор технікуму м'ясної промисловості. Заарештований 19 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 жовтня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до розстрілу. Вирок виконано 28 жовтня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 12 березня 1959 р.

БАРЖИЦЬКИЙ Лев Олександрович, 1899 р., с. Чорнокозинці Кам'янець-Подільського р-ну Хмельницької обл., українець, із службовців, освіта вища. Проживав у с. Краснознаменка Гадяцького р-ну Полтавської обл. Учитель. Заарештований 16 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 6 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 11 жовтня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 22 листопада 1957 р.

БАРЗАКОВСЬКИЙ Петро Іполитович, 1879 р., с. Березова Лука Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у с. Березова Лука. Колгоспник. Заарештований 31 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 17 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 травня 1963 р.

БАРЗИЛЕВИЧ Роман Макарович, 1871 р., с. Карабутове Конотопського р-ну Сумської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у с. Деревки Котелевського р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований 13 березня 1938 р. Утримувався у в'язниці м. Полтава. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до роз-

стрілу. Вирок виконано 16 травня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 жовтня 1989 р.

БАРИЛЕЦЬ Митрофан Панасович, 1902 р., м. Зіньків Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Священик. Заарештований 1 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 квітня 1989 р.

БАРИЛО Василь Олексійович, 1907 р., с. Ковалі Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Попівка Хорольського р-ну. Робітник держмлина у м. Хорол. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 3 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 квітня 1989 р.

БАРИЛО Іван Антонович, 1916 р., с. Барилове Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Барилове. Колгоспник. Заарештований 19 грудня 1949 р. Засуджений Полтавським обласним судом 24 лютого 1950 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Звільнений у 1953 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 11 березня 1990 р.

БАРИЛО Йосип Степанович, 1898 р., с. Романівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Романівка. Працівник лісгоспу. Заарештований 12 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р.

БАРИЛО Олексій Михайлович, 1887 р., с. Романівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Вагонний слюсар на ст. Миргород. Заарештований 25 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 лютого 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

БАРИЛО Павло Тимофійович, 1891 р., с. Панасівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Панасівка. Колгоспник. Заарештований 28 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р.

БАРИЛО Яків Тимофійович, 1894 р., с. Мальці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Почапці Миргородського р-ну. Різноробочий радгоспу. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 8 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 листопада 1989 р.

БАРИШНИКОВ Готліб Шлеймович, 1912 р., м. Виц (Польща), єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Перукар промартілі «Побут». Заарештований 24 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 1 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Звільнений у 1946 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 21 лютого 1956 р.

БАРКАН Микола Онуфрійович, 1896 р., с. Очеретувате Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Головний бухгалтер. Заарештований 16 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 18 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 28 грудня 1958 р.

БАРКОВ Маркіян Маркіянович, 1896 р., с. Східниця Дрогобицького р-ну Львівської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у с. Дмитренки Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Робітник паровозоремонтного заводу. Заарештований 10 лютого 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 31 липня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 березня 1992 р.

БАРКОВСЬКИЙ Клеофос Гнатович, 1901 р., с. Станківці Івано-Франківської обл., поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Филенкове Чутівського р-ну Полтавської обл. Бухгалтер споживчого товариства. Заарештований 26 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 лютого 1938 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 вересня 1942 р.

БАРЛАДЯН Іван Петрович, 1879 р., с. Бешгеаз (Молдова), молдаванин, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Службовець заводу. Заарештований 18 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 8 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 13 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 13 листопада 1959 р.

БАРЛЕТ Дмитро Андрійович, 1887 р., с. Келеберда Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта середня технічна. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Директор міськводопроводу. Заарештований 3 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. за ст.ст 54-1, 54-7, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 10 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 5 травня 1962 р.

БАРЛЕТ Емма Карлівна, 1892 р., м. Севастополь (АР Крим), німкеня, із міщан, освіта неповна середня. Проживала у м. Кременчук Полтавської обл. Домогосподарка. Заарештована 10 жовтня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-7, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 10 листопада 1937 р. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 5 травня 1962 р.

БАРЛЕТ Кіндрат Тимофійович, 1895 р., с. Келеберда Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Завгосп середньої школи. Заарештований 8 березня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 17 квітня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі. Помер 6 травня 1942 р. у в'язниці. Реабілітований Прокуратурою УРСР 27 червня 1991 р.

БАРСАК Мартин Андрійович, 1896 р., с. Каленики Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець. Проживав у с. Каленики. Заарештований 3 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 жовтня 1957 р.

БАРСОВ Георгій Кузьмич, 1893 р., с. Щекотово Тверської обл. (Російська Федерація), росіянин, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник майстерні. Заарештований 22 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 21 січня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 8 липня 1960 р.

БАРСОВА Чеслава Лаврентіївна, 1895 р., м. Полтава, полька, із робітників, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Робітниця ательє «Індпошив». Заарештована 23 червня 1941 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 червня 1942 р. (стаття КК не вказана) за антирадянську агітацію до 5 років заслання. Звільнена у 1947 р. Реабілітована Полтавським обласним судом 30 серпня 1968 р.

БАРСУК Андрій Леонтійович, 1905 р., с. Кізлівка Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Кізлівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 травня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 5 липня 1930 р. за ст.ст. 54-11, 18 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 січня 1990 р.

БАРСУК Ілля Мартинович, 1896 р., с. Андріївка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Андріївка. Заарештований 16 березня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 26 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою у правах на 3 роки. Постановою Верховного Суду УРСР від 5 вересня 1939 р. вирок обласного суду скасовано. Реабілітований Полтавським обласним судом 31 жовтня 1939 р.

БАРСЬКИЙ Євген Анатолійович, 1920 р., м. Гадяч Полтавської обл., єврей, із робітників, освіта середня спеціальна. Червоноармієць. Заарештований 4 липня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 68-ї гірсько-стрілецької дивізії 8 вересня 1943 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією особистого майна. Звільнений з ув'язнення в 1952 р. Реабілітований Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 22 липня 1975 р.

БАРТАШ Антон Іванович, 1902 р., с. Новий Калкаїв Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Сари Гадяцького р-ну. Швець-кустар. Заарештований 28 лютого 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 16 лютого 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 22 липня 1993 р.

БАРТАШЕВИЧ Йосип Антонович, 1892 р., с. Гуделки (Польща), поляк, із робітників, малописьменний. Проживав у м. Полтава. Робітник м'ясокомбінату. Заарештований 17 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 21 березня 1958 р.

БАРТНОВСЬКИЙ Сигізмунд (Болеслав) Болеславович, 1888 р., м. Краснодар (Російська Федерація), поляк, із дворян, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Службовець Тсоавіахіму. Заарештований 10 жовтня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 4 лютого 1930 р. за ст. 54-6 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 15 лютого 1930 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 липня 1989 р.

БАРТОСЕВИЧ Кузьма Йосипович, 1891 р., м. Парчев Люблінського воєводства (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Грині Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 21 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 23 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 липня 1989 р.

БАРТОСЕВИЧ Станіслав Якович, 1892 р., с. Поличне Радомського воєводства (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лохвиця Полтавської обл. Сторож крамниці «Полтаваторгу». Заарештований 20 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 6 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 11 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 лютого 1961 р.

БАРТОШ Іларіон Акафійович, 1872 р., с. Новий Калкаїв Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Новий Калкаїв. Без певного місця роботи. Заарештований 24 січня 1932 р. Засуджений Оболонським народним судом 21 лютого 1932 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 32, 55 КК УСРР до 6 років позбавлення волі та 5 років заслання після відбуття терміну покарання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 квітня 1995 р.

БАРЧУКОВ Максим Трохимович, 1882 р., с. Рясник Орловської обл. (Російська Федерація), росіянин, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Бухгалтер лікарні. Заарештований 26 червня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 23 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 квітня 1995 р.

БАС Іван Семенович, 1926 р., с. Лазірки Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Лазірки. Працівник харчокомбінату. Заарештований 25 січня 1947 р. Засуджений Особливою нарадою при МДБ СРСР 25 січня 1947 р. за ст. 54-12 КК УРСР до 5 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 жовтня 1989 р.

БАС Павло Свиридович, 1903 р., с. В'язівок Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. В'язівок. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 грудня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 19 січня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 січня 1990 р.

БАС Уляна Григорівна, 1904 р., с. Лазірки Оржицького р-ну Полтавської обл., українка, із селян, відомостей про освіту немає. Проживала в с. Лазірки. Колгоспниця. Заарештована 25 січня 1947 р. Засуджена Особливою нарадою при МДБ СРСР 25 січня 1947 р. за ст. 54-12 КК УРСР до 5 років заслання. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 20 жовтня 1989 р.

БАС Феодосій Іванович, 1893 р., с. Старий Іржавець Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Оржиця Полтавської обл. Без певного місця роботи. Заарештований 14 листопада 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 17 лютого 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 20 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Ухвалою Військового трибуналу КВО від 25 березня 1955 р. склад злочину перекваліфіковано на ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР, термін покарання зменшено до 10 років позбавлення волі без поразки в правах. Термін покарання відбував у м. Воркута (Комі АРСР, Російська Федерація). Звільнений 3 травня 1955 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 грудня 1992 р.

БАСАНЕЦЬ Олексій Панасович, 1916 р., с. Бакланова Муравійка Чернігівського р-ну Чернігівської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 20 грудня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом 13-ї армії 27 грудня 1941 р. за ст. 58-12 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі. Виконання вироку відкладено до кінця війни із відправленням на передову смугу фронту. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 вересня 1995 р.

БАС-БАСОВ Михайло Потапович, 1890 р., с. Метевичі Слуцького р-ну Мінської обл. (Білорусь), білорус, із селян, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Викладач шляхово-механічного технікуму. Заарештований 25 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 вересня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1989 р.

БАСОВИК Михайло Федорович, 1890 р., с. Кропивна Золотоніського р-ну Черкаської обл.,

українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Глобине Полтавської обл. Вчитель. Заарештований 14 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 травня 1938 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 лютого 1958 р.

БАССАН Іван Семенович, 1902 р., м. Давид-Городок Мозирського р-ну Гомельської обл. (Білорусь), білорус, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Піщане Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Робітник дезінфекційної станції. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 березня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 березня 1959 р.

БАТВА Андрій Опанасович, 1894 р., с. Строкачі Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Строкачі. Колгоспник. Заарештований 15 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 1 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 березня 1957 р.

БАТВА (БОТВА) Герасим Іванович, 1879 р., с. Худоліївка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня духовна. Проживав у с. Горошине Семенівського р-ну. Священик. Заарештований 7 вересня 1937 р. Утримувався у в'язниці м. Кременчук Полтавської обл. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29-30 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р.

БАТИЧЕНКО Марія Гаврилівна, 1923 р., с. Устивиця Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала в с. Устивиця. Робітниця радгоспу. Заарештована 8 вересня 1941 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 січня 1943 р. (стаття КК не вказана) за антирадянські висловлювання. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

БАТІЄВСЬКИЙ Іван Гаврилович, 1875 р., с. Городище Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Городище. Колгоспник. Заарештований 30 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 серпня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 вересня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 березня 1989 р.

БАТІЄВСЬКИЙ Олександр Гаврилович, 1888 р., с. Городище Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена середня. Проживав у с. Городище. Колгоспник. Заарештований 11 червня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 26 листопада 1935 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 травня 1994 р.

БАТІЄВСЬКИЙ Павло Олександрович, 1919 р., с. Городище Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня медична. Військовослужбовець. Заарештований 18 жовтня 1949 р. Засуджений Військовим трибуналом Забайкальського ВО 11 січня 1950 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 20 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна, з поразкою в правах на 5 років та позбавленням звання «лейтенант». Звільнений з ув'язнення в 1954 р. у зв'язку з хворобою. Реабілітований Верховним Судом СРСР 7 грудня 1956 р.

БАТІЄНКО Василь Федотович, 1896 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із кустарів, освіта початкова. Проживав у м. Миргород. Робітник артілі. Заарештований 17 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 24 вересня 1957 р.

БАТОВРІН Павло Михайлович, 1883 р., м. Путивль Сумської обл., росіянин, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Гадяч Полтавської обл. Службовець контори «Заготзерно». Заарештований 28 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 9 серпня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 21 серпня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 вересня 1989 р.

БАТРАК Гордій Гнатович, 1880 р., с. Бовбасівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Заарештований 21 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 жовтня 1957 р.

БАТРАК Іван Омелянович, 1894 р., с. Веприк Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Веприк. Голова колгоспу. Заарештований 17 червня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 15 квітня 1939 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 26 лютого 1940 р.

БАТРАК Мойсей Макарович, 1891 р., с. Дзержинське Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дзержинське. Колісник тютюнової фабрики. Заарештований 21 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 квітня 1989 р.

БАТРАК Онисим Макарович, 1893 р., с. Дзержинське Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Крисі Кобеляцького р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 21 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 квітня 1989 р.

БАТУРА Афанасій Степанович, 1908 р., с. Орлик Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 17 листопада 1930 р. Засуджений Військовим трибуналом морських сил Чорного моря 20 грудня 1930 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 липня 1995 р.

БАТЮК Сергій Прохорович, 1895 р., м. Зіньків Полтавської обл., українець, із робітників, освіта незакінчена середня. Проживав у м. Полтава. Агент міськвідділу зв'язку. Заарештований 21 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 28 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 квітня 1957 р.

БАТЮТА Давид Іванович, 1893 р., с. Великі Будища Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Будища. Рахівник школи. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 9 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 вересня 1989 р.

БАТЮТА Михайло Давидович, 1927 р., с. Великі Будища Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 3 травня 1950 р. Засуджений Військовим трибуналом військ МВС Дніпропетровської обл. 7 липня 1950 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР Магаданської обл. (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 серпня 1994 р.

БАУМ Стефанида Михайлівна, 1878 р., м. Варшава (Польща), полька, з робітників, освіта початкова. Проживала у м. Лубни Полтавської обл. Домогосподарка. Заарештована 17 березня 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 травня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 5 років заслання. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 3 серпня 1989 р.

БАХ Адольф Карлович, 1888 р., м. Кременчук Полтавської обл., німець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Робітник. Заарештований 10 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 14 жовтня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 24 листопада 1959 р.

БАХИР Василь Омелянович, 1903 р., смт Сосниця Чернігівської обл., українець, із кустарів, освіта початкова. Проживав у с. Великі Кринки Глобинського р-ну Полтавської обл. Перукар. Заарештований 15 квітня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 9 липня 1936 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 56-21 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 27 березня 1990 р.

БАХМАН Адольф Августович, 1885 р., м. Вітебськ (Білорусь), німець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник. Заарештований 12 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 28 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 22 листопада 1957 р.

БАХМАТ Павло Данилович, 1888 р., с. Попівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Попівка. Колгоспник. Заарештований 5 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 30 червня 1959 р.

БАХЬЯН Кенсабер Сергійович, 1905 р., м. Ново-Баязед (Вірменія), вірменин, із міщан, освіта вища. Проживав у м. Єреван (Вірменія). Завідувач кафедри сільськогосподарської економіки Єреванського державного університету. Заарештований 31 серпня 1936 р. Засуджений Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 7 липня 1937 р. за ст.ст. 17-65, 68 КК Вірменської РСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Термін покарання відбував у в'язниці м. Полтава. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21 січня 1938 р. (стаття КК не вказана) за належність до троцькістської опозиції до розстрілу. Вирок виконано 27 січня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 21 травня 1956 р.

БАЦМАН Кіндрат Юхимович, 1883 р., с. Засулля Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Засулля. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 січня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1990 р.

БАЧИНСЬКИЙ Євген Полікарпович, 1894 р., с. Свинне Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із службовців, освіта початкова. Проживав у с. Сторожове Чутівського р-ну Полтавської обл. Робітник радгоспу. Заарештований 19 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС 7 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) за шпигунство до розстрілу. Вирок виконано 14 грудня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 10 листопада 1959 р.

БАЧКАЛА Митрофан Микитович, 1903 р., с. Кирияківка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кирияківка. Колгоспник. Заарештований 30 квітня 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 4 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 червня 1994 р.

БАЧКОВСЬКИЙ Юзик (Йосип) Іванович, 1903 р., смт Маньківка Черкаської обл., поляк, із міщан, освіта початкова. Проживав у с. Загрунівка Зіньківського р-ну Полтавської обл. Обліковець радгоспу. Заарештований 10 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 26 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 1 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 березня 1959 р.

БАШКО Опанас Миколайович, 1890 р., м. Шемаха (Азербайджан), росіянин, із селян, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Полтава. Службовець м'ясокомбінату. Заарештований 19 листопада 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 3 березня 1931 р. за ст. 54-7 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 10 квітня 1932 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 січня 1990 р.

БАШЛАЙ Михайло Степанович, 1904 р., м. Зіньків Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у м. Зіньків. Без певного місця роботи. Заарештований 29 квітня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 17 липня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 травня 1994 р.

БАШТАНИК Михайло Петрович, 1899 р., с. Дмитрівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Карлівка Полтавської обл. Безробітний. Заарештований 13 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 серпня 1989 р.

БАШТАННИК Килина Севастянівна, 1907 р., с. Сахнівщина Машівського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, малописьменна. Проживала в с. Сахнівщина. Колгоспниця. Заарештована 10 лютого 1944 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 21 червня 1944 р. за ст. 2 Указу Президії Верховної Ради СРСР від 9 квітня 1943 р. до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 25 жовтня 1955 р.

БАШТАННИК Юхим Якович, 1885 р., с. Микільське Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Петрівка Полтавського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 2 березня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 15 квітня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Заарештований вдруге 17 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 січня 1961 р. та Полтавською обласною прокуратурою 8 серпня 1989 р.

БАШТОВИЙ Давид Романович, 1885 р., с. Нижній Булатець Лубенського р-ну Полтавської обл., українець. Проживав у м. Лубни

Полтавської обл. Заарештований 2 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21–23 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 17 квітня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 12 березня 1959 р.

БГАН Василь Федотович, 1893 р., с. Воронинці Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Воронинці. Селянин-одноосібник (до травня 1932 р.), потім працював на Донбасі. Заарештований 25 жовтня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 17 січня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 квітня 1990 р.

БЕБЕЛЬ Микита Михайлович, 1887 р., с. Остапівка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лохвиця Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 5 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 31 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 жовтня 1956 р.

БЕБЕХ Дмитро Іванович, 1897 р., с. Попівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гасенки Миргородського р-ну. Без певних занять. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

БЕБЕХ Наум Іванович, 1902 р., х. Фоленове Лубенського р-ну Полтавської обл., українець. Проживав на х. Фоленове. Заарештований 19 вересня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом 2-ї запасної стрілецької бригади 24 вересня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 19 листопада 1941 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 листопада 1994 р.

БЕВЗ Климентій Карпович, 1909 р., Козятинський р-н Вінницької обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Помічник машиніста депо ст. Полтава-Південна. Заарештований 4 листопада 1937 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 6 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 червня 1991 р.

БЕГМА Ігор Петрович, 1908 р., м. Білопілля Сумської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Підлужжя Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Завідувач агентства зв'язку. Заарештований 19 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

БЕГМА Лідія Іванівна, 1916 р., м. Кривий Ріг Дніпропетровської обл., українка, із робітників, освіта середня спеціальна. Проживала у м. Кременчук Полтавської обл. Фельдшер міськлікарні. Заарештована 22 червня 1941 р. Засуджена Верховним Судом Татарської АРСР 11 листопада 1941 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Померла у в'язниці м. Казань (Татарстан, Російська Федерація) у 1942 р. Реабілітована Верховним Судом РРФСР 31 травня 1972 р.

БЕГМА Михайло Петрович, 1882 р., с. Кривенки Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Кривенки. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 квітня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 18 травня 1930 р. за ст. 54-16 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 листопада 1989 р.

БЕГМА Мотрона Олександрівна, 1922 р., с. Рокитне Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта середня. Проживала в с. Рокитне. Старший рахівник колгоспу. Заарештована 16 лютого 1945 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 8 травня 1945 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 8 червня 1992 р.

БЕГМА Олександр Михайлович, 1888 р., с. Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Рахівник Крюківського вагонобудівного заводу. Заарештований 28 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 9 серпня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення у 1948 р. Реабілітований Харківським обласним судом 10 жовтня 1958 р.

БЕГМАТ Денис Іванович, 1893 р., с. Білухівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Білухівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 25 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований

Полтавською обласною прокуратурою 3 червня 1995 р.

БЕДЕ Степан Степанович, 1891 р., м. Баапа (Угорщина), угорець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник. Заарештований 18 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 24 листопада 1959 р.

БЕДЕШ Микола Андрійович, 1892 р., смт Градизьк Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Світловодськ Кіровоградської обл. Бухгалтер дитячого будинку. Заарештований 10 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 23 квітня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 червня 1958 р.

БЕДЖУК Михайло Федорович, 1903 р., м. Полтава, українець, із дворян, освіта неповна середня. Проживав у м. Полтава. Інженер групи інформування паровозоремонтного заводу. Заарештований 24 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 січня 1943 р. за антирадянські висловлювання до терміну попереднього ув'язнення. З-під варти звільнений. Реабілітований Полтавським обласним судом 25 квітня 1962 р.

БЕДИНСЬКИЙ Віктор Олександрович, 1910 р., м. Кременчук Полтавської обл., росіянин, із робітників, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 26 листопада 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Ладозької стрілкової флотилії 14 січня 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 вересня 1994 р.

БЕДНАРСЬКА Броніслава Іванівна, 1886 р., м. Антонини Хмельницької обл., полька, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Новогригорівка Машівського р-ну Полтавської обл. Домогосподарка. Заарештована 14 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. (стаття КК не вказана) «як соціально небезпечний елемент» до 5 років заслання. Реабілітована Полтавським обласним судом 16 вересня 1959 р.

БЕДНАРСЬКИЙ Йосип Болеславович (Борисович), 1917 р., с. Мала Салиха Красилівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Новогригорівка Машівського р-ну Полтавської обл. Тракторист МТС. Заарештований 4 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 31 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 листопада 1958 р.

БЕДРЖИЦЬКИЙ Антон Іванович, 1898 р., м. Полтава, білорус, із селян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Диригент театру. Заарештований 28 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 жовтня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 31 липня 1959 р.

БЕДРЖИЦЬКИЙ Іван Миколайович, 1863 р., м. Улла Вітебської обл. (Білорусь), білорус, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Кустар. Заарештований 28 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 жовтня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 31 липня 1959 р.

БЕДРЖИЦЬКИЙ Костянтин Іванович, 1900 р., м. Полтава, українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Службовець заводу. Заарештований 15 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 жовтня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 31 липня 1959 р.

БЕДРО Павло Прохорович, 1876 р., м. Лохвиця Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лохвиця. Касир цукрового заводу. Заарештований 5 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 31 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 жовтня 1956 р.

БЕЖАН Федір Костянтинович, 1906 р., с. Великіївське Доманівського р-ну Миколаївської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рибці Полтавського р-ну Полтавської обл. Працівник аеродрому. Заарештований 20 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 червня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 квітня 1963 р.

БЕЖАНОВ В'ячеслав Іванович, 1899 р., Гребінківський р-н Полтавської обл., росіянин, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 14 березня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 9-ї армії 3 травня 1942 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітo-

ваний Полтавською обласною прокуратурою 27 квітня 1991 р.

БЕЗБОРОДЬКО Костянтин Іванович, 1882 р., м. Золотоноша Черкаської обл., українець, із дворян, освіта вища. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Лікар санепідстанції. Заарештований 10 листопада 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 25 січня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 лютого 1995 р.

БЕЗБОРОДЬКО Маргарита Іванівна, 1884 р., м. Рига (Латвія), латишка. Проживала в м. Лубни Полтавської обл. Заарештована 22 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 лютого 1938 р. (стаття КК не вказана) як дружина звинуваченого в контрреволюційній діяльності до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 18 лютого 1959 р.

БЕЗВЕРХИЙ Василь Йосипович, 1889 р., смт Градизьк Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у смт Градизьк. Без певного місця роботи. Заарештований 14 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 8 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 13 жовтня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 14 травня 1958 р.

БЕЗВЕРХИЙ Максим Миколайович, 1888 р., с. Шушвалівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Гриньки Семенівського р-ну Полтавської обл. Вчитель середньої школи. Заарештований 5 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 лютого 1958 р.

БЕЗВЕРХИЙ Петро Семенович, 1895 р., смт Градизьк Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Градизьк. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 лютого 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 квітня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1990 р.

БЕЗДВОРНИЙ Митрофан Петрович, 1877 р., с. Повстин Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Повстин. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 28 травня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 січня 1990 р.

БЕЗДЕНЕЖНИХ Павло Андрійович, 1900 р., с. Суєлинки Єланського р-ну Кіровської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Завідувач будинку інвалідів. Заарештований 19 лютого 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 жовтня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 8 грудня 1959 р.

БЕЗДУГАН Микола Федорович, 1885 р., с. Жовнине Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Конюх міськкомунгоспу. Заарештований 1 липня 1941 р. Засуджений Верховним Судом Татарської АРСР 29 листопада 1941 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Генеральною прокуратурою Російської Федерації 2 лютого 1993 р.

БЕЗДУДНИЙ Марко Гурійович, 1895 р., с. Лютенька Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лютенька. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 30 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

БЕЗДУДНИЙ Олександр Кирилович, 1913 р., с. Лютенька Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кам'янець-Подільський Хмельницької обл. Червоноармієць. Заарештований 8 лютого 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом 1-го кінного корпусу КВО 26 березня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Військовою прокуратурою Прикарпатського ВО 31 жовтня 1991 р.

БЕЗКЛИНСЬКИЙ Михайло Андрійович, 1879 р., с. Піщане Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у м. Кременчук. Вантажник пункту «Заготзерно». Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 листопада 1964 р.

БЕЗКРОВНИЙ Гаврило Порфирович, 1891 р., с. Черкасівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець. Проживав у м. Полтава. Заарештований 20 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою

при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 19 грудня 1941 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 4 грудня 1960 р.

БЕЗКРОВНИЙ Іван Кіндратович, 1896 р., с. Федорівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у м. Луганськ. Вчитель. Заарештований 11 серпня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 24 листопада 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 11 березня 1990 р.

БЕЗКРОВНИЙ Микола Кіндратович, 1888 р., с. Федорівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Черкасівка Полтавського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 11 серпня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 24 листопада 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Звільнений з ув'язнення в 1940 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 11 березня 1990 р.

БЕЗЛЕПКІН Дмитро Іванович, 1896 р., с. Попове Лебедянського р-ну Воронезької обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Без певного місця роботи. Священик. Заарештований 22 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 вересня 1941 р. за ст. 33 КК УРСР «як соціально небезпечний елемент» до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 червня 1989 р.

БЕЗЛЮДЬКО Андрій Іванович, 1891 р., с. Кибинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кибинці. Бригадир рільничої бригади колгоспу. Заарештований 17 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 жовтня 1989 р.

БЕЗОТОСНИЙ Григорій Венедиктович, 1893 р., с. Тернівщина Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тернівщина. Службовець Полтавського міськкомунгоспу. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р.

БЕЗОТОСНИЙ Данило Михайлович, 1884 р., с. Флорівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Флорівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 травня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 16 серпня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1994 р.

БЕЗОТОСНИЙ Захарій Васильович, 1881 р., с. Флорівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Флорівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 29 грудня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 5 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 вересня 1989 р.

БЕЗОТОСНИЙ Микола Іванович, 1879 р., с. Флорівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Флорівка. Без певних занять. Заарештований 10 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 29 грудня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1990 р.

БЕЗОТОСНИЙ Олександр Федорович, 1887 р., с. Флорівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Охоронник промартілі. Заарештований 22 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 грудня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 березня 1990 р.

БЕЗОТОСНИЙ Пилип Захарович, 1907 р., с. Флорівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Водій на ст. Полтава-Південна. Заарештований 15 березня 1938 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 9 серпня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Перебував в ув'язненні до 16 червня 1943 р. у Печорлазі (Російська Федерація). Реабілітований Верховним Судом УРСР 14 квітня 1959 р.

БЕЗОТОСНИЙ Порфирій Петрович, 1896 р., с. Кобелячок Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кобелячок. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 24 квітня 1931 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 вересня 1989 р.

БЕЗПАЛИЙ Дмитро Іванович, 1892 р., смт Велика Багачка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Велика Багачка. Касир місцевого райвідділення держбанку. Заарештований 1 серпня 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 21 лютого 1932 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1990 р.

БЕЗПАЛИЙ Іван Леонтійович, 1894 р., с. Балаклія Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Балаклія. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 березня 1989 р.

БЕЗПАЛИЙ Ілля Якович, 1877 р., смт Велика Багачка Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у смт Велика Багачка. Без певного місця роботи. Заарештований 17 грудня 1945 р. Засуджений Полтавським обласним судом 23 січня 1946 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 листопада 1992 р.

БЕЗПАЛИЙ Яків Іванович, 1894 р., с. Денисковичі Новозибківського р-ну Брянської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта незакінчена середня. Заарештований 7 лютого 1937 р. за місцем відбування покарання. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 серпня 1989 р.

БЕЗПАЛКО Іван Тимофійович, 1878 р., с. Білики Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Горбунівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 25 березня 1931 р. за ст.ст. 54-4, 58, 67 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1990 р.

БЕЗПАЛЬКО Михайло Микитович, 1879 р., с. Крива Руда Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крива Руда. Без певного місця роботи. Заарештований 11 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 червня 1959 р.

БЕЗПАЛЬКО Федір Андрійович, 1908 р., с. Озера Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Лейтенант Червоної Армії. Заарештований 27 березня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 13-го району авіабазування 14 серпня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 червня 1995 р.

БЕЗПОЯСКО (БЕЗПОЯСКОВ) Василь Мусійович, 1887 р., с. Бобрик Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у с. Бобрик. Псаломщик. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР у м. Рибинськ Ярославської обл. (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 лютого 1990 р.

БЕЗРОДНИЙ Трохим Іванович, 1880 р., с. Жирківка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Жирківка. Колгоспник. Заарештований 5 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

БЕЗРУК Демид Іванович, 1902 р., х. Безруки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Безруки. Колгоспник. Заарештований 25 листопада 1947 р. Засуджений Військовим трибуналом Полтавського гарнізону 12 лютого 1948 р. за ст. 54-1 «б» КК УРСР до 25 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Помер у місцях позбавлення волі 27 березня 1953 р. Реабілітований Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 28 листопада 1956 р.

БЕЗРУК Максим Степанович, 1889 р., с. Прихідьки Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Прихідьки. Колгоспник. Заарештований 5 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 11 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

БЕЗРУК Михайло Федорович, 1886 р., с. Прихідьки Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Прихідьки. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 29 травня 1930 р. за ст.ст. 54-10

ч. 1, 54-11 КК УСРР до 5 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 листопада 1989 р.

БЕЗРУК Олексій Артемович, 1881 р., с. Миколаївка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Миколаївка. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 вересня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 5 листопада 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 вересня 1989 р.

БЕЗРУК Сергій Тимофійович, 1903 р., х. Безруки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Безруки. Колгоспник. Заарештований 25 листопада 1947 р. Засуджений Військовим трибуналом Полтавського гарнізону 12 лютого 1948 р. за ст. 54-1 «б» КК УРСР до 25 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Термін покарання відбував до 30 серпня 1956 р., звільнений рішенням Комітету по розгляду справ осіб, які відбували покарання за політичні злочини. Реабілітований Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 28 листопада 1956 р.

БЕЗРУК Федот Лаврентійович, 1888 р., смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець. Проживав у смт Опішня. Заарештований 26 квітня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 14 лютого 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 липня 1994 р.

БЕЗРУКАВИЙ Василь Миколайович, 1906 р., с. Вереміївка Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 11 грудня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 січня 1930 р. за ст.ст. 54-11, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 січня 1958 р.

БЕЗРУТЧЕНКО Олексій Антонович, 1910 р., с. Поділ Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Поділ. Колгоспник. Заарештований 19 квітня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 31 серпня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Постановою Харківської обласної прокуратури від 2 квітня 1937 р. виправданий за відсутністю складу злочину, з-під варти звільнений. Реабілітований Верховним Судом УРСР 20 квітня 1937 р.

БЕЗРУЧКО Василь Романович, 1910 р., с. Малий Кобелячок Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Малий Кобелячок. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 червня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 6 грудня 1932 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УСРР 22 липня 1933 р. термін покарання скорочено до 3 років позбавлення волі умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

БЕЗРУЧКО Володимир Мефодійович, 1882 р., с. Пришиб Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Пришиб. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 листопада 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 29 січня 1930 р. за ст.ст. 58-10 ч. 1, 58-13 КК РРФСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 9 лютого 1930 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 серпня 1989 р.

БЕЗРУЧКО Яків Максимович, 1895 р., с. Щербані Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Бухгалтер цегельного заводу. Заарештований 5 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Постановою Полтавської обласної прокуратури рішення Особливої трійки при УНКВС Полтавської обл. скасовано, з-під варти звільнений. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 березня 1940 р.

БЕЗРУЧКО-ЗЕЛЕНСЬКИЙ Федір Петрович, 1872 р., с. Пришиб Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Пришиб. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 січня 1930 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 січня 1990 р.

БЕЗСМЕРТНИЙ Федот Семенович, 1884 р., с. Теплівка Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Теплівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 січня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 29 травня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 8 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 листопада 1989 р.

БЕЗУГЛИЙ Андрій Овксентійович, 1898 р., с. Солониця Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Солониця. Робітник радгоспу. Заарештований 23 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня

1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

БЕЗУГЛИЙ Антон Пимонович, 1898 р., с. Солониця Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Помічник бухгалтера райспоживспілки. Заарештований 11 жовтня 1938 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 13–14 березня 1939 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-2, 54-3, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Виконання вироку відмінено. Реабілітований Верховним Судом СРСР 17 листопада 1939 р.

БЕЗУГЛИЙ Георгій Якович, 1892 р., с. Вербівка Звенигородського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Зіньків Полтавської обл. Завідувач бурякоприймального пункту. Заарештований 3 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1989 р.

БЕЗУГЛИЙ Григорій Федорович, 1903 р., с. Солониця Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Солониця. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 січня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 травня 1995 р.

БЕЗУГЛИЙ Демид Семенович, 1894 р., с. Ковалівка Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гонтарі Полтавського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 25 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 грудня 1989 р.

БЕЗУГЛИЙ Іван Павлович, 1895 р., с. Кобелячок Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кобелячок. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 24 квітня 1931 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 вересня 1989 р.

БЕЗУГЛИЙ Йосип Федорович, 1897 р., с. Матвіївка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Матвіївка. Бригадир колгоспу. Заарештований 20 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 9 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 лютого 1958 р.

БЕЗУГЛИЙ Максим Іванович, 1895 р., с. Кобелячок Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кобелячок. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 24 квітня 1931 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 вересня 1989 р.

БЕЗУГЛИЙ Михайло Давидович, 1878 р., с. Солониця Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Солониця. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 13 жовтня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 вересня 1989 р.

БЕЗУГЛИЙ Олексій Вікторович, 1910 р., с. Різники Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Різники. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 березня 1931 р. Засуджений народним судом м. Кременчук 28 серпня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та наступним висланням за межі України терміном на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 грудня 1997 р.

БЕЗУГЛИЙ Порфирій Петрович, 1896 р., с. Кобелячок Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кобелячок. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 24 квітня 1931 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 вересня 1989 р.

БЕЗУГЛИЙ Прокіп Прокопович, 1895 р., с. Солониця Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зарудддя Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Робітник вагонобудівного заводу. Заарештований 16 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 травня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 квітня 1989 р.

БЕЗУГЛИЙ Семен Антонович, 1897 р., с. Солониця Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Солониця. Колгоспник. Заарештований 25 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

БЕЗУГЛИЙ Тимофій Логвинович, 1895 р., с. Солониця Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Солониця. Колгоспник. Заарештований 30 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 грудня 1989 р.

БЕЗУС Мусій Онисимович, 1880 р., с. Каплинці Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Каплинці. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 вересня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 15 грудня 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 травня 1995 р.

БЕЗУХ Никифор Петрович, 1889 р., с. Сари Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Сари. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

БЕЙ Онисія Михайлівна, 1890 р., с. Глинське Зіньківського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, неписьменна. Проживала в с. Глинське. Займалася одноосібним господарством. Заарештована 8 лютого 1930 р. Засуджена Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

БЕЙГРОВИЧ Борис Йосипович, 1898 р., м. Лубни Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Лубни. Службовець будівельної організації. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 червня 1958 р.

БЕЙГРОВИЧ Дмитро Йосипович, 1895 р., м. Лубни Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Лубни. Старший бухгалтер депо залізничної ст. Лубни. Заарештований вперше 17 червня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 19 липня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Заарештований вдруге 1 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-11, 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано в травні 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 20 листопада 1956 р. та Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1990 р.

БЕЙГУЛ Григорій Іванович, 1906 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 22 лютого 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Челябінської обл. 15 квітня 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовою прокуратурою Приволзько-Уральського ВО 28 червня 1991 р.

БЕЙДИК Андрій Аріанович, 1896 р., с. Дмитрівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дмитрівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 7 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 листопада 1989 р.

БЕЙДИК Григорій Макарович, 1894 р., с. Мильці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мильці. Колгоспник. Заарештований 15 березня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 25 серпня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 196 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 квітня 1992 р.

БЕЙДИК Іван Григорович, 1900 р., с. Дмитрівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дмитрівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 7 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 листопада 1989 р.

БЕЙДИК Федір Аріанович, 1891 р., с. Дмитрівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дмитрівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 7 березня 1930 р. за ст. 54-10

ч. 1 КК УСРР до 5 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 листопада 1989 р.

БЕЙЛІНСОН Шефтель Йосипович, 1885 р., м. Опочки Псковської обл. (Російська Федерація), єврей, із кустарів, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Службовець артілі. Заарештований 16 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 23 квітня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 22 листопада 1957 р.

БЕЙМАК Олена Георгіївна (Григорівна), 1885 р., с. Вербородинці Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл., полька, із селян, неписьменна. Проживала в с. Юнаки Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспниця. Заарештована 29 жовтня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 грудня 1937 р. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 9 листопада 1989 р.

БЕЙЦУН Демид Володимирович, 1885 р., с. Комендантівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Комендантівка. Без певних занять. Заарештований 18 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 1 червня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 1 червня 1989 р.

БЕЙЦУН Петро Демидович, 1913 р., с. Комендантівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Комендантівка. Колгоспник. Заарештований 11 лютого 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 31 серпня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 квітня 1994 р.

БЕЙШЕН Едуард Робертович, 1900 р., м. Рига (Латвія), латиш, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Художник-декоратор клубу вагонобудівного заводу. Заарештований 13 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 лютого 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 12 вересня 1958 р.

БЕК Михайло Васильович, 1904 р., с. Перерив Турівського р-ну Мозирської округи (Білорусь), білорус, із селян, освіта незакінчена середня. Проживав у с. Редути Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Бухгалтер Редутівського гранкар'єру. Заарештований 26 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-9 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 липня 1989 р.

БЕККЕР Вільгельм Готлібович, 1902 р., Камінь-Каширський р-н Волинської обл., німець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Селещина Машівського р-ну Полтавської обл. Робітник залізничної ст. Селещина. Заарештований 8 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р.

БЕККЕР Юдель Мойсейович, 1883 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із міщан, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Завідувач виробництва промартілі «Лісопил». Заарештований 24 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 червня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 16 квітня 1958 р.

БЕЛАВІН Костянтин Михайлович, 1893 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Кременчук. Працівник комунгоспу. Заарештований 22 травня 1928 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 28 вересня 1928 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 травня 1995 р.

БЕЛАН Іван Кирилович, 1920 р., с. Нова Покровка Іванівського р-ну Амурської обл. (Російська Федерація), росіянин, із службовців, освіта середня. Червоноармієць. Заарештований 21 липня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом Чернігівського гарнізону 4 серпня 1941 р. за ст. 54-1 «б» КК УРСР до розстрілу. Верховний Суд СРСР 4 вересня 1941 р. вирок замінив на 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 вересня 1997 р.

БЕЛАП Микола Миколайович, 1922 р., м. Гадяч Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 8 листопада 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 6-ї стрілецької дивізії НКВС СРСР 15 листопада 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 грудня 1996 р.

БЕЛАШ Іван Олександрович, 1909 р., с. Шушвалівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шушвалівка. Заарештований 5 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 11 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 вересня 1989 р.

БЕЛЕКА (БІЛЕКА) Василь Олексійович, 1896 р., с. Шандра Миронівського р-ну Київської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Завідувач майстерень ст. Полтава-Південна. Заарештований 23 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 лютого 1938 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-8, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 березня 1938 р. у м. Харків. Реабілітований Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 7 травня 1955 р.

БЕЛЕНКО Петро Антонович, 1892 р., с. Кишеньки Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у с. Кишеньки. Учитель неповної середньої школи. Заарештований 10 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 1 червня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 21 лютого 1989 р.

БЕЛЕНЬКИЙ Єремія Петрович, 1892 р., с. Горішні Плавні Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Горішні Плавні. Коваль колгоспу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Далекосхідних таборах НКВС СРСР (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 23 листопада 1959 р.

БЕЛЕЦЬКИЙ Андрій Якович, 1895 р., смт Котельва Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ступки Зіньківського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 серпня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 4 грудня 1930 р. за ст. 54-8 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 липня 1989 р.

БЕЛЕЦЬКИЙ (БІЛЕЦЬКИЙ) Владислав Станіславович, 1899 р., с. Мартинівка Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Селещина Машівського р-ну Полтавської обл. Сторож Машівської райспоживспілки. Заарештований 27 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-9, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

БЕЛЄЦЬКИЙ Григорій Федосійович, 1890 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Веселий Поділ Семенівського р-ну Полтавської обл. Машиніст цукрового заводу. Заарештований 10 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 14 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 листопада 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 жовтня 1958 р.

БЕЛИБА Олексій Іванович, 1881 р., с. Зубівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Технічний робітник юридичної консультації. Заарештований 14 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р.

БЕЛИБА Петро Гаврилович, 1886 р., с. Зубівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Котлярі Миргородського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1989 р.

БЕЛИМ Платон Павлович, 1893 р., с. Михайлівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлівка. Колгоспник. Заарештований 15 березня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 26 лютого 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Термін покарання відбув у 1944 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 8 жовтня 1965 р.

БЕЛИМ Самсон Тимофійович, 1912 р., с. Михайлики Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлики. Бригадир тракторної бригади МТС. Заарештований 9 квітня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 25 квітня 1939 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 170 «г» КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Звільне-

ний у 1944 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 24 лютого 1989 р.

БЕЛИМ Сильвестр Максимович, 1904 р., с. Михайлівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Макіївка Донецької обл. Робітник шахти ім. Шмідта. Заарештований 8 березня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 3 жовтня 1932 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

БЕЛИНСЬКИЙ Федір Ілліч, 1892 р., с. Захарівці Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Іванівка Карлівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 15 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до розстрілу. Вирок виконано 8 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 листопада 1989 р.

БЕЛІЗНИЙ Єгор Іванович, 1902 р., с. Вакулинці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Вакулинці. Робітник Полтавського паровозоремонтного заводу. Заарештований 26 березня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 жовтня 1937 р. за ст. 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 жовтня 1937 р. Реабілітований Військовою прокуратурою КВО 15 листопада 1958 р.

БЕЛІЙ (БЕЛЕЙ) Михайло Петрович, 1901 р., с. Супрунівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Супрунівка. Завідувач школи. Заарештований 17 грудня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 12 січня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Рішенням Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР 5 лютого 1934 р. з ув'язнення достроково звільнений. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 червня 1960 р.

БЕЛІК Максим Сидорович, 1875 р., м. Полтава, українець, із козаків, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Без певного місця роботи. Заарештований 1 квітня 1920 р. Засуджений Колегією Полтавської ГубНК 9 травня 1920 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу за звинуваченням у знущанні над політв'язнями під час служби наглядачем у в'язниці. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 травня 1994 р.

БЕЛІКОВ Яків Антонович, 1893 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Машиніст деревообробного комбінату. Заарештований 25 червня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 21 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 4 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 липня 1991 р.

БЕЛІЦЬКИЙ (БЕЛЕЦЬКИЙ) Олександр Олександрович, 1925 р., с. Петрівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Омськ (Російська Федерація). Курсант 4-го окремого учбового танкового полку. Заарештований 18 жовтня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом Омського гарнізону Сибірського ВО 23 грудня 1944 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Звільнений з ув'язнення в 1953 р. Реабілітований Військовим трибуналом Сибірського ВО 21 серпня 1964 р.

БЕЛІЧЕНКО Григорій Гаврилович, 1880 р., с. Келеберда Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Білецьківка Кременчуцького р-ну. Фельдшер. Заарештований 16 січня 1935 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР (стаття КК не вказана) 13 липня 1935 р. до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

БЕЛІЧЕНКО Іван Іванович, 1896 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Миргород. Завідувач школи. Заарештований 26 липня 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 21 лютого 1932 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 жовтня 1989 р.

БЕЛОКОНЬ (БІЛОКІНЬ) Павло Іванович, 1902 р., смт Градизьк Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник будівельної дільниці. Заарештований 22 лютого 1951 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 11 травня 1951 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 27 червня 1967 р.

БЕЛОУС (БІЛОУС) Никифор Терентійович, 1898 р., с. Святилівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Святилівка. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Южлазі НКВС СРСР (м. Улан-Уде, Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 листопада 1989 р.

БЕЛОУС (БІЛОУС) Терентій Михайлович, 1911 р., с. Святилівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Святилівка. Колгоспник. Заарештований 23 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Южлазі НКВС СРСР (м. Улан-Уде, Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 листопада 1989 р.

БЕЛЬКО Пилип Тимофійович, 1897 р., с. Ісерно Мінської обл. (Білорусь), білорус, із селян, освіта початкова. Проживав у Глобинському р-ні Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 24 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

БЕЛЬСЬКА Марія Іванівна, 1897 р., с. Борисівка Курської обл. (Російська Федерація), українка, із селян, малописьменна. Проживала у м. Полтава. Домогосподарка. Заарештована 17 жовтня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. за ст. 54-12 КК УРСР до 5 років заслання. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 27 квітня 1989 р.

БЕЛЬСЬКИЙ Войцех (Войтех) Едуардович, 1894 р., Київська обл., поляк, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Гадяч Полтавської обл. Кухар споживчого товариства. Заарештований 26 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 лютого 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Звільнений з ув'язнення в 1947 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 14 червня 1958 р.

БЕЛЬСЬКИЙ Карл (Карпо) Антонович, 1894 р., м. Варшава (Польща), поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник підприємства. Заарештований 24 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 вересня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 1 жовтня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом Ленінградського ВО 30 вересня 1957 р.

БЕЛЬТРИКОВ Тимофій Іванович, 1909 р., станиця Синігилівка Ставропольського краю (Російська Федерація), калмик, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 16 серпня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 243-ї стрілецької дивізії 23 серпня 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Звільнений з ув'язнення 10 лютого 1953 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 4 вересня 1964 р.

БЕЛЬЧЕНКО Дмитро Федосійович, 1903 р., смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Опішня. Завідувач колгоспної лабораторії. Заарештований 19 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 грудня 1989 р.

БЕЛЬЧЕНКО Іван Петрович, 1884 р., смт Шишаки Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта середня. До 1936 р. служив священиком. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Чорнороб деревообробного комбінату. Заарештований 26 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 квітня 1958 р.

БЕЛЬЧЕНКО Костянтин Мусійович, 1898 р., с. Іванівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта середня. Проживав у с. Іванівка. Колгоспник. Заарештований 23 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 червня 1989 р.

БЕЛЯЄВ Іван Васильович, 1892 р., м. Санкт-Петербург (Російська Федерація), росіянин, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Метролог відділу мір і терезів. Заарештований 4 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 9 серпня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 серпня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 серпня 1989 р.

БЕЛЯЄВ Михайло Данилович, 1890 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Робітник фабрики. Заарештований 28 квітня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 5 червня 1941 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 4 роки. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 15 січня 1993 р.

БЕЛЯЄВ Михайло Іванович, 1897 р., м. Полтава, росіянин, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Мальшіц (Німеччина). Конструктор фірми. Заарештований 17 лютого 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом 1-го Українського фронту 23 березня 1945 р. за ст. 58-13 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1994 р.

БЕЛЯЄВ Яків Махтейович, 1890 р., с. Юрки Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Юрки. Колгоспник. Заарештований 9 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

БЕЛЯК Антон Лаврентійович, 1883 р., с. Шаровечка Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Захлюпанка Карлівського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 липня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 31 серпня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 3 вересня 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 26 червня 1959 р.

БЕНАРД Василь Юліанович, 1850 р., м. Вільно (Литва), росіянин, із дворян, освіта середня. Проживав у м. Челябінськ (Російська Федерація). Колишній підполковник царської армії. Заарештований 14 серпня 1919 р. Засуджений Особливим відділом 5-ї армії 14 серпня 1919 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до розстрілу. Вирок виконано 23 серпня 1919 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 жовтня 1995 р.

БЕНДАС Сергій Пилипович, 1899 р., с. Загрунівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Загрунівка. Рахівник колгоспу. Заарештований 6 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 5 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 червня 1989 р.

БЕНДЕРОВСЬКИЙ Микола Модестович, 1898 р., с. Семеренки Хмельницької обл., українець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Викладач Полтавського сільськогосподарського інституту. Заарештований 5 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 листопада 1956 р.

БЕНДЕС Федосій Федотович, 1888 р., м. Зіньків Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Зіньків. Заарештований 16 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Ухвалою Верховного Суду УРСР 31 березня 1940 р. виправданий, але з невідомих причин з місць позбавлення волі звільнений не був. Помер 1943 р. у місцях позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом СРСР 31 березня 1940 р.

БЕНЕТ Агнеса Адамівна, 1907 р., м. Семиполки Броварського р-ну Київської обл., полька, із робітників, освіта середня. Проживала у м. Лубни Полтавської обл. Домогосподарка. Заарештована 28 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 5 лютого 1938 р. (стаття КК не вказана) «як соціально небезпечний елемент» до гласного нагляду за місцем проживання на 3 роки. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 16 серпня 1995 р.

БЕНЦІОВСЬКИЙ Михайло Іванович, 1887 р., м. Вінниця, українець, із міщан, освіта середня. Проживав у м. Гребінка Полтавської обл. Виконроб ст. Гребінка. Заарештований 21 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Київської обл. 30 вересня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 вересня 1989 р.

БЕНЬКОВСЬКА Каролiна Войцехівна, 1893 р., с. Заріччя Хмельницького р-ну Хмельницької обл., полька, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Жуківка Машівського р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештована 22 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 серпня 1938 р. (стаття КК не вказана) «як соціально небезпечний елемент» до 5 років заслання. Реабілітована Полтавським обласним судом 9 грудня 1959 р.

БЕНЬКОВСЬКИЙ Антон Андрійович, 1899 р., м. Хмельницький, поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Машівка Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 14 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 28 січня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 червня 1938 р.

БЕНЬКОВСЬКИЙ (БІНЬКОВСЬКИЙ) Войцех Антонович, 1911 р., с. Заріччя Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта незакінчена середня. Проживав у с. Жуківка Машівського р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 24 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 грудня 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 4 червня 1960 р.

БЕНЯХ Степан Григорович, 1883 р., х. Зайців Миргородського р-ну Полтавської обл., українець,

із селян, освіта початкова. Проживав на х. Зайців. Працівник радгоспу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 січня 1990 р.

БЕН'ЯМІНОВ Навруз, 1880 р., м. Дізс (Іран), ассірієць, із селян, неписьменний. Проживав у м. Полтава. Чистильник взуття. Заарештований 4 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 1 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 серпня 1959 р.

БЕРБЕКА Михайло Йосифович, 1892 р., місце народження невідоме, поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Петрівка Полтавського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 16 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 22 вересня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 серпня 1989 р.

БЕРГЕР Абрам Шмульович, 1887 р., м. Лодзь (Польща), єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник відділу робітничого постачання. Заарештований 2 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 22 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 8 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 23 листопада 1956 р.

БЕРГЕР Ісаак Маркович, 1897 р., м. Варшава (Польща), єврей, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Смоленськ (Російська Федерація). Службовець будівельної організації при УНКВС. Заарештований 9 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 лютого 1938 р. (стаття КК не вказана) за шпигунську діяльність до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом Московського ВО 24 листопада 1955 р.

БЕРГЕРЗОН Берко Йосипович, 1899 р., м. Замостя (Польща), єврей, із міщан, освіта початкова. Проживав у смт Решетилівка Полтавської обл. Сторож місцевого заводу. Заарештований 27 липня 1940 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 жовтня 1940 р. за ст. 54-13 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1990 р.

БЕРДИЧЕВСЬКИЙ Ілля Михайлович, 1902 р., с. Білоконі Новосанжарського р-ну Полтавської обл., єврей, із міщан, освіта незакінчена середня. Проживав у м. Полтава. Робітник промартілі «Ремонт». Заарештований 31 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 жовтня 1956 р.

БЕРДНИК Порфирій Кузьмич, 1888 р., с. Пустовійтове Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Пустовійтове. Конюх бурякорадгоспу. Заарештований 14 серпня 1941 р. Засуджений не був. Помер у в'язниці м. Єлабуга 30 листопада 1942 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 грудня 1997 р.

БЕРДНИЧЕНКО Микола Васильович, 1906 р., с. Гонтарівка Бєловського р-ну Курської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта вища. Проживав у смт Нові Санжари Полтавської обл. Ветлікар райземвідділу. Заарештований 25 червня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 23 грудня 1939 р. за ст.ст. 97, 99 КК УРСР до 2 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 31 березня 1940 р.

БЕРДРИЦЬКИЙ Маркіян Михайлович, 1898 р., с. Мала Павлівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мала Павлівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 лютого 1932 р. Засуджений Зіньківським райнарсудом 2 грудня 1932 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 22 травня 1990 р.

БЕРЕЖЕЦЬКИЙ Андрій Опанасович, 1898 р., смт Решетилівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 29 квітня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом 6-ї гвардійської танкової армії 31 травня 1945 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 липня 1994 р.

БЕРЕЖИНСЬКИЙ Антон Йосипович, 1896 р., с. Остапівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бодаква Лохвицького р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 5 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 серпня 1958 р.

БЕРЕЖИНСЬКИЙ Василь Йосипович, 1885 р., с. Остапівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Верхня Будаківка. Колгоспник. Заарештований 1 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 20 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 жовтня 1989 р.

БЕРЕЖИНСЬКИЙ Михайло Людвигович, 1907 р., с. Мацьківці Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Латишівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 25 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер в місцях ув'язнення 9 травня 1942 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 жовтня 1989 р.

БЕРЕЖНА Ганна Савівна, 1911 р., с. Остапівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, неписьменна. Проживала у с. Остапівка. Колгоспниця. Заарештована 22 липня 1936 р. Засуджена Харківським обласним судом 9 січня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 6 червня 1994 р.

БЕРЕЖНЕНКО Василь Гнатович, 1888 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у м. Миргород. Заарештований 12 грудня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 26 лютого 1934 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 листопада 1989 р.

БЕРЕЖНИЙ Василь Павлович, 1898 р., с. Бродщина Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бродщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 квітня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 9 травня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 листопада 1989 р.

БЕРЕЖНИЙ Віктор Якович, 1906 р., с. Кошманівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Кошманівка. Різноробочий колгоспу. Заарештований 27 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 червня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 квітня 1958 р.

БЕРЕЖНИЙ Іван Михайлович, 1890 р., м. Пирятин Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Пирятин. Без певного місця роботи. Заарештований 17 вересня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 24 січня 1930 р. за ст.ст. 54-3, 54-10, 54-11 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 серпня 1992 р.

БЕРЕЖНИЙ Ілля Мойсейович, 1915 р., с. Тахтаулове Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Червоноармієць. Заарештований 14 лютого 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 4 червня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 січня 1997 р.

БЕРЕЖНИЙ Яків Іванович, 1872 р., с. Кошманівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кошманівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 січня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 травня 1995 р.

БЕРЕЖНИЙ Яків Олексійович, 1898 р., смт Решетилівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Решетилівка. Працівник МТС. Заарештований 6 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 5 липня 1958 р.

БЕРЕЗА Павло Йосипович, 1895 р., смт Шишаки Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 7 червня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом Архангельського ВО 21 листопада 1944 р. за ст. 58-3 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 квітня 1997 р.

БЕРЕЗІВ Віктор Андрійович, 1895 р., с. Харківці Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Економіст-плановик облмісцепрому. Заарештований 15 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-7 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 15 серпня 1958 р.

БЕРЕЗКА Никодим Павлович, 1900 р., с. Маячка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Лозуватка Царичанського р-ну Дніпропетровської обл. Учитель школи. Заарештований 27 серпня 1937 р. Засуджений не був. На початку вересня 1937 р. покінчив життя самогубством у Полтавській в'язниці. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 вересня 1962 р.

БЕРЕЗНЯК Василь Олександрович, 1899 р., с. Остапівка Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Остапівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 липня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 1 жовтня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 травня 1995 р.

БЕРЕЗНЯК Михайло Спиридонович, 1905 р., с. Остапівка Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Остапівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 листопада 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 березня 1931 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11, 54-13 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 5 квітня 1931 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р.

БЕРЕЗНЯК Павло Спиридонович, 1902 р., с. Остапівка Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Остапівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 листопада 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 березня 1931 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11, 54-13 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 5 квітня 1931 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р.

БЕРЕЗОВЕЦЬ Василь Іванович, 1884 р., с. Дубрівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дубрівка. Працівник кінного заводу. Заарештований 25 травня 1946 р. Засуджений Військовим трибуналом МВС Полтавської обл. 10 липня 1946 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Військовою прокуратурою КВО 20 листопада 1946 р.

БЕРЕЗОВСЬКА Франя Олександрівна, 1898 р., с. Савинці Тростянецького р-ну Вінницької обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Шкурупії Решетилівського р-ну Полтавської обл. Домогосподарка. Заарештована 8 жовтня 1937 р. Засуджена Полтавським обласним судом 19 квітня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 27 лютого 1993 р.

БЕРЕЗОВСЬКИЙ Дмитро Юхимович, 1903 р., с. Лютенька Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Лютенька. Працівник санаторію. Заарештований 23 червня 1925 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 листопада 1925 р. за ст.ст. 50, 72 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 січня 1928 р. строк покарання скорочено. Засланий до Сибіру на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 травня 1995 р.

БЕРЕЗОВСЬКИЙ Іван Миколайович, 1889 р., с. Вознесенка Синельниківського р-ну Дніпропетровської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Завідувач автогаража тресту «Промбудматеріали». Заарештований 18 квітня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 25 серпня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 березня 1995 р.

БЕРЕЗОВСЬКИЙ Карпо Семенович, 1887 р., с. Лютенька Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Лютенька. Сторож колгоспу. Заарештований 15 вересня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 20 листопада 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1994 р.

БЕРЕЗОВСЬКИЙ Микола Сафронович, 1854 р., с. Нехвороща Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Без певних занять. Заарештований 14 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 червня 1990 р.

БЕРЕЗОВСЬКИЙ Михайло Іванович, 1904 р., с. Нехвороща Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у смт Решетилівка Полтавської обл. Рахівник взуттєвої фабрики. Заарештований 14 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

БЕРЕЗОВСЬКИЙ Сергій Іванович, 1898 р., с. Лютенька Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лютенька. Шофер інкубаторної станції. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 жовтня 1989 р.

БЕРЕНЦ Адам Антонович, 1879 р., м. Петркув (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сторожове Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 20 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 грудня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 14 грудня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 13 вересня 1960 р.

БЕРЕНЦ Владислав Антонович, 1874 р., Хмельницький р-н Хмельницької обл., поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у Чутівському р-ні Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 12 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

БЕРЕНЦ Станіслав Владиславович, 1909 р., м. Варшава (Польща), поляк, із службовців, освіта неповна середня. Проживав у с. Флорівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 20 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 грудня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 14 грудня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 13 вересня 1960 р.

БЕРЕСТ Євдокія Іванівна, 1883 р., с. Грабинівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українка, із робітників, малописьменна. Проживала в м. Полтава. Домогосподарка. Заарештована 8 вересня 1938 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 жовтня 1938 р. (стаття КК не вказана) «як соціально небезпечний елемент» під гласний нагляд за місцем проживання терміном на 2 роки. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 21 травня 1957 р.

БЕРЗІН Едуард Іванович, 1889 р., м. Рига (Латвія), латиш, із кустарів, освіта початкова. Проживав у м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Токар вагонобудівного заводу. Заарештований 12 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 лютого 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 липня 1961 р.

БЕРЗІН Петро Іванович, 1888 р., с. Славиші Валленського повіту (Латвія), латиш, із селян, освіта середня. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Завідувач транспортного відділу спиртозаводу. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 лютого 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 липня 1989 р.

БЕРИНБАУМ Ріва Львівна (Лейбівна), 1898 р., м. Ніжин Чернігівської обл., єврейка, із службовців, освіта початкова. Проживала у м. Кременчук Полтавської обл. Продавець міськторгу. Заарештована 24 жовтня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. (стаття КК не вказана) «як соціально небезпечний елемент» до 5 років заслання. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 25 липня 1958 р.

БЕРИЦЬКИЙ Андрій Іванович, 1891 р., м. Луков (Польща), білорус, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сасинівка Пирятинського р-ну Полтавської обл. Робітник радгоспу. Заарештований 9 січня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 23 червня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 7 червня 1993 р.

БЕРНАДСЬКИЙ Володимир Михайлович, 1904 р., с. Новаки Лубенського р-ну Полтавської обл., українець. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Заарештований 20 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 червня 1962 р.

БЕРНАРСЬКИЙ Броніслав Антонович, 1885 р., с. Мала Салиха Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Григорівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 2 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 9 листопада 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 2 лютого 1960 р.

БЕРТОВСЬКА Любов Андріївна, 1900 р., с. Реп'євка Воронезької обл. (Російська Федерація), росіянка, із селян, освіта середня. Проживала у м. Полтава. Домогосподарка. Заарештована 27 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 березня 1938 р. (стаття КК не вказана) як дружина «ворога народу» до нагляду за місцем проживання на 2 роки. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

БЕРТОВСЬКИЙ Станіслав Мартинович, 1898 р., м. Лібава (Латвія), росіянин, із робітників,

освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Службовець інторгу, завгосп школи. Вперше заарештований 1 листопада 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 19 січня 1938 р. за ст.ст. 20, 54-8, 54-11 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Вдруге заарештований 27 листопада 1948 р. Засуджений Особливою нарадою при МДБ СРСР 13 квітня 1949 р. за ст.ст. 20, 54-8, 54-11 КК УРСР до поселення у Красноярському краї. Реабілітований Верховним Судом СРСР 12 травня 1956 р.

БЕРУС Іван Хомич, 1917 р., с. Бессарабівка Кегичівського р-ну Харківської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Полтава. Слухач курсів шляхових бригадирів. Заарештований 8 червня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 26 червня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Звільнений з ув'язнення 10 лютого 1953 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 4 вересня 1964 р.

БЕРХШТЕЙН Віта Шоломівна, 1905 р., м. Мозирь Мінської обл. (Білорусь), єврейка, із службовців, освіта середня. Проживала у м. Дніпропетровськ. Без певних занять. Заарештована 2 вересня 1924 р. Засуджена Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 12 грудня 1924 р. за ст. 61 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Постановою Особливої наради при Колегії ОДПУ від 11 вересня 1925 р. замість заслання у віддалені райони СРСР застосоване виселення за межі СРСР (у Палестину). Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 12 квітня 1995 р.

БЕРШАК Григорій Захарович, 1912 р., с. Коновалівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлівка Машівського р-ну. Робітник МТС. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 листопада 1989 р.

БЕСАРАБ Іван Кіндратович, 1896 р., м. Козин Миронівського р-ну Київської обл., українець, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Пирятин Полтавської обл. Плановик райспоживспілки. Заарештований 14 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 19 квітня 1944 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1991 р.

БЕСАРАБ Михайло Іванович, 1904 р., с. Солонці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гоголеве. Без певних занять. Заарештований 30 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1989 р.

БЕСПАЛЬКО Василь Петрович, 1923 р., с. Яновщина Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 30 січня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 7-ї запасної стрілецької бригади 4 лютого 1942 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до розстрілу. Вирок виконано 12 березня 1942 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 січня 1997 р.

БЕСПАЛЬКО Петро Іванович, 1903 р., с. Білики Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Завідувач магазину. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1989 р.

БЕУС Карпо (Карл) Павлович, 1899 р., м. Венгліска Ландцузького повіту (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велика Рудка Диканського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 29 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 липня 1989 р.

БЕХЕР Хаїм Якобович, 1900 р., м. Білограй (Польща), єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Агент постачання мотороремонтного заводу. Заарештований 7 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 1 грудня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 25 вересня 1962 р.

БЕХТЕР Григорій Остапович, 1892 р., с. Бехтерщина Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бехтерщина. Заарештований 8 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 23 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

БЕХТЕР Данило Антонович, 1900 р., с. Черкащани Миргородського р-ну Полтавської обл., укра-

їнець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Черкащани. Колгоспник. Заарештований 28 січня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 19 квітня 1932 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 56-16 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 лютого 1991 р.

БЕХТЕР Євдокія Федорівна, 1921 р., с. Широка Долина Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта неповна середня. Проживала у м. Миргород Полтавської обл. Тимчасово не працювала. Заарештована 19 жовтня 1943 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 29 травня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Звільнена з ув'язнення 24 грудня 1955 р. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 12 червня 1956 р.

БЕХТЕР Іван Антонович, 1912 р., с. Черкащани Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с-щі Вирішальне Лохвицького р-ну Полтавської обл. Робітник радгоспу. Заарештований 20 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р.

БЕХТЕР Іван Давидович, 1922 р., с. Балюки Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Москва (Російська Федерація). Командир відділення 46-ї бригади конвойних військ НКВС СРСР, сержант. Заарештований 26 червня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Московського ВО 18 серпня 1943 р. за ст. 58-12 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 грудня 1996 р.

БЕХТЕР Іван Федорович, 1877 р., с. Бехтерщина Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бехтерщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 29 грудня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 березня 1989 р.

БЕХТЕР Максим Харитонович, 1887 р., с. Бехтерщина Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бехтерщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 29 грудня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 березня 1989 р.

БЕХТЕР Микола Олександрович, 1878 р., с. Бехтерщина Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бехтерщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 29 грудня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 березня 1989 р.

БЕХТЕР Павло Артемович, 1895 р., с. Бехтерщина Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Бехтерщина. Без певного місця роботи. Заарештований 17 червня 1932 р. Засуджений Великобагачанським райнарсудом 21 серпня 1932 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 жовтня 1989 р.

БЕХТЕР Семен Андрійович, 1880 р., с. Бехтерщина Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бехтерщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 23 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Достроково звільнений 24 листопада 1930 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

БЕХТЕР Яків Харитонович, 1867 р., с. Бехтерщина Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бехтерщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 29 грудня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. З-під варти звільнений. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 березня 1989 р.

БЄЛІКОВА Катерина Григорівна, 1900 р., м. Бєлгород (Російська Федерація), росіянка, з кустарів, освіта початкова. Проживала у м. Лубни Полтавської обл. Домогосподарка. Заарештована 26 грудня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 17 квітня 1938 р. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 13 вересня 1957 р.

БЄЛІНЬКИЙ Архип Якимович, 1888 р., с. Кукобівка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кукобівка. Кустар. Заарештований 5 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії

ДПУ УСРР 19 жовтня 1932 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 грудня 1989 р.

БЄЛОБОРОДОВ Никифор Петрович, 1911 р., с. Покровка Поченського р-ну Смоленської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Яроші Глобинського р-ну Полтавської обл. Тракторист Глобинської МТС. Заарештований 22 травня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 11 липня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 грудня 1992 р.

БЄЛОБРОВ Петро Гнатович, 1888 р., с. Лейків Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лейків. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 6 березня 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

БЄЛОВ Василь Іванович, 1900 р., с. Должиково (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Начальник майстерні військового складу № 27. Заарештований 18 травня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 5 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-1 «б», 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 6 жовтня 1937 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 23 листопада 1957 р.

БЄЛОУСОВ Володимир Тимофійович, 1895 р., Волинська обл., українець, зі службовців, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Бухгалтер промислової артілі. Заарештований 20 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 14 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 березня 1957 р.

БЄЛУХА Андрій Якович, 1886 р., с. Слобода Богодухівського р-ну Харківської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Начальник відділу місць ув'язнення при УНКВС Полтавської обл. Заарештований 26 березня 1938 р. Засуджений Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 17 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 17 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 26 вересня 1957 р.

БЄЛЬСЬКИЙ Войцех Едуардович, 1894 р., м. Білилівка Житомирської обл., поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Гадяч Полтавської обл. Кухар їдальні. Заарештований 26 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 лютого 1938 р. за ст. 58-10 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом СРСР 14 червня 1958 р.

БЄЛЯЄВ Іван Михайлович, 1891 р., с. Вознесенка Володимирської обл. (Російська Федерація), росіянин, із духовенства, освіта вища. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Завідувач планового відділу заводу «Комунар». Заарештований 15 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 грудня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 28 грудня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 серпня 1959 р.

БЖОВСЬКИЙ Йосип Антонович, 1893 р., с. Татари Мазовецького повіту Ломжевського воєводства (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Філенкове Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 8 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 11 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

БЗОТ Іван Антонович, 1902 р., с. Шаровечка Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Олексіївка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 14 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 вересня 1989 р.

БИБА Прокопій Вікторович, 1882 р., с. Великий Кобелячок Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Потічок Решетилівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1992 р.

БИБА Юхим Трохимович, 1904 р., с. Сулими Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Васюти Новосанжарського р-ну. Колгоспник. Заарештований 7 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня

1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 27 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 жовтня 1958 р.

БИБИК (БІБИК) Іван Омелянович, 1888 р., с. Шарківщина Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шарківщина. Бригадир колгоспу. Заарештований 21 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 листопада 1965 р.

БИБИК Михайло Федотович, 1928 р., с. Михайлівка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена середня. Проживав у м. Свердловськ (Російська Федерація). Військовослужбовець. Заарештований 21 серпня 1950 р. Засуджений Особливою нарадою при МДБ СРСР 3 лютого 1951 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Військовою прокуратурою Приволзького ВО 11 березня 1990 р.

БИБКА Наталія Дмитрівна, 1886 р., с. Радивонівка Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Радивонівка. Різноробоча колгоспу. Заарештована 18 липня 1941 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Татарської АРСР 2 жовтня 1941 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. З-під варти звільнена 9 квітня 1947 р. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 14 березня 1995 р.

БИКАНОВ Панас Миколайович, 1885 р., м. Горлівка Донецької обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Бухгалтер шляхово-транспортної контори ст. Полтава-Південна. Заарештований 20 липня 1937 р. Засуджений Лінійним судом ст. Полтава-Південна 1 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 березня 1995 р.

БИКОВ Іван Федорович, 1894 р., Олександрійський р-н Кіровоградської обл., росіянин, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Протодиякон місцевої Покровської церкви. Вперше заарештований 10 вересня 1936 р. За недоведеністю складу злочину звільнений у березні 1937 р. Вдруге заарештований 14 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Утримувався у в'язниці м. Кременчук. Вирок виконано 8 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 червня 1989 р.

БИКОВ Ігнат Іванович, 1882 р., х. Бикове (с. Потічок) Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Бикове. Без певного місця роботи. Заарештований 2 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 24 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р.

БИКОВ Федір Васильович, 1918 р., с. Конопляновка Білокуракинського р-ну Луганської обл., росіянин, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 26 лютого 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Біломорської військової флотилії 9 березня 1942 р. за ст.ст. 58-8, 58-10 ч. 2, 58-11 КК РРФСР до розстрілу. Ухвалою Військової Колегії Верховного Суду СРСР від 2 травня 1942 р. міру покарання замінено на 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Звільнений у 1949 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 11 січня 1957 р.

БИКОВЕЦЬ Герасим Захарович, 1891 р., с. Короваї Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у с. Рибці Полтавського р-ну. Старший економіст Полтавського обласного управління народного господарства. Заарештований 1 липня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 травня 1940 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Севвостоклазі НКВС СРСР (Російська Федерація). Помер 6 листопада 1940 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 листопада 1989 р.

БИКОВЕЦЬ Костянтин Петрович, 1898 р., с. Райгородка Новоайдарського р-ну Луганської обл., українець, із духовенства, освіта вища. Закінчив духовну семінарію та Харківський університет. 1922 р. висвячений на священика УАПЦ. Благовісник і організатор парафій УАПЦ на Полтавщині. Проживав у с. Мала Перещепина Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 1 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано у м. Полтава 27 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 червня 1989 р.

БИЛЕНКО Іван Григорович, 1911 р., с. Юрки Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Заарештований 21 січня 1935 р. Засуджений Спеціальною Колегією Харківського обласного суду 4–5 січня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Ре-

абілітований Верховним Судом УРСР 4 жовтня 1957 р.

БИЛЕНКО Михайло Петрович, 1899 р., с. Броварки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян. Закінчив Полтавську духовну семінарію 1921 р. Проживав у с. Наталине Красноградського р-ну Харківської обл. Учитель школи. Заарештований 16 березня 1938 р. Утримувався у в'язниці м. Лубни Полтавської обл. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 квітня 1957 р.

БИЛИМ Гаврило Григорович, 1885 р., с. Михайлівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлівка. Тесля колгоспу. Заарештований 29 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

БИЛИМ Григорій Несторович, 1907 р., с. Михайлівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлівка. Працівник МТС. Заарештований 7 липня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 січня 1943 р. за антирадянську діяльність (стаття КК не вказана) до 5 років позбавлення волі. Помер 1943 р. у місцях позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 червня 1959 р.

БИЛИМ Нестор Кузьмич, 1881 р., с. Михайлівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлівка. Тесля колгоспу. Заарештований 5 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 25 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

БИЛИМ Олексій Тимофійович, 1903 р., с. Михайлівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлівка. Слюсар МТС. Заарештований 5 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 23 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

БИЛИМ Панас Іванович, 1901 р., с. Михайлівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлівка. Завідувач МТС. Заарештований 20 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 23 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

БИЛИМ Сергій Іванович, 1895 р., с. Михайлівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлівка. Колгоспник. Заарештований 14 березня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 10 березня 1939 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 березня 1995 р.

БИЛИМ Федот Григорович, 1887 р., с. Михайлівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлівка. Колгоспник. Заарештований 29 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 23 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

БИЛИНКА Юхим Варфоломійович, 1891 р., смт Чутове Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Шорник на Полтавській панчішній фабриці. Заарештований 20 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 16 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 березня 1957 р.

БИЛКО Семен Григорович, 1889 р., с. Полузір'я Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Буланове Полтавського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 27 листопада 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 січня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 квітня 1990 р.

БИЛЬЧАНСЬКИЙ Юхим Васильович, 1875 р., с. Кустолове Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Селянин-одноосібник. Проживав у с. Мала Перещепина Новосанжарського р-ну. Заарештований 10 вересня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 3 лютого 1930 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК

РСФРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

БИНШТОК Мойсей Абрамович, 1908 р., м. Варшава (Польща), єврей, із кустарів, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Робітник заводу. Заарештований 25 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 28 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 жовтня 1989 р.

БИРКОВСЬКИЙ Гаврило Омелянович, 1897 р., смт Чутове Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Чутове. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 жовтня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 14 вересня 1931 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 грудня 1989 р.

БИРЮК Андрій Сергійович, 1910 р., с. Вергуни Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вергуни. Без певних занять. Заарештований 21 березня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 22 квітня 1932 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

БИСТРОВСЬКИЙ Микола Васильович, 1902 р., с. Устивиця Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Устивиця. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 жовтня 1989 р.

БИТЧЕНКО Григорій Григорович, 1923 р., с. Сари Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сари, вивезений до Німеччини. Заарештований 6 листопада 1946 р. Засуджений Військовим трибуналом 6-ї мехдивізії 29 листопада 1946 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 лютого 1997 р.

БИТЮК Олександр Гнатович, 1904 р., м. Ревель (нині м. Таллінн, Естонія), латиш, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Водій моторемонтного заводу. Заарештований 10 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 жовтня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 листопада 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 20 грудня 1957 р.

БИЦЮК Овсій Маркович, 1877 р., х. Миколаївка (тепер с. Фрунзівка) Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Миколаївка. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 грудня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р.

БИЧКАР Феодосій Харитонович, 1883 р., Пирятинський р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Пирятинському р-ні. Колгоспник. Заарештований 5 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 10 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 10 вересня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 березня 1989 р.

БИЧКАРЬ Корній Тихонович, 1897 р., с. Сліпорід-Іванівка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сліпорід-Іванівка. Заарештований 5 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 11 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував в Івдельському таборі НКВС СРСР Свердловської обл. (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 18 вересня 1963 р.

БИЧКАРЬ Сергій Якимович, 1914 р., с. Яблуневе Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Курсант Брянського військово-політичного училища. Заарештований 1 вересня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 34-го зенітно-стрілецького батальйону МВО 2 грудня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Термін покарання відбував у В'ятських таборах НКВС СРСР (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1994 р.

БИЧКО Максим Корнійович, 1899 р., с. Ольгівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Ольгівка. Колгоспник. Заарештований 30 червня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Татарської АРСР 6 листопада 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 5 лютого 1942 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 березня 1991 р.

БИЧКОВ Василь Антонович, 1912 р., с. Драбинівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у с. Тишки Лубенського р-ну Полтавської обл. Не працював.

Заарештований 27 вересня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 29 грудня 1943 р. за ст. 54-1 «б» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 29 січня 1990 р.

БИЧКОВ Петро Федорович, 1905 р., с. Лобкове Рузького р-ну Московської обл. (Російська Федерація), росіянин, із робітників, освіта вища військова. Проживав у м. Полтава. Начальник випробувальної станції військового складу № 98, військовий інженер 3-го рангу. Заарештований 1 липня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 6 грудня 1937 р. за ст. 54-7 КК УРСР до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Звільнений з ув'язнення в 1947 р. Реабілітований Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 21 лютого 1959 р.

БИЧКОВ Федір Якимович, 1893 р., м. Челябінськ (Російська Федерація), росіянин, із службовців, освіта середня спеціальна. Рядовий 46-го відновлювального залізничного батальйону. Заарештований 8 січня 1946 р. Засуджений Військовим трибуналом залізничних військ УВВР-9 13 березня 1946 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Звільнений 20 липня 1946 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 8 липня 1946 р.

БИЧНІК Григорій Трохимович, 1914 р., с. Дмитрівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дмитрівка. Колгоспник. Заарештований 17 травня 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 10 липня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 69-1 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 червня 1991 р.

БІГДАН Сильверст Спиридонович, 1889 р., с. Хоменки Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Романи Зіньківського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 24 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 29 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 червня 1989 р.

БІГУН Андрій Якович, 1898 р., с. Тишки Лубенського р-ну Полтавської обл., українець. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Заарештований 1 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 жовтня 1957 р.

БІГУН Георгій Іванович, 1909 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Робітник заводу. Заарештований 4 червня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 11 вересня 1936 р. за ст. 54-12 КК УСРР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 жовтня 1995 р.

БІГУС Йосип Войцехович, 1881 р., с. Марківка Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рубанівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 28 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-9, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

БІГУС Лаврентій Григорович, 1901 р., с. Марківка Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, неписьменний. Проживав у с. Климівка Карлівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 2 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 вересня 1989 р.

БІДА Григорій Денисович, 1903 р., м. Калізман (Грузія), українець, із міщан, освіта початкова. Проживав у с. Шушвалівка Глобинського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 22 квітня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 1 вересня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 3 листопада 1962 р.

БІДНЕНКО Григорій Іванович, 1884 р., с. Хитці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хитці. Колгоспник. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 січня 1990 р.

БІДНЕНКО Демид Лукич, 1890 р., с. Сліпорід-Іванівка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сліпорід-Іванівка. Фельдшер медпункту. Заарештований 25 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 8 липня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Звільнений у 1953 р.

Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1961 р.

БІДНИЙ Григорій Харитонович, 1899 р., с. Велика Рудка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, у 1923 р. закінчив юридичні курси. Проживав у м. Полтава. Юрисконсульт Полтавської міськради. Заарештований 6 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Перебував в ув'язненні до 13 лютого 1945 р., потім працював за вільним наймом при Алтайлазі та в Іркутській обл. (Російська Федерація). Відомості про другий арешт відсутні. Засуджений Особливою нарадою при МДБ СРСР 6 грудня 1952 р. до поселення в Красноярський край на 3 роки. Реабілітований Полтавським обласним судом 7 грудня 1955 р.

БІДНИЙ Федір Савич, 1909 р., с. Велика Рудка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Засулля Лубенського р-ну Полтавської обл. Слюсар заводу. Заарештований 5 травня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 15 травня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Верховний Суд УРСР постановою від 12 листопада 1939 р. вирок обласного суду скасував. Реабілітований Полтавським обласним судом 23 грудня 1939 р.

БІДНИК Григорій Іванович, 1884 р., с. Хитці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хитці. Різноробочий колгоспу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1990 р.

БІДНИК Сергій Сергійович, 1896 р., с. Хитці Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хитці. Робітник радгоспу. Заарештований 1 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Звільнений з ув'язнення в 1948 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 2 червня 1960 р.

БІДУХА Іван Іванович, 1897 р., с. Івашки Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Без певних занять. Заарештований 20 серпня 1920 р. Засуджений трійкою Управління Особливих відділів Південного і Західного фронтів 16 листопада 1920 р. (стаття КК не вказана) за участь у повстанському русі до розстрілу умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 листопада 1995 р.

БІЛАН Андрій Степанович, 1910 р., с. Хорошки Оржицького р-ну Полтавської обл., українець. Червоноармієць. Заарештований 30 вересня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 33-ї запасної стрілецької бригади 27 листопада 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Звільнений з ув'язнення в 1948 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1994 р.

БІЛАН Григорій Петрович, 1885 р., с. Сенча Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малоосвічений. Проживав у с. Сенча. Керівник релігійної громади. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського військового округу 24 грудня 1938 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою у правах на 4 роки. Термін покарання відбував у таборах НКВС Архангельської обл. (Російська Федерація). Реабілітований Генеральною прокуратурою України 19 травня 1992 р.

БІЛАН Іван Юдович, 1918 р., с. Базалуки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 15 серпня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Хабаровського округу 12 вересня 1942 р. за ст.ст. 58-8, 58-10 ч. 1, 58-11, 58-14 КК РРФСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Ухвалою Військової Колегії Верховного Суду СРСР від 13 жовтня 1942 р. міра покарання змінена на 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 червня 1997 р.

БІЛАН Михайло Трохимович, 1906 р., с. Горобії Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Горобії. Колгоспник. Заарештований 20 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 8 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 8 листопада 1937 р.

БІЛАН Павло Пилипович, 1894 р., с. Павлівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Павлівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 25 березня 1931 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Після відбуття покарання проживав у с. Жуки Глобинського р-ну. Колгоспник. Заарештований вдруге 17 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 травня 1989 р. та 16 січня 1990 р.

БІЛАН Павло Якимович, 1879 р., с. Бондарі Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Суха Лохвиця Чорнухинського р-ну. Колгоспник. Заарештований 31 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 серпня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 вересня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 березня 1989 р.

БІЛАН Сергій Якович, 1877 р., м. Гадяч Полтавської обл., українець, соціальне походження не вказане, освіта початкова. Проживав у м. Гадяч. Вантажник продуктової контори. Заарештований 5 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 серпня 1958 р.

БІЛАН Феодосій Миколайович, 1879 р., с. Красна Лука Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Красна Лука. Колгоспник. Заарештований 10 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р.

БІЛАШ Архип Іванович, 1886 р., с. Білоцерківці Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Білоцерківці. Колгоспник. Заарештований 5 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 30 березня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах (строк не вказано) з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 16 листопада 1954 р.

БІЛАШ Василь Якович, 1909 р., с. Середняки Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Коновалове Гадяцького р-ну. Робітник радгоспу. Заарештований 19 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 травня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 10 грудня 1961 р.

БІЛЕНКО Андрій Савич, 1895 р., с. Золотарівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Золотарівка. Колгоспник. Заарештований 9 березня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 22 квітня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1990 р.

БІЛЕНКО Василь Якович, 1907 р., смт Велика Багачка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 8 травня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом 6-ї запасної стрілецької дивізії 4 липня 1945 р. за ст. 54-1 «б» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 2 грудня 1970 р.

БІЛЕНКО Давид Михайлович, 1885 р., с. Кам'яні Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кам'яні Потоки. Заарештований 20 жовтня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 березня 1931 р. за ст.ст. 54-10, 54-16, 54-13 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

БІЛЕНКО Данило Федорович, 1908 р., с. Іскрівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Військовослужбовець. Заарештований 20 липня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 липня 1939 р. (стаття КК не вказана) до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом Ленінградського ВО 4 липня 1956 р.

БІЛЕНКО (БІЛЕНЬКИЙ) Кленімус-Калман Абрамович, 1867 р., м. Ромни Сумської обл., єврей, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Без певних занять. Заарештований 7 травня 1939 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 жовтня 1939 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР до 5 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 серпня 1989 р.

БІЛЕНКО Микола Семенович, 1919 р., с. Пришиб Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Бобров Воронезької обл. (Російська Федерація). Начальник автотранспортної майстерні. Заарештований 17 жовтня 1949 р. Засуджений Особливою нарадою при МДБ СРСР 15 липня 1950 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна. Центральна Комісія по перегляду справ на осіб, які були засуджені за контрреволюційну діяльність, постанову Особливої наради при МДБ СРСР від 15 липня 1950 р. скасувала. З-під варти звільнений. Реабілітований Військовою прокуратурою КВО 7 вересня 1992 р.

БІЛЕНКО Наталка Акимівна, 1897 р., с. Іскрівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, неписьменна. Проживала в с. Іскрівка. Колгоспниця. Заарештована не була. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 вересня 1945 р. (стаття КК не вказана) як дружина зрадника Батьків-

щини до 5 років заслання у Талди-Курганську область (Казахстан). Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 18 вересня 1989 р.

БІЛЕНКО Павло Данилович, 1895 р., с. Снітин Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Снітин. Агроном радгоспу. Заарештований 22 жовтня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 26 грудня 1944 р. за ст. 3 Указу Президії Верховної Ради СРСР від 19 квітня 1943 р. до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Ухвалою Військового трибуналу військ НКВС Українського округу термін покарання зменшено до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 20 червня 1996 р.

БІЛЕНКО Прохір Федорович, 1897 р., с. Іскрівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Іскрівка. Колгоспник. Заарештований 2 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 14 серпня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 24 серпня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 вересня 1989 р.

БІЛЕНКО Федір Михайлович, 1905 р., с. Гнатенки Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гнатенки. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 січня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 20 лютого 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1990 р.

БІЛЕНЬКА Катерина Самійлівна, 1910 р., смт Шишаки Полтавської обл., українка із селян, малописьменна. Проживала у смт Шишаки. Колгоспниця. Заарештована 11 грудня 1946 р. Засуджена Особливою нарадою при МДБ СРСР 11 грудня 1946 р. (стаття КК не вказана) як член сім'ї зрадника Батьківщини до 5 років заслання. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1989 р.

БІЛЕНЬКИЙ Андріян Мойсейович, 1901 р., с. Горішні Плавні Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Горішні Плавні. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 18 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 жовтня 1989 р.

БІЛЕНЬКИЙ Архип Акимович, 1888 р., с-ще Жовтневе Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с-щі Жовтневе. Заарештований 20 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 лютого 1989 р.

БІЛЕНЬКИЙ Архип Пилипович, 1888 р., с. Кукобівка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець. Проживав у с. Кукобівка. Заарештований 5 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 19 жовтня 1932 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 грудня 1989 р.

БІЛЕНЬКИЙ Іван Михайлович, 1894 р., смт Решетилівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Карлівка Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 березня 1928 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 25 травня 1928 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі; Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 18 лютого 1931 р. – до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 грудня 1994 р.

БІЛЕНЬКИЙ Костянтин Петрович, 1900 р., с. Шкурупії Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шкурупії. Заарештований 22 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував в Амурському залізничному будівельному таборі НКВС СРСР, м. Свободний Хабаровського краю (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 жовтня 1989 р.

БІЛЕНЬКИЙ Микита Іванович, 1891 р., с. Білоконі Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шкурупії Решетилівського р-ну. Працівник залізниці. Заарештований 14 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

БІЛЕНЬКИЙ (ПУРИК) Павло Петрович, 1881 р., смт Решетилівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Решетилівка. Швець-кустар. Заарештований 5 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 19 жовтня 1932 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 грудня 1989 р.

БІЛЕПЬКИЙ Роман Ілліч, 1888 р., с. Горішні Плавні Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Базалуки Кременчуцького р-ну. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Амурських таборах НКВС СРСР (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 28 травня 1964 р.

БІЛЕР Володимир Юлійович, 1909 р., м. Глобине Полтавської обл., українець. Проживав у м. Глобине. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 28 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-11, 54-12, 54-17 КК УСРР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 жовтня 1989 р.

БІЛЕТЧЕНКО Михайло Іванович, 1908 р., с. Осавульщина Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Машиніст депо. Заарештований 29 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом Південно-Західної залізниці 15 січня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 серпня 1994 р.

БІЛЕЦЬКИЙ Григорій Іванович, 1888 р., смт Котельва Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Котельва. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 жовтня 1929 р. Засуджений Полтавським обласним судом 23 листопада 1929 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 58 КК УСРР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 квітня 1995 р.

БІЛЕЦЬКИЙ Леонтій Йосифович, 1910 р., Вінницька обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Андріївка Диканського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 24 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 21 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 жовтня 1989 р.

БІЛЕЦЬКИЙ Мар'ян Йосипович, 1914 р., с. Вовча Гора Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Андріївка Диканського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 19 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 21 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 жовтня 1989 р.

БІЛЕЦЬКИЙ Мефодій Лаврентійович, 1900 р., с. Кирияківка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Комісарівка Глобинського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 22 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 24 березня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Заарештований вдруге 23 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Бурлазі НКВС СРСР (Російська Федерація), помер у місцях ув'язнення 20 серпня 1940 р. від туберкульозу легенів. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 листопада 1989 р. та 26 червня 1990 р.

БІЛЕЦЬКИЙ Панас Васильович, 1897 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Робітник деревообробного комбінату. Заарештований 28 червня 1941 р. Засуджений Судом Татарської АРСР 20 лютого 1942 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 жовтня 1993 р.

БІЛЕЦЬКИЙ Яків Іванович, 1918 р., с. Булахи Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Слюсар залізничної ст. Кременчук. Заарештований 22 травня 1938 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 16 липня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 56-30 «а» ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Термін покарання відбував в Онезькому ПТТ (Онеглаг НКВС СРСР, Російська Федерація). Реабілітований Верховним Судом України 4 червня 1993 р.

БІЛИЗНИЙ Яким Васильович, 1891 р., с. Мачухи Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мачухи. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 29 грудня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1990 р.

БІЛИЙ Афіноген Денисович, 1860 р., с. Ляшківка Царичанського р-ну Дніпропетровської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у м. Кобеляки Полтавської обл. Землероб. Про арешт відомості відсутні. Засуджений Полтавською ГубНК 10 серпня 1921 р. (стаття КК не вказана) за

переховування ворожого елементу до 1 року позбавлення волі умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1997 р.

БІЛИЙ Георгій Олександрович, 1895 р., м. Лубни Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Лубни. Інспектор Лубенської райінспектури народногосподарського обліку. Заарештований 20 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 28 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 15 травня 1974 р.

БІЛИЙ Лев Срульович, 1903 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із міщан, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Торговець шкірою. Заарештований 6 березня 1926 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 червня 1926 р. за ст. 61 КК УСРР до 3 років заслання у Казахстан. За постановою Особливої наради при Колегії ОДПУ 3 грудня 1926 р. достроково звільнений, дозволено вільне проживання у СРСР. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 березня 1994 р.

БІЛИЙ Петро Васильович, 1894 р., с. Білецьківка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Білецьківка. Оператор ст. Кременчук. Заарештований 10 грудня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 28 листопада 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Верховним Судом СРСР 27 лютого 1939 р.

БІЛИЙ Пилип Юхимович, 1874 р., с. Юсківці Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Юсківці. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 березня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 7 червня 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

БІЛИЙ Хаїм Ізраїльович, 1905 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із селян, освіта середня. Проживав у м. Кременчук. Безробітний. Заарештований 4 лютого 1926 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 28 травня 1926 р. за ст. 61 КК УСРР до 3 років заслання на Урал. Термін покарання відбував у м. Самарканд (Узбецька РСР). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 лютого 1994 р.

БІЛИК Андрій Гнатович, 1903 р., с. Кравченки Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кравченки. Колгоспник. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 11 січня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 7 вересня 1960 р.

БІЛИК Антоній Авраамович, 1897 р., смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Гадяч Полтавської обл. Заарештований 25 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 30 жовтня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 25 вересня 1956 р.

БІЛИК Володимир Михайлович, 1879 р., Львівська обл., українець, із службовців, освіта вища. Закінчив духовну академію. Проживав у с. Широка Долина Великобагачанського р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований 29 березня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 6 жовтня 1935 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі з поразкою у правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1995 р.

БІЛИК Григорій Андрійович, 1862 р., смт Градизьк Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Градизьк. Селянин-одноосібник, голова церковної ради. Заарештований 1 вересня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 4 лютого 1930 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1989 р.

БІЛИК Григорій Прокопович, 1889 р., с. Великі Кринки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Кринки. Чоботар колгоспу «Перемога». Заарештований 20 липня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 19 березня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 березня 1995 р.

БІЛИК Іларіон Олексійович, 1894 р., х. Білики Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Білики. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 березня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 19 жовтня 1932 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 грудня 1989 р.

БІЛИК Кирило Омелянович, 1899 р., смт Градизьк Глобинського р-ну Полтавської обл., укра-

їнець, із селян, освіта середня. Проживав у смт Градизьк. Агроном колгоспу. Заарештований 20 квітня 1940 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 жовтня 1940 р. за ст. 54-7 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 листопада 1989 р.

БІЛИК Олексій Павлович, 1893 р., смт Градизьк Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Новоросійськ (Російська Федерація). Охоронник водоканалу. Заарештований 11 березня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 18-ї десантної армії 30 березня 1943 р. за ст.ст. 58-1 «б», 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 липня 1997 р.

БІЛИК Сава Михайлович, 1878 р., с. Нехристівка Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Нехристівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 листопада 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 7 червня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Верховним Судом УРСР 11 вересня 1939 р. термін покарання зменшено до 6 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 14 квітня 1989 р.

БІЛИК Сергій Павлович, 1903 р., м. Карлівка Полтавської обл., українець. Проживав у м. Карлівка. Заарештований 20 жовтня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 4 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-12 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1989 р.

БІЛИК Сидір Корнійович, 1897 р., с. Бориси Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бориси. Колгоспник. Заарештований 20 червня 1938 р. Засуджений Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 16 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 16 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 28 березня 1960 р.

БІЛИК Тимофій Степанович, 1900 р., х. Злодіївка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, відомості про соціальне походження та освіту відсутні. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Начальник хімічної служби 75-ї стрілецької дивізії, капітан. Заарештований 1 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-1 «б», 54-6, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 15 грудня 1937 р. Реабілітований Військовою прокуратурою КВО 1 серпня 1990 р.

БІЛИК Яків Кузьмич, 1882 р., смт Градизьк Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Градизьк. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 листопада 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 4 лютого 1930 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р.

БІЛИЧЕНКО Іван Юхимович, 1882 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород. Робітник Миргородської райлікарні. Заарештований 27 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11, 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 19 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 14 березня 1958 р.

БІЛЧЕНКО Петро Іванович, 1897 р., с. Жоржівка Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена вища. Проживав у с. Долина Полтавського р-ну Полтавської обл. Директор неповної середньої школи. Заарештований 1 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Камлазі НКВС (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 серпня 1939 р.

БІЛОБАБА Денис Йосипович, 1876 р., с. Гриньки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гриньки. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 березня 1990 р.

БІЛОБАБКА Демид Карпович, 1871 р., с. Нехвороща Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Нехвороща. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 березня 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 січня 1990 р.

БІЛОБРОВ Панас Кузьмич, 1914 р., с. Кибинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав на машинно-шляховій ст. № 39 Рязансько-Уральської залізниці. Ремонтний робітник. Заарештований 7 квітня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС і охорони військового тилу 38-ї армії 23 квітня 1942 р. за ст. 54-1 «а» КК РРФСР до роз-

стрілу. Вироком Військового трибуналу від 18 травня 1942 р. розстріл замінено на 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 листопада 1992 р.

БІЛОВОЛ Кирило Григорович, 1889 р., с. Бірки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бірки. Завгосп лікарні. Заарештований 6 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 5 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 липня 1989 р.

БІЛОГУБ Данило Кирилович, 1899 р., с. Бобрик Київського р-ну Київської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Співробітник НДІ свинарства. Заарештований 10 березня 1938 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 23–26 серпня 1938 р. за ст.ст. 54-6 ч. 1, 54-7, 54-9, 54-11 КК УРСР до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Військовим трибуналом Харківського ВО 25–27 квітня 1940 р.

БІЛОГУБ Іван Андрійович, 1897 р., м. Хорол Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Хорол. Бухгалтер промартілі. Заарештований 15 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 8 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 9 листопада 1956 р.

БІЛОДІД Василь Митрофанович, 1913 р., м. Полтава, українець, із службовців, освіта середня. Червоноармієць. Заарештований 9 серпня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом 7-го кавалерійського корпусу КВО 21 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1994 р.

БІЛОДІД Микола Максимович, 1901 р., Чутівський р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник заводу. Заарештований 24 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 лютого 1996 р.

БІЛОЗІРСЬКИЙ Дмитро Миколайович, 1875 р., с. Яблуневе Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Яблуневе. Керівник релігійної громади. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 13 листопада 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 березня 1989 р.

БІЛОКІНЬ (БІЛОКОНЬ) Ананій Дмитрович, 1891 р., с. Білоконі Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Плоске Решетилівського р-ну Полтавської обл. Без певного місця роботи. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 листопада 1989 р.

БІЛОКІНЬ Василь Миколайович, 1900 р., с. Федорівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Федорівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 17 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 КК УСРР до 3 років ув'язнення. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 серпня 1989 р.

БІЛОКІНЬ Іван Григорович, 1874 р., с. Маячка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Маячка. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 19 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 листопада 1989 р.

БІЛОКІНЬ Іван Євдокимович, 1877 р., с. Білоконі Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Білоконі. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 26 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

БІЛОКІНЬ Іван Микитович, 1920 р., с. Нова Михайлівка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець. Червоноармієць. Заарештований 25 липня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом Південно-Західного фронту 28 серпня 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 2 квітня 1993 р.

БІЛОКІНЬ Ігор Степанович, 1879 р., с. Білоконі Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Біло-

коні. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 червня 1929 р. Засуджений Колегією ОДПУ 3 листопада 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 січня 1989 р.

БІЛОКІНЬ Олександр Дементійович, 1907 р., с. Лисича Чутівського р-ну Полтавської обл., українець. Червоноармієць. Заарештований 28 вересня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 3-ї стрілецької дивізії 13 жовтня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 листопада 1994 р.

БІЛОКІНЬ Онапій Дмитрович, 1901 р., с. Шкурупії Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шкурупії. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 20 вересня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

БІЛОКІНЬ Павло Вікторович, 1913 р., с. Маячка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець. Червоноармієць. Заарештований 19 серпня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС охорони тилу Брянського фронту 24 вересня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 листопада 1994 р.

БІЛОКІНЬ Пантелеймон Митрофанович, 1889 р., с. Кам'яні Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кам'яні Потоки. Колгоспник. Заарештований 5 листопада 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 21 лютого 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. За вироком Харківського обласного суду 27 липня 1937 р. термін ув'язнення скорочений до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 квітня 1995 р.

БІЛОКІНЬ-БІЛОКОНЬ (БІЛОКОНЬОВА) Марфа Герасимівна, 1900 р., с. Боромля Тростянецького р-ну Сумської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала в с. Варварівка Карлівського р-ну Полтавської обл. Домогосподарка. Заарештована 18 січня 1935 р. Засуджена Харківським обласним судом 1 березня 1935 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітована Генеральною прокуратурою України 30 вересня 1992 р.

БІЛОКОБИЛЬСЬКИЙ Порфирій Йосипович, 1884 р., с. Жовтневе Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Жовтневе. Колгоспник. Заарештований 2 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 7 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1989 р.

БІЛОКОНЬ Григорій Самійлович, 1883 р., с. Білоконі Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Білоконі. Колгоспник. Заарештований 11 вересня 1941 р. Засуджений не був, у вересні 1941 р., у зв'язку зі складною воєнною ситуацією, переведений до м. Казань у в'язницю НКВС, де 6 квітня 1942 р. помер. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 жовтня 1993 р.

БІЛОКОНЬ Данило Олексійович, 1898 р., с. Білоконі Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шкурупії Решетилівського р-ну. Швець промартілі «Взуття». Заарештований 19 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення в 1941 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 5 липня 1958 р.

БІЛОКОНЬ Іван Степанович, 1883 р., с. Полузір'я Новосажарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Полузір'я. Колгоспник. Заарештований 17 лютого 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 14 квітня 1945 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавським обласним судом 25 грудня 1990 р.

БІЛОКОНЬ Лідія Григорівна, 1908 р., м. Полтава, українка, із робітників, освіта середня спеціальна (Павлоградський зернотехнікум). Проживала у м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Завідувачка їдальні. Заарештована 8 квітня 1945 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС 5 липня 1945 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 10 серпня 1956 р.

БІЛОКУР Олександр Лукич, 1900 р., Вінницька обл., поляк, із службовців, освіта середня. Проживав у с. Сторожове Чутівського р-ну Полтавської обл. Вчитель школи. Заарештований 27 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

БІЛОСТОЦЬКА Бетя Аусимівна, 1909 р., місце народження не вказане, єврейка, з міщан, освіта середня. Проживала у м. Кременчук Полтавської обл. Без певних занять. Заарештована 16 лютого 1927 р. Засуджена Особливою нарадою при ДПУ УСРР 23 березня 1927 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Достроково звільнена 1 липня 1927 р. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 12 серпня 1994 р.

БІЛОУС Іван Ілліч, 1900 р., с. Оболонь Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Оболонь. Колгоспник. Заарештований 21 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 квітня 1989 р.

БІЛОУС Іван Опанасович, 1895 р., с. Хильківка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Землянки Глобинського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 2 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 листопада 1989 р.

БІЛОУС Климентій Терентійович, 1882 р., с. Святилівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Святилівка. Службовець лікарні. Заарештований 18 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 9 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 серпня 1989 р.

БІЛОУС Леонтій Герасимович, 1893 р., Черкаська обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у м. Гребінка Полтавської обл. Інженер залізничної станції. Заарештований 22 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 січня 1942 р. (стаття КК не вказана) за антирадянську агітацію до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 липня 1989 р.

БІЛОУС Максим Ілліч, 1902 р., с. Оболонь Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта не вказана. Проживав у с. Оболонь. Колгоспник. Заарештований 21 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 3–4 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 березня 1989 р.

БІЛОУС Микита Іванович, 1895 р., смт Чорнухи Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Чорнухи. Колгоспник. Заарештований 10 листопада 1946 р. Засуджений Військовим трибуналом військ МВС Полтавської обл. 27 грудня 1946 р. за ст. 54-14 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 24 квітня 1992 р.

БІЛОУС Микита Панасович, 1903 р., с. Павлівщина Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Павлівщина. Колгоспник. Заарештований 26 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 3 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 18 травня 1960 р.

БІЛОУС Михайло Хомич, 1883 р., с. Святилівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Святилівка. Без визначених занять. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 лютого 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 17 квітня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р.

БІЛОУС Петро Терентійович, 1894 р., с. Рашівка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рашівка. Без певного місця роботи. Заарештований 29 грудня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 20 вересня 1930 р. за ст.ст. 20-56, 56-17 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 листопада 1989 р.

БІЛОУС Петро Терешкович, 1896 р., с. Святилівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Святилівка. Колгоспник. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 9 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 вересня 1989 р.

БІЛОУС Федір Андрійович, 1884 р., м. Миргород Полтавської обл., українець. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Заарештований 16 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 жовтня 1957 р.

БІЛОУС Федір Якимович, 1891 р., смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Опішня. Робітник артілі. Заарештований 30 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 19 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 31 березня 1958 р.

БІЛОУС-ШИТКО Єфросинія Володимирівна, 1884 р., с. Миронівка Новогеоргіївського р-ну Кіровоградської обл., українка, із селян, неписьменна. Проживала в с. Білецьківка Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Домогосподарка. Заарештована 30 червня 1941 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 квітня 1943 р. (стаття КК не вказана) за антирадянську діяльність до 5 років заслання. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

БІЛОУСОВ Володимир Володимирович, 1897 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Кременчук. Інженер-електрик Кременчуцької електростанції. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 8 листопада 1938 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Звільнений з ув'язнення 15 грудня 1947 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 12 березня 1959 р.

БІЛОУСОВ Володимир Микитович, 1913 р., с. Оболонь Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня спеціальна. Червоноармієць. Заарештований 27 листопада 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом прикордонної і внутрішньої охорони Східно-Сибірської обл. 20 лютого 1938 р. за ст.ст. 58-10 ч. 1, 58-11, 58-14 КК РРФСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Ухвалою Військового трибуналу Чорноморської групи військ Закавказького фронту від 23 березня 1938 р. розстріл замінено на 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією особистого майна. Помер у місцях ув'язнення 19 червня 1943 р. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 6 серпня 1997 р.

БІЛОУСЬКО Олександр Петрович, 1908 р., с. Федорівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Веселий Поділ Семенівського р-ну Полтавської обл. Вантажник цукрозаводу. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 8 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

БІЛОУСЬКО Петро Якимович, 1912 р., с. Федорівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Очеретувате Семенівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 19 жовтня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 5 червня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1994 р.

БІЛОЦЕРКОВЕЦЬ Йосиф Павлович, 1918 р., с. Веприк Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Веприк. Колгоспник. Заарештований 4 лютого 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 8 квітня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1994 р.

БІЛОЦЕРКОВЕЦЬ Павло Антонович, 1906 р., с. Веприк Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Веприк. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 листопада 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 23 грудня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1990 р.

БІЛОШАПКА Сергій Григорович, 1907 р., м. Полтава, українець, із службовців, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Полтава. Майстер заводу. Заарештований 15 березня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 5 червня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Звільнений у листопаді 1939 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 4 листопада 1939 р.

БІЛУХА Данило Павлович, 1890 р., с. Горби Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Горби. Робітник радгоспу. Заарештований 14 жовтня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 9 грудня 1932 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 травня 1990 р.

БІЛУШАНСЬКИЙ Олександр Іванович, 1892 р., м. Гродно (Білорусь), білорус, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Лохвиця Полтавської обл. Секретар музичної школи. Заарештований 19 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 11 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 13 лютого 1959 р.

БІЛЬ Леонтій Дмитрович, 1875 р., с. Мар'ївка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із се-

лян, освіта початкова. Проживав у с. Мар'ївка. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 10 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 червня 1959 р.

БІЛЬКО Іван Захарович, 1899 р., с. Полузір'я Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Полузір'я. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 13 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 вересня 1989 р.

БІЛЬКО (БІЛЬКА) Тарас Федорович, 1879 (1877) р., с. Полузір'я Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Полузір'я. Селянин-одноосібник. Уперше заарештований 13 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 4 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Вдруге заарештований 2 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 12 серпня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 14 серпня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 липня 1989 р. та 28 серпня 1989 р.

БІЛЬЧИК Степан Якимович, 1880 р., с. Плішивець Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Плішивець. Колгоспник. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. (стаття КК не вказана) до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 січня 1990 р.

БІЛЯВСЬКИЙ Іван Феофанович, 1910 р., с. Власівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта вища. Червоноармієць. Заарештований 11 серпня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом 97-ї гвардійської стрілецької дивізії 31 серпня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Військовим трибуналом Білоруського ВО 16 квітня 1991 р.

БІЛЯВСЬКИЙ Павло Антонович, 1892 р., с. Власівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник річкової пристані. Заарештований 20 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Звільнений у 1942 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 березня 1965 р.

БІЛЯВСЬКИЙ Петро Іванович, 1895 р., с. Смородине Тростянецького р-ну Сумської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Столяр промартілі «Коопшвейпром». Заарештований 5 жовтня 1940 р. Засуджений Полтавським обласним судом 17 грудня 1940 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 15 червня 1990 р.

БІЛЯЄВ Костянтин Гаврилович, 1876 р., м. Полтава, українець, із службовців (дворян), освіта вища. Проживав у м. Полтава. Завідувач учбової частини, викладач Полтавських піхотних радянських командних курсів. Заарештований 25 серпня 1919 р. Засуджений Особливим відділом Червоної Армії 25 серпня 1919 р. до розстрілу за звинуваченням у контрреволюційній діяльності (стаття КК не вказана). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 квітня 1994 р.

БІЛЯЄВ Олександр Петрович, 1904 р., м. Кобеляки Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Орел (Російська Федерація). Червоноармієць. Заарештований 17 травня 1944 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 липня 1944 р. за ст.ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР до 5 років позбавлення волі. Звільнений у 1948 р. Реабілітований Рівненським обласним судом 20 серпня 1969 р.

БІЛЯЄВ Панас Спиридонович, 1920 р., с. Юрки Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Червоноармієць. Заарештований 26 травня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом Тихоокеанського флоту 15 липня 1941 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 січня 1995 р.

БІЛЯК Йосип Йосипович, 1895 р., с. Мацьківці Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рубанівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 28 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 21 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1989 р.

БІЛЯК Мартин Павлович, 1891 р., с. Шаровечка Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Олексіївка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 23 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Ви-

рок виконано 27 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 вересня 1989 р.

БІНЬКО Микола Антонович, 1910 р., смт Ромодан Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Артемівськ Приморського краю (Російська Федерація). Червоноармієць. Заарештований 5 травня 1935 р. Засуджений Військовим трибуналом 2-ї стрілецької бригади 25 липня 1935 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РСФРР до 5 років позбавлення волі. Помер у місцях позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 січня 1995 р.

БІРЕНБАУМ Михайло-Мордко Менделевич, 1894 р., м. Лодзь (Польща), єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Працівник фабрики. Заарештований 13 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 вересня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 вересня 1958 р.

БІРКА Іван Михайлович, 1889 р., с. Гречана Старосинявського р-ну Хмельницької обл., поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Климівка Карлівського р-ну Полтавської обл. Робітник Карлівського цукрозаводу. Заарештований 8 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 жовтня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Звільнений з ув'язнення в 1945 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 10 квітня 1975 р.

БІРКОВСЬКИЙ Тихін Микитович, 1887 р., смт Чутове Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Чутове. Селянин-одноосібник. Заарештований 31 січня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 18 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 вересня 1989 р.

БІРЧЕНКО Олексій Гнатович, 1884 р., м. Лубни Полтавської обл., українець, із селян-козаків, освіта середня. Проживав у м. Лубни. Архіварiус заводу. Заарештований 5 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 серпня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 вересня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р.

БІРЮК Василь Андріянович, 1904 р., с. Клепачі Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Клепачі. Колгоспник. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 26 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1989 р.

БІРЮК Кіндрат Карпович, 1902 р., смт Машівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Машівка. Інспектор обліку Машівського райвиконкому. Заарештований 23 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 січня 1956 р.

БІРЮК Сергій Андрійович, 1885 р., с. Вергуни Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вергуни. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 квітня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 12 липня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 23 липня 1930 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 березня 1990 р.

БІРЮКОВИЧ Микола Федорович, 1900 р., с. Острів Пінського р-ну Брестської обл. (Білорусь), білорус, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник спиртозаводу. Заарештований 22 березня 1929 р. Засуджений Кременчуцьким окружним судом 20 червня 1929 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 15 січня 1993 р.

БІТТЕ Евальд Георгійович, 1891 р., м. Рига (Латвія), латиш, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Машиніст залізничного депо ст. Полтава. Заарештований 4 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 лютого 1938 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до розстрілу. Вирок виконано 28 лютого 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 21 лютого 1958 р.

БЮН Дмитро Мартинович, 1895 р., с. Лютенька Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лютенька. Колгоспник. Заарештований 14 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 28 грудня 1959 р.

БЛАГОДАРОВ Василь Олексійович, 1890 р., с. Борша Самарського р-ну Самарської обл. (Російська Федерація), росіянин, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Спеціаліст дослідної станції. Заарештований 9 квітня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 13 травня 1940 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Ухвалою Верховного Суду УРСР від 23 вересня 1939 р. у касаційному порядку вирок зменшено до 5 років з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Верховним Судом УРСР 27 травня 1960 р.

БЛАЖЕВИЧ Петро Йосипович, 1902 р., м. Пінськ (Білорусь), поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Заарештований 14 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 серпня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 26 серпня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 червня 1989 р.

БЛАЖЕВИЧ Станіслав Йосипович, 1885 р., с. Кирияновець Гродненської обл. (Білорусь), поляк, із міщан, освіта початкова. Проживав у с. Матяшівка Великобагачанського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 9 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 26 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-9, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 березня 1959 р.

БЛАЖЕЄВ Іван Іванович, 1893 р., с. Сербинівці Жмеринського р-ну Вінницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав на ст. Галещина Козельщинського р-ну Полтавської обл. Робітник залізничної ст. Галещина. Заарештований 20 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 листопада 1937 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 13 червня 1959 р.

БЛАЖЕЄВ Станіслав Іванович, 1895 р., с. Сербинів Волочиського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Галещина Козельщинського р-ну Полтавської обл. Працівник біофабрики. Заарештований 20 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до розстрілу. Вирок виконано 8 січня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 27 червня 1969 р.

БЛАЖКО Степан Антонович, 1886 р., с. Ступки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Ступки. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 1 серпня 1932 р. за ст.ст. 54-2, 54-8, 54-11, 4-17 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. З-під варти звільнений. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 листопада 1989 р.

БЛАЖУК Іван Йосипович, 1888 р., м. Чеховці (Польща), поляк, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Пирятин Полтавської обл. Робітник-залізничник. Заарештований 26 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 лютого 1938 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 січня 1961 р.

БЛИЗНЮК Андрій Олексійович, 1903 р., с. Кишеньки Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кишеньки. Завідувач обліку комісії по заготівлі. Заарештований 8 липня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 5 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Звільнений 8 липня 1946 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 3 червня 1960 р.

БЛИЗНЮК Зінаїда Михайлівна, 1891 р., м. Київ, росіянка, із службовців, освіта вища. Проживала у с. Дубрівка Миргородського р-ну Полтавської обл. Вчителька школи. Заарештована 25 травня 1946 р. Засуджена Військовим трибуналом військ МВС Полтавської обл. 10 липня 1946 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітована Військовою прокуратурою КВО 20 листопада 1946 р.

БЛИЗНЮК Ілля Павлович, 1897 р., с. Писарщина Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, відомості про соціальне походження відсутні, освіта початкова. Проживав у с. Писарщина. Колгоспник. Заарештований 22 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 3 січня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 9 грудня 1959 р.

БЛИНОВ Федір Якович, 1880 р., с. Микільське Кіровоградської обл., росіянин, із селян, неписьменний. Проживав у м. Полтава. Робітник-будівельник. Заарештований 4 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

БЛИСКАВКА Григорій Сергійович, 1890 р., с. Вишняки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вишняки. Голова правління сільськогосподарського товариства. Заарештований 13 березня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 3 вересня 1929 р. за ст.ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 вересня 1994 р.

БЛИСКАВКА Макар Порфирійович, 1885 р., с. Чутівка Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Чутівка. Без певних занять. Заарештований 12 травня 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 26 червня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 жовтня 1995 р.

БЛІНОВ Григорій Платонович, 1913 р., с. Лутовинівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта середня. Проживав у с. Лутовинівка. Водій радгоспу. Заарештований 31 січня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 10 грудня 1935 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 11 серпня 1993 р.

БЛІНОВ Олександр Єгорович, 1912 р., с. Острів Чусівського р-ну Пермської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Суздаль (Російська Федерація). Військовослужбовець. Заарештований 4 квітня 1942 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 серпня 1942 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом Московського ВО 24 червня 1957 р.

БЛОХА Авксентій Омелянович, 1885 р., с. Новий Орлик Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Новий Орлик. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1990 р.

БЛОХА Гнат Іванович, 1899 р., с. Бакай Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бакай. Колгоспник. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 листопада 1989 р.

БЛОХА Євсій Степанович, 1890 р., с. Старий Орлик Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Старий Орлик. Заарештований 7 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 26 липня 1932 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 жовтня 1989 р.

БЛОХА Іван Федосійович, 1877 р., с. Старий Орлик Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Старий Орлик. Заарештований 7 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 26 липня 1932 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 жовтня 1989 р.

БЛОХА Лаврентій Михайлович, 1914 р., с. Лобачі Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 9 серпня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 1 жовтня 1941 р. за ст. 54-1 «б» КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 18 жовтня 1941 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 червня 1997 р.

БЛОХА Петро Іванович, 1904 р., с. Бакай Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бакай. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 26 серпня 1959 р.

БЛОХА Петро Михайлович, 1899 р., с. Бакай Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бакай. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 жовтня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 березня 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р.

БЛОХА Тихон Федорович, 1886 р., с. Веприк Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Бобрик Гадяцького р-ну. Староста православної церкви. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 31 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою у правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 лютого 1995 р.

БЛОХА Трохим Федосійович, 1887 р., с. Орлик Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Орлик. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 26 липня 1932 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 ро-

ків заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 жовтня 1989 р.

БЛОХА Федір Леонтійович, 1885 р., смт Решетилівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Пенсіонер. Заарештований 26 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 31 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 серпня 1957 р.

БЛОХА Харитон Михайлович, 1893 р., х. Кошкалди Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Зіньків Полтавської обл. Голова правління колгоспу. Заарештований 26 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 8 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 2 листопада 1955 р.

БЛОХА Харитон Семенович, 1889 р., с. Орлик Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Орлик. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 травня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 26 липня 1932 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 жовтня 1989 р.

БЛОХІН Петро Іванович, 1889 р., с. Лутовинівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лутовинівка. Начальник поштового відділення. Заарештований 7 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 23 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 квітня 1957 р.

БЛЮМЕНТАЛЬ Веніамін Юхимович, 1902 р., с. Рисково Могилівської обл. (Білорусь), єврей, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Інженер заводу. Вперше заарештований у 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 15 серпня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі. Вдруге заарештований 21 грудня 1950 р. Засуджений Особливою нарадою при МДБ СРСР 24 березня 1951 р. до поселення у Красноярському краї (термін не вказаний). Реабілітований Полтавським обласним судом 30 серпня 1963 р.

БЛЮМЕНТАЛЬ Литман Аронович, 1907 р., м. Лодзь (Польща), єврей, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Працівник фабрики. Заарештований 9 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 8 лютого 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 11 березня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 6 березня 1966 р.

БЛЮМКІН Мендель Лейсахович, 1910 р., м. Полтава, єврей, із робітників, малописьменний. Проживав у м. Полтава. Без певного місця роботи. Заарештований 4 серпня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 5 лютого 1938 р. за ст.ст. 17, 54-8, 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 16 червня 1993 р.

БЛЯЗЕР Йосиф Климентійович, 1899 р., м. Київ, українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник міської електростанції. Заарештований 16 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21 вересня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 8 жовтня 1957 р.

БЛЯНГОФ Наум Георгійович, 1889 р., м. Аноскеп, провінція Македонія (Греція), болгарин, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Майстер вагонобудівного заводу. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 5 січня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-9 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 15 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 серпня 1989 р.

БЛЯХ Борис Самійлович, 1899 р., м. Хорол Полтавської обл., єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник артілі. Заарештований 22 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 грудня 1941 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Звільнений у 1956 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 листопада 1956 р.

БОБЕР Цезар Флоріанович, 1903 р., с. Голубки Київської обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вільшанка Лубенського р-ну Полтавської обл. Робітник Лубенського лісгоспу. Заарештований 21 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 грудня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 11 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 серпня 1989 р.

БОБЕР-САВЧУК Гордій Гаврилович, 1882 р., с. Піски Гродненської обл. (Білорусь), поляк, із селян, неписьменний. Проживав у с. Мушина Гребля Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 2 вересня 1937 р. Засуджений

Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 грудня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 14 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 серпня 1989 р.

БОБИР Борис Степанович, 1888 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Корсунівка Лохвицького р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 5 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 30 грудня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Заарештований вдруге 12 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р. та 29 квітня 1990 р.

БОБИР Степан Тимофійович, 1897 р., с. Махнівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Махнівка. Без певних занять. Заарештований 6 січня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 15 березня 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

БОБИРЄВ Віктор Петрович, 1891 р., с. Покровське Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Технік Полтавського міськжитлоуправління. Заарештований 9 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-7, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 15 серпня 1958 р.

БОБИРЬ Григорій Никифорович, 1919 р., с. Сухоносівка Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Алма-Ата (Казахстан). Червоноармієць. Заарештований 28 грудня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Алма-Атинського гарнізону 18 січня 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах (термін не вказаний). Реабілітований Військовою прокуратурою Туркестанського ВО 14 червня 1991 р.

БОБИРЬ Семен Андрійович, 1880 р., с. Єрки Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 21 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 січня 1990 р.

БОБИРЬОВ Микола Сергійович, 1895 р., м. Новохоперськ Воронезької обл. (Російська Федерація), росіянин, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Безробітний. Заарештований 5 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 30 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 листопада 1957 р.

БОБКІН (БАБКІН) Петро Францевич, 1899 р., м. Рига (Латвія), поляк, із робітників, про освіту відомості відсутні. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Директор хлібозаводу. Заарештований 26 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. (стаття КК не вказана) за шпигунську діяльність і шкідництво до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 31 січня 1958 р.

БОБОШКО Іван Гнатович, 1886 р., с. Піщане Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Піщане. Колгоспник. Дата арешту невідома. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 січня 1959 р.

БОБРИЦЬКИЙ Юрій Михайлович, 1896 р., с. Попівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Головний бухгалтер Полтавської контори «Київлегпромбуд». Заарештований 22 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 14 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 березня 1957 р.

БОБРО Онисій Іванович, 1880 р., с. Крутий Берег Лубенського р-ну Полтавської обл., українець. Проживав у с. Крутий Берег. Заарештований 15 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

БОБРОВ Андрій Іванович, 1915 р., м. Вільно (Литва), поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник паровозоремонтного заводу. Заарештований 22 червня 1938 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 10 травня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбав-

лення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1995 р.

БОБРОВСЬКИЙ Борис Павлович, 1865 р., м. Холмеч Гомельської обл. (Білорусь), росіянин, із дворян, освіта вища військова. Проживав у м. Полтава. Генерал-лейтенант царської армії у відставці. Заарештований 22 січня 1921 р. Помер 30 квітня 1921 р. у в'язниці м. Харків. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 січня 1996 р.

БОБРОВСЬКИЙ Самійло Йосипович, 1894 р., м. Полтава, єврей, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник друкарні. Заарештований 25 вересня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 31 грудня 1943 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 серпня 1992 р.

БОБРОВСЬКИЙ Станіслав Флоріанович, 1902 р., с. Мала Салиха Красилівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Новогригорівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 2 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 9 листопада 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Верховним Судом УРСР 27 червня 1959 р.

БОБРУН Панас Омелянович, 1884 р., с. Сухинівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня, закінчив рахівничо-бухгалтерські курси. Проживав у м. Полтава. Бухгалтер машинно-тракторної майстерні. Заарештований 6 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 30 жовтня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 15 червня 1956 р.

БОВА Анатолій Якимович, 1889 р., с. Корнієнкове Валківського р-ну Харківської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Старший бухгалтер міжрайагентства «Кінотрест». Заарештований 28 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 14 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 березня 1957 р.

БОВА Андрій Вавилович, 1900 р., с. Верхня Ланна Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Верхня Ланна. Без певних занять. Заарештований 30 грудня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 7 березня 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 квітня 1990 р.

БОВА Іван Андрійович, 1918 р., с. Демина Балка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Алма-Ата (Казахстан). Червоноармієць. Заарештований 20 серпня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом Алма-Атинського гарнізону Середньоазіатського ВО 26 жовтня 1941 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 21 листопада 1941 р. розстріл замінено на 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Військовою прокуратурою КВО 1 листопада 1991 р.

БОВА Іван Терентійович, 1919 р., м. Лубни Полтавської обл., українець, із робітників, освіта середня. Червоноармієць. Заарештований 22 лютого 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Біломорської військової флотилії 9 березня 1942 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 2, 54-11 КК РРФСР до розстрілу. Ухвалою Військової Колегії Верховного Суду СРСР 2 травня 1942 р. міру покарання замінено на 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом СРСР 11 січня 1957 р.

БОВА Іван Якимович, 1877 р., х. Левково Ромодан Великобагачанського р-ну (с. Лобкова Балка Хорольського р-ну) Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Левково Ромодан. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 лютого 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 17 травня 1929 р. за ст. 58-10 КК УСРР до заборони проживання у визначених місцях СРСР терміном на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 грудня 1994 р.

БОВА Костянтин Петрович, 1902 р., с. Бовбасівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бовбасівка. Без певних занять. Заарештований вперше 21 листопада 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 3 лютого 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Після повернення працював на торфорозробках. Заарештований вдруге 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 13 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 травня 1989 р.

БОВА Михайло Федорович, 1911 р., с. Луценки Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 19 червня 1940 р. Засуджений Військовим трибуналом Московського ВО 28 червня 1940 р. за ст.ст. 58-4, 58-11 КК РРФСР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 березня 1997 р.

БОВА Опанас Петрович, 1913 р., с. Бовбасівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бовбасівка. Без певних занять. Заарештований вперше 21 листопада 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 13 лютого 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Заарештований вдруге 2 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 31 жовтня 1963 р. та Полтавською обласною прокуратурою 23 квітня 1990 р.

БОВА Панас Іванович, 1899 р., м. Хорол Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкоза. Проживав у с. Попівка Хорольського р-ну Полтавської обл. Священик церкви. Заарештований 17 березня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 13 листопада 1931 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Заарештований вдруге 4 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 серпня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 вересня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 березня 1969 р. та Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

БОВА Петро Прокопович, 1879 р., с. Бочки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із козаків, освіта початкова. Проживав у с. Ковтуни Хорольського р-ну. Селянин-одноосібник. З 21 березня 1929 р. перебував на підписці про невиїзд. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 5 липня 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 жовтня 1994 р.

БОВДУКА Іван Петрович, 1898 р., с. Абрамівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Абрамівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 січня 1930 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 січня 1990 р.

БОВКУН Аврам Романович, 1901 р., с. Городище Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сухоносівка Чорнухинського р-ну. Колгоспник. Заарештований 8 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбув у 1948 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 24 листопада 1966 р.

БОВКУН Андрій Васильович, 1909 р., с. Городище Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Городище. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 грудня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 7 травня 1931 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 січня 1990 р.

БОВКУН Борис Терентійович, 1881 р., с. Максимівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Максимівка. Колгоспник. Заарештований 8 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 3 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 18 травня 1960 р.

БОВКУН Василь Євграфович, 1878 р., с. Городище Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Городище. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 березня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 24 травня 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 жовтня 1994 р.

БОВКУН Василь Миколайович, 1902 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород. Колгоспник. Заарештований 10 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 20 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 лютого 1959 р.

БОВКУН Гаврило Миколайович, 1889 р., с. Гаркушинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гаркушинці. Різноробочий за трудугодами. Заарештований 29 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Звільнений у 1943 р. у зв'язку з хворобою. Реабілітований Полтавським обласним судом 21 жовтня 1967 р.

БОВКУН Пилип Терентійович, 1870 р., с. Максимівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Максимівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 березня 1930 р. Засуджений Полтавським окружним судом 19 травня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 2 років позбавлення волі умовно. З-під варти звільнений. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 червня 1993 р.

БОВКУН Серафима Іванівна, 1905 р., с. Маячка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала в м. Полтава. Завідувачка діловодства 6-ї житлово-ремонтної контори. Заарештована 27 квітня 1938 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 серпня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітована Верховним Судом СРСР 27 лютого 1968 р.

БОВКУН Федот Пилипович, 1906 р., с. Максимівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Максимівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 березня 1930 р. Засуджений Полтавським окружним судом 19 травня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 червня 1993 р.

БОВКУНЕЦЬ Сергій Семенович, 1900 р., с. Чепелово Слонімського р-ну Гродненської обл. (Білорусь), білорус, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Пустовійтове Глобинського р-ну Полтавської обл. Робітник радгоспу. Заарештований 20 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 вересня 1969 р.

БОВТ Григорій Савич, 1909 р., с. Сари Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Сари. Охоронник елеватора Гадяцької контори «Заготзерно». Заарештований 14 серпня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1942 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 січня 1990 р.

БОВТ Марк Якимович, 1901 р., с. Сари Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Москва (Російська Федерація). Викладач автокурсів 4-ї автобази Москваавтотресту. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 лютого 1960 р.

БОВТУТА Федір Іванович, 1903 р., с. Гонтарі Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 8 липня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом гарнізону м. Калінін (Російська Федерація) 27 жовтня 1942 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 травня 1997 р.

БОГАЄВСЬКИЙ Володимир Олексійович, 1887 р., м. Лубни Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Лубни. Бухгалтер артілі. Заарештований 20 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р.

БОГАЄВСЬКИЙ Іван Антонович, 1903 р., с. Швадрони Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Швадрони. Колгоспник. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 1 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 вересня 1989 р.

БОГАЄВСЬКИЙ Карпо Антонович, 1884 р., с. Баранівка Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Орданівка Диканського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 9 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 квітня 1959 р.

БОГАЄВСЬКИЙ Олександр Іванович, 1883 р., с. Риги Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта середня. Закінчив Полтавську духовну семінарію 1903 р. Проживав у с. Іваниця Ічнянського р-ну Чернігівської обл. Священик. Заарештований 1 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 20 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-13 КК УСРР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 вересня 1989 р.

БОГАЄВСЬКИЙ Петро Матвійович, 1870 р., с. Великі Кринки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Великі Кринки. Без певних занять. Заарештований 15 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29–30 вересня 1937 р. за ст. 54-10

ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 26 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 червня 1989 р.

БОГАНЕЦЬ Микола Васильович, 1904 р., с. Горошине Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Горошине. Без певних занять. Заарештований 6 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 1 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 березня 1957 р.

БОГАТИР Петро Степанович, 1911 р., с. Кулажинці Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кулажинці. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 29 травня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. З-під варти звільнений. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 серпня 1995 р.

БОГАТИРЕНКО Василь Семенович, 1910 р., с. Ярмаки Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник електростанції ППРЗ. Заарештований 14 січня 1938 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 23 липня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою у правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 липня 1991 р.

БОГАТИРЕНКО Пилип Васильович, 1882 р., смт Ромодан Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Ромодан. Колгоспник. Заарештований 20 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 12 квітня 1944 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 червня 1991 р.

БОГАЦЬКИЙ Олексій Михайлович, 1870 р., м. Полтава, росіянин, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Виконавець справ єпархіальної ради церкви. Заарештований 17 грудня 1920 р. Засуджений Надзвичайною трійкою 4-ї армії в грудні 1920 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 квітня 1994 р.

БОГАЦЬКИЙ Сидір Васильович, 1886 р., с. Велика Павлівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велика Павлівка. Без певних занять. Заарештований 4 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 червня 1958 р.

БОГАЦЬКИЙ Федір Васильович, 1883 р., с. Бобрівник Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Бобрівник. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 1 серпня 1932 р. за ст.ст. 54-2, 54-8, 54-11, 56-17 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 листопада 1989 р.

БОГАЧ Семен Васильович, 1884 р., м. Гайсин Вінницької обл., українець, із міщан, освіта початкова. Проживав у м. Гайсин. Бухгалтер цегельного заводу. Заарештований 7 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 28 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 квітня 1957 р.

БОГАЧЕНКО Сергій Андріянович, 1900 р., Зіньківський р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна вища. Проживав у м. Полтава. Студент Полтавського зоотехнічного інституту. Заарештований 5 грудня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 28 лютого 1934 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 липня 1989 р.

БОГАЧОВ Василь Степанович, 1894 р., м. Красноград Харківської обл., українець, соціальне походження не вказане, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Бухгалтер міськфінвідділу. Заарештований 29 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 5 жовтня 1955 р.

БОГДАЙ Лука Михайлович, 1893 р., с. Рademич Дрогобицького р-ну Львівської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Устимівка Глобинського р-ну Полтавської обл. Слюсар науково-дослідної станції. Заарештований 11 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 26 вересня 1938 р. за

ст.ст. 54-6, 54-9, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 1 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 18 листопада 1960 р.

БОГДАН Трохим Васильович, 1901 р., с. Заїчинці Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Заїчинці. Робітник Семенівського цукрозаводу. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 27 квітня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 грудня 1958 р.

БОГДАНОВ Митрофан Самійлович, 1893 р., с. Засулля Лубенського р-ну Полтавської обл., росіянин. Проживав у с. Засулля. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 2 червня 1960 р.

БОГДАНОВ Михайло Семенович, 1889 р., м. Кобеляки Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кобеляки. Робітник кооперативу. Заарештований 14 травня 1920 р. Засуджений трійкою Полтавської ГубНК 1 липня 1920 р. (стаття КК не вказана) до 2 років позбавлення волі за участь у повстанні проти червоних військ у м. Кобеляки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 вересня 1989 р.

БОГДАНОВ Олександр Миколайович, 1897 р., м. Єлець Орловської обл. (Російська Федерація), росіянин, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кобеляки Полтавської обл. Електромеханік промартілі «Нове життя». Заарештований 19 квітня 1946 р. Засуджений Полтавським обласним судом 20 червня 1946 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Верховним Судом УРСР 8 березня 1962 р.

БОГДАНОВ Петро Семенович, 1895 р., м. Кобеляки Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кобеляки. Без певного місця роботи, на утриманні батьків. Заарештований 14 травня 1920 р. Засуджений трійкою Полтавської ГубНК 1 липня 1920 р. (стаття КК не вказана) до направлення у штрафну роту за участь у повстанні проти червоних військ у м. Кобеляки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 вересня 1989 р.

БОГДАНОВ Юхим Семенович, 1892 р., м. Кобеляки Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кобеляки. Без певного місця роботи. Заарештований 14 травня 1920 р. Засуджений трійкою Полтавської ГубНК 1 липня 1920 р. (стаття КК не вказана) до 3 років позбавлення волі за участь у повстанні проти червоних військ у м. Кобеляки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 вересня 1989 р.

БОГДАНОВИЧ Василь Олександрович, 1890 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта вища. Проживав у с. Хвощівка Хорольського р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 4 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 травня 1989 р.

БОГДАНОВИЧ Іван Миколайович, 1888 р., с. Пологи-Яненки Переяслав-Хмельницького р-ну Київської обл., українець, із духовенства, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Без певних занять. Заарештований 20 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

БОГДАНОВИЧ Михайло Костянтинович, 1872 р., с. Березоточа Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта середня. Закінчив Полтавську духовну семінарію. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Священик без приходу. Заарештований 5 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано у м. Полтава 16 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 квітня 1989 р.

БОГДАНОВИЧ Олександр Адольфович, 1912 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Кременчук. Конструктор центральної ремонтно-механічної майстерні «Укрголовтютюн». Заарештований 18 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 лютого 1959 р.

БОГДАНОВИЧ Олександр Миколайович, 1886 р., с. Пологи-Яненки Переяслав-Хмельницького р-ну Київської обл., українець, із духовенства, освіта середня. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 17 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1959 р.

БОГДАНОВИЧ Юрій Павлович, 1902 р., с. Попівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у с. Андріївка Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Викладач зоошколи. Заарештований 14 березня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 9 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах Амурлаг НКВС, м. Комсомольськ-на-Амурі (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 березня 1992 р.

БОГДАНОВСЬКИЙ Іван Андріанович, 1857 р., с. Михнівці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта середня. Закінчив Полтавську духовну семінарію 1884 р. Проживав у м. Полтава. Заарештований 14 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 червня 1990 р.

БОГМА Панас Артемович, 1896 р., с. Стукалівка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Стукалівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 29 червня 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р.

БОГОДАЙКО Андрій Григорович, 1900 р., с. Войнівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Войнівка. Колгоспник. Заарештований 2 серпня 1935 р. Засуджений 1 грудня 1935 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. За постановою Верховного Суду УСРР 15 січня 1936 р. термін покарання зменшено до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 липня 1991 р.

БОГОДАСТИЙ Михайло Калістратович, 1918 р., с. Мачухи Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна. Технік-будівельник гужових доріг. Заарештований 25 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 5-ї гвардійської армії 10 листопада 1943 р. за ст. 58-1 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна та з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 5 лютого 1956 р.

БОГОДИСТ Кирило Федотович, 1905 р., с. Рокитне Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рокитне. Ремонтний робітник ст. Крюків. Заарештований 3 березня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 27 березня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1990 р.

БОГОДИСТИЙ Степан Іванович, 1875 р., с. Мачухи Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із кустарів, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Товарознавець «Мосзаготвнуторгу». Заарештований 15 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 січня 1956 р.

БОГОДУШКО Павло Гаврилович, 1898 р., м. Херсон, українець, із кустарів, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник спиртозаводу. Заарештований 10 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 вересня 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 2 жовтня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 4 березня 1958 р.

БОГОМАЗ Єфросинія Іванівна, 1895 р., м. Кременчук Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Кременчук. Рахівник управління міськгоспу. Заарештована 12 вересня 1920 р. Засуджена Кременчуцькою ГубНК 28 вересня 1920 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 12 серпня 1994 р.

БОГОМОЛ Григорій Давидович, 1884 р., с. Великі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Великі Сорочинці. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

БОГОМОЛ Михайло Іванович, 1900 р., с. Краснознаменка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Краснознаменка. Колгоспник. Заарештований 29 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 серпня 1963 р.

БОГОМОЛ Пилип Матвійович, 1882 р., с. Онищенки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робіт-

ник залізниці. Заарештований 12 червня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 19 липня 1931 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1990 р.

БОГОМОЛ Семен Омелянович, 1913 р., с. Краснознаменка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Краснознаменка. Студент Гадяцького педтехнікуму. Заарештований 27 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 21 вересня 1932 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1990 р.

БОГОМОЛОВ Михайло Савич, 1899 р., м. Глобине Полтавської обл., українець, із робітників, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Полтава. Робітник паровозного депо ст. Полтава. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом 23 липня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Звільнений у 1943 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 21 травня 1958 р.

БОГОРАДА Антон Федорович, 1899 р., с. Вовчик Лубенського р-ну Полтавської обл., українець. Проживав у с. Вовчик. Заарештований 1 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 8 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 квітня 1959 р.

БОГОРАДА Роман Євтихійович, 1894 р., с. Ряське Машівського р-ну Полтавської обл., українець. Заарештований 21 березня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом залізничних військ Забайкальського фронту 29 квітня 1944 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1994 р.

БОГОРУЦЬКИЙ Юлій Людвігович, 1900 р., с. Кожанка Липовецького р-ну Вінницької обл., поляк, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Велика Рудка Диканського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Притягнутий до кримінальної відповідальності 20 березня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР, по суду виправданий. Вдруге заарештований 29 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 липня 1989 р.

БОГУН Василь Михайлович, 1865 р., м. Полтава, українець, із кустарів, освіта початкова. Проживав у Полтавському р-ні Полтавської обл. Коваль приватної кузні. Заарештований 30 вересня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 9 травня 1931 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 5 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 серпня 1989 р.

БОГУН Іван Іванович, 1897 р., с. Пізняки Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у с. Луценки Лохвицького р-ну Полтавської обл. Директор школи. Заарештований 5 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення в 1943 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 квітня 1964 р.

БОГУН Костянтин Васильович, 1925 р., смт Нові Санжари Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Червоноармієць. Заарештований 1 вересня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 4-го гвардійського козачого корпусу 12 вересня 1942 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 червня 1997 р.

БОГУН Олексій Іванович, 1876 р., с. Лелюхівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Забрідки Новосанжарського р-ну. Робітник селищної ради. Заарештований 3 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 травня 1989 р.

БОГУН Харлампій Васильович, 1892 р., с. Дудникове Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Дудникове. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 жовтня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 9 травня 1931 р. за ст.ст. 54-8, 56-17 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 серпня 1989 р.

БОГУН Хома Васильович, 1894 р., с. Дудникове Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дудникове. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 жовтня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 9 травня 1931 р. за ст.ст. 54-8, 56-17 КК УСРР до 7 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 серпня 1989 р.

БОГУСЛАВЕЦЬ Андрій Іванович, 1895 р., м. Зіньків Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Заарештований 5 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 31 січня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Звільнений у 1955 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 22 червня 1956 р.

БОГУСЛАВЕЦЬ Борис Андрійович, 1929 р., м. Зіньків Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Землемір. Заарештований 4 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 31 січня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Помер у місцях ув'язнення 11 листопада 1944 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 22 червня 1956 р.

БОГУСЛАВСЬКА Марія Йосипівна, 1887 р., с. Матвіївка Семенівського р-ну Полтавської обл., національність і соціальне походження не вказані, освіта початкова. Проживала у с. Матвіївка. Без певного місця роботи. Заарештована 25 липня 1937 р. Засуджена Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 11 вересня 1937 р. (стаття КК не вказана) до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 11 січня 1990 р.

БОГУСЛАВСЬКА-АРТЕМ'ЄВА Ольга Іванівна, 1898 р., м. Рильськ Курської обл. (Російська Федерація), росіянка, із службовців, освіта середня. Проживала у м. Харків. Бухгалтер паливного тресту. Заарештована 24 грудня 1946 р. Засуджена Військовим трибуналом військ МВС Полтавської обл. 20 травня 1947 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Звільнена у травні 1955 р. Реабілітована Верховним Судом СРСР 17 травня 1955 р.

БОГУСЛАВСЬКИЙ Йосиф Лейбович, 1906 р., смт Семенівка Полтавської обл., єврей, із кустарів, освіта початкова. Проживав у смт Семенівка. Служив у крамниці. Заарештований 1 листопада 1926 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 28 січня 1927 р. (стаття КК не вказана) «як соціально небезпечний елемент» до 3 років заслання. Депортований до Палестини 9 червня 1927 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 червня 1994 р.

БОГУСЛАВСЬКИЙ Лев Ісаакович, 1901 р., смт Велика Багачка Полтавської обл., єврей, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Житомир. Комісар кавалерійського полку. Заарештований 12 липня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 10 вересня 1937 р. за ст.ст. 54-1 «б», 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 10 вересня 1937 р. у м. Київ. Реабілітований Верховним Судом СРСР 1 серпня 1957 р.

БОГУСЛАВСЬКИЙ Микита Матвійович, 1900 р., с. Тишівка Одеської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Филенкове Чутівського р-ну Полтавської обл. Вчитель школи. Заарештований 6 березня 1938 р. Засуджений Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 16 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 16 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 18 листопада 1958 р.

БОГУШ Леонтій Петрович, 1904 р., с. Рудка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена середня. Проживав у с. Рудка. Рахівник колгоспу. Заарештований 14 жовтня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 25 лютого 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11, 54-12 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. До 1947 р. перебував у в'язниці. У 1947 р. повернувся у с. Рудка. Знову був заарештований та засуджений (термін невідомий), помер у місцях позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 5 червня 1959 р.

БОДИК Пилип Йосипович, 1892 р., м. Варшава (Польща), поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Пожежник Крюківського вагонобудівного заводу. Заарештований 25 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 березня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 17 квітня 1959 р.

БОДНАРЬ Василь Матвійович, 1892 р., с. Реп'янка Івано-Франківської обл., грек, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Сторож лісгоспу. Заарештований 23 серпня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 29 квітня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 червня 1991 р.

БОДНЕР Семен Євстафійович, 1898 р., с. Суходіл Тульчинського р-ну Вінницької обл., поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Карлівка Полтавської обл. Робітник ветеринарного пункту. Заарештований 16 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 червня 1960 р.

БОДНЯ Андрій Якович, 1906 р., х. Бодні Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Засуджений вперше Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 28 листопада 1937 р. за ст. 170 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у ПТК № 20 МЗ НКВС (ст. Божкове Полтавської обл.). Заарештований 8 січня 1938 р. Засуджений вдруге Полтавським обласним судом 8 серпня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 листопада 1992 р.

БОДНЯ Василь Гаврилович, 1904 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта середня спеціальна (закінчив технікум механізації). Червоноармієць. Заарештований 21 жовтня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом 5-ї гвардійської ПДД 28 жовтня 1944 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 вересня 1994 р.

БОДНЯ Іван Петрович, 1880 р., смт Решетилівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Решетилівка. Кустар-чоботар. Заарештований 8 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 жовтня 1957 р.

БОДНЯ Степан Петрович, 1900 р., смт Решетилівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Решетилівка. Колгоспник. Заарештований 14 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 25 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 жовтня 1957 р.

БОДРИЙ Ілля Максимович, 1877 р., с. Кирило-Ганнівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кирило-Ганнівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 22 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 27 березня 1930 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 серпня 1989 р.

БОДРИЙ Кирило Максимович, 1870 р., с. Кирило-Ганнівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кирило-Ганнівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 22 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 серпня 1989 р.

БОЖЕК Войцех Кастрович, 1891 р., с. Ксензенці Келецького воєводства (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Карлівка Полтавської обл. Робітник цукрозаводу. Заарештований 5 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 жовтня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 березня 1990 р.

БОЖЕНКО Демид Маркович, 1908 р., с. Филенкове Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Филенкове. Колгоспник. Заарештований 19 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 19 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 травня 1989 р.

БОЖЕНКО Михайло Пилипович, 1891 р., с. Остапівка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Остапівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 березня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 7 червня 1929 р. за ст. 58-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Достроково звільнений 12 листопада 1931 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 серпня 1995 р.

БОЖЕНКО Надія Панасівна, 1875 р., с. Кравченки Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, неписьменна. Проживала в с. Кравченки. Без певних занять. Заарештована 9 липня 1941 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 18 липня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 24 липня 1995 р.

БОЖЕНКО Олексій Савелійович, 1912 р., с. Вишеньки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець. Проживав у м. Куйбишев (Російська Федерація). Заарештований 8 вересня 1935 р. Засуджений Військовим трибуналом внутрішньої охорони Куйбишевського краю 7 жовтня 1935 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РСФРР до 2 років позбавлення волі. Реабілітований Військовою прокуратурою Приволзького ВО 29 грудня 1992 р.

БОЖЕНКО Феокентій Варфоломійович, 1898 р., с. Демченкове Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова.

Проживав у м. Глобине Полтавської обл. Вантажник елеватора. Заарештований 23 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 травня 1938 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 лютого 1958 р.

БОЖЕНОВ Михайло Тимофійович, 1885 р., м. Лубни Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни. Кустар. Заарештований 31 жовтня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 23 січня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1995 р.

БОЖИНОВ Василь Федорович, 1905 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Кременчук. Зоотехнік. Заарештований 12 жовтня 1937 р. Засуджений Верховним Судом 29 жовтня – 5 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-11 КК УРСР до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР Хабаровського краю (Російська Федерація). Помер у місцях ув'язнення 17 серпня 1950 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 15 червня 1956 р.

БОЖИНСЬКИЙ Федір Климентійович, 1887 р., с. Дейкалівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дейкалівка. Колгоспник. Заарештований 4 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 31 квітня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 березня 1957 р.

БОЖКО Дмитро Степанович, 1900 р., м. Полтава, про національність і соціальне походження відомості відсутні, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Службовець міськуправи. Заарештований 10 квітня 1924 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 6 травня 1924 р. за ст.ст. 61, 72 КК УСРР до 2 років позбавлення волі; 16 липня 1926 р. – до 3 років заслання; 8 жовтня 1928 р. – до заборони проживання у визначених місцях терміном на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 травня 1995 р.

БОЖКО Іван Андрійович, 1921 р., с. Бурімка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 20 грудня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 235-ї стрілецької дивізії 30 грудня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Ухвалою Військової Колегії Верховного Суду СРСР від 29 жовтня 1946 р. термін покарання зменшено до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1995 р.

БОЖКО Костянтин Костянтинович, 1917 р., м. Пирятин Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Пирятин. Робітник контори «Тютюнсировина». Заарештований 8 вересня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 17 січня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 11 травня 1990 р.

БОЖКО Лука Захарович, 1878 р., с. Грякове Чутівського р-ну Полтавської обл., українець. Проживав у с. Грякове. Заарештований 24 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 10 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 20 березня 1930 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1989 р.

БОЖКО Михайло Ілліч, 1886 р., м. Пирятин Полтавської обл., українець, із службовців, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Пирятин. Вчитель школи. Заарештований 10 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 лютого 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 15 серпня 1958 р.

БОЖКО Олександр Ілліч, 1895 р., с. Богдани Варвинського р-ну Чернігівської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Пирятин Полтавської обл. Вчитель неповної середньої школи. Заарештований 4 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 10 листопада 1959 р.

БОЖКО Павло Юхимович, 1893 р., с. Кулажинці Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кулажинці. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 листопада 1989 р.

БОЖКО Петро Іванович, 1890 р., с. Федорівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Федорівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 квітня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 16 листопада 1932 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 лютого 1990 р.

БОЖКО Пилип Якович, 1885 р., с. Божки Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у м. Полтава. Робітник Полтавського держмлина. Заарештований 9 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 21 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 квітня 1959 р.

БОЖКО Трохим Савич, 1883 р., с. Старицьківка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Старицьківка. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 9 лютого 1931 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1990 р.

БОЖКО Федір Петрович, 1873 р., м. Полтава, українець, із дворян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Працював на різних роботах. Заарештований 14 березня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 3 вересня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1994 р.

БОЙКО Андрій Макарович, 1899 р., с. Денисівка Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Денисівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 вересня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 25 вересня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 листопада 1989 р.

БОЙКО Андрій Федорович, 1873 р., х. Бойки Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Бойки. Колгоспник. Заарештований 8 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

БОЙКО Борис Сергійович, 1907 р., с. Іскрівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Командир взводу 73-го стрілецького полку, лейтенант. Заарештований 23 вересня 1937 р. Засуджений Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 10 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-1 «б», 54-7, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 10 квітня 1938 р. у м. Київ. Реабілітований Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 11 березня 1958 р.

БОЙКО Василь Минович, 1893 р., с. Білогорілка Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Воля Лохвицького р-ну. Колгоспник. Заарештований 12 червня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 листопада 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 «а» КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 жовтня 1989 р.

БОЙКО Василь Михайлович, 1877 р., с. Шилівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шилівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 26 січня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

БОЙКО Гаврило Миколайович, 1897 р., с. Липовиця Рожнятівського р-ну Івано-Франківської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник текстильної фабрики. Заарештований 20 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. за ст. 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 вересня 1989 р.

БОЙКО Гаврило Семенович, 1901 р., с. Мокіївка Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня військова. Проживав у м. Очаків Миколаївської обл. Начальник боєпостачання військової частини. Заарештований 13 травня 1938 р. Засуджений не був. Помер у 1942 р. у в'язниці м. Томськ (Російська Федерація). Реабілітований Військовим трибуналом Сибірського ВО 14 лютого 1967 р.

БОЙКО Гнат Кирилович, 1900 р., х. Бойки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Бойки. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 січня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 27 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 липня 1990 р.

БОЙКО Григорій Кирилович, 1904 р., с. Ступки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Бойки Зіньківського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 1 серпня 1932 р. за ст.ст. 54-2, 54-8, 54-11, 54-17 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. З-під варти звільнений. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 листопада 1989 р.

БОЙКО Григорій Улянович, 1885 р., с. Орлик Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Орлик. Колгоспник. Заарештований 23 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Звільнений 23 листопада 1943 р. за директивою НКВС, НКЮ, Прокуратури СРСР від 23 жовтня 1942 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 травня 1957 р.

БОЙКО Григорій Юхимович, 1907 р., с. Курінька Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Курінька. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 листопада 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 13 січня 1930 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

БОЙКО Іван Омелянович, 1900 р., с. Шкилі Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шкилі. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 травня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 3 жовтня 1932 р. за ст. 54-10 КК РСФРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 жовтня 1990 р.

БОЙКО Іван Прокопович, 1900 р., с. Бреусівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бреусівка. Без певного місця роботи. Заарештований 15 січня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 9 лютого 1933 р. за ст. 73 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р.

БОЙКО Іван Степанович, 1889 р., с. Сенча Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Сенча. Робітник МТС. Заарештований 29 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 18 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 травня 1989 р.

БОЙКО Іван Фокійович, 1902 р., смт Семенівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 1 вересня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 352-ї стрілецької дивізії 11 вересня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 вересня 1995 р.

БОЙКО Ілля Гнатович, 1902 р., с. Білоусівка Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, соціальне походження не вказане, освіта початкова. Проживав у м. Лохвиця Полтавської обл. Завідувач їдальні харчопрому. Заарештований 7 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 31 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 жовтня 1956 р.

БОЙКО Карп Омелянович, 1884 р., с. Демина Балка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Бойки Хорольського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 червня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 3 вересня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років заслання. Після відбуття покарання рішенням Судової трійки при ПП ОДПУ Північного краю 21 квітня 1932 р. направлений у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 січня 1990 р.

БОЙКО Костянтин Гурійович, 1914 р., с. Мусіївка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мусіївка. Обліковець трудоднів колгоспу. Заарештований 14 вересня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 13 січня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 березня 1994 р.

БОЙКО Костянтин Мефодійович, 1864 р., с. Мокіївка Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мокіївка. Сторож Пирятинського споживчого товариства. Заарештований 5 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 10 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 13 жовтня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 вересня 1989 р.

БОЙКО Марія Михайлівна, 1914 р., с. Богданівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, малописьменна. Проживала в с. Клюсівка Новосанжарського р-ну. Колгоспниця. Заарештована 30 червня 1944 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 22 листопада 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 26 жовтня 1992 р.

БОЙКО Марко Йосипович, 1900 р., с. Дудкин Гай Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Галущина Гребля Новосанжарського р-ну. Колгоспник. Заарештований 14 квітня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 9 червня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Звільнений з ув'язнення 27 жовтня 1954 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 10 грудня 1954 р.

БОЙКО Мойсей Гнатович, 1897 р., с. Хомутець Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Хомутець. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 24 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 лютого 1990 р.

БОЙКО Надія Сергіївна, 1902 р., с. Отрожок Орловської обл. (Російська Федерація), українка, із селян, освіта незакінчена вища. Проживала в м. Полтава. Плановик-економіст заводу. Заарештована 29 серпня 1937 р. Засуджена Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавським обласним судом 29 квітня 1959 р.

БОЙКО Оксана Федорівна, 1909 р., с. Попівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта середня. Проживала в с. Білики Миргородського р-ну. Вчителька школи. Заарештована 23 серпня 1941 р. Засуджена Військовим трибуналом НКВС Татарської АРСР 31 жовтня 1941 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітована Військовим трибуналом військ НКВС Приволзького округу 26 листопада 1941 р.

БОЙКО Олександр Сергійович, 1909 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта незакінчена середня. Проживав у м. Полтава. Безробітний. Заарештований 29 серпня 1937 р. Засуджений Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 19 січня 1938 р. за ст. 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Військовою Колегією Верховного Суду УРСР 4 листопада 1958 р.

БОЙКО Омелян Миколайович, 1908 р., м. Глобине Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Глобине. Міліціонер Глобинського райвідділу міліції. Заарештований 15 жовтня 1939 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 17 листопада 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 серпня 1995 р.

БОЙКО Павло Андріянович, 1898 р., м. Кролевець Сумської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Настоятель Полтавської Воскресенської української парафії. Заарештований 28 листопада 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 3 лютого 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі. Верховним Судом 8 квітня 1940 р. вирок зменшено до 2 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 жовтня 1994 р.

БОЙКО Павло Іванович, 1913 р., м. Саки (АР Крим), українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Мокіївка Чорнухинського р-ну Полтавської обл. Учитель школи. Заарештований 16 січня 1934 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 26 лютого 1934 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. З-під варти звільнений. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 листопада 1989 р.

БОЙКО Павло Іванович, 1898 р., с. Степуки Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Степуки. Колгоспник. Заарештований 5 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 31 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 жовтня 1956 р.

БОЙКО Павло Сильвестрович, 1883 р., с. Більськ Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Більськ. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 квітня 1930 р. Засуджений Полтавським окружним судом 18 травня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі умовно. З-під варти звільнений 18 травня 1930 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 лютого 1995 р.

БОЙКО Петро Васильович, 1920 р., с. Велика Рублівка Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Червоноармієць. Заарештований 12 липня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом НКВС Калінінського фронту 16 серпня 1942 р. за ст.ст. 58-10 ч. 2, 58-1 «б» КК РРФСР до розстрілу. Вирок виконано 19 вересня 1942 р. у с. Зубарєво Калінінської обл. (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1997 р.

БОЙКО Петро Іванович, 1893 р., с. Гвіздниця Брестської обл. (Білорусь), українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Директор контори «Союзбавовнозбут». Заарештований 1 листопада 1937 р. Засуджений Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 16 жовтня 1938 р. за

ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 16 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 жовтня 1991 р.

БОЙКО Пилип Васильович, 1904 р., с. Денисівка Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Денисівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 березня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 24 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 березня 1990 р.

БОЙКО Порфирій Якович, 1881 р., с. Долина Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта не вказана. Проживав у с. Абазівка Полтавського р-ну Полтавської обл. Фельдшер. Заарештований 6 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 січня 1959 р.

БОЙКО Роман Сазонович, 1898 р., с. Витівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Витівка. Колгоспник. Заарештований 18 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 липня 1989 р.

БОЙКО Семен Гаврилович, 1891 р., с. Попівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Учитель середньої школи. Заарештований 3 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 лютого 1938 р. за контрреволюційну діяльність (стаття КК не вказана) до 10 років позбавлення волі. З-під варти звільнений 7 червня 1943 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 лютого 1958 р.

БОЙКО Сергій Григорович, 1887 р., с. Гаркушинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гаркушинці. Без певного місця роботи. Заарештований 2 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

БОЙКО Сергій Федосійович, 1902 р., с. Вовчик Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вовчик. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 30 березня 1931 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УСРР до заслання (термін заслання не вказаний). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1990 р.

БОЙКО Степан Васильович, 1907 р., с. Кривобоки (нині с. Одрадівка) Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Червоноармієць. Заарештований 24 березня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Воронезької обл. 6 травня 1944 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1994 р.

БОЙКО Федір Михайлович, 1901 р., м. Зіньків Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Зіньків. Колгоспник. Заарештований 20 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 8 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 8 листопада 1937 р.

БОЙКО Федір Федорович, 1875 р., с. Шилівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шилівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 26 січня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

БОЙКО Феодосій Іванович, 1881 р., м. Вороньків Київської обл., українець, із міщан, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Тарифікатор 5-ї експериментальної дільниці Південної залізниці. Заарештований 22 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 22 лютого 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заборони проживання у ряді місцевостей СРСР. З-під варти звільнений. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

БОЙКО Юхим Антонович, 1907 р., с. Ягнятин Ружинського р-ну Житомирської обл., українець, із селян, освіта початкова. Командир відділення госпіталю. Заарештований 29 жовтня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом Південно-Західного фронту 12 листопада 1941 р. за ст.ст. 58-1 «б», 58-8, 58-10 ч. 2 КК РРФСР до розстрілу. Ухвалою Військового трибуналу вирок змінено 24 листопада 1941 р. на 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1997 р.

БОЙКО-БОЧАРОВ Павло Степанович, 1893 р., с. Кононівка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена

вища. Проживав у с. Сенча Лохвицького р-ну Полтавської обл. Агроном Лубенської спілки «Господарсоюз». Заарештований 18 вересня 1925 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 18 червня 1926 р. за ст. 76 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Звільнений з ув'язнення за амністією 1 грудня 1927 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 березня 1995 р.

БОЙПРАВ Іван Опанасович, 1895 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Інспектор контори комітету заготівель м. Кременчук. Заарештований 14 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 18 лютого 1959 р.

БОЙЧЕНКО Олена Федорівна, 1900 р., Польща (точне місце народження не вказане), полька, із селян, малописьменна. Проживала в с. Строкачі Семенівського р-ну Полтавської обл. Працювала в дитячому садку колгоспу. Заарештована 15 березня 1938 р. Засуджена Полтавським обласним судом 18 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітована Верховним Судом України 14 квітня 1989 р.

БОЙЧЕНКО Степан Давидович, 1889 р., с. Строкачі Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Строкачі. Сторож колгоспу. Заарештований 13 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 вересня 1989 р.

БОЙЧУК Микола Макарович, 1898 р., м. Миколаївка Одеської обл., українець, із робітників, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Начальник дистанції шляху залізничної ст. Лубни. Заарештований 11 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Київської обл. 9 жовтня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 14 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 24 березня 1958 р.

БОКАЙ Михайло Васильович, 1878 р., с. Бобрівник Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта не вказана. Проживав у м. Зіньків Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 19 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 31 жовтня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 вересня 1959 р.

БОКИЙ Іван Федорович, 1904 р., с. Пронозівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у с. Пироги Глобинського р-ну. Вчитель середньої школи. Заарештований 26 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 січня 1943 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР на строк відбутого попереднього ув'язнення. З-під варти звільнений. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

БОКЛАГ Андрій Іванович, 1889 р., с. Шамраївка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шамраївка. Пасічник колгоспу. Заарештований 14 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

БОКСЕР Ісак Лазарович, 1904 р., м. Ковель Волинської обл., єврей, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Завідувач паперового складу. Заарештований 25 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 грудня 1941 р. (стаття КК не вказана) за антирадянську агітацію до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 липня 1989 р.

БОЛВІНСЬКИЙ Сигізмунд Михайлович, 1906 р., с. Щельці (Польща), німець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Пирятин Полтавської обл. Касир залізничної ст. Пирятин. Заарештований 19 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 січня 1938 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 квітня 1957 р.

БОЛГАРСЬКИЙ Леонтій Федорович, 1900 р., с. Великоселицьке Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великоселицьке. Колгоспник. Заарештований 28 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р.

БОЛГАРСЬКИЙ Степан Федорович, 1893 р., с. Великоселицьке Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Великоселицьке. Колгоспник. Заарештований 4 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 серпня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 вересня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р.

БОЛДЕНКО Кирило Степанович, 1909 р., с-ще Заріччя Бобруйського р-ну Могилівської обл. (Білорусь), білорус, із селян, освіта середня. Проживав у м. Ленінград (Російська Федерація), курсант вищого військово-морського училища. Заарештований 25 вересня 1933 р. Засуджений Особливою трійкою Постійного представництва ОДПУ у Ленінградському ВО 23 грудня 1933 р. за ст. 58-12 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом Ленінградського ВО 20 січня 1958 р.

БОЛОТНИЙ Соломон Михайлович, 1894 р., м. Могилів (Білорусь), єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Службовець торгового комбінату інвалідів. Заарештований 2 липня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 15 червня 1939 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-6 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом СРСР 13 липня 1940 р.

БОЛОТНІКОВ Костянтин Іванович, 1888 р., м. Краснослободськ Пензенської обл. (Російська Федерація), росіянин, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Агроном облземуправління. Заарештований 18 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 28 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 29 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 31 липня 1957 р.

БОЛТЯНСЬКА Ганна Микитівна, 1903 р., с. Яселка Очаківського р-ну Миколаївської обл., українка, із робітників, освіта початкова. Проживала в м. Полтава. Робітниця відділу військового будівництва. Заарештована 27 вересня 1944 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 12 грудня 1944 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-10 ч. 2 КК УРСР до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітована Верховним Судом УРСР 12 червня 1961 р.

БОЛТЯНСЬКИЙ Василь Федорович, 1908 р., Білгород-Дністровський р-н Одеської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Водій взуттєвої фабрики. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Перебував в ув'язненні до 15 вересня 1947 р. у м. Караганда (Казахстан). Реабілітований Полтавським обласним судом 20 вересня 1962 р.

БОЛЬБА (БОЛБА) Федір Андрійович, 1894 р., с. Горки Турнського повіту Хелмського воєводства (Польща), українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рашівка Гадяцького р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 10 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 11 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 вересня 1989 р.

БОЛЬШАКОВ Іван Герасимович, 1877 р., с. Губарівка Писарівського р-ну Пензенської обл. (Російська Федерація), росіянин, із службовців, освіта початкова. Без певного місця проживання (Семенівський район Полтавської обл.). Без певних занять. Заарештований 18 жовтня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 25 березня 1939 р. за ст.ст. 42, 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Помер 7 травня 1939 р. у в'язниці м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 липня 1994 р.

БОЛЮХ Борис Єфремович, 1920 р., м. Полтава, українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Студент Полтавського педагогічного інституту. Заарештований 18 жовтня 1940 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 25 березня 1941 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Помер у місцях ув'язнення в 1941 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 25 березня 1966 р.

БОМАЦЕРЯ Платон Мефодійович, 1885 р., м. Зіньків Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Зіньків. Священик без приходу. Заарештований 10 жовтня 1937 р. Утримувався у в'язниці м. Полтава. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 квітня 1989 р.

БОН-БРУЛЕВИЧ (БОНЧ-БРУЄВИЧ) Іван Кіндратович, 1901 р., с. Кононівка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із дворян, освіта середня. Проживав у с. Кононівка. Колгоспник. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 травня 1966 р.

БОНДАР Андрій Федорович, 1892 р., с. Веремїївка Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Веремїївка. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 січня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 17 травня 1929 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РСФРР до позбавлення права проживати в ряді місцевостей СРСР терміном на 3 роки. За постановою Особливої наради при Колегії ОДПУ

від 16 травня 1932 р. міра покарання продовжена ще на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 лютого 1990 р.

БОНДАР Іван Акакійович, 1910 р., с. Поділ Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Командир підрозділу на курсах молодших політруків. Заарештований 20 березня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 18-ї армії 5 квітня 1942 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 грудня 1996 р.

БОНДАР Макар Іванович, 1890 р., с. Поділ Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Працівник Миргородського курорту. Заарештований 3 квітня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 15 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом УРСР 3 лютого 1961 р.

БОНДАР Олександр Іванович, 1892 р., с. Багачка Перша Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Багачка Перша. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 13 лютого 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 травня 1995 р.

БОНДАР Остап Олександрович, 1899 р., с. Вереміївка Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вереміївка. Колгоспник. Заарештований 5 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 23 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 вересня 1959 р.

БОНДАР Петро Іванович, 1885 р., с. Багачка Перша Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Багачка Перша. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 30 грудня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

БОНДАР Сава Федорович, 1887 р., с. Вереміївка Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Вереміївка. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 листопада 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 20 лютого 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1990 р.

БОНДАР Степан Іванович, 1885 р., с. Вереміївка Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вереміївка. Без певних занять. Заарештований 19 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 17 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 травня 1959 р.

БОНДАР Тимофій Іванович, 1886 р., с. Вереміївка Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вереміївка. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 січня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ УСРР 17 травня 1929 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 лютого 1990 р.

БОНДАР Феодосій Григорович, 1872 р., с. Грякове Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Грякове. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 8 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 травня 1995 р.

БОНДАРЕВСЬКИЙ Євген Михайлович, 1913 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із службовців, освіта неповна середня. Проживав у м. Кременчук. Черговий по залізничній ст. Ліщинівка Південної залізниці. Заарештований 27 січня 1937 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 16 березня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 21 травня 1992 р.

БОНДАРЕНКО Андрій Опанасович, 1898 р., с. Березівка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Березівка. Колгоспник. Заарештований 26 листопада 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 25 лютого 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11, 54-12 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Верховним Судом УРСР 5 червня 1959 р.

БОНДАРЕНКО Василь Олександрович, 1892 р., с. Вишняки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вишняки. Робітник Хорольського спир-

тозаводу. Заарештований 20 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 жовтня 1957 р.

БОНДАРЕНКО Василь Петрович, 1896 р., м. Кобеляки Полтавської обл., українець, із міщан-кустарів, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Тимчасово не працював. Заарештований 9 травня 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 30 вересня 1992 р.

БОНДАРЕНКО Володимир Павлович, 1913 р., м. Полтава, українець, із кустарів, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Студент Полтавського інженерно-будівельного інституту. Заарештований 15 березня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 жовтня 1939 р. (стаття КК не вказана) за належність до антирадянської організації до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

БОНДАРЕНКО Григорій Аксентійович, 1885 р., с. Бієве Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бієве. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 лютого 1989 р.

БОНДАРЕНКО Григорій Іванович, 1871 р., м. Полтава, українець, із робітників, малописьменний. Проживав у м. Полтава. Машиніст паровоза залізничної ст. Полтава. Заарештований 20 січня 1931 р. Засуджений Транспортним Лінійним судом Південної і Донецької залізниць 13 серпня 1931 р. за ст. 54-7 КК УСРР до 5 місяців примусових робіт. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 21 травня 1992 р.

БОНДАРЕНКО Григорій Микитович, 1910 р., с. Ярмаки Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ярмаки. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

БОНДАРЕНКО Григорій Миколайович, 1905 р., с. Петрівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Петрівка. Без певного місця роботи. Заарештований 27 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 24 вересня 1957 р.

БОНДАРЕНКО Григорій Фадійович, 1906 р., с. Покровська Багачка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Хабаровськ (Російська Федерація). Червоноармієць. Заарештований 26 серпня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Хабаровського гарнізону 14 квітня 1943 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1995 р.

БОНДАРЕНКО Дмитро Прокопович, 1905 р., м. Полтава, українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник заводу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 лютого 1990 р.

БОНДАРЕНКО Дмитро Тихонович, 1913 р., смт Градизьк Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Арзамас (Російська Федерація). Начальник авіаційно-метеорологічної служби. Заарештований 9 листопада 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом 12-го району авіабазування 2 грудня 1941 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до розстрілу. За постановою Військового трибуналу Московського ВО 16 грудня 1941 р. розстріл замінено на 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Термін покарання відбував у Воркутинських таборах НКВС СРСР (Російська Федерація). Звільнений з ув'язнення 11 травня 1946 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 листопада 1994 р.

БОНДАРЕНКО Євстафій Антонович, 1898 р., с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Заступник начальника залізничної ст. Полтава-Південна. Заарештований 21 жовтня 1937 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 16 січня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Ухвалою Військової Колегії Верховного Суду СРСР від 23 вересня 1939 р. розстріл замінено на 2 роки позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 квітня 1995 р.

БОНДАРЕНКО Іван Петрович, 1900 р., с. Кочубеївка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ко-

чубеївка. Колгоспник. Заарештований 11 вересня 1947 р. Засуджений Полтавським обласним судом 21 жовтня 1947 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Термін покарання відбув, звільнений 17 січня 1959 р. Реабілітований Прокуратурою України 21 грудня 1992 р.

БОНДАРЕНКО Катерина Петрівна, 1903 р., місце народження не вказане, українка, із селян, освіта середня. Проживала в м. Лубни Полтавської обл. Медсестра поліклініки. Заарештована 18 квітня 1945 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 лютого 1946 р. (стаття КК не вказана) як член сім'ї зрадника Батьківщини до 5 років заслання з конфіскацією особистого майна. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 19 вересня 1989 р.

БОНДАРЕНКО Клим Андрійович, 1898 р., с. Мала Нехвороща Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мала Нехвороща. Завідувач млина. Заарештований 8 жовтня 1935 р. Вперше засуджений Харківським обласним судом 19 лютого 1936 р. за ст.ст. 54-12, 99 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у сільськогосподарській колонії НКВС ст. Божкове Полтавського р-ну Полтавської обл. Вдруге засуджений Військовим трибуналом Полтавського гарнізону 30 грудня 1948 р. за ст. 54-1 «б» КК УРСР до 20 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом України 20 травня 1994 р.

БОНДАРЕНКО Леонід Митрофанович, 1923 р., с. Бочанівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Бочанівка. Без певних занять. Заарештований 6 липня 1950 р. Засуджений Полтавським обласним судом 23 вересня 1950 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 25 років позбавлення волі з поразкою в правах (строк не вказаний) та з конфіскацією особистого майна. Ухвалою Верховного Суду УРСР від 6 серпня 1955 р. термін покарання зменшено до 7 років. З-під варти звільнений у 1956 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 12 жовтня 1990 р.

БОНДАРЕНКО Микита Іванович, 1886 р., с. Ярмаки Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ярмаки. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 березня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 7 червня 1929 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Особливою нарадою при Колегії ОДПУ від 18 лютого 1931 р. вирок замінено на заслання до Західного Сибіру до 7 червня 1932 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 січня 1990 р.

БОНДАРЕНКО Микола Романович, 1925 р., с. Великий Байрак Миргородського р-ну Полтавської обл., українець. Червоноармієць. Заарештований 11 вересня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом залізничних військ Забайкальського фронту 10 жовтня 1945 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1994 р.

БОНДАРЕНКО Микола Степанович, 1892 р., с. Лазірки Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із міщан, освіта середня. Проживав у с. Устивиця Миргородського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 3 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 31 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 березня 1957 р.

БОНДАРЕНКО Микола Федорович, 1884 р., с. Крюкове Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Білики Кобеляцького р-ну Полтавської обл. Головний кондуктор товарних поїздів ст. Полтава-Південна. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії НКВС СРСР 14 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 22 грудня 1937 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 10 березня 1956 р.

БОНДАРЕНКО Олександр Омелянович, 1886 р., с. Вереміївка Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вереміївка. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 січня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 17 травня 1929 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РСФРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 лютого 1990 р.

БОНДАРЕНКО Олександр Сергійович, 1913 р., с. Мильці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 13 вересня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 57-ї мотострілецької дивізії 7 жовтня 1942 р. за ст.ст. 58-1 «б», 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 травня 1997 р.

Бондаренко Олександр Тимофійович, 1905 р., с. Тарасівка Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, відомості про освіту відсутні. Проживав у с. Тарасівка. Командир дивізіону, капітан. Заарештований 7 жовтня 1944 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 березня 1945 р. за ст.ст. 54-1 «б», 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Звільнений 1 вересня 1954 р. Реабілітований Військовим трибуналом Прикарпатського ВО 30 жовтня 1956 р.

БОНДАРЕНКО Олексій Андрійович, 1896 р., с. Василівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Василівка. Колгоспник. Заарештований 18 лютого 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 15–16 червня 1936 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією 1/2 частини майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 липня 1991 р.

БОНДАРЕНКО Олексій Васильович, 1915 р., м. Слав'янськ Донецької обл., українець, із робітників, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Чебоксари (Російська Федерація). Курсант автошколи 14-ї запасної стрілецької бригади. Заарештований 4 червня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 14-ї запасної стрілецької бригади 28 серпня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Військовим трибуналом Приволзького ВО 28 червня 1977 р.

БОНДАРЕНКО Олексій Іларіонович, 1889 р., с. Брусове Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с-щі Єгорівка Семенівського р-ну. Робітник радгоспу. Заарештований 5 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 18 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1989 р.

БОНДАРЕНКО Олексій Петрович, 1906 р., м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Крюків. Слюсар школи ФЗН. Заарештований 25 січня 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 15 квітня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 травня 1991 р.

БОНДАРЕНКО Пантелеймон Васильович, 1893 р., с. Василівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Василівка. Колгоспник. Заарештований 17 травня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 15–16 червня 1936 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією 1/2 частини майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 липня 1991 р.

БОНДАРЕНКО Петро Степанович, 1890 р., смт Градизьк Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у смт Градизьк. Учитель середньої школи. Заарештований 20 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21–23 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 28 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 червня 1962 р.

БОНДАРЕНКО Пилип Андрійович, 1892 р., смт Диканька Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлівка Диканського р-ну Полтавської обл. Безробітний. Заарештований 5 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 28 грудня 1956 р.

БОНДАРЕНКО Семен Петрович, 1888 р., с. Середняки Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ветхалівка Гадяцького р-ну. Колгоспник. Заарештований 20 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-4, 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 грудня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 березня 1959 р.

БОНДАРЕНКО Степан Прокопович, 1901 р., місце народження невідоме, українець, із селян, освіта вища. Проживав у смт Нові Санжари Полтавської обл. Зоотехнік райземвідділу. Заарештований 14 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 10 березня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом Київського ВО 14 лютого 1958 р.

БОНДАРЕНКО Тимофій Антонович, 1921 р., с. Нова Кочубеївка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Військовослужбовець. Заарештований 11 грудня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Західного фронту 30 грудня 1942 р. за ст. 58-8 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з відстрочкою виконання вироку до закінчення військових дій. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 лютого 1997 р.

БОНДАРЕНКО Федот Олександрович, 1900 р., с. Лазірки Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вишняки Хорольського р-ну Полтавської обл. Рахівник ощадкаси. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 жовтня 1957 р.

БОНДАРЕНКО Федот Федорович, 1900 р., х. Халява Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Заарештований 18 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-11, 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано в травні 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 20 листопада 1956 р.

БОНДАРЕНКО Юхим Романович, 1909 р., с. Новоселівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 24 вересня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом 37-ї армії 28 жовтня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 грудня 1996 р.

БОНДАРЕНКО-СТАТКЕВИЧ Олена Олександрівна, 1895 р., с. Малинове Люблінського воєводства (Польща), полька, із селян, освіта початкова. Проживала в м. Кременчук Полтавської обл. Робітниця контори «Книгокультторг». Заарештована 16 жовтня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 25 липня 1989 р.

БОНДАРЕЦЬ Йосип Прокопович, 1890 р., смт Решетилівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена середня. Проживав у смт Решетилівка. Учитель середньої школи. Заарештований 7 березня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 січня 1956 р.

БОНДАРЄВ Володимир Михайлович, 1908 р., с. Підкущанське Золочівського р-ну Харківської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Диспетчер заводу. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 листопада 1989 р.

БОНДАРЄВ Єгор Михайлович, 1899 р., с. Журавець Дросковського р-ну Курської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Броварки Глобинського р-ну Полтавської обл. Завгосп колгоспу. Заарештований 10 липня 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 4 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 липня 1991 р.

БОНДАРЄВ Сергій Іванович, 1894 р., с. Селець (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мокріївка Миргородського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 26 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 6 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 11 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом Київського ВО 21 березня 1966 р.

БОНДАРЧУК Василь Парфентійович, 1903 р., смт Шишаки Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Шишаки. Голова колгоспу ім. 17-го партз'їзду. Заарештований 27 червня 1944 р. за звинуваченням за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Покінчив життя самогубством у камері попереднього ув'язнення 15 липня 1944 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 серпня 1990 р.

БОНДАРЧУК Єрофій Лук'янович, 1874 р., м. Кам'янець-Подільський Хмельницької обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Тесляр лісоскладу. Заарештований 11 грудня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 14 квітня 1931 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 5 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 серпня 1989 р.

БОНДАРЬ Ганна Максимівна, 1902 р., с. Мостовівщина Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, малописьменна. Проживала на х. Чугуї Великобагачанського р-ну. Колгоспниця. Заарештована 5 червня 1947 р. Засуджена Військовим трибуналом військ МВС Полтавської обл. 14 липня 1947 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Термін покарання відбувала у Карагандинському таборі МВС СРСР (Казахстан). Звільнена 2 жовтня 1954 р. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 13 вересня 1954 р.

БОНДАРЬ Данило Петрович, 1873 р., с. Засосна Бериченського р-ну Воронезької обл. (Російська Федерація), українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Баранівка Шишацького р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 4 травня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 20 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 липня 1994 р.

БОНДАРЬ Іван Іванович, 1894 р., с. Мацьківці Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із

селян, освіта початкова. Проживав у с. Рубанівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 28 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-9, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 липня 1958 р.

БОНДАРЬ Іван Карпович, 1888 р., с. Зарудця Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зарудця. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 листопада 1930 р. за підозрою у вчиненні злочинів, передбачених ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР. Засланий у Північний край (відомості про судове рішення відсутні). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 листопада 1989 р.

БОНДАРЬ Іван Михайлович, 1902 р., с. Мацьківці Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, неписьменний. Проживав у с. Рубанівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 28 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 13 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 грудня 1989 р.

БОНДАРЬ Йосип Йосипович, 1897 р., с. Мацьківці Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рубанівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 28 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-9, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

БОНДАРЬ Кароліна Григорівна, 1902 р., с. Мацьківці Хмельницького р-ну Хмельницької обл., полька, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Рубанівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспниця. Заарештована 18 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. за ст. 54-12 КК УРСР до 5 років заслання. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 27 квітня 1989 р.

БОНДАРЬ Олександр Остапович, 1892 р., с. Лозуватка Царичанського р-ну Дніпропетровської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лозуватка. Працівник лісництва. Заарештований 16 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 листопада 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

БОНДАРЬ Павло Гаврилович, 1900 р., с. Мацьківці Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рубанівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 28 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-9, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

БОНДАРЬ Петро Михайлович, 1884 р., с. Білоусівка Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Білоусівка. Колгоспник, член релігійного об'єднання ЄХБ. Заарештований 7 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 квітня 1989 р.

БОНДАРЬ Самсон Михайлович, 1879 р., с. Кам'яні Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кам'яні Потоки. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 жовтня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 1 січня 1933 р. (стаття КК не вказана) до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1990 р.

БОНДАРЬ Свиридон Матвійович, 1893 р., с. Поділ Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Старший агроном Полтавського облземуправління. Заарештований 10 лютого 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 13 квітня 1945 р. за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна. Помер 23 червня 1953 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 квітня 1992 р.

БОНДАРЬ Юхим Матвійович, 1878 р., с. Малий Бакай Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Малий Бакай. Помічник старости церкви. Заарештований 26 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 11 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 червня 1989 р.

БОНДИНІЙ (БОНДІНІ) Станіслава Феліксівна, 1913 р., м. Летичів Хмельницької обл., поль-

ка, із службовців, освіта вища. Проживала в м. Миколаїв Львівської обл. Вчителька школи. Заарештована 11 жовтня 1944 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 23 грудня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією особистого майна. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 6 червня 1991 р.

БОНДУР Григорій Ілліч, 1911 р., с. Парасковіївка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник заводу. Заарештований 17 квітня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 13 липня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Термін покарання відбував у Магаданській обл. (Російська Федерація). Реабілітований Верховним Судом УРСР 25 січня 1965 р.

БОНДУР Іван Петрович, 1871 р., с. Мачухи Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян-козаків, освіта початкова. Проживав у с. Мачухи. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 13 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

БОНДУР Марта Карлівна, 1900 р., м. Дрюзідорф (Німеччина), німкеня, із робітників, освіта неповна середня. Проживала в с. Старі Санжари Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Вчителька школи. Заарештована 15 серпня 1941 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 6 вересня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією особистого майна. Реабілітована Полтавським обласним судом 14 лютого 1991 р.

БОНДУР Михайло Данилович, 1902 р., с. Бондури Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бондури. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 28 лютого 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 7 травня 1931 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Після відбуття покарання проживав у с. Бондури. Колгоспник. Заарештований вдруге 5 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 14 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 березня 1959 р. та Полтавською обласною прокуратурою 15 травня 1990 р.

БОНДУР Прокіп Іларіонович, 1897 р., с. Полузір'я Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян-козаків, освіта початкова. Проживав у с. Полузір'я. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 13 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 13 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у м. Хабаровськ (Російська Федерація). Засуджений вдруге Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 червня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Дальлазі НКВС СРСР (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 серпня 1989 р.

БОНДУР Семен Іванович, 1900 р., с. Мачухи Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мачухи. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 13 березня 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

БОНДУСЬ Іван Вікторович, 1908 р., с. Рокита Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Червоноармієць. Заарештований 15 листопада 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом Московського ВО 24 листопада 1941 р. за ст.ст. 58-10 ч. 2, 193-7 «г» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Військовою прокуратурою Московського ВО 17 грудня 1992 р.

БОНЄВ Павло Пеєвич, 1890 р., м. Козанка (Болгарія), болгарин, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Черкасівка Полтавського р-ну Полтавської обл. Голова колгоспу ім. Кірова. Заарештований 19 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 вересня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 1 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 12 серпня 1958 р.

БОНЬКОВСЬКИЙ Мечеслав Степанович, 1894 р., х. Любепка повіту Бела (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Водій міськкомунвідділу. Заарештований 29 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 1 лютого 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 11 березня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 18 вересня 1950 р.

БОРБЛИК Митрофан Савич, 1878 р., с. Кротівщина Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малоосвічений. Проживав у с. Матвіївка Котелевського р-ну Полтавської обл. Священик церкви. Заарештований 7 лютого 1930 р.

Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 24 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 листопада 1989 р.

БОРДУН Сергій Порфирійович, 1881 р., с. Морози Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Морози. Колгоспник. Заарештований 20 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 9 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 лютого 1958 р.

БОРДУН Тимофій Макарович, 1904 р., с. Житниківка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Житниківка. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 серпня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 13 лютого 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 жовтня 1989 р.

БОРДЮГ Григорій Тимофійович, 1894 р., с. Попівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Опішня Зіньківського р-ну. Робітник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Відбував покарання на БАМ, м. Улан-Уде (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 серпня 1989 р.

БОРДЮГ Дмитро Євтихійович, 1897 р., с. Василівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Василівка. Продавець сільського споживчого товариства. Заарештований 13 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 23 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 квітня 1957 р.

БОРДЮГ Микола Йосипович, 1893 р., с. Шафранівка Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Молодиківщина Решетилівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 23 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 16 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 квітня 1989 р.

БОРДЮГ Федір Максимович, 1894 р., с. Червона Знам'янка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Приймальник хліба. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 квітня 1989 р.

БОРЕЙКО Михайло Ілліч, 1896 р., с. Вовчик Лубенського р-ну Полтавської обл., українець. Проживав у с. Вовчик. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 8 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 квітня 1959 р.

БОРИС Микола Трохимович, 1886 р., с. Горошине Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Горошине. Колгоспник. Заарештований 25 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

БОРИСЕВИЧ Михайло Людвігович, 1899 р., м. Шовли Каунаської обл. (Литва), поляк, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Бригадир електроцеху 7-ї вагонної дільниці Південної залізниці. Заарештований 21 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 жовтня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 жовтня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 4 грудня 1959 р.

БОРИСЕНКО Анатолій Іванович, 1898 р., м. Лубни Полтавської обл., українець, із службовців, закінчив планово-економічні та бухгалтерські курси. Проживав у м. Лубни. Плановик деревообробної фабрики. Заарештований 20 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 11 березня 1958 р.

БОРИСЕНКО Василь Іванович, 1916 р., с. Федорівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна (військова). Проживав у м. Рівне. Інженер аеропорту 224-го авіазагону Українського управління цивільного повітряного флоту. Заарештований 3 вересня 1948 р. Засуджений Військовим трибуналом в/ч 64116 18 грудня 1948 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК

УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років, позбавленням медалей та військового звання «технік-лейтенант». Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1995 р.

БОРИСЕНКО Василь Лукич, 1914 р., с. Федорівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Федорівка. Колгоспник. Заарештований 10 липня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом 14-го стрілецького корпусу Харківського ВО 15 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 червня 1998 р.

БОРИСЕНКО Григорій Григорович, 1903 р., с. Рашівка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 19 січня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 82-ї морської стрілецької бригади 29 травня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 квітня 1997 р.

БОРИСЕНКО Григорій Костянтинович, 1891 р., с. Бориси Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Бориси. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 24 березня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 червня 1990 р.

БОРИСЕНКО Григорій Никифорович, 1903 р., с. Терни Лубенського р-ну Полтавської обл., українець. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29–30 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавським обласним судом 9 лютого 1961 р.

БОРИСЕНКО Данило Спиридонович, 1887 р., с. Бориси Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бориси. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 24 березня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 червня 1990 р.

БОРИСЕНКО Іван Трохимович, 1894 р., с. Новоіванівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Новоіванівка. Працював за наймом на різних роботах. Заарештований 20 листопада 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 19 січня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1990 р.

БОРИСЕНКО Йосип Уляпович, 1897 р., с. Попівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Попівка. Колгоспник. Заарештований 5 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 серпня 1958 р.

БОРИСЕНКО Матвій Якович, 1905 р., с. Єлизаветівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, соціальне походження не вказане, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Бухгалтер 21-ї дистанції Полтавського відділення Південної залізниці. Заарештований 2 листопада 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 31 січня 1933 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 68 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Покарання відбув у 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 7 травня 1980 р.

БОРИСЕНКО Микита Маркович, 1894 р., с. Шишаки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шишаки. Швець-кустар. Заарештований 13 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 жовтня 1957 р.

БОРИСЕНКО Павло Андрійович, 1884 р., смт Семенівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Старший стрілочник залізничної ст. Кременчук. Заарештований 25 вересня 1937 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 22 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1995 р.

БОРИСЕНКО Полікарп Архипович, 1891 р., с. Базилівщина Машівського р-ну Полтавської обл., українець. Проживав у с. Базилівщина. Заарештований 16 серпня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 20 листопада 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 липня 1994 р.

БОРИСЕНКО Северян Якович, 1907 р., с. Цвітове Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гришки Зіньківського р-ну. Колгоспник. Заарештований 25 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

БОРИСЕНКО Федір Пилипович, 1871 р., с. Федорівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Федорівка. Колгоспник. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 січня 1990 р.

БОРИСЕНКО-ЛИТВИН Єлисей Іванович, 1880 р., с. Окіп Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Березоточа Лубенського р-ну. Робітник. Заарештований 31 жовтня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 7 липня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 травня 1995 р.

БОРИСЮК Григорій Дем'янович, 1901 р., с. Дубове Ковельського р-ну Волинської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Рахівник паровозоремонтного заводу. Заарештований 2 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 лютого 1938 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 березня 1957 р.

БОРИШПОЛЕЦЬ Афанасій Єфремович, 1895 р., с. Петрівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рибальське Миргородського р-ну. Завгосп ветпункту. Заарештований 13 лютого 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 18 травня 1945 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-10 ч. 1 КК УРСР до 20 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Постановою Військового трибуналу КВО від 11 жовтня 1955 р. справу припинено за недоведенням складу злочину. З-під варти звільнено 5 листопада 1955 р.

БОРИШПОЛЕЦЬ Іван Опанасович, 1927 р., с. Рибальське Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Перебував в армії, телефоніст. Заарештований 22 серпня 1949 р. Засуджений Військовим трибуналом в/ч 45567 17 жовтня 1949 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у ВТТ № 100/1 УМВС Сахалінської обл. (Російська Федерація). Реабілітований Військовою прокуратурою Далекосхідного ВО 7 лютого 1992 р.

БОРКІВЕЦЬ Катерина Гнатівна, 1903 р., смт Котельва Полтавської обл., українка, із селян, малописьменна. Проживала в смт Котельва. Колгоспниця. Заарештована 24 січня 1953 р. Засуджена Особливою нарадою при МДБ СРСР 24 січня 1953 р. (стаття КК не вказана) як член сім'ї зрадника Батьківщини до 5 років заслання з конфіскацією особистого майна. Реабілітована Військовим трибуналом Ленінградського ВО 24 квітня 1957 р.

БОРНИЛО Федір Фокійович, 1896 р., с. Опришки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Опришки. Колгоспник. Заарештований 17 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 15 січня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 28 грудня 1961 р.

БОРОВИЙ Прокіп Андрійович, 1907 р., с. Білий Колодязь Новозибківського р-ну Орловської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 23 червня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом 11-ї армії 2 липня 1944 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 липня 1994 р.

БОРОВИЙ Юхим Михайлович, 1907 р., с. Ярохівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Миколаївка Полтавського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 3 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1989 р.

БОРОВИК Микола Данилович, 1893 р., с. Липове Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Дем'янівка Семенівського р-ну Полтавської обл. Без певного місця роботи. Заарештований 17 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 листопада 1989 р.

БОРОВІЧ Олександр Йосипович, 1895 р., с. Ахмичетка Бериславського р-ну Херсонської обл., українець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Механік райспоживспілки. За-

арештований 23 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 березня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 березня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 вересня 1989 р.

БОРОВСЬКИЙ Володимир Віталійович, 1894 р., с. Царівка Кролевецького р-ну Сумської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Співробітник НДІ свинарства, сільгоспінституту. Заарештований 11 березня 1938 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 23–26 серпня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 4 роки та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Військовим трибуналом Харківського ВО 25–27 квітня 1940 р.

БОРОВСЬКИЙ Мамант Васильович, 1883 р., с. Шидлівці Гусятинського р-ну Тернопільської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Нехвороща Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Вчитель середньої школи. Заарештований 5 листопада 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 21 квітня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 3 лютого 1989 р.

БОРОВСЬКИЙ Олександр Митрофанович, 1884 р., с. Веприк Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Качанове Гадяцького р-ну. Пічник. Заарештований 31 серпня 1937 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 9 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Помер у місцях ув'язнення 1947 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 30 травня 1964 р.

БОРОВСЬКИЙ Сергій Климентійович, 1896 р., с. Доротинка Бельського р-ну Гродненської обл. (Білорусь), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав на ст. Кобеляки Південної залізниці (Полтавська обл.). Робітник залізничної ст. Кобеляки. Заарештований 10 лютого 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 травня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 листопада 1989 р.

БОРОВСЬКОЙ Ісаак Лібкович, 1879 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Працівник артілі інвалідів. Заарештований 5 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 червня 1956 р.

БОРОДАВКА Іван Якимович, 1905 р., с. Вороньки Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець. Проживав у м. Макіївка Донецької обл. Заарештований 18 травня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 240-ї стрілецької дивізії 18 липня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1994 р.

БОРОДАВКА Павло Данилович, 1910 р., с. Більськ Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Більськ. Колгоспник. Заарештований 5 грудня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом Полтавського гарнізону 3 лютого 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 18 червня 1957 р.

БОРОДАВКА Яків Петрович, 1901 р., с. Човно-Федорівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Човно-Федорівка. Колгоспник. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 2 листопада 1959 р.

БОРОДАВКІН Андрій Якимович, 1914 р., с. Вороньки Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 6 листопада 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом 2-го Українського фронту 17 січня 1945 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Військовою прокуратурою Одеського ВО 2 липня 1956 р.

БОРОДАЙ Дмитро Терентійович, 1898 р., с. Долина Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 31 грудня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом 74-го гвардійського стрілецького полку 18 лютого 1945 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 червня 1995 р.

БОРОДАЙ Іван Григорович, 1916 р., смт Котельва Полтавської обл., українець, із робітників, освіта незакінчена середня. Проживав у смт Котельва. Без певних занять. Заарештований 21 травня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 25 червня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Помер у місцях ув'язнення в 1939 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 21 лютого 1958 р.

БОРОДАЙ Іван Фомич, 1880 р., смт Котельва Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Котельва. Колгоспник. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 16 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 квітня 1989 р.

БОРОДАЙ Лука Федорович, 1887 р., с. Байрак Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Художник Полтавського міськкому КП(б)У. Заарештований 4 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при при УНКВС Полтавської обл. 28 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 квітня 1957 р.

БОРОДАЙ Микола Родіонович, 1912 р., м. Вовчанськ Харківської обл., українець, із робітників, освіта незакінчена середня. Проживав у м. Гребінка Полтавської обл. Завідувач бази райспоживспілки. Заарештований 19 липня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 13 листопада 1945 р. за ст. 54-3 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Звільнений з ув'язнення 9 листопада 1954 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 22 жовтня 1954 р.

БОРОДАЙ Михайло Петрович, 1888 р., смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у м. Гадяч Полтавської обл. Лікар-лаборант санітарно-бактеріологічної лабораторії. Заарештований 19 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 10 липня 1959 р.

БОРОДАЙ Наталка Павлівна, 1912 р., с. Великі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала в с. Баранівка Шишацького р-ну Полтавської обл. Колгоспниця. Заарештована 10 березня 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 листопада 1945 р. (стаття КК не вказана) як член сім'ї зрадника Батьківщини до заслання в Талди-Курганську область Казахстану терміном на 5 років з конфіскацією майна. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 9 листопада 1989 р.

БОРОДАЙ Павло Демидович, 1899 р., с. Шевченки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена середня. Проживав у с. Шевченки. Колгоспник. Заарештований 8 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 23 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1989 р.

БОРОДАЙ Самсон Євменович, 1882 р., с. Новоселівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Новоселівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 13 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 січня 1990 р.

БОРОДАЙ Симон Іванович, 1872 р., с. Бершацьке Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Бершацьке. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 травня 1930 р. Засуджений Полтавським окружним судом 5 червня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 квітня 1995 р.

БОРОДАЙ Тарас Андрійович, 1897 р., с. Байрак Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Долина Полтавського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 25 серпня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 16 листопада 1930 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР до 5 років заслання. Після звільнення проживав у м. Полтава. Працював на заводі. Заарештований вдруге 26 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 29 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 2 листопада 1956 р. та Полтавською обласною прокуратурою 28 листопада 1989 р.

БОРОДАЙ Трохим Карпович, 1891 р., с. Федіївка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у м. Полтава. Сторож МТС, охоронник деревообробного комбінату. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 вересня 1989 р.

БОРОДАЙ Федір Сергійович, 1889 р., смт Котельва Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Бухгалтер-ревізор

облздороввідділу. Заарештований 22 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 червня 1942 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 23 листопада 1959 р.

БОРОДАЙ Яків Петрович, 1908 р., с. Жуки Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, малописьменний. Проживав у с. Жуки. Начальник столярного цеху Полтавського деревообробного комбінату. Заарештований 23 червня 1941 р. Засуджений Верховним Судом Татарської АРСР 10 листопада 1941 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом РРФСР 21 лютого 1991 р.

БОРОДАНЕНКО Кирило Сидорович, 1883 р., с. Нова Кочубеївка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Нова Кочубеївка. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 квітня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 19 вересня 1932 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

БОРОДАТИЙ Григорій Минович, 1888 р., с. Крива Руда Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крива Руда. Колгоспник. Заарештований 25 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

БОРОДКОВ Петро Федорович, 1869 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець. Проживав у м. Кременчук. Заарештований 25 лютого 1920 р. Засуджений Колегією Полтавської ГубНК 10 квітня 1920 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 березня 1994 р.

БОРОДЬКО Антон Семенович, 1896 р., с. Григорівка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Писарщина Гребінківського р-ну. Завідувач неповної середньої школи. Заарештований 19 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 31 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 жовтня 1956 р.

БОРОЗДУН Кіндрат Петрович, 1896 р., смт Сосниця Чернігівської обл., росіянин, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Заруддя Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 23 липня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 13 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 31 березня 1965 р.

БОРОЛЬ Григорій Давидович, 1892 р., м. Тернопіль, єврей, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Кустар-візник. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 16 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 вересня 1989 р.

БОРОСЕВИЧ (БОРИСЕВИЧ) Едвард (Едуард) Мар'янович, 1911 р., Старокостянтинівський р-н Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Юнаки Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 29 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Звільнений 22 листопада 1947 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 20 вересня 1958 р.

БОРОХОВИЧ Марія Петрівна, 1898 р., смт Решетилівка Полтавської обл., українка, з міщан-кустарів, освіта середня. Проживала у смт Решетилівка. Бухгалтер. Не заарештовувалася, взято підписку про невиїзд 4 листопада 1943 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 травня 1945 р. (стаття КК не вказана) як член родини зрадника Батьківщини до 5 років заслання з конфіскацією особистого майна. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 21 лютого 1990 р.

БОРОХОВИЧ Павло Кузьмич, 1898 р., с. Великі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у смт Решетилівка Полтавської обл. Агроном райземвідділу. Заарештований 29 квітня 1939 р. Засуджений Полтавським обласним судом 29 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі. Верховним Судом УРСР 29 вересня 1939 р. термін позбавлення волі скорочено до 4 років з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 26 жовтня 1993 р.

БОРОХОВСЬКИЙ Аркадій Семенович, 1913 р., м. Пирятин Полтавської обл., єврей, із робітників, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Мідногорськ Чкаловської обл. (Російська Федерація). Бригадний інтендант 57-ї окремої стрілецької бригади. Заарештований 3 квітня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Південно-Уральського ВО 1 серпня 1942 р. за ст.ст. 77, 58-10 ч. 2, 193-7 «д» КК РРФСР до розстрілу з конфіскацією майна. Постановою Верховної Ради СРСР 25 верес-

ня 1942 р. вирок замінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом СРСР 18 липня 1989 р.

БОРТ Трохим Петрович, 1898 р., с. Пудлівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Красноград Харківської обл. Робітник механічних майстерень. Заарештований 7 січня 1933 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 7 лютого 1933 р. за ст. 196 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р.

БОРТНИК (БОРТНЄК) Герш Мойсейович, 1904 р., м. Вінниця, єврей, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Вінниця. Помічник лікаря. Заарештований 2 вересня 1924 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ОДПУ 12 грудня 1924 р. за ст. 61 КК РСФРР до 3 років заслання. Достроково звільнений із місць заслання 23 січня 1926 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 квітня 1995 р.

БОРУС Микола Якович, 1889 р., с. Ясканичі (Польща), українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник 2-го механічного заводу. Заарештований 3 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 лютого 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1989 р.

БОРУТ Максим Петрович, 1896 р., с. Мачухи Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мачухи. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 13 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р.

БОРУХОВИЧ Яків Іоілович, 1916 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із робітників, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Кременчук. Завідувач відділення технічного контролю «Артілі і дитячий транспорт». Заарештований 31 жовтня 1938 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 5 червня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Верховним Судом РРФСР 12 серпня 1955 р.

БОРУЦЬКИЙ Юлій Людвигович, 1900 р., с. Кожанка Липовецького р-ну Вінницької обл., поляк, із селян, освіта незакінчена середня. Проживав у с. Велика Рудка Диканського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 29 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 липня 1989 р.

БОРЩ Іван Минович, 1899 р., с. Шушвалівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шушвалівка. Колгоспник. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 1 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував в Южлазі НКВС СРСР (м. Улан-Уде), Сороклазі НКВС СРСР. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 листопада 1989 р.

БОРЩ Павло Минович, 1894 р., с. Шушвалівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шушвалівка. Колгоспник. Заарештований 16 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 травня 1989 р.

БОРЩОВ Андрій Андрійович, 1901 р., м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Крюків. Робітник райради. Заарештований 8 січня 1949 р. Засуджений Полтавським обласним судом 12 березня 1949 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 196 КК УРСР до 25 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Верховним Судом СРСР 15 квітня 1964 р.

БОРЩОВ Георгій Андріянович, 1901 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Стругальник паровозоремонтного заводу. Заарештований 7 грудня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 1 листопада 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-8 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Верховним Судом СРСР 16 липня 1958 р.

БОРЯК Максим Каленикович, 1890 р., с. Лисівка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Лисівка. Вчитель середньої школи. Заарештований 31 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 серпня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-12 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 вересня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 січня 1958 р.

БОРЯК Петро Полікарпович, 1915 р., с. Ручки Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Ручки. Фінансовий агент. Заарештований 9 жовтня 1943 р.

Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 29 лютого 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 листопада 1991 р.

БОРЯК (БУРЯК) Степан Максимович, 1900 р., с. Липова Долина Липоводолинського р-ну Сумської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у с. Сари Гадяцького р-ну Полтавської обл. Директор неповної середньої школи. Заарештований 28 лютого 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 11 серпня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 27 липня 1993 р.

БОСЕНКО Омелян Никифорович, 1873 р., с. Суха Маячка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Лизівка Машівського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 січня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 травня 1995 р.

БОСЕНКО Тимофій Михайлович, 1902 р., с. Уди Золочівського р-ну Харківської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 24 квітня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 117-ї стрілецької дивізії 3 травня 1942 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до розстрілу. Вирок виконано 11 травня 1942 р. Реабілітований Військовим трибуналом Московського ВО 1 квітня 1987 р.

БОСЯК Іван Якович, 1891 р., с. Радумиці Кінського повіту Радомського воєводства (Польща), поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Попівка Карлівського р-ну Полтавської обл. Робітник Карлівського машинобудівного заводу. Заарештований 22 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 листопада 1989 р.

БОТВИНА Григорій Іванович, 1891 р., с. Рашівка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рашівка. Колгоспник. Заарештований 11 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 24 лютого 1989 р.

БОТЧЕНКО Василь Кузьмич, 1933 р., с. Єньки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Учень ремісничого училища. Заарештований 10 листопада 1950 р. Засуджений Полтавським обласним судом 30 грудня 1950 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 70 ч. 2 КК УРСР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 11 жовтня 1954 р.

БОЦВА Кир'ян Артемович, 1879 р., смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта початкова. Проживав у с. Кирило-Ганнівка Зіньківського р-ну. З 1931 р. – диякон церкви. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 19 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 квітня 1989 р.

БОЦВА Петро Кузьмич, 1896 р., м. Зіньків Полтавської обл., українець, із міщан, освіта початкова. Проживав у м. Зіньків. Слюсар і машиніст колгоспу. Заарештований 30 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 травня 1959 р.

БОЦМАН Федір Іларіонович, 1916 р., с. Черняківка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 26 січня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 114-ї стрілецької дивізії 18 квітня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 20 квітня 1942 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1994 р.

БОЧАРОВ Володимир Іларіонович, 1893 р., с. Маслівка Прохорівського р-ну Курської обл. (Російська Федерація), росіянин, із робітників, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Полтава. Прораб 4-ї будівельної контори. Заарештований 1 листопада 1937 р. Засуджений Військовою Колегією Верховного суду СРСР 5 січня 1938 р. за ст.ст. 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 6 січня 1938 р. Реабілітований Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 4 серпня 1938 р.

БОЧАРОВ Костянтин Іванович, 1897 р., м. Казань (Болгарія), болгарин, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Ленінград (Російська Федерація). Бригадний комісар, начальник кафедри військового мистецтва військово-політичної академії. Заарештований 12 вересня 1936 р. Засуджений Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 19 грудня 1936 р. за ст.ст. 58-8, 58-11 КК РСФРР до розстрілу

з конфіскацією особистого майна. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 24 березня 1956 р.

БОЧАРОВ Микола Павлович, 1893 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород. Робітник фабрики. Заарештований 26 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 23 липня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

БОЧАРОВА Олімпіада Петрівна, 1904 р., м. Короча Бєлгородської обл. (Російська Федерація), росіянка, із службовців, освіта середня. Проживала в м. Полтава. Службовець заводу. Заарештована 27 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 5 лютого 1938 р. за ст. 54-12 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 8 травня 1956 р.

БОЧКОВ Григорій Ілліч, 1908 р., с. Савино Верхньоусланського р-ну Татарської АРСР, росіянин, із селян, освіта початкова. Перебував у Суздальському спецтаборі НКВС (Російська Федерація). Заарештований 4 квітня 1942 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 серпня 1942 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом Московського ВО 24 червня 1957 р.

БОЧУЛЯК Войцех Степанович, 1901 р., с. Гречана Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник військовбуду. Заарештований 21 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) за антирадянську агітацію до розстрілу. Вирок виконано 21 грудня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Верховним Судом УРСР 31 жовтня 1964 р.

БОЧУЛЯК Йосип Мартинович, 1878 р., с. Гречана Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Нове Грякове Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 15 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 листопада 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 21 серпня 1965 р.

БОЧУЛЯК Семен Йосипович, 1915 р., с. Гречана Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Попівка Карлівського р-ну Полтавської обл. Тимчасово не працював. Заарештований 16 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 14 серпня 1959 р.

БОЮНЕЦЬ Назар Іванович, 1899 р., с. Попівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Попівка. Колгоспник. Заарештований 21 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 20 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 25 липня 1958 р.

БОЯРКО Антон Павлович, 1913 р., смт Краснопілля Сумської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Курсант школи авіаспеціалістів. Заарештований 20 травня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 28 липня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік 6 місяців. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 травня 1995 р.

БОЯРЧУК Григорій Євминович, 1887 р., с. Усівка Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Усівка. Колгоспник. Заарештований вперше 8 серпня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 25 жовтня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Покарання відбув у 1936 р. Заарештований вдруге 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. В ув'язненні перебував до 1943 р. (звільнений за станом здоров'я). Реабілітований Полтавським обласним судом 18 травня 1960 р. та Полтавською обласною прокуратурою 4 квітня 1990 р.

БОЯРЧУК Дмитро Гаврилович, 1905 р., с. Харківці Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Харківці. Колгоспник. Заарештований 26 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 вересня 1989 р.

БОЯРЧУК Каленик Григорович, 1874 р., с. Усівка Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Усівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 листопада 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 18 січня 1930 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років заслання. Реабілітований Президією Верховної Ради СРСР 19 січня 1990 р.

БОЯРЧУК Петро Іванович, 1898 р., смт Бородянка Бородянського р-ну Київської обл., українець,

із селян, освіта початкова. Проживав у смт Бородянка. Завідувач виробництва промислової артілі. Заарештований 28 серпня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Татарської АРСР 31 жовтня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 травня 1991 р.

БРАВАРНИК Ілля Осипович, 1899 р., с. Заріччя Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Заріччя. Керівник хорового гуртка будинку культури. Заарештований 19 вересня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 24 січня 1930 р. за ст.ст. 54-3, 54-10, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 вересня 1958 р.

БРАВО Борис Львович, 1900 р., м. Санкт-Петербург (Російська Федерація), єврей, із міщан, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Безробітний. Заарештований 28 лютого 1928 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 2 квітня 1928 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років заслання. За постановою Особливої наради при Колегії ОДПУ від 17 травня 1929 р. попередню постанову скасовано. Реабілітований Полтавським обласним судом 7 квітня 1988 р.

БРАГА Герасим Петрович, 1875 р., с. Судівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Судівка. Кустар. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 січня 1990 р.

БРАГА Олександр Никифорович, 1916 р., с. Мала Перещепина Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Червоноармієць. Заарештований 11 листопада 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 41-ї армії 13 листопада 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 лютого 1997 р.

БРАГИНСЬКИЙ Мусій Аронович, 1900 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Працівник міжрайторгу. Заарештований 23 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 березня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 28 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом Київського ВО 22 листопада 1957 р.

БРАГИНСЬКИЙ Рувим Абрамович, 1910 р., м. Глухів Сумської обл., єврей, із робітників, освіта неповна середня. Проживав у м. Полтава. Службовець бази коопбудтресту. Вперше заарештований 3 лютого 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 травня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Термін покарання відбув. Проживав у м. Полтава. Вдруге заарештований 25 листопада 1949 р. Засуджений Полтавським обласним судом 27 січня 1950 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Звільнений 1 жовтня 1954 р. достроково, із зарахуванням робочих днів. Реабілітований Верховним Судом СРСР 24 жовтня 1956 р.

БРАГІНСЬКИЙ Шулем Мотелевич, 1901 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із робітників, освіта неповна вища. Проживав у м. Кременчук. Завідувач постачзбуту комбінату ширпотребу. Заарештований 29 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 червня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 16 травня 1958 р.

БРАЖНИК Данило Данилович, 1872 р., смт Диканька Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Диканька. Колгоспник. Заарештований 12 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 березня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 9 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 квітня 1959 р.

БРАЖНИК Іван Юхимович, 1913 р., с. Марченки Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 2 грудня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом 2-го Українського фронту 28–29 січня 1945 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 28 листопада 1956 р.

БРАЖНИК Лаврін Петрович, 1906 р., Красноградський р-н Харківської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Машиніст паровозного депо ст. Полтава-Південна. Заарештований 20 квітня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом Південної залізниці 27 травня 1944 р. за ст. 54-3 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Помер у 1947 р. у місцях ув'язнення. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1994 р.

БРАЖНИК Піор Никифорович, 1886 р., с. Осначі Козельщинського р-ну Полтавської обл., укра-

їнець, із селян, освіта початкова. 1910–1929 рр. – монах Солоницького монастиря (Козельщинський р-н). Проживав у с. Черемиси Козельщинського р-ну Полтавської обл. Різноробочий за наймом. Заарештований 2 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 10 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27 вересня 1937 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 червня 1989 р.

БРАЖНИК Самійло Панасович, 1893 р., с. Марченки Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 24 червня 1944 р. Засуджений не був. Помер у в'язниці м. Саратов (Російська Федерація) 9 жовтня 1944 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 вересня 1990 р.

БРАЖНИК Степан Якович, 1884 р., смт Диканька Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Диканька. Швець-кустар. Заарештований 17 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 16 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 квітня 1989 р.

БРАЖНИК Федір Іванович, 1895 р., с. Вербки Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вербки. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 18 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 вересня 1989 р.

БРАЖЧЕНКО Андрій Костянтинович, 1875 р., с. Вергуни Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Остапенки Хорольського р-ну. Сторож цукрозаводу. Заарештований 2 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

БРАЖЧЕНКО Зіновій Сидорович, 1902 р., с. Оріхівка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Оріхівка. Сторож цукрозаводу. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 26 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 квітня 1989 р.

БРАЖЧЕНКО Мефодій Сидорович, 1900 р., с. Новачиха Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вергуни Хорольського р-ну. Робітник Оріхівського цукрозаводу. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

БРАЖЧЕНКО Семен Тимофійович, 1896 р., с. Новачиха Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Новачиха. Робітник Оріхівського цукрозаводу. Заарештований 2 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 17 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 серпня 1989 р.

БРАЖЧЕНКО Терентій Іванович, 1897 р., с. Новачиха Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Оріхівка Лубенського р-ну Полтавської обл. Коваль. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 26 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 травня 1989 р.

БРАЇЛКО Григорій Петрович, 1898 р., с. Браїлки Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Браїлки. Колгоспник. Заарештований 5 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 жовтня 1957 р.

БРАЇЛОВСЬКИЙ Шолом Абрамович, 1895 р., м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл., єврей, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Бухгалтер контори «Заготзерно». Заарештований 31 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 червня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 20 листопада 1956 р.

БРАЇЛКО Степан Макарович, 1896 р., м. Полтава, українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Пожежник охорони промкооперації. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл.

17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р.

БРАКІН Борис Йосипович, 1900 р., м. Херсон, єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Швець артілі. Заарештований 27 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 грудня 1941 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 серпня 1989 р.

БРАКСМЕЄР Едуард Мартинович, 1911 р., с. Зельці Комінтернівського р-ну Одеської обл., німець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Радіотехнік радіовузла. Заарештований 14 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 21 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 25 листопада 1960 р.

БРАСЛАВСЬКИЙ Зіновій Рувимович, 1915 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із робітників, освіта вища. Проживав у м. Броди Львівської обл. Лікар в/ч 23244. Заарештований 20 грудня 1952 р. Засуджений 14–15 квітня 1953 р. Військовим трибуналом в/ч 49721 за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 25 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Верховним Судом СРСР 22 липня 1953 р. вирок зменшено до 7 років позбавлення волі без конфіскації майна. Реабілітований Верховним Судом СРСР 14 січня 1957 р.

БРАТЕШКО Григорій Трохимович, 1891 р., с. Братешки Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, відомості про освіту не вказані. Проживав у с. Братешки. Колгоспник. Заарештований 29 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 19 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 червня 1989 р.

БРАТУСЬ Іван Наумович, 1898 р., с. Рогозів Бориспільського р-ну Київської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Селещина Машівського р-ну Полтавської обл. Робітник біофабрики. Заарештований 20 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 17 травня 1943 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 квітня 1960 р.

БРАТУШКІН Володимир Тадейович, 1910 р., м. Рига (Латвія), поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Штомпелівка Хорольського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 23 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 серпня 1989 р.

БРАТЧИК Павло Миколайович, 1908 р., м. Полтава, українець, із духовенства, освіта незакінчена середня. Проживав у м. Полтава. Помічник машиніста депо ст. Полтава. Заарештований 28 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 3 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

БРАТЧУН Іван Якович, 1921 р., с. Біляки Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Пропав без вісти при виконанні бойового завдання. Засуджений Військовим трибуналом 39-ї армії 31 жовтня 1942 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до розстрілу заочно. Реабілітований постановою УКДБ Полтавської обл. 25 листопада 1964 р.

БРАТЧУН Каліст рат Вавилович, 1888 р., с. Радалівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Радалівка. Без певних занять. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 13 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 червня 1989 р.

БРАУНС Євген Федорович, 1903 р., с. Рунівщина Полтавського р-ну Полтавської обл., німець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник поліграфічної фабрики. Заарештований 22 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 вересня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 червня 1989 р.

БРАХ Микола Маркович, 1906 р., с. Базилівщина Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Базилівщина. Колгоспник. Заарештований 2 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 червня 1989 р.

БРАШИН Михайло Михайлович, 1912 р., м. Дніпропетровськ, українець, із робітників, освіта незакінчена середня. Проживав у м. Полтава. Робіт-

ник тресту «Укркомунводбуд». Заарештований 17 березня 1940 р. Засуджений Полтавським обласним судом 25 травня 1940 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 18 жовтня 1992 р.

БРАЩЕНКО Андрій Костянтинович, 1876 р., с. Новачиха Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Новачиха. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 6 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 січня 1990 р.

БРАЩЕНКО Дмитро Костянтинович, 1884 р., с. Новачиха Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Новачиха. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 6 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 січня 1990 р.

БРАЩЕНКО Семен Тимофійович, 1896 р., с. Новачиха Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Новачиха. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 грудня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 18 січня 1930 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

БРАЩЕНКО Сидір Костянтинович, 1862 р., с. Новачиха Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Новачиха. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 6 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 січня 1990 р.

БРАЩЕНКО Терентій Іванович, 1897 р., с. Остапенки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Остапенки. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 6 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 січня 1990 р.

БРЕГЕДА Степан Андрійович, 1887 р., с. Мозоліївка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мозоліївка. Колгоспник. Заарештований 19 лютого 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 28 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1995 р.

БРЕГЕДА Федір Трохимович, 1891 р., с. Мозоліївка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Градизьк Полтавської обл. Бухгалтер колгоспу. Заарештований 11 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 травня 1959 р.

БРЕДУН (БРИДУН) Іван Панасович, 1897 р., с. Драбинівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Драбинівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 14 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13, 7-58 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Свірському ПТТ НКВС СРСР. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 листопада 1989 р.

БРЕСЬ Болеслав Андрійович, 1916 р., с. Шаровечка Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кошманівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 28 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 9 листопада 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 16 квітня 1960 р.

БРЕСЬ Казимир Мартинович, 1902 р., с. Шаровечка Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, соціальне походження не вказане, малописьменний. Проживав у с. Мануйлівка Козельщинського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 8 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 22 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-13 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 28 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 вересня 1989 р.

БРЕУС Василь Якович, 1897 р., с. Колісники Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Колісники. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 квітня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 12 липня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-11, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 лютого 1992 р.

БРЕУС Семен Якович, 1894 р., с. Колісники Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із

селян, освіта початкова. Проживав у с. Колісники. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 квітня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 12 липня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-11, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 лютого 1992 р.

БРЕУС Сергій Якович, 1895 р., с. Колісники Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Колісники. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 квітня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 12 липня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-11, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 лютого 1992 р.

БРЕУСЕНКО Дмитро Іванович, 1903 р., с. Шилівка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Заарештований 9 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 8 лютого 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 березня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 20 червня 1958 р.

БРЕУСЕНКО Іван Артемович, 1890 р., с. Шилівка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Остап'є Великобагачанського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 31 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 березня 1957 р.

БРЕЧКО Андрій Іванович, 1898 р., с. Бричківка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бречківка. Робітник радгоспу. Заарештований 23 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 29 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 червня 1961 р.

БРЕЧКО Антон Панасович, 1904 р., с. Бричківка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бричківка. Робітник радгоспу. Заарештований 21 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 29 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 квітня 1959 р.

БРЕЧКО Антон Сидорович, 1881 р., с. Бричківка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тахтаулове Полтавського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 30 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 7 грудня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Після відбуття покарання проживав у м. Полтава. Двірник заводу. Заарештований вдруге 10 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 7 вересня 1956 р. та Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1990 р.

БРЕЧКО Григорій Іванович, 1902 р., с. Бричківка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян. Проживав у с. Бричківка, тесля радгоспу. Керівник релігійного об'єднання. Заарештований 9 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 1 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 листопада 1989 р.

БРЕЧКО Іван Іванович, 1894 р., с. Велика Рудка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян-козаків, освіта початкова. Проживав у с. Велика Рудка. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 18 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 5 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Заарештований вдруге 6 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 9 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 квітня 1959 р. та Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1990 р.

БРЕЧКО Леонтій Андрійович, 1906 р., с. Бричківка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бречківка. Робітник радгоспу. Заарештований 9 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 1 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 листопада 1989 р.

БРЕЧКО Павло Якович, 1887 р., с. Бричківка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Черкасівка Полтавського р-ну. Без певного місця роботи. Заарештований 6 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 22 березня 1930 р.

за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 вересня 1989 р.

БРЕЧКО Яків Іванович, 1890 р., с. Бричківка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Розсильний на телеграфі. Заарештований 10 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 14 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 березня 1957 р.

БРЕШ Леон Юзефович, 1911 р., м. Здунська Воля (Польща), німець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Заарештований 11 лютого 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 грудня 1941 р. (стаття КК не вказана) за нелегальний перехід кордону і «як соціально небезпечний елемент» до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 липня 1989 р.

БРИГАДИРЕНКО Іван Степанович, 1893 р., с. Колокольцівка Аткарського р-ну Саратовської обл. (Російська Федерація), українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Завідувач телефонної станції. Заарештований 27 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 30 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 листопада 1957 р.

БРИДСЬКИЙ Степан Тарасович, 1888 р., с. Мартинівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мартинівка. Колгоспник. Заарештований 5 серпня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 січня 1943 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

БРИДУН Яків Федорович, 1885 р., с. Бридуни Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бридуни. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 листопада 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 11 лютого 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 14 грудня 1995 р.

БРИЖ Володимир Панасович, 1907 р., с. Базилівщина Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Коржівка Решетилівського р-ну Полтавської обл. Машиніст водокачки залізничної ст. Полтава-Південна. Заарештований 13 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 квітня 1959 р.

БРИЖ Марія Данилівна, 1901 р., с. Огуївка Машівського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, малописьменна. Проживала в с. Базилівщина Машівського р-ну. Колгоспниця. Заарештована 29 листопада 1937 р. Засуджена Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавським обласним судом 5 липня 1958 р.

БРИЖ Полікарп Семенович, 1910 р., с. Базилівщина Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Базилівщина. Колгоспник. Заарештований 29 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував в Амурлазі (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 червня 1989 р.

БРИЖАК Михайло Григорович, 1887 р., с. Велике Ладижене Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велике Ладижене. Колгоспник. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 1 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

БРИЖАК Тимофій Григорович, 1890 р., с. Рунівщина Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Черкасівка Полтавського р-ну. Без певного місця роботи. Заарештований 6 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 22 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 вересня 1989 р.

БРИЖАНЬ Антон Антонович, 1890 р., с. Великий Кобелячок Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великий Кобелячок. Сторож товариства споживспілки. Заарештований 10 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 січня 1959 р.

БРИЖАНЬ Гаврило Максимович, 1880 р., с. Горобці Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у

с. Горобці. Колгоспник. Заарештований 2 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 16 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 січня 1959 р.

БРИЖАНЬ Іван Григорович, 1902 р., с. Горобці Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Горобці. Колгоспник. Заарештований 2 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 16 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 січня 1959 р.

БРИЖАНЬ Іван Тимофійович, 1912 р., с. Брижани Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Горобці. Колгоспник. Заарештований 21 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 вересня 1937 р. за ст.ст. 54-8, 170 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 18 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1989 р.

БРИЖАНЬ Кирило Григорович, 1900 р., с. Брижани Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Брижани. Колгоспник. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 30 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 березня 1989 р.

БРИЖАНЬ Павло Михайлович, 1907 р., с. Хорошки Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хорошки. Робітник МТС. Заарештований 26 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 березня 1989 р.

БРИЖАНЬ Пантелеймон Корнійович, 1865 р., с. Брижани Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Писаренки Решетилівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 19 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 квітня 1989 р.

БРИК Володимир Сергійович, 1898 р., с. Деївка (нині с. Садки) Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Деївка. Слюсар вагонобудівного заводу. Заарештований 14 грудня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 10 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 16 травня 1958 р.

БРИК Никандр Іванович, 1880 р., с. Деївка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., із селян, без освіти. Проживав у с. Садки Кременчуцького р-ну. Працівник артілі. Заарештований 23 червня 1941 р. за підозрою у скоєнні злочину, передбаченого ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. У зв'язку з військовим станом етапований до м. Єлабуга (Татарстан, Російська Федерація). Помер у в'язниці 29 січня 1942 р. Справу слідством припинено.

БРИККЕЛЬ (БРІККЕЛЬ) Леонід Якович, 1888 р., с. Яхники Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Яхники. Колгоспник. Заарештований 16 листопада 1943 р. Помер під час слідства 14 січня 1944 р. у Лохвицькій районній лікарні. Начальником управління НКДБ Полтавської обл. 22 лютого 1944 р. справу по звинуваченню за ст. 54-1 «а» КК УРСР припинено внаслідок смерті звинуваченого. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 лютого 1992 р.

БРИЛЬ Іван Прокопович, 1905 р., с. Воронинці Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Воронинці. Колгоспник. Заарештований 1 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 вересня 1958 р.

БРИЛЬ Прокопій Дем'янович, 1885 р., с. Вороненці Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Черевки Оржицького р-ну. Колгоспник. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 вересня 1958 р.

БРИЛЬ Трохим Дем'янович, 1870 р., с. Тарандинці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тарандинці. Селянин-одноосібник. Заарештований

18 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 23 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 лютого 1990 р.

БРИНЗА Олександр Савич, 1905 р., с. Мартинівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець. Проживав у с. Мартинівка. Заарештований 20 жовтня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 14 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-12 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1989 р.

БРИНЗА Федір Никанорович, 1905 р., с. Бринзи Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бринзи. Колгоспник. Заарештований 9 грудня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 4 червня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Звільнений у 1948 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 11 червня 1990 р.

БРИНЗА Яків Никанорович, 1889 р., с. Бринзи Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бринзи. Робітник радгоспу. Заарештований 29 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 червня 1989 р.

БРИНЬБА Мусій Ілліч, 1894 р., с. Лелюхівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Комендантівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл. Священик церкви в с. Сушки Козельщинського р-ну Полтавської обл. Заарештований 16 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 11 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 березня 1989 р.

БРІН Наум Мойсейович, 1896 р., м. Полтава, єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник фабрики. Заарештований 24 червня 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 23 вересня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 березня 1990 р.

БРОВКО Андрій Мусійович, 1911 р., с. Коломак Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Коломак. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 жовтня 1929 р. Засуджений Полтавським окружним судом 13 листопада 1929 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Верховним Судом УРСР 18 жовтня 1966 р.

БРОВКО Григорій Омелянович, 1908 р., с. Суха Маячка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Суха Маячка. Колгоспник. Заарештований 5 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 1 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 серпня 1958 р.

БРОВКО Іларіон Іванович, 1890 р., с. Іванівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Іванівка. Колгоспник. Заарештований 4 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер 2 червня 1942 р. у місцях позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 травня 1957 р.

БРОВКО Феофанія Несторівна, 1886 р., м. Карлівка Полтавської обл., українка, із селян, неписьменна. Проживала у м. Карлівка. Вела чернечий спосіб життя. Заарештована 23 липня 1931 р. Засуджена Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 27 грудня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР на 3 роки заслання до Казахстану. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

БРОДСЬКА Броха Гілевна, 1913 р., м. Золотоноша Черкаської обл., єврейка, із службовців, освіта вища. Проживала в м. Полтава. Майстер м'ясокомбінату. Заарештована 28 лютого 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 червня 1938 р. (стаття КК не вказана) «як соціально небезпечний елемент» до адміністративного виселення на 2 роки. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1995 р.

БРОДСЬКА Марія Яківна, 1902 р., м. Кобеляки Полтавської обл., єврейка, із службовців, освіта початкова. Проживала в м. Полтава. Завідувачка дитсадка. Заарештована 5 січня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 жовтня 1937 р. (стаття КК не вказана) «як соціально небезпечний елемент» до 5 років заслання. Реабілітована Полтавським обласним судом 21 червня 1965 р.

БРОДСЬКИЙ Григорій Якович, 1906 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Робіт-

ник майстерні. Заарештований 15 жовтня 1928 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 27 грудня 1928 р. за ст. 58-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 лютого 1995 р.

БРОДСЬКИЙ Йосип Данилович, 1896 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Робітник заводу. Заарештований 23 серпня 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 серпня 1989 р.

БРОДСЬКИЙ Яків Львович, 1911 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із робітників, освіта неповна середня. Проживав у м. Кременчук. Завідувач магазину. Заарештований 31 січня 1952 р. Засуджений Військовим трибуналом військ МДБ Полтавської обл. 22 травня 1952 р. за ст. 54-8 КК УРСР до 25 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Верховним Судом СРСР 2 грудня 1959 р.

БРОМАТ Феодосій Васильович, 1893 р., с. Човно-Федорівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Рибці Полтавського р-ну. Їздовий. Заарештований 13 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 грудня 1958 р.

БРОМІРСЬКИЙ Йосип Людвигович, 1891 р., м. Варшава (Польща), поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник Крюківського вагонобудівного заводу. Заарештований 1 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 серпня 1989 р.

БРОНГОЛЬД-СКАЛЕР Роза Львівна, 1900 р., м. Кам'янець-Подільський Хмельницької обл., єврейка, із службовців, освіта середня. Проживала у м. Полтава. Робітниця рукавичкової фабрики. Заарештована 19 жовтня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. за ст. 54-12 КК УРСР до 5 років заслання. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 28 квітня 1989 р.

БРОНШТЕЙН Герш Срулевич, 1899 р., с-ще Лянцкорунь Хмельницької обл., єврей, із службовців, освіта середня. Проживав у с-щі Лянцкорунь. Вчитель єврейської трудшколи. Заарештований 14 липня 1924 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 12 грудня 1924 р. за ст. 61 КК РСФРР до 3 років заслання. За постановою Особливої наради при Колегії ОДПУ 11 вересня 1925 р. висланий до Палестини. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 квітня 1995 р.

БРОНШТЕЙН Мендель Шмулевич, 1881 р., м. Шаргород Вінницької обл., єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник фабрики. Заарештований 20 березня 1932 р. Засуджений Харківським обласним судом 20 квітня 1933 р. за ст. 54-13 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 квітня 1992 р.

БРОСКОВА Марія Сергіївна, 1904 р., с. Бабине Бобруйського р-ну (Білорусь), білоруска, із селян, неписьменна. Проживала у с. Радивонівка Великобагачанського р-ну Полтавської обл. Без певного місця роботи. Заарештована 29 серпня 1937 р. Засуджена Харківським обласним судом 15 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1994 р.

БРОШЕВАН Михайло Іванович, 1887 р., м. Братське Миколаївської обл., росіянин, із селян, освіта вища. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Вчитель школи. Заарештований 17 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 28 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 червня 1958 р.

БРУДЕК Францишек Станіславович, 1917 р., м. Островець (Польща), поляк, із робітників, освіта неповна середня. Проживав у м. Полтава. Робітник трикотажної фабрики. Заарештований 22 лютого 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 31 травня 1941 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 56-21 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1989 р.

БРУК Абрам Лазаревич, 1906 р., м. Гадяч Полтавської обл., єврей, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Токар прядильної фабрики. Заарештований 4 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 жовтня 1939 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 13 червня 1958 р.

БРУН Абрам Ізраїльович, 1904 р., м. Хелм Люблінського воєводства (Польща), єврей, із міщан,

освіта середня. Проживав у м. Полтава. Голова міського комітету Червоного Хреста. Заарештований 29 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 14 грудня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 16 травня 1958 р.

БРУС Василь Юхимович, 1909 р., смт Градизьк Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у смт Градизьк. Регент церковного хору. Заарештований 15 листопада 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 4 лютого 1930 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1989 р.

БРУТМАН Бенціон Абрамович, 1893 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із кустарів, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Кооперований кустар. Заарештований 3 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 23 липня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 жовтня 1956 р.

БРУШЕВСЬКИЙ Фелікс Вікентійович, 1909 р., м. Варшава (Польща), поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Тула (Російська Федерація). Робітник Тульського заводу «Червоний жовтень». Заарештований 16 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 листопада 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 жовтня 1989 р.

БРЮХОВЕЦЬ Петро Якимович, 1899 р., с. Каплинці Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Каплинці. Без певних занять. Заарештований 10 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 квітня 1989 р.

БРЯНЦЕВ Андрій Дмитрович, 1901 р., м. Марони (Молдова), молдаванин, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Грабинівка Полтавського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 20 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 21 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 серпня 1989 р.

БУБИР Дмитро Іванович, 1900 р., с. Єрки Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Почапці Миргородського р-ну. Робітник радгоспу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях позбавлення волі в 1943 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 листопада 1969 р.

БУБИР Іван Павлович, 1903 р., с. Романиха Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Романиха. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 липня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 26 вересня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 6 жовтня 1930 р. Реабілітований Сумською обласною прокуратурою 28 лютого 1992 р.

БУБИРЬ Іван Микитович, 1922 р., с. Павлівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Червоноармієць. Заарештований 14 лютого 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 41-ї армії 16 березня 1943 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до розстрілу. Ухвалою Військового трибуналу Калінінського фронту від 16 березня 1943 р. розстріл замінено на 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Помер у в'язниці 23 квітня 1943 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1997 р.

БУБИРЬ Махтій Іванович, 1884 р., с. Івахненки Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Івахненки. Колгоспник. Заарештований 6 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 31 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 жовтня 1956 р.

БУБЛИК Василь Семенович, 1915 р., с. Ріжки Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лисевичів Оржицького р-ну. Машиніст колгоспу. Заарештований 17 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 26 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 червня 1989 р.

БУБЛИК Григорій Микитович, 1883 р., х. Ланькове Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Ланькове. Колгоспник. Заарештований 30 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 16 жовтня 1937 р. за

ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 січня 1990 р.

БУБЛИК Іван Микитович, 1888 р., с. Романівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шилівка Зіньківського р-ну. Колгоспник. Заарештований 16 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 серпня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 6 вересня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 25 вересня 1961 р.

БУБЛИК Костянтин Гаврилович, 1914 р., сл. Барилівка Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена вища. Червоноармієць. Заарештований 9 січня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 26-го району авіабазування 20 січня 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 грудня 1997 р.

БУБЛИК Микола Юхимович, 1885 р., м. Білопілля Сумської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Майстер механічного цеху ремонтно-тракторного заводу. Заарештований 17 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 28 вересня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 жовтня 1956 р.

БУБЛИК Петро Дмитрович, 1910 р., х. Бублики Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Бублики. Стрілець воєнізованої охорони НКВС ст. Кременчук Полтавської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом прикордонних і внутрішніх військ Харківської обл. 14 березня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 червня 1991 р.

БУБЛИК Прокофій Тимофійович, 1891 р., с. Головач Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Заворскло Полтавського р-ну. Робітник цегельного заводу. Заарештований 9 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 1 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Южлазі НКВС СРСР (м. Улан-Уде, Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 листопада 1989 р.

БУБЛИК Семен Павлович, 1893 р., с. Денисівка Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Яблуневе Оржицького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 жовтня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 березня 1931 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 56-17 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 листопада 1989 р.

БУГАЄВСЬКА Марія Вікторівна, 1919 р., с. Баранівка Шишацького р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта неповна середня. Проживала в с. Баранівка. Рахівник колгоспу. Заарештована 23 грудня 1944 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 5 червня 1945 р. за ст. 54-12 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією майна. Реабілітована Генеральною прокуратурою України 26 січня 1994 р.

БУГАЄВСЬКИЙ Іван Іванович, 1897 р., с. Швадрони Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян-козаків, освіта початкова. Проживав у с. Швадрони. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 7 травня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 листопада 1989 р.

БУГАЄНКО Григорій Миронович, 1896 р., с. Шушвалівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 24 березня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 травня 1965 р.

БУГАЄНКО Лука Антонович, 1895 р., с. Андріївка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Полтава. Агроном міськради. Заарештований 1 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 27 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 17 липня 1943 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 серпня 1957 р.

БУГАЄЦЬ Андрій Степанович, 1894 р., с. Опришки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена середня. Проживав у м. Лохвиця Полтавської обл. Землевпорядник Полтавського облземуправління. Заарештований 6 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 31

травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 жовтня 1956 р.

БУГАЄЦЬ Андрій Федосійович, 1900 р., с. Опришки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Опришки. Бригадир сільськогосподарської артілі. Заарештований 14 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 лютого 1958 р.

БУГАЄЦЬ Данило Степанович, 1890 р., с. Опришки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Опришки. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 24 березня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 травня 1965 р.

БУГАЄЦЬ (КОТЛЯР) Данило Федорович, 1907 р., с. Горби Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Опришки. Колгоспник. Заарештований 1 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 жовтня 1989 р.

БУГАЄЦЬ Дмитро Антонович, 1896 р., с. Жуки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, відомості про освіту відсутні. Проживав у с. Жуки. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 квітня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 3 вересня 1929 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1994 р.

БУГАЄЦЬ Іван Вакулович, 1883 р., с. Опришки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Опришки. Колгоспник. Заарештований 15 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 травня 1938 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 лютого 1958 р.

БУГАЄЦЬ Іван Олексійович, 1893 р., с. Опришки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Опришки. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 24 березня 1930 р. за ст.ст. 54-1, 54-11 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у м. Магадан (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 29 травня 1965 р.

БУГАЄЦЬ Костянтин Леонтійович, 1899 р., с. Опришки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Опришки. Заарештований вперше 31 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 17 лютого 1931 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Після повернення проживав у м. Глобине Полтавської обл. Працював на різних роботах. Заарештований вдруге 1 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 22 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 серпня 1989 р. та 5 квітня 1990 р.

БУГАЄЦЬ Леонтій Степанович, 1872 р., с. Битакове Озеро Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Опришки. Селянин-одноосібник. Заарештований 31 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 17 лютого 1931 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання умовно. З-під варти звільнений. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1990 р.

БУГАЄЦЬ Микола Дем'янович, 1863 р., с. Битакове Озеро Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Опришки. Сторож Глобинського цукрозаводу. Заарештований 10 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 13 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 червня 1989 р.

БУГАЄЦЬ Митрофан Григорович, 1892 р., с. Опришки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Пироги Глобинського р-ну. Робітник Глобинського цукрозаводу. Заарештований 14 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 вересня 1989 р.

БУГАЄЦЬ Олена Антонівна, 1894 р., м. Хмельницький, полька, з міщан, освіта початкова. Проживала в с. Пироги Глобинського р-ну Полтавської обл. Домогосподарка. Заарештована 10 листопа-

да 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. (стаття КК не вказана) «як соціально небезпечний елемент» до 5 років заслання. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 10 травня 1989 р.

БУГАЄЦЬ Степан Дмитрович, 1904 р., с. Битакове Озеро Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, соціальне походження не вказане, освіта вища педагогічна. Червоноармієць. Заарештований 11 лютого 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом 4-ї гвардійської армії 20 березня 1944 р. за ст. 58-1 «а» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Верховним Судом УРСР 25 грудня 1965 р.

БУГАЄЦЬ Юхим Григорович, 1896 р., с. Опришки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Опришки. Рахівник сільського споживчого товариства. Заарештований 30 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 18 жовтня 1937 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 травня 1989 р.

БУГАЙ Андрій Амвросійович, 1877 р., с. Велика Круча Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велика Круча. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 9 травня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 січня 1990 р.

БУГАЙ Андрій Степанович, 1884 р., с. Шушвалівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шушвалівка. Листоноша філії зв'язку. Заарештований 18 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 17 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 травня 1959 р.

БУГАЙ Дмитро Іванович, 1886 р., с. Русанівка Липоводолинського р-ну Сумської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Савинці Миргородського р-ну Полтавської обл. З 1935 р. – священик церкви. Заарештований 2 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

БУГАЙ Микола Іванович, 1909 р., ст. Знам'янка Одеської обл., українець, із службовців, освіта неповна середня, закінчив 4-місячні педкурси. Проживав у м. Гадяч Полтавської обл. Вчитель початкової школи. Заарештований 4 березня 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 10 липня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 липня 1994 р

БУГАЙ Яків Корнійович, 1901 р., с. Фрунзівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Фрунзівка. Робітник. Заарештований 23 грудня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 16 лютого 1933 р. за ст. 54-10, 170 «г» КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1990 р.

БУГАЙ Яків Федотович, 1906 р., с. Новий Калкаїв Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Новий Калкаїв. Без певного місця роботи. Заарештований 24 вересня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 26 грудня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 27 березня 1990 р.

БУГАЙОВ Василь Захарович, 1916 р., с. Іржавець Ічнянського р-ну Чернігівської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Карлівка Полтавської обл. Табельник радгоспу. Заарештований 6 січня 1935 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 серпня 1935 р. (стаття КК не вказана) «як соціально небезпечний елемент» до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

БУГРИМЕНКО Дмитро Федорович, 1919 р., с. Великі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Червоноармієць. Заарештований 11 січня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 45-ї запасної стрілецької бригади 18 січня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 19 лютого 1942 р. Реабілітований Військовою прокуратурою Прикарпатського ВО 5 травня 1996 р.

БУГРІЙ Никифор Якович, 1889 р., смт Котельва Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлівка Перша Котелевського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 19 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 квітня 1989 р.

БУДА Іван Франсович (Йоган Францович), 1896 р., с. Оравиця Краше-Северин (Румунія), угорець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Робітник курорту. Заарештований 29 березня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 травня 1940 р. за ст.ст. 54-6, 54-11 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 квітня 1989 р.

БУДАКВА (БОДАКВА) Іван Васильович, 1895 р., м. Глобине Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Глобине. Різноробочий колгоспу. Заарештований 19 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 травня 1938 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 лютого 1958 р.

БУДЕНКО Сергій Михайлович, 1904 р., м. Седлище Хелмського повіту (Польща), поляк, із службовців, освіта неповна середня. Проживав у с. Бодаква Лохвицького р-ну Полтавської обл. Фельдшер амбулаторії. Заарештований 10 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 5 травня 1959 р.

БУДЗИНСЬКИЙ Генріх Юзефович, 1894 р., с. Келиш Запойського повіту (Польща), поляк, із кустарів, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник кооперації. Заарештований 16 грудня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при ДПУ УСРР 13 січня 1933 р. за ст. 54-6 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 вересня 1989 р.

БУДЗИНСЬКИЙ Іван Семенович, 1880 р., м. Рівне, українець, із службовців, освіта вища. Закінчив духовну семінарію та сільськогосподарський інститут у м. Клевно Віленської губ. (Литва). Проживав у м. Полтава. Священик Преображенського собору. Заарештований 1 квітня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 28 серпня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою у правах на 5 років. Реабілітований Полтавським обласним судом 28 лютого 1991 р.

БУДЗИНСЬКИЙ Михайло Хомич, 1876 р., с. Серебриця (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Працівник бюро держдруку. Заарештований 22 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 21 березня 1958 р.

БУДЗИХОВСЬКИЙ Йосип Антонович, 1902 р., с. Оріхівка Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Флорівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 16 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 16 січня 1938 р.

БУДЗІШЕВСЬКИЙ Казимир Францевич, 1907 р., с. Нетішин Славутського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Вагар на ст. Полтава-Київська. Заарештований 22 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1989 р.

БУДЗІШЕВСЬКИЙ Петро Казимирович, 1883 р., с. Великий Чернятин Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, про освіту відомості відсутні. Проживав у с. Водяне Чутівського р-ну Полтавської обл. Працівник кооперації. Заарештований у вересні 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-19, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 12 жовтня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 31 липня 1959 р.

БУДЗІШЕВСЬКИЙ Фабіан Казимирович, 1900 р., с. Великий Чернятин Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Войнівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 жовтня 1989 р.

БУДИШЕВСЬКИЙ Роман Іванович, 1908 р., с. Чернятин Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Водяне Чутівського р-ну Полтавської обл. Робітник радгоспу. Заарештований 8 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 березня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

БУДНЄВСЬКИЙ Іван Антонович, 1904 р., с. Городло Хелмського воєводства (Польща), українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Землевпорядник райземвідділу. Заарештований 16 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 16 квітня 1944 р. за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 квітня 1993 р.

БУДОВИЧ Ідель-Лейб Нейхович, 1905 р., м. Даугавпілс (Латвія), єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Майстер міськкомунгоспу. Заарештований 3 квітня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 жовтня 1939 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 13 червня 1958 р.

БУДЧАНИЙ Феоктист Миколайович, 1908 р., Магдалинівський р-н Дніпропетровської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рубанівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 18 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Верховним Судом УРСР 31 жовтня 1964 р.

БУДЧЕНКО Іван Михайлович, 1901 р., с. Грабарівка Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Грабарівка. Колгоспник. Заарештований 10 грудня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 21 квітня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Верховним Судом УРСР 16 листопада 1989 р.

БУДЬКО Петро Климович, 1896 р., с. Стрелі (Польща), білорус, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Пирятин Полтавської обл. Завгосп райлікарні. Заарештований 9 березня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 19 лютого 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. За ухвалою Верховного Суду СРСР від 25 травня 1939 р. термін ув'язнення скорочений до 5 років. Звільнений 1 квітня 1943 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 6 лютого 1959 р.

БУЄВИЧ Михайло Данилович, 1901 р., с. Соловичі (Республіка Білорусь), білорус, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Начальник штабу 12-го окремого батальйону місцевих стрілецьких військ. Заарештований 25 вересня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 26 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом СРСР 29 березня 1938 р.

БУЖИНСЬКИЙ Михайло Михайлович, 1879 р., м. Полтава, українець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Без певних занять. Заарештований 2 серпня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 29 травня 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 22 вересня 1992 р.

БУЖМИНСЬКА Євдокія Тодосіївна, 1890 р., м. Старокостянтинів Хмельницької обл., полька, із селян, неписьменна. Проживала в с. Кантемирівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Домогосподарка. Заарештована 10 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. (стаття КК не вказана) «як соціально небезпечний елемент» до 5 років заслання. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 7 квітня 1959 р.

БУЖМИНСЬКИЙ Іван Мартинович, 1887 р., с. Пшеничники Тлуцького повіту (Польща), поляк, із селян, неписьменний. Проживав у с. Кантемирівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 29 березня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 жовтня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 грудня 1958 р.

БУЗА Федір Самсонович, 1904 р., с. Снітин Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Снітин. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 11 жовтня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 28 лютого 1934 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. З-під варти звільнений. З 1934 р. – робітник залізничної ст. Ромодан. Заарештований вдруге 26 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 20 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 лютого 1959 р. та Полтавською обласною прокуратурою 17 серпня 1989 р.

БУЗАЛО Федір Володимирович, 1887 р., с. Сари Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сари. Селянин-одноосібник, кустар. Заарештований 18 квітня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 13 грудня 1931 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р.

БУЗЕЛАН-СУХОПАРА Марія Панасівна, 1909 р., м. Лубни Полтавської обл., українка, із

службовців, освіта початкова. Проживала в м. Лубни. Займалася індивідуальною трудовою діяльністю. Заарештована 21 жовтня 1943 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 25 лютого 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 20 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна та з поразкою в правах на 5 років. Покарання відбувала у Воркутинськім ВТТ МВС (Російська Федерація) до 18 липня 1955 р. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 22 квітня 1955 р.

БУЗУНОВА Наталка Іванівна, 1914 р., с. Єрки Миргородського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала в м. Полтава. Робітниця залізниці на ст. Полтава-Південна. Заарештована 8 травня 1945 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 лютого 1946 р. (стаття КК не вказана) як член сім'ї зрадника Батьківщини до 5 років заслання у Талди-Курганську область Казахстану з конфіскацією особистого майна. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 27 вересня 1989 р.

БУЗУРА Георгій Георгійович, 1906 р., м. Коррібаба (Румунія), румун, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Без певних занять. Заарештований 5 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 листопада 1989 р.

БУЙНОВСЬКА Наталія Іванівна, 1884 р., с. Вовчик Лубенського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, неписьменна. Проживала у с. Новачиха Хорольського р-ну Полтавської обл. Працівниця за наймом. Заарештована 2 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 липня 1938 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 11 грудня 1989 р.

БУЙНОВСЬКИЙ Станіслав Олександрович, 1877 р., м. Ромни Сумської обл., поляк, із робітників, освіта середня. Проживав у с. Новачиха Хорольського р-ну Полтавської обл. Пенсіонер. Заарештований 20 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 22 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 вересня 1989 р.

БУКА Іван Кузьмич, 1918 р., с. Мозоліївка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена вища педагогічна. Проживав у с. Мозоліївка. Бухгалтер райземвідділу. Заарештований 21 квітня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 6 жовтня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Термін покарання відбув. З-під варти звільнений 28 грудня 1952 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 січня 1991 р.

БУКРЄЄВ Никифор Федорович, 1885 р., с. Стаканово Шегринського р-ну Курської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Завідувач інвалідної майстерні каси взаємодопомоги залізничників. Заарештований вперше 24 серпня 1936 р. Засуджений Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 1 квітня 1937 р. за ст.ст. 54-8, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Звільнений з ув'язнення 24 серпня 1946 р. Заарештований вдруге 18 січня 1949 р. Засуджений Особливою нарадою при МДБ СРСР 25 травня 1949 р. за ст.ст. 58-10 ч. 1, 58-11 КК РРФСР до заслання у Красноярський край (термін не вказаний). Реабілітований Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 5 лютого 1972 р.

БУКРЄЄВА Єлизавета Андріївна, 1884 р., м. Іжевськ Кіровської обл. (Російська Федерація), росіянка, із робітників, освіта початкова. Проживала в м. Полтава. Швачка промислової артілі. Заарештована 9 вересня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) як член сім'ї зрадника Батьківщини до 5 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 9 лютого 1990 р.

БУКРИНСЬКИЙ Григорій Мойсейович, 1905 р., с. Трипілля Обухівського р-ну Київської обл., єврей, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Дніпропетровськ. Кухар їдальні. Заарештований 2 вересня 1924 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 12 грудня 1924 р. за ст. 61 КК РСФРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 квітня 1995 р.

БУКШОВАНИЙ Леонтій Іванович, 1897 р., с. Жовтневе Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Слюсар вагонного заводу. Заарештований 29 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбув у 1943 р. Звільнений за станом здоров'я. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 жовтня 1957 р.

БУЛАВА Авксентій Іванович, 1879 р., смт Машівка Полтавської обл., українець. Проживав у смт Машівка. Заарештований 22 грудня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 11 березня 1930 р. за ст.ст. 16, 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР до 5 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 листопада 1989 р.

БУЛАВА Михайло Іванович, 1900 р., смт Машівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у смт Машівка. Рахівник райвузла зв'язку. Заарештований 18 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 квітня 1959 р.

БУЛАВКА (БУЛАВА) Андрій Дмитрович, 1890 р., с. Вовча Полтавської обл., українець, із селян-козаків, освіта початкова. Проживав у с. Вовча. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 вересня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 4 листопада 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 вересня 1989 р.

БУЛАТ Гаврило Гаврилович, 1896 р., х. Коломійці Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Старший бухгалтер управління благоустрою. Заарештований 16 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 8 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 квітня 1957 р.

БУЛАТ Гаврило Євстафійович, 1878 р., с. Ярини Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сенча Лохвицького р-ну Полтавської обл. Колійний майстер залізничної ст. Сенча-Південна. Заарештований 15 серпня 1937 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 5 січня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1 КК УРСР до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом УРСР 14 квітня 1941 р.

БУЛАТ Гнат Олександрович, 1886 р., с. Кам'яні Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян. Проживав у с. Кам'яні Потоки. Селянин-одноосібник. Член релігійної секти ЄХБ. Заарештований 13 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 23 лютого 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1990 р.

БУЛАТ Григорій Панасович, 1901 р., с. Кам'яні Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Кам'яні Потоки. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 жовтня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 березня 1931 р. за ст.ст. 54-10, 54-16, 54-13 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

БУЛАТ Іван Григорович, 1914 р., с. Кам'яні Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець. Проживав у с. Кам'яні Потоки. Заарештований 4 вересня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Челябінської обл. 25 березня 1942 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 листопада 1994 р.

БУЛАТ Степан Олександрович, 1882 р., с. Кам'яні Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кам'яні Потоки. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 7 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р.

БУЛАТЕЦЬКИЙ Григорій Карпович, 1882 р., с. Хорошки Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Працював у різних місцях. Заарештований 18 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 8 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р.

БУЛАТЕЦЬКИЙ Деомід Федорович, 1884 р., с. Хорошки Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хорошки. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 грудня 1928 р. Засуджений Особливою трійкою при Колегії ОДПУ 5 квітня 1929 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РСФРР до 3 років заслання. Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 19 лютого 1932 р. засуджений до 3 років спецпоселення у Західний Сибір. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

БУЛАТЕЦЬКИЙ Іван Пилипович, 1906 р., с. Сазонівка Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сазонівка. Колгоспник. Заарештований 1 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Буржелдорлазі НКВС СРСР в Амурській обл. (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 30 вересня 1963 р.

БУЛАТЕЦЬКИЙ Федір Дмитрович, 1865 р., с. Хорошки Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хорошки. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 грудня 1928 р. Засуджений Особливою трійкою

при Колегії ОДПУ 5 квітня 1929 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РСФРР до 6 місяців ув'язнення. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

БУЛАХ Настя Йосипівна, 1920 р., с. Чечелеве Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українка, із селян, малописьменна. Проживала в с. Чечелеве. Робітниця Крюківської артілі. Заарештована 25 липня 1941 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 6 червня 1942 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 18 серпня 1989 р.

БУЛАХ-МИКИТЧИК Віра Семенівна, 1920 р., с. Світлогірське Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала в с. Світлогірське. Колгоспниця. Заарештована 9 березня 1946 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 березня 1946 р. (стаття КК не вказана) як член сім'ї зрадника Батьківщини до 5 років заслання у Талди-Курганську область Казахстану. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 13 вересня 1989 р.

БУЛДА Іван Лукич, 1896 р., с. Харенки Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Харенки. Старший зоотехнік Чорнухинського райземвідділу. Заарештований 13 жовтня 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 29–30 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-7, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Термін покарання відбував на Колимі (Російська Федерація). Помер 1938 р. в ув'язненні. Реабілітований Верховним Судом УРСР 26 серпня 1959 р.

БУЛДА Никифор Якович, 1884 р., смт Чорнухи Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Чорнухи. Колгоспник. Заарештований 2 листопада 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 11 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 9 січня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Верховним Судом УРСР 3 жовтня 1958 р.

БУЛИГА Іван Антонович, 1894 р., с. Кам'яні Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Садки Кременчуцького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 листопада 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 січня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

БУЛИГА Степан Антонович, 1892 р., с. Кам'яні Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Садки Кременчуцького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 листопада 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 січня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

БУЛИГА Юхим Іванович, 1906 р., с. Березова Лука Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Березова Лука. Колгоспник. Заарештований 11 липня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК УРСР до 7 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Краслазі (м. Новосибірськ, Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 липня 1989 р.

БУЛЬБАХА Іван Маркович, 1897 р., с. Лелюхівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець. Проживав у с. Лелюхівка. Заарештований 4 квітня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 17 липня 1944 р. за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 лютого 1993 р.

БУЛЬЧЕНКО Антон Петрович, 1898 р., с. Висока Вакулівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Куликівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 30 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 3–4 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 травня 1989 р.

БУЛЬЧЕНКО Семен Петрович, 1906 р., с. Висока Вакулівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Омськ (Російська Федерація). Червоноармієць. Заарештований 6 серпня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Омської обл. 3 жовтня 1941 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Військовим трибуналом Сибірського ВО 30 липня 1963 р.

БУЛЮБАШ Микола Андрійович, 1924 р., с. Білоцерківці Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Червоноармієць. Заарештований 3 лютого 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 5-го гвардійського стрілецького корпусу 26 лютого 1943 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1997 р.

БУМБАШЕВИЧ Степан Йосипович, 1900 р., м. Бродна (Хорватія), хорват, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Оріхівка Лубенського р-ну Полтавської обл. Робітник радгоспу. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 червня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 8 жовтня 1963 р.

БУНДУР Петро Антонович, 1896 р., с. Тахтаулове Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тахтаулове. Кустар-одинак. Заарештований 7 липня 1920 р. Засуджений Колегією Полтавської ГубНК 10 серпня 1920 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до розстрілу. Вирок виконано 12 серпня 1920 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 жовтня 1996 р.

БУНЕВИЧ Антон Іванович, 1886 р., с. Сковородки Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сторожове Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 23 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 листопада 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 грудня 1958 р.

БУНЕЦЬКИЙ Петро Йосипович, 1913 р., с. Новоселівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта неповна середня. Проживав у м. Полтава. Агент постачання Полтавського трикотажбуду. Заарештований 27 серпня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 1 січня 1938 р. за ст. 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 липня 1991 р.

БУНЧУК Яким Антонович, 1901 р., м. Сіоцевичі Новогрудського повіту (Польща), білорус, із селян, освіта початкова. Без певного місця проживання та занять. Заарештований 10 вересня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 жовтня 1939 р. (стаття КК не вказана) «як соціально небезпечний елемент» до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

БУНЬ Іван Миколайович, 1896 р., Дрогобицький р-н Львівської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Веселий Поділ Семенівського р-ну Полтавської обл. Ентомолог селекційної станції. Заарештований 14 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21–23 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 15 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 січня 1989 р.

БУНЬКІВСЬКА Станіслава Іванівна, 1896 р., с. Верхняки Вінницької обл., полька, із селян, неписьменна. Проживала в с. Федорівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспниця. Заарештована 10 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. за ст. 54-12 КК УРСР до 5 років заслання. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 24 квітня 1989 р.

БУПЬКІВСЬКА Станіслава Корніївна, 1900 р., м. Немирів Вінницької обл., полька, із селян, освіта початкова. Проживала в с. Войнівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспниця. Заарештована 10 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. (стаття КК не вказана) «як соціально небезпечний елемент» до 5 років заслання. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 9 лютого 1960 р.

БУНЬКОВСЬКА Франциішка Францівна, 1903 р., с. Вербородинці Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл., полька, із селян, неписьменна. Проживала в с. Федорівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспниця. Заарештована 29 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. (стаття КК не вказана) «як соціально небезпечний елемент» до 5 років заслання. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 5 травня 1989 р.

БУНЬКОВСЬКА Юлія Йосипівна, 1902 р., с. Вербородинці Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл., полька, із селян, освіта початкова. Проживала в с. Федорівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспниця. Заарештована 11 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. за ст. 54-12 КК УРСР до 5 років заслання. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 25 серпня 1959 р.

БУНЬКОВСЬКИЙ Леонард Войцехович, 1892 р., с. Сахнівці Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Войнівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 22 березня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 жовтня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 грудня 1958 р.

БУНЬКОВСЬКИЙ Мар'ян Іванович, 1902 р., с. Вербородинці Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Федорівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 25 верес-

ня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 жовтня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 25 серпня 1959 р.

БУНЬКОВСЬКИЙ Фелікс Іванович, 1903 р., с. Вербородинці Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Федорівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 14 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 9 листопада 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 грудня 1958 р.

БУНЬКОВСЬКИЙ Франц Фомич, 1892 р., с. Вербородинці Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Федорівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 23 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 жовтня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 грудня 1958 р.

БУНЯК Василь Петрович, 1900 р., Немирівський р-н Вінницької обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мандівка Полтавського р-ну Полтавської обл. Робітник паровозного депо ст. Полтава-Південна. Заарештований 29 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 18 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 серпня 1989 р.

БУРДА Семен Григорович, 1896 р., с. Лазьки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лазьки. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 квітня 1930 р. Засуджений Полтавським окружним судом 27 травня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 1,5 року позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1995 р.

БУРДА Федір Михайлович, 1907 р., с. Дудкин Гай Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Жирківка Машівського р-ну Полтавської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 5 червня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 листопада 1956 р.

БУРДЗИНСЬКИЙ Генріх Юзефович, 1894 р., с. Неліш Люблінського воєводства (Польща), поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник держмлина. Заарештований 22 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 26 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 вересня 1989 р.

БУРДИКА Яків Петрович, 1898 р., с. Сіренки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Сіренки. Без певних занять. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 3 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 червня 1989 р.

БУРДИМ Петро Гаврилович, 1899 р., с. В'язівок Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Службовець середньої школи. Заарештований 26 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 3 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 квітня 1958 р.

БУРДИМ Петро Микитович, 1895 р., с. В'язівок Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. В'язівок. Колгоспник. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Перебував в ув'язненні до 7 вересня 1947 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 липня 1959 р.

БУРЗИК Володимир Андрійович, 1891 р., м. Аталяк (Польща), білорус, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Демидівка Решетилівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 4 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 вересня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 12 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 листопада 1989 р.

БУРЗИК Іван Володимирович, 1920 р., с. Демидівка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Демидівка. Працював у господарстві батька. Заарештований 12 червня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 6 червня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 19 травня 1992 р.

БУРИЙ Костянтин Данилович, 1883 р., с. Золотухи Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена середня. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 лютого 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 31 травня 1929 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 листопада 1994 р.

БУРИМ Олександра Володимирівна, 1907 р., с. Вереміївка Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала в с. Вереміївка. Одноосібниця. Заарештована 2 жовтня 1937 р. Засуджена Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавським обласним судом 13 листопада 1937 р.

БУРИНСЬКА Ольга Іванівна, 1884 р., с. Тукали Семенівського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, малоосвічена. З 1904 по 1919 рр. перебувала в Красногорівському жіночому монастирі. Проживала у с. Тукали. Вела одноосібне господарство. Заарештована 26 червня 1941 р. Засуджена Полтавським обласним судом 13 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою у правах на 5 років. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 14 березня 1995 р.

БУРИНЬ Сава Якович, 1894 р., смт Чорнухи Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Чорнухи. Службовець Лохвицького банку. Заарештований 27 листопада 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 квітня 1933 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 травня 1957 р.

БУРКАТ Ріва Гершівна, 1899 р., м. Черкаси, єврейка, із робітників, освіта початкова. Проживала у м. Кременчук Полтавської обл. Інструктор пошивного цеху швейної фабрики. Заарештована 17 лютого 1938 р. Засуджена Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 червня 1938 р. Реабілітована Верховним Судом УРСР 16 травня 1958 р.

БУРКАЦЬКИЙ Костянтин Прохорович, 1907 р., с. Лазірки Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лазірки. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 3 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 березня 1990 р.

БУРКЕВИЧ Владислав Вікентійович, 1899 р., м. Вільнюс (Литва), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Робітник вагонобудівного заводу. Заарештований 2 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 грудня 1937 р. за ст. 64-7 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 22 грудня 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 15 грудня 1961 р.

БУРКОВСЬКИЙ Іван Васильович, 1902 р., м. Полтава, українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 2 вересня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом 11-ї запасної стрілецької дивізії 22 вересня 1944 р. за ст. 54-1 «б» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 листопада 1996 р.

БУРЛАЙ Харитон Митрофанович, 1902 р., с. Гвоздиківка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гвоздиківка. Заарештований 1 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 серпня 1937 р. за ст.ст. 171, 58, 54-8 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 серпня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1994 р.

БУРЛАК Архип Микитович, 1891 р., с. Старий Іржавець Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян-козаків, освіта початкова. Проживав у с. Старий Іржавець. Заарештований 14 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 23 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 травня 1964 р.

БУРЛАК Дмитро Павлович, 1904 р., с. Лозуватка Царичанського р-ну Дніпропетровської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лозуватка. Колгоспник. Заарештований 17 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 листопада 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

БУРЛАК Іван Родіонович, 1914 р., с. Олександрівка Мар'їнського р-ну Донецької обл., українець, із робітників, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 20 березня 1942 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 серпня 1942 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом Московського ВО 24 червня 1957 р.

БУРЛАК Павло Андрійович, 1885 р., с. Березняки Хорольського р-ну Полтавської обл., укра-

їнець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Сторож сортувального насіннєвого фонду. Заарештований 29 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 жовтня 1938 р. (стаття КК не вказана) за антирадянську агітацію до 5 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р.

БУРЛАКА Віктор Миколайович, 1916 р., с. Розпашне Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Розпашне. Робітник радгоспу. Заарештований 5 червня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 10 серпня 1935 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 25 січня 1990 р.

БУРЛАКА Петро Семенович, 1899 р., с. Бурлаки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бурлаки. Колгоспник. Заарештований 30 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 червня 1962 р.

БУРМІСТРОВ Микола Андріанович, 1893 р., с. Садівка Борисоглібського р-ну Тамбовської обл. (Російська Федерація), росіянин, із робітників, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Головний інженер паровозоремонтного заводу. Заарештований 29 квітня 1938 р. Засуджений Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 2 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 21 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 8 червня 1957 р.

БУРНОС Василь Карпович, 1897 р., смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 30 квітня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 3-ї стрілецької бригади гвардійського Сталінградського механізованого корпусу 23 травня 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Помер у місцях ув'язнення 9 квітня 1944 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 серпня 1995 р.

БУРСАК-ГАРБАР Михайло Григорович, 1895 р., с. Липне Любарського р-ну Житомирської обл., єврей, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Комерційний директор спілки інвалідів. Заарештований 10 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21 вересня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 17 січня 1964 р.

БУРТАН Володимир Сергійович, 1906 р., м. Київ, українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Протидиякон Лубенського автокефального собору. Заарештований 11 грудня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 24 лютого 1930 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 жовтня 1989 р.

БУРЦАЙЛО Іван Аврамович, 1909 р., с. Василе-Устимівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Василе-Устимівка. Колгоспник. Заарештований 29 серпня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 3 листопада 1938 р. за ст.ст. 17, 54-8, 29 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Прокуратурою України 29 січня 1992 р.

БУРЧИНСЬКИЙ Казимир Іванович, 1887 р., с. Вербородинці Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Федорівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 19 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну агітацію до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 14 грудня 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 18 червня 1966 р.

БУРШТЕЙН Йосип Завельович, 1904 р., м. Пружани (Білорусь), єврей, із міщан, освіта вища. Проживав у м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Майстер заготівельного цеху. Заарештований 3 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 22 грудня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 20 грудня 1957 р.

БУРЯЧЕНКО Василь Васильович, 1892 р., м. Зіньків Полтавської обл., українець, з міщан, освіта вища. Проживав у м. Зіньків. Учитель середньої школи. Заарештований 19 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 31 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 березня 1957 р.

БУРЯЧОК Іван Семенович, 1904 р., с. Сатанівка Городоцького р-ну Хмельницької обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник фабрики. Заарештований 12 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Звільнений з ув'язнення 6 вересня

1947 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 9 грудня 1970 р.

БУРЯЧОК Степан Семенович, 1898 р., смт Сатанів Городоцького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Двірник ГЖЕД-22. Заарештований 12 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 грудня 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 16 квітня 1960 р.

БУТ Іван Павлович, 1902 р., с. Лазірки Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лазірки. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 3 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 березня 1990 р.

БУТ Кіндрат Іванович, 1872 р., с. Тарандинці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Тарандинці. Працював теслярем за наймом. Заарештований 1 березня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 7 березня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Постановою Верховного Суду УРСР від 5 червня 1939 р. вирок обласного суду скасовано, справу закрито, засудженого з-під варти звільнено. Реабілітований Верховним Судом УРСР 5 червня 1939 р.

БУТ Олексій Мойсейович, 1912 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник підприємства. Заарештований 3 жовтня 1943 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 лютого 1944 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 лютого 1997 р.

БУТ Олексій Юхимович, 1880 р., с. Тарандинці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Черевки Оржицького р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 28 грудня 1928 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 23 квітня 1929 р. за ст. 58-10 КК УСРР до позбавлення права проживати у визначених місцях СРСР на 3 роки. Заарештований вдруге 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 22 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 вересня 1958 р. та Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1995 р.

БУТ Семен Іванович, 1883 р., с. Флорівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Флорівка. Без певних занять. Заарештований 10 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 січня 1931 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 квітня 1990 р.

БУТ Федір Тимофійович, 1908 р., с. Дейкалівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Іщенківка Зіньківського р-ну. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 вересня 1989 р.

БУТЕЙКО Спиридон Костянтинович, 1896 р., с. Веприк Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець. Проживав у с. Веприк. Заарештований 16 жовтня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 2 липня 1931 р. за ст. 54-17 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Звільнений у 1935 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 жовтня 1989 р.

БУТЕНКО Агафангел Євсейович, 1885 р., с. Кущівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мозоліївка Глобинського р-ну Полтавської обл. Священик церкви. Заарештований 24 квітня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 1 грудня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання до Північного краю. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 квітня 1990 р.

БУТЕНКО Віктор Сергійович, 1923 р., м. Полтава, українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Без певного місця роботи. Заарештований 18 вересня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом Полтавського гарнізону 30 листопада 1945 р. за ст.ст. 54-1 «б», 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Військовою прокуратурою Центрального регіону України 14 жовтня 1994 р.

БУТЕНКО Геннадій Євсейович, 1884 р., с. Гуляй-Степ Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гуляй-Степ. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 27 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 листопада 1989 р.

БУТЕНКО Григорій Кіндратович, 1915 р., с. Матяші Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Могилатів Гадяцького р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 травня 1989 р.

БУТЕНКО Іван Григорович, 1871 р., с. Петрівка Красноградського р-ну Харківської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у с. Юсківці Лохвицького р-ну Полтавської обл. Залізничник. Заарештований 15 жовтня 1928 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 1 лютого 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 травня 1995 р.

БУТЕНКО Іван Корнійович, 1889 р., с. Сари Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сари. Колгоспник. Заарештований 11 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 28 грудня 1959 р.

БУТЕНКО Іван Оникійович, 1893 р., с. Запсілля Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бутенки Козельщинського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 12 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 березня 1989 р.

БУТЕНКО Іван Якович, 1887 р., с. Удовиченки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Комиші Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 21 лютого 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 31 травня 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Після звільнення вступив до колгоспу. Заарештований вдруге 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 27 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 квітня 1989 р. та 4 квітня 1990 р.

БУТЕНКО Іван Якович, 1905 р., с. Зубівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зубівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 січня 1930 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

БУТЕНКО Ірина Леонтіївна, 1880 р., с. Черкащани Миргородського р-ну Полтавської обл., українка. Проживала у с. Черкащани. Домогосподарка. Заарештована 18 лютого 1946 р. Засуджена Полтавським обласним судом 1 червня 1946 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавським обласним судом 20 вересня 1946 р.

БУТЕНКО Макар Іудович, 1893 р., с. Мала Кохнівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у Кобеляцькому р-ні Полтавської обл. Священик. Заарештований 29 вересня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 31 травня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1994 р.

БУТЕНКО Максим Антонович, 1885 р., с. Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Потоки. Технік-керівник суконної фабрики. Заарештований 4 вересня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 2 червня 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 21 червня 1961 р.

БУТЕНКО Махтей Якимович, 1895 р., с. Пригарівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Пригарівка. Обліковець колгоспу. Заарештований 27 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 23 травня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 13 квітня 1989 р.

БУТЕНКО Микола Іванович, 1886 р., с. Гаркушинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гаркушинці. Без певного місця роботи. Заарештований 25 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

БУТЕНКО Михайло Пилипович, 1882 р., с. Білоцерківка Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Білоцерківка. Селянин-одноосібник.

Заарештований 27 травня 1929 р. Засуджений Полтавським окружним судом 26 червня 1929 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 10 років позбавлення волі з виселенням за межі Полтавського округу на 5 років після відбуття основної міри покарання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 березня 1995 р.

БУТЕНКО Олексій Миколайович, 1912 р., с. Запсілля Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена середня. Проживав у м. Чугуїв Харківської обл. Начальник фінчастини 13-го артполку, технік-інтендант 1-го рангу. Заарештований 26 серпня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського гарнізону 29 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 18 жовтня 1941 р. Реабілітований Військовою прокуратурою КВО 24 квітня 1991 р.

БУТЕНКО Олексій Сергійович, 1908 р., с. Бірки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бірки. Колгоспник. Заарештований 30 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р.

БУТЕНКО Павло Іванович, 1897 р., с. Великі Липняки Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 3 жовтня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 286-ї стрілецької дивізії 22 жовтня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 квітня 1995 р.

БУТЕНКО Петро Степанович, 1886 р., с. Мацьківці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець. Проживав у с. Мацьківці. Заарештований 15 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 1 січня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 лютого 1990 р.

БУТЕНКО Семен Дорофійович, 1906 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 13 жовтня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 30-ї армії 2 грудня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 серпня 1995 р.

БУТЕНКО Сергій Тимофійович, 1898 р., м. Полтава, українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Службовець складу сільгосппостачання. Заарештований 4 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 31 жовтня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 серпня 1989 р.

БУТЕНКО Федір Павлович, 1904 р., с. Бубни Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена середня. Проживав у с. Бубни. Колгоспник. Заарештований вперше 17 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. На момент другого арешту перебував у Червоній Армії. Заарештований вдруге 16 травня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 66-ї гвардійської дивізії 13 червня 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Ухвалою Військового трибуналу Степового фронту від 30 червня 1943 р. розстріл замінено на 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Звільнений з ув'язнення в 1953 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 10 вересня 1964 р. та Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 29 червня 1965 р.

БУТЕНКО Яків Іванович, 1887 р., с. Комсомольське Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Комсомольське. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 5 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Сумською обласною прокуратурою 4 грудня 1989 р.

БУТЕНКОВ Арсентій Опанасович, 1913 р., м. Полтава, росіянин, із робітників, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 13 вересня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 23-ї армії 21 вересня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 26 вересня 1942 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 вересня 1994 р.

БУТКО Василь Олексійович, 1892 р., с. Велика Павлівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Шенгаріївка Зіньківського р-ну. Завідувач трудової школи. Заарештований 25 листопада 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 19 січня 1933 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 вересня 1989 р.

БУТКО Гаврило Антонович, 1923 р., с. Галі-Горбатки Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Червоноармієць.

Заарештований 18 січня 1947 р. Засуджений Військовим трибуналом 20-ї танкової дивізії 15 березня 1947 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки та позбавленням медалей і ордена. Реабілітований Генеральною прокуратурою Російської Федерації 20 травня 1992 р.

БУТКО Іван Антонович, 1893 р., с. Веприк Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Веприк. Комбайнер МТС. Заарештований 24 липня 1941 р. за звинуваченням у злочині, передбаченому ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Етапований до Кустанайської в'язниці № 7 (Казахстан). Помер у лікарні в'язниці 14 червня 1942 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 липня 1994 р.

БУТКО Олексій Микитович, 1908 р., с. Писарівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Київ. Робітник Дарницького вагонобудівного заводу. Заарештований 2 серпня 1944 р. Засуджений Полтавським обласним судом 29 жовтня 1944 р. за ст. 58-14 КК РРФСР до 6 років позбавлення волі. Реабілітований Прокуратурою Пермської обл. 26 квітня 1993 р.

БУТКО Спиридон Костянтинович, 1896 р., с. Веприк Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Веприк. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 жовтня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 2 липня 1931 р. за ст. 54-17 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 жовтня 1989 р.

БУТОВИЧ Гаврило Федорович, 1904 р., с. Зачепилівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Велика Рублівка Котелевського р-ну Полтавської обл. Директор школи. Заарештований 23 лютого 1938 р. Засуджений Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 17 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до 12 років позбавлення волі з поразкою в правах (термін не вказаний) та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 28 березня 1956 р.

БУТРИМ Андрій Олексійович, 1898 р., с. Єнківці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 23 листопада 1959 р.

БУТРИМ Харитон Іванович, 1876 р., с. Єнківці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у м. Тайга Томської обл. (Російська Федерація). Звільнений у 1943 р. Новосибірським обласним судом. Реабілітований Полтавським обласним судом 23 лютого 1966 р.

БУТЧЕНКО Василь Олександрович, 1890 р., с. Тишки Лубенського р-ну Полтавської обл., українець. Проживав у с. Тишки. Заарештований 21 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-11, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано в травні 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 20 листопада 1956 р.

БУХАНЧЕНКО Дмитро Семенович, 1904 р., с. Селещина Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Електромеханік районного відділу зв'язку. Заарештований 8 серпня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 28 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 31 липня 1957 р.

БУХАНЧЕНКО Дмитро Трохимович, 1888 р., с. Селещина Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Селещина. Колгоспник. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 жовтня 1989 р.

БУХАНЧЕНКО Терентій Трохимович, 1891 р., с. Селещина Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Селещина. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29–30 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 квітня 1959 р.

БУХАРОВ Роман Максимович, 1878 р., с. Рублівка Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рублівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 травня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 16 серпня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 жовтня 1994 р.

БУХІН Лев Шайович, 1892 р., смт. Онуфріївка Кіровоградської обл., єврей, із міщан, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Плановик швейної фабрики. Заарештований 17 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 червня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 16 квітня 1958 р.

БУХОВЕЦЬ Йосип Трохимович, 1891 р., с. Середняки Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Середняки. Завгосп колгоспу. Заарештований 10 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-4, 54-6, 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 грудня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 березня 1959 р.

БУЦИК Іван Федосійович, 1909 р., с. Вишняки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 20 листопада 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 250-ї стрілецької дивізії 25 листопада 1942 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 січня 1997 р.

БУЦЬКИЙ Григорій Панасович, 1887 р., м. Полтава, українець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Завідувач відділу оперативного обліку Полтавського міськрайторгу. Заарештований 5 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 29 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 5 липня 1958 р.

БУЦЬКИЙ Іван Іванович, 1918 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 29 квітня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом Східно-Сибірської залізниці 31 травня 1943 р. (стаття КК не вказана) до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 жовтня 1994 р.

БУЦЬКИЙ Павло Максимович, 1884 р., с. Богданівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Богданівка. Колгоспник. Заарештований 5 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 6 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 16 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 серпня 1989 р.

БУЧИК Михайло Якович, 1890 р., с. Сади Львівської обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Заготівельник промислової артілі «Чоботар». Заарештований 20 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 липня 1989 р.

БУЧИНСЬКИЙ Франц Йосипович, 1911 р., с. Дикунка Житомирської обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 20 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 жовтня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 11 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 2 грудня 1960 р.

БУШКОВАНИЙ Митрофан Васильович, 1880 р., с. Червона Слобода (інші відомості відсутні), українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Абрамівка Машівського р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований 4 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 16 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 лютого 1990 р.

БУШКОВАНИЙ Федір Олександрович, 1872 р., с. Кулішівка Недригайлівського р-ну Сумської обл., українець, із духовенства, освіта вища. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 2 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27 жовтня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 червня 1989 р.

БУШНЕВСЬКА Ольга Володимирівна, 1919 р., м. Полтава, українка, із робітників, освіта неповна середня. Проживала в м. Полтава. Домогосподарка. Заарештована 20 вересня 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 березня 1945 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 21 грудня 1993 р.

БУЯЛЬСЬКИЙ Леонтій Іванович, 1880 р., с. Мала Салиха Красилівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із дворян, освіта початкова. Проживав у с. Ряське Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 2 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 21 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 листопада 1958 р.

БУЯР (БУІР) Антон Войцехович, 1887 р., с. Заріччя Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Карлівка Полтавської обл. Сторож Карлівської райспілки споживчої кооперації. Заарештований 15 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

БУЯР Антон Іванович, 1906 р., с. Гречана Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав на сл. Нагірне Карлівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 14 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 14 серпня 1959 р.

БУЯР Антон Миколайович, 1886 р., с. Гречана Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кошманівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 28 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 9 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 квітня 1989 р.

БУЯР Катерина Йосипівна, 1900 р., с. Шаровечка Хмельницького р-ну Хмельницької обл., полька, із селян, освіта початкова. Проживала в с. Богданівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспниця. Заарештована 12 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. за ст. 54-12 КК УРСР до 5 років заслання. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 27 квітня 1989 р.

БУЯР Франц Антонович, 1912 р., с. Заріччя Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Карлівка Полтавської обл. Робітник Карлівського елеватора. Заарештований 15 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

В

ВАВРИНЮК Микола Михайлович, 1895 р., с. Павлів-Старий Хелмського воєводства (Польща), українець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Робітник. Заарештований 12 серпня 1921 р. Засуджений Полтавською ГубНК 18 жовтня 1921 р. (стаття КК не вказана) за організацію повстанського антирадянського комітету до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 листопада 1996 р.

ВАГНЕР Костянтин Костянтинович, 1906 р., м. Москва (Російська Федерація), росіянин, із службовців, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 серпня 1989 р.

ВАЙЛО Максим Порфирійович, 1884 р., смт Семенівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Семенівка. Фуражир відгодівельного пункту. Заарештований 26 жовтня 1946 р. Засуджений Полтавським обласним судом 22 лютого 1947 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 червня 1991 р.

ВАЙНШТЕЙН Абрам Борисович, 1910 р., м. Красноград Харківської обл., єврей, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Чернігівка Приморського краю (Російська Федерація). Військовослужбовець. Заарештований 7 червня 1935 р. Засуджений Військовим трибуналом Приморської групи військ ОКДВА 18 серпня 1935 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РСФРР до 6 років позбавлення волі. Реабілітований Військовою прокуратурою Далекосхідного ВО 27 серпня 1991 р.

ВАЙНШТЕЙН Абрам-Яків Менделейович, 1903 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Інструктор міськпарткому. Заарештований 10 січня 1937 р. Вперше засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 липня 1937 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Вдруге засуджений Особливою нарадою при МДБ СРСР 1 березня 1950 р. за ст.ст. 58-10, 58-11 КК РРФСР до заслання на поселення у Північний край. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 травня 1957 р. та 17 лютого 1958 р.

ВАЙЦ Хіла Лазаревич, 1905 р., м. Лодзь (Польща), єврей, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Начальник цеху артілі «Червоний ткач». Заарештований 27 квітня 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 серпня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 травня 1989 р.

ВАКУЛА Степан Миколайович, 1897 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Полтава. Директор ринкового комітету Ленінського р-ну. Заарештований 26 вересня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 9 грудня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 18 жовтня 1989 р.

ВАКУЛЕНКО Василь Карпович, 1895 р., с. Клепачі Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Коваль лісгоспу. Заарештований 23 серпня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 травня 1942 р. (стаття КК не вказана) за антирадянську агітацію до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 червня 1989 р.

ВАКУЛЕНКО Іван Гаврилович, 1903 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник механічного цеху паровозоремонтного заводу. Заарештований 11 березня 1952 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 28 квітня 1952 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. За постановою Верховного Суду СРСР 21 травня 1955 р. термін покарання зменшено до 5 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР Омської обл. (Російська Федерація). Звільнений 20 червня 1955 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 травня 1992 р.

ВАКУЛЕНКО Павло Іванович, 1907 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Другий секретар міського комітету КП(б)У. Заарештований 20 вересня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 5 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 6 грудня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Верховним Судом СРСР 15 грудня 1956 р.

ВАКУЛЕНКО Павло Маркович, 1913 р., с. Худоліївка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Худоліївка. Студент будівельного технікуму. Заарештований 2 вересня 1933 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 26 лютого 1934 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 листопада 1989 р.

ВАКУЛЕНКОВА Анастасія Михайлівна, 1890 р., с. Опришки Глобинського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, малописьменна. Проживала у с. Опришки. Селянка-одноосібниця. Заарештована 1 грудня 1937 р. Засуджена 26 серпня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітована Генеральною прокуратурою України 5 грудня 1991 р.

ВАКУЛЬЧУК Карпо Андрійович, 1892 р., с. Любень Владівського повіту (Польща), українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник друкарні. Заарештований 28 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 грудня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 22 грудня 1959 р.

ВАЛЕВАХІН Микола Миколайович, 1902 р., м. Гайворон Кіровоградської обл., росіянин, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Пирятин Полтавської обл. Командир військового підрозділу. Заарештований 24 жовтня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 4 січня 1938 р. за ст.ст. 54-1 «б», 54-8, 58-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 5 січня 1938 р. у м. Харків. Реабілітований Верховним Судом СРСР 28 грудня 1957 р.

ВАЛЕНКО Іван Степанович, 1893 р., с. Руда Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Кринки Глобинського р-ну. Старший бухгалтер тютюнового радгоспу. Заарештований 14 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 23 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 травня 1959 р.

ВАЛЕНКО Михайло Семенович, 1905 р., с. Рокита Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Руда Глобинського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 20 червня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 22 жовтня 1932 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 грудня 1989 р.

ВАЛЕЦЬКИЙ Петро Павлович, 1893 р., м. Брест (Білорусь), поляк, із робітників, освіта вища. Проживав у с. Білики Кобеляцького р-ну Полтавської обл. Безробітний. Заарештований 7 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 14 жовтня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 листопада 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 16 вересня 1958 р.

ВАЛКУН Дмитро Костянтинович, 1896 р., м. Лодзь (Польща), чех, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Карлівка Полтавської обл. Агроном. Заарештований 10 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 січня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 6 червня 1958 р.

ВАЛЬЦАН Петро Йосипович, 1882 р., м. Речиця (Латвія), латиш, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Лебедин Сумської обл. Кустар. Заарештований 7 липня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 6 вересня 1941 р. за ст. 54-2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 серпня 1995 р.

ВАЛЬЧЕВСЬКИЙ Тимофій Архипович, 1897 р., с. Грушівка Первомайського р-ну Миколаївської обл., українець, із робітників, освіта почат-

кова. Проживав у с. Селещина Машівського р-ну Полтавської обл. Робітник млина. Заарештований 21 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-6, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 жовтня 1958 р.

ВАЛЬЧУК Георгій Йосипович, 1899 р., м. Біла Підляска Люблінського воєводства (Польща), поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у Глобинському р-ні Полтавської обл. Робітник радгоспу. Заарештований 20 лютого 1940 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 серпня 1940 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 червня 1989 р.

ВАЛЯВСЬКИЙ Андрій Петрович, 1877 р., с. Сухинівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сухинівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 21 вересня 1932 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 листопада 1992 р.

ВАЛЯВСЬКИЙ Федір Федорович, 1879 р., м. Кобеляки Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кобеляки. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 січня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при ОДПУ 5 квітня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до позбавлення права проживати у визначених місцях СРСР з прикріпленням до певного місця проживання на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 грудня 1994 р.

ВАНАГА Альфонс Феофілович, 1882 р., с. Скрябени (Литва), білорус, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 29 березня 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 20 липня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 29, 30, 32 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 26 січня 1990 р.

ВАПДА Павло Сергійович, 1895 р., с. Березова Лука Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Нижня Будаківка Лохвицького р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 27 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 березня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 23 квітня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 травня 1959 р.

ВАНДА Степан Дмитрович, 1900 р., с. Березова Лука Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Березова Лука. Колгоспник. Заарештований 24 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21–23 березня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-6, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 17 квітня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 29 жовтня 1957 р.

ВАН-ДЕН-ВАН, 1908 р., с. Старі Санжари Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українка (за анкетою), із селян, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Робітниця організації по заготівлі продуктів для військових. Заарештована 18 жовтня 1943 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 6 грудня 1943 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 21 лютого 1992 р.

ВАНДЕНКО Микола Павлович, 1903 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із міщан, освіта вища (Київський медінститут). Військовий лікар. Заарештований 18 серпня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом 38-ї армії 25 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. За постановою Військового трибуналу 38-ї армії 25 квітня 1942 р. розстріл замінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом СРСР 21 січня 1957 р.

ВАНЖА Євдокія Федорівна, 1893 р., с. Ванжина Долина Хорольського р-ну Полтавської обл., українка, із дворян, малописьменна. Проживала у с. Ванжина Долина. Домогосподарка. Заарештована 24 жовтня 1937 р. Засуджена Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбувала у таборах НКВС СРСР Карельської РСР (Російська Федерація). Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 27 квітня 1989 р.

ВАНЖА Кирило Семенович, 1890 р., с. Бочки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Штомпелівка Хорольського р-ну. Робітник залізниці. Заарештований 10 грудня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 16 лютого 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1990 р.

ВАНЖУЛА Андрій Васильович, 1892 р., с. Рокитне Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рокитне. Робітник залізниці. Заарештований 3 березня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 27 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК

УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1990 р.

ВАНЖУЛА Іван Васильович, 1913 р., с. Рокитне Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рокитне. Робітник залізниці. Заарештований 19 січня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1990 р.

ВАРАВА Михайло Петрович, 1897 р., смт Чутове Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Чутове. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 жовтня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 14 вересня 1931 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 грудня 1989 р.

ВАРАКІН Максим Прокопович, 1910 р., с. Михайлівка Пензенської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта вища. Проживав у м. Хорол Полтавської обл. Завідувач санстанції. Заарештований 22 листопада 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 20 квітня 1944 р. за ст. 54-1 «б» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна та з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом СРСР 14 березня 1947 р.

ВАРАКУТА Антон Мусійович, 1870 р., с. Дмитрівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с-щі Єгорівка Семенівського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 31 січня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 березня 1990 р.

ВАРАКУТА Віктор Платонович, 1884 р., с. Омельник Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Омельник. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 10 лютого 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 травня 1995 р.

ВАРАКУТА Микита Платонович, 1881 р., с. Варакути Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта не вказана. Проживав у с. Варакути. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 13 лютого 1931 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1990 р.

ВАРАКУТА Олександр Євменович, 1895 р., с. Комиші Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта не вказана. Проживав у с. Омельник Кременчуцького р-ну. Слюсар артілі. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 січня 1961 р.

ВАРАКУТА Петро Маркелович, 1897 р., с. Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Горби Глобинського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 липня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 18 січня 1930 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 серпня 1989 р.

ВАРАКУТА Петро Михайлович, 1888 р., с. Омельник Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Кринки Глобинського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 листопада 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 18 січня 1930 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 січня 1990 р.

ВАРВАНСЬКИЙ Іван Іванович, 1903 р., с. Товсте Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Слюзівка Семенівського р-ну. Колгоспник. Заарештований 18 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 10 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27 вересня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 травня 1989 р.

ВАРВАНСЬКИЙ Михайло Іванович, 1888 р., с. Товсте Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Товсте. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 23 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 березня 1990 р.

ВАРВИНСЬКИЙ Денис Гаврилович, 1892 р., с. Литвяки Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Литвяки. Бригадир радгоспу. Заарештований 3 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при

УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 26 листопада 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 жовтня 1957 р.

ВАРВИНСЬКИЙ Павло Гнатович, 1898 р., с. Пустовари Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Пустовари. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 2 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1989 р.

ВАРВІНСЬКИЙ Леонід Мефодійович, 1893 р., с. Соснівка Київської обл., українець, із службовців, освіта вища. Проживав у смт Градизьк Глобинського р-ну Полтавської обл. Вчитель російської мови і літератури. Заарештований 21 липня 1938 р. Рішенням Полтавського обласного суду 26 жовтня 1939 р. справу припинено у зв'язку зі смертю обвинуваченого. Реабілітований Верховним Судом УРСР 1 лютого 1958 р.

ВАРВ'ЯНСЬКИЙ Григорій Степанович, 1895 р., смт Решетилівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Бухгалтер аптекоуправління. Заарештований 13 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 вересня 1989 р.

ВАРВ'ЯНСЬКИЙ Данило Савич, 1880 р., с. Братешки Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Братешки. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 14 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 26 лютого 1930 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 вересня 1989 р.

ВАРВ'ЯНСЬКИЙ Іван Григорович, 1915 р., с. Бакай Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бакай. Кочегар. Заарештований 30 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 листопада 1989 р.

ВАРВ'ЯНСЬКИЙ Кузьма Іванович, 1906 р., с. Каленики Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Каленики. Колгоспник. Заарештований 26 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 листопада 1989 р.

ВАРВ'ЯНСЬКИЙ Никифор Тимофійович, 1905 р., с. Бакай Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Потеряйки Решетилівського р-ну. Колгоспник. Заарештований 24 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 червня 1989 р.

ВАРВ'ЯНСЬКИЙ Павло Гнатович, 1898 р., с. Новоселівка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта не вказана. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 2 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1989 р.

ВАРВ'ЯНСЬКИЙ Павло Григорович, 1902 р., с. Бакай Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бакай. Тимчасово не працював. Уперше заарештований 20 серпня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 листопада 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Вдруге заарештований 30 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 18 жовтня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 червня 1986 р. та 18 серпня 1989 р.

ВАРВ'ЯНСЬКИЙ Панас Іванович, 1909 р., с. Каленики Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Каленики. Колгоспник. Заарештований 24 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 жовтня 1989 р.

ВАРВ'ЯНСЬКИЙ Трохим Дмитрович, 1901 р., с. Слюсарі Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Слюсарі. Без певного місця роботи. Заарештований 13 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27 жовтня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 квітня 1989 р.

ВАРВ'ЯНСЬКИЙ Яків Андрійович, 1907 р., с. Каленики Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Кошкалди Решетилівського р-ну. Колгоспник. Заарештований 4 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 листопада 1989 р.

ВАРДА Борис Володимирович, 1888 р., с. Безсали Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта вища. Проживав у с. Безсали. Лікар. Заарештований 29 серпня 1938 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 2 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 28 грудня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 8 травня 1958 р.

ВАРДАЄВ Калямбус Ісаакович, 1909 р., м. Урмія (Іран), ассірієць, із селян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Працівник міжрайбази. Заарештований 5 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 1 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 25 серпня 1959 р.

ВАРГА Олександр Іванович, 1892 р., с. Мезотропо (Угорщина), угорець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 серпня 1989 р.

ВАРЕНИК Кіндрат Павлович, 1887 р., с. Бабаківка Білопільського р-ну Сумської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник артілі. Заарештований 4 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21–23 березня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 28 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 15 серпня 1958 р.

ВАРЕНІКОВ Петро Костянтинович, 1903 р., с. Худоліївка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Мобілізований до лав Червоної Армії. Заарештований 29 вересня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 353-ї стрілецької дивізії 11 грудня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 листопада 1994 р.

ВАРЕНКО Єфросинія Опанасівна, 1889 р., с. Попівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Попівка. Без певного місця роботи. Заарештована 15 червня 1945 р. Засуджена Військовим трибуналом 19 липня 1945 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавським обласним судом 23 листопада 1990 р.

ВАРЕНКО Роман Кузьмич, 1887 р., с. Попівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Попівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Тайшетському таборі НКВС СРСР. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 січня 1990 р.

ВАРИВОДА Конон Антонович, 1888 р., с. Старий Орлик Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Старий Орлик. Садівник колгоспу. Заарештований 10 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 1 червня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 21 лютого 1989 р.

ВАРИНИЧЕНКО-ВРОНЧЕНКО Іван Федорович, 1903 р., с. Щучинці Жмеринського р-ну Вінницької обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Воєнрук бібліотечного технікуму. Заарештований 11 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) за шпигунство до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 6 червня 1958 р.

ВАРИЧ Антон Максимович, 1880 р., с. Степуки Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Степуки. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 березня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 22 жовтня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

ВАРИЧ Григорій Ілліч, 1913 р., с. Малий Кобелячок Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Нові Санжари Полтавської обл. Лаборант кухні будинку відпочинку. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС Комі

АРСР (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ВАРИЧ Ілля Аверкович, 1872 р., с. Малий Кобелячок Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Нові Санжари. Сторож будинку відпочинку. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 вересня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну агітацію до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 26 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 травня 1989 р.

ВАРІЧ Іван Нестерович, 1909 р., с. Павлівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 5 листопада 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 січня 1934 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 березня 1995 р.

ВАРФОЛОМЄЄВ Василь Степанович, 1882 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Робітник заводу. Заарештований 10 червня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 11 вересня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 жовтня 1995 р.

ВАРЧЕНКО Василь Степанович, 1896 р., с. Литвяки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Новачиха Хорольського р-ну. Вчитель неповної СШ. Заарештований 14 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 жовтня 1958 р.

ВАРЧЕНКО Ганна Панасівна, 1906 р., с. Великі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Великі Сорочинці. Домогосподарка. Заарештована 12 жовтня 1943 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 24 січня 1944 р. за ст. 54-3 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією майна. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 20 жовтня 1992 р.

ВАРЧЕНКО Філон Григорович, 1904 р., с. Солонці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Солонці. Без певного місця роботи. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1989 р.

ВАРШАВСЬКА-ГРОС Хана Веніамінівна, 1896 р., м. Лубни Полтавської обл., єврейка, із службовців, освіта середня спеціальна. Проживала у м. Лубни. Фельдшер райлікарні. Заарештована 21 грудня 1937 р. Засуджена Полтавським обласним судом 29 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 березня 1938 р. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 30 червня 1959 р.

ВАРШАЛОВИЧ Олександр Георгійович, 1874 р., м. Сгерж (Польща), литовець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Службовець школи ФЗН. Заарештований 7 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 жовтня 1938 р. у м. Харків. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 24 червня 1960 р.

ВАСАКОВСЬКИЙ Михайло Олексійович, 1907 р., с. Біляки Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта початкова. Проживав у с. Коржі Решетилівського р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований 24 травня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 3 жовтня 1935 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 15 червня 1990 р.

ВАСАКОВСЬКИЙ Олексій Михайлович, 1872 р., с. Біляки Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Коржівка Решетилівського р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований 24 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано у м. Полтава 18 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 травня 1989 р.

ВАСЕЙКО Степан Улянович, 1888 р., с. Підгороднє Люблінського воєводства (Польща), українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Абрамівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 21 січня 1938 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 жовтня 1989 р.

ВАСЕЦЬКИЙ Андрій Іванович, 1896 р., с. Новоіванівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Новоіванівка. Робітник радгоспу. Заарештований 2 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 жовтня 1989 р.

ВАСЕЦЬКИЙ Григорій Миколайович, 1878 р., с. Новоаврамівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Новоаврамівка. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 січня 1990 р.

ВАСЕЦЬКИЙ Іван Гаврилович, 1898 р., с. Новоаврамівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Заїчинці Семенівського р-ну Полтавської обл. Кравець. Заарештований 3 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 лютого 1960 р.

ВАСЕЦЬКИЙ Іван Степанович, 1906 р., с. Новоаврамівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Андіжан (Середня Азія). Експедитор сектору загального харчування Середньоазіатської залізниці. Заарештований 20 вересня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 13 січня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1990 р.

ВАСЕЦЬКИЙ Йосип Полікарпович, 1873 р., с. Клепачі Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Клепачі. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 лютого 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при ОДПУ 17 травня 1929 р. за ст. 58-10 КК УСРР до позбавлення права проживати у визначених місцях СРСР на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 грудня 1994 р.

ВАСЕЦЬКИЙ Микита Гаврилович, 1889 р., с. Заїчинці Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Заїчинці. Колгоспник. Заарештований 20 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27 квітня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 грудня 1958 р.

ВАСЕЦЬКИЙ Олександр Сильвестрович, 1899 р., с. Новоаврамівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у с. Миколаївка Глобинського р-ну Полтавської обл. Агроном. Заарештований 22 березня 1923 р. Засуджений Особливою комісією при НКВС 20 серпня 1923 р. (стаття КК не вказана) до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 жовтня 1994 р.

ВАСЕЦЬКИЙ Павло Миколайович, 1896 р., с. Костюки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Костюки. Швець. Заарештований 28 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 26 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1989 р.

ВАСЕЦЬКИЙ Петро Григорович, 1880 р., с. Новоіванівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Байрак Великобагачанського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 19 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 серпня 1989 р.

ВАСЕЦЬКИЙ Яків Іванович, 1881 р., с. Новоіванівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Новоіванівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 29 грудня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 липня 1989 р.

ВАСИК Іван Степанович, 1894 р., с. Чуднівці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Чуднівці. Агент облікового бюро ст. Ромодан. Заарештований 2 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував до 1940 р. у таборах НКВС СРСР Комі АРСР (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 грудня 1960 р.

ВАСИК (ВАСІК) Тимофій Іванович, 1883 р., с. Крупина (Польща), поляк, із службовців, освіта початкова. Проживав у с. Богданівка Семенів-

ського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 10 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 22 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 28 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 листопада 1989 р.

ВАСИЛЕВСЬКА Ганна Павлівна, 1885 р., м. Київ, білоруска, із робітників, освіта середня спеціальна. Проживала у м. Кобеляки Полтавської обл. Робітниця підприємства. Заарештована 8 серпня 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 січня 1945 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до заслання у Новосибірську обл. на 5 років. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 3 лютого 1989 р.

ВАСИЛЕВСЬКА Зінаїда Михайлівна, 1897 р., ст. Старосільці Білостоцького повіту (Польща), українка, із робітників, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Залізничниця. Заарештована 22 серпня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 листопада 1937 р. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 18 лютого 1959 р.

ВАСИЛЕВСЬКИЙ Владислав Олександрович, 1900 р., м. Лютомирськ (Польща), поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник заводу. Заарештований 24 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 лютого 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 лютого 1938 р. у м. Харків. Реабілітований Верховним Судом УРСР 25 квітня 1958 р.

ВАСИЛЕВСЬКИЙ Іван Миколайович, 1899 р., м. Люботин Харківської обл., українець, із дворян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник майстерні. Заарештований 26 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Харківським обласним судом 4 жовтня 1957 р.

ВАСИЛЕНКО Андрій Антонович, 1892 р., с. Солониця Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Семенівському р-ні Полтавської обл. Тесля колгоспу. Заарештований 3 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 листопада 1989 р.

ВАСИЛЕНКО Андрій Павлович, 1906 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 24 серпня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом 28-го стрілецького корпусу 25 серпня 1941 р. за ст. 72 «б» КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 28 серпня 1941 р. Реабілітований Білоруським військовим судом 11 серпня 1996 р.

ВАСИЛЕНКО Андріян Петрович, 1885 р., ст. Галещина Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта неповна середня. Проживав у м. Полтава. Майстер паровозоремонтного заводу. Заарештований 5 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 серпня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до розстрілу. Вирок виконано 25 серпня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 вересня 1959 р.

ВАСИЛЕНКО Антон Михайлович, 1908 р., с. Велика Павлівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велика Павлівка. Робітник сільгоспартілі. Заарештований 22 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Звільнений 3 листопада 1939 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 грудня 1994 р.

ВАСИЛЕНКО Борис Петрович, 1902 р., с. Веселий Поділ Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Веселий Поділ. Слюсар електростанції. Заарештований 25 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбував до 23 жовтня 1943 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 березня 1962 р.

ВАСИЛЕНКО Василь Михайлович, 1899 р., с. Велика Павлівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бобрівник Зіньківського р-ну. Без певних занять. Заарештований 3 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 лютого 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 17 квітня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 грудня 1958 р.

ВАСИЛЕНКО Віктор Степанович, 1909 р., м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Ленінград (Російська Федерація). Курсант військового морського інженерного училища. Заарештований 17 травня 1937 р. Засуджений

Військовим трибуналом Червонопрапорного Балтійського флоту 9 вересня 1937 р. за ст. 58-8 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Верховним Судом СРСР 13 березня 1940 р.

ВАСИЛЕНКО Віктор Федорович, 1887 р., смт Козельщина Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Жовтневе Семенівського р-ну Полтавської обл. Заарештований 24 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 квітня 1989 р.

ВАСИЛЕНКО Григорій Семенович, 1877 р., с. Великі Будища Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Будища. Без певних занять. Заарештований 25 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 січня 1990 р.

ВАСИЛЕНКО Данило Минович, 1885 р., с. Лукім'я Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 липня 1989 р.

ВАСИЛЕНКО Дмитро Андріянович, 1897 р., м. Пирятин Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Пирятин. Робітник скотобійні. Заарештований 19 лютого 1929 р. Вперше засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 30 липня 1929 р. (стаття КК не вказана) до 5 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Біломор-Балтійському таборі НКВС СРСР. Звільнений 2 червня 1933 р. Вдруге засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ (дата не вказана) за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1989 р.

ВАСИЛЕНКО Євгенія Олександрівна, 1921 р., м. Кременчук Полтавської обл., українка, із робітників, освіта середня спеціальна. Проживала у с. Підлужжя Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Касир на залізниці. Заарештована 21 жовтня 1943 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 30 травня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Визначенням Військового трибуналу військ НКВС Українського округу 27 лютого 1945 р. вирок скасовано. З-під варти звільнена.

ВАСИЛЕНКО Іван Антонович, 1859 р., с. Велика Павлівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велика Павлівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 жовтня 1929 р. Засуджений Полтавським окружним судом 18 листопада 1929 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 серпня 1993 р.

ВАСИЛЕНКО Іван Григорович, 1897 р., с. Велика Круча Пирятинського р-ну Полтавської обл., із селян, освіта початкова. У 1919 р. служив офіцером у військах УНР. З 1920 по 1927 рр. – служитель УАПЦ. Проживав у с. Велика Круча. Селянин-одноосібник. Уперше заарештований 17 березня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 7 червня 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Після відбуття покарання проживав у с. Велика Круча. Рахівник колгоспу. Вдруге заарештований 5 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 серпня 1958 р. та Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

ВАСИЛЕНКО Іван Степанович, 1895 р., с. Шамраївка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Червоноармієць. Заарештований 29 листопада 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 44-ї запасної стрілецької бригади Уральського ВО 11 січня 1944 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 листопада 1994 р.

ВАСИЛЕНКО Костянтин Андріянович, 1892 р., с. Велика Павлівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велика Павлівка. Без певних занять. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 10 січня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. 27 грудня 1937 р. покінчив життя самогубством. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 грудня 1958 р.

ВАСИЛЕНКО Леонтій Іванович, 1903 р., с. Тимофіївка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тимофіївка. Колгоспник. Заарештований 18 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 28 грудня 1959 р.

ВАСИЛЕНКО Микита Дмитрович, 1876 р., с. Нижня Ланна Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Нижня Ланна. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 8 травня 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

ВАСИЛЕНКО Микола Костянтинович, 1911 р., с. Очеретувате Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Очеретувате. Працівник радгоспу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 19 листопада 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 9 березня 1960 р.

ВАСИЛЕНКО Микола Олександрович, 1891 р., м. Валки Харківської обл., українець, із дворян, освіта середня (закінчив кадетський корпус) Проживав у м. Полтава. Електромеханік поліграфічної фабрики. Заарештований 22 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 жовтня 1989 р.

ВАСИЛЕНКО Микола Петрович, 1911 р., с. Комиші Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Комиші. Працівник радгоспу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ВАСИЛЕНКО Мусій Семенович, 1886 р., с. Грабівка Куликівського р-ну Чернігівської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Грабівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 30 грудня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Чернігівською обласною прокуратурою 3 червня 1989 р.

ВАСИЛЕНКО Никифор Степанович, 1875 р., с. Кроти Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Кроти. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 лютого 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 9–10 липня 1935 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-12 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 19 жовтня 1990 р.

ВАСИЛЕНКО Олександр Мартинович, 1895 р., с. Підлужжя Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Машиніст водокачки. Заарештований 2 листопада 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 17 серпня 1944 р. за ст. 54-3 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Військовим трибуналом Українського округу 12 жовтня 1945 р.

ВАСИЛЕНКО Олексій Павлович, 1896 р., с. Максимівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Максимівка. Колгоспник. Заарештований 15 липня 1940 р. Засуджений Полтавським обласним судом 30 вересня 1940 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 23 жовтня 1992 р.

ВАСИЛЕНКО Остап Степанович, 1909 р., с. Сватки Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сватки. Колгоспник. Заарештований 2 листопада 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 19 березня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР на Далекому Сході. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 14 грудня 1992 р.

ВАСИЛЕНКО Павло Григорович, 1886 р., с. Западинці Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Западинці. Заарештований 4 листопада 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 січня 1930 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 січня 1990 р.

ВАСИЛЕНКО Павло Семенович, 1904 р., с. Хрещате Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хрещате. Заарештований 29 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 квітня 1989 р.

ВАСИЛЕНКО Петро Абрамович, 1912 р., с. Довгалівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 17 вересня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Куйбишевського гарнізону 23 жовтня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Військовою прокуратурою 3 лютого 1992 р.

ВАСИЛЕНКО Петро Андрійович, 1896 р., с. Нижня Ланна Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Нижня Ланна. Робітник залізничної станції. Заарештований 28 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 квітня 1959 р.

ВАСИЛЕНКО Петро Микитович, 1880 р., с. Комиші Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Комиші. Працівник радгоспу. Заарештований 9 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 січня 1990 р.

ВАСИЛЕНКО Пилип Володимирович, 1897 р., с. Кроти Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кроти. Тесля колгоспу. Заарештований 14 березня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 19 лютого 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 26 листопада 1992 р.

ВАСИЛЕНКО Свирид Власович, 1888 р., с. Кирияківка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Глобине Полтавської обл. Працівник цукрозаводу. Заарештований 18 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 червня 1989 р.

ВАСИЛЕНКО Севастян Семенович, 1887 р., с. Грабарівка Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Грабарівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 18 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 січня 1990 р.

ВАСИЛЕНКО Семен Дмитрович, 1885 р., с. Іванівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Павлівка Кобеляцького р-ну. Сторож. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ВАСИЛЕНКО Семен Іванович, 1888 р., с. Чорноглазівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Троцьки Козельщинського р-ну. Колгоспник. Заарештований 16 березня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 12 травня 1945 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 грудня 1991 р.

ВАСИЛЕНКО Степан Павлович, 1880 (1875, 1878) р., с. Іванівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Іванівка. Селянин-одноосібник. Вперше заарештований 10 вересня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 2 листопада 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Після відбуття покарання проживав у с. Іванівка. Без певного місця роботи. Вдруге заарештований 20 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Солікамських таборах НКВС СРСР. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р. та 12 лютого 1990 р.

ВАСИЛЕНКО Степан Семенович, 1887 р., с. Дейкалівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дейкалівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 жовтня 1929 р. Засуджений Надзвичайною сесією Полтавського окружного суду 19 листопада 1929 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до розстрілу з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 жовтня 1993 р.

ВАСИЛЕНКО Трохим Якович, 1880 р., с. Іванівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Іванівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 вересня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 2 листопада 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ВАСИЛЕНКО Федір Миколайович, 1901 р., с. Любимівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Воронеж (Російська Федерація). Червоноармієць. Заарештований 15 січня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Воронезького гарнізону 17 лютого 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до розстрілу. За постановою Військового трибуналу Південно-Західного фронту 24 лютого 1942 р. вирок замінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом СРСР 11 лютого 1965 р.

ВАСИЛЕНКО Федот Іванович, 1896 р., с. Велика Павлівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бобрівник Зіньківського р-ну. Робітник цегельного заводу. Заарештований 8 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 вересня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 7 вересня 1960 р.

ВАСИЛЕНКО Яким Володимирович, 1911 р., с. Кроти Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Перебував у Суздальському спецтаборі НКВС СРСР після звільнення з німецького полону. Заарештований 20 березня 1942 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 серпня 1942 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом Московського ВО 24 червня 1957 р.

ВАСИЛЕЦЬ Іван Іович, 1877 р., с. Васильці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Левенцівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 23 лютого 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 грудня 1989 р.

ВАСИЛЕЦЬ Олексій Юхимович, 1907 р., с. Васильці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Парасковіївка Полтавського р-ну. Працівник радгоспу. Заарештований 9 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 1 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 квітня 1989 р.

ВАСИЛЕЦЬ Павло Махтійович, 1903 р., с. Васильці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Васильці. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 10 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 серпня 1989 р.

ВАСИЛЕЦЬ Тимофій Олексійович, 1901 р., с. Свинківка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Колгоспник. Заарештований 5 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 листопада 1989 р.

ВАСИЛЕЦЬ Федір Каленикович, 1900 р., с. Улянівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рунівщина Полтавського р-ну. Завідувач магазину. Заарештований 18 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 31 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 28 грудня 1961 р.

ВАСИЛЕЦЬ Яків Максимович, 1905 р., с. Мар'ївка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рунівщина Полтавського р-ну. Водій колгоспу. Заарештований 9 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 листопада 1989 р.

ВАСИЛИНА Микола Васильович, 1887 р., м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Крюків. Пенсіонер. Заарештований 22 травня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 16 серпня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 12 жовтня 1956 р.

ВАСИЛЬЄВ Дмитро Олексійович, 1906 р., с. Клепачі Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Клепачі. Колгоспник. Заарештований 2 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 жовтня 1957 р.

ВАСИЛЬЄВ Іван Степанович, 1893 р., с. Карантин Онуфріївського р-ну Кіровоградської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Карантин. Колгоспник. Заарештований 10 квітня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Коле-

гії ДПУ УСРР 26 липня 1932 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 лютого 1990 р.

ВАСИЛЬЄВ Микита Якимович, 1898 р., м. Світловодськ Кіровоградської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Велика Кохнівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Робітник електростанції. Заарештований 4 травня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 2–5 серпня 1935 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 13 жовтня 1992 р.

ВАСИЛЬЄВ Микола Данилович, 1892 р., с. Карантин Онуфріївського р-ну Кіровоградської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Карантин. Колгоспник. Заарештований 10 квітня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 липня 1932 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 лютого 1990 р.

ВАСИЛЬЄВ Олександр Степанович, 1911 р., с. Черкасівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Черкасівка. Бухгалтер залізничної станції. Заарештований 26 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР м. Свободний Амурської обл. (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 листопада 1989 р.

ВАСИЛЬЄВ Петро Васильович, 1891 р., м. Смоленськ (Російська Федерація), росіянин, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Залізничник. Заарештований 29 січня 1946 р. Засуджений Військовим трибуналом Південної залізниці 12 квітня 1946 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 травня 1991 р.

ВАСИЛЬЄВ Степан Андрійович, 1892 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Робітник губземвідділу. Заарештований 27 вересня 1920 р. Засуджений Особливим відділом Південного фронту 24 жовтня 1920 р. (стаття КК не вказана) до ув'язнення до закінчення громадянської війни. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 лютого 1994 р.

ВАСИЛЬЄВ Степан Андріянович, 1892 р., с. Оболонь Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Лісничий лісгоспу. Заарештований 25 серпня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 25–29 квітня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 червня 1991 р.

ВАСИЛЬЄВА Марія Михайлівна, 1894 р., м. Полтава, українка, соціальне походження не вказане, освіта середня. Проживала у м. Полтава. Телефоністка телеграфу. Заарештована 8 березня 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 травня 1944 р. за ст. 58-1 «а» КК РРФСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 31 липня 1989 р.

ВАСИЛЬЄВА Олександра Миколаївна, 1889 р., місце народження не вказане, українка, із дворян, освіта вища (Санкт-Петербурзький університет, 1915 р.). Проживала у м. Полтава. Вчителька. Заарештована 4 грудня 1947 р. Засуджена Полтавським обласним судом 14 лютого 1948 р. за ст. 54-2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітована Верховним Судом СРСР 18 січня 1961 р.

ВАСИЛЬКІВСЬКА Людмила Дмитрівна, 1923 р., смт Угроїди Краснопільського р-ну Сумської обл., українка, із службовців, освіта незакінчена вища. Проживала у м. Полтава. Студентка. Заарештована 21 грудня 1948 р. Засуджена Військовим трибуналом військ МВС Полтавської обл. 29 січня 1949 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-11 КК УРСР до 25 років позбавлення волі. Звільнена за Указом ВР СРСР 27 березня 1953 р. Реабілітована Верховним Судом СРСР 28 березня 1963 р.

ВАСИЛЬЧЕНКО Василь Михайлович, 1888 р., м. Полтава, українець, із міщан, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Без певного місця роботи. Заарештований 6 серпня 1920 р. Засуджений Колегією Полтавської ГубНК 21 вересня 1920 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 22–23 вересня 1920 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 червня 1994 р.

ВАСИЛЬЧЕНКО Василь Петрович, 1904 р., с. Мусіївка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мусіївка. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 8 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 березня 1990 р.

ВАСИЛЬЧЕНКО Гаврило Іванович, 1915 р., с. Духове Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 28 грудня 1940 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС СРСР Ленінград-

ського ВО 7 березня 1941 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1994 р.

ВАСИЛЬЧЕНКО Григорій Васильович, 1880 р., с. Хомутець Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Попівка Миргородського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 12 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 24 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Після відбуття покарання проживав у м. Миргород Полтавської обл. Працівник за наймом. Заарештований вдруге 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 8 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р. та 21 лютого 1990 р.

ВАСИЛЬЧЕНКО Іван Федорович, 1910 р., с. Писарівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Писарівка. Колгоспник. Заарештований 24 жовтня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 11 березня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. За постановою Полтавського обласного суду 19 жовтня 1939 р. по суду виправданий. З-під варти звільнений.

ВАСИЛЬЧЕНКО Лука Іванович, 1888 р., с. Захарівка Херсонської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Непрацюючий інвалід. Заарештований 18 лютого 1920 р. Засуджений Полтавською ГубНК 21 квітня 1920 р. (стаття КК не вказана) до позбавлення волі на час громадянської війни. Амністований 16 червня 1920 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1995 р.

ВАСИЛЬЧЕНКО Михайло Іванович, 1899 р., с. Рудка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рудка. Бригадир колгоспу. Заарештований 14 жовтня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 25 лютого 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 5 червня 1959 р.

ВАСИЛЬЧЕНКО Михайло Юхимович, 1893 р., м. Полтава, українець, із кустарів, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Полтава. Викладач робітфаку будівельного інституту. Заарештований 5 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 20 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Північно-Східних таборах НКВС СРСР. Реабілітований Полтавським обласним судом 7 березня 1956 р.

ВАСІЛЬЄВ Михайло Костянтинович, 1912 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Вантажник на пристані. Заарештований 11 грудня 1940 р. Засуджений Полтавським обласним судом 12 лютого 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 24 квітня 1990 р.

ВАСІЛЬЄВ Тихін Андрійович, 1903 р., смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із священиків, освіта середня. Проживав у смт Опішня. Зоотехнік. Заарештований 31 травня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 жовтня 1939 р. за ст. 54-6 КК УРСР до 5 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 вересня 1989 р.

ВАСІН Петро Іванович, 1896 р., м. Кременчук Полтавської обл., росіянин, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Машиніст залізничної станції. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 31 грудня 1937 р. за ст. 58-6 КК РРФСР до розстрілу. Вирок виконано 19 січня 1938 р. у м. Харків. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 15 липня 1958 р.

ВАССАКІВСЬКИЙ Андрій Олексійович, 1897 р., с. Білики Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із священиків, освіта середня (закінчив Полтавську духовну семінарію). Проживав у м. Кобеляки Полтавської обл. Священнослужитель. Заарештований 2 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 серпня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 серпня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 липня 1989 р.

ВАССИКІРСЬКИЙ Опанас Степанович, 1894 р., с. Пригарівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із священиків, освіта не вказана. Проживав у с. Бродщина Кобеляцького р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 16 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом УРСР 11 березня 1990 р.

ВАСЬКО Гнат Зіновійович, 1893 р., с. Смотрики Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гірка Полонська Луцького р-ну Волинської обл. Агроном підсобного господарства в'язниці № 1 УМВС Волинської обл. Заарештований 3 серпня 1948 р. Засуджений Військовим трибуналом військ МВС Полтавської обл. 29 листопада 1948 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 25 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 8 квітня 1955 р.

ВАСЬКО Іван Дермидонтович, 1883 р., с. Олексіївка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Олексіївка. Тимчасово безробітний. Заарештований 18 вересня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 16 червня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 березня 1995 р.

ВАСЬКО Йосип Михайлович, 1888 р., с. Горобії Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Горобії. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 січня 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 7 травня 1931 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 січня 1990 р.

ВАСЬКО Пармен Михайлович, 1907 р., с. Горобії Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Тарандинці Лубенського р-ну. Колгоспник. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 листопада 1989 р.

ВАСЬКО Петро Михайлович, 1904 р., с. Горобії Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Горобії. Селянин-одноосібник. Вперше заарештований 4 лютого 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 7 травня 1931 р. за ст.ст. 54-11, 54-2 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Вдруге заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 листопада 1989 р. та 24 січня 1990 р.

ВАСЮК Григорій Остапович, 1894 р., с. Кротівщина Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кротівщина. Колгоспник. Заарештований 2 липня 1941 р. Засуджений Верховним Судом Татарської АРСР 8 жовтня 1941 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом РРФСР 17 липня 1990 р.

ВАСЮК Митрофан Михайлович, 1899 р., м. Скибівщина Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Скибівщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 травня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 26 серпня 1929 р. за ст.ст. 58-2, 58-11 КК РСФРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1995 р.

ВАСЮКОВ Абрам Дмитрович, 1903 р., с. Петровичі (обл. не вказана), росіянин, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник сільгоспінституту. Заарештований 22 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 вересня 1941 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 червня 1989 р.

ВАСЮТА Іван Іванович, 1910 р., с. Великий Кобелячок Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великий Кобелячок. Коваль. Заарештований 2 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 січня 1959 р.

ВАСЮТА Петро Андрійович, 1903 р., с. Великий Кобелячок Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великий Кобелячок. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР Біломоро-Балтійського управління. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 лютого 1990 р.

ВАСЮХНО Омелько Тимофійович, 1883 р., с. Харківці Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Харківці. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 12 квітня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 листопада 1989 р.

ВАТАЖОК Іван Остапович, 1887 р., с. Писарщина Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Пи-

сарщина. Робітник цукрозаводу. Заарештований 5 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 жовтня 1958 р.

ВАТУЛЯ Георгій Михайлович, 1893 р., с. Бовбасівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Товсте Семенівського р-ну Полтавської обл. Заарештований 25 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ВАТУЛЯ Микола Михайлович, 1895 р., с. Трубайці Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Трубайці. Бухгалтер цукрозаводу. Заарештований 5 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 14 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 листопада 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 жовтня 1958 р.

ВАТУЛЯ Михайло Кузьмич, 1893 р., с. Бригадирівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бригадирівка. Колгоспник. Заарештований 2 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 23 травня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 квітня 1991 р.

ВАУЛІН Анатолій Михайлович, 1885 р., м. Пржевальськ (Казахстан), росіянин, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Службовець заводу. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 січня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 серпня 1989 р.

ВАУЛІН Володимир Анатолійович, 1909 р., м. Даугавпілс (Латвія), росіянин, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Монтер радіовузла. Заарештований 20 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 лютого 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-7, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано (дата не вказана). Реабілітований Військовим трибуналом КВО 25 листопада 1960 р.

ВАХЕР Андрій Андрійович, 1883 р., с. Лауклюла (Естонія), естонець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Клязьма Московської обл. (Російська Федерація). Спеціаліст «Союзптахпродтресту». Заарештований 14 лютого 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 3 березня 1931 р. за ст. 54-7 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 січня 1990 р.

ВАХНЕНКО Ілля Ярестович, 1913 р., с. Кантемирівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць 771-го будівельного батальйону. Заарештований 16 лютого 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Сталінградського ВО 24–25 березня 1942 р. за ст.ст. 58-1 «б», 58-10 ч. 2, 58-11 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР ст. Весляна. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 21 квітня 1999 р.

ВАХНЕНКО Йосип Іванович, 1879 р., с. Хороше Озеро Борзнянського р-ну Чернігівської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Городище Чорнухинського р-ну Полтавської обл. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 жовтня 1959 р.

ВАХНІЙ Григорій Андрійович, 1891 р., с. Вереміївка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Полтава. Технік райшляхвідділу. Заарештований 10 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 28 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 31 липня 1957 р.

ВАХНІЙ Григорій Омелянович, 1896 р., с. Жуки Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Завідувач виробництва цегельного заводу. Заарештований 16 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 січня 1956 р.

ВАХНІН Олексій Іванович, 1889 р., с. Вербки Павлоградського р-ну Дніпропетровської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Гадяч Полтавської обл. Бухгалтер міжрайартілі книгокультторгу. Заарештований 12 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Пол-

тавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 серпня 1938 р.

ВАХНОВСЬКИЙ Станіслав Маркович, 1894 р., с. Летківка Тростянецького р-ну Вінницької обл., поляк, із службовців, освіта середня. Проживав у с-щі Скороходівської МТС Чутівського р-ну Полтавської обл. Бухгалтер заводу. Заарештований 3 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 11 березня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 березня 1997 р.

ВАЦ Михайло Гнатович, 1906 р., м. Дніпропетровськ, українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник заводу. Заарештований 7 березня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 27 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1990 р.

ВАЦ Никифор Тимофійович, 1909 р., с. Ваці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ваці. Візник відділу робітничого постачання Південної залізниці. Заарештований 12 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 7 січня 1944 р. за ст. 54-1 «б» КК УРСР до 15 років заслання з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР м. Воркута (Російська Федерація). Реабілітований Військовим трибуналом КВО 6 травня 1955 р.

ВАЦ Тимофій Євтухович, 1860 р., с. Микільське Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у м. Полтава. Двірник. Заарештований 26 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 червня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 квітня 1958 р.

ВАЦЬ Дмитро Дмитрович, 1911 р., с. Ваці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у с. Ваці. Візник залізничної станції. Заарештований 14 травня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ МВС Полтавської обл. 21 серпня 1944 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавським обласним судом 5 травня 1966 р.

ВАЦЬ Євлампій Олексійович, 1887 р., с. Ваці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Ковалівка Полтавського р-ну. Вантажник паливного складу ст. Полтава-Південна. Заарештований 16 жовтня 1937 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 4 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 24 березня 1992 р.

ВАЦЬ Макар Ілліч, 1892 р., с. Ваці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Микільське Полтавського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 10 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 травня 1995 р.

ВАШКІВ (ВАШКОВ) Микола Григорович, 1894 р., с. Сілець-Бенський (Польща), українець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Вчитель школи. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 грудня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 21 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 серпня 1989 р.

ВАЩЕНКО Василь Миколайович, 1867 р., с. Панфили Яготинського р-ну Київської обл., українець, із духовенства, освіта середня богословська. Проживав у м. Пирятин Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 30 червня 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 лютого 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 серпня 1989 р.

ВАЩЕНКО Василь Семенович, 1903 р., с. Кізлівка Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Служитель УАПЦ. Проживав у с. Харсики Чорнухинського р-ну. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Покарання відбував у таборі БАМ та у м. Норильськ (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 квітня 1989 р.

ВАЩЕНКО Герасим Іванович, 1901 р., с-ще Копіювате Канівського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Малий Кобелячок Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Служив псаломщиком при церквах, пізніше – без певного місця роботи. Заарештований 4 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 квітня 1989 р.

ВАЩЕНКО Григорій Павлович, 1896 р., с. Шилівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шилівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 січня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ВАЩЕНКО Євгеній Федорович, 1877 р., с. Жуки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із священнослужителів, освіта середня. Проживав у м. Пирятин Полтавської обл. Священнослужитель. Заарештований 30 червня 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 лютого 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 5 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 серпня 1989 р.

ВАЩЕНКО Іван Дмитрович, 1892 р., с. Милорадове Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Милорадове. Колгоспник. Заарештований 14 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27–28 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 лютого 1957 р.

ВАЩЕНКО Іван Дмитрович, 1909 р., с. Липове Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Липове. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 березня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 8 травня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р.

ВАЩЕНКО Іван Іванович, 1899 р., смт Чорнухи Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Служитель УАПЦ. У 1928 р. засуджений до 6 місяців примусової праці за невиконання плану хлібоздачі. Після відбуття покарання проживав у смт Чорнухи. Приймальник заготконтори райспоживспілки. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 квітня 1989 р.

ВАЩЕНКО Карпо Костянтинович, 1907 р., с. Липове Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 30 листопада 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом 38-ї армії 8 грудня 1941 р. за ст. 54-1 «б» КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 15 грудня 1941 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 грудня 1996 р.

ВАЩЕНКО Леонід Федорович, 1905 р., с. Келеберда Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 24 січня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 13-ї армії 31 січня 1943 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 лютого 1997 р.

ВАЩЕНКО Максим Федорович, 1877 р., с. Попівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Попівка. Колгоспник. Заарештований 20 листопада 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 30 травня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавським обласним судом 10 серпня 1990 р.

ВАЩЕНКО Михайло Васильович, 1902 р., с. Полузір'я Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із священиків, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Вантажник паливного складу. Заарештований 22 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 червня 1942 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1989 р.

ВАЩЕНКО Петро Леонтійович, 1898 р., смт Чорнухи Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Чорнухи. Без певного місця роботи. Заарештований 2 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 квітня 1989 р.

ВАЩЕНКО Спиридон Антонович, 1908 р., с. Дашківка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Старий Орлик (нині с. Радянське) Кобеляцького р-ну. Колгоспник. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 вересня 1959 р.

ВАЩЕНКО Федір Іванович, 1898 р., смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Опішня. Колгоспник. Заарештований 1 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 червня 1989 р.

ВАЩЕНКО Федір Степанович, 1902 р., с. Хитці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хитці. Колгоспник. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 травня 1989 р.

ВАЩЕНКО-ЗАХАРЧЕНКО Олександр Петрович, 1891 р., м. Красноград Харківської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Без певних занять. Заарештований 5 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 червня 1989 р.

ВАЩИНСЬКА Ганна Іванівна, 1850 р., с. Великий Кобелячок Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, неписьменна. Проживала у м. Кобеляки Полтавської обл. Домогосподарка. Відомості про арешт відсутні. Засуджена Полтавською ГубНК 10 серпня 1921 р. (стаття КК не вказана) до 1 року позбавлення волі умовно. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1997 р.

ВАЩУК Павло Васильович, 1921 р., рудник Жовта Річка Дніпропетровської обл., українець, із робітників, освіта незакінчена вища. Проживав у с. Старицьківка Машівського р-ну Полтавської обл. Директор школи. Заарештований 12 січня 1949 р. Засуджений Полтавським обласним судом 16 березня 1949 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом СРСР 19 червня 1973 р.

ВДОВЕНКО Іван Васильович, 1909 р., м. Лубни Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта середня. Проживав у м. Лубни. Священик Святотроїцької церкви (УАПЦ). Заарештований 16 липня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 27 серпня 1945 р. за ст.ст. 54-1«а», 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою у правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 березня 1992 р.

ВДОВИЧЕНКО Архип Родіонович, 1891 р., с. Демівка Чечельницького р-ну Вінницької обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у с. Веприк Гадяцького р-ну Полтавської обл. Вчитель. Заарештований 11 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 березня 1957 р.

ВЕБЕР Карл Андрійович, 1875 р., м. Смоленськ (Російська Федерація), латиш, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Гадяч Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 10 квітня 1944 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 липня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 5 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

ВЕБЛИЙ Олександр Іванович, 1893 р., с. Павлівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Без певного місця роботи. Заарештований 23 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 5 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 15 січня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 3 грудня 1957 р.

ВЕГАЛЕНКО Юрій Іванович, 1876 р., с. Іванівка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Іванівка. Колгоспник. Заарештований 11 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 1 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 23 березня 1957 р.

ВЕДМЕДЕНКО Іван Порфирович, 1895 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Механік харчопромкомбінату. Заарештований 16 березня 1935 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 вересня 1935 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 1 року нагляду за місцем проживання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 червня 1989 р.

ВЕДМІДЬ Архип Федорович, 1898 р., смт Машівка Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у смт Машівка. Селянин-одноосібник. Вперше заарештований 22 грудня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 11 березня 1930 р. за ст.ст. 16, 54-2, 54-10, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Вдруге заарештований 9 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 та 27 листопада 1989 р.

ВЕДМІДЬ Іван Тимофійович, 1896 р., смт Машівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта не вказана. Проживав у с. Олександрівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 січня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 27 квітня 1931 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 3 років за-

слання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1990 р.

ВЕДМІДЬ Іван Федорович, 1902 р., смт Машівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Машівка. Селянин-одноосібник. Вперше заарештований 22 грудня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 11 березня 1930 р. за ст.ст. 16, 54-2, 54-10, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Вдруге заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 та 27 листопада 1989 р.

ВЕДМІДЬ Митрофан Федорович, 1895 р., смт Машівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Машівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 грудня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 11 березня 1930 р. за ст.ст. 16, 54-2, 54-10, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 листопада 1989 р.

ВЕДМІДЬ Михайло Григорович, 1880 р., смт Машівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Машівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 грудня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 11 березня 1930 р. за ст.ст. 16, 54-2, 54-10, 54-11 КК УСРР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 листопада 1989 р.

ВЕДМІДЬ Опанас Власович, 1891 (1887) р., смт Машівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Олександрівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Вперше заарештований 1 липня 1929 р. Засуджений Полтавським окружним судом 27 серпня 1929 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 7-58, 45 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Після відбуття покарання проживав у с. Максимівка Карлівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Вдруге заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р. та 12 червня 1991 р.

ВЕДМІДЬ Степан Михайлович, 1907 р., смт Машівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 18 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 лютого 1990 р.

ВЕДЮК Василь Павлович, 1909 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Червоноармієць. Заарештований 26 червня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 272-ї стрілецької дивізії 31 липня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Військовою прокуратурою Ленінградського ВО 18 квітня 1996 р.

ВЕДЮК Микола Петрович, 1914 р., с. Нижня Будаківка Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Піски Лохвицького р-ну. Машиніст електростанції. Заарештований 24 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР м. Куйбишев (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 вересня 1989 р.

ВЕДЮК Юхим Родіонович, 1883 р., смт Машівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Машівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 грудня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 11 березня 1930 р. за ст.ст. 16, 54-2, 54-10, 54-11 КК УСРР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 листопада 1989 р.

ВЕЙГОНД Георгій Вітольдович, 1881 р., м. Київ, українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник госпіталю. Заарештований 21 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 30 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 листопада 1957 р.

ВЕЙСОВ Ісаак Михайлович, 1901 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Робітник військового шпиталю. Заарештований 24 червня 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 лютого 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 липня 1966 р.

ВЕЙСОВ Лев (Леонід) Михайлович, 1905 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із робітників, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Кременчук. Студент Київського лісотехнічного інституту. Заарештований 5 вересня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 6 грудня 1935 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 липня 1991 р.

ВЕКЛЕНКО Василь Трохимович, 1910 р., с. Кліщинці Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кліщинці. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 8 жовтня 1932 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 вересня 1956 р.

ВЕКЛЕНКО Іван Васильович, 1900 р., с. Кліщинці Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шушвалівка Глобинського р-ну Полтавської обл. Працівник радгоспу. Заарештований 1 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 22 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 жовтня 1989 р.

ВЕКЛЕНКО Михайло Степанович, 1873 р., с. Іванівка Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Іванівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 березня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 12 квітня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 січня 1990 р.

ВЕКЛЕНКО Яків Степанович, 1881 р., с. Іванівка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Іванівка. Працівник МТС. Заарештований 14 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 8 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 13 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 15 лютого 1957 р.

ВЕКСЛЕР Михайло Аркадійович, 1916 р., с. Теплик Вінницької обл., єврей, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Алма-Ата (Казахстан). Командир підрозділу діючої армії. Заарештований 20 квітня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 43-ї армії 8 травня 1943 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до розстрілу та позбавлення військового звання «лейтенант». Реабілітований Верховним Судом СРСР 7 червня 1943 р.

ВЕЛИКИЙ Кирило Григорович, 1894 р., м. Белз (Польща), українець, із селян, освіта вища. Проживав у с. Перевалівка Лохвицького р-ну Полтавської обл. Робітник-залізничник. Заарештований 3 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 вересня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 вересня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 8 січня 1960 р.

ВЕЛИКИХ Григорій Прокопович, 1904 р., Полтавська обл. (точні відомості відсутні), українець, із селян, освіта початкова. У серпні 1941 р. мобілізований до лав Червоної Армії. Червоноармієць 276-го запасного полку 21-ї стрілецької бригади. Заарештований 21 травня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 21-ї запасної стрілецької бригади 14 червня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до розстрілу. Вирок виконано 30 липня 1942 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 червня 1995 р.

ВЕЛИКОРИЦЬКИЙ (ВІЛЬКОРИЦЬКИЙ) Борис Іванович, 1926 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Червоноармієць. Заарештований 15 грудня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Туркменської РСР 23 березня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК ТРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна та з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 грудня 1994 р.

ВЕЛИКОРІДЬКО Марія Павлівна, 1916 р., м. Кременчук Полтавської обл., українка, із робітників, освіта неповна середня. Проживала у м. Кременчук Полтавської обл. Машиніст шорного цеху шкірзаводу. Заарештована 29 грудня 1946 р. Засуджена Полтавським обласним судом 24 березня 1947 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 9 грудня 1992 р.

ВЕЛИЧАЙ Афанасій Семенович, 1888 р., с. Лютенька Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лютенька. Колгоспник. Заарештований 25 грудня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 квітня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

ВЕЛИЧАЙ Василь Маркович, 1888 р., с. Лютенька Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лютенька. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 1 серпня 1932 р. за ст.ст. 54-2, 54-8, 54-11, 54-17 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 листопада 1989 р.

ВЕЛИЧАЙ-СУББОТА Федір Максимович, 1900 р., с. Соснівка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Лютенька. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 1 серпня 1932 р. за

ст.ст. 54-2, 54-8, 54-11, 54-17 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 листопада 1989 р.

ВЕЛИЧКО Антоніна Михайлівна, 1924 р., с. Струтенка Бердичівського р-ну Житомирської обл., українка, із селян, освіта середня спеціальна. Проживала у м. Карлсбад (Чехія). Актриса Будинку Червоної Армії. Заарештована 30 липня 1946 р. Засуджена Військовим трибуналом Центральної групи військ 25 вересня 1946 р. за ст. 58-1 «а» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна та з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 14 квітня 1994 р.

ВЕЛИЧКО Герасим Самсонович, 1896 р., с. Григорівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Григорівка. Колгоспник. Заарештований 7 червня 1938 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 16 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 16 жовтня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Верховним Судом СРСР 24 травня 1958 р.

ВЕЛИЧКО Іван Петрович, 1894 р., м. Зіньків Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Зіньків. Бригадир швейної артілі. Заарештований 20 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 20 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 5 лютого 1957 р.

ВЕЛИЧКО Іван Тимофійович, 1897 р., с. Великий Кобелячок Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великий Кобелячок. Колгоспник. Заарештований 10 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 січня 1959 р.

ВЕЛИЧКО Іван Харитонович, 1913 р., с. Новоселівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Загрунівка Зіньківського р-ну. Конюх. Заарештований 25 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 жовтня 1989 р.

ВЕЛИЧКО Максим Захарович, 1888 р., с. Березова Лука Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Березова Лука. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 листопада 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 23 грудня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1990 р.

ВЕЛИЧКО Микола Григорович, 1899 р., с. Скоробагатьки Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Скоробагатьки. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 21 березня 1931 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1990 р.

ВЕЛИЧКО Михайло Володимирович, 1900 р., с. Миргородщина Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Миргородщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 6 січня 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 травня 1995 р.

ВЕЛИЧКО Олександр Андрійович, 1891 р., Рогатинський р-н Івано-Франківської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Петрівка Полтавської обл. Робітник залізниці. Заарештований 9 лютого 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при УНКВС Полтавської обл. 25 березня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 21 червня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 вересня 1989 р.

ВЕЛИЧКО Омелян Федорович, 1881 р., с. Скоробагатьки Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Скоробагатьки. Колгоспник. Заарештований 4 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 березня 1990 р.

ВЕЛИЧКО Опанас Леонтійович, 1900 р., с. Хитці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хитці. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 січня 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 7 травня 1931 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 січня 1990 р.

ВЕЛИЧКО Петро Васильович, 1896 р., с. Шепелівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ше-

пелівка. Рахівник райлікарні. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 лютого 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 листопада 1989 р.

ВЕЛИЧКО Прокіп Федорович, 1898 р., с. Малики Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 11 березня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Ленінградського фронту 4 квітня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Помер у в'язниці 6 травня 1942 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 березня 1995 р.

ВЕЛИЧКО Трохим Терентійович, 1894 р., с. Нижня Будаківка Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Нижня Будаківка. Робітник бурякопункту. Заарештований 6 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21–23 березня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 17 квітня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 25 серпня 1959 р.

ВЕЛИЧКО Явдоха Петрівна, 1893 р., м. Пирятин Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Пирятин. Монашка. Заарештована 30 червня 1936 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 лютого 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 17 серпня 1989 р.

ВЕЛЬБЕЛЬ Король Феліксович, 1884 р., с. Чернятин Вінницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Степове Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 30 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р.

ВЕЛЬБЕЛЬ Станіслав Адамович, 1913 р., с. Чернятин Вінницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Степове Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 1 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 червня 1989 р.

ВЕЛЬМОЖНИЙ Павло Іванович, 1904 р., с. Білогорілка Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Служив на флоті. Заарештований 5 лютого 1935 р. Засуджений Військовим трибуналом Червонопрапорного Балтійського флоту 31 березня 1935 р. за ст.ст. 193-25, 58-10 КК РСФРР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Військовим Судом Центрального регіону України 24 червня 1997 р.

ВЕНГЕРАШ Олександр Іванович, 1901 р., х. Барабаші Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Барабаші. Учень учительської семінарії м. Пирятин Полтавської обл. Заарештований 24 липня 1921 р. Засуджений Полтавською ГубНК 20 вересня 1921 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну агітацію до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1994 р.

ВЕНГЕРОВ Рувім Аронович, 1900 р., м. Харків, єврей, із кустарів, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник кооперативу. Вперше заарештований 17 березня 1922 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 3 травня 1922 р. (стаття КК не вказана) як член партії меншовиків до 2 років заслання у Туркестан. Вдруге заарештований 17 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 21 липня 1956 р. та Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1994 р.

ВЕНГЕРОВ Соломон Аронович, 1904 р., м. Харків, єврей, із кустарів, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Перукар артілі. Заарештований 3 квітня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 жовтня 1939 р. (стаття КК не вказана) за участь у правотроцькістській терористичній організації до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 жовтня 1956 р.

ВЕНГЕРОВА-ТРІСОЧКА Мотрона Кіндратівна, 1903 р., м. Полтава, українка, із робітників, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Мотальниця артілі «Червоний ткач». Заарештована 5 липня 1938 р. Вперше засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 жовтня 1939 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбула. Звільнена 5 червня 1946 р. Вдруге засуджена Особливою нарадою при МДБ СРСР 1 червня 1949 р. (стаття КК не вказана) за участь у антирадянській організації до заслання на поселення у Красноярський край. Реабілітована Полтавським обласним судом 28 січня 1959 р.

ВЕНЕДИКТОВ Лука Михайлович, 1884 р., с. Калініно Гомельської обл. (Білорусь), росіянин, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник зв'язку. Заарештований 22 квітня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 8 липня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 3 лютого 1961 р.

ВЕНИК Олексій Олексійович, 1905 р., м. Шостка Сумської обл., українець, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Начальник військового складу. Заарештований 8 червня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 5 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-1 «б», 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 6 жовтня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 29 березня 1958 р.

ВЕПРИНСЬКИЙ Семен Аронович, 1908 р., м. Варшава (Польща), єврей, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Без певного місця роботи. Заарештований 26 квітня 1926 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ УСРР 25 червня 1926 р. (стаття КК не вказана) за належність до сіоністської організації «Гашомер-Гацоір» до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 грудня 1994 р.

ВЕПРИЦЬКИЙ Лаврентій Степанович, 1879 р., с. Ряське Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Ряське. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 березня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 14 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13, 54-16 КК УСРР до розстрілу. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 жовтня 1989 р.

ВЕПРИЦЬКИЙ Михайло Федорович, 1908 р., с. Ряське Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ряське. Колгоспник. Заарештований 21 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 листопада 1989 р.

ВЕРБАХОВСЬКИЙ Франц Йосипович, 1899 р., с. Сковородки Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта не вказана. Проживав у с. Михайлики Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 22 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1937 р. до розстрілу. Вирок виконано 22 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 грудня 1958 р.

ВЕРБИЦЬКА Олімпіада Костянтинівна, 1875 р., Кобеляцький р-н Полтавської обл., українка, із духовенства, освіта середня. 1893–1916 рр. – монахиня, 1916–1929 рр. – ігуменя Козельщинського Різдва Богородиці монастиря. Проживала у м. Полтава. Заарештована 27 лютого 1938 р. Засуджена Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 22 червня 1990 р.

ВЕРБИЦЬКИЙ Валерій Григорович, 1893 р., с. Норкович (Литва), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Робітник нафтобази. Заарештований 19 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ВЕРБИЦЬКИЙ Василь Володимирович, 1902 р., с. Уляни (Литва), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник підприємства. Заарештований 27 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 листопада 1989 р.

ВЕРБИЦЬКИЙ Василь Олексійович, 1903 р., с. Рудка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рудка. Рахівник колгоспу. Заарештований 7 жовтня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 25 лютого 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11, 54-12 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 5 червня 1959 р.

ВЕРБИЦЬКИЙ Гнат Васильович, 1902 р., м. Варшава (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 вересня 1989 р.

ВЕРБИЦЬКИЙ Сергій Данилович, 1894 р., с. Таранушичі Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Таранушичі. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 вересня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 17 листопада 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 березня 1990 р.

ВЕРБЛЮД Захар Макарович, 1912 р., смт Котельва Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Червоноармієць. Заарештований 13 липня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 348-ї стрілецької дивізії 10 серпня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 грудня 1997 р.

ВЕРБОВИЙ Гнат Григорович, 1880 р., с. Рунівщина Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Флорівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 січня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 28 лютого 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ВЕРБОВИЙ Захарій Григорович, 1875 р., с. Василівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта не вказана. Проживав у Харківській обл. Двірник товариства «Червоний Хрест». Заарештований 29 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 січня 1990 р.

ВЕРБОВИЙ Іван Іванович, 1902 р., с. Парасковіївка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Парасковіївка. Маляр паровозоремонтного заводу. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 1 січня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 липня 1966 р.

ВЕРБОВИЙ Микола Григорович, 1867 р. с. Василівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Максимівка Карлівського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 17 лютого 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 травня 1995 р.

ВЕРБОВИЙ Степан Назарович, 1906 р., с. Мале Ладижене Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник паровозоремонтного заводу. Заарештований 29 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС Комі АРСР (Російська Федерація). Реабілітований Прокуратурою Полтавської дільниці Харківської обл. 9 березня 1940 р.

ВЕРБОВИЙ Федір Іванович, 1907 р., с. Парасковіївка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у м. Полтава. Кочегар поїздів ст. Полтава-Південна. Заарештований 19 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано (дата не вказана). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 травня 1989 р.

ВЕРГІНСЬКИЙ Петро Миколайович, 1887 р., с. Комаргород Томашпільського р-ну Вінницької обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Лохвицькому р-ні Полтавської обл. Ваговий майстер цукрозаводу. Заарештований 28 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 березня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 червня 1959 р.

ВЕРГУН Гаврило Павлович, 1880 р., с. Матвіївка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Матвіївка. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 вересня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 січня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 серпня 1995 р.

ВЕРГУН Гнат Григорович, 1907 р., с. Маячка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 14 січня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 13-ї армії 23 січня 1942 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до розстрілу. Вирок виконано 31 січня 1942 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 лютого 1997 р.

ВЕРГУН Григорій Мойсейович, 1882 р., с. Матвіївка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Матвіївка. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 вересня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 січня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 серпня 1995 р.

ВЕРГУН Йосип Павлович, 1888 р., с. Матвіївка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Матвіївка. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 квітня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при ОДПУ 26 липня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 серпня 1994 р.

ВЕРГУН Оникій Костянтинович, 1878 р., с. Матвіївка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Матвіївка. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 вересня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 січня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 серпня 1995 р.

ВЕРГУН Параска Петрівна, 1906 р., с. Лівенське Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Маячка Новосанжарського р-ну. Колгоспниця. Заарештована 10 лютого 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 січня 1945 р. (стаття КК не вказана) як дружина зрадника Батьківщини до 5 років заслання у Казахстан. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 14 листопада 1989 р.

ВЕРГУН Степан Васильович, 1895 р., с. Мала Перещепина Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мала Перещепина. Колгоспник. Заарештований 7 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27–28 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 жовтня 1958 р.

ВЕРГУН Яким Костянтинович, 1875 р., с. Матвіївка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Матвіївка. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 вересня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 січня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 серпня 1995 р.

ВЕРЕВКІН Павло Гаврилович, 1886 р., с. Попівка Крупецького р-ну Курської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Полтава. Фельдшер-ветеринар управління військбуду. Заарештований 4 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 31 жовтня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 15 червня 1956 р.

ВЕРЕМЕЄВ Максим Степанович, 1897 р., с. Орлівка Чернігівської обл., українець, освіта початкова, із селян. Проживав у м. Полтава. Командир військового підрозділу. Заарештований 13 лютого 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 5 червня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 24 жовтня 1958 р.

ВЕРЕМЕЙЧУК Семен Артемович, 1896 р., с. Орепи Новгород-Волинського р-ну Житомирської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на ст. Гребінка Полтавської обл. Будівельник залізниці. Заарештований 15 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 31 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 жовтня 1956 р.

ВЕРЕМІЇВСЬКИЙ Юхим Дмитрович, 1882 р., с. Оболонь Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Оболонь. Колгоспник. Заарештований 21 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

ВЕРЕМІЙ Павло Йосипович, 1902 р., с. Микілка Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Микілка. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 грудня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 3–4 квітня 1933 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 квітня 1989 р.

ВЕРЕМІЙ Федір Йосипович, 1908 р., с. Микілка Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Микілка. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 грудня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 3–4 квітня 1933 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-14 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 квітня 1989 р.

ВЕРЕСКУН Федот Петрович, 1900 р., с. Черевки Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Машиніст заводу. Заарештований 21 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 18 вересня 1959 р.

ВЕРЕЩАГІН Михайло Іванович, 1890 р., с. Великий Бобрик Краснопільського р-ну Сумської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хитці Гадяцького р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований 5 серпня 1951 р. За-

суджений Військовим трибуналом МДБ Полтавської обл. 29 січня 1952 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-12, 109 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 червня 1990 р.

ВЕРЕЩАК Антон Іванович, 1901 р., с. Білецьківка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Білецьківка. Заарештований 21 лютого 1941 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 1 квітня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 14 вересня 1993 р.

ВЕРЕЩАКА Григорій Миколайович, 1883 р., м. Хорол Полтавської обл., українець, із дворян, освіта середня. Проживав у с. Хвощівка Хорольського р-ну Полтавської обл. Заарештований 21 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

ВЕРЕЩАКА Григорій Прохорович, 1897 р., с. Славки Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шкурупії Решетилівського р-ну. Столяр. Заарештований 27 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 вересня 1989 р.

ВЕРЕЩАКА Іван Андрійович, 1889 р., с. Веприк Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Веприк. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 березня 1933 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 31 липня 1933 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР Мордовської обл. (Російська Федерація). Постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР 24 березня 1934 р. звільнений за хворобою. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1989 р.

ВЕРЕЩАКА Іван Григорович, 1905 р., с. Хвощівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. 1927 р. висвячений на священика. Проживав у с. Засулля Лубенського р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований 21 березня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 липня 1933 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років заслання до Казахстану. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 серпня 1989 р.

ВЕРЕЩАКА Іван Павлович, 1896 р., с. Веприк Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Веприк. Бригадир колгоспу. Заарештований 6 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 9 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 28 грудня 1959 р.

ВЕРЕЩАКА (ВЕРЕЩАК) Клим Іванович, 1900 р., с. Попівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 8 листопада 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 162-ї стрілецької дивізії 17 грудня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 грудня 1996 р.

ВЕРЕЩАКА Микола Іванович, 1891 р., с. Кошівка Чорнобильського р-ну Київської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кошівка. Будівельник залізниці. Заарештований 24 червня 1929 р. Засуджений Полтавським обласним судом 16 листопада 1929 р. за ст.ст. 54-2, 54-8, 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 24 листопада 1929 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 12 грудня 1989 р.

ВЕРЕЩАКА Михайло Іванович, 1907 р., с. Зуївці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Вишняки Хорольського р-ну Полтавської обл. Вчитель школи. Заарештований 14 грудня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 25 лютого 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1990 р.

ВЕРЕЩАКА Ольга Павлівна, 1923 р., с. Білоцерківка Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта неповна середня. Проживала у с. Білоцерківка. Колгоспниця. Заарештована 9 жовтня 1947 р. Засуджена Полтавським обласним судом 23 грудня 1947 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітована Генеральною прокуратурою України 10 квітня 1992 р.

ВЕРЕЩАКА Павло Семенович, 1889 р., с. Світличне Варвинського р-ну Чернігівської обл., українець, із селян, освіта середня. Закінчив Прилуцьку духовну семінарію. Священик Успенського собору м. Миргород Полтавської обл. Заарештований 11 жовтня 1933 р. Кримінальна справа порушена у зв'язку з підозрою у здійсненні контрреволюційної діяльності. Відомості про винесення вироку і його зміст у справі відсутні. Постановою Полтавської обласної прокуратури (січень 1995 р.) кримінальну справу припинено за відсутністю складу злочину.

ВЕРЖИКОВСЬКИЙ Станіслав Іванович, 1892 р., с. Великі Коровинці Чуднівського р-ну Житомирської обл., поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кобеляки Полтавської обл. Службовець бази цукротресту. Заарештований 15 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 січня 1938 р. (стаття КК не вказана) за шпигунство на користь Польщі до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Верховним Судом УРСР 29 вересня 1956 р.

ВЕРИЧЕНКО Василь Францевич, 1909 р., м. Кобеляки Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кобеляки. Робітник-кожевник артілі. Заарештований 24 березня 1944 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 8 липня 1944 р. за ст. 54-1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 29 червня 1956 р.

ВЕРИЧКА Сергій Іванович, 1906 р., с. Жуки Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Мобілізований до лав Червоної Армії. Заарештований 27 березня 1938 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 3 жовтня 1938 р. за ст.ст. 58-7, 58-8, 58-11 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Помер у місцях ув'язнення 29 серпня 1942 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 23 листопада 1957 р.

ВЕРМАН Яків Адольфович, 1886 р., с. Лальзі (Литва), німець, із селян, освіта вища. Проживав у м. Київ. Службовець контори «Заготзерно». Заарештований 25 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 26 березня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 11 березня 1958 р.

ВЕРМЕНИЧ Григорій Степанович, 1921 р., смт Градизьк Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта середня спеціальна. Проживав у смт Градизьк. Служив на флоті. Заарештований 19 грудня 1946 р. Засуджений Військовим трибуналом Балтфлоту 20 січня 1947 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 4 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 травня 1995 р.

ВЕРМЕНИЧ (ВІРМЕНИЧ) Кирило Андрійович, 1894 р., смт Градизьк Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у смт Градизьк. Без певного місця роботи (за станом здоров'я). Заарештований 22 вересня 1924 р. Засуджений Кременчуцьким окружним судом 13 вересня 1927 р. за ст. 54-10 КК УСРР до розстрілу; 5 жовтня 1927 р. вирок змінено до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна та з поразкою в правах на 5 років і виселенням на 5 років за межі УСРР. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1995 р.

ВЕРМЕНКО Віктор Якович, 1900 р., м. Кобеляки Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Кобеляки. Відомості про місце роботи відсутні. Заарештований 7 квітня 1921 р. Засуджений Військовим трибуналом Полтавської губернії 26 травня 1921 р. за службу у Денікінській армії до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 лютого 1994 р.

ВЕРНЕР Мартин Мартинович, 1883 р., с. Скуяйні (Латвія), латиш, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Слюсар тютюнової фабрики. Заарештований 3 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 лютого 1938 р. (стаття КК не вказана) до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 5 березня 1942 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 травня 1957 р.

ВЕРНИГОРА Олексій Михайлович, 1899 р., с. Березова Рудка Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у с. Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Завуч школи. Заарештований 30 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 травня 1942 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 серпня 1989 р.

ВЕРНИГОРА Павло Федорович, 1893 р., с. Березова Рудка Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у м. Пирятин Полтавської обл. Завуч середньої школи. Заарештований 4 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 10 листопада 1959 р.

ВЕРНІК Олександра Іванівна, 1906 р., м. Полтава, українка, із робітників, освіта неповна середня. Проживала у м. Полтава. Майстер телефонно-телеграфної станції. Заарештована 30 листопада 1944 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 23 квітня 1945 р. По суду виправдана, з-під варти звільнена. Реабілітована Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 9 червня 1945 р.

ВЕРПЕТА Андрій Миколайович, 1899 р., с. Остапівка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у

с. Остапівка. Тесля. Заарештований 9 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 жовтня 1958 р.

ВЕРПЕТА Андрій Омелянович, 1909 р., с. Остапівка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Остапівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 листопада 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 березня 1931 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11, 54-13 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 5 квітня 1931 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 листопада 1989 р.

ВЕРПЕТА Василь Семенович, 1892 р., с. Остапівка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Остапівка. Будівельник при райраді. Заарештований 17 жовтня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 23 січня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 15 червня 1990 р.

ВЕРПЕТА Іван Антонович, 1888 р., с. Остапівка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Ливарник заводу «Комунар». Заарештований 20 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 18 квітня 1943 р. у м. Комсомольськ-на-Амурі (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 30 вересня 1959 р.

ВЕРПЕТА Микола Филимонович, 1908 р., с. Остапівка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Остапівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 листопада 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 березня 1931 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11, 56-17 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 листопада 1989 р.

ВЕРПЕТА Михайло Миколайович, 1912 р., с. Остапівка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Остапівка. Без певних занять. Заарештований 18 листопада 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 березня 1931 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-13 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 5 квітня 1931 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 листопада 1989 р.

ВЕРПЕТА Олександр Антонович, 1890 р., с. Остапівка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Остапівка. Конюх радгоспу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 вересня 1989 р.

ВЕРПЕТА Олександр Асонович, 1907 р., с. Остапівка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Остапівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 листопада 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 березня 1931 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11, 54-13 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 5 квітня 1931 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 листопада 1989 р.

ВЕРПЕТА Олена Спиридонівна, 1908 р., с. Остапівка Лубенського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у смт Оржиця Полтавської обл. Селянка-одноосібниця. Заарештована 19 січня 1931 р. Засуджена Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 березня 1931 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11, 56-17 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 27 листопада 1989 р.

ВЕРПЕТА Петро Васильович, 1908 р., с. Остапівка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Остапівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 листопада 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 березня 1931 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11, 54-13 до розстрілу. Вирок виконано 5 квітня 1931 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 листопада 1989 р.

ВЕРТ Арнольд Матвійович, 1894 р., м. Новоросійськ (Краснодарський край, Російська Федерація), німець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник птахофабрики. Заарештований 5 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 грудня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 22 грудня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 17 квітня 1959 р.

ВЕРТЕЛЕЦЬКИЙ Микола Сильвестрович, 1911 р., с. Краснознаменка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Краснознаменка. Студент 3-го курсу педагогічного технікуму. Вперше заарештований 27 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 21 червня 1932 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Термін покарання відбув. Вдруге заарештований 5 серпня

1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 жовтня 1958 р. та 16 січня 1990 р.

ВЕРТІЙ (ВЕРТІЄВ) Омелян Антонович, 1896 р., с. Семенівка Великобагачанського р-ну Полтавської обл., росіянин, із селян, освіта початкова. Червоноармієць 112-го окремого інженерного батальйону 37-ї армії. Заарештований 22 жовтня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Бухарського гарнізону 6 березня 1943 р. за ст.ст. 58-1 «б», 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 8 років ув'язнення з поразкою у правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом СРСР 19 квітня 1990 р.

ВЕРХОВЕНЬ Микола Іванович, 1899 р., смт Семенівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Без певного місця проживання. Безробітний. Заарештований 25 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 28 січня 1933 р. за ст.ст. 54-6, 16-80 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

ВЕРХОВИНІН Іван Фомич, 1885 р., с. Чуровичі Климовського р-ну Брянської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта початкова. Без певного місця проживання та занять. Заарештований 26 січня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 15 квітня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 квітня 1995 р.

ВЕРХОВОДА Олександр Іванович, 1881 р., с. Рокита Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рокита. Без певних занять. Заарештований 9 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 вересня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 17 жовтня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським УНКВС 16 червня 1989 р.

ВЕРХОВСЬКИЙ Дмитро Михайлович, 1901 р., с. Комарівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта початкова. Проживав у с. Ребали Карельської АРСР (Російська Федерація). Начальник фінансової частини військового будівництва. Заарештований 3 жовтня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом Ленінградського ВО 1 лютого 1938 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Військовим трибуналом Ленінградського ВО 22 травня 1989 р.

ВЕРХОВСЬКИЙ Максим Омелянович, 1889 р., с. Васильки Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Васильки. Лісник. Заарештований 30 вересня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 3 лютого 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 20 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 грудня 1992 р.

ВЕРХОВСЬКИЙ Федір Митрофанович, 1886 р., с. Наріжжя Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Наріжжя. Селянин-одноосібник. Вперше заарештований 19 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 24 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Вдруге заарештований 3 серпня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 11 липня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 березня 1990 р. та 27 лютого 1995 р.

ВЕРХОГЛЯД Дмитро Андрійович, 1893 р., с. Олексіївка Харківської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Абрамівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 24 березня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 18 січня 1962 р.

ВЕРХОГЛЯД Омелян Степанович, 1887 р., м. Пирятин Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Пирятин. Рахівник райлісгоспу. Заарештований 5 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 14 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 грудня 1961 р.

ВЕРХОГЛЯДОВ Олексій Андрійович, 1904 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Сортувальник ліспромартілі. Заарештований 25 березня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом 14-го стрілецького корпусу 28 червня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі та позбавленням військового звання «політрук». Реабілітований Верховним Судом СРСР 4 липня 1962 р.

ВЕРХОЛА Іван Федорович, 1888 р., с. Шостаки Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шостаки. Колгоспник. Заарештований у 1933 р. (точна дата не

вказана). Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 29 листопада 1933 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. З-під варти звільнений. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 вересня 1958 р.

ВЕРХОЛА Трохим Іванович, 1897 р., с. Макухівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Макухівка. Розсильний паровозного депо ст. Полтава-Південна. Заарештований 4 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР Комі АРСР (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 21 липня 1960 р.

ВЕРХОЛА Яків Семенович, 1899 р., с. Грабинівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта вища (закінчив Харківський інженерно-транспортний інститут). Проживав у м. Полтава. Начальник колісного цеху паровозоремонтного заводу. Заарештований 2 липня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 21 березня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 25 березня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 8 червня 1957 р.

ВЕРШАК Іван Володимирович, 1887 р., м. Сморгань (Польща), поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Службовець фабрики. Заарештований 8 січня 1933 р. Засуджений Лубенським народним судом 1 лютого 1933 р. Відомості про статті КК та вирок у справі відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 квітня 1995 р.

ВЕТУШКО Іван Кирилович, 1885 р., с. Сасинівка Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сасинівка. Завідувач свиноферми. Заарештований 1 березня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 9–10 липня 1935 р. за ст. 54-12 КК УСРР до 2 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 19 жовтня 1990 р.

ВЕТУШКО Федір Васильович, 1882 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у м. Миргород. Вантажник. Заарештований 12 грудня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 20 січня 1933 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 листопада 1989 р.

ВЕХА Іван Якович, 1887 р., с. Бондарі Кременчуцького р-ну Полтавської обл., поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Працівник електростанції. Заарештований 18 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 3 грудня 1957 р.

ВЕЦКУР Максим Михайлович, 1886 р., с. Мирони Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мирони. Обліковець колгоспу. Заарештований 26 листопада 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 7 липня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавським обласним судом 9 березня 1995 р.

ВЕЧЕРІК Анна Карлівна, 1900 р., м. Варшава (Польща), полька, із робітників, освіта початкова. Проживала у м. Кременчук Полтавської обл. Техробітниця міськради. Заарештована 27 грудня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 лютого 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 2 серпня 1989 р.

ВЕЧОРКО (ВЕЧІРКА) Олексій Митрофанович, 1901 р., м. Гадяч Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Гадяч. Селянин-одноосібник. Вперше заарештований 29 вересня 1922 р. Звільнений 20 жовтня 1922 р. Вдруге заарештований у 1926 р. (точна дата не вказана). Засуджений Роменським окружним судом 22 липня 1926 р. за ст. 58 КК УСРР до 1 року позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 квітня 1994 р.

ВИБИВАНЕЦЬ Василь Іванович, 1887 р., с. Баранівка Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Баранівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 березня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 1 квітня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 лютого 1990 р.

ВИБИВАНЕЦЬ Тимофій Антонович, 1893 р., с. Баранівка Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Баранівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 21 квітня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 січня 1990 р.

ВИДЮК Андрій Васильович, 1896 р., с. Дмитрівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Селещина Машівського р-ну. Формувальник ливарного цеху паровозоремонтного заводу. Заарештований 19 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою

при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3–4 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ВИДІОК Василь Кузьмич, 1899 р., с. Дмитрівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дмитрівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 6 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

ВИДІОК Григорій Овксентійович, 1892 р., смт Машівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Машівка. Стрілочник роз'їзду Південної залізниці. Заарештований 14 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21–23 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 14 квітня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 21 березня 1958 р.

ВИДІОК Костянтин Васильович, 1892 р., с. Дмитрівка Машівського р-ну Полтавської обл. Ваговик держмлина. Заарештований 27 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 червня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 квітня 1958 р.

ВИДІОК Леонтій Юхимович, 1913 р., смт Машівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Машівка. Робітник по ремонту дистанції шляху Південної залізниці. Заарештований 14 листопада 1938 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 5 січня 1939 р. за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-9, 54-11 КК УРСР до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом СРСР 16 вересня 1939 р.

ВИДІОК Сергій Іванович, дата народження не вказана, с. Андріївка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Андріївка. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 грудня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 31 березня 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

ВИЛУПКО Остап Іванович, 1909 р., смт Котельва Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 21 січня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом 7-ї гвардійської армії 16 лютого 1944 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Військовою прокуратурою КВО 6 вересня 1991 р.

ВИЛЬЧИНСЬКИЙ Владислав Олександрович, 1896 р., Старокостянтинівський р-н Хмельницької обл., поляк, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Карлівка Полтавської обл. Агроном колгоспу. Заарештований 31 липня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 5 липня 1958 р.

ВИНИЧЕНКО Людмила Миколаївна, 1918 р., м. Ромни Сумської обл., українка, із робітників, освіта середня спеціальна. Проживала у м. Полтава. Робітниця підприємства. Заарештована 13 жовтня 1944 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 11 грудня 1944 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 23 січня 1992 р.

ВИНИЧЕНКО Яків Трохимович, 1880 р., м. Гадяч Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Гадяч. Бухгалтер дежстраху. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 березня 1959 р.

ВИННИК Микита Павлович, 1907 р., с. Чернещина Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Коротьківка Диканського р-ну. Рахівник колгоспу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 20 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 червня 1962 р.

ВИННИК Олексій Олександрович, 1913 р., м. Полтава, українець, із службовців, освіта середня спеціальна агротехнічна. Мобілізований до лав Червоної Армії. Заарештований 31 грудня 1936 р. Засуджений Військовим трибуналом 14-го стрілецького корпусу 17 лютого 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 травня 1995 р.

ВИННИК Петро Онисимович, 1887 р., с. Хитці Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хитці. Селя-

нин-одноосібник. Заарештований 24 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 30 грудня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1990 р.

ВИННИЧЕНКО Олександр Семенович, 1910 р., с. Хрулі Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хрулі. Колгоспник. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 22 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ВИНОГРАДЕЦЬ Іван Степанович, 1908 р., с. Олександрівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Олександрівка. Без певних занять. Заарештований 17 березня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 9 серпня 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано (дата не вказана). Реабілітований Полтавським обласним судом 24 серпня 1960 р.

ВИНОГРАДЕЦЬ Петро Степанович, 1907 р., с. Олександрівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Олександрівка. Коваль колгоспу. Заарештований 12 травня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 9 серпня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну агітацію до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано (дата не вказана). Реабілітований Полтавським обласним судом 24 серпня 1960 р.

ВИНОГРАДОВ Григорій Лукич, 1883 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Пенсіонер. Заарештований 19 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 23 липня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 вересня 1958 р.

ВИНОГРАДОВ Олександр Іванович, 1876 р., Костромська обл. (Російська Федерація), росіянин, із духовенства, освіта середня. Закінчив Костромську духовну семінарію. Проживав у м. Кобеляки Полтавської обл. Священик місцевої Юр'ївської церкви. Заарештований 23 листопада 1937 р. Звинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Відомості про винесення вироку і його зміст у справі відсутні. Постановою Полтавської обласної прокуратури від 17 квітня 1991 р. справу припинено за відсутністю складу злочину.

ВИНОГРАДСЬКИЙ Іван Андрійович, 1896 р., с. Вереміївка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Семенівка Полтавської обл. Інспектор райземуправління. Заарештований 11 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 8 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 серпня 1958 р.

ВИНОКУРОВ Ісай Мойсейович, 1900 р., с. Чауси Стародубського р-ну Брянської обл. (Російська Федерація), єврей, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник підприємства. Заарештований 9 серпня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 жовтня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 листопада 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 червня 1989 р.

ВИНЦЬКОВСЬКИЙ Каєтан Севастянович, 1888 р., с. Оріхівка Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлівка Перша Котелевського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 27 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 лютого 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 березня 1990 р.

ВИНЦІОН Олеонера Якубівна, 1886 р., м. Полтава, полька, із кустарів, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Робітниця фабрики. Заарештована 20 листопада 1937 р. Засуджена Полтавською обласною прокуратурою 11 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 19 грудня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 5 жовтня 1989 р.

ВИПОВСЬКИЙ Микола Миколайович, 1906 р., с. Карпилівка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Вереміївка Семенівського р-ну Полтавської обл. Завідувач розрахункового відділу селекційної станції. Заарештований 5 травня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 29 березня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 15 червня 1990 р.

ВИРВИХВІСТ Марія Леонтіївна, 1908 р., м. Володимир-Волинський Волинської обл., українка, із робітників, освіта початкова. Проживала у с. Кочубеївка Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспниця. Заарештована 26 травня 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 5

жовтня 1945 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавським обласним судом 17 квітня 1987 р.

ВИРЖЕМКОВСЬКИЙ Іван Львович, 1871 р., м. Луцьк, українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Пенсіонер. Заарештований 13 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 вересня 1989 р.

ВИРОДОВ Севастян Трохимович, 1890 р., с. Дудникове Полтавського р-ну Полтавської обл., росіянин, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дудникове. Заарештований 20 грудня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 9 травня 1931 р. за ст.ст. 54-11, 16, 54-8 , 56-17 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 серпня 1989 р.

ВИРЧЕНКО Мусій Данилович, 1900 р., с. Дучинці Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дучинці. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 травня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 серпня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 січня 1990 р.

ВИРЧУК Катерина Іванівна, 1900 р., м. Грубишево (Польща), українка, із службовців, освіта початкова. Проживала у м. Карлівка Полтавської обл. Повар ресторану. Заарештована 3 липня 1941 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 28 липня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна та з поразкою в правах на 5 років. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 4 червня 1991 р.

ВИСИЧ Григорій Карпович, 1892 р., с. Сапожине Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сапожине. Коваль колгоспу. Заарештований 16 грудня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 16 лютого 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1990 р.

ВИСИЧ Марко Йосипович, 1905 р., с. Кунцеве Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кунцеве. Колгоспник. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 квітня 1989 р.

ВИСИЧ Петро Фокійович, 1883 р., с. Кунцеве Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у м. Полтава. Сторож житлоспілки. Заарештований 6 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 5 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 квітня 1959 р.

ВИСІЧ Іван Михайлович, 1922 р., с. Буланове Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сапожине Полтавського р-ну. Колгоспник. Заарештований 22 червня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 21 липня 1941 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 70 ч. 2 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 січня 1993 р.

ВИСКРЕБЕНЦЕВ Єгор Єгорович, 1903 р., с. Вискребенці Мценського р-ну Орловської обл. (Російська Федерація), росіянин, із робітників, освіта початкова. Відбував покарання у с-щі Божкове Полтавського р-ну Полтавської обл. Заарештований 14 липня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 14 липня 1944 р. за ст. 54-14 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавським обласним судом 26 квітня 1991 р.

ВИСОВИК Йосип Йосипович, 1900 р., с. Рудь (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Черкащани Миргородського р-ну Полтавської обл. Без певного місця роботи. Заарештований 3 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 28 березня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 серпня 1989 р.

ВИСОТА Андрій Анастратович, 1887 р., с. Павлівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Павлівка. Тесля колгоспу. Заарештований 1 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

ВИСОЦЬКИЙ Павло Антонович, 1928 р., с. Гоголеве Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Прилуки Чернігівської обл. Червоноармієць. За-

арештований 29 вересня 1951 р. Засуджений Військовим трибуналом КВО 4 лютого 1952 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Військовою прокуратурою КВО 21 липня 1992 р.

ВИСОЦЬКИЙ Павло Олексійович, 1883 р., с. Яновщина Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Яновщина. Колгоспник. Заарештований 5 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 19 жовтня 1932 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 грудня 1989 р.

ВИСОЧИН Григорій Полікарпович, 1896 р., с. Нелюбівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Нелюбівка. Обліковець колгоспу. Заарештований 4 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27–28 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 лютого 1957 р.

ВИСОЧИН Лука Іванович, 1900 р., с. Нелюбівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Нелюбівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 27 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 лютого 1990 р.

ВИТВИЦЬКИЙ Василь Леонардович, 1874 р., с. Леляки Баришівського р-ну Київської обл., поляк, із службовців, освіта початкова. Проживав у смт Згурівка Яготинського р-ну Київської обл. Працівник цукрозаводу. Заарештований 10 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 26 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-10, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 березня 1959 р.

ВИТКО Федір Лукич, 1881 р., смт Решетилівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Решетилівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 25 березня 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 січня 1990 р.

ВИТКОВСЬКИЙ Микола Болеславович, 1891 р., с. Нораївка Гайсинського р-ну Вінницької обл., поляк, із службовців, освіта середня. Проживав у смт Семенівка Полтавської обл. Службовець радгоспу. Заарештований 13 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 24 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 21 липня 1959 р.

ВИТЧЕНКО Кор Григорович, 1887 р., с. Солониця Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Солониця. Колгоспник. Заарештований 2 липня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 28 серпня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 лютого 1995 р.

ВИТЮК-КАЗМИРЧУК Олена Аврамівна, 1916 р., с. Маркуші Бердичівського р-ну Житомирської обл., українка, про соціальний стан відомостей немає, освіта неповна середня. Проживала у м. Полтава. Робітниця фабрики. Заарештована 17 жовтня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. (стаття КК не вказана) «як соціально небезпечний елемент» до позбавлення права проживати у визначених місцях СРСР протягом 5 років. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 11 квітня 1981 р.

ВИТЯЗЬ Григорій Миколайович, 1888 р., Хмельницька обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Карлівка Полтавської обл. Робітник підприємства. Заарештований 16 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1953 р.

ВИХРЕНКО Василь Абрамович, 1904 р., х. Сухарів Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Кринки Глобинського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 21 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 травня 1989 р.

ВИХРЕНКО Василь Якович, 1906 р., с. Василівка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Василівка Семенівського р-ну. Заарештований 5 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 грудня 1958 р.

ВИХРЕНКО Григорій Аврамович, 1916 р., с. Василівка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Семенівському р-ні. Працівник Веселоподільського цукрокомбінату (село не вказане). Заарештований 23 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 7 січня 1967 р.

ВИХРЕНКО Дем'ян Петрович, 1912 р., с. Василівка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Василівка. Без певного місця роботи. Заарештований 31 січня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 9 квітня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1990 р.

ВИХРЕНКО Михайло Абрамович, 1909 р., с. Василівка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Веселий Поділ Семенівського р-ну. Вантажник цукрозаводу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 листопада 1989 р.

ВИХРЕНКО Никифор Миронович, 1899 р., с. Зубані Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Зубані. Працівник радгоспу. Заарештований 27 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 вересня 1960 р.

ВИХРЕНКО Трохим Матвійович, 1902 р., с. Зубані Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зубані. Працівник радгоспу. Заарештований 20 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Південних таборах Бурятсько-Монгольської АРСР (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1989 р.

ВИХРЕСТОВА Софія Григорівна, 1882 р., с. Горби Глобинського р-ну Полтавської обл., українка, із дворян, освіта середня. Проживала у с. Веселий Поділ Семенівського р-ну Полтавської обл. Завідувачка їдальні. Заарештована 14 грудня 1938 р. Засуджена Полтавським обласним судом 15 січня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. До 1943 р. перебувала у таборах НКВС СРСР Мордовської АРСР (Російська Федерація). Звільнена достроково за станом здоров'я. Реабілітована Верховним Судом УРСР 21 квітня 1961 р.

ВИЧЕНКО Іван Іванович, 1905 р., с. Тимофіївка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тимофіївка. Працівник радгоспу. Заарештований 18 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 28 грудня 1959 р.

ВИЧЕНКО Яків Андрійович, 1880 р., с. Тимофіївка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тимофіївка. Колгоспник. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 січня 1990 р.

ВИЧКО Іван Васильович, 1904 р., с. Старий Іржавець Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Старий Іржавець. Колгоспник. Заарештований 9 листопада 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 17 квітня 1945 р. за ст. 54-3 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 лютого 1992 р.

ВИШАР Гаврило Андрійович, 1911 р., с. Мостовіщина Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Красногорівка Великобагачанського р-ну. Колгоспник. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 серпня 1958 р.

ВИШАР Іван Семенович, 1894 р., с. Балаклія Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мушти Решетилівського р-ну Полтавської обл. Різноробочий. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 23 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 листопада 1989 р.

ВИШАР Микола Семенович, 1896 р., с. Балаклія Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Балаклія. Селянин-одноосібник. Вперше заарештований 13 вересня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 4 листопада 1929 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Вдруге заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 15 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 вересня 1989 р. та 2 жовтня 1989 р.

ВИШИНСЬКА (ЯМАНДЕЙ) Валерія Володимирівна, 1924 р., м. Полтава, росіянка, із службовців, освіта неповна середня. Проживала у м. Бухарест (Румунія). Без певних занять. Заарештована 2 серпня 1947 р. Засуджена Військовим трибуналом військ Радянської Армії у м. Бухаресті 3 вересня 1947 р. за ст. 58-1 «а» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією особистого майна. Реабілітована Верховним Судом СРСР 30 листопада 1967 р.

ВИШИНСЬКИЙ Георгій Григорович, 1910 р., с. Липецьке Чечельницького р-ну Вінницької обл., поляк, із дворян, освіта середня. Проживав у м. Глобине Полтавської обл. Службовець установи. Заарештований 22 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 26 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 1 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 жовтня 1956 р.

ВИШИНСЬКИЙ Сигізмунд Іванович, 1913 р., с. Буша Ямпільського р-ну Вінницької обл., поляк, із службовців, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Покровська Багачка Хорольського р-ну Полтавської обл. Службовець МТС. Заарештований 24 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 січня 1938 р. (стаття КК не вказана) за шкідництво та зв'язок з агентом польської розвідки до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 6 квітня 1956 р.

ВИШКВАРОК Митрофан Васильович, 1905 р., м. Луганськ, українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Суздаль (Російська Федерація). Утримувався у спецтаборі НКВС. Заарештований 1 квітня 1942 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 серпня 1942 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом Московського ВО 24 червня 1957 р.

ВИШНЕВСЬКИЙ Іван Теофілович, 1896 р., м. Варшава (Польща), поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник електростанції. Заарештований 26 листопада 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 15 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-9 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 грудня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом Московського ВО 17 листопада 1958 р.

ВІВТОНІЧЕНКО Данило Абрамович, 1897 р., с. Пустовійтове Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Пустовійтове. Колгоспник. Заарештований 16 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Солікамських таборах НКВС СРСР (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 жовтня 1989 р.

ВІГДЕРЗОН Йосип Мейзерович, 1906 р., м. Вінниця, єврей, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Вінниця. Приватний учитель. Заарештований 11 липня 1924 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 12 грудня 1924 р. за ст. 61 КК УСРР до 3 років заслання до Кіркраю; 21 серпня 1925 р. вирок змінено на виселення до Палестини. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 квітня 1995 р.

ВІДАН Бер Лейбович, 1898 р., м. Двінськ (Білорусь), єврей, із службовців, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Завідувач технічного навчання електростанцій. Заарештований 14 травня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 17 березня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавським обласним судом 21 вересня 1955 р.

ВІЗГЕРД (ВИЗГЕРД) Климентій Болеславович, 1895 р., м. Каунас (Литва), литовець, із робітників, освіта початкова. Проживав у смт Нові Санжари Полтавської обл. Майстер підприємства. Заарештований 1 серпня 1949 р. Засуджений Полтавським обласним судом 14 жовтня 1949 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Прокуратурою України 9 вересня 1991 р.

ВІЗГОРОДСЬКИЙ Яків Юхимович, 1900 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із робітників, освіта неповна середня. Проживав у м. Кременчук. Робітник підприємства. Заарештований 21 серпня 1924 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 10 жовтня 1924 р. за ст. 61 КК УСРР до 3 років заслання до Сибіру. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 вересня 1989 р.

ВІЗИР Йосип Андрійович, 1898 р., с. Попівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у смт Ромодан

Миргородського р-ну. Колгоспник. Заарештований 27 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 23 липня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 вересня 1958 р.

ВІЗІР Андрій Іванович, 1905 р., с. Попівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища (закінчив ветеринарний інститут). Проживав у смт Володимирець Рівненської обл. Завідувач ветлікарні. Заарештований 28 липня 1947 р. Засуджений Полтавським обласним судом 24 вересня 1947 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом УРСР 24 квітня 1990 р.

ВІЗІР Феодосій Тимофійович, 1893 р., с. Покровське Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Покровське. Колгоспник. Заарештований 11 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР Красноярського краю (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 13 травня 1965 р.

ВІЗІТОВ Андрій Дмитрович, 1913 р., м. Бельці (Молдова), українець, із службовців, освіта неповна середня. Проживав у с. Петрівка Миргородського р-ну Полтавської обл. Вчитель школи. Заарештований 29 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 лютого 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 серпня 1989 р.

ВІКТОРОВСЬКИЙ Федір Йосипович, 1892 р., с. Віленька Коростишівського р-ну Житомирської обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шилівка Решетилівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 10 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 лютого 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 вересня 1989 р.

ВІЛЬГОРСЬКИЙ (ВЕЛІГОРСЬКИЙ) Юлій Іванович, 1878 р., с. Тальянки Тальнівського р-ну Черкаської обл., поляк, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Завідувач аптеки. Заарештований 23 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 серпня 1989 р.

ВІЛЬК Денис Іванович, 1923 р., с. Чобручі (Молдова), українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Мала Кохнівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Учень 6-го класу Кременчуцької школи. Заарештований 16 січня 1939 р. Засуджений Полтавським обласним судом 16 січня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 30 жовтня 1992 р.

ВІЛЬКОВСЬКА Вікторія Михайлівна, 1891 р., Старожинецький р-н Чернівецької обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Домогосподарка. Заарештована 26 березня 1945 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 29 травня 1945 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітована Верховним Судом УРСР 22 серпня 1964 р.

ВІЛЬКОВСЬКИЙ Михайло Іванович, 1886 р., м. Мацієв (Польща), українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Завгосп санаторію. Заарештований 22 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 грудня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 серпня 1989 р.

ВІЛЬХОВИЙ Микита Корнійович, 1878 р., с. Матяшівка Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Матяшівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 24 лютого 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

ВІЛЬЧЕПОЛЬСЬКИЙ Людвік Іванович, 1898 р., с. Шаровечка Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, неписьменний. Проживав у с. Рубанівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 25 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 21 січня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 13 січня 1961 р.

ВІЛЬЧИНСЬКА Євдокія Францівна, 1899 р., м. Київ, полька, із службовців, освіта середня. Проживала у м. Карлівка Полтавської обл. Службовець установи. Заарештована 20 грудня 1943 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 10 квітня 1944 р. за ст. 54-3 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 10 січня 1993 р.

ВІЛЬЧИНСЬКИЙ Броніслав Станіславович, 1900 р., с. Немечинці Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Латишівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 28 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-9, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

ВІЛЬЧУК Станіслав Андрійович, 1909 р., с. Гречана Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Селещина Машівського р-ну Полтавської обл. Робітник МТС. Заарештований 22 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 21 листопада 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 19 травня 1962 р.

ВІЛЬЧУР Абрам Ізраїльович, 1884 р., м. Полтава, єврей, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник підприємства. Заарештований 7 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 жовтня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 11 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 червня 1989 р.

ВІНАРКЕВИЧ Казимир Мар'янович, 1901 р., м. Варшава (Польща), поляк, із робітників, освіта неповна середня. Начальник штабу батальйону 225-го стрілецького полку. Заарештований 28 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) «як агент польської розвідки» до розстрілу. Вирок виконано 28 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 20 січня 1966 р.

ВІНАРКЕВИЧ-ДЕРІЙ Олександра Омелянівна, 1905 р., м. Чернігів, українка, із робітників, освіта початкова. Проживала у м. Лубни Полтавської обл. Друкарка відділення «Воєнторгу». Заарештована 10 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 січня 1938 р. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 26 січня 1966 р.

ВІНГЕЛАНТІС Антон Августович, 1898 р., м. Хорлупи (Польща), українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Могилівщина Пирятинського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 26 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 лютого 1938 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 лютого 1972 р.

ВІНІЧЕНКО Сергій Васильович, 1892 р., м. Кобеляки Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Завідувач оперативного відділу «Міжрайпромтекстильсоюз». Заарештований 8 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 6 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР Далекої Півночі м. Магадан (Російська Федерація). Звільнений 21 листопада 1940 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

ВІННИК Тимофій Андрійович, 1905 р., с. Бакумівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бакумівка. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбув у Амурських таборах НКВС СРСР (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1989 р.

ВІННИЦЬКА Оршуля Йосипівна, 1886 р., с. Гніла (Польща), полька, із селян, освіта початкова. Проживала в м. Полтава. Санітарка дитконсультації. Заарештована 21 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 19 грудня 1937 р. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 26 вересня 1989 р.

ВІННИЦЬКИЙ Володимир Тимофійович, 1895 р., м. Рівне, поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Вантажник ст. Лубни. Заарештований 16 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 травня 1962 р.

ВІННИЧЕНКО Яків Улянович, 1873 р., с. Землянки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Біляки Семенівського р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Відомості про арешт відсутні. Вперше засуджений Семенівським народним судом 16 жовтня 1936 р. за ст. 127 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Вдруге засуджений Харківським обласним судом 20 квітня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 56-21 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 червня 1994 р.

ВІННИЧУК Ганна Михайлівна, 1906 р., м. Балта Одеської обл., українка, із робітників, неписьменна. Проживала у м. Кременчук Полтавсь-

кої обл. Працівник воєнізованої охорони. 7 липня 1944 р. взято підписку про невиїзд. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 серпня 1945 р. як член сім'ї зрадника Батьківщини до 5 років заслання в Талди-Курганську обл. (Казахстан) з конфіскацією особистого майна. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 31 серпня 1989 р.

ВІННІК Олексій Мусійович, 1903 р., с. Федорівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Комишня Миргородського р-ну Полтавської обл. Начальник бюро виправно-трудових робіт. Заарештований 6 липня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом прикордонної та внутрішньої охорони Харківської обл. 22 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 червня 1991 р.

ВІНЦКОВСЬКИЙ Карл Йосипович, 1892 р., м. Варшава (Польща), поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Іскрівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Робітник підприємства. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 жовтня 1989 р.

ВІНЯРСЬКИЙ Франц Андрійович, 1893 р., с. Стехово (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Хорол Полтавської обл. Співробітник Тсоавіахіму. Заарештований 9 червня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 жовтня 1939 р. (стаття КК не вказана) «як соціально небезпечний елемент» до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 серпня 1989 р.

ВІРА Лідія Іванівна, 1921 р., смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл., естонка, із службовців, освіта середня. Проживала у м. Полтава. Працівниця телефонно-телеграфної контори. Заарештована 1 серпня 1944 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС 20 вересня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 17 червня 1991 р.

ВІРЧЕНКО Олексій Данилович, 1883 р., с. Дучинці Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дучинці. Колгоспник. Заарештований 30 грудня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 15 травня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 грудня 1994 р.

ВІРЧЕНКО Семен Андронович, 1898 р., с. Дучинці Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Осняги Гадяцького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 листопада 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 23 грудня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1990 р.

ВІРЧЕНКО Феодосій Данилович, 1888 р., с. Дучинці Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дучинці. Селянин-одноосібник. Вперше засуджений Полтавським обласним судом 1 лютого 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Заарештований 23 лютого 1938 р. Вдруге засуджений Полтавським обласним судом 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 28 грудня 1959 р.

ВІРЬОВКІН Василь Тимофійович, 1900 р., м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Слюсар електростанції. Заарештований 15 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 квітня 1989 р.

ВІСИЧ Василь Іванович, 1898 р., с. Кунцеве Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мар'янівка Новосанжарського р-ну. Селянин-одноосібник. Вперше заарештований 21 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 1 січня 1931 р. за ст. 54-13 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. З ув'язнення втік. Вдруге заарештований 9 липня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 6 грудня 1932 р. за ст.ст. 54-10, 56-17, 171 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 квітня 1989 р. та 21 лютого 1990 р.

ВІСИЧ Григорій Йосипович, 1908 р., с. Вісичі Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Вісичі. Без певного місця роботи. Заарештований 18 вересня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 6 грудня 1932 р. за ст.ст. 54-10, 56-17, 171 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 квітня 1989 р.

ВІСИЧ Євдоким Данилович, 1882 р., с. Вісичі Новосанжарського р-ну Полтавської обл., украї-

нець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Білоконі Новосанжарського р-ну. Колгоспник. Заарештований 17 жовтня 1944 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 14 лютого 1945 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 червня 1991 р.

ВІСИЧ Йосип Романович, 1881 р., с. Вісичі Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник машинобудівного заводу. Вперше заарештований 9 квітня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 30 серпня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Вдруге заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

ВІСИЧ Олексій Фокійович, 1881 (1882) р., с. Вісичі Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вісичі. Конюх колгоспу. Вперше заарештований 18 вересня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 6 грудня 1932 р. за ст.ст. 54-10, 56-17, 171 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Вдруге заарештований 3 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 13 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 2 листопада 1959 р. та Полтавською обласною прокуратурою 19 квітня 1989 р.

ВІСИЧ Панас Данилович, 1880 р., с. Вісичі Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вісичі. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 вересня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 6 грудня 1932 р. за ст.ст. 54-10, 56-17, 171 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 квітня 1989 р.

ВІСИЧ Трохим Іванович, 1895 р., с. Вісичі Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Розвізник хліба міжрайторгу. Заарештований 6 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 5 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 квітня 1959 р.

ВІСИЧ Федір Фокійович, 1888 р., с. Вісичі Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вісичі. Колгоспник. Заарештований 18 вересня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 6 грудня 1932 р. за ст.ст. 54-10, 54-17, 171 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 квітня 1989 р.

ВІСІЧ Гнат Михайлович, 1869 р., с. Полузір'я Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Вісичі Новосанжарського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 червня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 3 листопада 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 листопада 1989 р.

ВІСІЧ Григорій Карпович, 1892 р., с. Сапожине Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сапожине. Коваль. Заарештований 30 серпня 1941 р. Засуджений Верховним Судом Татарської АРСР 17 листопада 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК РРФСР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою Російської Федерації 21 грудня 1992 р.

ВІТ Микола Антонович, 1906 р., Хмельницька обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Попівка Карлівського р-ну Полтавської обл. Робітник цукрозаводу. Заарештований 3 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 11 березня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 27 серпня 1960 р.

ВІТ Станіслав Гнатович, 1906 р., Хмельницька обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сахнівщина Машівського р-ну Полтавської обл. Робітник залізниці. Заарештований 28 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-9, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

ВІТЕНБЕРГ Рувим Борисович, 1880 р., м. Вітебськ (Білорусь), єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Службовець повстяної фабрики. Заарештований 21 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 17 квітня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 5 жовтня 1956 р.

ВІТЕНКО Іван Іванович, 1897 р., с. Погребняки Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Погребняки. Тесля колгоспу. Заарештований 7 січня 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 20 лютого 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Верховним Судом УРСР 24 травня 1990 р.

ВІТЕР Дмитро Олексійович, 1920 р., с. Костівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Червоноармієць. Заарештований 26 грудня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Головної бази Чорноморського флоту 27 січня 1943 р. (стаття КК не вказана) до 5 років позбавлення волі з відстрочкою виконання вироку до кінця військових дій та відправленням на фронт. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 жовтня 1996 р.

ВІТЕР Микола Антонович, 1903 р., с. Которов (Польща), українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Начальник штабу 75-го артполку. Заарештований 28 вересня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 10 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-1 «б», 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 10 грудня 1937 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 27 серпня 1957 р.

ВІТЕР Ніна Євгеніївна, 1909 р., м. Київ, українка, із службовців, освіта неповна середня. Проживала у м. Миргород Полтавської обл. Завідувачка соціально-економічного відділу «Книгокультторгу». Заарештована 17 березня 1938 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 липня 1938 р. за ст. 54-12 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 19 липня 1957 р.

ВІТЕР Феодосій Силович, 1871 р., с. Вільхуватка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вільхуватка. У 1929 р. за невиконання плану хлібоздачі засуджений до заслання. Після повернення у 1933 р. – керівник релігійного об'єднання ЄХБ. Уперше заарештований 28 квітня 1934 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 23 травня 1934 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС м. Вязьма (Російська Федерація). З табору звільнений 3 січня 1937 р. Вдруге заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 січня 1990 р. та 6 лютого 1990 р.

ВІТКО Михайло Михайлович, 1899 р., с. Манжелія Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Манжелія. Колгоспник. Заарештований 6 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 1 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 квітня 1989 р.

ВІТКО Наум Микитович, 1877 р., с. Манжелія Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Манжелія. Колгоспник. Заарештований 3 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 26 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 березня 1989 р.

ВІТКО Пимон Терентійович, 1903 р., с. Манжелія Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Манжелія. Колгоспник. Заарештований 6 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбув у таборах НКВС СРСР ст. Ізвесткова (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 22 квітня 1965 р.

ВІТКОВСЬКИЙ Костянтин Фомич, 1874 р., с. Омелиця Червинського р-ну (Білорусь), поляк, із службовців, освіта початкова. Проживав у с. Галицьке Глобинського р-ну Полтавської обл. Завгосп піонерського табору. Вперше засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ до 5 років позбавлення волі у 1929 р. Заарештований 16 грудня 1937 р. Вдруге засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 28 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1989 р.

ВІТОЛЬДОВСЬКИЙ-ШЕЛКОВСЬКИЙ Манек-Федір Якович, 1906 р., м. Світловодськ Кіровоградської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Світловодськ. Робітник кар'єру. Заарештований 14 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) до ув'язнення на 10 років. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 6 червня 1958 р.

ВІТРЕНКО Федір Тимофійович, 1898 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із міщан, освіта початкова. Проживав у м. Миргород. Пакувальник трикотажної фабрики. Заарештований 27 лютого 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 листопада 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 травня 1989 р.

ВІТРИК Павло Юдович, 1891 р., с. Рибці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рибці. Бригадир колгоспу. Заарештований 27 грудня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 12 жовтня 1933 р. за ст. 54-14 КК УСРР до 10 років

позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 вересня 1989 р.

ВІТРОГОН Василь Парфентійович, 1900 р., с. Вільшанка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Слюсар механічно-ливарного цеху заводу «Комсомолець». Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 лютого 1940 р.

ВІТІОН Йосип Вікентійович, 1888 р., с. Подмериці (Литва), поляк, із селян, малописьменний. Проживав у с. Богданівка Семенівського р-ну Полтавської обл. Сторож радгоспу. Заарештований 13 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 10 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 листопада 1989 р.

ВІЦКЕ Іван Фрідріхович, 1884 р., Київська обл., німець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Робітник господарства. Заарештований 4 вересня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 січня 1943 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 січня 1990 р.

ВЛАДИСЛАВЕНКО Костянтин Михайлович, 1919 р., с. Шарківщина Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Червоноармієць. Заарештований 10 вересня 1940 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Кіровської обл. 26 жовтня 1940 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Прокуратурою ПУРВО 29 серпня 1991 р.

ВЛАСЕНКО Андрій Іванович, 1897 р., с. Велика Бузова Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велика Бузова. Закрійник швейної майстерні. Заарештований 26 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР Амурської обл. (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 3 січня 1959 р.

ВЛАСЕНКО Андрій Павлович, 1900 р., с. Шилівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шилівка. Помічник обліковця колгоспу. Заарештований 29 жовтня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 23 липня 1938 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 4 роки та з конфіскацією майна. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 28 грудня 1992 р.

ВЛАСЕНКО Василь Павлович, 1889 р., с. Байрак Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Байрак. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 3 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 лютого 1990 р.

ВЛАСЕНКО Григорій Миколайович, 1904 р., с. Кантакузівка Драбівського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта середня технічна. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Плановик-економіст. Заарештований 24 квітня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом Південної залізниці 11 липня 1944 р. за ст. 54-2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. В ув'язненні перебував 9 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 жовтня 1991 р.

ВЛАСЕНКО Дмитро Пилипович, 1883 р., с. Гиряві Ісківці Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гиряві Ісківці. Чорнороб промартілі. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Вятських таборах НКВС СРСР (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ВЛАСЕНКО Еразм Якович, 1893 р., с. Велика Бузова Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велика Бузова. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 6 березня 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 лютого 1990 р.

ВЛАСЕНКО Іван Андрійович, 1893 р., с. Полузір'я Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Полузір'я. Столяр колгоспу. Заарештований 20 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 21 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 23 грудня 1967 р.

ВЛАСЕНКО Іван Ілліч, 1909 р., смт Велика Багачка Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Про-

живав у смт Велика Багачка Полтавської обл. Конюх колгоспу. Заарештований 31 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 вересня 1958 р.

ВЛАСЕНКО Іван Корнійович, 1894 р., с. Тарандинці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тарандинці. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 травня 1995 р.

ВЛАСЕНКО Іван Олексійович, 1881 р., смт Диканька Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Помічник бухгалтера. Заарештований 14 листопада 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 28 лютого 1934 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 жовтня 1989 р.

ВЛАСЕНКО Ілля Євдокимович, 1891 р., с. Омельниче Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Вантажник Крюківського гранкар'єру. Заарештований 26 вересня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 23 грудня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1990 р.

ВЛАСЕНКО Кузьма Микитович, 1903 р., с. Радалівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ковнірівщина Глобинського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 березня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 22 квітня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1990 р.

ВЛАСЕНКО Кузьма Трохимович, 1888 р., с. Усівка Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта не вказана. Проживав у с. Усівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 листопада 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 20 лютого 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1990 р.

ВЛАСЕНКО Мефодій Панасович, 1897 р., с. Велика Бузова Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велика Бузова. Завідувач свиноферми. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 24 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 1 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1989 р.

ВЛАСЕНКО Микола Микитович, 1913 р., с. Ковнірівщина Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 19 квітня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом 353-ї Ордена Червоного Прапора Дніпродзержинської стрілецької дивізії 7–8 червня 1945 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією майна. Помер у місцях ув'язнення 20 березня 1949 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 листопада 1994 р.

ВЛАСЕНКО Мусій Якович, 1899 р., с. Майорщина Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Майорщина. Колгоспник. Заарештований 21 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3–4 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 червня 1959 р.

ВЛАСЕНКО Олександр Опанасович, 1903 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 2 грудня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом 2-го Українського фронту 28–29 січня 1945 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 7 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Печорських таборах НКВС СРСР (Російська Федерація). Звільнений у 1949 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 28 листопада 1956 р.

ВЛАСЕНКО Павло Авксентійович, 1878 р., с. Веприк Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Веприк. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 листопада 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 23 грудня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1990 р.

ВЛАСЕНКО Павло Петрович, 1897 р., с. Байрак Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Паськівка Решетилівського р-ну Полтавської обл. Селянин-од-

ноосібник. Заарештований 9 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 16 березня 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 січня 1990 р.

ВЛАСЕНКО Петро Макарович, 1894 р., с. Велика Бузова Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велика Бузова. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 6 березня 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 лютого 1990 р.

ВЛАСЕНКО Роман Йосипович, 1880 р., с. Пришиб Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Пришиб. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 листопада 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 29 січня 1930 р. за ст.ст. 58-10, 58-13 КК РСФРР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 серпня 1989 р.

ВЛАСЕНКО Сергій Филонович, 1878 р., с. Долина Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Долина. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 серпня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 16 листопада 1930 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР до 7 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 листопада 1989 р.

ВЛАСЕНКО Тарас Макарович, 1873 р., с. Тарандинці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Тарандинці. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 березня 1930 р., по суду виправданий. З-під варти звільнений. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою у квітні 1995 р.

ВЛАСЕНКО Трохим Іванович, 1897 р., с. Крутий Берег Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крутий Берег. Болторіз паровозоремонтного заводу. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 13 березня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 5 січня 1939 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 27 липня 1960 р.

ВЛАСИК Василь Миколайович, 1910 р., с. Євминка Козелецького р-ну Чернігівської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Студент. Заарештований 23 листопада 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 26–27 квітня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 листопада 1989 р.

ВЛАСКО Єгор Васильович, 1873 р., смт Котельва Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Котельва. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 24 січня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 червня 1992 р.

ВЛАСОВ Микола Георгійович, 1878 р., м. Бендери (Молдова), українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Без певного місця роботи. Заарештований 25 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 лютого 1942 р. (стаття КК не вказана) за антирадянську агітацію до заслання на 5 років у Комі АРСР. Помер 1 січня 1942 р. у в'язниці. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 квітня 1995 р.

ВЛАСОВА Марія Степанівна, 1884 р., м. Ромни Сумської обл., українка, із міщан, освіта початкова. Проживала у м. Кременчук Полтавської обл. Домогосподарка. Заарештована 27 червня 1937 р. Засуджена Полтавським обласним судом 28 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 21 березня 1995 р.

ВЛАСЬКО Яків Васильович, 1899 р., смт Котельва Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Начальник кисневої станції паровозоремонтного заводу. Заарештований 3 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 10 вересня 1964 р.

ВЛАСЮК Климентій Семенович, 1893 р., с. Вугли Хмільницького р-ну Вінницької обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник залізничної ст. Полтава-Південна. Заарештований 21 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 жовтня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 серпня 1990 р.

ВЛАХ Василь Семенович, 1893 р., с. Золотарівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Золотарівка. Без певних занять. Заарештований 11 грудня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 8 січня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1990 р.

ВЛОХ Петро Степанович, 1906 р., с. Шилівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шилівка. Заарештований 16 квітня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 25 липня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР Куйбишевської обл. (Російська Федерація). Реабілітований Верховним Судом УРСР 16 грудня 1966 р.

ВЛОХА Григорій Трохимович, 1881 р., с. Шилівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шилівка. Лісник. Заарештований 21 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 3–4 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 червня 1958 р.

ВОБЛА Аполлінарія Василівна, 1872 р., с. Миколаївка Глобинського р-ну Полтавської обл., українка, із духовенства, малописьменна. Проживала у с. Василівка Глобинського р-ну. Домогосподарка. Заарештована 30 червня 1941 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 22 липня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 18 серпня 1941 р. Реабілітована Полтавським обласним судом 22 березня 1991 р.

ВОБЛИЙ Василь Григорович, 1895 р., с. Мала Перещепина Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у смт Ромодан Миргородського р-ну Полтавської обл. Директор школи. Заарештований 24 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 11 вересня 1956 р.

ВОБЛИЙ Федір Іванович, 1895 р., с. Біївці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Робітник махоркової фабрики. Заарештований 2 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 червня 1989 р.

ВОБЛИЙ Яків Петрович, 1899 р., с. Коваленківка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Коваленківка. Робітник радгоспу. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 28 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР м. Комсомольськ-на-Амурі (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 березня 1989 р.

ВОВК Андрій Антонович, 1899 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород. Завідувач їдальні воєнторгу. Заарештований 14 вересня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 10 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 10 грудня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Верховним Судом СРСР 24 грудня 1957 р.

ВОВК Андрій Іванович, 1895 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у м. Миргород. Викладач керамічного технікуму. Заарештований 30 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 квітня 1989 р.

ВОВК Андрій Кузьмич, 1904 р., Харківська обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Секретар міськвиконкому. Заарештований 10 січня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 8 липня 1937 р. за ст.ст. 54-8, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР м. Норильська (Російська Федерація). Реабілітований Верховним Судом СРСР 4 лютого 1956 р.

ВОВК Андрій Миколайович, 1883 р., с. Чернещина Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Сторож лікарні. Заарештований 6 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 5 червня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 грудня 1964 р.

ВОВК Борис Юхимович, 1924 р., м. Полтава, українець, із службовців, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 7 листопада 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 180-ї стрілецької дивізії 10 грудня 1942 р. за ст.ст. 58-1 «б», 58-8, 193-2 п. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Термін покарання від-

бував у таборах НКВС СРСР м. Норильська (Російська Федерація). Реабілітований Військовим трибуналом Московського ВО 24 квітня 1961 р.

ВОВК Василь Артемович, 1913 р., с. Смотрики Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Ростовській обл. (Російська Федерація). Відбував покарання після звільнення з полону. Заарештований 28 березня 1946 р. Засуджений Військовим трибуналом Тульського гарнізону 27 травня 1946 р. за ст. 54-1 «б» КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом Московського ВО 3 грудня 1964 р.

ВОВК Василь Васильович, 1877 р., с. Шилівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шилівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 січня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 27 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 липня 1990 р.

ВОВК Володимир Васильович, 1898 р., с. Флорівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Василівка Полтавського р-ну. Начальник 2-ї дільниці міліції. Заарештований 31 жовтня 1920 р. Засуджений Судовою Колегією ВУНК 21 жовтня 1921 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1994 р.

ВОВК Григорій Мойсейович, 1902 р., с. Вороньки Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вороньки. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 березня 1933 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 28 березня 1933 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 жовтня 1989 р.

ВОВК Григорій Якимович, 1896 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород. Робітник за угодою. Заарештований 29 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 20 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 14 березня 1958 р.

ВОВК Дмитро Васильович, 1902 р., с. Ступки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ступки. Працівник артілі. Заарештований 7 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 листопада 1989 р.

ВОВК Євдоким Іванович, 1882 р., м. Ромни Сумської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Лохвиця Полтавської обл. Швець промартілі ім. Ворошилова м. Лохвиця. Заарештований 4 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 31 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 жовтня 1956 р.

ВОВК Іван Іванович, 1890 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Миргород. Бджільник-інструктор. Заарештований 23 вересня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 17 березня 1944 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-10 ч. 3 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 червня 1991 р.

ВОВК Іван Олексійович, 1892 р., с. Жабки Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Жабки. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 січня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 1 квітня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

ВОВК Іван Тимофійович, 1887 р., с. Ступки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Ступки. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 1 серпня 1932 р. за ст.ст. 54-2, 54-8, 54-11, 54-17 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 листопада 1989 р.

ВОВК Йосип Омелянович, 1895 р., с. Бакай Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мушти Решетилівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 травня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 3 вересня 1929 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 травня 1995 р.

ВОВК Йосип Филимонович, 1902 р., с. Овсюки Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Овсюки. Заготівельник райспоживспілки. Заарештова-

ний 27 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 28 вересня 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 14 серпня 1956 р.

ВОВК Костянтин Єлисейович, 1886 р., смт Велика Кохнівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Електромонтер залізничної станції. Заарештований 5 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 28 травня 1958 р.

ВОВК Меланія Іллівна, 1895 р., с. Павлівка Машівського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, неписьменна. Проживала у с. Павлівка. Колгоспниця. Заарештована 20 жовтня 1943 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 6 квітня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітована Верховним Судом СРСР 20 квітня 1955 р.

ВОВК Микола Никифорович, 1883 р., с. Братешки Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Братешки. У 1927 р. – староста місцевої церковної громади. На момент арешту займався одноосібним господарством. Заарештований 5 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 19 лютого 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 листопада 1989 р.

ВОВК Микола Семенович, 1909 р., с. Гаркушинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Тимчасово не працював. Заарештований 28 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 20 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 14 березня 1958 р.

ВОВК Митрофан Аврамович, 1903 р., с. Очеретувате Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Очеретувате. Колгоспник. Заарештований 8 вересня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 7 лютого 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 жовтня 1994 р.

ВОВК Михайло Дмитрович, 1900 р., с. Піщане Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Піщане. Колгоспник. Заарештований 24 червня 1941 р. Засуджений Верховним Судом Татарської АРСР 22 листопада 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом СРСР 29 квітня 1959 р.

ВОВК Михайло Мусійович, 1898 р., с. Вороньки Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вороньки. Інструктор школи. Заарештований 23 лютого 1933 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 20 квітня 1933 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 грудня 1989 р.

ВОВК Пантелеймон Кузьмич, 1889 р., смт Решетилівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Андріївка Старобешівського р-ну Донецької обл. Завуч школи. Заарештований 4 квітня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 жовтня 1939 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР Свердловської обл. (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 4 грудня 1957 р.

ВОВК Порфирій Аврамович, 1891 р., с. Бодаква Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бодаква. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 22 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ВОВК Олексій Никифорович, 1892 р., с. Щербаки Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Щербаки. Тесля паровозного депо. Заарештований 30 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС Комі АРСР (Російська Федерація). Помер у місцях ув'язнення у 1943 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 березня 1966 р.

ВОВК Олексій Якимович, 1921 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у м. Миргород. Вантажник райспоживспілки. Заарештований 30 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК

УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 22 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 23 січня 1959 р.

ВОВК Олена Захарівна, 1908 р., с. Ряське Машівського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, неписьменна. Проживала у с. Ряське. Колгоспниця. Заарештована 10 березня 1930 р. Засуджена Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 14 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-16 КК УСРР до 5 років заслання у Північний край. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 20 жовтня 1989 р.

ВОВК Сергій Васильович, 1894 р., с. Ступки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ступки. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 вересня 1989 р.

ВОВК Сергій Максимович, 1885 р., с. Яхники Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Яхники. Колгоспник. Вперше заарештований 13 липня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 22 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. За постановою Верховного Суду УРСР 23 вересня 1939 р. справу повернуто до нового розгляду, вирок скасовано. За постановою Полтавського обласного суду 23 грудня 1939 р. по суду виправданий. Вдруге заарештований 2 липня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Татарської АРСР 11 квітня 1942 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до розстрілу. За постановою Верховного Суду СРСР 9 травня 1945 р. розстріл замінено на 5 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом СРСР 13 листопада 1963 р.

ВОВК Степан Васильович, 1885 р., с. Зубані Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Зубані. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 22 жовтня 1932 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 грудня 1989 р.

ВОВК Степан Григорович, 1900 р., с. Бакай Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Землянки Глобинського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 14 лютого 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 23 квітня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС Татарської АРСР, де і помер 10 липня 1942 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 14 листопада 1989 р.

ВОВК Уляна Михайлівна, 1908 р., смт Решетилівка Полтавської обл., українка, із селян, освіта середня. Проживала у м. Полтава. Студентка педінституту. Заарештована 7 вересня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) як член сім'ї зрадника Батьківщини до 5 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавським обласним судом 5 липня 1958 р.

ВОВК Уляна Тимофіївна, 1902 р., с. Кулажинці Гребінківського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Лутайка Гребінківського р-ну. Домогосподарка. Заарештована 16 січня 1948 р. Засуджена Полтавським обласним судом 13 квітня 1948 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 24 серпня 1991 р.

ВОВК Федір Іванович, 1905 р., с. Славки Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Славки. Робітник пункту «Заготзерно». Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 грудня 1960 р.

ВОВК Федір Федотович, 1906 р., с. Кравченки Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кравченки. Бригадир колгоспу. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР Хабаровського краю (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 5 травня 1966 р.

ВОВК Юлія Сергіївна, 1920 р., с. Яхники Лохвицького р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта середня спеціальна. Проживала у с. Яхники. Фельдшер. Заарештована 3 квітня 1944 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 12 липня 1944 р. (стаття КК не вказана) до 20 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Термін покарання відбувала у таборах НКВС СРСР м. Норильська (Російська Федерація). Реабілітована Полтавським обласним судом 21 червня 1965 р.

ВОВК Яків Корнійович, 1882 р., с. Олексіївка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Олексіївка. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 лютого

1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 13 квітня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 8 років заслання у Північний край. Реабілітований Чернігівською обласною прокуратурою 14 серпня 1989 р.

ВОВК Яків Кузьмич, 1888 р., х. Бардаки Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, малописьменний. Проживав на х. Бардаки. Стрілочник залізничної станції. Заарештований 18 грудня 1930 р. Засуджений Лінійним транспортним судом Південної залізниці 14 лютого 1931 р. за ст. 54-7 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 23 червня 1992 р.

ВОВК Яків Якович, 1883 р., с. Кравченки Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кравченки. Колгоспник. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 11 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 травня 1989 р.

ВОВК-РОЗСОХА Всеволод Володимирович, 1880 р., м. Харків, українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Безробітний. Заарештований 14 червня 1927 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 16 вересня 1927 р. за ст. 61 КК УСРР до заслання на 3 роки у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 жовтня 1994 р.

ВОВК-РОЗСОХА Ілля Федорович, 1896 р., Решетилівський р-н Полтавської обл., українець, із дворян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Бухгалтер вагонного депо. Заарештований 12 березня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 27 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1990 р.

ВОВНА Петро Михайлович, 1901 р., с. Березовиця Теребовлянського р-ну Тернопільської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 22 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 липня 1942 р. (стаття КК не вказана) «як соціально небезпечний елемент» до 8 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 1942 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 липня 1965 р.

ВОВНЯНКО Павло Андрійович, 1900 р., смт Котельва Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Котельва. Заарештований 4 лютого 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 14 березня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 липня 1994 р.

ВОВЧЕНКО Григорій Сафонович, 1910 р., с. Білики Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Викладач сільськогосподарського інституту. Заарештований 6 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до 8 років позбавлення волі. Звільнений з-під варти 29 жовтня 1939 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1995 р.

ВОВЧЕНКО Дмитро Федотович, 1891 р., смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Руді Семенівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 14 липня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 4 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Верховним Судом УРСР 29 травня 1965 р.

ВОВЧЕНКО Іван Йосипович, 1889 р., с. Миколаївка Київської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Директор школи. Заарештований 30 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11, 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 19 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 14 березня 1958 р.

ВОВЧЕНКО-ШТАНЬКО Антоніна Василівна, 1891 р., Звенигородський р-н Черкаської обл., українка, із службовців, освіта вища. Проживала у м. Миргород Полтавської обл. Вчителька середньої школи. Заарештована 11 вересня 1937 р. Засуджена Полтавським обласним судом 20 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 листопада 1992 р.

ВОДОЛАГА Дмитро Павлович, 1902 р., с. Водолагівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Байбаківка Царичанського р-ну Дніпропетровської обл. Конюх колгоспу. Заарештований 5 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 1 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 серпня 1958 р.

ВОДОЛАГА Іван Савич, 1895 р., м. Зіньків Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Інструктор міськвідділу зв'язку. Заарештований 14 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 28 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 квітня 1957 р.

ВОДОЛАГА Кирило Савич, 1892 р., м. Зіньків Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Зіньків. Колгоспник. Заарештований 20 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 травня 1959 р.

ВОДОЛАЖСЬКИЙ Петро Остапович, 1886 р., с. Климівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Климівка. Головний бухгалтер бурякорадгоспу. Заарештований 25 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 грудня 1942 р. за ст. 54-13 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 серпня 1989 р.

ВОДОЛАЗЬКИЙ Тит Єгорович, 1892 р., м. Карлівка Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у смт Котельва Полтавської обл. Старший машиніст машинобудівного заводу. Заарештований 18 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 17 квітня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 2 червня 1959 р.

ВОДЬКО Володимир Максимович, 1894 р., с. Харсики Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Високе Пирятинського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 4 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 лютого 1938 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 вересня 1989 р.

ВОДЯНИК Анастасія Пилипівна, 1871 р., с. Вертелецьке Шишацького р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Вертелецьке. Селянка-одноосібниця. Заарештована 19 травня 1929 р. Засуджена Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 2 серпня 1929 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 КК УСРР до позбавлення права проживати у визначених місцях СРСР протягом 3 років. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 27 грудня 1994 р.

ВОДЯНИК Григорій Васильович, 1889 р., с. Солохи Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Солохи. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 травня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 2 серпня 1929 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 КК УСРР до позбавлення права проживати у визначених місцях СРСР протягом 3 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 грудня 1994 р.

ВОДЯНИК Григорій Іванович, 1884 р., с. Порскалівка Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Порскалівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 2 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 12 березня 1930 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 серпня 1989 р.

ВОДЯНИК Іван Захарович, 1890 р., с. Лози Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лози. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 1 червня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

ВОДЯНИК Яків Трохимович, 1882 р., с. Солохи Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Солохи. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 травня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 2 серпня 1929 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 КК УСРР до позбавлення права проживати у визначених місцях СРСР протягом 3 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 грудня 1994 р.

ВОДЯННИК Василь Іванович, 1888 р., с. Порскалівка Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Порскалівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 листопада 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 24 січня 1930 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 лютого 1990 р.

ВОДЯННИК Ілля Трохимович, 1898 р., с. Баранівка Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Баранівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 листопада 1929 р. Засуджений Надзвичайною сесією Полтавського окружного суду 4 грудня 1929 р. за ст.ст. 54-2, 54-13 КК УСРР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 вересня 1994 р.

ВОДЯННИК Трохим Овксентійович, 1873 р., с. Баранівка Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Баранівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 листопада 1929 р. Засуджений Полтавським окружним судом 4 грудня 1929 р. за ст. 54-13 КК УСРР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 вересня 1994 р.

ВОЗИНСЬКИЙ Михайло Владиславович, 1901 р., с. Пашківці Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 23 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 грудня 1958 р.

ВОЗНИЙ Іван Кузьмич, 1908 р., м. Холм (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у Ворошилівському відділенні бурякорадгоспу Гребінківського р-ну Полтавської обл. Робітник радгоспу. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при УНКВС Полтавської обл. 10 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 серпня 1989 р.

ВОЗНИЙ Іван Миколайович, 1896 р., Львівська обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Службовець пошти. Заарештований 4 грудня 1934 р. Засуджений Військовим трибуналом КВО 17 серпня 1935 р. за ст.ст. 54-8, 54-11 КК УСРР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 вересня 1995 р.

ВОЗНИЙ Терентій Іванович, 1889 р., м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Карантин Кременчуцького р-ну. Колгоспник. Заарештований 10 квітня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 липня 1932 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 лютого 1990 р.

ВОЗНЯК Іван Іванович, 1914 р., с. Гречана Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Захлюпанка Карлівського р-ну Полтавської обл. Робітник цукрозаводу. Заарештований 20 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Помер у 1946 р. в місцях ув'язнення. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 вересня 1989 р.

ВОЙДЕ Микола Євгенович, 1909 р., м. Київ, українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Технорук на заводі. Заарештований 9 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 8 лютого 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 26 лютого 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 18 жовтня 1957 р.

ВОЙКО Агей Гнатович, 1898 р., с. Лисича Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Лисича. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 лютого 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 28 квітня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р.

ВОЙНАХОВСЬКИЙ Костянтин Миколайович, 1892 р., м. Оржиця Полтавської обл., українець, із службовців, освіта вища (закінчив духовну семінарію і Київський педінститут). Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Обліковець меблевої фабрики. Заарештований 17 жовтня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС 10 січня 1945 р. (стаття КК не вказана) до 15 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР Іркутської обл. (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 квітня 1992 р.

ВОЙНОВА Олександра Абрамівна, 1888 р., с. Нижня Хортиця Запорізького р-ну Запорізької обл., німкеня, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Переволочна Кобеляцького р-ну Полтавської обл. Домогосподарка. Заарештована 21 жовтня 1943 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 9 травня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 25 серпня 1993 р.

ВОЙНОВСЬКИЙ Степан Петрович, 1880 р., Київська обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Робітник підприємства. Заарештований 25 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 25 березня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 12 грудня 1958 р.

ВОЙТЕНКО Амврозій Пилипович, 1895 р., с. Рублівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рублівка. Селянин. Заарештований 10 грудня 1920 р. Засуджений постановою Кременчуцької Надзвичайної Комісії 6 лютого 1921 р. (стаття КК не вказана) за службу у денікінських військах до роз-

стрілу. Вирок виконано 6 лютого 1921 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 жовтня 1995 р.

ВОЙТЕНКО Андрій Миколайович, 1882 р., с. Лютенька Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта вища. Проживав у м. Зіньків Полтавської обл. Служитель релігійного культу. Заарештований 10 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 вересня 1989 р.

ВОЙТЕНКО Ілля Олександрович, 1897 р., с. Рублівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Робітник гудзикової фабрики. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р.

ВОЙТЕНКО Микола Олександрович, 1906 р., с. Сидоренкове Валківського р-ну Харківської обл., українець, із робітників, освіта неповна середня. Проживав у с. Кіровське Сахалінської обл. (Російська Федерація). Кадровий військовий. Заарештований 16 серпня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом прикордонної і внутрішньої охорони Далекосхідного краю 11 листопада 1937 р. за ст.ст. 58-9, 58-10, 58-11 КК РРФСР до розстрілу. Реабілітований Військовим трибуналом Далекосхідного краю 5 квітня 1957 р.

ВОЙТЕНКО Мойсей Васильович, 1882 р., с. Більськ Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Більськ. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 квітня 1930 р. Засуджений Полтавським окружним судом 18 травня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 лютого 1995 р.

ВОЙТЕНКО Никифор Арсентійович, 1884 р., с. Наталівка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Наталівка. Колгоспник. Заарештований 21 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ВОЙТЕНКО Никифор Пантелеймонович, 1895 р., с. Лазірки Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лазірки. Конюх. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 20 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 жовтня 1956 р.

ВОЙТЕНКО Олександр Авксентійович, 1888 р., смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник комунального відділу. Заарештований 19 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 22 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 3 грудня 1957 р.

ВОЙТЕНКО Павло Олексійович, 1907 р., с. Броварки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шушвалівка Глобинського р-ну. Працівник радгоспу. Заарештований 4 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 21 жовтня 1967 р.

ВОЙТЕНКО Петро Іларіонович, 1906 р., с. Рублівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рублівка. Токар кондфабрики. Заарештований 3 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 7 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 26 серпня 1959 р.

ВОЙТЕНКО Петро Трохимович, 1882 р., с. Броварки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Броварки. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 січня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 15 березня 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

ВОЙТЕНКО Яків Сергійович, 1898 р., с. Рублівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рублівка. Без певного місця роботи. Заарештований 26 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 11 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 листопада 1989 р.

ВОЙТИК (ВОЙТІК) Никодим Іванович, 1873 р., Кременчуцький р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Монах без певного місця проживання. Заарештований 13 вересня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 24 січня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання до Казахстану. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 березня 1990 р.

ВОЙТКЕВИЧ Іван Іванович, 1891 р., с. Бабине Уманського р-ну Черкаської обл., поляк, із службовців, освіта вища. Проживав у с. Веселий Поділ Семенівського р-ну Полтавської обл. Агроном селекційної станції. Заарештований 13 червня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 листопада 1937 р. за ст. 54-1 «а» КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 22 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 11 жовтня 1960 р.

ВОЙТКО Василь Захарович, 1904 р., м. Умань Черкаської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 23 червня 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 жовтня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 серпня 1989 р.

ВОЙТОВ Валеріан Іванович, 1899 р., смт Чорний Острів Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Іванівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 16 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 вересня 1989 р.

ВОЙТУЛЕВИЧ Йосип Йосипович, 1892 р., м. Деричі (Польща), поляк, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник зв'язку. Заарештований 22 липня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 жовтня 1939 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 липня 1989 р.

ВОЙЦЕХІВСЬКИЙ Вікентій Антонович, 1900 р., м. Пшед-Борщ (Польща), поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник заводу. Заарештований 12 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 січня 1944 р.

ВОЙЦЕХОВСЬКИЙ Франц Іванович, 1912 р., с. Піщане Білоцерківського р-ну Київської обл., національність не вказана, із селян, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Чирківка Оржицького р-ну Полтавської обл. Агроном. Заарештований 7 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 лютого 1938 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 березня 1959 р.

ВОЙЦИХ Михайло Олексійович, 1906 р., с. Шидлівці Чемеровецького р-ну Хмельницької обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Івашки Полтавського р-ну Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 21 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 14 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 вересня 1989 р.

ВОЙЧУК Борис Йосипович, 1899 р., с. Янов (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Паненки Решетилівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 28 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 грудня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 вересня 1989 р.

ВОЛГАЙ Федот Костянтинович, 1897 р., с. Засулля Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Гадяч Полтавської обл. Службовець райвиконкому. Заарештований 20 березня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 21 квітня 1939 р. за ст. 54- 10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом УРСР 11 листопада 1939 р.

ВОЛИК Гнат Олексійович, 1898 р., смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Опішня. Колгоспник. Заарештований 1 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 жовтня 1989 р.

ВОЛИК Дмитро Олексійович, 1876 р., с. Зелене Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зелене. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 листопада 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 24 січня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 лютого 1990 р.

ВОЛИК Йова Михайлович, 1899 р., с. Худоліївка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Худоліївка. Селянин-одноосібник. Вперше заарештований 16 січня 1934 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 26 лютого 1934 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. З-під варти звільнений. Вдруге заарештований 15 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 1 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 березня 1957 р.

ВОЛИК Павло Семенович, 1868 р., х. Волики Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Волики. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 листопада 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 24 січня 1930 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 лютого 1990 р.

ВОЛИК Терентій Захарович, 1901 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, малописьменний. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 19 квітня 1951 р. Засуджений Військовим трибуналом військ МДБ КВО 29 серпня 1951 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 КК УРСР до 25 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. За постановою Військового трибуналу КВО 19 квітня 1955 р. термін покарання зменшено до 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 червня 1991 р.

ВОЛИК Федот Васильович, 1899 р., с. Ковалівка Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Загрунівка Зіньківського р-ну Полтавської обл. Тесля сільгопартілі. Заарештований 12 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР ст. Ізвесткова. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ВОЛІН Олександр Степанович, 1901 р., м. Совєтськ Кіровської обл. (Російська Федерація), росіянин, із робітників, освіта вища. Проживав у м. Ташкент (Узбекистан). Начальник будови. Заарештований 2 червня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 серпня 1937 р. за ст.ст. 58-10, 58-11 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 жовтня 1989 р.

ВОЛКАУН-КВАША Марія Федотівна, 1899 р., м. Ейськ Краснодарського краю (Російська Федерація), росіянка, із селян, освіта середня. Проживала у м. Карлівка Полтавської обл. Працівник аптеки. Заарештована 9 березня 1938 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 січня 1940 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 16 листопада 1956 р.

ВОЛКОВ Вадим Павлович, 1902 р., м. Харків, росіянин, із службовців, освіта середня спеціальна. Проживав на ст. Скороходово Чутівського р-ну Полтавської обл. Технік цукрозаводу. Заарештований 7 грудня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 16 лютого 1936 р. за ст. 54-14 ч. 1 КК УСРР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Верховним Судом УРСР 15 листопада 1957 р.

ВОЛКОВ Василь Васильович, 1890 р., м. Лубни Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Лубни. Завідувач діловодства райвіськкомату. Заарештований 16 червня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом 14-го стрілецького корпусу Харківського ВО 13 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Помер у місцях ув'язнення 10 квітня 1942 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 липня 1960 р.

ВОЛКОВ Василь Трифонович, 1891 р., с. Ламане Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Інженер техбюро вагоноремонтного пункту ст. Кременчук. Заарештований 6 грудня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 6 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом СРСР 25 березня 1958 р.

ВОЛКОВ Георгій Платонович, 1873 р., с. Пархомівка Харківської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Службовець заводу. Заарештований 26 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 21 липня 1956 р.

ВОЛКОВ Євгеній Іванович, 1920 р., с. Піщане Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Командир відділення учбово-артилерійського полку. Заарештований 12 квітня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 20-ї артдивізії 27 квітня 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2, 49 КК РРФСР до 7 років позбавлення волі з пораз-

кою в правах на 3 роки. Реабілітований Військовим трибуналом Московського ВО 23 листопада 1943 р.

ВОЛКОВ Микола Васильович, 1914 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Кременчук. Технік вагонної дільниці. Заарештований 31 жовтня 1938 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 5 червня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Верховним Судом РРФСР 12 серпня 1955 р.

ВОЛКОВ Микола Миколайович, 1910 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Москва (Російська Федерація). Курсант Московської артилерійської школи. Заарештований 16 грудня 1930 р. Засуджений Особливою трійкою представництва ОДПУ Московського ВО 5 січня 1931 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ВОЛКОВ Олександр Матвійович, 1881 р., с. Козацьке Конотопського р-ну Сумської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на с. Лозівка Полтавського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 27 серпня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 квітня 1943 р. (стаття КК не вказана) за антирадянську діяльність до 5 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ВОЛКОВ Юрій Степанович, 1903 р., с. Михайлівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 23 квітня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 39-ї Омської запасної стрілецької бригади 12 травня 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Військовою прокуратурою Сибірського ВО 26 серпня 1991 р.

ВОЛКОВА Марія Петрівна, 1878 р., с. Візово-Дуброво Орловської обл. (Російська Федерація), росіянка, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Робітниця технікуму. Заарештована 9 липня 1941 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 25 липня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 1 лютого 1995 р.

ВОЛКОВНЯКОВА Єлизавета Іванівна, 1873 р., м. Дніпропетровськ, українка, із дворян, освіта початкова. Проживала у с. Бродщина Кобеляцького р-ну Полтавської обл. Домогосподарка. Заарештована 11 травня 1929 р. Засуджена Полтавським окружним судом 13 липня 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 22 березня 1995 р.

ВОЛНЯНСЬКИЙ Федір Кіндратович, 1911 р., м. Глинськ Харківської обл., українець, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Ленінград (Російська Федерація). Курсант військового училища. Заарештований 17 вересня 1933 р. Засуджений Особливою трійкою при ОДПУ 23 грудня 1933 р. за ст.ст. 58-10, 58-11 КК РСФРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом Ленінградського ВО 20 січня 1958 р.

ВОЛОВИК Григорій Юхимович, 1897 р., с. Опришки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Опришки. Селянин-одноосібник. Вперше заарештований 23 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 24 березня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Термін покарання відбув. Вдруге заарештований 4 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 1 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 грудня 1957 р. та 29 травня 1965 р.; Полтавською обласною прокуратурою 29 березня 1989 р.

ВОЛОВИК Рафаїл Семенович, 1890 р., м. Глухів Сумської обл., єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Службовець артілі. Заарештований 26 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11, 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 жовтня 1956 р.

ВОЛОВИК Сергій Юхимович, 1891 р., с. Опришки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Опришки. Селянин-одноосібник. Вперше заарештований 22 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 24 березня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Після відбуття покарання проживав у с. Опришки. Бухгалтер бази «Союзтютюнсировина». Вдруге заарештований 17 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 19 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 23 жовтня 1961 р. та 29 травня 1965 р.

ВОЛОВИК Федір Андрійович, 1902 р., с. Арсенівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Арсенівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 19

квітня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 29 травня 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Сумською обласною прокуратурою 30 грудня 1989 р.

ВОЛОВОД Григорій Гнатович, 1903 р., с. Дмитрівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта не вказана. Проживав у с. Дмитрівка. Колгоспник. Заарештований 16 серпня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 22 листопада 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 березня 1994 р.

ВОЛОДАРЕЦЬ Петро Ілліч, 1900 р., с. Сулими Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Шишаки Полтавської обл. Рахівник райземвідділу. Заарештований 16 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21–23 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 14 квітня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 12 березня 1958 р.

ВОЛОДАРСЬКИЙ Абрам Гершкович, 1901 р., м. Сквира Київської обл., єврей, із службовців, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Полтава. Без певних занять. Заарештований 25 липня 1922 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 23 вересня 1922 р. (стаття КК не вказана) за незаконне проживання у м. Полтаві до виселення на 1 рік до Туркестану. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 жовтня 1996 р.

ВОЛОДЬКО Семен Арсентійович, 1899 р., с. Войнівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Войнівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 31 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 18 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 листопада 1989 р.

ВОЛОДЬКО Яків Григорович, 1900 р., с. Войнівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Войнівка. Рахівник колгоспу. Заарештований 1 серпня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 1 грудня 1935 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 липня 1991 р.

ВОЛОЗА Зельман Йосипович, 1904 р., м. Полтава, єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Секретар редакції газети «Робітник Кременчуччини». Заарештований 22 серпня 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 травня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 5 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР м. Воркута (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 27 травня 1957 р.

ВОЛОСЕВИЧ Микола Еразмович, 1919 р., с. Добровілля Васильківського р-ну Дніпропетровської обл., росіянин, із селян, освіта середня. Проживав у м. Пирятин Полтавської обл. Робітник радіовузла. Заарештований 3 червня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 6 грудня 1944 р. за ст. 54-3 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 9 жовтня 1945 р.

ВОЛОСИНА Іван Павлович, 1877 р., с. Стукалівка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Виконував священицькі обов'язки в церквах с. Савенці Оржицького та с. Рудка Гребінківського р-нів Полтавської обл. На момент арешту – священик без приходу і постійного місця проживання. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 травня 1989 р.

ВОЛОХВ'ЯНСЬКИЙ Абрам Сімхович, 1901 р., м. Кременчук Полтавської обл. єврей, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Кременчук. Бухгалтер артілі. Заарештований 19 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 11 листопада 1958 р.

ВОЛОХВ'ЯНСЬКИЙ Лазар Сімхович, 1907 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, соціальне походження не вказане, освіта середня. Проживав у м. Кременчук. Безробітний. Заарештований 16 січня 1926 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 червня 1926 р. за ст. 61 КК УСРР до 3 років заслання у Казахстан. За постановою Особливої наради при Колегії ОДПУ 17 травня 1929 р. позбавлений права проживати в центральних та прикордонних містах Росії та України. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 лютого 1994 р.

ВОЛОЧАЙ Єгор Михайлович, 1913 р., с. Вільна Терешківка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова.

Проживав у с. Вільна Терешківка. Робітник вагонної дільниці. Заарештований 30 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 листопада 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 березня 1990 р.

ВОЛОЧАЙ Костянтин Васильович, 1896 р., м. Кобеляки Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кобеляки. Дезінфектор райсанепідстанції. Заарештований 11 червня 1938 р. Засуджений Верховним Судом 17 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 17 жовтня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Верховним Судом СРСР 28 березня 1960 р.

ВОЛОЧИЄНКО Микола Сергійович, 1901 р., с. Броварки Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на ст. Ромодан Миргородського р-ну Полтавської обл. Постачальник будівельних матеріалів при сільраді. Заарештований 22 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 серпня 1989 р.

ВОЛОШИН Антон Григорович, 1894 р., с. Стовбуваха Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Стовбуваха. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 квітня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 11 лютого 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

ВОЛОШИН Володимир Петрович, 1898 р., с. Білоцерківці Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Білоцерківці. Колгоспник. Заарештований 31 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 22 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 липня 1962 р.

ВОЛОШИН Іван Йосипович, 1890 р., с. Крячі Волинської губ. (Польща), українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Дмитрівка Машівського р-ну Полтавської обл. Без певного місця роботи. Заарештований 10 грудня 1937 р. Засуджений Особливим засіданням при НКВС СРСР 7 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Онезьких таборах НКВС СРСР (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 листопада 1989 р.

ВОЛОШИН Іван Тимофійович, 1899 р., с. Полив'яне Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Полив'яне. Колгоспник. Заарештований 3 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1989 р.

ВОЛОШИН Йосип Олексійович, 1894 р., с. Липове Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Липове. Колгоспник. Заарештований 11 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 серпня 1957 р.

ВОЛОШИН Йосип Якович, 1908 р., с. Старі Санжари Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Червоноармієць. Заарештований 26 серпня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом залізничних військ 3-го Українського фронту 18 вересня 1944 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовою прокуратурою Червонопрапорного Одеського ВО 5 вересня 1991 р.

ВОЛОШИН Кирило Власович, 1886 р., с. Березова Лука Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Березова Лука. Колгоспник. Заарештований 31 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 12 серпня 1958 р.

ВОЛОШИН Костянтин Федорович, 1908 р., смт Шишаки Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Шишаки. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 квітня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 12 липня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11, 54-12 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 березня 1990 р.

ВОЛОШИН Микола Іванович, 1922 р., с. Білоцерківці Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Хабаровськ (Російська Федерація). Служив капітаном. Заарештований 8 лютого 1951 р. Засуджений Військовим трибуналом в/ч 64603 м. Хабаровська 23 квітня 1951 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом СРСР 4 червня 1955 р.

ВОЛОШИН Михайло Васильович, 1891 р., с. Клюсівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Клюсівка. Колгоспник. Заарештований 27 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до розстрілу. Вирок виконано 26 грудня 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 25 грудня 1965 р.

ВОЛОШИН Олександр Сазонович, 1898 р., с. Рокитне Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кобеляки Полтавської обл. Черговий залізничної станції. Заарештований 29 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 9 серпня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 21 серпня 1937 р. Реабілітований Харківським обласним судом 19 грудня 1938 р.

ВОЛОШИН Олександр Федорович, 1897 р., с. Білоцерківці Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Білоцерківці. Колгоспник. Заарештований 30 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 22 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 липня 1962 р.

ВОЛОШИН Олексій Омелянович, 1879 р., с. Старі Санжари Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вільний Степ Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Без певного місця роботи. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 30 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 березня 1961 р.

ВОЛОШИН Семен Дмитрович, 1890 р., с. Нова Аврамівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Нова Аврамівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 березня 1989 р.

ВОЛОШИН Сергій Григорович, 1910 р., смт Нові Санжари Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у м. Полтава. Пожежник кондфабрики. Заарештований 14 серпня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом Полтавського гарнізону 8 вересня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 24 вересня 1941 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1994 р.

ВОЛОШИН Тимофій Петрович, 1907 р., с. Новоіванівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Новоіванівка. Колгоспник. Заарештований 21 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС Комі АРСР (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 16 жовтня 1957 р.

ВОЛОШИН Федір Федорович, 1912 р., с. Кишеньки Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня. Червоноармієць. Заарештований 27 вересня 1936 р. Засуджений Військовим трибуналом Особового корпусу залізничних військ м. Владивосток 19 жовтня 1936 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РСФРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Військовою прокуратурою СРСР 16 жовтня 1991 р.

ВОЛОШИН Юхим Федорович, 1905 р., смт Шишаки Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Шишаки. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 квітня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 12 липня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11, 54-12 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 березня 1990 р.

ВОЛОШКІН Олександр Федорович, 1919 р., с. Олексіївка Карачанського р-ну Курської обл. (Російська Федерація), українець, із робітників, освіта середня. Військовослужбовець. Заарештований 7 квітня 1942 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 серпня 1942 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом Московського ВО 24 червня 1958 р.

ВОЛОШКО Іван Микитович, 1900 р., с. Просяниківка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Потягайлівка Кобеляцького р-ну. Колгоспник. Заарештований 15 липня 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 5 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 13 липня 1989 р.

ВОЛОШКО Павло Тихонович, 1912 р., с. Долина Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Долина. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 серпня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Коле-

гії ДПУ УСРР 16 листопада 1930 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР до 5 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 листопада 1989 р.

ВОЛОШКО Петро Максимович, 1889 р., с. Тахтаулове Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Старший механік МТС. Заарештований 29 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 15 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 31 липня 1957 р.

ВОЛОШУН Онисим Микитович, 1881 р., м. Глобине Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Глобине. Завідувач кіоску універмагу. Заарештований 7 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 23 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 березня 1959 р.

ВОЛОЩЕНКО Іван Дмитрович, 1909 р., с. Батьки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Батьки. Вчитель. Заарештований 27 липня 1935 р. Засуджений Військовим трибуналом 17-го стрілецького корпусу 25 вересня 1935 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1994 р.

ВОЛОЩЕНКО Кирило Йосипович, 1878 р., м. Кобеляки Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Таранушичі Кобеляцького р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 березня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 14 травня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 2 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 березня 1990 р.

ВОЛОЩЕНКО Петро Прокопович, 1906 р., м. Лозова Харківської обл., українець, із службовців, освіта середня. Завідувач міжрайкінофотоуправління. Заарештований 29 червня 1938 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 16 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 жовтня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 28 вересня 1957 р.

ВОЛОЩУК Олександр Якович, 1926 р., с. Горбове Ємільчинського р-ну Житомирської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Горбове. Курсант військової частини. Заарештований 23 березня 1946 р. Засуджений Військовим трибуналом 4-ї гвардійської стрілецької дивізії 28 березня 1946 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Військовим трибуналом Прикарпатського військового округу 26 травня 1959 р.

ВОЛТОРНІСТ Григорій Дмитрович, 1891 р., с. Христанівка Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Христанівка. Заарештований 9 листопада 1939 р. Засуджений Полтавським обласним судом 14 лютого 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 17 жовтня 1992 р.

ВОЛЧЕНЮК (ВОЛГАНЮК) Ян Степанович, 1903 р., м. Терасполь (Польща), поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Без певного місця роботи. Заарештований 30 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 грудня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 19 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 липня 1989 р.

ВОЛЬВАЧ Олександр Петрович, 1904 р., с. Піски Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Піски. Агент постачання цукроварні. Заарештований 27 січня 1946 р. Засуджений Військовим трибуналом Південної залізниці 4 травня 1946 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 березня 1991 р.

ВОЛЬПЕРТ Абрам Оторович, 1888 р., м. Прилуки Чернігівської обл., єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Завідувач постачзбуту промкомбінату. Заарештований 15 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 червня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 16 травня 1958 р.

ВОЛЬФ Михайло Михайлович, 1896 р., Одеська обл., німець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Співробітник НДІ свинарства. Заарештований 6 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 21 січня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Верховним Судом УРСР 19 липня 1958 р.

ВОЛЬФСОН Самуїл Менделевич, 1896 р., м. Бобруйськ (Білорусь), єврей, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Заступник голови оргкомітету ЦВК УРСР по Полтавській обл. Заарештований 4 березня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 5 жовтня 1939 р. за ст.ст. 54-8, 54-11 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР 8 грудня 1943 р. термін покарання скорочено на 1 рік. 8 травня 1944 р. постановою Особливої наради при НКВС СРСР звільнений з-під варти умовно-достроково. 15 жовтня 1949 р. постановою Особливої наради при МДБ СРСР засланий на безтермінове поселення у Красноярський край за ст.ст. 54-7, 54-10, 54-11 КК УРСР. Реабілітований Верховним Судом СРСР 16 квітня 1955 р.

ВОЛЮВАЧ Тимофій Махтейович, 1889 р., с. Крива Руда Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крива Руда. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 лютого 1931 р. Засуджений Кременчуцьким народним судом 28 серпня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з наступним виселенням за межі України терміном на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 грудня 1997 р.

ВОЛЯ Дмитро Митрофанович, 1885 р., смт Велика Кохнівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Велика Кохнівка. Слюсар цегельного заводу. Заарештований 29 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Архангельських таборах НКВС СРСР (Російська Федерація). Помер у місцях ув'язнення 11 лютого 1939 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

ВОЛЯ Іван Опанасович, 1882 р., смт Велика Кохнівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 27 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 жовтня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 28 травня 1958 р.

ВОЛЯ Юхим Євстахійович, 1903 р., смт Велика Кохнівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Вчитель географії. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 серпня 1957 р.

ВОНЯРХА Антон Семенович, 1899 р., с. Більськ Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Більськ. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 5 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 серпня 1989 р.

ВОНЯРХА Іван Григорович, 1899 р. с. Більськ Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Більськ. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 лютого 1990 р.

ВОНЯРХА Ничипір Тимофійович, 1869 р., с. Більськ Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Більськ. Ігумен монастиря. Заарештований 9 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано у м. Полтава 29 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 травня 1959 р.

ВОНЯРХА Яків Семенович, 1891 р., с. Більськ Котелевського р-ну Полтавської обл., національність не вказана, із селян, малописьменний. Проживав у с. Більськ. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 13 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 липня 1989 р.

ВОРОБЕЙЧИК Йосип Меєрович, 1904 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Керуючий будинком ЖБК. Заарештований 24 червня 1936 р. Вперше засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 жовтня 1936 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Північно-Східних таборах НКВС СРСР (Російська Федерація). Звільнений 27 липня 1946 р. Вдруге засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 травня 1949 р. до заслання на поселення у Красноярський край. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 травня 1957 р. та 11 вересня 1957 р.

ВОРОБЕЙЧИК Йосип Самійлович, 1906 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Харків. Продавець міськхарчоторгу. Заарештований 9 січня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 травня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 травня 1957 р.

ВОРОБЕЙЧИК Яків Самійлович, 1909 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Черкаси. Регулювальник машин махоркової фабрики. Заарештований 10 січня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 травня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 травня 1957 р.

ВОРОБЙОВ Максим Васильович, 1897 р., м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Крюків. Слюсар вагонобудівного заводу. Заарештований 27 квітня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 31 липня 1935 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР до 6 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 19 жовтня 1990 р.

ВОРОБЙОВ Федір Михайлович, 1898 р., с. Успенка Онуфріївського р-ну Кіровоградської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Решетилівка Полтавської обл. Начальник райвідділу УНКВС Полтавської обл. Заарештований 14 травня 1938 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 17 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 17 жовтня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 23 березня 1959 р.

ВОРОБЙОВ Іван Васильович, 1888 р., с. Воробйово Карельської АР (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Службовець військспецбуду. Заарештований 22 вересня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 15 березня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 лютого 1995 р.

ВОРОБЙОВ Самуїл Маркович, 1887 р., м. Береза Сумської обл., єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Службовець контори «Союззаготшкіра». Заарештований 1 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 жовтня 1956 р.

ВОРОЖБИТ Сергій Іванович, 1918 р., м. Лубни Полтавської обл., українець, із робітників, освіта середня. Військовослужбовець. Заарештований 18 березня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 21-ї зенітної дивізії 27 березня 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 лютого 1997 р.

ВОРОН Григорій Миколайович, 1885 р., с. Вільна Терешківка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Сторож паливного складу. Заарештований 3 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 3 липня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 вересня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 жовтня 1989 р.

ВОРОН Леонтій Андрійович, 1898 р., с. Собівор (Польща), українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник заводу. Заарештований 18 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 жовтня 1989 р.

ВОРОН Олексій Єфремович, 1908 р., с. Піски Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у с. Піски. Вчитель. Заарештований 24 вересня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 30 травня 1944 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Військовою прокуратурою КВО 25 березня 1955 р.

ВОРОНА Андрій Потапович, 1885 р., с. Климівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Климівка. Сторож. Заарештований 1 березня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 14 серпня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до розстрілу. Вирок виконано 18 серпня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 серпня 1989 р.

ВОРОНА Антон Йосипович, 1896 р., с. Старицьківка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рубанівка Машівського р-ну. Колгоспник. Заарештований 11 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 13 листопада 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 14 травня 1958 р.

ВОРОНА Антон Митрофанович, 1909 р., с. Полузір'я Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Вантажник комбікормового заводу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 грудня 1955 р.

ВОРОНА Іван Іванович, 1880 р., с. Долина Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Долина. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 серпня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 16 листопада 1930 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 листопада 1989 р.

ВОРОНА Іван Якович, 1896 р., х. Кандибівка Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав на х. Кандибівка. Інструктор військово-спортивної допризовної підготовки. Заарештований вперше 25 липня 1921 р. Засуджений Полтавською ГубНК 20 вересня 1921 р. (стаття КК не вказана) до 5 років позбавлення волі. Після відбуття покарання проживав у с. Максимівка Пирятинського р-ну Полтавської обл. Слюсар артілі. Заарештований вдруге 4 липня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 29 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 квітня 1989 р. та Полтавською обласною прокуратурою 21 лютого 1994 р.

ВОРОНА Марія Власівна, 1891 р., с. Сторожове Чутівського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, малописьменна. Проживала у с. Рубанівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспниця. Заарештована 24 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. за ст. 54-12 КК УРСР до 5 років заслання у Казахстан. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 27 квітня 1989 р.

ВОРОНА Михайло Артемович, 1891 р., с. Рокитне Яготинського р-ну Київської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Службовець облхарчпромспілки. Заарештований 26 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 28 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 квітня 1957 р.

ВОРОНА Раїса Сергіївна, 1893 р., м. Золотоноша Черкаської обл., українка, із службовців, освіта неповна середня. Проживала у м. Полтава. Співробітниця педінституту. Заарештована 17 лютого 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 травня 1944 р. за ст.ст. 58-1 «а», 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна. Реабілітована Полтавським обласним судом 14 червня 1961 р.

ВОРОНА Степан Іванович, 1894 р., с. Новий Калкаїв Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, відомості про освіту відсутні. Проживав у с. Новий Калкаїв. Селянин. Заарештований 23 серпня 1931 р. Засуджений Оболонянським районним судом 21 лютого 1932 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 48-32 КК УСРР до 2 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1995 р.

ВОРОНА Трохим Іванович, 1880 р., с. Долина Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Долина. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 серпня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 16 листопада 1930 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 листопада 1989 р.

ВОРОНЕНКО Никифор Романович, 1903 р., с. Великі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта неповна середня. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Рахівник технікуму лікарських рослин. Заарештований 5 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 серпня 1958 р.

ВОРОНКОВ-ВОРОБЕЙЧИК Аврам Йосипович, 1904 р., м. Одеса, єврей, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Без роботи на час арешту. Заарештований 8 січня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 липня 1937 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Північно-Східних таборах НКВС СРСР (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 27 травня 1957 р.

ВОРОНОВ Михайло Онуфрійович, 1889 р., с. Ряське Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ряське. Рахівник колгоспу. Заарештований 26 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 січня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 березня 1962 р.

ВОРОНОВСЬКИЙ Данило Федорович, 1894 р., с. Дашківка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Деменки Кобеляцького р-ну. Працівник радгоспу. Заарештований 4 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 жовтня 1989 р.

ВОРОНОВСЬКИЙ Іван Федорович, 1898 р., с. Дашківка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Деменки Кобеляцького р-ну. Працівник радгоспу. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 23 жовтня 1961 р.

ВОРОНЬКО Діонисій Григорович, 1898 р., с. Чернечий Яр Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Чернечий Яр. Колгоспник. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР Хабаровського краю (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

ВОРОНЬКО Пантелеймон Якович, 1893 р., с. Дейкалівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дейкалівка. Колгоспник. Заарештований 21 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-6, 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3–4 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 13 червня 1958 р.

ВОРОНЮК Катерина Марківна, 1898 р., с. Городище Гребінківського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, малописьменна. Проживала у с. Городище. Прачка. Заарештована 30 вересня 1944 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 23 листопада 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітована Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 8 травня 1945 р.

ВОРОНЯНСЬКА Любов Миколаївна, 1912 р., м. Маріуполь Донецької обл., українка, із робітників, освіта середня. Проживала у м. Полтава. Домогосподарка. Заарештована 27 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 5 лютого 1938 р. за ст. 54-12 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 18 грудня 1956 р.

ВОРОНЯНСЬКИЙ Андрій Васильович, 1901 р., смт Диканька Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища педагогічна. Проживав у с. Писарівщина Диканського р-ну. Викладач хімії зооветшколи. Заарештований 7 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27–28 травня (9 червня) 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 лютого 1957 р.

ВОРОНЯНСЬКИЙ Іван Митрофанович, 1909 р., с. Воронянщина Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Воронянщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 листопада 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 13 лютого 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 жовтня 1989 р.

ВОРОНЯНСЬКИЙ Михайло Степанович, 1906 р., смт Диканька Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Диканька. Вантажник контори «Заготзерно». Заарештований вперше 5 серпня 1936 р. Засуджений Полтавським обласним судом 10 листопада 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 4 років позбавлення волі. Заарештований вдруге 28 серпня 1941 р. Засуджений Верховним Судом Татарської АРСР 24 липня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР; 13 серпня 1942 р. розстріл замінено на 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом СРСР 8 серпня 1990 р. та Генеральною прокуратурою Російської Федерації 15 січня 1993 р.

ВОРОНЯНСЬКИЙ Степан Павлович, 1886 р., смт Диканька Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Диканька. Комірник на будівництві школи. Заарештований 2 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 березня 1959 р.

ВОРОНЯНСЬКИЙ Юхим Іванович, 1903 р., смт Диканька Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Директор фельдшерсько-акушерської школи. Заарештований 21 жовтня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 4 січня 1938 р. за ст.ст. 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 5 січня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 28 вересня 1957 р.

ВОРОТНИК Павло Прокопович, 1907 р., с. Нехвороща Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Нехвороща. Колгоспник. Заарештований 7 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 11 вересня 1937 р. за ст.ст. 196, 56-17, 54-8, 70 «г» КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р.

ВОСКОБІЙНИК Григорій Васильович, 1896 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород. Без певного місця роботи. Заарештований 2 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 11 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р.

ВОСКОБІЙНИК Парасковія Дмитрівна, 1870 р., с. Говтва Полтавського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Говтва. Селянка-одноосібниця. Заарештована 19 травня 1929 р. Засуджена Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 2 серпня 1929 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 КК УСРР до позбавлення права проживати у визначених місцях СРСР протягом 3 років. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 27 грудня 1994 р.

ВОСКОБОЙНИК Андріян Данилович, 1876 р., с. Попівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Котлярі Миргородського р-ну. Без певних занять. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 січня 1990 р.

ВОСКОБОЙНИК Василь Іванович, 1882 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород. Робітник артілі. Заарештований 9 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 січня 1990 р.

ВОСКОБОЙНИК Іван Іванович, 1900 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. 1919 р. закінчив Миргородську гімназію. Впродовж 1923–1930 рр. – священик УАПЦ при Воскресенській церкві у м. Миргород. Проживав у м. Миргород. Робітник маслозаводу. Заарештований 18 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 2 листопада 1959 р.

ВОСКОБОЙНИК Михайло Григорович, 1891 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород. Без певних занять. Заарештований 9 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 травня 1989 р.

ВОСКОБОЙНИК Пилип Романович, 1891 р., с. Холодна Балка Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Холодна Балка. Рід занять не вказаний. Заарештований 24 червня 1929 р. Засуджений Полтавським окружним судом 28 серпня 1929 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 січня 1994 р.

ВОСКОБОЙНИК Степан Дмитрович, 1890 р., с. Кантемирівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Кучер. Заарештований 5 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 5 червня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 грудня 1964 р.

ВОСКОБОЙНІКОВ Андрій Данилович, 1878 р., с. Попівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Попівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 січня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 3 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ВОСКОБОЙНІКОВ Борис Сергійович, 1895 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із службовців, освіта незакінчена вища. Проживав у с. Черевані Глобинського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 24 березня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 травня 1965 р.

ВОСКОБОЙНІКОВ Федір Андрійович, 1895 р., с. Тройняки Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Тройняки. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 лютого 1930 р. Засуджений Особливою

нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 березня 1990 р.

ВОСКРЕСЕНСЬКИЙ Борис Миколайович, 1881 р., м. Санкт-Петербург (Російська Федерація), росіянин, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Юрисконсульт. Заарештований 5 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 11 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 23 вересня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 квітня 1989 р.

ВОТА Іван Станіславович, 1896 р., Тернопільська обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Баранівка Шишацького р-ну Полтавської обл. Завідувач колгоспного млина. Заарештований 22 вересня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 22 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 28 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р.

ВРАЦЛАВСЬКИЙ Франц Лукич, 1892 р., с. Шиманове (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник залізниці. Заарештований 4 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 лютого 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 лютого 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 12 жовтня 1957 р.

ВРОНСЬКИЙ Станіслав Йосипович, 1886 р., м. Варшава (Польща), поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник майстерні. Заарештований 13 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 17 жовтня 1958 р.

ВРУБЛЄВСЬКИЙ Яків Максимович, 1903 р., с. Слобода Сквирського р-ну Київської обл., українець, із кустарів, освіта вища. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Інженер електростанції. Заарештований 27 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 29 грудня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 11 липня 1958 р.

ВУДОВЕНЦ Адель Августівна, 1882 р., м. Вологда (Російська Федерація), німкеня, із службовців, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Домогосподарка. Заарештована 11 лютого 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 6 травня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 31 липня 1989 р.

ВУЙЦИК Матвій Станіславович, 1880 р., с. Воля (Польща), поляк, із селян, неписьменний. Проживав у м. Полтава. Сторож міжрайторгу. Заарештований 4 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 21 березня 1958 р.

ВУСИК (УСИК) Василь Никифорович (Нічипорович), 1886 р., с. Вусики Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шамраївка Решетилівського р-ну. Колгоспник. Заарештований 22 березня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ВУЯХЕВИЧ Михайло Миколайович, 1904 р., с. Лизогубова Слобода Яготинського р-ну Київської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Пирятин Полтавської обл. Помічник машиніста фабрики «Жовтень». Заарештований 25 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 4 березня 1943 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 липня 1959 р.

В'ЮН Василь Трохимович, 1893 р., с. Березоточа Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Березоточа. Колгоспник. Заарештований 31 жовтня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 24 січня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 грудня 1992 р.

В'ЮН Яким Григорович, 1896 р., с. Мусіївка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Орданівка Диканського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 1 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Північних таборах НКВС СРСР. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 квітня 1989 р.

В'ЯЗИНЬКО Герасим Михайлович, 1878 р., с. Вовчик Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крем'янка Лубенського р-ну. Без певних занять. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Верховною Радою СРСР 16 січня 1989 р.

В'ЯЗИНЬКО Лука Михайлович, 1886 р., с. Вовчик Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вовчик. Колгоспник. Заарештований 1 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 жовтня 1957 р.

В'ЯЗОВСЬКА Віра Прокопівна, 1910 р., м. Полтава, українка, із службовців, освіта середня. Проживала у м. Полтава. Тимчасово не працювала. Заарештована 2 грудня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 5 лютого 1938 р. (стаття КК не вказана) як член сім'ї зрадника Батьківщини до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбувала у Карагандинському таборі МВС (Казахстан). Реабілітована Військовим трибуналом КВО 26 червня 1956 р.

В'ЯЗОВСЬКИЙ Григорій Матвійович, 1900 р., с. Мала Перещепина Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мала Перещепина. Приймальник пункту «Союзпушнина». Заарештований 16 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 червня 1958 р.

В'ЯЗОВСЬКИЙ Олександр Захарович, 1911 р., с. Чернещина Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Чернещина. Колгоспник. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ВЯЗОВСЬКИЙ Єгор Петрович, 1893 р., смт Решетилівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Решетилівка. Колгоспник. Заарештований 19 квітня 1952 р. Засуджений Полтавським обласним судом 27 травня 1952 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом СРСР 6 серпня 1955 р.

ВЯЗОВСЬКИЙ Іван Іванович, 1892 р., с. Тури Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Кучер артілі «Промселікат». Заарештований 18 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Північно-Східних таборах НКВС СРСР (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 31 липня 1957 р.

ВЯЗОВСЬКИЙ Іван Порфирійович, 1898 р., с. Тури Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Охоронець кондфабрики. Заарештований 6 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 5 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 серпня 1958 р.

ВЯЗОВСЬКИЙ Михайло Володимирович, 1877 р., с. Братешки Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Братешки. Вчитель школи. Заарештований 11 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР м. Солікамськ (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ВЯЗОВСЬКИЙ Сергій Іванович, 1898 р., с. Тури Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тури. Колгоспник. Заарештований 14 березня 1933 р. Засуджений Харківським обласним судом 16 березня 1933 р. за ст. 54-14 КК УСРР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Верховним Судом УРСР 24 лютого 1961 р.

Г

ГАБЕРЗАТ Оскар Мартинович, 1903 р., м. Алчевськ Луганської обл., німець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Працівник депо ст. Гребінка Південно-Західної залізниці. Заарештований 25 червня 1941 р. Засуджений Верховним Судом Татарської АРСР 4 грудня 1941 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою Російської Федерації 22 січня 1993 р.

ГАВА Домаха Никифорівна, 1895 р., с. Борщове Лубенського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Веселий Поділ Семенівського р-ну Полтавської обл. Робітниця селекційної станції. Заарештована 3 грудня 1937 р. Засуджена Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавським обласним судом 30 березня 1966 р.

ГАВА Іван Андрійович, 1890 р., с. Бродщина Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бродщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 квітня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 9 травня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 листопада 1989 р.

ГАВВА Микита Мефодійович, 1908 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта неповна середня. Проживав у м. Кременчук. Токар депо залізничної ст. Кременчук. Заарештований 10 квітня 1938 р. Засуджений Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 22 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 22 жовтня 1938 р. у м. Харків. Реабілітований Верховним Судом СРСР 6 лютого 1957 р.

ГАВЕНІС Олексій Сильвестрович, 1888 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Службовець заводу. Заарештований 16 червня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 23 липня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 13 грудня 1941 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 6 серпня 1958 р.

ГАВКОВСЬКИЙ Станіслав Броніславович, 1896 р., м. Ломта (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у Козельщинському р-ні Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 30 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 вересня 1989 р.

ГАВРАСЬ Нестір Тимофійович, 1879 р., с. Сагайдак Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Нова Кочубеївка Чутівського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 31 січня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 12 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 квітня 1995 р.

ГАВРИК Єгор Тимофійович, 1890 р., с. Клепачі Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Клепачі. Без певних занять. Заарештований 31 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 26 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 червня 1989 р.

ГАВРИК Михайло Петрович, 1910 р., с. Губське Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Губське.

Селянин-одноосібник. Заарештований 4 лютого 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 7 травня 1931 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 січня 1996 р.

ГАВРИК Пилип Тимофійович, 1888 р., с. Калайдинці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Куйбишеве Оржицького р-ну Полтавської обл. Працівник радгоспу. Заарештований 1 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР у Читинській обл. (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

ГАВРИК Тихон Степанович, 1884 р., с. Губське Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Губське. Без певних занять. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ГАВРИК Яків Павлович, 1906 р., с.. Губське Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Губське. Колгоспник. Заарештований 9 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 квітня 1989 р.

ГАВРИЛЕНКО Андрій Йосипович, 1893 р., с. Ковалі Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ковалі. Без певних занять. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 жовтня 1957 р.

ГАВРИЛЕНКО Андрій Савич, 1891 р., с. Балясне Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Балясне. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 24 лютого 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

ГАВРИЛЕНКО Іван Володимирович, 1924 р., с. Орликівщина Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Курсант 5-ї учбової стрілецької бригади 35-го учбового полку ПТР. Заарештований 28 травня 1943 р. Засуджений військовим трибуналом 5-ї навчально-стрілецької бригади м. Красноярськ 21 червня 1943 р. за ст. 54-10 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований управлінням ТВП по реабілітації 4 червня 1991 р.

ГАВРИЛЕНКО Іван Григорович, 1922 р., с. Бабичівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бабичівка. З 1940 р. перебував у Червоній Армії. Червоноармієць 53-ї танкової бригади. Заарештований 22 вересня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Брянського фронту 24 грудня 1942 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Звільнений 10 травня 1954 р. Реабілітований Військовим трибуналом Воронезького ВО 30 грудня 1955 р.

ГАВРИЛЕНКО Ілля Тимофійович, 1887 р., с. Гавриленки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гавриленки. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 1 серпня 1932 р. за ст.ст. 54-2, 54-8, 54-11, 56-17 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС м. Севастополь, бухта Нагаєво. Вдруге заарештований 8 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 13 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 листопада 1989 р. та 7 травня 1990 р.

ГАВРИЛЕНКО Макар Петрович, 1886 р., с. Шкурати Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шкурати. Без певних занять. Заарештований 10 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ГАВРИЛЕНКО Макар Трохимович, 1894 р., с. Лутайка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лутайка. Колгоспник. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Амурському залізничному будівельному таборі НКВС Хабаровського

краю (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 листопада 1989 р.

ГАВРИЛЕНКО Микола Гнатович, 1912 р., м. Валки Харківської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник залізниці. Заарештований 20 листопада 1931 р. Засуджений Транспортно-лінійним судом Південної залізниці 26 грудня 1931 р. за ст.ст. 69 ч. 2, 70 ч. 2 КК УСРР до 3 років позбавлення волі з наступним засланням та з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 червня 1991 р.

ГАВРИЛЕНКО Микола Іванович, 1889 р., м. Полтава, українець, із робітників (кустарів), освіта вища. Проживав у м. Полтава. Завідувач відділу природи краєзнавчого музею. Заарештований 8 лютого 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 1 лютого 1937 р. за ст.ст. 54-8, 54-12 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 18 квітня 1989 р.

ГАВРИЛЕНКО Михайло Григорович, 1890 р., с. Вороньки Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Красне Чорнухинського р-ну. Колгоспник. Заарештований 9 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР у м. Магадан (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 травня 1989 р.

ГАВРИЛЕНКО Мусій Андрійович, 1894 р., с. Петрівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Глобине Полтавської обл. Робітник райвідділу зв'язку. Заарештований 28 березня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 25 травня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 серпня 1990 р.

ГАВРИЛЕНКО Омелян Павлович, 1896 р., с. Пироги Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Пироги. Рахівник колгоспу. Заарештований 3 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 вересня 1990 р.

ГАВРИЛЕНКО Остап Захарович, 1881 р., с. Юсківці Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта середня. Проживав у с. Кулажинці Гребінківського р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований 26 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 23 грудня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 травня 1995 р.

ГАВРИЛЕНКО Петро Якимович, 1899 р., с. Петрівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Семенівка Полтавської обл. Робітник цукрозаводу. Заарештований 19 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 23 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 жовтня 1989 р.

ГАВРИЛЕНКО Семен Йосипович, 1896 р., с. Ковалі Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ковалі. Колгоспник. Заарештований 18 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 квітня 1958 р.

ГАВРИЛЕНКО Яків Данилович, 1892 р., с. Теплівка Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Теплівка. Кочегар цукрозаводу. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 18 липня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 липня 1991 р.

ГАВРИЛЕЦЬ Іван Микитович, 1873 р., с. Піщане Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Піщане. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 березня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 8 квітня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 лютого 1990 р.

ГАВРИЛЕЦЬ Клим Митрофанович, 1876 р., Кременчуцький р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Гаврильці Кременчуцького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 березня 1990 р.

ГАВРИЛЕЦЬ Олексій Федосійович, 1910 р., с. Піски Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у

с. Піски. Без певних занять. Заарештований 20 липня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 8 грудня 1933 р. (стаття КК не вказана) до 3 років заслання у Західний Сибір умовно. З-під варти звільнений. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1990 р.

ГАВРИЛКО Сергій Андрійович, 1897 р., с. Ціпки Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ціпки. Колгоспник. Заарештований 11 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 жовтня 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 6 січня 1962 р.

ГАВРИЛОВ Микола Олексійович, 1904 р., м. Орел (Російська Федерація), росіянин, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Секретар парткому заводу. Заарештований 9 жовтня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 2 січня 1938 р. за ст.ст. 54-8, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 3 січня 1938 р. у м. Харків. Реабілітований Верховним Судом СРСР 6 лютого 1957 р.

ГАВРИЛОВА Галина Кузьмівна, 1894 р., с. Йосипівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Кременчук Полтавської обл. Заарештована 27 липня 1944 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 26 вересня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Термін покарання відбувала у таборах НКВС СРСР Магаданської обл. (Російська Федерація). Реабілітована Військовим трибуналом КВО 18 травня 1956 р.

ГАВРИЛОВИЧ Василь Андрійович, 1892 р., с. Камайськ (Білорусь), білорус, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Робітник фабрики. Заарештований 3 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 березня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 вересня 1989 р.

ГАВРИЛЬЄВ Антон Харитонович, 1884 р., с. Кирило-Ганнівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Зіньків Полтавської обл. Бухгалтер артілі. Заарештований 23 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-6, 54-7, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3–4 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 5 лютого 1957 р.

ГАВРИЛЮК Іван Степанович, 1900 р., Польща, українець, із робітників, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Головний інженер будівництва заводу «Метал». Заарештований 1 липня 1938 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 22 серпня 1939 р. за ст.ст. 54-6, 54-7, 54-11 КК УРСР до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 12 червня 1940 р. вирок скасовано, справу повернуто на доопрацювання. Помер у таборах НКВС у м. Бугульма (Республіка Татарстан) 23 липня 1942 р. За постановою УКДБ Полтавської обл. 30 липня 1974 р. справу припинено.

ГАВРИСЬ Василь Федорович, 1898 р., с. Бакумівка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Веселий Поділ Семенівського р-ну. Робітник заводу. Заарештований 4 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 8 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ГАВРИСЬ Іван Федорович, 1881 р., с. Бакумівка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Брусове Семенівського р-ну. Працівник радгоспу. Заарештований 17 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР Ярославської обл. (Російська Федерація), де і помер 4 лютого 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 січня 1990 р.

ГАВРИСЬ Ілля Іванович, 1914 р., с. Брусове Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Брусове. Тракторист бурякорадгоспу. Заарештований 17 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР Амурської обл. (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 31 липня 1957 р.

ГАВРИСЬ Омелян Васильович, 1901 р., с. Бакумівка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бакумівка. Коваль колгоспу. Заарештований 27 вересня 1946 р. Засуджений Військовим трибуналом військ МВС Полтавської обл. 4 вересня 1947 р. за ст. 54-8 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР Омської обл. (Російська Федерація). З-під варти

звільнений 3 грудня 1954 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 2 листопада 1954 р.

ГАВРИСЬ Павло Федорович, 1901 р., с. Бакумівка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Брусове Семенівського р-ну. Колгоспник. Заарештований 26 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Звільнений 27 листопада 1947 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 23 лютого 1966 р.

ГАВРИШ Андрій Васильович, 1904 р., с. Суха Маячка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Суха Маячка. Колгоспник. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 вересня 1989 р.

ГАВРИШ Василь Павлович, 1912 р., с. Більськ Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Більськ. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 травня 1933 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 4 червня 1933 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 липня 1989 р.

ГАВРИШ Іван Захарович, 1884 р., с. Кустолове Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Солонці Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 листопада 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 29 грудня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1990 р.

ГАВРИШ Іван Мартинович, 1907 р., смт Градизьк Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Градизьк. Селянин-одноосібник. У 1929 р. призваний до РСЧА. Червоноармієць 69-го стрілецького полку. Заарештований 3 лютого 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 21 квітня 1931 р. за ст.ст. 54-10, 170 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Військовою прокуратурою КВО 10 травня 1990 р.

ГАВРИШ Іван Петрович, 1898 р., с. Суха Маячка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Суха Маячка. Без певних занять. Заарештований 20 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 7 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 липня 1989 р.

ГАВРИШ Мефодій Фомич, 1886 р., с. Суха Маячка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Суха Маячка. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 6 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-4 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР м. Хабаровськ (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

ГАВРИШ Микола Архипович, 1924 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник фабрики. Заарештований 19 серпня 1941 р. Засуджений Верховним Судом Татарської АРСР 24 липня 1942 р. за ст. 58-14 КК РРФСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 липня 1991 р.

ГАВРИШ Никифор Степанович, 1875 р., с. Суха Маячка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зачепилівка Новосанжарського р-ну. Без певного місця роботи. Заарештований 17 травня 1940 р. Засуджений Полтавським обласним судом 19 червня 1940 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 грудня 1994 р.

ГАВРИШ Павло Миколайович, 1881 р., с. Зубівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сенча Лохвицького р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований 8 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 6 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 березня 1990 р.

ГАВРИШ Петро Андрійович, 1893 р., с. Зубівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зубівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 4 березня 1939 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 січня 1963 р.

ГАВРІК Андрій Артемович, 1894 р., с. Губське Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Губське. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 січня 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 7 травня 1931 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 січня 1996 р.

ГАВРІК Григорій Петрович, 1913 р., с. Губське Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Губське. Заарештований 4 лютого 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 7 травня 1931 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 січня 1990 р.

ГАВРОСЬ Гаврило Сидорович, 1897 р., с. Бурти Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бурти. Колгоспник. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 вересня 1988 р.

ГАГАЛІЙ Роман Іванович, 1894 р., м. Карлівка Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Гадяч Полтавської обл. Агроном. Заарештований 14 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 жовтня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 5 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 жовтня 1989 р.

ГАГІН Альфрет-Альбер Юлійович, 1898 р., с. Рожице (Польща), поляк, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Пирятин Полтавської обл. Робітник підприємства. Заарештований 25 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 грудня 1960 р.

ГАГІН Родіон Карпович, 1898 р., с. Ступки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ступки. Без певних занять. Заарештований 31 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-6, 54-7, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 3–4 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 5 лютого 1957 р.

ГАДОМСЬКИЙ Альбін Францевич, 1896 р., с. Мала Салиха Красилівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із дворян, освіта початкова. Проживав у с. Ряське Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 2 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 9 листопада 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 15 квітня 1961 р.

ГАДОМСЬКИЙ Іван Францевич, 1915 р., с. Мала Салиха Красилівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із дворян, освіта початкова. Проживав у с. Ряське Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 2 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 23 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 26 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 листопада 1958 р.

ГАДОМСЬКИЙ Станіслав Францевич, 1916 р., с. Мала Салиха Красилівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ряське Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 2 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 27 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 листопада 1937 р.

ГАДЮКА Юрій Махтейович, 1919 р., с. Хомутець Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена вища. Командир відділення 137-го окремого саперного батальйону 171-ї стрілецької дивізії, сержант. Заарештований 30 квітня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 171-ї стрілецької дивізії 8 травня 1942 р. за ст.ст. 19, 58-1 «б», 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований військовою прокуратурою Центрального регіону України 28 червня 1994 р.

ГАДЮЧКА Лука Семенович, 1900 р., с. Кустолові Кущі Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кустолові Кущі. Колгоспник. Заарештований 17 жовтня 1943 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 26 вересня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавським обласним судом 26 вересня 1944 р.

ГАЄВСЬКИЙ Антон Йосипович, 1895 р., с. Озеряни Тернопільської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Байрак Диканського р-ну Полтавської обл. Вчитель школи. Заарештований 29 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 січня 1938 р. за

ст. 54-6 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 вересня 1989 р.

ГАЄВСЬКИЙ Йосип Лукич, 1903 р., с. Кам'яна Гребля Сквирського р-ну Київської обл., українець, із селян, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Полтава. Викладач військово-політичного училища. Заарештований 5 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-6, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 14 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 березня 1957 р.

ГАЄР Володимир Філаретович, 1896 р., с. Верба Волинської обл., чех, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Службовець меліоративної контори. Заарештований 15 травня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 жовтня 1939 р. за ст. 54-6 КК УРСР до 5 років позбавлення волі; Особливою нарадою при МДБ СРСР 31 серпня 1949 р. за ст. 54-6 КК УРСР – до поселення у Красноярському краї. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 24 жовтня 1958 р.

ГАЗЕЛА Іван Васильович, 1876 р., с. Базилівщина Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Базилівщина. Колгоспник. Заарештований 14 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 січня 1956 р.

ГАЙВОРОНСЬКИЙ Іван Іванович, 1922 р., м. Кривий Ріг Дніпропетровської обл., українець, із міщан, освіта неповна середня. Без постійного місця проживання та певних занять. Заарештований 6 листопада 1951 р. Засуджений Полтавським обласним судом 21 березня 1952 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом УРСР 30 березня 1954 р.

ГАЙДА Петро Данилович, 1883 р., с. Велика Рублівка Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зайці Котелевського р-ну. Колгоспник. Заарештований 7 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 28 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 1 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 28 лютого 1960 р.

ГАЙДАБУРА Іван Никифорович, 1909 р., с. Лободине Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вечірчине Гадяцького р-ну. Бригадир колгоспу. Вперше засуджений народним судом с. Сталінська (БАМ) 16 серпня 1934 р. (стаття КК не вказана) до 10 років позбавлення волі. З місць ув'язнення втік 28 вересня 1935 р. Повернувся у с. Вечірчине. Заарештований 5 серпня 1937 р. Вдруге засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 лютого 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 17 квітня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 липня 1989 р.

ГАЙДАБУРА Никифор Якимович, 1902 р., с. Мокріївщина Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мокріївщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 вересня 1989 р.

ГАЙДАЙ Василь Іванович, 1912 р., с. Вільшанка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Рядовий зенітного дивізіону 151-ї стрілецької дивізії. Заарештований 23 липня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом 67-го СК при 151-й СД 4 серпня 1941 р. за ст. 58-10 КК РРФСР до розстрілу з конфіскацією майна. Військовим трибуналом Центрального фронту 21 серпня 1941 р. попередній вирок скасовано, справу припинено. Ухвала не дійшла до адресата. Вирок виконано 24 грудня 1941 р. у м. Володимир (Російська Федерація).

ГАЙДАЙ Денис Хомич, 1890 р., м. Лубни Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни. Завідувач поштової станції. Заарештований 30 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 1 лютого 1938 р. до розстрілу (стаття КК не вказана). Вирок виконано 26 березня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 11 березня 1958 р.

ГАЙДАЙ Іван Йосипович, 1909 р., с. Середняки Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Нижня Будаківка Лохвицького р-ну Полтавської обл. Працівник радгоспу. Заарештований 27 лютого 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС Полтавської обл. 21–23 березня 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 17 квітня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 25 серпня 1959 р.

ГАЙДАЙ Йосип Кирилович, 1885 р., с. Середняки Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Середняки.

Без певних занять. Заарештований 6 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 1 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ГАЙДАЙ Федір Кирилович, 1891 р., с. Середняки Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Середняки. Працівник радгоспу. Заарештований 30 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 вересня 1989 р.

ГАЙДАЛИМ Антон Антонович, 1907 р., с. Покровська Багачка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Покровська Багачка. Конюх колгоспу. Заарештований 9 березня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 16 лютого 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 2 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 липня 1994 р.

ГАЙДАМАКА Надія Михайлівна, 1915 р., с. Великі Будища Гадяцького р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Великі Будища. Колгоспниця. Заарештована 28 лютого 1945 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 лютого 1945 р. до 5 років заслання у Джамбульську обл. (Казахстан). Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 8 серпня 1989 р.

ГАЙДАМАКА Наум Кіндратович, 1894 р., с. Шрамки Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. У 1938 р. засуджений вперше Особливою трійкою при УНКВС Київської обл. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбув. Проживав у Гребінківському р-ні Полтавської обл. Робітник радгоспу. Заарештований 19 серпня 1949 р. Засуджений вдруге Особливою нарадою при МДБ СРСР 14 грудня 1949 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до заслання у Кокчетавську обл. (Казахстан). Реабілітований Військовим трибуналом КВО 21 листопада 1958 р.

ГАЙДАМАРА Микола Сергійович, 1896 р., с. Великі Будища Гадяцького р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 28 грудня 1959 р.

ГАЙДАР Анастасія Андріївна, 1911 р., смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Міські Млини Зіньківського р-ну. Колгоспниця. Заарештована 20 червня 1945 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 грудня 1945 р. до 5 років заслання у Джамбульську обл. (Казахстан) з конфіскацією майна. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 31 липня 1989 р.

ГАЙДАР Андрій Іванович, 1885 р., с. Улянівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Улянівка. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 26 березня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 22 квітня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Заарештований вдруге 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р. та 5 березня 1990 р.

ГАЙДАР Іван Артемович, 1892 р., с. Кошманівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кошманівка. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 29 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 1 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Заарештований вдруге 12 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 9 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 квітня 1959 р. та Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

ГАЙДАР Іван Федорович, 1889 р., с. Довгалівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Довгалівка. Тесля учбового закладу. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ГАЙДАР Сергій Степанович, 1918 р., с. Гожули Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Полтава. Навчався у Харківському мединституті. Заарештований 27 липня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Татарської АРСР 20 жовтня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1991 р.

ГАЙДАР Федір Протасович, 1908 р., с. Довгалівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Довгалівка. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 13 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 23 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Заарештований вдруге 18 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 8 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 червня 1989 р. та 11 березня 1990 р.

ГАЙДАР Філат Михайлович, 1882 р., с. Семимогили Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Семимогили. Бригадир колгоспу. Заарештований 4 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 березня 1959 р.

ГАЙДАРЕНКО (ГОЙДАРЕНКО) Герасим Варнаумович, 1880 р., с. Довгалівка Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Довгалівка. Селянин-одноосібник. Голова церковної ради місцевої громади УАПЦ з 1924 р. Заарештований вперше 9 грудня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Після відбуття покарання проживав у м. Миргород Полтавської обл. Працівник пункту «Заготзерно». Заарештований вдруге 5 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 серпня 1958 р. та Полтавською обласною прокуратурою 26 квітня 1995 р.

ГАЙДАРЕНКО (ГОЙДАРЕНКО) Степан Герасимович, 1902 р., с. Довгалівка Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Довгалівка. Член місцевої громади УАПЦ. Заарештований 16 жовтня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 15 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-8, 54-10, 54-11 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 26 лютого 1930 р. у м. Лубни Полтавської обл. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 листопада 1989 р.

ГАЙДАРЕНКО Степан Кіндратович, 1885 р., Коновалівська сільрада Машівського р-ну Полтавської обл. (село знято з обліку), українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Коновалівській сільраді. Колгоспник. Заарештований 27 серпня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 17 листопада 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавським обласним судом 26 квітня 1991 р.

ГАЙДАРОВ Ананій Григорович, 1882 р., м. Полтава, українець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Юрисконсульт облспоживспілки. Заарештований 3 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Помер у в'язниці м. Полтава 3 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 26 червня 1957 р.

ГАЙДАРОВ Анатолій Андрійович, 1893 р., Рунівщанська сільрада Полтавської обл., українець, соціальне походження не вказане, освіта початкова. Проживав у м. Ромни Сумської обл. Командир групи Роменського волосного військкомату. Заарештований 18 вересня 1920 р. Засуджений трійкою управління Особвідділів Південного та Південно-Західного фронтів 11 листопада 1920 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 березня 1994 р.

ГАЙДАРЬ Григорій Трохимович, 1880 р., с. Гриньки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гриньки. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 березня 1931 р. Даних про засудження у справі немає. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 грудня 1994 р.

ГАЙДАРЬ Дмитро Карпович, 1900 р., с. Гриньки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гриньки. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 березня 1931 р. Даних про засудження у справі немає. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 грудня 1994 р.

ГАЙДАРЬ Іван Афанасійович, 1908 р., с. Гриньки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гриньки. Без певних занять. Заарештований 28 березня 1931 р. Даних про засудження у справі немає. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 грудня 1994 р.

ГАЙДАРЬ Іван Мефодійович, 1924 р., с. Абрамівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Рядовий 6-го стрілецького полку 214-ї Кременчуцької стрілецької дивізії. Заарештований 18 листопада 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 32-го гвардійського

стрілецького корпусу 5-ї гвардійської армії 6 грудня 1943 р. за ст. 58-1 «а» КК РРФСР до розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою Військового трибуналу 2-го Українського фронту 24 грудня 1943 р. вирок змінено на 15 років каторжних робіт з поразкою в правах на 5 років. Ухвалою Військової Колегії Верховного Суду СРСР 13 березня 1954 р. вироки відмінено, справу передано на дослідування. З-під варти звільнений 6 серпня 1954 р. Постановою УКДБ Полтавської обл. 6 серпня 1954 р. справу припинено.

ГАЙДАРЬ Опанас Федорович, 1880 р., с. Гриньки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гриньки. Без певних занять. Заарештований 28 березня 1931 р. Даних про засудження у справі немає. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 грудня 1994 р.

ГАЙДОВСЬКИЙ Антон Лукич, 1905 р., с. Писарщина Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Гребінка Полтавської обл. Заарештований 13 липня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом 1-ї бригади особливого корпусу залізничних військ Південно-Західного фронту 16 липня 1941 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 21 липня 1941 р. Реабілітований Військовою прокуратурою КВО 19 вересня 1991 р.

ГАЙДУК Володимир Кирилович, 1914 р., с. Товсте Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Пустовійтове Глобинського р-ну Полтавської обл. Працівник радгоспу. Заарештований 3 грудня 1940 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 17 червня 1941 р. за ст. 54-8 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1991 р.

ГАЙЛОВИЧ Володимир Михайлович, 1894 р., Польща, поляк, із селян, освіта початкова. Робітник на виробництві. Заарештований 27 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 жовтня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 листопада 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 3 листопада 1959 р.

ГАЙНОВСЬКИЙ Антон Фабіанович, 1872 р., м. Холм (Польща), поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник майстерні. Заарештований 28 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 17 жовтня 1938 р.

ГАЙСИНСЬКИЙ Теодор Якович, 1907 р., м. Хорол Полтавської обл., єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Хорол. Слюсар заводу. Заарештований 25 березня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 7 липня 1932 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Звільнений 27 серпня 1934 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ГАЙЧУК Дмитро Костянтинович, 1885 р., с. Павлиші Кіровоградської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Павлиші. Робітник Крюківського вагонобудівного заводу. Заарештований 23 червня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 13 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 квітня 1995 р.

ГАК Дмитро Пилипович, 1910 р., смт Нові Санжари Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Нові Санжари. Робітник МТС. Заарештований 13 лютого 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 10 березня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 8 серпня 1990 р.

ГАК Іван Іванович, 1916 р., с. Красне Красноармійського р-ну Донецької обл., німець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Автомеханік підприємства. Заарештований 20 листопада 1946 р. Засуджений Військовим трибуналом Полтавського гарнізону 24 лютого 1947 р. за ст. 54-1 «б» КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом СРСР 12 березня 1964 р.

ГАЛАБУТСЬКИЙ Костянтин Андрійович, 1883 р., м. Лубни Полтавської обл., українець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Лубни. Викладач технікуму. Заарештований 23 березня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 14 серпня 1935 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 липня 1994 р.

ГАЛАГАН Андрій Петрович, 1899 р., с. Жовтневе Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Семенівка Полтавської обл. Робітник. Заарештований 25 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 вересня 1989 р.

ГАЛАГАН Давид Олександрович, 1884 р., с. Овсюки Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Овсюки. Колгоспник. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ГАЛАГАН Давид Олексійович, 1903 р., с. Новачиха Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Ромодан Миргородського р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований вперше 3 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 6 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Заарештований вдруге 16 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 26 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 червня 1960 р. та Полтавською обласною прокуратурою 31 січня 1990 р.

ГАЛАГАН Йосиф Омелянович, 1891 р., с. Велика Рублівка Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Велика Рублівка. Різноробочий промислової артілі. Заарештований 8 лютого (6 березня) 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27–28 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 лютого 1957 р.

ГАЛАГАН Леонід Іванович, 1922 р., смт Градизьк Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Курсант Таллінського військово-піхотного училища. Заарештований 30 жовтня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом гарнізону м. Омськ (Російська Федерація) 7 грудня 1941 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Ухвалою Верховної Ради СРСР 25 червня 1946 р. термін ув'язнення зменшено до 5 років. З-під варти звільнений 10 листопада 1946 р. Реабілітований Військовою прокуратурою СибВО 6 лютого 1998 р.

ГАЛАГАН Микита Нилович, 1893 р., с. Новачиха Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Новачиха. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 6 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 січня 1990 р.

ГАЛАГАН Микола Петрович, 1908 р., с. Жовтневе Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Жовтневе. Колгоспник. Заарештований 2 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 3 червня 1938 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 серпня 1958 р.

ГАЛАГАН Олександр Васильович, 1902 р., смт Градизьк Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Градизьк. Робітник установи. Заарештований 31 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 23 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 вересня 1959 р.

ГАЛАГАН Олексій Нилович, 1878 р., с. Новачиха Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Новачиха. Колгоспник. Заарештований 15 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

ГАЛАГАН Олексій Петрович, 1914 р., с. Яхники Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища (Лубенський учительський інститут, 1938 р.). Проживав у с. Старий Хутір Лохвицького р-ну. Агроном МТС. Заарештований 10 липня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Сумської обл. 25 вересня 1945 р. за ст. 54-3 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Термін покарання відбував у таборах НКВС м. Печора (Республіка Комі, Російська Федерація). Реабілітований Сумською обласною прокуратурою 23 жовтня 1991 р.

ГАЛАГАН Петро Петрович, 1877 р., с. Велика Круча Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велика Круча. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 9 травня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 січня 1990 р.

ГАЛАГАН Сергій Петрович, 1901 р., с. Жовтневе Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Жов-

тневе. Колгоспник. Заарештований 2 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 3 червня 1938 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 серпня 1958 р.

ГАЛАГАН Федір Архипович, 1894 р., с. Овсюки Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Овсюки. Працівник радгоспу. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 31 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 жовтня 1956 р.

ГАЛАГАН Яків Петрович, 1893 р., с. Филенкове Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Никанорівка Чутівського р-ну. Колгоспник. Заарештований 24 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 1 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 липня 1989 р.

ГАЛАЙДА Петро Омелянович, 1893 р., с. Кривуші Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Працівник військового складу. Заарештований 2 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 13 вересня 1957 р.

ГАЛАК Михайло Євграфович, 1895 р., с. Максимівка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Максимівка. Голова колгоспу. Заарештований 12 червня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 10 квітня 1946 р. за ст.ст. 54-1, 54-10 КК УРСР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований за постановою УМВС Полтавської обл. 17 липня 1946 р.

ГАЛАНІН Сергій Васильович, 1910 р., м. Калінін (Російська Федерація), росіянин, із робітників, освіта початкова. Без певного місця роботи. Заарештований 29 жовтня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 4 березня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 28 лютого 1992 р.

ГАЛАТА Олександр Семенович, 1895 р., с. Червоні Луки Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у с. Римарівка Гадяцького р-ну Полтавської обл. Вчитель неповної середньої школи. Заарештований 11 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 26 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 лютого 1989 р.

ГАЛАТА Панас Семенович, 1887 р., с. Червоні Луки Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хитці Гадяцького р-ну Полтавської обл. Робітник бурякопункту. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ГАЛАЧЕНКО Костянтин Костянтинович, 1879 р., м. Полтава, українець, із службовців, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Полтава. Завідувач групи установи. Заарештований вперше 26 січня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Заарештований вдруге 17 січня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 15 березня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 26 січня 1990 р. та Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ГАЛЕНКО Антон Данилович, 1896 р., с. Велика Обухівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велика Обухівка. Працівник лісгоспу. Заарештований 2 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 11 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р.

ГАЛЕНКО Василь Іванович, 1912 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Рядовий окремої 946-ї експлуатаційно-телеграфної роти. Заарештований 5 березня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Калінінського фронту 25 березня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 грудня 1997 р.

ГАЛЕНКО Ничипір Юхимович, 1894 р., с. Зуївці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зуїв-

ці. Колгоспник. Заарештований 9 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. До 1940 р. покарання відбував у таборах НКВС СРСР у м. Свободний Амурської обл. (Російська Федерація). З-під варти звільнений у 1947 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 5 травня 1966 р.

ГАЛЕНКО Семен Данилович, 1902 р., с. Велика Обухівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велика Обухівка. Робітник установи. Заарештований 11 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 серпня 1989 р.

ГАЛИНОВСЬКИЙ Фелікс Григорович, 1882 р., Макарівський р-н Київської обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Кустар. Заарештований 13 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 28 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 квітня 1957 р.

ГАЛИЧ Василь Іванович, 1892 р., с. Більськ Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Більськ. Без певних занять. Заарештований 26 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 16 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 квітня 1959 р. та Полтавською обласною прокуратурою 13 жовтня 1989 р.

ГАЛИЧ Павло Олексійович, 1899 р., с. Глинське Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Завідувач кафедри історії ВКП(б) військово-політичного училища ім. Фрунзе, ст. політрук. Заарештований 10 травня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 8 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-8 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом СРСР 19 червня 1957 р.

ГАЛИЧ Терентій Степанович, 1903 р., с. Литвяки Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Литвяки. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 жовтня 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 15 жовтня 1932 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі; 14 листопада 1937 р. – на 5 років позбавлення волі; 25 квітня 1947 р. – на 8 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 жовтня 1989 р.

ГАЛИЧИЙ Максим Григорович, 1899 р., с. Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Службовець установи. Заарештований 4 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 грудня 1960 р.

ГАЛИЧИЙ Тимофій Капітонович, 1885 р., с. Підлужжя Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Підлужжя. Службовець заводу. Заарештований 28 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 11 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 жовтня 1937 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 листопада 1961 р.

ГАЛІЦАН Микола Сидорович, 1910 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта неповна середня. Проживав у м. Ніжин Чернігівської обл. Начальник відділу військової бази, військовий технік 2-го рангу. Заарештований 18 червня 1937 р. Засуджений Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 11 вересня 1937 р. за ст.ст. 54-1 «б», 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна та позбавленням військового звання. Вирок виконано 12 вересня 1937 р. у м. Чернігів. Реабілітований Верховним Судом СРСР 10 жовтня 1957 р.

ГАЛІЧ Іван Захарович, 1903 р., с. Ждани Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ждани. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 1 березня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 лютого 1990 р.

ГАЛКІН Олексій Парфентійович, 1893 р., с. Куликово Ярославської обл. (Російська Федерація), росіянин, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Будівельник. Заарештований 1 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21 вересня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 24 вересня 1957 р.

ГАЛЛЕ Антон Іванович, 1894 р., м. Варшава (Польща), поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Робітник підприємства. Заарештований 26 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 серпня 1989 р.

ГАЛЛЕ Іван Іванович, 1896 р., м. Владово (Польща), поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Завідувач електростанції. Заарештований 20 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 січня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 січня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 26 червня 1957 р.

ГАЛОЧКА Олексій Васильович, 1900 р., с. Черкасівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник заводу. Заарештований 3 травня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 серпня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 5 вересня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 грудня 1989 р.

ГАЛУС Мартин Антонович, 1896 р., с. Заріччя Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Карлівка Полтавської обл. Робітник споживспілки. Заарештований 16 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

ГАЛУС Станіслав Антонович, 1901 р., с. Заріччя Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Федорівка Карлівського р-ну Полтавської обл. Робітник залізниці. Заарештований 23 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

ГАЛУШКА Андрій Дмитрович, 1912 р., с. Кустолове Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Белгород (Російська Федерація). Навчався у школі залізничних машиністів. Заарештований 4 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 14 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 березня 1959 р.

ГАЛУШКА Володимир Андрійович, 1905 р., м. Хмельницький, українець, із кустарів, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник-будівельник. Заарештований 7 грудня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 14 серпня 1939 р. за ст. 56-21 ч. 1 КК УРСР до 7 місяців позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 липня 1994 р.

ГАЛУШКА Іван Іванович, 1901 р., с. Кукобівка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кукобівка. Робітник МТС. Заарештований 20 жовтня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 16 липня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 жовтня 1994 р.

ГАЛУШКА Іван Прокопович, 1901 р., с. Богданівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Драбинівка Новосанжарського р-ну. Колгоспник. Заарештований 4 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 18 травня 1960 р.

ГАЛУШКА Митрофан Юхимович, 1903 р., с. Кустолове Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Без певних занять. Заарештований 6 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 5 червня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 грудня 1964 р.

ГАЛУШКА Павло Семенович, 1872 р., с. Халепці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Халепці. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 30 грудня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1990 р.

ГАЛУШКА Петро Семенович, 1888 р., с. Білоусівка Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Білоусівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 листопада 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 січня 1930 р. за ст. 58-10 КК

РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 січня 1990 р.

ГАЛУШКО Василь Андрійович, 1890 р., с. Глинське Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Зіньківському р-ні. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 січня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 січня 1990 р.

ГАЛУШКО Василь Григорович, 1912 р., с. Сенча Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена вища. Курсант 9-ї військової школи льотчиків м. Харків. Заарештований 27 травня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 10 липня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Головною військовою прокуратурою Російської Федерації 13 вересня 1991 р.

ГАЛУШКО Гнат Степанович, 1899 р., с. Мар'янівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мар'янівка. Колгоспник. Заарештований 12 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1989 р.

ГАЛУШКО Григорій Якович, 1928 р., с. Веприк Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Молодший сержант в/ч 66887. Заарештований 5 лютого 1952 р. Засуджений Військовим трибуналом в/ч 24353 17 квітня 1952 р. за ст.ст. 58-10 ч. 2, 58-8 КК РРФСР до 25 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Рішенням Військової Колегії Верховного Суду СРСР 16 жовтня 1954 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР (попередні статті скасовано) до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР м. Сиктивкар (Республіка Комі, Російська Федерація). Звільнений 26 липня 1956 р. Реабілітований Військовою прокуратурою КВО 26 серпня 1992 р.

ГАЛУШКО Дмитро Трохимович, 1878 р., с. Кустолово-Суходілка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кустолово-Суходілка. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 12 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 травня 1995 р.

ГАЛУШКО Іван Данилович, 1892 р., с. Павлівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Павлівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 25 березня 1931 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 липня 1990 р.

ГАЛУШКО Митрофан Юхимович, 1903 р., с. Кустолово-Суходілка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кустолово-Суходілка. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 січня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 6 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ГАЛУШКО Трифон Павлович, 1907 р., с. Глинське Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Глинське. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 10 березня 1931 р. за ст.ст. 54-8, 20 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 вересня 1989 р.

ГАЛУШКО Федір Якович, 1894 р., м. Кобеляки Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена вища (до 1918 р. навчався в Київському політехнічному інституті). Проживав у м. Сімферополь. Без певних занять. Заарештований 18 листопада 1920 р. Засуджений Надзвичайною фронтовою комісією 20 листопада 1920 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 вересня 1994 р.

ГАЛУШКО Юхим Трохимович, 1870 р., с. Кустолово-Суходілка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіти не мав. Проживав у с. Кустолово-Суходілка. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 січня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 6 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ГАЛУШНЕВСЬКИЙ Федір Іванович, 1895 р., с. Озерне Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 19 грудня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 квітня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 вересня 1989 р.

ГАЛУЩЕНКО Іван Гаврилович, 1918 р., с. Кіпріянівка Танкоринського р-ну Карагандинської обл. (Казахстан), українець, із селян, освіта неповна середня. Перебував у таборі № 215 для військовополонених. Заарештований 8 вересня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом 2-ї ударної армії 19 жовтня 1945 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 вересня 1991 р.

ГАЛУЩЕНКО Михайло Денисович, 1894 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Миргород. Вчитель неповної СШ. Заарештований 25 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 28 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 23 січня 1952 р. та Верховним Судом УРСР 28 липня 1988 р.

ГАЛЬПЕРИНА Буня Ганшєївна, 1907 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврейка, із робітників, освіта середня. Проживала у м. Кременчук. Без певних занять. Заарештована 14 лютого 1927 р. Засуджена Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 23 березня 1927 р. за ст. 61 КК УСРР до виселення за межі УСРР. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 18 серпня 1989 р.

ГАЛЬЧЕНКО Григорій Максимович, 1897 р., с. Бузова Паськівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бузова Паськівка. Колгоспник. Заарештований 4 травня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 21 липня 1935 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 69 ч. 2 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 17 березня 1999 р.

ГАЛЬЧЕНКО Іван Іванович, 1891 р., с. Куликове Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кобеляки Полтавської обл. Робітник МТС. Заарештований 1 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР м. Улан-Уде (Республіка Бурятія, Російська Федерація). Звільнений у 1947 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 листопада 1962 р.

ГАЛЬЧЕНКО Іван Ілліч, 1907 р., с. Михнівка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михнівка. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 травня 1989 р.

ГАЛЬЧЕНКО Іван Якович, 1867 р., Кобеляцький р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кобеляки Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 вересня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 28 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 січня 1990 р.

ГАЛЬЧЕНКО Ілля Євдокимович, 1878 р., с. Головач Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Головач. Колгоспник. Заарештований 10 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 січня 1990 р.

ГАЛЬЧЕНКО Ілля Тимофійович, 1878 р., с. Куликівка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михнівка Решетилівського р-ну. Заарештований 30 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 19 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 червня 1989 р.

ГАЛЬЧЕНКО Михайло Антонович, 1908 р., м. Полтава, українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Без певних занять. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР у м. Свободний Хабаровського краю (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 березня 1989 р.

ГАЛЬЧЕНКО Опанас Микитович, 1892 р., Решетилівський р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Решетилівському р-ні. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 травня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 26 липня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до заборони проживання у визначених місцях СРСР терміном на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 травня 1995 р.

ГАЛЬЧЕНКО Петро Євдокимович, 1885 р., с. Омельник Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Працівник залізничної станції. Заарештований 28 лютого 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 31 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1990 р.

ГАЛЯН Дмитро Григорович, 1899 р., с. Олексіївка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Олексіївка. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 13 квітня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Чернігівською обласною прокуратурою 14 серпня 1989 р.

ГАЛЯН Іван Андрійович, 1883 р., с. Теплівка Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кононівка Драбівського р-ну Черкаської обл. Столяр колгоспу. Вперше засуджений у 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Термін покарання відбув. Вдруге заарештований 8 березня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 29 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 березня 1995 р.

ГАЛЯН (ГОЛЯН) Никифор Григорович, 1896 р., с. Олексіївка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Олексіївка. Колгоспник. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 25 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 7 років. Реабілітований Верховним Судом УРСР 24 лютого 1989 р.

ГАЛЯН Пилип Євдокимович, 1870 р., с. Олексіївка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Олексіївка. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 13 квітня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 8 років заслання у Північний край. Реабілітований Чернігівською обласною прокуратурою 14 серпня 1989 р.

ГАМАЙ Андрій Якович, 1903 р., с. Варварівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Варварівка. Службовець установи. Заарештований 31 січня 1934 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 26 лютого 1934 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. З-під варти звільнений. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 лютого 1990 р.

ГАМАЛІЯ Володимир Григорович, 1900 р., м. Полтава, українець, із духовенства, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Головний бухгалтер установи. Заарештований 14 грудня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 січня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 липня 1989 р.

ГАМАЛЬ (ГАМАЛЯ) Пантелеймон Семенович, 1908 р., с. Білоцерківка Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 28 серпня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 48-ї армії 25 вересня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 червня 1995 р.

ГАМАЛЬ Степан Григорович, 1914 р., с. Мачухи Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта вища (Дніпропетровський машинобудівний інститут, 1938 р.). Механік аеродромної роти 30-го району авіабазування, сержант. Заарештований 22 серпня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 30-го району авіабазування Воронезького фронту 5 вересня 1942 р. за ст.ст. 58-10 ч. 2, 59-7 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Військовим трибуналом Московського ВО 31 серпня 1964 р.

ГАМАЮНОВ Павло Петрович, 1899 р., с. Слобода Пушкарська Кропивинського р-ну Тульської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта середня. Проживав у м. Гребінка Полтавської обл. Службовець залізниці. Заарештований 22 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 травня 1942 р. (стаття КК не вказана) «як соціально небезпечний елемент» до 5 років заслання у Новосибірську обл. Реабілітований Полтавським обласним судом 21 лютого 1962 р.

ГАМЗА Єлизавета Андріївна, 1884 р., с. Чечелеве Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українка, із селян, неписьменна. Проживала у с. Чечелеве. Домогосподарка. Заарештована 6 липня 1941 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 8 грудня 1941 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-13 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 10 липня 1989 р.

ГАМЗА Михайло Данилович, 1892 р., с. Піщане Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Піщане. Колгоспник. Заарештований 21 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при

УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст.ст. 70, 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 жовтня 1989 р.

ГАМЗА Пилип Антонович, 1911 р., с. Чечелеве Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Чечелеве. Коваль заводу. Заарештований 14 грудня 1934 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 липня 1935 р. (стаття КК не вказана) до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ГАНЕНКО Омелян Петрович, 1880 р., м. Конотоп Сумської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Харків. Пенсіонер. Заарештований 29 березня 1933 р. Засуджений Особливою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 29 листопада 1933 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УСРР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 вересня 1958 р.

ГАНЕНКО Сергій Володимирович, 1910 р., с. Луки Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. У липні 1932 р. мобілізований до Червоної Армії. Моторист в/ч 1591 7-ї авіабригади. Заарештований 4 лютого 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 28 червня 1933 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 травня 1990 р.

ГАНЖА Василь Андрійович, 1880 р., с. Крута Балка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крута Балка. Колгоспник. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 30 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 липня 1989 р.

ГАНЖА Григорій Андрійович, 1898 р., с. Червона Знам'янка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Червона Знам'янка. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 вересня 1928 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 21 листопада 1928 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Сибір. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 січня 1990 р.

ГАНЖА Григорій Данилович, 1880 р., смт Нові Санжари Полтавської обл., українець, із селян, освіти не мав. Проживав у м. Полтава. Робітник установи. Заарештований 23 квітня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 8 вересня 1941 р. (стаття КК не вказана) до 5 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 4 січня 1942 р. у м. Казань (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 29 грудня 1960 р.

ГАНЖА Захар Гнатович, 1900 р., с. Демидівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 14 травня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 177-ї дивізії Ленінградського фронту 26 травня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна та з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 липня 1995 р.

ГАНЖА Іларіон Климентійович, 1883 р., с. Степанівка Теплицького р-ну Вінницької обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Робітник курорту. Заарештований 26 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 23 липня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ГАНЖА Марк Трохимович, 1893 р., с. Богданівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Богданівка. Колгоспник. Заарештований 9 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 січня 1959 р.

ГАНЖА Микола Олександрович, 1879 р., м. Кобеляки Полтавської обл., українець, із дворян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Тимчасово не працював. Заарештований 14 березня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 3 вересня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років заслання у Сибір. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1994 р.

ГАНЖА Павло Панасович, 1884 р., с. Мала Перещепина Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Старицьківка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 6 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 серпня 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 6 вересня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 березня 1989 р.

ГАНЖА Петро Антонович, 1895 р., с. Рудка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рудка. Працівник радгоспу. Заарештований 14 жовтня 1936 р.

Засуджений Харківським обласним судом 15 лютого 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Звільнений у 1945 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 5 червня 1959 р.

ГАНЖА Петро Лукич, 1889 р., смт Нові Санжари Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Нові Санжари. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 травня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 2 січня 1933 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 грудня 1989 р.

ГАНЖА Савелій Данилович, 1901 р., с. Святилівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Святилівка. Колгоспник. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 лютого 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 17 квітня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 2 жовтня 1959 р.

ГАНЖА Федот Тихонович, 1896 р., с. Святилівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Святилівка. Колгоспник. Заарештований 9 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 18 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 квітня 1959 р.

ГАНЖА Хома Панасович, 1888 р., с. Кустолове Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Старицьківка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 20 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 21 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 червня 1989 р.

ГАНЗБУРГ Григорій Ілліч, 1904 р., смт Липова Долина Сумської обл., єврей, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Гадяч Полтавської обл. Працівник торгівлі. Заарештований 31 грудня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 26 березня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 8 жовтня 1965 р.

ГАНЗЕНКО Трохим Тимофійович, 1894 р., с. Староаврамівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Староаврамівка. Колгоспник. Заарештований 13 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 жовтня 1957 р.

ГАНЗІЙ Василь Якович, 1900 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Службовець Південної залізниці. Заарештований 14 лютого 1939 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 27 березня 1939 р. за ст.ст. 54-7, 54-11 КК УРСР до 12 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом СРСР 9 червня 1956 р.

ГАНЗЯ Захар Іванович, 1894 р., с. Ялосовецьке Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Ветлікар. Заарештований 3 квітня 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 18 червня 1931 р. за ст. 54-12 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ГАНІЧЕНКО Трохим Олексійович, 1911 р., с. Коновалівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Коновалівка. Колгоспник. Заарештований 6 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 9 грудня 1943 р. за ст. 54-1 «б» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Військовою прокуратурою КВО 27 липня 1992 р.

ГАНОПОЛЬСЬКИЙ Вульф Григорович, 1907 р., м. Світловодськ Кіровоградської обл., єврей, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник фабрики. Заарештований 6 квітня 1935 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 липня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 квітня 1986 р.

ГАНОЧКА Мина Матвійович, 1898 р., с. Лелюхівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лелюхівка. Столяр артілі. Заарештований 13 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27–28 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 жовтня 1958 р.

ГАНУСОВСЬКА Ядвіга Владиславівна, 1904 р., Латвія, литовка, із службовців, освіта неповна середня. Проживала у м. Гадяч Полтавсь-

кої обл. Помічник начальника станції Південної залізниці. Заарештована 28 вересня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбувала у таборах НКВС СРСР у м. Караганда (Казахстан). Реабілітована Військовим трибуналом КВО 1 лютого 1957 р.

ГАНЬКО Петро Олександрович, 1872 р., м. Зіньків Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня військова. Проживав у м. Гадяч Полтавської обл. Працівник водоканалу. Заарештований 5 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 серпня 1958 р.

ГАПКАЛЕНКО Степан Гаврилович, 1907 р., с. Василівка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 24 квітня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 177-ї стрілецької дивізії 3 травня 1942 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Військовим трибуналом Московського ВО 1 квітня 1987 р.

ГАПОН Йосип Антонович, 1892 р., Польща, українець, із робітників, освіта середня спеціальна (закінчив фельдшерську військову школу). Проживав у м. Зіньків Полтавської обл. Заарештований 24 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 5 листопада 1937 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 15 листопада 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 6 жовтня 1959 р.

ГАПОН (ГАПОНОВ) Микита Юхимович, 1912 р., с. Варварівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Варварівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 грудня 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 5 березня 1932 р. за ст.ст. 54-8, 56-17 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Звільнений 4 жовтня 1946 р. Особливою нарадою при МДБ СРСР 12 травня 1951 р. засланий на поселення в Магадан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 листопада 1989 р.

ГАПОН (ГАПОНОВ) Микола Петрович, 1908 р., с. Варварівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Варварівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 грудня 1931 р. Вперше засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 5 березня 1932 р. за ст. 54-8 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Вдруге засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 21 жовтня 1937 р. за ст. 170 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Втретє засуджений Військовим трибуналом військ МВС Полтавської обл. 28 червня 1951 р. за ст. 54-1 «б» КК УРСР до розстрілу. Інші відомості відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 листопада 1989 р.

ГАПОН Панас Михайлович, 1901 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Кременчук. Бухгалтер установи. Заарештований 26 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 14 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 8 лютого 1957 р.

ГАПОН Петро Лаврентійович, 1870 р., с. Келеберда Кременчуцького р-ну Полтавської обл., із селян, неписьменний. Проживав у с. Келеберда. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 18 лютого 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років заслання в Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 травня 1990 р.

ГАПОН (ГАПОНОВ) Юхим Минович, 1882 р., с. Варварівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Варварівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 грудня 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 5 березня 1932 р. за ст.ст. 54-8, 56-17 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 листопада 1989 р.

ГАПОН (ГАПОНОВ) Яків Петрович, 1905 р., с. Варварівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шевченкове Карлівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 грудня 1931 р. Вперше засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 5 березня 1932 р. за ст.ст. 54-8, 56-17 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Вдруге засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 24 вересня 1937 р. за ст. 170 КК УРСР до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 листопада 1989 р.

ГАПОНЕНКО Кирило Никонович, 1908 р., с. Григорівка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Григорівка. Працівник радгоспу. Заарештований 28 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у та-

борах НКВС СРСР Амурської обл. (Російська Федерація). Реабілітований Верховним Судом УРСР 16 лютого 1960 р.

ГАПОНЕНКО Никін Михайлович, 1884 р., с. Григорівка Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Григорівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 червня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 3 вересня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 10 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1995 р.

ГАПОНЕНКО Сергій Маркович, 1902 р., смт Котельва Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Котельва. Працівник радгоспу. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 6 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р.

ГАПЧЕНКО Павло Сергійович, 1892 р., с. Тарандинці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тарандинці. Колгоспник. Заарештований 7 лютого 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 25–26 червня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 червня 1994 р.

ГАРАГУЛЯ Григорій Степанович, 1895 р., с. Білики Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Білики. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 травня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 16 серпня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 листопада 1992 р.

ГАРАЖА Кирило Наумович, 1890 р., с. Запсілля Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Запсілля. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 вересня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 9 грудня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 травня 1990 р.

ГАРАЖА Михайло Ананійович, 1908 р., с. Горошине Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Горошине. Керівник шляхової бригади сільради. Заарештований 28 листопада 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом Полтавського гарнізону 28 серпня 1944 р. за ст. 54-1 «б» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією майна. Звільнений 21 червня 1952 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 12 лютого 1969 р.

ГАРАЖА Федот Федорович, 1900 р., с. Заруддя Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Заруддя. Колгоспник. Заарештований 24 грудня 1932 р. Засуджений Кременчуцьким народним судом 23 березня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 21 травня 1990 р.

ГАРАПАТ Вацлав Вацлавович, 1904 р., с. Хоровиця Славутського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник залізниці. Заарештований 21 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 серпня 1990 р.

ГАРАСЬКО (ГЕРАСЬКО) Петро Михайлович, 1892 р., с. Талова Балка Світловодського р-ну Кіровоградської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник «Мосторгу». Заарештований 5 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років ув'язнення. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 вересня 1989 р.

ГАРАСЮТА Григорій Дмитрович, 1901 р., с. Тараненки Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна (закінчив сільськогосподарський технікум). Рядовий 201-ї танкової бригади. Заарештований 1 листопада 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом Московського ВО 15 грудня 1944 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією майна. Після звільнення проживав у м. Норильськ Красноярського краю (Російська Федерація). Реабілітований Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 16 січня 1964 р.

ГАРАСЮТА Мина Опанасович, 1897 р., смт Шишаки Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Шишаки. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 березня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 26 серпня 1929 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 7 вересня 1929 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 жовтня 1994 р.

ГАРАХНО Федір Іванович, 1910 р., с. Петрівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Петрівка. Бригадир колгоспу. Заарештований 3 серпня 1946 р. Засуджений Полтавським обласним судом 16 жовтня 1946 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 3 березня 1992 р.

ГАРАЩЕНКО Петро Васильович, 1884 р., с. Ковалівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ковалівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 червня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 14 жовтня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1994 р.

ГАРБУЗ Василь Олексійович, 1921 р., с. Приймівщина Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Приймівщина. Колгоспник. Заарештований 12 листопада 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 8 травня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 20 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна та з поразкою в правах на 5 років. Постановою Військової Колегії Верховного Суду СРСР від 28 серпня 1954 р. справу направлено на нове розслідування. Постановою УКДБ Полтавської обл. від 28 грудня 1954 р. справу припинено.

ГАРБУЗ Митрофан Васильович, 1885 р., с. Рашівка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Рашівка. Вчитель школи. Заарештований 11 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 28 грудня 1959 р.

ГАРБУЗ Платон Степанович, 1888 р., с. Малі Будища Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Малі Будища. Колгоспник. Заарештований 22 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 квітня 1959 р.

ГАРДЕНІН Володимир Миколайович, 1896 р., м. Куп'янськ Харківської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Службовець житлокоопу. Заарештований 26 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 23 липня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ГАРЕЙС Адольф Петрович, 1894 р., с. Каральний Байрак Камишинського р-ну Саратовської обл. (Російська Федерація), німець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Військовий лікар. Заарештований 9 вересня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 9 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-1 «б», 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 10 грудня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Верховним Судом СРСР 22 березня 1958 р.

ГАРЕНКО Іван Микитович, 1896 р., с. Рашівка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна (закінчив школу прапорщиків). Проживав у с. Великі Будища Гадяцького р-ну Полтавської обл. Вчитель СШ. Заарештований 11 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 26 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 березня 1957 р.

ГАРЕТНИЙ Лука Савич, 1897 р., Гребінківський р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Пирятин Полтавської обл. Робітник ст. Гребінка Південно-Західної залізниці. Заарештований 11 серпня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом Південно-Західної залізниці 27 грудня 1945 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Помер у місцях ув'язнення у 1947 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 31 січня 1964 р.

ГАРЕЦЬ Терентій Дорофійович, 1886 р., с. Бригадирівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бригадирівка. Колгоспник. Заарештований 25 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

ГАРИЦИНА Борис Борисович, 1906 р., м. Полтава, українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Полтава. Фельдшер. Засуджений вперше 1929 р. за ст.ст. 54-8, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Термін покарання відбув. Проживав у м. Полтава. Медичний працівник. Заарештований 2 квітня 1938 р. Засуджений вдруге Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР

до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 жовтня 1957 р.

ГАРКАВЕНКО Кирило Пилипович, 1899 р., с. Манжелія Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Манжелія. Колгоспник. Заарештований 25 червня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 27 березня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 19 лютого 1960 р.

ГАРКАВЕНКО Марія Фомівна, 1919 р., с. Манжелія Глобинського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Манжелія. Колгоспниця. Заарештована 2 березня 1944 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 7 червня 1944 р. за ст. 54-14 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 21 серпня 1993 р.

ГАРКАВИЙ Ілля Олександрович, 1889 р., с. Ряське Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ряське. Колгоспник. Заарештований 26 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 січня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 вересня 1962 р.

ГАРКАВИЙ Микола Іванович, 1898 р., с. Яківці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта середня спеціальна (закінчив технікум). Проживав у с. Яківці. Майстер цеху ПРЗ. Заарештований 2 листопада 1936 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 16–24 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом СРСР 20 вересня 1958 р.

ГАРКАВИЙ Харитон Андрійович, 1880 р., с. Холодне Плесо Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Холодне Плесо. Колгоспник. Заарештований 10 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 1 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 серпня 1958 р.

ГАРКУН Григорій Васильович, 1884 р., с. Липове Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крива Руда Семенівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 5 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27 квітня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 грудня 1958 р.

ГАРКУН Олексій Митрофанович, 1910 р., с. Липове Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Липове. Студент Кременчуцького педтехнікуму. Заарештований 19 вересня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 січня 1930 р. за ст.ст. 54-11, 54-13 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 січня 1958 р.

ГАРКУША Гордій Павлович, 1882 р., с. Лучки Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лучки. Різноробочий колгоспу. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 січня 1990 р.

ГАРКУША Ілля Тимофійович, 1881 р., с. Каплинці Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Каплинці. Колгоспник. Заарештований 5 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 серпня 1958 р.

ГАРКУША Мусій Степанович, 1900 р., с. Лучка Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лучка. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР м. Свободний Амурської обл. (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ГАРКУША Степан Іванович, 1891 р., с. Орликівщина Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Покровська Багачка Хорольського р-ну. Помічник лікаря медустанови. Заарештований 10 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 28 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 20 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 квітня 1957 р.

ГАРКУША Федір Гнатович, 1893 р., с. Лучка Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с-щі Вирішальне Лохвицького р-ну. Працівник радгоспу. Заарештований вперше 16 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 17 лютого 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Заарештований вдруге 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 травня 1989 р. та 29 квітня 1990 р.

ГАРКУШКА Микита Митрофанович, 1902 р., с. Якимове Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Якимове. Без певних занять. Заарештований 5 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 31 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 березня 1957 р.

ГАРКУШКО Василь Григорович, 1904 р., с. Коблики (Якимове) Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Коблики. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 2 червня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 26 серпня 1929 р. за ст. 58-12 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Після відбуття покарання проживав у м. Полтава. Без певних занять. Заарештований вдруге 18 грудня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 9 червня 1945 р. за ст. 54-3 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Військовим трибуналом військ НКВС України 21 серпня 1945 р. та Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1995 р.

ГАРМАШ Агрипина Демидівна, 1903 р., с. Попівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Попівка. Колгоспниця. Заарештована 3 листопада 1943 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 квітня 1945 р. (стаття КК не вказана) до 5 років заслання у Казахстан. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 19 липня 1989 р.

ГАРМАШ Андрій Петрович, 1902 р., с. Абрамівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вовківка Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Робітник залізничної ст. Полтава-Південна. Заарештований 11 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 жовтня 1941 р. (стаття КК не вказана) до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 січня 1960 р.

ГАРМАШ Василь Григорович, 1901 р., с. Солошине Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Солошине. Колгоспник. Заарештований 4 квітня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 28 лютого 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 липня 1991 р.

ГАРМАШ Григорій Данилович, 1878 р., с. Великі Будища Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. В минулому – член партії есерів-боротьбистів. Проживав у с. Великі Будища. Активний організатор місцевої «Просвіти» та громади УАПЦ. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 30 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 вересня 1959 р.

ГАРМАШ Дмитро Михайлович, 1908 р., с. Бурімка Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., українець, із робітників, освіта неповна середня. Проживав у м. Гадяч Полтавської обл. Перший секретар Гадяцького райкому ВКП(б). Заарештований 1 серпня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 жовтня 1939 р. за ст.ст. 54-8, 54-11 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР Красноярського краю (Російська Федерація). З-під варти звільнений 31 березня 1943 р. за високі виробничі показники. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 квітня 1956 р.

ГАРМАШ Євтихій Іванович, 1884 р., с. Брагинці Варвинського р-ну Чернігівської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Лохвиця Полтавської обл. Завідувач районного відділу охорони здоров'я. Заарештований 27 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21–23 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 14 квітня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 26 червня 1957 р.

ГАРМАШ Захар Миколайович, 1881 р., с. Велика Рублівка Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велика Рублівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 лютого 1930 р. Засуджений Полтавським обласним судом 30 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 серпня 1995 р.

ГАРМАШ Захарій Григорович, 1900 р., с. Глинське Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Глинське. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 січня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 6 квітня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 травня 1995 р.

ГАРМАШ Іван Федорович, 1890 р., с. Велика Бурімка Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта вища (закінчив Полтавський пединститут). Проживав у с. Бутенки Кобеляцького р-ну Полтавської обл. Вчитель школи. Заарештований 2 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ГАРМАШ Йосип Федорович, 1896 р., с. Солошине Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Повар 2-ї роти 160-го мостобудівного батальйону діючої армії. Заарештований 24 серпня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом 37-ї армії 14 вересня 1944 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Військовим трибуналом Одеського ВО 27 квітня 1965 р.

ГАРМАШ Михайло Терентійович, 1897 р., смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Без певного місця проживання та занять. Заарештований 29 квітня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 серпня 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 26 серпня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 червня 1989 р.

ГАРМАШ Олександр Наумович, 1884 р., с. Бербениці Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна (Київське художнє училище, 1910). Проживав у м. Полтава. Викладач технікуму. Заарештований 5 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 19 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР м. Свободний Амурської обл. (Російська Федерація). З-під варти звільнений 8 січня 1940 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 січня 1990 р.

ГАРМАШ Сава Миколайович, с. Велика Рублівка Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велика Рублівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 24 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 січня 1990 р.

ГАРМАШ Степан Олексійович, 1874 р., с. Красне Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Красне. Диякон собору. Заарештований 18 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 11 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 жовтня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 червня 1989 р.

ГАРМАШ Тимофій Самойлович, 1882 р., с. Великі Будища Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Будища. Колгоспник. Заарештований 18 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 31 серпня 1961 р.

ГАРНИК (ГАРНІК) Андрій Тихонович, 1903 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, про соціальне походження відомості відсутні, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Робітник пристані. Заарештований 29 квітня 1936 р. Засуджений Водно-транспортним судом Дніпровського басейну 16 липня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 2 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 квітня 1995 р.

ГАРТВИЧ Броніслав Іванович, 1899 р., м. Ольсен (Східна Прусія, за колишнім адмінподілом), німець, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Халтурине Карлівського р-ну Полтавської обл. Робітник цукрозаводу. Заарештований 4 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 липня 1989 р.

ГАРТКЕВИЧ Павло Іванович, 1901 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня спеціальна (закінчив кадетський корпус). Проживав у с. Хильківка Хорольського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 10 січня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 11 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 25 серпня 1961 р.

ГАРЦЕВ Олександр Іполитович, 1889 р., с. Пироги Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із дворян, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Службовець установи. Заарештований 4 квітня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 9 серпня 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 20 серпня 1937 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 лютого 1960 р.

ГАРЦЕВ (ГАРЦІВ) Микола Іполитович, 1894 р., с. Пироги Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Головний бухгалтер фабрики. Заарештований 25 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 жовтня 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу з конфіскацією майна. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

ГАРЧЕНКО Петро Павлович, 1901 р., с. Криниці Речицького р-ну Гомельської обл. (Білорусь), білорус, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 19 серпня 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 жовтня 1957 р.

ГАРЬКАВИЙ Антон Іванович, 1890 р., с. Кошманівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кошманівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 березня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 8 травня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

ГАРЬКАВИЙ Гнат Іларіонович, 1894 р., Машівський р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Завідувач господарчої частини товариства сліпих. Заарештований 17 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 31 жовтня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 лютого 1957 р.

ГАРЬКАВИЙ Дорофій Михайлович, 1893 р., с. Щербаки Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ковалівка Полтавського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 9 червня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 14 жовтня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Після відбуття покарання проживав у м. Полтава. Робітник фабрики. Заарештований вдруге 6 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. З-під варти звільнений у 1946 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 31 липня 1961 р. та Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1994 р.

ГАРЮХА Іван Пилипович, 1888 р., с. Кам'яні Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кам'яні Потоки. Колгоспник. Заарештований 30 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР (дата засудження не вказана) за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 серпня 1989 р.

ГАРЯЖА Василь Максимович, 1897 р., с. Малі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 29 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 серпня 1958 р.

ГАРЯЖА Кирило Михайлович, 1899 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород. Старший машиніст залізниці. Заарештований 27 квітня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом Південної залізниці 30 червня 1944 р. за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 липня 1994 р.

ГАРЯЖА Кіндрат Федорович, 1877 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород. Працівник курортної бази. Заарештований 5 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 серпня 1958 р.

ГАСАН Ірина Іванівна, 1877 р., с. Шепелівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Шепелівка.

Працівниця радгоспу. Заарештована 20 вересня 1937 р. Засуджена Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 1 лютого 1990 р.

ГАСАН Фокій Іванович, 1879 р., с. Шепелівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шепелівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 квітня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 січня 1930 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 січня 1990 р.

ГАСЕНКО Василь Іванович, 1902 р., с. Шкурупії Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник радіостанції. Заарештований 6 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 5 червня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 квітня 1959 р.

ГАСЕНКО Іван Макарович, 1870 р., с. Шкурупії Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шкурупії. Без певних занять. Заарештований 9 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 25 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 жовтня 1957 р.

ГАСЕНКО Олексій Іванович, 1895 р., с. Шкурупії Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шкурупії. Службовець установи. Заарештований 9 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 жовтня 1957 р.

ГАСЕНКО Степан Іванович, 1886 р., смт Ромодан Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Ромодан. Без певних занять. Заарештований 8 квітня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 13 серпня 1932 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

ГАСПЕРОВИЧ Франц Казимирович, 1881 р., Білорусь, білорус, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Піски Лохвицького р-ну Полтавської обл. Робітник Південної залізниці. Заарештований 6 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 лютого 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-10 «а» КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 11 березня 1938 р. у м. Харків. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 вересня 1957 р.

ГАСУХА Василь Іванович, 1881 р., с. Велика Обухівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Велика Обухівка. Священик без приходу. Заарештований 2 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 11 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1989 р.

ГАСУХА-МОСІЄНКО Петро Семенович, 1893 р., х. Пащенки Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта духовна. Проживав на х. Пащенки. Службовець держорганів. Заарештований 27 вересня 1920 р. Засуджений Особливою трійкою Південного і Західного фронтів 11 листопада 1920 р. (стаття КК не вказана) за боротьбу проти радянської влади до розстрілу. Вирок виконано 11 листопада 1920 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 листопада 1995 р.

ГАУСМАН Гаврило Андрійович, 1899 р., м. Київ, українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник фабрики. Заарештований 13 липня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 квітня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 27 червня 1959 р.

ГАУФ Олексій Богуславович, 1881 р., Дзержинський р-н Житомирської обл., німець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лазірки Оржицького р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 7 березня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 7 березня 1939 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 42 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 березня 1995 р.

ГАХОВИЧ Яків Артемович, 1900 р., с. Глинське Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Котельва Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 2 травня 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 6 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 липня 1991 р.

ГАЦКЕВИЧ Олексій Миколайович, 1894 р., м. Вільнюс (Литва), білорус, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Службовець підприємства. Заарештований 23 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 28 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 29 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 квітня 1957 р.

ГАЧ Анастасія Іллівна, 1893 р., с. Самчики Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Войнівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Домогосподарка. Заарештована 11 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. (стаття КК не вказана) «як соціально небезпечний елемент» до 5 років заслання у Казахстан. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 25 серпня 1959 р.

ГАЧ Іван Петрович, 1893 р., с. Тарноватка Холмського воєводства (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Войнівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 23 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 листопада 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 грудня 1958 р.

ГАЧЕНКО Дмитро Костянтинович, 1914 р., с. Низи Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Новоград-Волинський Житомирської обл. Служив у 55-у кавалерійському 1-ЕСК. Заарештований 1 листопада 1936 р. Засуджений Військовим трибуналом військ 2-го Кавказького корпусу 7 грудня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Військовим трибуналом Прикарпатського ВО 30 вересня 1991 р.

ГАЧЕНКО Іван Юхимович, 1880 р., с. Низи Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Низи. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 17 лютого 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

ГАШПАР Петро Гаврилович, 1892 р., м. Егреш (Угорщина), угорець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Директор підприємства. Заарештований 4 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 7 грудня 1955 р.

ГАЩЕНКО Сергій Федорович, 1903 р., с. Петрівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Петрівка. Робітник радгоспу. Заарештований 20 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 вересня 1989 р.

ГАЮР Броніслав (Борис) Йосипович, 1913 р., с. Шаровечка Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Олексіївка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 28 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

ГАЮР Іван Григорович, 1895 р., с. Мацьківці Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рубанівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 28 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до розстрілу. Вирок виконано 21 листопада 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 25 грудня 1965 р.

ГАЮР Йосип Антонович, 1882 р., с. Гречани Кобеляцького р-ну Полтавської обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Попівка Карлівського р-ну Полтавської обл. Сторож заготівельної контори. Заарештований 3 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 11 березня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 вересня 1989 р.

ГВОЗДЕВИЧ Олексій Тихонович, 1895 р., с. Броварки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Мозоліївка Глобинського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 січня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 24 березня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 червня 1990 р.

ГВОЗДИК Андрій Трохимович, 1820 р., с. Батьки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у

с. Батьки. Без певних занять. Заарештований 18 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 6 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 липня 1989 р.

ГВОЗДИК Григорій Іванович, 1897 р., с. Мильці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник заводу. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР Хабаровського краю (Російська Федерація). З-під варти звільнений 20 листопада 1939 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 18 січня 1962 р.

ГЕБГОЛЬД Іполит Робертович, 1878 р., с. Сухорабівка Решетилівського р-ну Полтавської обл., німець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Інженер заводу. Заарештований 10 січня 1938 р. Засуджений 113-м Військовим трибуналом 12 червня 1939 р. за ст.ст. 54-6 ч. 1, 54-9 КК УРСР до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Помер у місцях ув'язнення 12 березня 1941 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 жовтня 1996 р.

ГЕДГОВТ Марцелій Францевич, 1905 р., м. Омськ (Російська Федерація), росіянин, із робітників, освіта вища. Проживав у м. Жашкові Черкаської обл. Головний інженер будови. Засуджений вперше 1937 р. (орган не вказаний) за ст. 54-7 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Заарештований 17 липня 1942 р. Засуджений вдруге Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 січня 1943 р. (стаття КК не вказана) за антирадянську агітацію до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1989 р.

ГЕДІК Роберт Робертович, 1893 р., м. Ковно (Литва), німець, із службовців, освіта початкова. Проживав на ст. Ромодан Миргородського р-ну Полтавської обл. Робітник залізниці. Заарештований 10 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

ГЕЗЕЙ Микола Євдокимович, 1901 р., с. Олександрівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Олександрівка. Колгоспник. Заарештований 21 червня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 15 серпня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 грудня 1992 р.

ГЕЗЕЙ Пилип Федотович, 1894 р., с. Олександрівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Олександрівка. Завгосп СШ. Заарештований 16 березня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 9 серпня 1937 р. (стаття КК не вказана) до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 24 березня 1960 р.

ГЕЗЕЛА Василь Данилович, 1887 р., с. Базилівщина Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Базилівщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 1 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 травня 1995 р.

ГЕЗЕЛА Степан Якович, 1888 р., с. Базилівщина Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Базилівщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 жовтня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 14 грудня 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР Республіки Мордовія. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 листопада 1989 р.

ГЕЙКО Михайло Олексійович, 1883 р., с. Сніжків Валківського р-ну Харківської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Артемівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Столяр заводу. Заарештований 28 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

ГЕЙКО Феодосій Іванович, 1918 р., с. Головач Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Курсант кулеметного полку. Заарештований 26 квітня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 4-ї учбової бригади 25 червня 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 березня 1995 р.

ГЕЙЛЕНКО Яків Петрович, 1893 р., с. Сазонівка Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сазонівка. Працівник МТС. Заарештований 30 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Пол-

тавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 9 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 травня 1989 р.

ГЕЙМУР Іван Панасович, 1915 р., с. Улинівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Улинівка. Колгоспник. Заарештований 9 вересня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 27 листопада 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 липня 1994 р.

ГЕЙНЕРТ Михайло Якубович, 1907 р., с. Калинуватка Долинського р-ну Кіровоградської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Гребінка Полтавської обл. Робітник цегельного заводу. Заарештований 14 квітня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 29 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Звільнений 26 червня 1946 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 23 січня 1965 р.

ГЕК Андрій Петрович, 1887 р., с. Кромни (Латвія), латиш, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кочубеївка Чутівського р-ну Полтавської обл. Робітник цукрозаводу. Заарештований 8 лютого 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 10 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 березня 1995 р.

ГЕЛА Григорій Васильович, 1882 р., с. Кишеньки Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кишеньки. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 серпня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 березня 1931 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 липня 1989 р.

ГЕЛА Григорій Панасович, 1908 р., с. Кишеньки Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кишеньки. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 серпня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 березня 1931 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 липня 1989 р.

ГЕЛА Микита Тимофійович, 1891 р., х. Гели Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Гели. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 9 серпня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 березня 1931 р. за ст. 54-2, 54-1 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Звільнений достроково. Проживав у с. Вовківка Кобеляцького р-ну. Колгоспник. Заарештований вдруге 27 жовтня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 16 листопада 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 липня 1989 р. та Верховним Судом УРСР 11 березня 1990 р.

ГЕЛА Панас Васильович, 1877 р., с. Кишеньки Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кишеньки. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 серпня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 березня 1931 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 липня 1989 р.

ГЕЛЕВЕРЯ Яків Агафійович, 1876 р., смт Градизьк Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Градизьк. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 травня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 22 жовтня 1932 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 грудня 1989 р.

ГЕЛЕВЕРЯ Яків Лукич, 1915 р., с. Бурбине Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Червоноармієць. Заарештований 14 червня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Головбази Чорноморського флоту 26 червня 1942 р. за ст.ст. 58-1 «б», 58-10 ч. 2 КК РРФСР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 червня 1997 р.

ГЕЛЕР Ганна Федорівна, 1921 р., с. Рашівка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта середня спеціальна. Проживала у с. Рашівка. Акушер лікарні. Заарештована 10 квітня 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 серпня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 28 липня 1989 р.

ГЕЛЕТКО Олександр Олексійович, 1917 р., с. Яхники Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Лікар медично-санітарного батальйону 195-ї стрілецької дивізії. Заарештований 8 квітня 1943 р. Вперше засуджений військо-

вим трибуналом 1-ї гвардійської армії 27 липня 1943 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Вдруге засуджений Новосибірським обласним судом 6–7 липня 1945 р. за ст.ст. 58-1 «б», 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 20 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 26 грудня 1958 р. та Верховним Судом РРФСР 7 лютого 1958 р.

ГЕЛЛЕР Олександр Андрійович, 1902 р., м. Ромни Сумської обл., німець, із дворян, освіта вища. Проживав у м. Гадяч Полтавської обл. Співробітник медшколи. Заарештований 1 липня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 липня 1943 р. за ст. 7-35 КК РРФСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 грудня 1960 р.

ГЕЛЬ Ілля Петрович, 1895 р., с. Середпілля Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Середпілля. Колгоспник. Заарештований 5 вересня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом УРСР 9 березня 1989 р.

ГЕЛЬДІЄВ Язкула, 1921 р., с. Байрач Тахтавазарського р-ну (Туркменія), туркмен, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 22 березня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом П'ятигорського гарнізону 10 квітня 1943 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна та з поразкою в правах на 5 років. Помер у місцях ув'язнення 23 січня 1947 р. Реабілітований Військовим трибуналом Північно-Кавказького ВО 2 серпня 1990 р.

ГЕЛЬМАН Йосип Наумович, 1904 р., смт Семенівка Полтавської обл., єврей, із робітників-кустарів, освіта середня. Проживав у смт Семенівка. Заарештований 1 листопада 1926 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 28 січня 1927 р. «як соціально небезпечний елемент» до заслання на 3 роки до Середньої Азії. 26 березня 1927 р. вирок змінено на виселення до Палестини. Депортований 9 червня 1927 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 червня 1994 р.

ГЕЛЬМАН Яків Нахманович, 1908 р., смт Семенівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Службовець організації. Заарештований 4 листопада 1927 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 18 травня 1928 р. за ст. 54-4 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 вересня 1989 р.

ГЕЛЬМЕЛЬ Марія Костянтинівна, 1899 р., с. Лихачівка Котелевського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Кобеляки Полтавської обл. Прибиральниця бібліотеки. Заарештована 15 травня 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1945 р. за ст. 58-1 «а» КК РРФСР до 10 років таборів з конфіскацією майна. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 26 вересня 1989 р.

ГЕЛЬФАНТ Арон Зельманович, 1897 р., м. Лодзь (Польща), єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Службовець артілі. Заарештований 25 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при НКВС Полтавської обл. 22 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 8 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 23 листопада 1956 р.

ГЕЛЯ Іван Захарович, 1888 р., с. Середпілля Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Глобине Полтавської обл. Робітник залізничної ст. Глобине. Заарештований 2 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 серпня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 6 вересня 1937 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавським обласним судом 26 січня 1961 р.

ГЕНБАЧОВ Сергій Володимирович, 1903 р., м. Орел (Російська Федерація), росіянин, із дворян, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Полтава. Службовець установи. Заарештований 1 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 28 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 квітня 1957 р.

ГЕНДЕЛЬМАН Аків Тевелевич, 1908 р., с. Олевськ Коростенецького р-ну Волинської обл., єврей, із міщан, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Займався індивідуальною трудовою діяльністю. Заарештований 27 липня 1927 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 16 вересня 1927 р. за ст. 58-5 КК РСФРР до 3 років заслання на Урал. Постановою Особливої наради при Колегії ОДПУ від 28 липня 1930 р. дозволено виїхати до Палестини. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 листопада 1989 р.

ГЕНЕ Ромуальда Антонівна, 1902 р., м. Луцьк, полька, із робітників, освіта неповна середня. Проживала у м. Полтава. Медсестра залізничної лікарні. Заарештована 11 лютого 1938 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 травня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років

позбавлення волі. Звільнена за інвалідністю у 1942 р. Реабілітована Полтавським обласним судом 14 серпня 1957 р.

ГЕНІНА Рахіль Яківна, 1902 р., м. Миргород Полтавської обл., єврейка, із службовців, освіта початкова. Без певного місця проживання. Без певних занять. Заарештована 13 січня 1942 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 5 вересня 1942 р. за ст. 58 «б» КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1989 р.

ГЕНІС Тетяна Кирилівна (Наталка Карлівна), 1896 р., м. Граєво (Польща), росіянка, із робітників, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Службовець драмтеатру. Заарештована 18 жовтня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. за ст. 54-12 КК УРСР до 3 років заслання до Казахстану. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

ГЕНКЕЛЬМАН Андрій Карлович, 1885 р., с. Пархомівка Краснокутського р-ну Харківської обл., німець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Глобине Полтавської обл. Службовець цукрозаводу. Заарештований 13 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21 вересня 1938 р. (стаття КК не вказана) за шпигунсько-диверсійну діяльність до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 17 грудня 1976 р.

ГЕНЬБАЧ Іван Дмитрович, 1896 р., с. Висока Вакулівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Висока Вакулівка. Колгоспник. Заарештований 24 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1989 р.

ГЕОРГІЄВ Дмитро Миколайович, 1902 р., с. Бежнозель Чадирмуйського р-ну (Молдова), гагауз, із селян, освіта не вказана. Проживав на ст. Гребінка Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 29 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 24 травня 1944 р. за ст.ст. 54-3, 54-14 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавським обласним судом 31 березня 1965 р.

ГЕОРГІЄВСЬКИЙ Іван Володимирович, 1898 р., с. Козацьке Звенигородського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Семенівка Полтавської обл. Головний бухгалтер банку. Заарештований 13 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 1 грудня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 5 червня 1959 р.

ГЕРАСИМЕНКО Андрій Дмитрович, 1890 р., с. Мала Нехвороща Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мала Нехвороща. Селянин-одноосібник. Активний член місцевої громади УАПЦ. Заарештований 6 березня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 26 липня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до позбавлення права проживання у визначених містах і районах України та прикріплення до певного місця проживання за її межами терміном на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 січня 1990 р.

ГЕРАСИМЕНКО Андрій Якович, 1891 р., с. Великі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Сорочинці. Працівник педтехнікуму. Заарештований 27 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 22 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 23 січня 1959 р.

ГЕРАСИМЕНКО Артамон Вікторович, 1897 р., м. Глобине Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у м. Глобине. Вантажник елеватора. Заарештований 10 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 лютого 1958 р.

ГЕРАСИМЕНКО Григорій Іванович, 1917 р., с. Оболонь Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Оболонь. Учень СШ. Заарештований 23 червня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 25–29 вересня 1936 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Помер 16 лютого 1938 р. Реабілітований Прокуратурою УРСР 24 серпня 1991 р.

ГЕРАСИМЕНКО Данило Григорович, 1895 р., с. Первозванівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Первозванівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 7 грудня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 травня 1995 р.

ГЕРАСИМЕНКО Дмитро Тимофійович, 1875 р., с. Василівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Василівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 27 грудня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1990 р.

ГЕРАСИМЕНКО Дмитро Федорович, 1886 р., с. Сагайдак Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Червонозаводське Лохвицького р-ну Полтавської обл. Робітник залізничної станції. Заарештований 6 грудня 1937 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 15 серпня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 серпня 1990 р.

ГЕРАСИМЕНКО Іван Миколайович, 1895 р., м. Козлів Тернопільської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Баранівка Шишацького р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 23 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 22 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 28 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р.

ГЕРАСИМЕНКО Іван Петрович, 1905 р., с. Великі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Сорочинці. Служитель УАПЦ. Заарештований 28 лютого 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 1 жовтня 1929 р. за ст.ст. 58-2, 58-11 КК РСФРР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 листопада 1989 р.

ГЕРАСИМЕНКО Кирило Якович, 1898 р., смт Чорнухи Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Чорнухи. Без певних занять. Заарештований 21 вересня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 13 квітня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Верховним Судом УРСР 18 грудня 1945 р.

ГЕРАСИМЕНКО Марія Тимофіївна, 1920 р., с. Яцини Пирятинського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта не вказана. Проживала у с. Яцини. Секретар сільради. Заарештована 27 грудня 1945 р. Засуджена Особливою нарадою при МДБ СРСР 11 грудня 1946 р. (стаття КК не вказана) до 5 років заслання у Талди-Курганську обл. (Казахстан). Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 6 липня 1990 р.

ГЕРАСИМЕНКО Матвій Степанович, 1898 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Марченки Миргородського р-ну. Завуч неповної СШ. Заарештований 25 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-6, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 20 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 лютого 1959 р.

ГЕРАСИМЕНКО Микита Федорович, 1911 р., х. Осередок Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проповідник громади п'ятидесятників. Засуджений вперше 1933 р. до 1 року позбавлення волі за відмову брати в руки зброю під час служби в Червоній Армії. Після відбуття покарання проживав на х. Осередок. Заарештований 22 листопада 1937 р. Засуджений вдруге Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Бурлазі НКВС СРСР ст. Ізвесткова Далекосхідної залізниці. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 жовтня 1989 р.

ГЕРАСИМЕНКО Микола Андрійович, 1887 р., с. Василівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Черкасівка Полтавського р-ну. Кондуктор залізничної ст. Полтава-Південна. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 22 грудня 1937 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 10 березня 1956 р.

ГЕРАСИМЕНКО Микола Павлович, 1905 р., с. Мала Перещепина Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крута Балка Новосанжарського р-ну. Колгоспник. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 30 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 жовтня 1963 р.

ГЕРАСИМЕНКО Михайло Іович, 1887 р., с. Потеряйки Горові Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Решетилівка Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна.

Вирок виконано 25 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 жовтня 1957 р.

ГЕРАСИМЕНКО Олександр Антонович, 1913 р., с. Білогородка Київського р-ну Київської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Червоноармієць. Заарештований 30 липня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом гарнізону м. Полтави 13 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вбитий при спробі втечі 14 серпня 1941 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 10 вересня 1991 р.

ГЕРАСИМЕНКО Олексій Тимофійович, 1918 р., с. Дем'янівка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна. Фельдшер. Заарештований 8 травня 1950 р. Засуджений Військовим трибуналом Полтавського гарнізону 23 серпня 1950 р. за ст. 54-1 «б» КК УРСР до 25 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом СРСР 11 грудня 1954 р.

ГЕРАСИМЕНКО Олексій Федорович, 1900 р., с. Мала Перещепина Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мала Перещепина. Колгоспник. Заарештований 22 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС м. Свободний Амурської обл. (Російська Федерація). З-під варти звільнений 1945 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 березня 1965 р.

ГЕРАСИМЕНКО Петро Іванович, 1903 р., с. Мала Нехвороща Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мала Нехвороща. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 березня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 15 квітня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 березня 1990 р.

ГЕРАСИМОВА Клавдія Миколаївна, 1924 р., м. Кременчук Полтавської обл., українка, із робітників, освіта неповна середня. Проживала у м. Кременчук. Без певних занять. Заарештована 9 серпня 1947 р. Засуджена Особливою нарадою при МДБ СРСР 27 березня 1948 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. З-під варти звільнена 22 липня 1952 р. Реабілітована Полтавським обласним судом 28 квітня 1989 р.

ГЕРАСИМЧУК Максим Іванович, 1889 р., Волинська обл., українець, із робітників, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Пирятин Полтавської обл. Службовець залізниці. Заарештований 29 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 червня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 12 липня 1942 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 жовтня 1959 р.

ГЕРАЩЕНКО Георгій Федорович, 1906 р., с. Березова Лука Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Березова Лука. Колгоспник. Заарештований 19 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 лютого 1958 р.

ГЕРАЩЕНКО Іван Якович, 1898 р., с. Ковалівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник організації. Заарештований 10 травня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 серпня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 5 вересня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 серпня 1958 р.

ГЕРАЩЕНКО Ісидор (Сидір) Васильович, 1888 р., с. Ковалівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ковалівка. Робітник ППРЗ. Заарештований 2 березня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 20 березня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1990 р.

ГЕРАЩЕНКО Леонід Іванович, 1895 р., с. Білоцерківка Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Полтава. Службовець організації. Вперше засуджений 1933 р. за ст. 54-13 КК УСРР до 5 років позбавлення волі (інші відомості відсутні). Заарештований 13 липня 1938 р. Вдруге засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 14 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 березня 1957 р.

ГЕРАЩЕНКО Михайло Федорович, 1918 р., с. Малі Будища Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Малі Будища. Робітник закладу. Заарештований 20 березня 1953 р. Засуджений Військовим трибуналом КВО 13 червня 1953 р. за ст. 54-1 «б» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Верховним Судом СРСР 14 серпня 1980 р.

ГЕРАЩЕНКО Парасковія Корніївна, 1907 р., с. Чуднівці Лубенського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Лубни Полтавської обл. Домогосподарка. Заарештована 16 березня 1946 р. Засуджена Військовим трибуналом військ МВС Полтавської обл. 12 квітня 1946 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Термін покарання відбувала у таборах НКВС Ярославської обл. (Російська Федерація). Комісією Полтавської обл. по перегляду кримінальних справ 23 жовтня 1954 р. термін покарання зменшено до 5 років позбавлення волі. Звільнена з-під варти 28 жовтня 1954 р. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 7 січня 1955 р.

ГЕРАЩЕНКО Степан Денисович, 1891 р., с. Старий Іржавець Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Працівник залізничної ст. Лубни. Заарештований 17 червня 1937 р. Засуджений Лінійним судом Південно-Західної залізниці 14 червня 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Помер у місцях ув'язнення 6 листопада 1941 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 18 червня 1966 р.

ГЕРАЩЕНКО Федір Васильович, 1896 р., с. Ковалівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. З 1922 по 1929 рр. – священик УАПЦ. Засуджений 1929 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Після відбуття покарання проживав у м. Полтава. Рахівник цегельного заводу. Заарештований 14 березня 1938 р. Утримувався у в'язниці м. Полтава. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 2 листопада 1959 р.

ГЕРАЩЕНКО Яків Федорович, 1896 р., с. Мильці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Сочі Краснодарського краю (Російська Федерація). Червоноармієць. Заарештований 1 листопада 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 236-ї стрілецької дивізії 3 листопада 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна та з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 січня 1995 р.

ГЕРГЕЛЬ Данило Юхимович, 1902 р., с. Гергели Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Стовбино-Долинській сільраді Новосанжарського р-ну (точні відомості відсутні). Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 жовтня 1989 р.

ГЕРГЕЛЬ Єгор Андрійович, 1872 р., с. Недогарки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Недогарки. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 січня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 січня 1990 р.

ГЕРГЕЛЬ Іван Зіновійович, 1923 р., с. Полузір'я Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Полузір'я. Колгоспник. Заарештований 28 серпня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 грудня 1944 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 травня 1989 р.

ГЕРГЕЛЬ Іван Петрович, 1876 р., с. Полузір'я Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Новосанжарському р-ні. Селянин-одноосібник. Засуджений вперше Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Термін заслання був збільшений за втечу з місць заслання. Звільнений 19 жовтня 1935 р. Проживав у с. Полузір'я. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений вдруге Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

ГЕРГЕЛЬ Іван Семенович, 1906 р., с. Мильці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мильці. Столяр підприємства. Заарештований 24 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 травня 1942 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Дію постанови припинено, засудженого направлено у діючу армію. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 травня 1989 р.

ГЕРГЕЛЬ Леонтій Миколайович, 1885 р., с. Полузір'я Полтавського р-ну Полтавської обл. Проживав у м. Полтава. Касир організації. Заарештований 18 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 22 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 28 вересня

1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 червня 1989 р.

ГЕРГЕЛЬ Микола Михайлович, 1894 р., с. Мала Перещепина Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крута Балка Новосанжарського р-ну. Колгоспник. Заарештований 27 червня 1940 р. Засуджений Полтавським обласним судом 24 липня 1940 р. (стаття КК не вказана) до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1995 р.

ГЕРГЕЛЬ Михайло Іванович, 1909 р., с. Полузір'я Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бридуни Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 жовтня 1989 р.

ГЕРГЕЛЬ Мусій Семенович, 1894 р., с. Плоске Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Плоске. Колгоспник. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 23 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 листопада 1989 р.

ГЕРГЕЛЬ Павло Трохимович, 1898 р., Калашниківська сільрада Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 лютого 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 25 березня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 лютого 1990 р.

ГЕРГЕЛЬ Павло Федорович, 1884 р., с. Судіївка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Судіївка. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 26 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 жовтня 1989 р.

ГЕРГЕЛЬ Панас Васильович, 1911 р., х. Гергели Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Андріївка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 6 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 5 червня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 серпня 1958 р.

ГЕРГЕЛЬ Петро Андрійович, 1885 р., с. Рокитне-Донівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рокитне-Донівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 січня 1930 р. (стаття КК не вказана) за антирадянську агітацію до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 серпня 1989 р.

ГЕРГЕЛЬ Петро Пилипович, 1905 р., Судіївська сільрада Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Судіївській сільраді. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 10 лютого 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 травня 1995 р.

ГЕРГЕЛЬ Петро Семенович, 1904 р., с. Рокитне-Донівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 26 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 квітня 1989 р.

ГЕРГЕЛЬ Петро Сергійович, 1895 р., с. Рокитне-Донівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рокитне-Донівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 січня 1930 р. (стаття КК не вказана) до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 серпня 1989 р.

ГЕРГЕЛЬ Пилип Минович, 1880 р., с. Рокитне-Донівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Рокитне-Донівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 червня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 2 серпня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 червня 1995 р.

ГЕРГЕЛЬ Семен Семенович, 1893 р., с. Рокитне-Донівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 15 травня 1938 р. Засуджений Особ-

ливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 жовтня 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу з конфіскацією майна. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

ГЕРГЕЛЬ Тимофій Демидович, 1898 р., с. Тури Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тури. Коваль колгоспу. Заарештований 14 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ГЕРГЕЛЬ Трохим Іванович, 1877 р., Калашниківська сільрада Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Калашниківській сільраді. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 27 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 травня 1995 р.

ГЕРГЕЛЬ Трохим Сергійович, 1891 р., с. Рокитне-Донівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рокитне-Донівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 15 грудня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 серпня 1995 р.

ГЕРГЕЛЬ Уляна Іванівна, 1877 р., с. Судіївка Полтавського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Судіївка. Селянка-одноосібниця. Заарештована 15 лютого 1930 р. Засуджена Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 24 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 26 квітня 1995 р.

ГЕРГЕЛЬ Яків Прохорович, 1888 р., с. Шевці Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шевці. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 січня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край умовно. З-під варти звільнений. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 травня 1990 р.

ГЕРЕЛКО Павло Григорович, 1905 р., с. Ковалівка Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ковалівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 березня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 26 серпня 1929 р. за ст.ст. 58-10, 59-3 КК РСФРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 вересня 1989 р.

ГЕРІНГ В'ячеслав В'ячеславович, 1896 р., с. Дібрівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Робітник лікувального закладу. Заарештований 17 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 3 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ГЕРМАЗИНСЬКИЙ Фелікс Йосипович, 1883 р., с. Мощеное Дзержинського р-ну Мінської обл. (Білорусь), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Пирятин Полтавської обл. Робітник організації. Заарештований 25 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 жовтня 1964 р.

ГЕРМАН Сергій Іларіонович, 1898 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Лектор медтехнікуму. Заарештований 13 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 березня 1957 р.

ГЕРМАН Яків Федотович, 1869 р., с. Шенгаріївка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Грунь Охтирського р-ну Сумської обл. Колгоспник. Заарештований 9 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 липня 1989 р.

ГЕРМАНИШКО Володимир Миколайович, 1899 р., Польща, українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Гребінка Полтавської обл. Працівник залізничної ст. Гребінка. Заарештований 21 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР м. Ухта (Російська Федерація). Помер 10 травня 1943 р. у м. Котлас (Республіка Комі). Реабілітований Полтавським обласним судом 16 листопада 1961 р.

ГЕРМАНОВСЬКИЙ Антон Іванович, 1895 р., с. Рашівка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рашівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 22 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 січня 1990 р.

ГЕРСДОРФ Георгій Генріхович, 1909 р., м. Світловодськ Кіровоградської обл., німець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 17 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при НКВС Полтавської обл. 23 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 25 жовтня 1939 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 жовтня 1956 р.

ГЕРСТЕНГАЙМ Елька Марківна, 1898 р., с. Мацьківці Львівської обл., єврейка, із службовців, освіта середня. Проживала у м. Лубни Полтавської обл. Домогосподарка. Заарештована 18 лютого 1938 р. Засуджена Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р.

ГЕРСТЕНГАЙМ Хацкель Йосипович, 1896 р., с. Вничерка (Польща), єврей, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Службовець організації. Заарештований 18 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 жовтня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 листопада 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 листопада 1989 р.

ГЕРТЛЕР Естер-Хана Бенедиктівна, 1894 р., м. Лодзь (Польща), єврейка, із робітників, освіти не мала. Проживала у м. Полтава. Робітниця артілі. Заарештована 28 лютого 1938 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 жовтня 1939 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР до 3 років заслання до Казахстану. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 13 червня 1958 р.

ГЕРТЛЕР Шмуль Яків Мордухович, 1891 р., м. Лодзь (Польща), єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник промартілі. Заарештований 28 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11, 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 23 липня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 7 жовтня 1956 р.

ГЕРУСЕНКО Іван Михайлович, 1888 р., м. Зіньків Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Зіньків. Службовець організації. Заарештований 4 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-6, 54-7, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3–4 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 5 лютого 1957 р.

ГЕРЦ Мойсей Гершович, 1898 р., м. Варшава (Польща), єврей, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник артілі. Заарештований 12 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 14 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 серпня 1989 р.

ГЕРЦМАН Володимир Павлович, 1878 р., м. Тифліс (Грузія), росіянин, із службовців, освіта вища (закінчив Харківський університет). Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Лікар поліклініки. Заарештований 10 вересня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 20 лютого 1937 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 квітня 1995 р.

ГЕРЦОГ Йосип Генріхович, 1897 р., Волинська обл., німець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник споживспілки. Заарештований 9 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-7 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 11 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 вересня 1989 р.

ГЕРЧЕНКО Семен Матвійович, 1901 р., с. Матяші Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Матяші. Без певних занять. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 жовтня 1989 р.

ГЕРЧІКОВА Анастасія Миколаївна, 1908 р., м. Гадяч Полтавської обл., росіянка, із селян, освіта вища. Проживала у м. Карлсбад (Чехія). Працювала на фабриці. Заарештована 26 вересня 1946 р. Засуджена Військовим трибуналом тилу ЦГВ 6 листопада 1946 р. за ст. 58-1 «а» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією майна. Термін покарання відбувала у таборах НКВС СРСР м. Потьма (Республіка Мордо-

вія). Ухвалою ВТ в/ч п/п 52065 14 грудня 1957 р. вирок змінено за ст. 51 КК РРФСР до 5 років позбавлення волі. З-під варти звільнена у 1957 р. Реабілітована Київським обласним судом 27 квітня 1966 р.

ГЕРШАНОВИЧ Абрам Лейбович, 1903 р., м. Лодзь (Польща), єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник фабрики. Заарештований 19 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 6 жовтня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 11 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 червня 1989 р.

ГЕРШАНОВИЧ Абрам Михайлович, 1886 р., м. Полтава, єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Перукар. Заарештований 24 серпня 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1936 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р.

ГЕРШАНОВИЧ Меєр Мейлахович, 1891 р., м. Полтава, єврей, із кустарів, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник кооперації. Заарештований 13 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 22 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 8 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 23 листопада 1956 р.

ГЕРШТЕЙН Петро Григорович, 1909 р., м. Фастів Київської обл., єврей, із службовців, освіта неповна середня. Проживав у м. Київ. Робітник-боєць спецбудови. Заарештований 24 липня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 14 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 вересня 1991 р.

ГЕТА Василь Антонович, 1912 р., с. Шевці Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малограмотний. Проживав у с. Шевці. Хлібороб. Заарештований 1 червня 1930 р. Засуджений Полтавським обласним судом 3 червня 1930 р. за ст.ст. 54-8, 62 ч. 2 КК УСРР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 червня 1990 р.

ГЕТА Іван Антонович, 1904 р., с. Шевці Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, письменний. Проживав у с. Шевці. Хлібороб. Заарештований 1 червня 1930 р. Засуджений Полтавським обласним судом 3 червня 1930 р. за ст. 69 ч. 2 КК УСРР до 2 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 червня 1991 р.

ГЕТА Михайло Ахтистович, 1904 р., с. Полузір'я Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Калашниківській сільраді Полтавського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 лютого 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 25 березня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. З-під варти звільнений. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 лютого 1990 р.

ГЕТА Оришка Антонівна, 1910 р., с. Шевці Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Шевці. Домогосподарка. Заарештована 1 червня 1930 р. Засуджена Надзвичайною сесією Полтавського обласного суду 3 червня 1930 р. за ст. 69 ч. 1 КК УСРР до 1,5 року позбавлення волі умовно. З-під варти звільнена. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 11 червня 1991 р.

ГЕТА Федір Титович, 1874 р., с. Полузір'я Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Полузір'я. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 червня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 3 листопада 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 листопада 1989 р.

ГЕТЕ Тимофій Маркович, 1884 р., смт Семенівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник фабрики. Заарештований 24 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 січня 1942 р. (стаття КК не вказана) до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 лютого 1990 р.

ГЕТТЕ Борис Федорович, 1914 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта неповна середня. Проживав у м. Полтава. Курсант Полтавської авіашколи № 80. Заарештований 29 вересня 1936 р. Засуджений Військовим трибуналом 14-го стрілецького корпусу Харківського ВО 19 грудня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом СРСР 26 червня 1952 р.

ГЕТЬМАН Ганна Панасівна, 1921 р., с. Павлівщина Гребінківського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта середня. Проживала у с. Павлівщина. Службовець установи. Заарештована 19 квітня 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 липня 1944 р. (стаття КК не вказана) до 5 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 31 липня 1989 р.

ГЕТЬМАН Трохим Ілліч, 1876 р., с. Снітин Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Снітин. Колгоспник. Заарештований 20 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 20 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 лютого 1959 р.

ГЕТЬМАН Харитон Пахомович, 1891 р., с. Великі Будища Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Будища. Діловод Диканського відділення Держбанку. Заарештований 2 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 січня 1961 р.

ГЕТЬМАН Яків Степанович, 1890 р., с. Веселий Поділ Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Веселий Поділ. Колгоспник. Заарештований 4 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 8 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 серпня 1958 р.

ГЕТЯ Микола Павлович, 1899 р., с. Черкасівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник фабрики. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 жовтня 1989 р.

ГЕХМАН Анюта Аронівна, 1904 р., м. Вінниця, єврейка, із службовців, освіта середня. Проживала у м. Вінниця. Домогосподарка. Заарештована 11 липня 1924 р. Засуджена Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 12 грудня 1924 р. за ст. 61 КК УСРР до 3 років заслання до Кіровського краю. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 12 квітня 1995 р.

ГЕХТ Меєр Пахомович, 1883 р., м. Лодзь (Польща), єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Пенсіонер. Заарештований 23 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 16 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 вересня 1989 р.

ГИГЛАН Еммануїл Францевич, 1893 р., с. Судобичі Люблінського воєводства (Польща), чех, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 29 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 26 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 1 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 жовтня 1956 р.

ГИГОЛА Іван Васильович, 1904 р., с. Бондарі Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бондарі. Колгоспник. Заарештований 27 січня 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 27 березня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР на Колимі (Російська Федерація). Звільнений 27 січня 1940 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 листопада 1964 р.

ГИЛЬБУХ Вульф Юрійович, 1904 р., с. Очеретувате Семенівського р-ну Полтавської обл., єврей, із міщан, освіта початкова. Проживав у с. Очеретувате. Заступник голови колгоспу. Заарештований 19 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 вересня 1958 р.

ГИМАРО Еля Касілович, 1907 р., с. Білосток, єврей, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 30 вересня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 9 лютого 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Верховним Судом УРСР 26 вересня 1958 р.

ГИРИЧ Микола Євдокимович, 1905 р., с. Андріївка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Андріївка. Колгоспник. Заарештований 23 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1989 р.

ГИРИЧ Петро Андрійович, 1909 р., смт Власівка Кіровоградської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник організації. Заарештований 14 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 жовтня 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу з конфіскацією майна.

Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р. та Полтавською обласною прокуратурою 24 березня 1989 р.

ГИРИЧ Роман Каленикович, 1880 р., смт Власівка Кіровоградської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кривуші Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Робітник установи. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 квітня 1989 р.

ГИРКА (ГІРКА) Марія Іванівна, 1904 р., с. Якимове Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у смт Велика Багачка Полтавської обл. Колгоспниця. Заарештована 28 червня 1941 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 11 липня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією майна. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1991 р.

ГИРМАН Трохим Прокопович, 1885 р., смт Решетилівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Решетилівка. Службовець райвиконкому. Заарештований 6 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 5 липня 1958 р.

ГИРО (ГІРО) Петро Іванович, 1901 р., Білорусь, національність не вказана, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник установи. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 10 лютого 1959 р.

ГИРЧИЧ Микита Артемович, 1879 р., с. Степне Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Степне. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 1 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 травня 1995 р.

ГИРЬКА Степан Фомич, 1902 р., смт Велика Багачка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Велика Багачка. Службовець установи. Заарештований 14 квітня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 13 вересня 1944 р. за ст. 54-3 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 травня 1993 р.

ГИРЯ Павло Юхимович, 1882 р., с. Івахненки Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Івахненки. Колгоспник. Заарештований 24 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 грудня 1941 р. (стаття КК не вказана) до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 березня 1990 р.

ГИРЯВИЙ Данило Каленикович, 1888 р., с. Степанівка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Степанівка. Без певних занять. Заарештований 21 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 березня 1989 р.

ГІГЛАН Володимир Францевич, 1890 р., с. Плоска Дубенського повіту Волинської обл., чех, із селян, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Недогарки Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Фельдшер медустанови. Заарештований 31 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 березня 1990 р.

ГІКСА (ГІКС) Валеріан Федорович, 1902 р., с. Мальцівка Дворічанського р-ну Харківської обл., українець, із службовців, освіта вища. Проживав у с. Веприк Гадяцького р-ну Полтавської обл. Завідувач аптеки. Заарештований 28 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 28 березня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 серпня 1989 р.

ГІЛЕВСЬКИЙ Броніслав Дем'янович, 1899 р., с. Сковорідки Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Федорівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 19 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну агітацію до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 18 червня 1966 р.

ГІНДЛІН Лазір Абрамович, 1879 р., м. Полтава., єврей, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Службовець артілі. Заарештований 11 березня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 10 лютого 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 24 лютого 1989 р.

ГІРЕНКО Панас Варфоломійович, 1875 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта середня. 1897 р. закінчив Полтавську духовну семінарію. Проживав у смт Диканька Полтавської обл. Священик. Заарештований 23 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 червня 1990 р.

ГІРЕНКО Семен Прокопович, 1901 р., смт Семенівка Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у смт Семенівка. Рядовий пожежної команди. Заарештований 23 серпня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС і охорони тилу 38-ї армії Південно-Західного фронту 2 вересня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 вересня 1941 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 25 січня 1991 р.

ГІРМАН Дем'ян Григорович, 1903 р., смт Чорнухи Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Перебував у діючій армії. Рядовий. Заарештований 2 червня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом тилу 3-го Білоруського фронту 24 червня 1945 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 6 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 травня 1994 р.

ГІРМАН Марко Миколайович, 1902 р., с. Дяченки Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища (Кременчуцький учительський інститут, 1934 р.). Проживав у с. Салівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Директор школи. З вересня 1943 р. рядовий 213-го артилерійського запасного стрілецького полку діючої армії. Заарештований 7 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 37-ї армії 15 жовтня 1943 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1994 р.

ГІРМАН Микола Леонтійович, 1903 р., смт Чорнухи Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Чорнухи. Хлібороб. Заарештований 18 листопада 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 7 травня 1931 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 5 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 січня 1990 р.

ГЛАГОЛЄВ Костянтин Васильович, 1880 р., м. Серпухов (Російська Федерація), росіянин, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Ветлікар м'ясокомбінату. Заарештований 16 грудня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 18 червня 1931 р. за ст.ст. 54-7, 54-11 КК УСРР до 6 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ГЛАДИЛІН Сергій Юхимович, 1888 р., смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із міщан, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Кондитер. Заарештований 10 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 квітня 1959 р.

ГЛАДИШЕВ Григорій Іванович, 1894 р., с. Олександрівська (Литва), росіянин, із селян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Командир військового підрозділу. Заарештований 4 листопада 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 5 січня 1938 р. за ст.ст. 54-1 «б», 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 6 січня 1938 р. у м. Харків. Реабілітований Верховним Судом СРСР 30 травня 1956 р.

ГЛАДИШЕВ Михайло Гаврилович, 1912 р., ст. Лабінська Краснодарського краю, росіянин, із робітників, освіта початкова. Проживав на ст. Лабінська. Колгоспник. Заарештований 5 січня 1935 р. Засуджений Військовим трибуналом прикордонної і внутрішньої охорони Закавказзя по Азербайджанській РСР 26 березня 1935 р. за ст. 72 ч. 1 КК АзРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Військовою прокуратурою Закавказького ВО 21 січня 1992 р.

ГЛАДКИЙ Василь Іванович, 1902 р., с. Юрки Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Юрки. Колгоспник. Заарештований 14 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 18 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 3 липня 1964 р.

ГЛАДКИЙ Гаврило Лавронович, 1888 р., с. Петрівка-Роменська Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Петрівка-Роменська. Колгоспник. За-

арештований 19 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 лютого 1958 р.

ГЛАДКИЙ Іван Авксентійович, 1901 р., с. Сахнівщина Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сахнівщина. Колгоспник. Заарештований 9 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 квітня 1959 р.

ГЛАДКИЙ Іван Андріянович, 1894 р., с. Білики Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Білики. Службовець залізничної станції. Заарештований 16 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 квітня 1931 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 серпня 1989 р.

ГЛАДКИЙ Іван Костянтинович, 1900 р., с. Юрки Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Юрки. Колгоспник. Заарештований 13 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 18 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 3 липня 1964 р.

ГЛАДКИЙ Іван Максимович, 1914 р., с. Юрки Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Пустовійтове Глобинського р-ну Полтавської обл. Службовець радгоспу. Заарештований 22 січня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 28 травня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 листопада 1964 р.

ГЛАДКИЙ Пилип Іванович, 1907 р., с. Калашники Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Терешки Полтавського р-ну. Службовець охорони електростанції. Заарештований 25 серпня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 3 вересня 1941 р. за ст. 54-14 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 червня 1991 р.

ГЛАДКИЙ Роман Петрович, 1883 р., с. Остап'є Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Федорівка Глобинського р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 25 листопада 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 17 червня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 1 червня 1990 р.

ГЛАДКИЙ Федір Антонович, 1895 р., с. Дубовий Гай Прилуцького р-ну Чернігівської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Флорівці Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 25 червня 1941 р. Засуджений Верховним Судом Татарської АРСР 17 листопада 1941 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом РРФСР 26 червня 1991 р.

ГЛАДКИЙ Федір Євменович, 1906 р., с. Чорноглазівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Чорноглазівка. Селянин-одноосібник. На підписці про невиїзд з 22 квітня 1930 р. Засуджений Полтавським окружним судом 6–7 червня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 1 року позбавлення волі умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 квітня 1992 р.

ГЛАДКІН Іван Григорович, 1917 р., с. Бобрівник Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Перебував у діючій армії. Червоноармієць. Заарештований 25 серпня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом 2-ї Червонопрапорної армії 4 жовтня 1941 р. за ст.ст. 58-10 ч. 2, 58-8 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом Далекосхідного ВО 7 лютого 1992 р.

ГЛАДКОСКОК Борис Спиридонович, 1898 р., с. Петрівка Красноградського р-ну Харківської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Захлюпанка Карлівського р-ну Полтавської обл. Робітник «Заготзерна». Заарештований 30 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 6 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1989 р.

ГЛАДКОСКОК Павло Дем'янович, 1901 р., с. Петрівка Красноградського р-ну Харківської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Військовий керівник робітфаку. Заарештований 3 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 28 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрі-

лу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 червня 1989 р.

ГЛАДКОСКОК Панас Ілліч, 1882 р., с. Любимівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Любимівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 27 квітня 1931 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1990 р.

ГЛАДКОХАТИЙ Ілля Юхимович, 1888 р., Кобеляцький р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Кобеляцькому р-ні. Службовець сільпо. Заарештований 18 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ГЛАДУН Петро Дмитрович, 1872 р., м. Одеса, росіянин, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Пенсіонер. Заарештований 16 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 21 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 липня 1989 р.

ГЛАЗ Степан Войцехович, 1885 р., с. Гречана Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Захлюпанка Карлівського р-ну Полтавської обл. Робітник підприємства. Заарештований 26 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 грудня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 21 грудня 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 11 червня 1960 р.

ГЛАЙТМАН (ГРІНБЛАТ) Ізраїль Йосипович (Абрам Лейбович), 1919 р., м. Варшава (Польща), єврей, із робітників, освіта неповна середня. Проживав у м. Бобрик Донской Тульської обл. (Російська Федерація). Робітник шахти. Заарештований 20 квітня 1940 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 жовтня 1940 р. (стаття КК не вказана) до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 жовтня 1996 р.

ГЛАСС Хума Лейзерівна, 1921 р., м. Замостя (Польща), єврейка, із службовців, освіта середня. Проживала у м. Полтава. Робітниця підприємства. Заарештована 27 червня 1940 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 листопада 1940 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1989 р.

ГЛЕБОВИЧ Олександр Степанович, 1885 р., м. Гродно (Білорусь), поляк, із робітників, освіта початкова. Без певного місця проживання та занять. Заарештований 3 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 лютого 1938 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 березня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 вересня 1989 р.

ГЛЕЗЕР Ісаак Мойсейович, 1906 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із робітників, освіта вища. Комісар військового підрозділу. Заарештований 5 лютого 1942 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 6 червня 1942 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до розстрілу. Вирок виконано 11 червня 1943 р. у м. Тамбов (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 грудня 1996 р.

ГЛЕЙЗЕР Петро Давидович, 1906 р., м. Полтава, єврей, із робітників, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 23 червня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 5-ї окремої бригади морської піхоти 9 липня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 13 липня 1942. Реабілітований Військовим трибуналом Ленінградського ВО 16 березня 1996 р.

ГЛИБОЦЬКИЙ Софроній Іванович, 1884 р., Миколаївський р-н Одеської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Федорівка Глобинського р-ну Полтавської обл. Священик місцевої Свято-Преображенської церкви. Заарештований 15 червня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 29 вересня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою у правах на 5 років. Реабілітований Полтавським обласним судом 28 лютого 1991 р.

ГЛИНСЬКИЙ Сергій Степанович, 1910 р., с. Канави Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Канави. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 травня 1929 р. Засуджений Полтавським окружним судом 27 червня 1929 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 вересня 1994 р.

ГЛИНЯНИЙ Корній Юхимович, 1877 р., с. Сердюки Полтавського р-ну Полтавської обл. Проживав у с. Ісички Решетилівського р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 1 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 14 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ГЛИНЯНИЙ Микита Корнійович, 1900 р., с. Великий Кобелячок Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великий Кобелячок. Колгоспник. Заарештований 2 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 січня 1959 р.

ГЛИНЯНИЙ Михайло Корнійович, 1908 р., с. Шовкопляси Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шовкопляси. Колгоспник. Заарештований 7 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 27–28 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 жовтня 1958 р.

ГЛИНЯНИЙ-КОСТИРЯ Ілля Наумович, 1912 р., с. Шамраївка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великий Кобелячок Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Робітник радгоспу. Заарештований 7 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 27–28 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 жовтня 1958 р.

ГЛИНЯНИК Андрій Федорович, 1907 р., с. Бірки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бірки. Колгоспник. Заарештований 6 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 24 березня 1960 р.

ГЛИРЯ Петро Григорович, 1888 р., смт Шишаки Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Шишаки. Колгоспник. Заарештований 4 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 31 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ГЛІБОВИЧ Іван Юлійович, 1888 р., м. Лубни Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни. Службовець відділення зв'язку. Заарештований 3 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 березня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 30 червня 1959 р.

ГЛОБА Андрій Олексійович, 1914 р., с. Березівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Службовець залізниці. Заарештований 21 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 січня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 10 березня 1956 р.

ГЛОБА Андрій Трохимович, 1896 р., с. Філонівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Філонівка. Робітник торговельної організації. Заарештований 6 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 11 вересня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 жовтня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

ГЛОБА Данило Семенович, 1886 р., с. Буреваге Світловодського р-ну Кіровоградської обл., українець, із селян, освіта не вказана. Проживав у м. Полтава. Робітник підприємства. Заарештований 22 квітня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР «як соціально небезпечний елемент» до 8 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 14 травня 1942 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 грудня 1960 р.

ГЛОБА Йосип Кіндратович, 1889 р., с. Михайлівка Великоолександрівського р-ну Херсонської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав на 231-у км Південної залізниці (дані неповні). Шляховий наглядач. Заарештований 27 квітня 1938 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 3 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-9, 54-11 КК РРФСР до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Помер у місцях ув'язнення 1 березня 1942 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 15 жовтня 1959 р.

ГЛОБА Павло Вікторович, 1921 р., с. Іванівка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у Донбасі. Шахтар. Мобілізований до Червоної Армії у 1941 р. Червоноармієць 7-го стрілецького корпусу. Заарештований 11 липня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом 7-го стрілецького корпусу 26 липня 1941 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі. Звільнений у 1952 р. Реабілітований Військовим трибуналом Московського ВО 5 серпня 1960 р.

ГЛОБА Петро Карпович, 1909 р., с. Іванівка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Іванівка. Голова сільпо. Заарештований 9 жовтня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 8 грудня 1935 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 196 КК УСРР до 4 років позбавлення волі. Звільнений у 1939 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 травня 1971 р.

ГЛОБА Тимофій Трохимович, 1901 р., с. Великі Будища Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Філонівка Диканського р-ну. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 листопада 1989 р.

ГЛОБА Трохим Степанович, 1872 р., с. Говтва Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Орданівка Диканського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 3 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 лютого 1990 р.

ГЛОВА Агафія Костянтинівна, 1900 р., с. Гречанівка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українка, із селян, неписьменна. Проживала у с. Тригубщина Гадяцького р-ну. Без певних занять. Заарештована 8 лютого 1945 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 27 квітня 1945 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 20 років позбавлення волі. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 11 жовтня 1955 р.

ГЛОВА Дем'ян Федотович, 1886 р., с. Сушки Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сушки. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 листопада 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 18 січня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 січня 1990 р.

ГЛОТОВ Михайло Петрович, 1894 р., с. Стрілецьке Севського р-ну Орловської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта середня. Проживав у с. Базилівщина Машівського р-ну Полтавської обл. Службовець підприємства зв'язку. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Верховним Судом УРСР 31 жовтня 1964 р.

ГЛОТОВА Дарія Опанасівна, 1891 р., Новооскольський р-н Белгородської обл. (Російська Федерація), росіянка, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Вела чернечий спосіб життя. Заарештована 22 грудня 1950 р. Засуджена Військовим трибуналом військ МВС Київського округу 14 березня 1951 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР до 25 років позбавлення волі з поразкою у правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1991 р.

ГЛУХОТА Іван Семенович, 1890 р., с. Вельбівка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Зіньків Полтавської обл. Службовець артілі. Заарештований 1 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 20 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 5 лютого 1957 р.

ГЛУХОТА Петро Петрович, 1904 р., м. Зіньків Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Зіньків. Службовець установи. Заарештований 26 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 30 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 травня 1959 р.

ГЛУШАЧЕНКО Степан Петрович, 1905 р., с. Писарівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна. Перебував у діючій армії. Командир взводу. Заарештований 20 липня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 9-го ЗСБ 26 жовтня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1994 р.

ГЛУШИЧ Федір Павлович, 1904 р., с. Горянщина Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Горянщина. Колгоспник. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 грудня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 21 червня 1965 р.

ГЛУШКО Андрій Іванович, 1901 р., с. Безручки Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Безручки. Робітник заводу. Заарештований 24 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 квітня 1960 р.

ГЛУШКО Ганна Іванівна, 1913 р., с. Милорадове Котелевського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Милорадове. Колгоспниця. Заарештована 8 вересня 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 липня 1945 р. за ст. 54-13 КК УРСР до 5 років заслання у Талди-Курганську обл. (Казахстан) з конфіскацією майна. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 17 липня 1989 р.

ГЛУШКО Григорій Данилович, 1895 р., с. Хитці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хитці. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 січня 1933 р. Засуджений Лубенським районним народним судом 14 березня 1933 р. за ст. 54-14 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 червня 1990 р.

ГЛУШКО Леонтій Савич, 1893 р., с. Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Потоки. Колгоспник. Заарештований 7 жовтня 1940 р. Засуджений Полтавським обласним судом 11 грудня 1940 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі. Звільнений 14 липня 1954 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 29 березня 1963 р.

ГЛУШКО Макар Іванович, 1893 р., с. Снітин Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Снітин. Колгоспник. Заарештований 17 квітня 1933 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 28 квітня 1933 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 жовтня 1989 р.

ГЛУШКО Наум Іванович, 1892 р., с. Пришиб Шишацького р-ну Полтавської обл. українець, із селян, освіта не вказана. Проживав у с. Пришиб. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 13 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 листопада 1989 р.

ГЛУШКО Олександр Фомич, 1879 р., с. Піски Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Піски. Робітник підприємства. Заарештований 30 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ГЛУШКО Прокіп Іванович, 1884 р., с. Баранове Валківського р-ну Харківської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ланна Карлівського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 5 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 січня 1990 р.

ГЛУШКО Тимофій Спиридонович, 1885 р., с. Луценки Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Луценки. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 12 березня 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 травня 1995 р.

ГЛУШКО Сава Григорович, 1877 р., с. Чорбівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Чорбівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 28 лютого 1930 р. за ст. 54-13 КК УСРР до 5 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1989 р.

ГЛУЩЕНКО Гаврило Гнатович, 1902 р., смт Котельва Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Працівник харчоторгу. Заарештований 17 липня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 7 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до розстрілу; Верховним Судом СРСР 12 вересня 1941 р. – до позбавлення волі на 10 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 квітня 1994 р.

ГЛУЩЕНКО Григорій Микитович, 1893 р., с. Оріхівщина Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Оріхівщина. Колгоспник. Заарештований 18 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 жовтня 1957 р.

ГЛУЩЕНКО Іван Кузьмич, 1883 р., с. Іванове Селище Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник комунгоспу. Заарештований 21 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 квітня 1989 р.

ГЛУЩЕНКО Ілля Андрійович, 1883 р., смт Котельва Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Пишненки Зіньківського р-ну Полтавської обл. Медпрацівник. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 липня 1989 р.

ГЛУЩЕНКО Михайло Іванович, 1884 р., смт Котельва Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Котельва. Робітник підприємства. Заарештований 27 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 11 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 3 жовтня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 травня 1963 р.

ГЛУЩЕНКО Михайло Степанович, 1878 р., с. Вергуни Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вергуни. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 квітня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 12 липня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11, 54-12 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 березня 1990 р.

ГЛУЩЕНКО Никифор Петрович, 1891 р., смт Котельва Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Котельва. Колгоспник. Заарештований 19 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 6 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 червня 1961 р.

ГЛУЩЕНКО Олексій Костянтинович, 1919 р., с. Вергуни Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена середня. Проживав у с. Вергуни. Без певних занять. Заарештований 22 лютого 1940 р. Засуджений Полтавським обласним судом 15 серпня 1940 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 68 «а», 170 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 липня 1991 р.

ГЛУЩЕНКО Панас Пантелеймонович, 1904 р., с. Василівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 26 лютого 1942 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 червня 1942 р. за ст. 58-10 КК РРФСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Військовою прокуратурою КВО 8 січня 1990 р.

ГЛУЩЕНКО Пантелеймон Максимович (Полікарпович), 1897 р., смт Котельва Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Котельва. Робітник артілі. Заарештований 13 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27–28 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 лютого 1957 р.

ГЛУЩЕНКО Феофан Никитович, 1886 (1889) р., с. Оріхівщина Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Оріхівщина. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 3 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 6 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Після відбуття покарання проживав у с. Новачиха Хорольського р-ну. Робітник цукрозаводу. Заарештований вдруге 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 січня 1960 р. та Полтавською обласною прокуратурою 31 січня 1990 р.

ГЛУЩЕНКО Яків Терентійович, 1885 р., смт Котельва Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у смт Котельва. Без певних занять. Заарештований 28 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 6 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 липня 1989 р.

ГМИЛЬ Станіслав Михайлович, 1884 р., с. Сталінки Мінської обл. (Білорусь), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Білики Кобеляцького р-ну Полтавської обл. Робітник залізниці. Заарештований 8 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 14 жовтня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 листопада 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 16 вересня 1958 р.

ГМИРЯ Іван Григорович, 1889 р., смт Шишаки Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у смт Шишаки. Без певних занять. Заарештований 25 березня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 26 серпня 1929 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 7 вересня 1929 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 жовтня 1994 р.

ГМИРЯ Орина Мусіївна, 1894 р., с. Великі Кринки Глобинського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, неписьменна. Проживала у с. Біляки Семенівського р-ну Полтавської обл. Робітниця селекційної станції. Заарештована 27 листопада 1937 р. Засуджена Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р.

ГМИРЯ Петро Григорович, 1888 р., смт Шишаки Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Шишаки. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 листопада 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 13 лютого 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 жовтня 1989 р.

ГМИРЯ Петро Іванович, 1902 р., с. Біляки Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у садибі радгоспу на території Глобинського р-ну Полтавської обл. (точні дані відсутні). Робітник радгоспу. Заарештований 7 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 3 червня 1938 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 серпня 1958 р.

ГНАТЕНКО Іван Гаврилович, 1889 р., с. Орданівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гнатенки Шишацького р-ну Полтавської обл. Робітник за наймом. Заарештований 14 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ГНАТЕНКО Михайло Петрович, 1904 р., с. Орданівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник артілі. Заарештований 4 січня 1946 р. Засуджений Полтавським обласним судом 18 травня 1946 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Верховним Судом УРСР 30 грудня 1955 р.

ГНАТЕНКО Олексій Лукич, 1910 р., с. Корещина Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Червоноармієць. Заарештований 11 лютого 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 124-ї стрілецької дивізії 13 березня 1942 р. за ст. 54-1 «б» КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 21 березня 1942 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 грудня 1996 р.

ГНАТЕНКО Параска Іванівна, 1913 р., с. Весела Долина Глобинського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Весела Долина. Без певних занять. Відомості про арешт відсутні. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 липня 1945 р. (стаття КК не вказана) як член сім'ї «ворога народу» до 5 років заслання у Казахстан. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 14 листопада 1989 р.

ГНАТЕНКО Сергій Володимирович, 1910 р., с. Луки Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Одеській обл. Заарештований 4 лютого 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 28 червня 1933 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Прокуратурою КВО 10 травня 1990 р.

ГНАТЕНКО Федір Степанович, 1890 р., с. Галагани Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Галагани. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений і засланий на Урал. У 1932 р. самовільно повернувся. Працював за наймом. Заарештований 6 жовтня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 6 грудня 1932 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 березня 1990 р.

ГНАТОВСЬКИЙ Сергій Іванович, 1864 р., с. Лазьки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Заїченці Зіньківського р-ну. Священик. Заарештований 13 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 16 травня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 жовтня 1989 р.

ГНЕДАШ (ГНІДАШ) Герасим Григорович, 1892 р., с. Запсілля Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник підприємства. Заарештований 5 серпня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Татарської АРСР 8 листопада 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 5 лютого 1942 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 січня 1994 р.

ГНЕДАШ (ГНІДАШ) Макар Іванович, 1898 р., с. Огирівка Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Огирівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 липня 1924 р. Засуджений Полтавським губернським судом 12 січня 1925 р. за ст. 69 КК УСРР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 січня 1994 р.

ГНЕДАШ (ГНІДАШ) Федір Григорович, 1904 р., с. Запсілля Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник на виробництві. Заарештований 4 серпня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Татарської АРСР 8 листопада 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до розстрілу. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 січня 1994 р.

ГНЕДАШ Павло Денисович, 1891 р., с. Гнідаші Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гнідаші. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 травня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 липня 1932 р. за ст.ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 травня 1990 р.

ГНИДА Андрій Корнійович, 1891 р., с. Горби Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Горби. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 24 березня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 червня 1990 р.

ГНИДА Гнат Степанович, 1883 р., с. Лівенське Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лівенське. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 січня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 15 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 26 лютого 1930 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 вересня 1989 р.

ГНИДА Григорій Михайлович, 1896 р., с. Мушти Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мушти. Службовець. Заарештований 27 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 1 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 серпня 1958 р.

ГНИДА Спиридон Олексійович, 1882 р., с. Курилехівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Курилехівка. Колгоспник. Заарештований 28 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ГНИДА Федір Іларіонович, 1895 р., с. Глинське Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Глинське. Колгоспник. Заарештований 7 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27–28 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 лютого 1957 р.

ГНИДА Федір Олексійович, 1900 р., с. Горби Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Горби. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 червня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при ОДПУ 16 серпня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 жовтня 1994 р.

ГНИДАШ Ілля Петрович, 1895 р., с. Огирівка Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сагайдак Шишацького р-ну Полтавської обл. Робітник залізниці. Заарештований 1 липня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 10 липня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до розстрілу; Верховним Судом СРСР 1 серпня 1941 р. – до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою СРСР 30 вересня 1991 р.

ГНИДЬКО Йосип Денисович, 1904 р., с. Гожули Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гожули. Колгоспник. Заарештований 2 грудня 1932 р. Засуджений Особливою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 29 листопада 1933 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 вересня 1958 р.

ГНИЛЕНКО Іван Петрович, 1915 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 29 липня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 30-ї стрілецької бригади 24 серпня 1942 р. за ст.ст. 58-2, 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовою прокуратурою МВО 26 березня 1994 р.

ГНИЛОБОК Іван Сергійович, 1907 р., с. Пасківка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Пасківка. Робітник заводу. Заарештований 20 грудня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 4 квітня 1945 р. за

ст. 54-1 «а» до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 липня 1965 р.

ГНИЛОКИШКА Сила Гнатович, 1892 р., с. Омельник Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Робітник торгу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 жовтня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 липня 1989 р.

ГНИЛОКИШКО Євдокія Іларіонівна, 1895 р., с. Рублівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта не вказана. Проживала у с. Рублівка. Колгоспниця. На підписці про невиїзд з 27 лютого 1946 р. Засуджена Особливою нарадою при МДБ СРСР 11 грудня 1946 р. (стаття КК не вказана) як член сім'ї зрадника Батьківщини до 5 років заслання у Казахстан. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 6 липня 1990 р.

ГНИЛОКИШКО Іван Федорович, 1916 р., с. Запсілля Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Перебував у РСЧА. Курсант. Заарештований 4 липня 1938 р. Засуджений Військовим трибуналом КВО 15 серпня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі; Військовим трибуналом КВО 27 вересня 1938 р. – на 4 роки. Реабілітований Верховним Судом СРСР 23 серпня 1957 р.

ГНИПА Василь Тимофійович, 1892 р., с. Рябківка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лихачівка Котелевського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 лютого 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 22 квітня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

ГНИПА Григорій Тимофійович, 1883 р., с. Рябківка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рябківка. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 8 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 квітня 1995 р.

ГНИПА Микола Якович, 1908 р., с. Мала Перещепина Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мала Перещепина. Колгоспник. Заарештований 1 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 січня 1959 р.

ГНИПА Митрофан Олексійович, 1898 р., с. Юнаки Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Юнаки. Селянин-одноосібник. Заарештований 31 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 18 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 листопада 1989 р.

ГНИПОВСЬКИЙ Володимир Михайлович, 1895 р., м. Брест-Литовськ (Білорусь), поляк, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Робітник заводу. Заарештований 28 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-9, 54-10 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 9 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 15 листопада 1957 р.

ГНІДАШ Микола Захарович, 1894 р., с. Йосипівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Білики Кобеляцького р-ну Полтавської обл. Службовець залізниці. Заарештований 13 січня 1938 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 25 липня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 56-30 «а» ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення. Реабілітований Верховним Судом СРСР 25 грудня 1957 р.

ГНІДАШ Олександр Іванович, 1903 р., с. Краснюки Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гнідаші Великобагачанського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 листопада 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 січня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 листопада 1989 р.

ГНІДИЙ Данило Григорович, 1882 р., с. Коновалівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Малий Кобелячок Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Медпрацівник. Заарештований 14 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 1 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 жовтня 1958 р.

ГНІПА Василь Олексійович, 1894 р., с. Колосівка Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мала Перещепина Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 листопада 1920 р. Засуджений Полтавською ГубНК 25 грудня 1920 р. «за допомогу бандформуванню» до розстрілу умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 березня 1994 р.

ГНІПА Йосип Якович, 1898 р., с. Пологи Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Пологи. Без певних занять. Заарештований 22 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 червня 1989 р.

ГНІТЬКО Володимир Іванович, 1935 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта неповна середня. Перебував у ВМФ. Матрос. Заарештований 9 травня 1957 р. Засуджений Військовим трибуналом Північно-Кавказького ВО 12 липня 1957 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом СРСР 17 вересня 1959 р.

ГНІТЬКО Микола Іванович, 1905 р., с. Слюсарі Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Слюсарі. Без певних занять. Заарештований 19 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 29 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 червня 1989 р.

ГНІТЬКО Михайло Семенович, 1887 р., с. Курилехівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Курилехівка. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 16 грудня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 19 січня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Казахстан. Після відбуття покарання проживав у с. Кірове Полтавського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований вдруге 4 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 серпня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 серпня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 червня 1989 р. та 23 квітня 1990 р.

ГНІТЬКО Павло Семенович, 1882 р., с. Курилехівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Курилехівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 грудня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 19 січня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 квітня 1990 р.

ГНОЄВИЙ (ГНОЙОВИЙ) Арсентій Самійлович, 1901 р., с. Запсілля Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Бухгалтер. Заарештований 3 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 1 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1989 р.

ГНОЄВИЙ Григорій Григорович, 1890 р., Кременчуцький р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Підлужжя Кременчуцького р-ну. Колгоспник. Заарештований 15 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 16 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 жовтня 1989 р.

ГНОЄВИЙ Костянтин Антонович, 1897 р., с. Трудовик Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіти не мав. Проживав у с. Трудовик. Колгоспник. Заарештований 30 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 грудня 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 20 квітня 1963 р.

ГНОЄВИЙ Степан Макарович, 1881 р., х. Солонці Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Іскрівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Начальник залізничної станції. Заарештований 24 грудня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 квітня 1990 р.

ГНОЙОВИЙ Іван Максимович, 1885 р., с. Солониця Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл. Службовець торговельної організації. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 січня 1990 р.

ГНОЙОВИЙ (ГНОЄВИЙ) Іван Сафронович, 1878 р., с. Запсілля Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Запсілля. Колгоспник. Заарештований 25 листопада 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 19 лютого 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 січня 1990 р.

ГНОЙОВИЙ Мефодій Захарович, 1897 р., с. Солониця Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Солониця. Без певних занять. Заарештований 12 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 11 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 квітня 1989 р.

ГНОЙОВИЙ Петро Андрійович, 1885 р., с. Солониця Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Солониця. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 18 жовтня 1937 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 вересня 1989 р.

ГОВОРЕЦЬКИЙ Владислав Мартинович, 1912 р., с. Білецьке Летичівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Полтава. Бухгалтер аптекоуправління. Заарештований 30 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 21 березня 1958 р.

ГОВОРУН Антон Прохорович, 1900 р., с. Солошине Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Солошине. Колгоспник. Заарештований 16 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом Полтавського гарнізону 22 червня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Військовою прокуратурою КВО 24 квітня 1991 р.

ГОВОРУН Іван Олексійович, 1890 р., с. Солошине Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Солошине. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 5 березня 1928 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 18 травня 1928 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Звільнений 5 червня 1936 р. Після відбуття покарання проживав у с. Солошине. Без певних занять. Заарештований вдруге 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 червня 1989 р. та 9 листопада 1989 р.

ГОВОРУН Олексій Михайлович, 1914 р., с. Солошине Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 5 лютого 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 64-ї армії 2 березня 1943 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Військовим трибуналом Північно-Кавказького ВО 4 лютого 1957 р.

ГОВОРУН Пуд Федотович, 1896 р., с. Солошине Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Солошине. Заарештований 4 квітня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 28 лютого 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 липня 1991 р.

ГОВОРУХА Никифор Тимофійович, 1900 р., с. Кисилівка Менського р-ну Чернігівської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мала Перещепина Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Без певного місця роботи. Заарештований 11 червня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 4 вересня 1945 р. за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 червня 1991 р.

ГОВОРУЩЕНКО Петро Антонович, 1872 р., с. Пустовійтове Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Пустовійтове. Без певних занять. Заарештований 21 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну агітацію до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р.

ГОВТВЯНИЦЯ Іван Омелянович, 1888 р., с. Байрак Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Байрак. Колгоспник. Заарештований 20 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 9 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 квітня 1959 р.

ГОВТВЯНИЦЯ Олексій Павлович, 1912 р., с. Яреськи Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта неповна середня. Проживав у с. Вольськ Саратовської обл. (Російська Федерація). Курсант авіашколи. Заарештований 5 липня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 3 лютого 1931 р. за ст.ст. 58-6, 58-10 ч. 1 КК РСФРР до 1 року позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 листопада 1989 р.

ГОГОЛЮК Дмитро Силович, 1882 р., с. Орєхово Душачевського р-ну Брестської обл. (Білорусь), білорус, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Інвалід. Заарештований 25 червня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 8 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 7 грудня 1956 р.

ГОГУЛЯ Федосій Андрійович, 1895 р., с. Ливенське Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ливенське. Коваль. Заарештований 30 липня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 25 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки та з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавським обласним судом 28 лютого 1991 р.

ГОДКІН Яків Мусійович, 1882 р., м. Кіровоград, єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник підприємства. Заарештований у серпні 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1936 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 жовтня 1958 р.

ГОДЛЕВСЬКА Марія Іванівна (Павлівна), 1902 р., м. Чигирин Черкаської обл., полька, із кустарів, освіта початкова. Проживала у м. Кременчук Полтавської обл. Домогосподарка. Заарештована 21 жовтня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років заслання. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 31 березня 1989 р.

ГОДЛЕВСЬКИЙ Мечислав Станіславович, 1901 р., м. Варшава (Польща), поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник технікуму. Заарештований 2 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 жовтня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 11 жовтня 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 31 березня 1960 р.

ГОДОВІЛОВ Федір Олексійович, 1894 р., с. Пузикове Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Візник ст. Кременчук. Заарештований 5 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 вересня 1989 р.

ГОДУНОВ Борис Васильович, 1897 р., м. Тамбов (Російська Федерація), росіянин, із робітників, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Заступник начальника депо. Заарештований 12 грудня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 25 березня 1938 р. за ст.ст. 54-8, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 25 березня 1938 р. у м. Харків. Реабілітований Верховним Судом СРСР 10 жовтня 1956 р.

ГОДУНОВА Ольга Георгіївна, 1900 р., м. Єкатеринбург (Російська Федерація), росіянка, із робітників, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Домогосподарка. Заарештована 26 квітня 1938 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 вересня 1938 р. (стаття КК не вказана) як дружина зрадника Батьківщини до 5 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 1 вересня 1989 р.

ГОЄНКО Денис Євминович, 1885 р., с. Піски Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Піски. Сторож контори «Льонзаготторг». Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 20 жовтня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 травня 1989 р.

ГОЄНКО Каліграт Григорович, 1887 р., с. Хрулі Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Хрулі. Колгоспник. Заарештований 31 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 10 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 квітня 1989 р.

ГОЙДЗЬ Валентин Карлович, 1893 р., м. Чарджай Туркменської РСР, латиш, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Секретар паровозного депо. Заарештований 16 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 11 грудня 1959 р.

ГОЛДА Мойсей Іванович, 1901 р., с. Яхники Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Яхники. Зоотехнік райземуправління. Заарештований 6 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 31 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 жовтня 1956 р.

ГОЛЕЙНИЙ Овксентій Денисович, 1873 р., с. Трубайці Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Трубайці. Колгоспник. Заарештований 18 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 жовтня 1957 р.

ГОЛЕМБІЄВСЬКИЙ Мечислав Антонович, 1908 р., Хмельницький р-н Хмельницької обл., поляк, із службовців, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Полтава. Працівник дитячої лікарні. Заарештований 24 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 жовтня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 грудня 1958 р.

ГОЛЕНКІВСЬКИЙ Василь Олексійович, 1882 р., м. Пирятин Полтавської обл., українець, із дворян, освіта початкова. Проживав у м. Пирятин. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 березня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 28 квітня 1931 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1990 р.

ГОЛЕЦЬ Броніслав Лаврентійович, 1908 р., с. Шаровечка Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кошманівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 30 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 9 листопада 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 30 серпня 1958 р.

ГОЛЕЦЬ Емілія Войцехівна, 1914 р., с. Шаровечка Хмельницького р-ну Хмельницької обл., полька, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Кошманівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспниця. Заарештована 12 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. (стаття КК не вказана) «як соціально небезпечний елемент» до 5 років заслання. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 27 березня 1989 р.

ГОЛИВЕЦЬ Уляна Іванівна, 1909 р., с. Яхники Лохвицького р-ну Полтавської обл., українка, із селян, малописьменна. Проживала у с. Яхники. Колгоспниця. Заарештована 14 жовтня 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 жовтня 1944 р. (стаття КК не вказана) як член сім'ї зрадника Батьківщини до 5 років заслання до Казахстану. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 31 липня 1989 р.

ГОЛИК Микита Михайлович, 1872 р., с. Крива Руда Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Крива Руда. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 березня 1990 р.

ГОЛИК Юхим Степанович, 1909 р., с. Бутенки Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Бутенки. Червоноармієць. Заарештований 7 лютого 1945 р. Засуджений Полтавським обласним судом 31 жовтня 1945 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 липня 1991 р.

ГОЛИНЕВСЬКИЙ Олександр Андрійович, 1907 р., с. Косарі Кам'янського р-ну Черкаської обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лохвиця Полтавської обл. Робітник комбінату. Заарештований 10 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 листопада 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 травня 1989 р.

ГОЛИНЬКО Олександр Михайлович, 1900 р., с. Хорошки Оржицького р-ну Полтавської обл. Проживав у с. Хорошки. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 1 січня 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 квітня 1990 р.

ГОЛІК Ганна Трохимівна, 1920 р., с. Дубини Глобинського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта не вказана. Проживала у с. Дігтярі Великобагачанського р-ну Полтавської обл. Колгоспниця. Не заарештовувалась. Засуджена Особливою нарадою при МДБ СРСР 11 грудня 1946 р. (стаття КК не вказана) як член сім'ї зрадника Батьківщини до 3 років заслання. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

ГОЛІК Йосип Харитонович, 1892 р., с. Шестерні Вітебської обл. (Білорусь), білорус, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл. Робітник продспілки. Заарештований 1 червня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 5 жовтня 1935 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 19 жовтня 1990 р.

ГОЛІК Наталія Омелянівна, 1882 р., с. Дубини Глобинського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, неписьменна. Проживала у с. Дігтярі Великобагачанського р-ну Полтавської обл. Колгоспниця. Не заарештовувалась. Засуджена Особливою нарадою при МДБ СРСР 11 грудня 1946 р. (стаття КК не вказана) як член сім'ї зрадника Батьківщини до 3 років заслання. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

ГОЛІК Юхим Михайлович, 1877 р., с. Чернече Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Святилівка Глобинського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 грудня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 15 лютого 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 жовтня 1989 р.

ГОЛІКОВ Павло Костянтинович, 1904 р., с. Ардонь Орловської обл. (Російська Федерація), росіянин, із робітників, освіта неповна середня. Проживав у м. Пирятин Полтавської обл. Начальник Пирятинського РВ НКВС. Заарештований 7 квітня 1943 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 січня 1944 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 206-17 «а» КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Карлаг НКВС СРСР. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 8 лютого 1957 р.

ГОЛІНЬКО (ГОЛИНЬКО) Іван Іванович, 1878 (1879) р., с. Хорошки Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хорошки. Голова споживчого товариства. Заарештований 13 грудня 1928 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 5 квітня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років заслання у Північний край. Термін покарання відбув. Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 19 лютого 1932 р. засуджений до 3 років спецпоселення у Західний Сибір. Після відбуття покарання проживав у с. Хорошки. Колгоспник. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р. та 7 лютого 1990 р.

ГОЛКУШКІН Сергій Дмитрович, 1879 р., с. Точени (Молдова), росіянин, із дворян, освіта вища (Військова академія). Проживав у с. Омельник Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 21 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 28 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 квітня 1957 р.

ГОЛОБОРОДЬКО Авраам Павлович, 1890 р., Глобинський р-н Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у Білорусії. Без певного місця роботи. Заарештований 28 січня 1933 р. Засуджений Особливою трійкою при Колегії ДПУ БСРР 7 березня 1933 р. за ст. 58-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 квітня 1995 р.

ГОЛОБОРОДЬКО Григорій Пудович, 1882 р., с. Черевки Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Черевки. Дяк. Заарештований 27 жовтня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 15 травня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 червня 1995 р.

ГОЛОБОРОДЬКО Макар Аврамович, 1895 р., смт Градизьк Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із міщан, освіта середня. Проживав у с. Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Учитель географії. Заарештований 22 березня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 18 жовтня 1937 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 серпня 1989 р.

ГОЛОБОРОДЬКО Михайло Макарович, 1884 р., с. Хорошки Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Несено-Іржавець Оржицького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 серпня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 25 вересня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1989 р.

ГОЛОБОРОДЬКО Наталія Назарівна, 1898 р., с. Мала Рублівка Котелевського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Велика Рублівка. Заарештована 16 жовтня 1937 р. Засуджена Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбувала у Карагандин-

ських таборах НКВС СРСР. Реабілітована Полтавським обласним судом 21 червня 1965 р.

ГОЛОБОРОДЬКО Олександр Іванович, 1895 р., с. Мусіївка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Покровська Багачка Хорольського р-ну. Виконуючий обов'язки завідувача відділу народної освіти с. Покровська Багачка. Заарештований 31 травня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 28 липня 1945 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Помер у в'язниці м. Молотов 31 травня 1946 р. Реабілітований Військовим трибуналом військ МВС Полтавської обл. 12 липня 1947 р.

ГОЛОБОРОДЬКО Полієвкт Михайлович, 1872 р., с. Семенівка Липоводолинського р-ну Сумської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Вовківка Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований 28 березня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 31 травня 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Сибір. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1994 р.

ГОЛОБОРОДЬКО Яків Аврамович, 1892 р., с. Хоружівка Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хоружівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 січня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 5 квітня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 грудня 1994 р.

ГОЛОБОРЩИЙ Тимофій Андрійович, 1881 р., с. Римарівка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Римарівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 березня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 12 квітня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1995 р.

ГОЛОВАНЬ Махтей Павлович, 1893 р., с. Крива Руда Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Захарівка Семенівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 лютого 1938 р. Засуджений Військовим трибуналом № 113 12 червня 1939 р. за ст.ст. 54-6 ч. 1, 54-9, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 7 жовтня 1939 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 лютого 1996 р.

ГОЛОВАНЬ Микита Тимофійович, 1896 р., с. Крива Руда Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Глобине Полтавської обл. Продавець. Заарештований 18 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27 квітня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 грудня 1958 р.

ГОЛОВАНЬ Михайло Григорович, 1902 р., смт Котельва Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлове Котелевського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 24 січня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 червня 1992 р.

ГОЛОВАНЬ Тимофій Іванович, 1873 р. с. Крива Руда Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Глобине Полтавської обл. Робітник організації. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 грудня 1958 р.

ГОЛОВАЧ Дорофій Кузьмич, 1887 р., с. Мозоліївка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мозоліївка. Колгоспник. Заарештований 20 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 17 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 травня 1959 р.

ГОЛОВАШЕНКО Микола Дмитрович, 1869 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Кременчук. Без певних занять. Заарештований 27 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 30 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 листопада 1957 р.

ГОЛОВАЩЕНКО Олексій Хрисанфович, 1900 р., м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Плановик штампувального заводу. Заарештований 5 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при

НКВС СРСР 9 листопада 1937 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 листопада 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Верховним Судом УРСР 16 квітня 1969 р.

ГОЛОВЕНКО Федір Спиридонович, 1895 р., с. Орликівщина Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Робочий курорту. Заарештований 25 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-6, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 19 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 11 вересня 1956 р.

ГОЛОВЕНСЬКИЙ Леонтій Андріянович, 1900 р., м. Глобине Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Сочі. Червоноармієць. Заарештований 16 січня 1942 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 5 червня 1943 р. (стаття КК не вказана) за антирадянські висловлювання до терміну попереднього ув'язнення. Відомості про звільнення відсутні. Реабілітований Військовою прокуратурою КВО 26 березня 1990 р.

ГОЛОВКО Анатолій Антонович, 1925 р., смт Градизьк Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Червоноармієць. Заарештований 19 квітня 1948 р. Засуджений Військовим трибуналом Одеського ВО 4 березня 1949 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 травня 1995 р.

ГОЛОВКО Андрій Іванович, 1897 р., с. Рибці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Чоботар. Заарештований вперше 7 вересня 1927 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 23 грудня 1927 р. за ст. 58-4 КК УСРР до 3 років заслання на Урал. Після відбуття покарання проживав у с. Рибці. Заарештований вдруге 2 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 22 вересня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 28 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 червня 1989 р. та 28 серпня 1989 р.

ГОЛОВКО Антон Антонович, 1898 р., с. Нижні Млини Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, малописьменний. Проживав у с. Парасковіївка Полтавського р-ну. Котельник паровозоремонтного заводу. Заарештований 18 жовтня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 9 травня 1931 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 серпня 1989 р.

ГОЛОВКО Антон Панасович, 1888 р., с. Попівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Робітник на тимчасових роботах. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 8 січня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 червня 1958 р.

ГОЛОВКО Василь Михайлович, 1888 р., с. Лучки Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта середня. Проживав у с. Уляновка Кобеляцького р-ну. Завідувач початкової школи. Заарештований 23 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 травня 1957 р.

ГОЛОВКО Василь Савич, 1906 р., с. Чечелеве Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Чечелеве. Вантажник залізниці. Заарештований вперше 9 березня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 20 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Вдруге заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер у Нижньоамурському ПТТ МВС СРСР 17 січня 1943 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 березня 1961 р. та Полтавською обласною прокуратурою 24 травня 1995 р.

ГОЛОВКО Григорій Андрійович, 1919 р., с. Мар'ївка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Інженер турбінної електростанції. Заарештований 30 квітня 1949 р. Засуджений Полтавським обласним судом 26 липня 1949 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом УРСР 11 березня 1990 р.

ГОЛОВКО Григорій Іванович, 1898 р., х. Медяники Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Медяники. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 лютого 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 19 жовтня 1932 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 грудня 1989 р.

ГОЛОВКО Григорій Ілліч, 1904 р., с. Горошине Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Горошине.

Робітник пункту «Заготзерно». Заарештований 22 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 вересня 1964 р.

ГОЛОВКО Григорій Савич, 1912 р., с. Чечелеве Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Чечелеве. Вантажник. Заарештований вперше 9 березня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 20 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Після відбуття покарання проживав у с. Чечелеве. Робітник заводу. Заарештований вдруге 7 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 вересня 1989 р. та 24 травня 1995 р.

ГОЛОВКО Іван Григорович, 1916 р., с. Худоліївка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Студент пединституту. Заарештований 29 листопада 1939 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 травня 1940 р. за ст. 54-7 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1989 р.

ГОЛОВКО Іван Іванович, 1898 р., смт Градизьк Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Зубані Глобинського р-ну. Директор школи. Заарештований 22 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 жовтня 1956 р.

ГОЛОВКО Іван Петрович, 1918 р., с. Балаклія Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Балаклія. З 1938 по 1940 рр. – курсант Московського артучилища. У жовтні 1940 р. направлений для проходження військової служби до 330-го окремого артдивізіону. Помічник начальника штабу 795-го артполку 82-ї стрілецької дивізії, капітан. Заарештований 12 листопада 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 29-ї армії 31 грудня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Військовим трибуналом Західного фронту 20 січня 1943 р.

ГОЛОВКО Кирило Федотович (Федорович), 1907 р., с. Гречани Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гречани. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 20 жовтня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 4 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-12 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Після відбуття покарання проживав у с. Гречани. Обліковець МТС. Заарештований вдруге 23 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 травня 1957 р. та Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1989 р.

ГОЛОВКО Костянтин Омелянович, 1895 р., с. Яреськи Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Яреськи. Колгоспник. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 жовтня 1989 р.

ГОЛОВКО Михайло Павлович, 1884 р., с. Худоліївка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Худоліївка. Без певних занять. Заарештований 30 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

ГОЛОВКО Михайло Петрович, 1896 р., с. Недогарки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Недогарки. Колгоспник. Заарештований 19 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 17 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 травня 1959 р.

ГОЛОВКО Олександр Антонович, 1894 р., с. Нижні Млини Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Парасковіївка Полтавського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 грудня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 9 травня 1931 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 серпня 1989 р.

ГОЛОВКО Панас Миколайович, 1903 р., с. Сасинівка Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сасинівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. Вперше засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 29 травня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років заслання у Північ-

ний край. Термін покарання відбув. Вдруге засуджений у 1947 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 15 років позбавлення волі (інші дані відсутні). Реабілітований Чернігівською обласною прокуратурою 28 серпня1989 р.

ГОЛОВКО Парасковія Іванівна, 1910 р., с. Білогорілка Лохвицького р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Білогорілка. Колгоспниця. Заарештована 5 квітня 1945 р. Засуджена Особливою нарадою при МВС СРСР 1 квітня 1946 р. за ст. 54-13 КК УРСР до 5 років заслання у Талди-Курганську обл. (Казахська РСР) з конфіскацією майна. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 20 липня 1989 р.

ГОЛОВКО Петро Іванович, 1888 р., с. Горошине Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Крива Руда Семенівського р-ну. Тесля бурякокомбінату. Заарештований 9 липня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 29 липня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 березня 1995 р.

ГОЛОВКО Петро Павлович, 1891 р., с. Тукали Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Тукали. Без певних занять. Заарештований 6 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1989 р.

ГОЛОВКО Семен Романович, 1889 р., с. Чирківка Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Чирківка. Кустар. Заарештований 15 серпня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Татарської АРСР 11 квітня 1942 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом УРСР 22 січня 1966 р.

ГОЛОВКО Тимофій Олександрович, 1897 р., смт Градизьк Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у с. Липове Глобинського р-ну. Вчитель СШ. Заарештований 18 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 9 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 лютого 1958 р.

ГОЛОВКО Трохим Панасович, 1864 р., с. Юрки Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Юрки. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 30 січня 1930 р. (стаття КК не вказана) до 5 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 серпня 1989 р.

ГОЛОВКО Федір Никанорович, 1882 р., смт Градизьк Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Градизьк. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 вересня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 15 грудня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 червня 1995 р.

ГОЛОВКО Фсофанія Семенівна, 1904 р., м. Кишинів (Молдова), українка, із робітників, освіта неповна середня. Проживала у м. Полтава. Без певного місця роботи. Заарештована 2 січня 1944 р. Засуджена Військовим трибуналом Полтавського гарнізону 7 червня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 19 березня 1956 р.

ГОЛОВКО Юхим Васильович, 1896 р., смт Градизьк Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна. Проживав у смт Градизьк. Учитель. Заарештований 2 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 23 липня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 серпня 1958 р.

ГОЛОВКОВ Василь Костянтинович, 1880 р., м. Кобеляки Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта вища юридична. Проживав у м. Полтава. Юрисконсульт. Заарештований 4 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення у 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 серпня 1958 р.

ГОЛОВНЯ Георгій Федорович, 1911 р., м. Шавлі (Литва), українець, соціальне походження не вказане, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Ветеринарний лікар. Заарештований 20 грудня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 13 березня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 29 червня 1956 р.

ГОЛОВНЯ Іван Павлович, 1879 р., с. Івківці Прилуцького р-ну Чернігівської обл., українець, із

селян, освіта середня. Проживав у м. Хорол Полтавської обл. Помічник бухгалтера промартілі. Заарештований 22 листопада 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 21 січня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 квітня 1990 р.

ГОЛОВСЬКИЙ Станіслав Якович, 1899 р., с. Футоури Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Флорівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 18 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 16 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 вересня 1989 р.

ГОЛОВЧЕНКО Мирон Лук'янович, 1885 р., с. Степуки Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Степуки. Колгоспник. Заарештований 5 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 31 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 жовтня 1956 р.

ГОЛОД Гаврило Олексійович, 1884 р., с. Терни Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Візник промартілі. Заарештований 6 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 31 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 жовтня 1956 р.

ГОЛОДЮК Сидір Кирилович, 1896 р., с. Камень Королівський (Білорусь), білорус, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Службовець фабрики. Заарештований 21 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 вересня 1989 р.

ГОЛОЛОБОВА Віра Дмитрівна, 1922 р. м. Дніпропетровськ, росіянка, з робітників, освіта початкова. Проживала у м. Дніпропетровськ. Заарештована 23 березня 1941 р. Засуджена Військовим трибуналом в/ч 1776 12 червня 1941 р. за ст. 54-6 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітована Полтавським обласним судом 15 березня 1991 р.

ГОЛОСКЕВИЧ Феофіл Миколайович, 1892 р., с. Пиляї Шепетівського р-ну Хмельницької обл., українець, із службовців, освіта незакінчена вища. Проживав у с. Матяшівка Великобагачанського р-ну Полтавської обл. Вчитель. Заарештований 10 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1989 р.

ГОЛОТА Андрій Федорович, 1900 р., с. Березоточа Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Березоточа. Робітник установи. Заарештований 3 жовтня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 17 лютого 1945 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-11 КК УРСР до 20 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 квітня 1992 р.

ГОЛОТА Ісай Васильович, 1891 р., с. Полузір'я Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Полузір'я. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 24 лютого 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 квітня 1995 р.

ГОЛТВЯНСЬКИЙ Андрій Теофанович, 1897 р., с. Великі Солонці Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Солонці. Колгоспник. Заарештований 22 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 липня 1989 р.

ГОЛТВЯНСЬКИЙ Іван Дмитрович, 1880 р., смт Нові Санжари Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Солонці Миргородського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

ГОЛТВЯНСЬКИЙ Іван Петрович, 1874 р., с. Кустолове Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кустолове. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 5 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у

Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 лютого 1990 р.

ГОЛТВЯНСЬКИЙ Олександр Ларіонович, 1903 р., с. Великі Солонці Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Солонці. Службовець колгоспу. Заарештований 21 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 жовтня 1989 р.

ГОЛТВЯНСЬКИЙ Петро Ничипорович, 1896 р., с. Кустолове Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Солонці Новосанжарського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 7 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 5 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 вересня 1989 р.

ГОЛТВ'ЯНИЦЯ Степан Ісаакович, 1905 р., с. Кучерівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Коваль. Заарештований 5 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 5 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 серпня 1958 р.

ГОЛТВ'ЯНСЬКИЙ Василь Митрофанович, 1889 р., с. Зеленківка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зеленківка. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 січня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 5 квітня 1929 р. за ст. 58-10 КК УСРР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 жовтня 1994 р.

ГОЛТВ'ЯНСЬКИЙ Михайло Данилович, 1884 р., с. Зеленківка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зеленківка. Листоноша. Заарештований 25 січня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 5 квітня 1929 р. за ст. 58-10 КК УСРР до заслання на 3 роки у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 жовтня 1994 р.

ГОЛТВ'ЯНСЬКИЙ Яків Митрофанович, 1884 р., с. Зеленківка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сторожове Чутівського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 листопада 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 17 грудня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 листопада 1989 р.

ГОЛУБ Арсентій Андрійович, 1883 р., с. Павлівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Павлівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 травня 1929 р. Засуджений Полтавським окружним судом 13 липня 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 березня 1995 р.

ГОЛУБ Василь Григорович, 1900 р., с. Скибинці Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із міщан, освіта вища. Мобілізований до РСЧА. Молодший лікар. Заарештований 13 жовтня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 23 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 23 грудня 1937 р. у м. Київ. Реабілітований Військовою прокуратурою КВО 27 грудня 1991 р.

ГОЛУБ Ганна Яківна, 1906 р., с. Павлівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Павлівка. Селянка-одноосібниця. Заарештована 11 травня 1929 р. Засуджена Полтавським окружним судом 13 липня 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 22 березня 1995 р.

ГОЛУБ Григорій Семенович, 1903 р., с. Опришки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Остапівка Оржицького р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 листопада 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 березня 1931 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11, 54-13 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 5 квітня 1931 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 листопада 1989 р.

ГОЛУБ Данило Кузьмич, 1882 р., с. Долина Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Долина. Колгоспник. Заарештований 9 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 травня 1959 р.

ГОЛУБ Іван Леонтійович, 1918 р., с. Братешки Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Курсант танкового

училища. Заарештований 3 вересня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом Челябінського гарнізону 5 листопада 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1994 р.

ГОЛУБ Іван Михайлович, 1908 р., с. Стовбина Долина Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Стовбина Долина. Колгоспник. Заарештований 24 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-10, 170 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР Куйбишевської обл. (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 11 липня 1966 р.

ГОЛУБ Леонтій Іванович, 1914 р., с. Матвіївка Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Орданівка Диканського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 15 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27–28 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 лютого 1957 р.

ГОЛУБ Максим Іванович, 1892 р., м. Гадяч Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Гадяч. Рахівник споживчого товариства. Заарештований 10 грудня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 10 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1990 р.

ГОЛУБ Максим Микитович, 1907 р., с. Бондарне Артемівського р-ну Донецької обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Драбинівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 5 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 листопада 1960 р.

ГОЛУБ Михайло Семенович, 1908 р., с. Онишки Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Остапівка Оржицького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 грудня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 30 березня 1931 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11, 54-13 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 5 квітня 1931 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 листопада 1989 р.

ГОЛУБ Павло Андрійович, 1894 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Службовець підприємства. Заарештований 27 червня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 13 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер в ув'язненні 20 квітня 1942 р. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 13 жовтня 1992 р.

ГОЛУБ Пилип Максимович, 1884 р., с. Чечелеве Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Крюків Кременчуцького р-ну. Майстер інструментального цеху Крюківського вагонобудівного заводу. Заарештований 25 квітня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 1 липня 1935 р. за ст. 54-10 КК УСРР, по суду виправданий. Реабілітований Харківським обласним судом 1 липня 1936 р. Вдруге заарештований 20 серпня 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Звільнений достроково 10 березня 1943 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 жовтня 1957 р.

ГОЛУБ Семен Прокопович, 1897 р., с. Сторожове Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Технік-будівельник. Заарештований 22 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 30 жовтня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 червня 1956 р.

ГОЛУБ Степан Михайлович, 1905 р., с. Стовбина Долина Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Стовбина Долина. Без певних занять. Заарештований 16 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 вересня 1937 р. за ст.ст. 54-10, 171 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 вересня 1962 р.

ГОЛУБ Федір Андрійович, 1888 р., с. Чечелеве Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Чечелеве. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 квітня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 липня 1932 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 лютого 1990 р.

ГОЛУБ Федір Гаврилович, 1888 р., м. Лубни Полтавської обл., українець, із робітників, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Лубни. Телеграфіст залізничної станції. Заарештований 8 березня 1938 р. Засуджений Лінійним судом Південно-Західної залізниці 23 серпня 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 липня 1995 р.

ГОЛУБ Феодосій Пилипович, 1896 р., с. Орданівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Орданівка. Колгоспник. Заарештований 17 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС Бурятії (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 24 березня 1960 р.

ГОЛУБ Юрій Степанович, 1915 р., смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Опішня. Курсант військового училища м. Харків. Заарештований 25 вересня 1937 р. Засуджений Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 10 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 10 грудня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 вересня 1997 р.

ГОЛУБ Юхим Кирилович, 1888 р., с. Петрівці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Петрівці. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 січня 1990 р.

ГОЛУБЕНКО Трохим Кирилович, 1909 р., с. Анкишло Білгород-Дністровського р-ну Одеської обл., українець, із міщан, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник залізниці. Заарештований 29 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 жовтня 1989 р.

ГОЛУБЕНКО Федосій Корнійович, 1889 р., с. Устивиця Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Устивиця. Заготівельник сінопункту «Заготсіно». Заарештований 9 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 19 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 11 вересня 1956 р.

ГОЛУБЄВ Петро Михайлович, 1895 р., м. Чернігів, росіянин, із торговців, освіта неповна середня. Проживав у смт Шишаки Полтавської обл. Рахівник Держбанку. Заарештований 30 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 січня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Верховним Судом УРСР 13 травня 1961 р.

ГОЛУБИК Людвіг Леопольдович, 1894 р., с. Важаки (Чехія), чех, соціальне походження не вказане, освіта початкова. Проживав у с. Войнівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 23 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 листопада 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 грудня 1958 р.

ГОЛУБИЦЬКИЙ Василь Спиридонович, 1908 р., с. Солошине Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Політрук 27-ї запасної стрілецької бригади. Заарештований 27 жовтня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 листопада 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 9 грудня 1942 р. у м. Хабаровськ (Російська Федерація). Реабілітований Військовою прокуратурою Далекосхідного ВО 9 листопада 1989 р.

ГОЛУБИЦЬКИЙ Лука Іванович, 1894 р., смт Шишаки Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Шишаки. Без певних занять. Вперше заарештований 17 червня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 18 вересня 1929 р. «як соціально небезпечний елемент» до 3 років позбавлення волі. За постановою Особливої наради при Колегії ОДПУ 4 листопада 1929 р. за ст.ст. 59-3, 58-10 КК РСФРР – до 10 років позбавлення волі. Вдруге заарештований 26 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 квітня 1989 р. та 2 серпня 1989 р.

ГОЛУБНИЧИЙ Артем Родіонович, 1866 р., с. Кліщинці Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кліщинці. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 травня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 8 жовтня 1932 р. за ст. 54-11 КК

УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. З-під варти звільнений. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 вересня 1956 р.

ГОЛУБНИЧИЙ Іван Наумович, 1904 р., с. Святилівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Обліковець вугільного складу. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Амурському таборі НКВС СРСР. Реабілітований Полтавським обласним судом 10 вересня 1964 р.

ГОЛУБНИЧИЙ Кузьма Леонтійович, 1893 р., с. Оливине Куп'янського р-ну Харківської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Сенча Лохвицького р-ну Полтавської обл. Завідувач відділу освіти. Заарештований 18 березня 1939 р. Засуджений Полтавським обласним судом 14 червня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 19 листопада 1939 р.

ГОЛУБНИЧИЙ Леонтій Павлович, 1893 р., с. Шушвалівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шушвалівка. Колгоспник. Заарештований 4 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 8 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 14 березня 1958 р.

ГОЛУБНИЧИЙ Олексій Леонтійович, 1894 р., с. Сергіївка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сергіївка. Колгоспник. Заарештований 1 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1989 р.

ГОЛУБНИЧИЙ Пилип Іванович, 1911 р., с. Святилівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Устимівка Семенівського р-ну Полтавської обл. Вантажник радгоспу. Заарештований 9 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 11 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 листопада 1989 р.

ГОЛЬДБЕРГ Айзік Яколович, 1903 р., м. Бяла Фаска (Польща), єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник фабрики. Заарештований 25 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 11 березня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 серпня 1989 р.

ГОЛЬДБЕРГ Давид Ізраїльович, 1899 р., м. Полтава., єврей, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Службовець установи. Заарештований 28 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 21 липня 1956 р.

ГОЛЬДБЕРГ Олександр Ісайович, 1908 р., м. Полтава, єврей, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Очаків Миколаївської обл. Військовий інженер. Заарештований 31 травня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом Верховного Суду СРСР 5 січня 1938 р. за ст.ст. 58-1 «б», 58-8, 58-11 КК РРФСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 6 січня 1938 р. у м. Харків. Реабілітований Верховним Судом СРСР 20 квітня 1967 р.

ГОЛЬДБЕРГ Яків Ілліч, 1911 р., м. Месятич Пінського р-ну Брестської обл. (Білорусь), єврей, із міщан, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Учень профшколи. Заарештований 14 листопада 1927 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 16 березня 1928 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 жовтня 1994 р.

ГОЛЬДМАН Ісаак Маркович, 1906 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із робітників; освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Статистик-економіст бази «Бавовнозбуту». Заарештований 20 грудня 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 23 грудня 1939 р. (стаття КК не вказана) до терміну попереднього ув'язнення. З-під варти звільнений. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 січня 1990 р.

ГОЛЬДШТЕЙН (ГОЛЬШТЕЙН) Годель Мотелев, 1884 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із робітників, неписьменний. Проживав у м. Кременчук. Візник. Заарештований 4 березня 1920 р. Засуджений Полтавською ГубНК 16 червня 1920 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну агітацію до позбавлення волі на час громадянської війни. Амністований ГубНК 16 червня 1920 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1995 р.

ГОЛЬКО Роман Юрійович, 1894 р., с. Базилівщина Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Базилівщина. Агротехнік колгоспу. Заарештований 31 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21–29 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 14 квітня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 21 березня 1958 р.

ГОЛЬКО Федір Юрійович, 1904 р., с. Базилівщина Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Базилівщина. Колгоспник. Заарештований 14 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3–4 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ГОЛЬЦ Карл Адольфович, 1900 р., с. Городище Березнівського р-ну Рівненської обл., німець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Вантажник залізниці. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 червня 1960 р.

ГОЛЬЦ Микола Йосипович, 1899 р., м. Лубни Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у с. Тарасівка Хорольського р-ну Полтавської обл. Бухгалтер установи. Заарештований 7 лютого 1938 р. Засуджений Виїзною сесією Полтавського обласного суду 7 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 14 квітня 1989 р.

ГОЛЬЦМАН Фрідріх Христофорович, 1896 р., Миргородський р-н Полтавської обл., німець, із кустарів, освіта початкова. Проживав у с. Хитці Лубенського р-ну Полтавської обл. Робітник підприємства. Заарештований 5 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 лютого 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 9 травня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 квітня 1989 р.

ГОЛЬЦОВ Семен Улянович, 1892 р., м. Вільнюс (Литва), єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 26 січня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 2 березня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1995 р.

ГОЛЬЧЕНКО Григорій Романович, 1892 р., с. Венеславівка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Венеславівка. Бухгалтер-референт райвиконкому. Заарештований 10 липня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 липня 1943 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до терміну попереднього ув'язнення. З-під варти звільнений. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 квітня 1963 р.

ГОЛЯНІКОВ Олександр Георгійович, 1897 р., с. Озерці Горохівського р-ну Волинської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Службовець організації. Заарештований 13 жовтня 1936 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 19 грудня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом СРСР 21 червня 1952 р.

ГОЛЯНТІЙ Йосип Павлович, 1915 р., с. Шаровечка Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Олексіївка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 14 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 вересня 1989 р.

ГОЛЯНТІЙ Станіслав Павлович, 1911 р., с. Шаровечка Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Старицьківка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 28 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

ГОМАН (ГОМОН, ГОМІН) Кирило Охрімович, 1904 р., с. Мелюшки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мелюшки. Без певних занять. Заарештований 28 грудня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 19 січня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1990 р.

ГОМАН Степан Михайлович, 1901 р., с. Мелюшки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мелюшки. Робітник-геодезист. Заарештований 28 грудня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 17 січня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 квітня 1990 р.

ГОМІЛКО Григорій Євстратович, 1895 р., с. Василівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Василівка. Продавець сільпо. Заарештований 8 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. за ст. 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 9 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 листопада 1960 р.

ГОМОН Віталій Мусійович, 1921 р., м. Лубни Полтавської обл., росіянин, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Лубни. Лудильник майстерні «Металширпотреб». Заарештований 13 серпня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 8 вересня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавським обласним судом 25 січня 1991 р.

ГОМОН Іван Іванович, 1912 р., с. Мелюшки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Мелюшки. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 грудня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 31 січня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 квітня 1990 р.

ГОМЯНІН Семен Родіонович, 1880 р., с. Бузьки Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у м. Полтава. Робітник підприємства. Заарештований 22 листопада 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 28 лютого 1944 р. за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 березня 1992 р.

ГОНИК Євсей Борисович, 1896 р., с. Любиковичі Сарнеського р-ну Рівненської обл., єврей, із кустарів, освіта вища спеціальна. Проживав у м. Полтава. Завідувач відділу сортування зерна «Облзаготзерно». Заарештований 2 вересня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 17 липня 1939 р. за ст.ст. 54-7, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. За постановою Верховного Суду УРСР 29 жовтня 1939 р. з-під варти звільнений із підпискою про невиїзд. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 травня 1940 р.

ГОНИТЕЛЬ Тетяна Дмитрівна, 1890 р., м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українка, із селян, без освіти. Проживала у м. Крюків. Вела власне господарство. Заарештована 3 жовтня 1932 р. Засуджена районним народним судом 16 лютого 1933 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 58 ч. 1 КК УСРР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітована Полтавським обласним судом 1 червня 1990 р.

ГОНОЦЬКИЙ Микита Павлович, 1907 р., с. Вереміївка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 6 травня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС 70-ї морської стрілецької бригади 17 червня 1942 р. за ст.ст. 58-1 «б», 58-10 ч. 2 КК РРФСР до розстрілу. Помер у місцях ув'язнення 21 вересня 1942 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 червня 1995 р.

ГОНТА Семен Денисович, 1894 р., с. Лихачівка Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Лихачівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 травня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 1 березня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 листопада 1990 р.

ГОНТАР Василь Іванович, 1901 р., с. Терещенки Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Глоби Полтавського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 квітня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 21 квітня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 грудня 1989 р.

ГОНТАР Григорій Трохимович, 1895 р., с. Бірки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Червонозаводське Лохвицького р-ну Полтавської обл. Різноробочий. Заарештований 7 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 22 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ГОНТАР Іван Іванович, 1888 р., с. Гонтарі Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Двірник ЖК № 19. Заарештований вперше 9 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 10 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Заарештований вдруге 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Локчимтаборі НКВС. Помер 11 травня 1938 р. в ув'яз-

ненні. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 червня 1959 р. та 20 вересня 1962 р.

ГОНТАР Іван Михайлович, 1894 р., с. Терещенки Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Терещенки. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 липня 1920 р. Засуджений Колегією Полтавської ГубНК 30 березня 1921 р. (стаття КК не вказана) до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1994 р.

ГОНТАР Михайло Іванович, 1884 р., с. Стасі Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Стасі. Колгоспник. Заарештований 3 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 6 листопада 1943 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Термін покарання відбував до травня 1946 р. Реабілітований Військовим трибуналом військ МВС Полтавської обл. 5 травня 1946 р.

ГОНТАР Михайло Кирилович, 1894 р., с. Гонтарі Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Гонтарі. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 10 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС Комі АРСР до 1935 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 червня 1959 р.

ГОНТАР Олександр Андрійович, 1915 р., с. Варварівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Карлівка Полтавської обл. Працівник контори радгоспу. Заарештований не був. 6 січня 1935 р. взято підписку про невиїзд. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 серпня 1935 р. (стаття КК не вказана) до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

ГОНТАР Павло Іванович, 1899 р., с. Яківці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Машиніст паровоза. Заарештований 4 лютого 1936 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 25 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 56-30 ч. 1 «а» КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Лінійним судом Південної залізниці 27 січня 1939 р.

ГОНТАР Панас Кирилович, 1896 р., с. Гонтарі Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Гонтарі. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 10 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 червня 1959 р.

ГОНТАР Панас Степанович, 1892 р., Одеська обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лохвиця Полтавської обл. Керуючий відділенням Держбанку. Заарештований 2 липня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 29 липня 1939 р. за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 липня 1940 р.

ГОНТАР Семен Степанович, 1882 р., с. Велика Рублівка Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Велика Рублівка. Заарештований 3 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 14 серпня 1937 р. за ст.ст. 56-17, 54-8, 174 ч. 3 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 22 серпня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 травня 1994 р.

ГОНТАР Трохим Якович, 1898 р., с. Варварівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Варварівка. Агроном колгоспу. Заарештований 24 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 21 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 листопада 1989 р.

ГОНТАР Юхим Степанович, 1891 р., с. Попівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Візник Кременчуцького м'ясокомбінату. Заарештований 21 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

ГОНТАРЕНКО Костянтин Іларіонович, 1910 р., с. Червона Кам'янка Олександрійського р-ну Кіровоградської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник організації. Заарештований 9 вересня 1940 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 26 лютого 1941 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 грудня 1991 р.

ГОНТАРЬ Андрій Микитович, 1894 р., с. Бірки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із

селян, малописьменний. Проживав у с. Бірки. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 7 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 лютого 1990 р.

ГОНТАРЬ Іван Савич, 1905 р., с. Малий В'язівок Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кононівка Лубенського р-ну. Ливарник заводу «Комсомолець». Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Бурятських таборах НКВС СРСР. Звільнений 8 вересня 1947 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 5 травня 1966 р.

ГОНТАРЬ Кирило Іванович, 1897 р., с. Милорадове Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Без певної роботи. Заарештований 6 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 5 червня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 грудня 1964 р.

ГОНТАРЬ Михайло Кирилович, 1894 р., с. Гонтарі Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Полтава. Двірник фельдшерсько-акушерського училища. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Амурських таборах НКВС СРСР. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 жовтня 1957 р.

ГОНТАРЬ Павло Васильович, 1892 р., с. Варварівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Робітник МТС. Заарештований вперше 9 квітня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 5 липня 1932 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Заарештований вдруге 9 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 травня 1989 р. та 8 травня 1990 р.

ГОНТАРЬ Прохор Максимович, 1883 р., с. Милорадове Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Милорадове. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 8 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 11 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Заарештований вдруге 6 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 6 червня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 грудня 1964 р. та Полтавською обласною прокуратурою 5 грудня 1989 р.

ГОНТАРЬОВ Пантелеймон Савич, 1897 р., с. Благодатне Одеської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Співробітник НДІ свинарства. Заарештований 10 березня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 жовтня 1939 р. (стаття КК не вказана) за шкідницьку діяльність до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 квітня 1964 р.

ГОНТОВА Марія Панасівна, 1895 р., смт Шишаки Шишацького р-ну Полтавської обл., українка, із селян, малописьменна. Проживала у с. Долина Диканського р-ну Полтавської обл. Колгоспниця. Заарештована 19 липня 1937 р. Засуджена Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавським обласним судом 5 липня 1958 р.

ГОНТОВИЙ Іван Каленикович, 1898 р., с. Долина Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Голубівка Решетилівського р-ну. Колгоспник. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 вересня 1989 р.

ГОНТОВИЙ Микита Йосипович, 1903 р., с. Долина Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Долина. Вчитель. Заарештований 11 грудня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 28 березня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 квітня 1991 р.

ГОНТОВИЙ Олексій Іванович, 1893 р., с. Федіївка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Федіївка. Колгоспник. Заарештований 2 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Помер у місцях

ув'язнення 12 серпня 1942 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 23 листопада 1959 р.

ГОНТОВИЙ Павло Омелянович, 1896 р., с. Шкурупії Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шкурупії. Колгоспник. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 листопада 1989 р.

ГОНЧАР Дмитро Федорович, 1884 р., с. Середпілля Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у смт Градизьк Глобинського р-ну. Ветеринарний фельдшер. Заарештований 14 жовтня 1937 р. Засуджений Верховним Судом УРСР 29 жовтня – 5 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-7, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Помер у місцях ув'язнення 25 березня 1945 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 15 червня 1956 р.

ГОНЧАР Іван Іванович, 1880 р., с. Бакай Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бакай. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 19 лютого 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 листопада 1989 р.

ГОНЧАР Степан Йонович, 1895 р., с. Вереміївка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вереміївка. Колгоспник. Заарештований 8 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 17 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 травня 1959 р.

ГОНЧАРЕВСЬКА Ірина Дорофіївна, 1904 р., с. Климівка Диканського р-ну Полтавської обл., українка, із службовців, освіта вища педагогічна. Проживала у с. Мурзинці Звенигородського р-ну Черкаської обл. Вчителька. Заарештована 15 червня 1944 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 30 серпня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітована Полтавським обласним судом 23 липня 1993 р.

ГОНЧАРЕНКО Андрій Петрович, 1898 р., с. Строкачі Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Строкачі. Колгоспник. Заарештований 30 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Самарському таборі НКВС СРСР. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 березня 1989 р.

ГОНЧАРЕНКО Борис Григорович, 1932 р., с. Клепачі Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у смт Велика Багачка Полтавської обл. Столяр райпромкомбінату. Заарештований 29 січня 1951 р. Засуджений Військовим трибуналом військ МДБ Полтавської обл. 13 жовтня 1951 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 25 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 березня 1993 р.

ГОНЧАРЕНКО Василь Зіновійович, 1874 р., м. Кобеляки Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Священик місцевої Покровської церкви. Впродовж 1930–1934 рр. 4 рази зазнав арешту за підозрою у скоєнні злочину, передбаченого ст.ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. Звільнявся з-під арешту за недоведеністю складу злочину. Заарештований 10 вересня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 20 лютого 1937 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою у правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 квітня 1995 р.

ГОНЧАРЕНКО Володимир Іванович, 1891 р., м. Лубни Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Лубни. Завідувач міського телеграфу. Заарештований 22 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 21 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 11 березня 1958 р.

ГОНЧАРЕНКО Григорій Васильович, 1927 р. с. Великі Кринки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Харків. Водій в/ч 7454. Заарештований 12 червня 1949 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 2 вересня 1949 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Термін покарання відбував у м. Калач Волгоградської обл. (Російська Федерація). Реабілітований Верховним Судом СРСР 18 травня 1989 р.

ГОНЧАРЕНКО Дмитро Омелянович, 1890 р., смт Градизьк Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта вища медична. Проживав у с-щі Глобинського цукрозаводу. Завідувач лікарні цукрокомбінату. Заарештований 2 листопа-

да 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 18 серпня 1945 р. за ст. 54-3 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 26 листопада 1991 р.

ГОНЧАРЕНКО Дмитро Прокопович, 1914 р., с. Яблуневе Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Яблуневе. Вчитель. Заарештований 21 серпня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 17 квітня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 17 лютого 1992 р.

ГОНЧАРЕНКО Іван Данилович, 1911 р., с. Березоточа Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Старшина мінометного дивізіону. Заарештований 5 березня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Тбіліського гарнізону 12 червня 1942 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу з конфіскацією майна. За постановою Військового трибуналу Закавказького фронту 1 липня 1942 р. розстріл замінено на 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом СРСР 23 жовтня 1958 р.

ГОНЧАРЕНКО Іван Михайлович, 1885 р., с. Дащенки Варвинського р-ну Чернігівської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Пирятин Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 1 грудня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 16 травня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом УРСР 26 січня 1990 р.

ГОНЧАРЕНКО Іван Прохорович, 1901 р., с. Постав-Мука Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Полтава. Завідувач статистичної групи облздороввідділу. Заарештований 10 березня 1938 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 23–26 серпня 1938 р. за ст.ст. 54-6 ч. 1, 54-7, 54-11 КК УРСР до 1 року позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом СРСР 17 лютого 1940 р.

ГОНЧАРЕНКО Кирило Іванович, 1894 р., м. Лубни Полтавської обл., українець, із робітників, освіта неповна середня. Проживав у м. Лубни. Секретар учбового комбінату. Заарештований 2 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 вересня 1937 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 11 жовтня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 4 жовтня 1957 р.

ГОНЧАРЕНКО Микита Йосипович, 1905 р., с. Сари Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сари. Колгоспник. Заарештований 24 вересня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 8 травня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавським обласним судом 25 січня 1991 р.

ГОНЧАРЕНКО Мина Онуфрійович, 1875 р., с. Василівка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Василівка. Колгоспник. Заарештований 27 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 грудня 1958 р.

ГОНЧАРЕНКО Олександр Григорович, 1922 р., с. Герасимівка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна. Червоноармієць. Командир військового підрозділу. Заарештований 30 жовтня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 6-ї повітряної армії 11 листопада 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна та з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 липня 1995 р.

ГОНЧАРЕНКО Омелян Юхимович, 1893 р., с. Ряське Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ряське. Колгоспник. Заарештований 4 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 20 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 листопада 1958 р.

ГОНЧАРЕНКО Павло Онуфрійович, 1903 р., с. Великі Кринки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Кринки. Бригадир артілі шевців. Заарештований 20 листопада 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 15 серпня 1939 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Рішенням Верховного Суду УРСР від 23 жовтня 1939 р. вирок зменшено до 2 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 жовтня 1994 р.

ГОНЧАРЕНКО Петро Андрійович, 1898 р., с. Обухівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Сорочинці Миргородського р-ну. Колгоспник. Заарештований 4 липня 1938 р. Засуджений

Полтавським обласним судом 11 березня 1939 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 26 жовтня 1956 р.

ГОНЧАРЕНКО Пилип Минович, 1881 р., с. Старицьківка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тарасівка Карлівського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 грудня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 лютого 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1990 р.

ГОНЧАРЕНКО Степан Прохорович, 1906 р., с. Постав-Мука Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Мобілізований до лав Червоної Армії. Ветеринарний лікар. Заарештований 28 лютого 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 23 вересня 1939 р. (стаття КК не вказана) за участь у військовій антирадянській змові до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом СРСР 14 травня 1955 р.

ГОНЧАРЕНКО Яків Григорович, 1897 р., с. Попівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Попівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 22 жовтня 1932 р. за ст.ст. 54-1, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 листопада 1962 р.

ГОНЧАРІВСЬКИЙ Сергій Макарович, 1900 р., с. Липове Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена вища. Проживав у смт Семенівка Полтавської обл. Вчитель. Заарештований 15 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27 квітня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 грудня 1958 р.

ГОНЧАРОВ Василь Михайлович, 1879 р., с. Кишеньки Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня. Закінчив Полтавську духовну семінарію. Проживав у с. Келеберда Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований 4 січня 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 21 квітня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою у правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 квітня 1995 р.

ГОНЧАРОВ Іван Данилович, 1886 р., Кобеляцький р-н Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта початкова. Проживав у с. Говтва Козельщинського р-ну Полтавської обл. Різноробочий колгоспу. Заарештований 12 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

ГОНЧАРОВ Петро Максимович, 1904 р., с. Таганка Чугуївського р-ну Харківської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Бригадир автоматичного цеху паровозного депо. Заарештований 29 жовтня 1937 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 21 листопада 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 56-30 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом СРСР 27 квітня 1960 р.

ГОНЧАРСЬКИЙ Олексій Харитонович, 1886 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Службовець фабрики. Заарештований 2 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 30 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 листопада 1957 р.

ГОНЯН Анастасія Кузьмівна, 1920 р., с. Белашка Тальнівського р-ну Черкаської обл., українка, із селян, освіта середня. Проживала у м. Полтава. Студентка пединституту. Заарештована 16 січня 1941 р. Засуджена Військовим трибуналом Харківського ВО 24–25 березня 1941 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітована Верховним Судом СРСР 25 березня 1966 р.

ГОПАЧЕНКО Іван Олексійович, 1886 р., с. Бовбасівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Єньки Хорольського р-ну. Робітник заводу. Заарештований 18 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 жовтня 1957 р.

ГОПКАЛО Олена Андріївна, 1893 р., м. Бахмач Чернігівської обл., українка, із селян, освіта незакінчена вища. Проживала у м. Полтава. Вчителька школи. Заарештована 5 вересня 1937 р. Засуджена Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Померла у місцях ув'язнення у 1943 р. Реабілітована Полтавським обласним судом 22 серпня 1966 р.

ГОРА Андрій Корнійович, 1889 р., с. Бодаква Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бодаква. Колгоспник. Заарештований 5 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 30 червня 1959 р.

ГОРА Іван Петрович, 1903 р., с. Климівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Климівка. Колгоспник. Заарештований 27 лютого 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 травня 1989 р.

ГОРА Микита Федорович, 1898 р., с. Нижня Будаківка Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Будаківка. Бригадир колгоспної бригади. Заарештований 27 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 березня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 23 квітня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 травня 1959 р.

ГОРА Павло Антонович, 1887 р., с. Матвіївка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Матвіївка. Колгоспник. Заарештований 23 липня 1938 р. Помер у в'язниці 29 липня 1939 р. Справу припинено 1 вересня 1939 р. у зв'язку зі смертю звинуваченого. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 березня 1995 р.

ГОРА Сава Лукич, 1885 р., м. Глобине Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Глобине. Бджільник. Заарештований 3 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 березня 1959 р.

ГОРА Яким Леонтійович, 1884 р., с. Вербки Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вербки. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 січня 1930 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 січня 1990 р.

ГОРАЄВСЬКИЙ Пилип-Фелікс Казимирович, 1891 р., с. Остій Дунаєвецького р-ну Хмельницької обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Службовець фабрики. Заарештований 2 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 вересня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну і шпигунську діяльність до розстрілу. Вирок виконано 29 вересня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 31 жовтня 1964 р.

ГОРБ Василь Максимович, 1917 р., с. Горбівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 10 липня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом Одеської Військово-морської бази Чорноморського флоту 14 липня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 серпня 1995 р.

ГОРБ Василь Михайлович, 1897 р., с. Краснознаменка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Краснознаменка. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 28 грудня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

ГОРБ Василь Якимович, 1923 р., смт Велика Кохнівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Червоноармієць. Заарештований 8 лютого 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом Смоленського гарнізону 23 березня 1944 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 березня 1997 р.

ГОРБ Данило Пилипович, 1894 р., с. Смотрики Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Смотрики. Без певної роботи. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 жовтня 1958 р.

ГОРБ Кіндрат Гордійович, 1898 р., с. Вербине Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вербине. Без певних занять. Заарештований 31 березня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 серпня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

ГОРБ Кузьма Маркович, 1883 р., смт Велика Кохнівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Велика Кохнівка. Рахівник контори «Заготшкіра». Заарештований вперше 18 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 6 січня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Заарештований вдруге 31 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р. та Полтавською обласною прокуратурою 15 травня 1995 р.

ГОРБ Олексій Васильович, 1876 р., с. Новоаврамівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із козаків, освіта початкова. Проживав у с. Новоаврамівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 травня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 3 вересня 1929 р. за ст.ст. 54-10, 58, 69 ч. 1, 71 ч. 2 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1994 р.

ГОРБ Павло Гордійович, 1891 р., с. Демина Балка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вишняки Хорольського р-ну. Працівник установи. Заарештований 1 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 квітня 1989 р.

ГОРБ Семен Гордійович, 1903 р., с. Демина Балка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Хорол Полтавської обл. Їздовий при школі. Заарештований вперше 17 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 21 березня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Заарештований вдруге 1 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Туринських таборах НКВС СРСР. Звільнений у 1947 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 березня 1964 р. та Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1990 р.

ГОРБ Яків Михайлович, 1914 р., с. Бакумівка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бакумівка. Робітник селекційної станції. Заарештований 27 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 65-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна; Полтавським обласним судом 8 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР – до 10 років позбавлення волі. За постановою Верховного Суду УРСР 17 вересня 1939 р. вирок Полтавського обласного суду скасовано. За постановою Полтавського обласного суду 12 грудня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР виправданий, з-під варти звільнений. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ГОРБАНЕНКО Олександр Семенович, 1908 р., м. Кобеляки Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Єлець Орловської обл. (Російська Федерація). Робітник заводу. Заарештований 11 червня 1946 р. Засуджений Військовим трибуналом Орловського гарнізону 27 серпня 1946 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 червня 1997 р.

ГОРБАНЬ Василь Макарович, 1918 р., с. Підлужжя Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Підлужжя. Електрозварник артілі «Ширпотреб». Заарештований 21 серпня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС 7 вересня 1941 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 56-16 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 червня 1991 р.

ГОРБАНЬ Василь Степанович, 1896 р., с. Солониця Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Солониця. Телеграфіст. Заарештований 29 січня 1933 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 27 лютого 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР м. Владивосток (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 листопада 1989 р.

ГОРБАНЬ Василь Трохимович, 1902 р., с. Солониця Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Технік-оптовик товарної контори ст. Кременчук. Заарештований 7 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 26 жовтня 1956 р.

ГОРБАНЬ Іван Львович, 1899 р., с. Мар'янівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мар'янівка. Слюсар цукрозаводу. Заарештований 10 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при

УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 1 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 серпня 1958 р.

ГОРБАНЬ Іван Самійлович, 1880 р., с. Кульбашне Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кульбашне. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 7 грудня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 квітня 1990 р.

ГОРБАНЬ Кузьма Тимофійович, 1895 р., с. Петрівці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Петрівці. Без певної роботи. Заарештований 21 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 січня 1960 р.

ГОРБАНЬ Микита Мокійович, 1895 р., с. Солониця Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Солониця. Машиніст фабрики. Заарештований 7 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 23 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 квітня 1957 р.

ГОРБАНЬ Михайло Костянтинович, 1900 р., с. Солониця Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Козельщина Полтавської обл. Слюсар. Заарештований 27 вересня 1937 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 21 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1 КК УРСР до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР м. Свободний (Російська Федерація). Помер у місцях ув'язнення 31 січня 1939 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 2 липня 1958 р.

ГОРБАНЬ Михайло Петрович, 1904 р., м. Кобеляки Полтавської обл., українець, із службовців, освіта неповна середня. Проживав у м. Кобеляки. Учень 5-го класу комерційної гімназії. Заарештований 15 червня 1920 р. Засуджений Трійкою Полтавської ГубНК 1 липня 1920 р. (стаття КК не вказана) за участь у петлюрівській змові та у військовому повстанні до розстрілу. Враховуючи його неповноліття, направлений у м. Москву до колонії неповнолітніх злочинців. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 вересня 1989 р.

ГОРБАНЬ Петро Якович, 1903 р., с. Каленики Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Каленики. Колгоспник. Заарештований 8 жовтня 1943 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у с/г ОЛП-16 УНКВС Полтавської обл. З 1948 р. – на засланні в Джамбульській обл. (Казахстан), де й помер 3 лютого 1951 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 січня 1994 р.

ГОРБАНЬ Роман Єфремович, 1893 р., с. Андріївка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Карпиха Семенівського р-ну Полтавської обл. Керівник племрадгоспу Веселоподільської дослідно-селекційної станції. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 8 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 листопада 1989 р.

ГОРБАНЬ Федір Іванович, 1900 р., с. Устивиця Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Устивиця. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у м. Улан-Уде (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 вересня 1989 р.

ГОРБАТЕНКО Гнат Овер'янович, 1888 р., м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, соціальне походження не вказане, освіта початкова. Проживав у м. Крюків. Контролер відділу механічного контролю вагонобудівного заводу. Заарештований 15 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 8 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

ГОРБАТИЙ Василь Юхимович, 1897 р., с. Бірки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бірки. Бухгалтер МТС. Заарештований 29 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 4 грудня 1957 р.

ГОРБАТКО Віра Гаврилівна, 1926 р., с. Попівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українка, із робітників, освіта неповна середня. Проживала у с. Попівка. Працівниця радгоспу. Заарештована 6

грудня 1947 р. Засуджена Полтавським обласним судом 4 лютого 1948 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітована Прокуратурою України 26 листопада 1991 р.

ГОРБАХ Василь Михайлович, 1897 р., с. Краснознаменка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Агент по постачанню Миргородського курорту. Заарештований 5 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 10 листопада 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 жовтня 1958 р.

ГОРБАЧ Іван Васильович, 1919 р., с. Голінка Бахмацького р-ну Чернігівської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Галещина Козельщинського р-ну Полтавської обл. Студент механічного технікуму «Головвагонпрому». Заарештований 25 січня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 26 травня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 2 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 березня 1995 р.

ГОРБАЧ Федір Степанович, 1899 р., м. Богодухівка Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Гребінка Полтавської обл. Робітник-будівельник. Заарештований 22 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1989 р.

ГОРБАЧЕНКО Григорій Сергійович, 1891 р., с. Гаркушинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гаркушинці. Колгоспник. Заарештований 1 вересня 1933 р. Засуджений Харківським обласним судом 14 вересня 1933 р. за ст. 54-8 КК УСРР до розстрілу. За постановою Верховного Суду УСРР 20 листопада 1933 р. розстріл замінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 8 серпня 1990 р.

ГОРБАЧЕНКО Євген Миколайович, 1887 р., м. Вільнюс (Литва), білорус, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник комбінату. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 17 квітня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 серпня 1989 р.

ГОРБЕНКО Антон Іванович, 1895 р., с. Новоаврамівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Новоаврамівка. Без певних занять. Заарештований 22 травня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 3 жовтня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1990 р.

ГОРБЕНКО Володимир Микитович, 1910 р., м. Лисичанськ Донецької обл., росіянин, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Військовий лікар. Заарештований 24 вересня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 10 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-1, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано (дата не вказана). Реабілітований Верховним Судом СРСР 1 жовтня 1957 р.

ГОРБЕНКО Гаврило Овсійович, 1914 р., смт Решетилівка Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 20 червня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Брянського фронту 22 червня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 листопада 1994 р.

ГОРБЕНКО Гаврило Федорович, 1891 р., с. Горошине Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Горошине. Колгоспник. Заарештований 2 вересня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

ГОРБЕНКО Данило Якимович, 1890 р., с. Броварки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Броварки. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 липня 1928 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 8 жовтня 1928 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 6 місяців позбавлення волі; Великокринківським народним судом 16 листопада 1936 р. за ст. 54-14 КК УСРР – до 2 років позбавлення волі; Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР – до розстрілу. Вирок виконано 23 травня 1938 р. Реабілітованийта Полтавським обласним судом 22 травня 1959 р. та Полтавською обласною прокуратурою 12 жовтня 1995 р.

ГОРБЕНКО Іван Данилович, 1896 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Довге Озеро Миргород-

ського р-ну Полтавської обл. Виконував тимчасові роботи. Заарештований 30 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 24 вересня 1957 р.

ГОРБЕНКО Іван Іванович, 1864 р., с. Розсохувате Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Розсохувате. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 2 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1989 р.

ГОРБЕНКО Іван Олексійович, 1887 р., смт Решетилівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Решетилівка. Рільник колгоспу. Заарештований 7 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 січня 1956 р.

ГОРБЕНКО Матвій Єлисейович, 1893 р., смт Білики Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Білики. Завідувач баласту залізничної ст. Полтава. Заарештований 17 жовтня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 5 березня 1931 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 березня 1959 р.

ГОРБЕНКО Олексій Йосипович, 1910 р., с. Новоаврамівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Новоаврамівка. Без певних занять. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 вересня 1989 р.

ГОРБЕНКО Пантелеймон Петрович, 1908 р., с. Галущина Гребля Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Галущина Гребля. Колгоспник. Зарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 жовтня 1989 р.

ГОРБЕНКО Петро Федорович, 1881 р., с. Кустолове Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Кустолове. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 19 квітня 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

ГОРБЕНКО Юхим Федорович, 1891 р., с. Кустолове Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кустолове. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 11 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 лютого 1930 р.

ГОРБЕНКО Яків Петрович, 1900 р., с. Лукищина Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лукищина. Телеграфіст 6-ї дистанції зв'язку ст. Полтава. Заарештований 6 грудня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом Південної залізниці 21 березня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 23 серпня 1988 р.

ГОРБЕНКО-КОРІНЬ Ганна Панасівна, 1911 р., м. Миргород Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Миргород. Домогосподарка. Заарештована 22 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 березня 1938 р. (стаття КК не вказана) як член сім'ї зрадника Батьківщини до 5 років позбавлення волі. Термін покарання відбувала у Актюбинському таборі НКВС СРСР до 31 грудня 1942 р. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 22 січня 1957 р.

ГОРБИК Аврам Леонтійович, 1891 р., с. Мальці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мальці. Без певних занять. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 8 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ГОРБИК Іван Сидорович, 1896 р., с. Малки Прилуцького р-ну Чернігівської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Малки. Колгоспник. Заарештований 22 вересня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 8 січня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Термін покарання відбував у Північно-Східних таборах

НКВС СРСР. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 червня 1994 р.

ГОРБИК Іван Федорович, 1895 р., с. Мальці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мальці. Працівник радгоспу. Заарештований 9 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 квітня 1989 р.

ГОРБИК Марко Леонтійович, 1878 р., с. Мальці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Ромодан Миргородського р-ну. Хлібороб. Заарештований 2 грудня 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 1932 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 листопада 1989 р.

ГОРБИК Семен Леонтійович, 1895 р., с. Мальці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мальці. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 травня 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 21 лютого 1932 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1990 р.

ГОРБИН Агей Федорович, 1883 р., с. Сари Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сари. Збирач пункту «Утильсировини». Заарештований 20 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 серпня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну агітацію до розстрілу. Вирок виконано 4 вересня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 березня 1989 р.

ГОРБОКОНЬ Володимир Іванович, 1907 р., с. Яхники Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта не вказана. Проживав у с. Яхники. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 липня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 26 вересня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Сумською обласною прокуратурою 11 листопада 1991 р.

ГОРБОНІС Степан Степанович, 1907 р., с. Бродщина Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 25 листопада 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 17 березня 1931 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 грудня 1996 р.

ГОРБОНОС Яків Семенович, 1883 р., с. Мачухи Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мачухи. Колгоспник. Заарештований 11 грудня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 5 лютого 1945 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавським обласним судом 26 квітня 1991 р.

ГОРБУЛЯ Іларій Сергійович, 1892 р., с. Старий Орлик Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Старий Орлик. Директор школи. Заарештований 19 лютого 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 25 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. За постановою Верховного Суду УРСР 11 листопада 1939 р. вирок скасовано, справу передано до нового розгляду. Реабілітований Полтавським обласним судом 31 січня 1940 р.

ГОРВАТ-БОЖЕНКО Наталія Прохорівна, 1878 р., м. Кременчук Полтавської обл., українка, із службовців, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Медсестра артілі. Заарештована 11 березня 1938 р. Засуджена Полтавським обласним судом 9 лютого 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 30 серпня 1995 р.

ГОРГОЛА Іван Романович, 1888 р., с. Кустолові Кущі Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кустолові Кущі. Працівник колгоспного ринку. Заарештований 28 липня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 18 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 жовтня 1968 р.

ГОРГОЛА Іван Юхимович, 1895 р., с. Павлівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Павлівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 січня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 17 січня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1990 р.

ГОРГОЛА Макар Якович, 1891 р., с. Павлівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Павлівка. Без

певних занять. Заарештований 5 серпня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 23 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1991 р.

ГОРГОЛА Олександр Андріянович, 1903 р., смт Білики Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Шляховий майстер. Заарештований 28 квітня 1938 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 3 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-9, 54-11 КК УРСР до 5 років заслання у Північний край. Реабілітований Верховним Судом СРСР 15 жовтня 1959 р.

ГОРГОЛА Остап Родіонович, 1886 р., с. Павлівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Павлівка. Без певних занять. Заарештований 5 серпня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 23 серпня 1941 р. за ст. 54-2 КК УРСР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1991 р.

ГОРГУЛОВИЧ Василь Онуфрійович, 1890 р., с. Станчатов (Польща), українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сокілка Кобеляцького р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 14 квітня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 8 травня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 1 червня 1990 р.

ГОРДАСЕВИЧ Олександр Йосипович, 1886 р., с. Молохове (Польща), поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Кустар. Заарештований 27 листопада 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 15 березня 1933 р. за ст.ст. 16, 54-6 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 жовтня 1989 р.

ГОРДАШ Данило Васильович, 1906 р., смт Градизьк Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Градизьк. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 квітня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 22 жовтня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

ГОРДАШНІКОВ Соломон Рувимович, 1904 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Завідувач торгового лотка. Заарештований 24 червня 1936 р. Вперше засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 23 вересня 1936 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Вдруге засуджений Особливою нарадою при МДБ СРСР 24 лютого 1951 р. (стаття КК не вказана) за антирадянську діяльність до заслання на безтермінове поселення у Красноярський край. Реабілітований Полтавським обласним судом 7 грудня 1955 р.

ГОРДЄЄВ Михайло Іванович, 1897 р., смт Новогеоргіївськ Кіровоградської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Новогеоргіївськ. Бухгалтер промартілі. Заарештований 14 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 23 квітня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 червня 1958 р.

ГОРДЗИЄВИЧ Олександр Адамович, 1884 р., с. Межеве Оршанської обл. (Білорусь), білорус, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Службовець тресту. Заарештований 27 березня 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 21 лютого 1932 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. З-під варти звільнений 21 лютого 1932 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1992 р.

ГОРДИК Микола Іванович, 1889 р., м. Двотно (Польща), поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Кустар. Заарештований 29 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 26 квітня 1963 р.

ГОРДИНСЬКИЙ Олексій Павлович, 1902 р., с. Солошине Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта початкова. Проживав у с. Солошине. Заарештований 23 червня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 21 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом УРСР 22 березня 1990 р.

ГОРДІЄВСЬКИЙ Андрій Федорович, 1914 р., смт Диканька Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Ленінград (Російська Федерація). Курсант учбового підрозділу 7-го прикордонзагону. Заарештований 2 жовтня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом прикордонної і внутрішньої охорони ЛВО 14 лютого 1938 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 5 січня 1940 р.

ГОРДІЄНКО Андрій Антонович, 1879 р., с. Базилівщина Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Базилівщина. Колгоспник. Заарештований 14 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21–23 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 14 квітня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 21 березня 1958 р.

ГОРДІЄНКО Андрій Каліcтратович, 1885 р., х. Пологи Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Пологи. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 листопада 1929 р. Засуджений Прилуцьким окружним судом 6 грудня 1929 р. за ст.ст. 54-8, 54-10, 54-11 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 4 січня 1930 р. у м. Прилуки Чернігівської обл. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 січня 1995 р.

ГОРДІЄНКО Антон Іванович, 1897 р., с. Шишаки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Глобине Полтавської обл. Працівник радгоспу. Заарештований 6 червня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 12 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Помер у місцях ув'язнення 13 квітня 1943 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 1 грудня 1944 р.

ГОРДІЄНКО Артем Миколайович, 1893 р., с. Лазірки Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Робітник підприємства. Заарештований 4 листопада 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 8 березня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 липня 1992 р.

ГОРДІЄНКО Василь Андрійович, 1887 р., с. Пироги Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Пироги. Стрілочник залізничної ст. Глобине. Заарештований 14 березня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 27 березня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1990 р.

ГОРДІЄНКО Василь Давидович, 1895 р., с. Пригарівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Пригарівка. Селянин-одноосібник. Вперше заарештований 16 жовтня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 29 грудня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Після відбуття покарання проживав у с. Панасівка Козельщинського р-ну. Колгоспник. Вдруге заарештований 25 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р. та Полтавською обласною прокуратурою 1 вересня 1989 р.

ГОРДІЄНКО Василь Костянтинович, 1878 р., с. Базилівщина Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Базилівщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 жовтня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 14 грудня 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 листопада 1989 р.

ГОРДІЄНКО Григорій Анапійович, 1896 р., с. Пироги Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Глобине Полтавської обл. Вантажник. Заарештований 17 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 11 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 7 вересня 1960 р.

ГОРДІЄНКО Григорій Михайлович, 1910 р., с. Григорівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Хорол Полтавської обл. Телефонний майстер. Заарештований 10 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-11 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 25 серпня 1961 р.

ГОРДІЄНКО Іван Каліcтратович, 1888 р., х. Пологи Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Пологи. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 листопада 1929 р. Засуджений Прилуцьким окружним судом 6 грудня 1929 р. за ст.ст. 54-10, 54-11, 54-8 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 4 січня 1930 р. у м. Прилуки Чернігівської обл. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 січня 1995 р.

ГОРДІЄНКО Іван Кузьмич, 1901 р., с. Базилівщина Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Базилівщина. Колгоспник. Заарештований 12 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3–4 травня

1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ГОРДІЄНКО Іларіон Антонович, 1897 р., с. Базилівщина Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Базилівщина. Колгоспник. Заарештований 18 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21–23 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 14 квітня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 21 березня 1958 р.

ГОРДІЄНКО Йосип Власович, 1890 р., с. Вороньки Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Засулля Лохвицького р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 травня 1989 р.

ГОРДІЄНКО Кузьма Васильович, 1894 р., с. Новачиха Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Новачиха. Вантажник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 червня 1960 р.

ГОРДІЄНКО Марко Павлович, 1918 р., с. Потеряйки Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кривки Решетилівського р-ну. Тесля. Заарештований 18 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Південному залізничному таборі НКВС СРСР. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 квітня 1958 р.

ГОРДІЄНКО Михайло Степанович, 1877 р., с. Вергуни Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вергуни. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 квітня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 12 липня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11, 54-12 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 березня 1990 р.

ГОРДІЄНКО Ніна Петрівна, 1924 р., с. Писарівщина Диканського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта середня. Проживала у с. Писарівщина. Студентка сільськогосподарського технікуму. Заарештована 27 листопада 1943 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 27 травня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 24 червня 1991 р.

ГОРДІЄНКО Олексій Михайлович, 1897 р., с. Єньки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хильківка Хорольського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 6 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 березня 1990 р.

ГОРДІЄНКО Петро Антонович, 1892 р., х. Пологи Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Пологи. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 листопада 1929 р. Засуджений Прилуцьким окружним судом 6 грудня 1929 р. за ст.ст. 54-8, 54-10, 54-11 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 4 січня 1930 р. у м. Прилуки Чернігівської обл. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 січня 1995 р.

ГОРДІЄНКО Петро Пилипович, 1897 р., с. Писарівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Писарівка. Колгоспник. Заарештований 24 жовтня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 20 березня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. За постановою Верховного Суду УРСР 23 вересня 1940 р. вирок скасовано. З-під варти звільнений.

ГОРДІЄНКО Петро Сергійович, 1903 р., с. Писарівщина Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Писарівщина. Тесля. Заарештований 4 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 9 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 квітня 1959 р.

ГОРДІЄНКО Пилип Федорович, 1882 р., с. Рунівщина Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рунівщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 квітня 1922 р. Засуджений Полтавським Губвідділом ДПУ 27 травня 1922 р. до вислання за межі Української республіки на невизначений термін. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 березня 1994 р.

ГОРДІЄНКО Семен Анапійович, 1884 р., с. Пироги Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Глобине Полтавської обл. Черговий залізничної станції. Заарештований 20 вересня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 17 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 10 серпня 1962 р.

ГОРДІЄНКО Семен Пантелеймонович, 1907 р., с. Ямне Великописарівського р-ну Сумської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Вантажник заводу. Заарештований 23 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 грудня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1989 р.

ГОРДІЄНКО Терентій Якович, 1886 р., с. Кривки Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Стасі Диканського р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований 23 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-8, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 червня 1990 р.

ГОРДІЄНКО Федір Іванович, 1879 р., с. Писарівщина Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Писарівщина. Працівник радгоспу. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 30 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 квітня 1989 р.

ГОРДІЄНКО Федір Якович, 1877 р., с. Дмитрівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дмитрівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 7 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 листопада 1989 р.

ГОРДІЄНКО Юхим Кузьмич, 1893 р., с. Базилівщина Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Базилівщина. Колгоспник. Заарештований 31 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21–23 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 14 квітня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 21 березня 1958 р.

ГОРДІЄНКО Яків Васильович, 1881 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник військової будови. Заарештований 20 квітня 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 7 серпня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 березня 1995 р.

ГОРДІЙЧЕНКО Михайло Іванович, 1889 р., с. Зубані Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зубані. Колгоспник. Заарештований 18 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 23 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 травня 1959 р.

ГОРДОН Мойсей Львович, 1903 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із міщан, освіта початкова. Проживав у смт Нові Санжари Полтавської обл. Директор санаторію. Заарештований 4 грудня 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 березня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 грудня 1957 р.

ГОРДОСЕВИЧ Олександр Йосипович, 1886 р., м. Вульки (Польща), поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Чоботар ремонтного кооперативу. Заарештований 3 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 21 вересня 1958 р.

ГОРЕВИЙ Василь Петрович, 1891 р., с. Трубайці Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Трубайці. Контролер сільської ощадкаси. Заарештований 16 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-6, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 14 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 березня 1957 р.

ГОРЕЛИК Пинхос Авраамович, 1907 р., м. Миргород Полтавської обл., єврей, із міщан, освіта середня. Проживав у м. Миргород. Безробітний. Заарештований 16 січня 1926 р. Засуджений Пол-

тавським окружним судом 18 лютого 1926 р., по суду виправданий. З-під варти звільнений. За постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УСРР 16 квітня 1926 р. за ст. 61 КК УСРР висланий на 3 роки у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 березня 1994 р.

ГОРЕЦЬКИЙ Василь Петрович, 1890 р., с. Жолдаки Конотопського р-ну Сумської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Брисі Лохвицького р-ну Полтавської обл. Робітник радгоспу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 вересня 1989 р.

ГОРЕЦЬКИЙ Фелікс Іванович, 1907 р., с. Великий Чернятин Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Козлівщина Котелевського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 листопада 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 25 серпня 1959 р.

ГОРЄЛОВ Петро Федорович, 1913 р., м. Одеса, українець, із робітників, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 16 липня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 59-ї армії 5 вересня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 липня 1995 р.

ГОРЖИНДЗЕЛЬСЬКИЙ Генріх Францевич, 1885 р., м. Варшава (Польща), поляк, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Службовець організації. Заарештований 21 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 26 грудня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Верховним Судом УРСР 14 червня 1958 р.

ГОРЖІЙ Аніфат Іванович, 1904 р., с. Катеринівка Царичанського р-ну Дніпропетровської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ревущине Кобеляцького р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 21 серпня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Татарської АРСР 31 жовтня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 листопада 1993 р.

ГОРЖІЙ Гаврило Іванович, 1902 р., с. Михайлівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлівка. Колгоспник. Заарештований 18 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 травня 1965 р.

ГОРЖІЙ Дмитро Іванович, 1892 р., с. Михайлівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Михайлівка. Колгоспник. Заарештований 22 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 квітня 1989 р.

ГОРЖІЙ Іван Іванович, 1895 р., с. Михайлівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлівка. Тесля колгоспу. Заарештований 12 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 5 грудня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 4 травня 1958 р.

ГОРЖІЙ Олексій Каленикович, 1894 р., с. Святилівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Святилівка. Без певних занять. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 8 лютого 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 КК УРСР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 жовтня 1989 р.

ГОРЗІЄНКО Микола Іванович, 1894 р., смт Диканька Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Викладач автосправи. Заарештований 5 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 серпня 1958 р.

ГОРИЗДРА Іван Миронович, 1881 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Інвалід-пенсіонер. Заарештований 19 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 листопада 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 5 липня 1958 р.

ГОРИЗДРА Олександр Миронович, 1896 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Бракувальник міжрайторгу. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР м. Нагаєво. Реабілітований Полтавським обласним судом 5 липня 1958 р.

ГОРИНЕНКО Григорій Семенович, 1907 р., с. Шишаки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Без певного місця проживання та занять. Заарештований 7 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Орловської обл. 4 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) за антирадянську діяльність до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 серпня 1990 р.

ГОРИНЕНКО Юхим Семенович, 1883 р., с. Шишаки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шишаки. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 квітня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 12 липня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-11, 54-12 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 березня 1990 р.

ГОРИСЛАВЕЦЬ Роман Архипович, 1899 р., с. Гориславці Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гориславці. Без певної роботи. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 3 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 травня 1989 р.

ГОРИСЛАВЕЦЬ Тимофій Іванович, 1897 р., с. Гориславці Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гориславці. Колгоспник. Заарештований 20 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 травня 1938 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 лютого 1958 р.

ГОРИСЛАВЕЦЬ Яків Гаврилович, 1881 р., с. Кривуші Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Кривуші. Робітник відділу благоустрою комунгоспу Кременчуцької міськради. Вперше заарештований 15 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 1 березня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Вдруге заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 квітня 1989 р. та Полтавською обласною прокуратурою 6 квітня 1995 р.

ГОРІНЕНКО Йосип Пилипович, 1900 р., с. Шишаки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шишаки. Без певних занять. Заарештований 15 січня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 16 лютого 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1990 р.

ГОРКУН Микола Якович, 1914 р., с. Липове Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Липове. Слюсар. Призваний до РСЧА у 1936 р. Червоноармієць в/ч 250. Заарештований 8 січня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом Забайкальського ВО 9 лютого 1937 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 3 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у м. Норильськ (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 жовтня 1995 р.

ГОРНИК Федір Тихонович, 1893 р., с. Карантин Світловодського р-ну Кіровоградської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Карантин. Робітник заводу. Заарештований 19 квітня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 11 липня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 червня 1994 р.

ГОРНИЦЬКА Катерина Мартинівна, 1894 р., с. Шаровечка Хмельницького р-ну Хмельницької обл., полька, із селян, неписьменна. Проживала у с. Рубанівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспниця. Заарештована 18 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. за ст. 54-12 КК УРСР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

ГОРОБЕЙ Іван Филимонович, 1894 р., с. Шилівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шилівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 січня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ГОРОБЕЦЬ Василь Іванович, 1893 р., м. Лохвиця Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лохвиця. Механік заводу. Заарештований 27 жовтня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 11 грудня 1944 р. за ст. 54-3 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією майна. Реабілітований Верховним Судом СРСР 17 березня 1960 р.

ГОРОБЕЦЬ Гаврило Купріянович, 1911 р., с. Горобці Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Горобці. Колгоспник. Заарештований 2 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 листопада 1989 р.

ГОРОБЕЦЬ Данило Ілліч, 1910 р., с. Коломак Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Коломак. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 жовтня 1929 р. Засуджений Полтавським окружним судом 13 листопада 1929 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Верховним Судом УРСР 18 жовтня 1966 р.

ГОРОБЕЦЬ Дмитро Пилипович, 1898 р., с. Перевіз Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Перевіз. Робітник військбуду. Заарештований 30 серпня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 14 листопада 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 10 листопада 1989 р.

ГОРОБЕЦЬ Євгенія Антонівна, 1921 р., м. Полтава, українка, із робітників, освіта середня. Проживала у м. Полтава. Без певної роботи. Заарештована 11 жовтня 1943 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1944 р. (стаття КК не вказана) до 5 років позбавлення волі. Термін покарання відбувала у Харківській обл. У 1948 р. заслана у Новосибірськ. Звільнена за амністією 8 червня 1954 р. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 21 лютого 1956 р.

ГОРОБЕЦЬ Єгор Семенович, 1894 р., Чутівський р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Чутівському р-ні. Селянин-одноосібник. Заарештований 31 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 18 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13, 7-58 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 1 березня 1930 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 вересня 1989 р.

ГОРОБЕЦЬ Захар Григорович, 1889 р., с. Базилівщина Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Базилівщина. Табельник колгоспу. Заарештований 31 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. за ст. 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3–4 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ГОРОБЕЦЬ Іван Кирилович, 1902 р., с. Попове Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Бухгалтер галантерейно-штампувальної фабрики. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 6 листопада 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 16 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 грудня 1989 р.

ГОРОБЕЦЬ Микола Ілліч, 1908 р., с. Коломак Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Коломак. Помічник машиніста елеватора. Заарештований 6 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 3 лютого 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом УРСР 25 березня 1960 р.

ГОРОБЕЦЬ Микола Максимович, 1897 р., с. Матвіївка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Матвіївка. Колгоспник. Заарештований 6 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 лютого 1958 р.

ГОРОБЕЦЬ Микола Маркович, 1890 р., с. Шилівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у Семенівському р-ні Полтавської обл. Працівник артілі. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР Хабаровського краю (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 листопада 1989 р.

ГОРОБЕЦЬ Михайло Іванович, 1896 р., с. Яреськи Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Яреськи. Колгоспник. Заарештований 5 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р.

за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення. Реабілітований Полтавським обласним судом 31 січня 1962 р.

ГОРОБЕЦЬ Михайло Омелянович, 1910 р., с. Федунка Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта не вказана. Проживав у с. Федунка. Ремонтний майстер залізничної станції. Заарештований 30 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 15 березня 1945 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 31 липня 1961 р.

ГОРОБЕЦЬ Наталія Григорівна, 1906 р., с. Іванівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Коломак Решетилівського р-ну Полтавської обл. Колгоспниця. Заарештована 6 жовтня 1943 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 3 лютого 1944 р. за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітована Верховним Судом УРСР 25 березня 1960 р.

ГОРОБЕЦЬ Павло Петрович, 1896 р., с. Яреськи Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Майстер заводу. Заарештований 6 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 5 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 серпня 1958 р.

ГОРОБЕЦЬ Павло Петрович, 1894 р., с. Остап'є Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Остап'є. Колгоспник. Заарештований 6 липня 1941 р. Засуджений не був. Застрелений при спробі втечі 15 серпня 1941 р. Реабілітований Генеральною прокуратурою Російської Федерації 4 грудня 1992 р.

ГОРОБЕЦЬ Пантелеймон Артемович, 1899 р., с. Шилівка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шилівка. Колгоспник. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 травня 1989 р.

ГОРОБЕЦЬ Петро Полікарпович, 1897 р., с. Базилівщина Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Базилівщина. Колгоспник. Заарештований 29 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 квітня 1989 р.

ГОРОБЕЦЬ Порфирій Мусійович, 1892 р., м. Лохвиця Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лохвиця. Завгосп лікарні. Заарештований 25 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 19 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

ГОРОБЕЦЬ Сава Миколайович, 1881 р., с. Ярмаки Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ярмаки. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 червня 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 21 лютого 1932 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1990 р.

ГОРОБЕЦЬ Степан Ісидорович, 1894 р., с. Юсківці Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у с. Юсківці. Завідувач бази райспоживспілки. Заарештований 5 червня 1938 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 28 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-8, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 25 листопада 1938 р. у м. Харків. Реабілітований Верховним Судом СРСР 8 травня 1958 р.

ГОРОБЕЦЬ Степан Микитович, 1896 р., м. Лохвиця Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лохвиця. Сторож міськвно. Заарештований 4 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 31 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 жовтня 1956 р.

ГОРОБЕЦЬ Тимофій Олексійович, 1883 р., с. Горобці Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Горобці. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 березня 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 лютого 1990 р.

ГОРОБЕЦЬ Яків Кириллович, 1907 р., с. Краснюки Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у

с. Краснюки. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 7 травня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 липня 1932 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Заарештований вдруге 11 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 19 серпня 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 27 серпня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 березня 1989 р. та 8 травня 1990 р.

ГОРОБІЙ Андрій Филимонович, 1907 р., с. Шилівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Степухи Зіньківського р-ну. Колгоспник. Заарештований 7 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 жовтня 1963 р.

ГОРОБІЙ Трохим Филимонович, 1904 р., с. Шилівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шилівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 1 серпня 1932 р. за ст.ст. 54-2, 54-8, 54-11, 56-17 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 листопада 1989 р.

ГОРОВИЦЬКИЙ Данило Никифорович, 1890 р., м. Бабин Іллінецького р-ну Вінницької обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у смт Козельщина Полтавської обл. Службовець організації. Заарештований 26 липня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 14 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 червня 1991 р.

ГОРОДЕЦЬКИЙ Андрій Іванович, 1884 р., с. Федорівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мала Рудка Диканського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 червня 1927 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 16 вересня 1927 р. (стаття КК не вказана) за утворення контрреволюційних угрупувань до 3 років заслання у Північний край. Звільнений 30 січня 1930 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 грудня 1994 р.

ГОРОДЕЦЬКИЙ Франц Йосипович, 1913 р., с. Майдан-Вербецький Летичівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Драбів Черкаської обл. Колгоспник. Заарештований 29 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-10, 54-11 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 березня 1959 р.

ГОРОДЕЦЬКИЙ Яків Іванович, 1900 р., с. Ландарі Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ландарі. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 4 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 травня 1995 р.

ГОРОДИНСЬКИЙ Григорій Якович, 1882 р., с. Майбородівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Архіваріус міжрайторгу. Заарештований 18 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 30 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 листопада 1957 р.

ГОРОДИЩЕНКО Максим Самсонович, 1897 р., с. Засулля Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Засулля. Завідувач складу сільгосппостачу. Заарештований 3 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 березня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 6 травня 1960 р.

ГОРОДНИЦЬКА Ольга Петрівна, 1918 р., с. Василівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Горбанівка Полтавського р-ну. Колгоспниця. Заарештована не була. 3 березня 1945 р. взята підписка про невиїзд. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 жовтня 1945 р. (стаття КК не вказана) як член сім'ї зрадника Батьківщини до 5 років заслання у Казахстан. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 28 серпня 1989 р.

ГОРОДНИЦЬКИЙ Андрій Васильович, 1904 р., с. Ландарі Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Покрівельник бавовнопрядильного комбінату. Заарештований 25 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 серпня 1989 р.

ГОРОДНИЦЬКИЙ Яків Іванович, 1900 р., с. Ландарі Дикапського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник міськкомгоспу. Заарештований 7 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 16 травня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 травня 1989 р.

ГОРОДНИЧЕНКО Гаврило Якович, 1888 р., м. Зіньків Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Зіньків. Коваль колгоспу. Заарештований 27 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 30 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 травня 1959 р.

ГОРОДНИЧЕНКО Дмитро Євтихійович, 1900 р., м. Зіньків Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Зіньків. Секретар райфінвідділу. Заарештований 26 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 8 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 2 листопада 1955 р.

ГОРОДНИЧЕНКО Зінаїда Степанівна, 1892 р., м. Полтава, українка, із робітників, освіта не вказана. Проживала у м. Баку (Азербайджан). Домогосподарка. Заарештована 10 вересня 1948 р. Засуджена Особливою нарадою при МДБ СРСР 30 грудня 1948 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбувала у таборах НКВС СРСР м. Караганда (Казахстан). Звільнена 15 грудня 1954 р. за хворобою. Реабілітована Верховним Судом СРСР 3 листопада 1956 р.

ГОРОДНИЧЕНКО Ольга Федосіївна, 1917 р., м. Полтава, українка, із робітників, освіта початкова. Проживала у м. Баку (Азербайджан). Робітниця карамельної фабрики. Заарештована 16 серпня 1948 р. Засуджена Особливою нарадою при МДБ СРСР 30 грудня 1948 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбувала у таборах НКВС СРСР м. Караганда (Казахстан) до листопада 1956 р. Звільнена за інвалідністю. Реабілітована Верховним Судом СРСР 3 листопада 1956 р.

ГОРОДНИЧЕНКО Федосій Прокопович, 1883 р., с. Надержинщина Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Баку (Азербайджан). Нормувальник плавмайстерні Каспійської військової флотилії. Заарештований 16 серпня 1948 р. Засуджений Особливою нарадою при МДБ СРСР 30 грудня 1948 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення. Реабілітований Верховним Судом СРСР 3 листопада 1956 р.

ГОРОДНИЧИЙ Никифор Данилович, 1902 р., смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 16 січня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом кавалерійського корпусу 17 січня 1942 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 18 січня 1942 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1994 р.

ГОРОДНИЧИЙ Степан Якович, 1880 р., с. Тахтаулове Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тахтаулове. Робітник установи. Заарештований 11 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 31 липня 1957 р.

ГОРОДНІЧЕНКО Петро Якович, 1890 р., м. Зіньків Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Зіньків. Бухгалтер артілі. Заарештований 2 лютого 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 10 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1990 р.

ГОРОДЧАНИН Дмитро Никифорович, 1880 р., с. Сердюки Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 травня 1920 р. Засуджений Полтавською ГубНК 22 червня 1920 р. до розстрілу. Вирок виконано 25–26 червня 1920 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 червня 1994 р.

ГОРОДЧАНИН Семен Захарович, 1910 р., с. Мачухи Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мачухи. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 25 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 лютого 1990 р.

ГОРОДЧАНІН Іван Григорович, 1913 р., с. Калашники Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Калашники. Без певних занять. Заарештований 16 грудня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1990 р.

ГОРОДЧАНІН Хрисанф Тарасович, 1877 р., с. Супрунівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Супрунівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 22 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 4 березня 1930 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 вересня 1989 р.

ГОРОДЧАНІН-ГОРЯНОВ Андрій Олексійович, 1893 р., с. Абазівка Полтавського р-ну Полтавської обл., росіянин, із селян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Службовець установи. Заарештований 1 березня 1921 р. Засуджений Полтавською ГубНК 18 липня 1921 р. (стаття КК не вказана) за службу у реакційних військах, приховування офіцерського звання, проживання під чужим прізвищем до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 жовтня 1995 р.

ГОРОДЬКО Іван Нестерович, 1895 р., с. Рашівка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Гадяч Полтавської обл. Торговельний інструктор. Заарештований 28 липня 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 21 лютого 1932 р. за ст. 54-12 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 грудня 1989 р.

ГОРОПОВИЧ Яків Терентійович, 1869 р., с. Перервинці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Дрижина Гребля Кобеляцького р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований 12 березня 1929 р. Засуджений вперше Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 12 травня 1929 р. за ст.ст. 58-13, 58-10 КК РСФРР до 3 років заслання у Сибір. Вдруге засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 23 травня 1932 р. за ст.ст. 58-10, 58-13 КК РСФРР до позбавлення права проживати у 12 населених пунктах Уральської обл. з прикріпленням до певного місця проживання терміном на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 січня 1990 р.

ГОРОХ Павло Васильович, 1888 р., с. Грякове Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Дондасівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 лютого 1960 р.

ГОРОХНО Федір Кузьмич, 1891 р., с. Головки Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Головки. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 1 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 березня 1989 р.

ГОРОХОВАТСЬКИЙ Борис Федорович, 1893 р., с. Митрофанівка Херсонської обл., українець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Викладач педтехнікуму. Заарештований 9 вересня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 січня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 липня 1995 р.

ГОРОШКО Василь Савич, 1879 р., м. Лохвиця Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лохвиця. Член церковної ради громади УАПЦ при Іванівській церкві м. Лохвиця. Заарештований 19 грудня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 19 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років заслання до Казахстану. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 вересня 1989 р.

ГОРОШКО Григорій Васильович, 1903 р., с. Кустолове Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кустолове. Колгоспник. Заарештований 10 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 січня 1959 р.

ГОРОШКО Кирило Григорович, 1908 р., с. Мала Перещепина Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Верхнє Болото Новосанжарського р-ну. Колгоспник. Заарештований 16 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст.ст. 54-10, 170 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Далекосхідних таборах НКВС СРСР. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 червня 1958 р.

ГОРОШКО Макар Карпович, 1888 р., с. Кустолове Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Решетники Новосанжарського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 березня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 22 квітня 1931 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК

УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1990 р.

ГОРОШКО Максим Іванович, 1906 р., м. Лохвиця Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лохвиця. Столяр. Заарештований 2 липня 1941 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 25 серпня 1941 р. за ст. 54-8 КК УРСР до розстрілу. За постановою Верховного Суду СРСР 25 березня 1945 р. розстріл замінено на 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом СРСР 23 січня 1963 р.

ГОРОШКО Яків Петрович, 1899 р., м. Лохвиця Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лохвиця. Рахівник СШ № 3. Заарештований 12 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 31 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 жовтня 1956 р.

ГОРПИНКО Іван Якович, 1908 р., с. Погреби Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Погреби. Тракторист МТС. Заарештований 27 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1989 р.

ГОРПИНКО Петро Якович, 1871 р., с. Погреби Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Погреби. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 28 лютого 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

ГОРПИНЮК Василь Онуфрійович, 1902 р., с. Ярославичі Зборівського р-ну Тернопільської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Карлівка Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 3 березня 1940 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 серпня 1940 р. (стаття КК не вказана) «як соціально небезпечний елемент» до 5 років позбавлення волі. Звільнений з табору 1 вересня 1941 р., направлений на поселення у Комі АРСР. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1990 р.

ГОРСЬКИЙ Олександр Тимофійович, 1882 р., с. Лисов Хелмського воєводства (Польща), росіянин, із духовенства, освіта вища. Проживав у м. Вінниця. Службовець підприємства. Заарештований 9 грудня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 18 червня 1931 р. за ст.ст. 54-7, 54-11 КК УСРР до 6 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ГОРУЛЬКО Григорій Андрійович, 1903 р., с. Пустовари Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Пустовари. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 серпня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 16 листопада 1930 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 жовтня 1989 р.

ГОРУЛЬКО Митрофан Тимофійович, 1906 р., с. Шкурупіївка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шкурупіївка. Без певних занять. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 жовтня 1989 р.

ГОРУЛЬКО Петро Демидович, 1880 р., с. Шкурупії Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Решетилівка Полтавської обл. Робітник підприємства. Заарештований 27 лютого 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 29 червня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1995 р.

ГОРУЛЬКО Петро Трохимович, 1886 р., с. Шкурупії Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шкурупії. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 серпня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 4 листопада 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 серпня 1989 р.

ГОРУЛЬКО Сергій Федорович, 1896 р., с. Білоконі Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Білоконі. Колгоспник. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 3 листопада 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 травня 1963 р.

ГОРУЛЬКО Федір Федорович, 1885 р., с. Шкурупіївка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Лутовинівка Козельщинського р-ну Полтавської обл. Агроном. Заарештований 7 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 31 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 листопада 1957 р.

ГОРУН Іван Платонович, 1913 р., с. Вілька-Підгороднянська Любомльського р-ну Волинської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Мобілізований до лав Червоної Армії. Заарештований 12 березня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом м. Серпухов Московської обл. 29 березня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до розстрілу. За постановою військового трибуналу Московського ВО 19 квітня 1942 р. розстріл замінено на 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Воркутинських таборах НКВС СРСР. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 грудня 1997 р.

ГОРЧАКОВ Олександр Костянтинович, 1908 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Робітник заводу. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Звільнений 30 листопада 1943 р. достроково. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 29 червня 1962 р.

ГОРЧИНСЬКА Павлина Іванівна, 1903 р., с. Вербородинці Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл., полька, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Войнівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспниця. Заарештована 10 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. за ст. 54-12 КК УРСР до 5 років заслання у Казахстан. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 19 квітня 1989 р.

ГОРЧИНСЬКИЙ Антон Мар'янович, 1901 р., с. Самчики Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Войнівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 23 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 грудня 1958 р.

ГОРЧИНСЬКИЙ Йосип Іванович, 1894 р., с. Свідники Люблінського воєводства (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Чайківщина Оржицького р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 7 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 8 лютого 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 22 березня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 вересня 1989 р.

ГОРЧИНСЬКИЙ Марсель Мартинович, 1890 р., с. Тарново Слупського воєводства (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кустолове Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р.

ГОРЧИЦЯ (ГОРЧИЦ) Войцех Йосипович, 1888 р., с. Гречана Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кошманівка Машівського р-ну Полтавської обл. Робітник МТС. Заарештований 28 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-9, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

ГОРЬОВИЙ Євтихій Микитович, 1886 р., с. Михайлівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлівка. Колгоспник. Заарештований 5 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 23 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

ГОРЬОВИЙ Іван Кирилович, 1897 р., Великобагачанський р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ялосовецьке Хорольського р-ну Полтавської обл. Працівник радгоспу. Заарештований 4 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. (стаття КК не вказана) за ухилення від виселення до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Бурятсько-Монгольській АРСР (Російська Федерація). Звільнений 6 липня 1943 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 березня 1964 р.

ГОРЯН Олександр Кіндратович, 1883 р., с. Микільське Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Микільське. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 21 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 квітня

1931 р. за ст.ст. 54-13, 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Заарештований вдруге 9 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. (стаття КК не вказана) за антирадянську агітацію до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1990 р. та 11 жовтня 1994 р.

ГОРЯЧУН Андрій Тимофійович, 1886 р., с. Григорівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Григорівка. Колгоспник. Заарештований 16 травня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 25 липня 1945 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 вересня 1991 р.

ГОРЯЧУН Володимир Єфремович, 1927 р., с. Харенки Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Військовослужбовець. Заарештований 23 березня 1950 р. Засуджений Військовим трибуналом в/ч 39199 8 серпня 1950 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. За постановою Верховного Суду СРСР 17 серпня 1955 р. термін покарання зменшено до 5 років. Термін покарання відбував у Чаун-Чукотському таборі НКВС СРСР Магаданської обл. (Російська Федерація). Звільнений за амністією. Реабілітований Верховним Судом СРСР 5 серпня 1964 р.

ГОРЯЧУН Григорій Каленикович, 1884 р., с. Великі Будища Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Будища. Коваль. Заарештований 2 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 5 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 вересня 1989 р.

ГОРЯЧУН Григорій Федорович, 1886 р., с. Піски Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Піски. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 вересня 1989 р.

ГОРЯЧУН Іван Кузьмич, 1898 р., с. Григорівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Григорівка. Голова колгоспу. Заарештований 24 червня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 26 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 квітня 1989 р.

ГОРЯЧУН Степан Гнатович (Агафійович), 1895 р., с. Великі Будища Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Будища. Начальник відділення зв'язку. Заарештований 24 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у м. Свободний Амурської обл. (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 жовтня 1989 р.

ГОСЛІНСЬКИЙ Донат Йосафатович, 1882 р., м. Житомир, поляк, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Лохвиця Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 10 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при УНКВС Полтавської обл. 8 лютого 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 28 березня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 вересня 1989 р.

ГОСПОДИНЬКО Василь Євстафійович, 1879 р., м. Хорол Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Інспектор по розшуку вантажів. Заарештований 22 жовтня 1937 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 23 липня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом СРСР 1 листопада 1967 р.

ГОСТЕЦЬКИЙ Франц Теофілович, 1883 р., м. Спрацьк (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник пристані. Заарештований 21 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 вересня 1989 р.

ГОСТРИЙ Пантелеймон Климович, 1886 р., с. Капустинці Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Цимбалове Гадяцького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 березня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 13 травня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 травня 1995 р.

ГОТ Генріх Йосипович, 1896 р., м. Яблонец (Чехія), чех, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дібрівка Миргородського р-ну Полтавської обл. Робітник конезаводу. Заарештований 9 липня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 травня 1940 р. (стаття КК не вказана) за антирадянську діяльність до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1989 р.

ГОТЛІБ Павло Аркадійович, 1896 р., с. Великі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., єврей, із службовців, освіта вища медична. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Лікар санстанції. Заарештований 28 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 17 квітня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 12 лютого 1957 р.

ГОФМАН Георгій Альфредович, 1896 р., м. Прилуки Чернігівської обл., німець, про соціальне походження відомостей немає, освіта неповна середня. Проживав у м. Полтава. Робітник підприємства. Заарештований 14 січня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 15 червня 1937 р. за ст.ст. 54-8, 54-9, 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 13 квітня 1993 р.

ГОФМАН Елеонора Георгіївна, 1878 р., м. Полтава, німкеня, із службовців, освіта середня. Проживала у м. Полтава. Службовець установи. Заарештована 7 березня 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 травня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 31 липня 1989 р.

ГОФМАН Іполит Юрійович, 1893 р., с. Юрки Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Юрки. Колгоспник. Заарештований 19 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 28 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 квітня 1957 р.

ГОФМАН Олександра Юріївна, 1884 р., с. Юрки Козельщинського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта середня. Проживала у с. Юрки. Без певних занять. Заарештована 25 квітня 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 1 липня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 5 років заслання у Новосибірську обл. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 2 серпня 1989 р.

ГОФНЕР Гіларій Іванович, 1889 р., с. Ладиженка Уманського р-ну Черкаської обл., німець, із селян, освіта не вказана. Проживав у м. Лохвиця Полтавської обл. Службовець заводу. Заарештований 10 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 5 травня 1959 р.

ГОФФ-ОДАРЕНКО Дора Михайлівна, 1906 р., м. Карлівка Полтавської обл., українка, із службовців, освіта середня медична. Проживала у м. Карлівка. Фельдшер-акушер. Заарештована 13 червня 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 грудня 1944 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Термін покарання відбувала у Чорногорських таборах НКВС СРСР. Реабілітована Полтавським обласним судом 20 вересня 1962 р.

ГОХЕЙМ-ЛЮБОМИРСЬКИЙ Володимир Михайлович, 1868 р., м. Санкт-Петербург (Російська Федерація), єврей, із службовців, освіта початкова. Проживав у с. Веселий Поділ Семенівського р-ну Полтавської обл. Службовець школи. Заарештований 15 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 8 жовтня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 13 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 липня 1990 р.

ГОЦ (ГОЦИК) Полікарп Тимофійович, 1885 р., с. Кременчуки Красилівського р-ну Хмельницької обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Кишеньки Кобеляцького р-ну Полтавської обл. Лісничий. Заарештований 30 вересня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 49-го стрілецького корпусу 10 жовтня 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 березня 1995 р.

ГОШЕВСЬКИЙ Аполлінарій Іполитович, 1891 р., с. Котовік (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Поділ Великобагачанського р-ну Полтавської обл. Робітник залізниці. Заарештований 2 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 вересня 1989 р.

ГОШКО Зіновій Миколайович, 1910 р., с. Великі Кринки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Великі Кринки. Тракторист. Заарештований 20 березня 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 14 липня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1995 р.

ГОШКО Сава Петрович, 1895 р., с. Черевки Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Черевки. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 грудня

1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 січня 1931 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1990 р.

ГОШКО Федір Якович, 1905 р., с. Опришки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена вища. Проживав у с. Горки (Білорусія). Студент геодезичного інституту. Заарештований 4 березня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 8 травня 1933 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 жовтня 1989 р.

ГОШКО Яків Іванович, 1902 р., с. Шевченки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шевченки. Колгоспник. Заарештований 1 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 грудня 1960 р.

ГОШКОДЕРЯ Федір Якович, 1908 р., с. Великоселецьке Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великоселецьке. Колгоспник. Заарештований 16 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР Приморського краю (Російська Федерація). Звільнений 19 вересня 1945 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 грудня 1968 р.

ГРАБ Андрій Васильович, 1893 р., с. Савинці Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Савинці. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 10 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 вересня 1989 р.

ГРАБ Іван Матвійович, 1871 р., с. Полузір'я Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Григорівка Машівського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 1 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

ГРАБ Кирило Трохимович, 1907 р., с. Савинці Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Савинці. Без певних занять. Заарештований 24 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 серпня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 вересня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 листопада 1989 р.

ГРАБ Корній Миколайович, 1891 р., смт Берегомет Вижницького р-ну Чернівецької обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Робітник підприємства. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 листопада 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 13 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1989 р.

ГРАБ Степан Якович, 1913 р., с. Михайлики Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлики. Колгоспник. Заарештований 29 травня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 20 січня 1933 р. за ст. 56-17 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

ГРАБ Федір Іванович, 1892 р., с. Савинці Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Грабів Оржицького р-ну. Робітник радгоспу. Заарештований 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 2 жовтня 1959 р.

ГРАБ Яків Іванович, 1879 р., с. Круподеринці Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Білоусівка Драбівського р-ну Черкаської обл. Робітник торфопідприємства. Заарештований 21 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 жовтня 1958 р.

ГРАБАР Василь Григорович, 1904 р., с. Лука Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лука. Колгоспник. Заарештований 22 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 19 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

ГРАБИНА Володимир Іванович, 1889 р., с. Сокілка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у

с. Сокілка. Колгоспник. Заарештований 31 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 16 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ГРАБИНСЬКИЙ Володимир Іларіонович, 1909 р., с. Татар'є Гродненської обл. (Білорусь), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник фабрики. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 вересня 1989 р.

ГРАБКО Костянтин Павлович, 1896 р., с. Лушники Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лушники. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 січня 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 7 травня 1931 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 січня 1990 р.

ГРАБКО Сава Гнатович, 1888 р., с. Кишеньки Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Деменки Кобеляцького р-ну. Службовець радгоспу. Заарештований 2 липня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 25 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 січня 1990 р.

ГРАБКОВСЬКИЙ Рафаїл Костянтинович, 1885 р., м. Гомель (Білорусь), поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Залізничник. Заарештований 3 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 березня 1957 р.

ГРАБОВСЬКА Ганна Григорівна, 1892 р., с. Нижні Млини Полтавського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Нижні Млини. Домогосподарка. Заарештована 20 січня 1944 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 17 квітня 1944 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-10 ч. 2 КК УРСР до 20 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Звільнена за хворобою. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 30 листопада 1954 р.

ГРАБОВСЬКА Ганна Іванівна, 1892 р., с. Гречана Хмельницької обл., полька, із селян, неписьменна. Проживала у с. Дондасівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Домогосподарка. Заарештована 16 серпня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 1 грудня 1937 р. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1989 р.

ГРАБОВСЬКА Марія Андріївна, 1877 р., с. Гречана Хмельницької обл., полька, із селян, неписьменна. Проживала на х. Захлюпанка Карлівського р-ну Полтавської обл. Домогосподарка. Заарештована 14 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 19 грудня 1937 р. Реабілітована Верховним Судом УРСР 14 жовтня 1959 р.

ГРАБОВСЬКИЙ Володимир Микитович, 1900 р., с. Омельник Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник комунгоспу. Заарештований 26 листопада 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 4 лютого 1930 р. за ст. 54-4 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 15 лютого 1930 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 липня 1990 р.

ГРАБОВСЬКИЙ Григорій Михайлович, 1881 р., с. Сари Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта середня духовна. Проживав у с. Піски Лохвицького р-ну Полтавської обл. Робітник цукрозаводу. Заарештований 30 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ГРАБОВСЬКИЙ Іван Костянтинович, 1894 р., м. Сміла Черкаської обл., українець, із міщан, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Директор організації. Заарештований 21 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-6, 54-9 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 14 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 березня 1957 р.

ГРАБОВСЬКИЙ Людвіг Йосипович, 1913 р., с. Гречана Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Полтава. Службовець артілі. Заарештований 13 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 1 грудня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 жовтня 1958 р.

ГРАБОВСЬКИЙ Микита Купріянович, 1871 р., с. Омельник Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Службовець артілі. Заарештований 23 серпня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 грудня 1941 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 березня 1990 р.

ГРАБОВСЬКИЙ Никодим Петрович, 1879 р., с. Гречана Хмельницької обл., поляк, із селян, неписьменний. Проживав на х. Захлюпанка Карлівського р-ну Полтавської обл. Робітник цукрозаводу. Заарештований 23 липня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 31 серпня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 3 вересня 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 26 червня 1959 р.

ГРАБСЬКИЙ Григорій Михайлович, 1899 р., с. Сухорабівка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Вчитель школи. Заарештований 20 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 30 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 листопада 1957 р.

ГРАДОСЕЛЬСЬКИЙ Олексій Михайлович, 1895 р., Скадовський р-н Херсонської обл., українець, із духовенства, освіта неповна середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 12 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 24 вересня 1957 р.

ГРАМОСТИКА Григорій Петрович, 1903 р., с. Гнилиця Яготинського р-ну Київської обл., українець, із селян, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Київ. Партпрацівник. Заарештований 5 березня 1933 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 31 липня 1933 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1989 р.

ГРАНАС Меєр Пинхусович, 1906 р., м. Здунська-Воля (Польща), єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник майстерні. Заарештований 25 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 грудня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 14 грудня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 15 листопада 1957 р.

ГРАНАТОВ Володимир Михайлович, 1912 р., м. Зіньків Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Службовець установи. Заарештований 13 жовтня 1943 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 1 липня 1944 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-1 «а» КК УРСР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 серпня 1989 р.

ГРАНОВСЬКИЙ Андрій Васильович, 1882 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Робітник. Заарештований 13 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 серпня 1989 р.

ГРАНОВСЬКИЙ Василь Андрійович, 1876 р., с. Пащенки Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта середня. Закінчив духовну семінарію. Проживав у смт Білики Кобеляцького р-ну Полтавської обл. Священик місцевої Успенської церкви. Заарештований 26 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 грудня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 19 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 вересня 1989 р.

ГРАНЬКО Георгій Дмитрович, 1900 р., м. Полтава, українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Кустар. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29–30 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 26 жовтня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 квітня 1960 р.

ГРАНЬКО Дмитро Трохимович, 1878 р., с. Терешки Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Терешки. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 8 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1990 р.

ГРАУДЕНЦ Самійло Хаїмович, 1898 р., с. Добра Лодзинського воєводства (Польща), єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник артілі. Заарештований 8 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 6 вересня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією осо-

бистого майна. Вирок виконано 11 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 10 жовтня 1958 р.

ГРАЧКОВСЬКИЙ Олександр Володимирович, 1878 р., с. Скуляни Білецького р-ну (Молдова), росіянин, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Службовець установи. Заарештований 26 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 3 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ГРАЩЕНКО Микола Данилович, 1916 р., с. Гаврилівка Дружківського р-ну Донецької обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Червоноармієць. Заарештований 8 червня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Московського ВО 7 серпня 1942 р. за ст.ст. 58-1 «б», 58-10 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 червня 1997 р.

ГРЕБЕЛЬНИЙ Костянтин Петрович, 1881 р., с. Радивонівка Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Радивонівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 червня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 1 жовтня 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1994 р.

ГРЕБЕНИК Карпо Спиридонович, 1892 р., с. Попівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Попівка. Службовець установи. Заарештований 13 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 20 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 30 червня 1959 р.

ГРЕБЕННИК Костянтин Григорович, 1878 р., смт Котельва Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Котельва. Колгоспник. Заарештований 22 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 16 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 квітня 1989 р.

ГРЕБЕННИК Лука Матвійович, 1893 р., с. Нова Кочубеївка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Смоленськ (Російська Федерація). Начальник фінвідділу штабу Білоруського ВО. Заарештований 26 липня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 22 листопада 1937 р. за ст.ст. 58-7, 58-8, 58-11 КК РРФСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 листопада 1937 р. у м. Смоленськ (Російська Федерація). Реабілітований Верховним Судом СРСР 7 грудня 1957 р.

ГРЕБЕНЧЕНКО Микола Андрійович, 1919 р., с. Кияшківське Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Мобілізований до РА. Молодший командир. Заарештований 29 жовтня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом 33-го стрілецького трансільванського корпусу 19 січня 1946 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 листопада 1994 р.

ГРЕБЕНЧУК Михайло Опанасович, 1902 р., с. Губське Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гінці Лубенського р-ну. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1989 р.

ГРЕБЕНЮК Антон Самійлович, 1897 р., с. Селещина Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна. Проживав у смт Нові Санжари Полтавської обл. Агроном. Заарештований 18 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 19 березня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 14 лютого 1958 р.

ГРЕБЕНЮК Єфросинія Іванівна, 1915 р., с. Романки Шишацького р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта не вказана. Проживала у с. Романки. Колгоспниця. Заарештована 28 лютого 1945 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 липня 1945 р. (стаття КК не вказана) як член сім'ї зрадника Батьківщини до 5 років заслання у Казахстан з конфіскацією майна. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 25 вересня 1989 р.

ГРЕБЕНЮК Порфирій Федорович, 1884 р., с. Багни Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рокитне Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Робітник радгоспу. Заарештований 13 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 квітня 1992 р.

ГРЕБЕНЮК Семен Васильович, 1891 р., с. Базилівщина Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Алаверди (Вірменія). Службовець комбінату. Заарештований 27 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11, 54-17 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 5 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 8 жовтня 1957 р.

ГРЕБЕНЮК Яків Іванович, 1906 р., с. Багни Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Мобілізований до РА. Червоноармієць. Заарештований 25 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 1-го гвардійського запасного СБ МВО 6 грудня 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1994 р.

ГРЕБЕНЯК (ГРЕБЕНЮК) Тимофій Андрійович, 1883 р., с. Ковердина Балка Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ковердина Балка. Колгоспник. Заарештований 4 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

ГРЕБЕЦЬ Данило Панасович, 1910 р., с. Старицьківка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Військовослужбовець. Заарештований 13 лютого 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 10 липня 1945 р. за ст. 54-10 ч. 1 «а» КК УРСР до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР м. Воркута (Російська Федерація). Реабілітований Військовим трибуналом КВО 18 лютого 1955 р.

ГРЕБІННИК Надія Антонівна, 1905 р., с. Зачепилівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Зачепилівка. Селянка-одноосібниця. На підписці про невиїзд з 23 березня 1930 р. Засуджена Полтавським окружним судом 29 травня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 56-16 «а» КК УСРР до 2 років позбавлення волі умовно. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1995 р.

ГРЕБІННИК Борис Карпович, 1923 р., с. Попівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Ленінград (Російська Федерація). Учень школи ВПО НКВС. Заарештований 30 жовтня 1940 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 28 березня 1941 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 7 червня 1992 р.

ГРЕБІННИК Григорій Свиридович, 1891 р., с. Попівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Попівка. Без певних занять. Заарештований 22 жовтня 1940 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 28 березня 1941 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Верховним Судом України 28 серпня 1992 р.

ГРЕБІННИК Леонід Карпович, 1921 р., с. Попівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Донецьк. Шахтар. Заарештований 22 жовтня 1940 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 28 березня 1941 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна; 8 травня 1941 р. вирок змінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом України 28 серпня 1992 р.

ГРЕБІНЧЕНКО Олексій Леонтійович, 1919 р., с. Харківці Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 2 листопада 1940 р. Засуджений Військовим трибуналом 7-го стрілецького корпусу 11 січня 1941 р. за ст. 58-10 КК РРФСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 липня 1997 р.

ГРЕЙБА Никодим Романович, 1885 р., смт Котельва Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Котельва. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 січня 1930 р. за ст.ст. 58-10, 58-13 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 вересня 1989 р.

ГРЕЙС Гутман Мордохович, 1900 р., с. Сенча Лохвицького р-ну Полтавської обл., єврей, про соціальне походження та освіту відомості відсутні. Проживав у с. Сенча. Міліціонер. Заарештований 2 березня 1919 р. Засуджений Лохвицькою повітовою НК (дата засудження та стаття КК не вказані) за антирадянські дії до розстрілу. Вирок виконано у 1919 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 лютого 1995 р.

ГРЕК Марія Василівна, 1877 р., с. Мачухи Полтавського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Пенсіонерка. Заарештована 22 квітня 1941 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 8 вересня 1941 р. (стаття КК не вказана) «як соціально

небезпечний елемент» до 5 років заслання у Казахстан. Реабілітована Полтавським обласним судом 29 грудня 1960 р.

ГРЕКОВ Тимофій Лук'янович, 1889 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Робітник заводу. Заарештований 8 серпня 1940 р. Засуджений Полтавським обласним судом 29 жовтня 1940 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 31 грудня 1992 р.

ГРЕКОВА Ніна Іванівна, 1893 р., м. Полтава, українка, із службовців, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Працівник торгівлі. Заарештована 18 вересня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1989 р.

ГРЕСЕНКО-ГРЕСЬ Михайло Максимович, 1885 р., с. Стасі Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Стасі. Службовець артілі. Заарештований 24 березня 1933 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 15 червня 1933 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 травня 1960 р.

ГРЕСЬ Володимир Васильович, 1894 р., смт Чорнухи Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Радивонівка Великобагачанського р-ну Полтавської обл. Вчитель школи. Заарештований 11 січня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 15 квітня 1929 р. за ст.ст. 39-2, 58-2, 58-11 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 вересня 1989 р.

ГРЕСЬ Олександр Миронович, 1907 р., с. Водолагівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Городище Павлоградського р-ну Дніпропетровської обл. Без певних занять. Заарештований 27 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 грудня 1960 р.

ГРЕСЬ Павло Іванович, 1872 р., с. Івонченці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Івонченці. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 грудня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 21 січня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1990 р.

ГРЕСЬКО Дмитро Петрович, 1887 р., смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Опішня. Службовець медзакладу. Заарештований 30 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 9 лютого 1961 р.

ГРЕЧАНИЙ Данило Іванович, 1901 р., с. Клюшниківка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Клюшниківка. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 лютого 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 22 жовтня 1931 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

ГРЕЧАНИЙ Яків Петрович, 1903 р., с. Шульги Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шульги. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 березня 1990 р.

ГРЕЧАНІВСЬКИЙ Яків Якович, 1900 р., с. Тарасівка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тарасівка. Колгоспник. Заарештований 13 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 жовтня 1958 р.

ГРЕЧАНОВСЬКИЙ Микола Петрович, 1901 р., м. Пирятин Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Пирятин. Учень учительської семінарії. Заарештований 24 липня 1921 р. Засуджений Полтавською ГубНК 20 вересня 1921 р (стаття КК не вказана) «за участь у контрреволюційній змові, організації банди, зберігання зброї та контрреволюційної літератури» до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 лютого 1994 р.

ГРЕЧАНОВСЬКИЙ Яків Якович, 1904 р., с. Тарасівка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у

с. Тарасівка. Без певних занять. Заарештований 5 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 10 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 21 вересня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1989 р.

ГРЕЧЕН Федосій Мефодійович, 1907 р., с. Гречани Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гречани. Голова колгоспу. Заарештований 15 листопада 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 7 червня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 24 травня 1961 р.

ГРЕЧЕНКО Володимир Митрофанович, 1877 р., с. Шишаки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта середня. Закінчив Полтавську духовну семінарію. Проживав у с. Мала Перещепина Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 19 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 квітня 1989 р.

ГРЕЧИН Данило Давидович, 1871 р., с. Кишеньки Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кишеньки. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 лютого 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 22 квітня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1990 р.

ГРЕЧИН Олексій Панасович, 1906 р., с. Орлик Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Орлик. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 жовтня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 4 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-12 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 15 лютого 1930 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1989 р.

ГРЕЧИН Панас Павлович, 1876 р., с. Гречани Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гречани. Колгоспник. Заарештований 10 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 1 червня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 21 лютого 1989 р.

ГРЕЧИН Пилип Петрович, 1907 р., с. Гречани Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гречани. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ УСРР 13 січня 1930 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

ГРЕЧИН Сергій Петрович, 1902 р., с. Гречани Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кишеньки Кобеляцького р-ну. Колгоспник. Заарештований 22 лютого 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 28 квітня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1990 р.

ГРЕЧИН Сергій Федорович, 1899 р., с. Дашківка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дашківка. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-12 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 15 лютого 1930 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1989 р.

ГРЕЧИНА (ГРЕЧЕН) Григорій Панасович (Опанасович), 1903 р., с. Красне Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Красне. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 жовтня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 4 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-12 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 15 лютого 1930 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1989 р.

ГРЕЧИНА Семен Петрович, 1902 р., с. Гречани Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гречани. Службовець колгоспу. Заарештований 6 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 11 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 лютого 1960 р.

ГРЕЧКА Мина Романович, 1885 р., с. Ташань Переяслав-Хмельницького р-ну Київської обл., українець, із селян освіта початкова. Проживав у с. Матвіївка Глобинського р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 1 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9

КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 листопада 1989 р.

ГРЕЧКА Олександр Павлович, 1895 р., с. Дроботи Гродненської обл. (Білорусь), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Білошапки Оржицького р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 8 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 6 жовтня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 11 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 вересня 1989 р.

ГРЕЧКА (ЯБЕР) Олена (Ліна) Євгеніївна, 1916 р., Полтавський р-н Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Робітниця заводу. Заарештована 23 серпня 1947 р. Засуджена Військовим трибуналом 3-ї ударної армії 30 жовтня 1947 р. за ст. 58-1 «а» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією особистого майна. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 10 грудня 1996 р.

ГРЕЧКА Петро Пилипович, 1905 р., с. Красна Лука Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Красна Лука. Робітник повстяної фабрики. Мобілізований до діючої армії у 1941 р. Рядовий 275-го стрілецького полку. Заарештований 31 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом Прибалтійського фронту 15 січня 1944 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом СРСР 16 березня 1961 р.

ГРЕЧКА Пилип Іванович, 1910 р., с. Мокріївка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мокріївка. Колгоспник. Заарештований 30 липня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Татарської АРСР 20 жовтня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 березня 1991 р.

ГРЕЧКА Степан Степанович, 1892 р., с. Комишня Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Комишня. Робітник райспоживспілки. Заарештований 31 жовтня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 15 січня 1945 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-11 КК УРСР до 15 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом СРСР 28 лютого 1947 р.

ГРЕЧКО Василь Васильович, 1880 р., с. Мачухи Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Курили Диканського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 10 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 56-17 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 січня 1990 р.

ГРЕЧКО Іван Іванович, 1900 р., с. Жоржівка Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник транспортної організації. Заарештований 3 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 серпня 1993 р.

ГРЕЧКО Іван Якович, 1882 р., с. Судіївка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Судіївка. Без певних занять. Заарештований 27 жовтня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 17 грудня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 серпня 1989 р.

ГРЕЧКО Михайло Захарович, 1890 р., с. Остап'є Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Службовець закладу. Заарештований 16 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 28 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 червня 1958 р.

ГРЕЧКО Пантелеймон Васильович, 1891 р., с. Судіївка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Судіївка. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 10 березня 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 січня 1990 р.

ГРЕЧКО Трохим Сильвестрович, 1897 р., с. Старицьківка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник підприємства. Заарештований 23 червня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 11 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 6 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 30 вересня 1992 р.

ГРЕЧКОСІЙ Василь Данилович, 1885 р., с. Слюзівка Семенівського р-ну Полтавської обл.,

українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Слюзівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 24 березня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 червня 1990 р.

ГРЕЧКОСІЙ Дмитро Антонович, 1880 р., с. Слюзівка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бугаївка Глобинського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 лютого 1990 р.

ГРЕЧКОСІЙ Сергій Вікторович, 1885 р., м. Царичанка Дніпропетровської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Кобеляки Полтавської обл. Працівник установи. Заарештований 29 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 червня 1960 р.

ГРЕЧУК Аристарх Якович, 1881 р., с. Верхня Мануйлівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Службовець будівельної організації. Заарештований 6 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 серпня 1958 р.

ГРЕЧУХА Андрій Матвійович, 1905 р., с. Кирякове Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кирякове. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 січня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 7 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-10, 7-58 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

ГРЕЧУХА Антон Трохимович, 1895 р., с. Михайлики Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіти не мав. Проживав у с. Михайлики. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

ГРЖЕБІНСЬКИЙ Антон Блажевич, 1891 р., м. Любар Житомирської обл., поляк, із міщан, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник фабрики. Заарештований 27 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок не виконано, помер 6 січня 1939 р. у в'язниці м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 травня 1989 р.

ГРИБ Іван Петрович, 1887 р., с. Демидівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Демидівка. Колгоспник. Вперше заарештований 7 квітня 1935 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 31 серпня 1935 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Звільнений 12 листопада 1938 р. Вдруге заарештований 1 липня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 13 липня 1941 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 56-20 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 1 серпня 1941 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р. та Полтавським обласним судом 22 березня 1991 р.

ГРИБ Іван Трохимович, 1891 р., с. Березівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Березівка. Рід занять не вказаний. Заарештований 24 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 13 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 лютого 1990 р.

ГРИБ Трохим Харлампійович, 1896 р., с. Рунівщина Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Електрик. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 19 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 5 липня 1958 р.

ГРИБ Харлампій Семенович, 1872 р., с. Рунівщина Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Рунівщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 31 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 січня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 травня 1995 р.

ГРИБОВА (ГРИБ) Валентина Олександрівна, 1897 р., с. Лисково Гродненської обл. (Білорусь), білоруска, із службовців, освіта неповна середня. Проживала у м. Лубни Полтавської обл. Працівниця

медзакладу. Заарештована 2 вересня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 жовтня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 19 липня 1989 р.

ГРИГА Дмитро Степанович, 1890 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Завідувач дитбудинку. Заарештований 4 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 листопада 1988 р.

ГРИГА Степан Степанович, 1893 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник спорттовариства. Заарештований вперше 17 жовтня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 5 лютого 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Заарештований вдруге 5 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 27 березня 1944 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом УРСР 4 грудня 1957 р. та 10 листопада 1989 р.

ГРИГОР Андрій Дмитрович, 1896 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Робітник артілі. Заарештований 8 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 30 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 листопада 1957 р.

ГРИГОР Григорій Олександрович, 1895 р., с. Лихачівка Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лихачівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 16 грудня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 січня 1990 р.

ГРИГОР Іван Мойсейович, 1904 р., с. Кам'яні Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бурундай Кименського р-ну (Киргизія). Червоноармієць. Заарештований 24 травня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 213-ї стрілецької дивізії 28 вересня 1942 р. за ст. 66 ч. 2 КК Узб. РСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 жовтня 1995 р.

ГРИГОР Михайло Михайлович, 1902 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Полтава. Працівник комунгоспу. Заарештований 25 червня 1939 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 20 серпня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом СРСР 15 листопада 1972 р.

ГРИГОР Петро Архипович, 1903 р., смт Козельщина Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Службовець фабрики. Заарештований 26 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 серпня 1989 р.

ГРИГОР Сергій Іустимович, 1892 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із селян, освіта не вказана. Проживав у м. Полтава. Працівник залізниці. Заарештований 18 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 9 січня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі; 8 серпня 1931 р. вирок змінено на умовний. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ГРИГОР Степан Тихонович, 1883 р., с. Кам'яні Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кам'яні Потоки. Робітник залізниці. Заарештований 27 січня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 20 вересня 1929 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 жовтня 1957 р.

ГРИГОРАШ Василь Йосипович, 1875 р., Запорізька обл., українець, із духовенства. Проживав у с. Федіївка Решетилівського р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований 17 березня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 19 жовтня 1932 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 грудня 1989 р.

ГРИГОРЕНКО Андріян Романович, 1902 р., с. Сагайдак Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сагайдак. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 липня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 липня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 травня 1990 р.

ГРИГОРЕНКО Василь Авакумович, 1908 р., с. Кишеньки Кобеляцького р-ну Полтавської обл.,

українець, із селян, освіта середня. Мобілізований до РА. Політрук резерву. Заарештований 21 листопада 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом в/ч 1080 6 грудня 1941 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 липня 1994 р.

ГРИГОРЕНКО Гаврило Якович, 1895 р., с. Малий Бакай Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Решетилівка Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 8 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 31 січня 1962 р.

ГРИГОРЕНКО Григорій Іванович, 1894 р., м. Зіньків Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Зіньків. Працівник артілі. Заарештований 20 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 8 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 25 лютого 1946 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 2 листопада 1955 р.

ГРИГОРЕНКО Іван Опанасович, 1914 р., с. Сухорабівка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Заарештований 15 січня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 5-ї саперної армії 3 березня 1942 р. за ст. 58-12 КК РРФСР до 3 років позбавлення волі з відкладенням виконання вироку до закінчення військових дій. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 вересня 1995 р.

ГРИГОРЕНКО Іван Родіонович, 1902 р., с. Селещина Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Селещина. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 березня 1928 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 6 липня 1928 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання на Урал. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 грудня 1994 р.

ГРИГОРЕНКО Іван Федорович, 1905 р., с. Лиман Другий Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Жовтневе Решетилівського р-ну. Військовослужбовець. Заарештований 18 вересня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 27 грудня 1944 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 31 березня 1965 р.

ГРИГОРЕНКО Микита Євстафійович (Остапович), 1885 р., с. Солонці Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Солонці. Член кооп-спілки. Вперше заарештований 17 квітня 1921 р. Засуджений ВУНК 7 жовтня 1921 р. (стаття КК не вказана) за зберігання зброї та петлюрівської літератури до 5 років позбавлення волі. Після відбуття покарання проживав у с. Білоцерківка Великобагачанського р-ну. Рід занять не вказаний. Вдруге заарештований 1 червня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 24 жовтня 1929 р. за ст. 54-11 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 24 жовтня 1929 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 травня 1989 р.

ГРИГОРЕНКО Онисій Карпович, 1903 р., с. Сиротенки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сиротенки. Швець. Заарештований 29 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 17 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 червня 1989 р.

ГРИГОР'ЄВ Никифор Григорович, 1871 р., с. Яроші Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Яроші. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 квітня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 31 травня 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 жовтня 1994 р.

ГРИГОР'ЄВ Олександр Сергійович, 1895 р., м. Новгород-Сіверський Чернігівської обл., росіянин, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Лохвиця Полтавської обл. Службовець зв'язку. Заарештований 31 липня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Татарської АРСР 3 лютого 1942 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до розстрілу. Верховним Судом СРСР 28 лютого 1942 р. вирок змінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 червня 1991 р.

ГРИГОР'ЄВ Олександр Федорович, 1908 р., с. Саткі Челябінської обл. (Російська Федерація), росіянин, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Комишня Миргородського р-ну Полтавської обл. Робітник електростанції. Заарештований 28 травня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 14 лютого 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 липня 1991 р.

ГРИГОР'ЄВ Олексій Сергійович, 1901 р., м. Лохвиця Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Лохвиця. Керівник артілі. Заарештований 3 липня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Татарської АРСР 3 лютого 1942 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до розстрілу. Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 28 лютого 1942 р. вирок змінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 червня 1991 р.

ГРИГОР'ЄВ Сергій Михайлович, 1903 р., м. Вишній Волочок Калінінградської обл. (Російська Федерація), росіянин, із робітників, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Полтава. Співробітник медзакладу. Вперше заарештований у 1937 р. (точна дата не вказана). Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 січня 1937 р. за ст.ст. 58-10, 58-11 КК РРФСР до 5 років позбавлення волі. Термін ув'язнення відбув. Звільнений 30 березня 1946 р. Вдруге заарештований 11 грудня 1952 р. Засуджений Особливою нарадою при МДБ СРСР 21 січня 1953 р. за ст.ст. 58-10, 58-11 КК РРФСР до поселення в Красноярському краї під наглядом органів МДБ. Реабілітований Ленінградським міським судом 17 грудня 1963 р. та Полтавським обласним судом 1 лютого 1964 р.

ГРИГОР'ЄВ Федір Іванович, 1895 р., м. Дунаївці Хмельницької обл., українець, із міщан, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Службовець фабрики. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 вересня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну та шпигунську діяльність до розстрілу. Вирок виконано 29 вересня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 31 жовтня 1964 р.

ГРИГОРОВ Іван Іванович, 1879 р., с. Зубівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Соснівка Гадяцького р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований 4 вересня 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 березня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 5 років заслання до Казахстану. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 грудня 1989 р.

ГРИГОРОВИЧ Борис Васильович, 1902 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Кременчук. Службовець заводу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Звільнений 28 січня 1950 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 січня 1957 р.

ГРИГОРОВИЧ Василь Іванович, 1885 р., с. Сари Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сари. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 10 квітня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 грудня 1989 р.

ГРИГОРОВИЧ Євген Матвійович, 1886 р., Румунія (точні відомості відсутні), українець, із службовців, освіта середня. Проживав у с. Потягайлівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл. Директор школи. Заарештований 3 серпня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 15 лютого 1939 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Верховний Суд УРСР 25 квітня 1939 р. змінив кваліфікацію статті на 54-10 ч. 1 КК УРСР. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1995 р.

ГРИГОРОВИЧ Матвій Григорович, 1894 р., с. Сари Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Сари. Колгоспник. Заарештований 10 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, ч. 1 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 березня 1957 р.

ГРИГОРОВИЧ Олена Миколаївна, 1895 р., с. Ваці Полтавського р-ну Полтавської обл., українка, із службовців, освіта вища. Проживала у м. Полтава. Вчителька середньої школи. Заарештована 26 червня 1941 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 вересня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Звільнена 15 квітня 1946 р. Реабілітована Особливою нарадою МВС СРСР 15 квітня 1946 р.

ГРИГОРЧЕНКО Андрій (ЛОЗЕНКО Василь) Максимович, 1902 р., с. Васютинці Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., циган, із кочівників, неписьменний. Проживав у с. Матвіївка Глобинського р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 1 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 листопада 1989 р.

ГРИГОРЬЄВ Олександр Касянович, 1888 р., с. Варварівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Варварівка. Колгоспник. Заарештований 30 листопада 1937 р. Засуджений Особливою

трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 травня 1989 р.

ГРИГОРЬЄВ Степан Харитонович, 1913 р., с. Кустолове Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Солонці Новосанжарського р-ну. Боєць протипожежної команди. Заарештований у лютому 1941 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 12 лютого 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 12 травня 1992 р.

ГРИЗОДУБ Федір Петрович, 1897 р., смт Котельва Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Котельва. Колгоспник. Заарештований 31 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 23 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 червня 1989 р.

ГРИЛИЦЬКИЙ Михайло Якович, рік народження не вказаний, с. Карасиха Білогірського р-ну Хмельницької обл., українець, із селян, неписьменний. В'язень ВТК с-ща Божкове Полтавського р-ну Полтавської обл. Заарештований 31 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 19 жовтня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 травня 1989 р.

ГРИНЕВСЬКИЙ Андрій Павлович, 1883 р., с. Мар'янівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник медзакладу. Заарештований 6 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 5 червня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 грудня 1964 р.

ГРИНЕВСЬКИЙ Трохим Прокопович, 1891 р., с. Бухалівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бухалівка. Тесля колгоспу. Заарештований 26 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст.ст. 171, 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 вересня 1989 р.

ГРИНЕНКО Іван Павлович, 1895 р., с. Голубівка Прилуцького р-ну Чернігівської обл., українець, із службовців, освіта незакінчена вища. Проживав у смт Решетилівка Полтавської обл. Вчитель. Заарештований 26 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 грудня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 квітня 1965 р.

ГРИНФЕЛЬД Володимир Олександрович, 1897 р., м. Хорол Полтавської обл., українець, із службовців, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Полтава. Службовець установи. Заарештований 17 березня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 листопада 1939 р. за ст.ст. 54-2, 54-9, 54-11 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 червня 1964 р.

ГРИНЧЕНКО Павло Васильович, 1900 р., с. Тахтаулове Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Бухгалтер. Заарештований 18 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 27 березня 1944 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 18 вересня 1945 р.

ГРИНШПАК Семен Михайлович, 1898 р., м. Київ, українець, із службовців, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Полтава. Завідувач крамниці. Заарештований 25 квітня 1933 р. Вперше засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 22 серпня 1933 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Термін покарання відбув. Вдруге засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 березня 1936 р. до заслання терміном на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

ГРИНЬ Андрій Йосипович, 1899 р., с. Флорівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Флорівка. Без певних занять. Заарештований 10 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 січня 1959 р.

ГРИНЬ Андрій Сидорович, 1906 р., с. Флорівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Опішняни Полтавського р-ну Полтавської обл. Вантажник залізничної станції. Вперше засуджений у 1931 р. за

ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР до 2 років позбавлення волі (інші відомості відсутні). Заарештований 5 лютого 1938 р. Вдруге засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 січня 1959 р.

ГРИНЬ Василь Іванович, 1897 р., с. Бочки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Костянтинівка Донецької обл. Робітник заводу. Заарештований 2 квітня 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 13 листопада 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 листопада 1989 р.

ГРИНЬ Василь Миколайович, 1913 р., с. Милорадове Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Харків. Працівник військового училища. Заарештований 4 лютого 1947 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 8 квітня 1947 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 29 вересня 1971 р.

ГРИНЬ Василь Олександрович, 1895 р., с. Курінька Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Курінька. Колгоспник. Заарештований 28 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 травня 1989 р.

ГРИНЬ Григорій Іванович, 1899 р., с. Ванжина Долина Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ванжина Долина. Робітник заводу. Заарештований 6 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 жовтня 1937 р.

ГРИНЬ Григорій Никифорович, 1888 р., с. Грині Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Працівник організації. Заарештований 14 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 1 січня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 10 червня 1957 р.

ГРИНЬ Данило Михайлович, 1882 р., с. Скоробагатьки Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Скоробагатьки. Колгоспник. Заарештований 6 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 квітня 1965 р.

ГРИНЬ Іван Йосипович, 1895 р., с. Гринівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Працівник артілі. Заарештований 16 травня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 13 серпня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 3 лютого 1989 р.

ГРИНЬ Іван Павлович, 1897 р., с. Курінька Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Курінька. Без певних занять. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 жовтня 1958 р.

ГРИНЬ Іларіон Маркович, 1908 р., м. Порицьк (Польща), українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Студент. Заарештований 7 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 жовтня 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 12 жовтня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 2 жовтня 1957 р.

ГРИНЬ Максим Савич, 1915 р., с. Красногірка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Перебував у РСЧА. Червоноармієць. Заарештований 24 серпня 1940 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 вересня 1940 р. (стаття КК не вказана) за «здачу в полон білофінам без вчинення опору» до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом Московського ВО 7 серпня 1969 р.

ГРИНЬ Микита Гаврилович, 1885 р., с. Флорівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Флорівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 7 грудня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 56-17 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1991 р.

ГРИНЬ Микола Васильович, 1906 р., с. Лютенька Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Єнакієве Донецької обл. Інструктор школи ФЗН. Заарештований 25 січня 1949 р. Засуджений Військовим трибуналом Полтавського гарнізону 17 березня 1949 р. за ст. 54-10 ч. 1 «б» КК УРСР до 25 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна та з поразкою в правах на 5 років. Термін покарання відбував у м. Дудінка Красноярського краю (Російська Федерація). Реабілітований Верховним Судом СРСР 24 вересня 1955 р.

ГРИНЬ Михайло Данилович, 1883 р., с. Дамаски Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дамаски. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 13 лютого 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1990 р.

ГРИНЬ Мотрона Павлівна, 1882 р., с. Лютенька Гадяцького р-ну Полтавської обл., українка, із селян, неписьменна. Проживала у с. Лютенька. Колгоспниця. Заарештована 7 вересня 1937 р. Засуджена Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 30 січня 1990 р.

ГРИНЬ Никифор Ілліч, 1901 р., с. Флорівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник заводу. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 1 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 березня 1989 р.

ГРИНЬ Олександр Каленикович, 1910 р., с. Ландарі Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ландарі. Колгоспник. Заарештований 3 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1989 р.

ГРИНЬ Павло Леонтійович, 1890 р., с. Скибинці Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у м. Лохвиця Полтавської обл. Вчитель середньої школи. Вперше заарештований 27 липня 1938 р. Засуджений не був. Вдруге заарештований 23 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 лютого 1942 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення у 1943 р. (за свідченнями дружини). Реабілітований Полтавським обласним судом 29 серпня 1956 р.

ГРИНЬ Петро Каленикович, 1906 р., с. Орданівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Балясне Диканського р-ну. Чоботар майстерні колгоспу. Заарештований 6 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27–28 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 лютого 1957 р.

ГРИНЬ Петро Максимович, 1911 р., с. Флорівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник підприємства зв'язку. Заарештований 29 жовтня 1946 р. Засуджений Військовим трибуналом військ МВС Полтавської обл. 4 січня 1947 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 15 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 4 листопада 1955 р.

ГРИНЬ Петро Сидорович, 1896 р., с. Ступки Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Стінка Чутівського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 18 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1, 7-58, 54-13 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 липня 1989 р.

ГРИНЬ Платон Трохимович, 1894 р., с. Глибока Долина Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Глибока Долина. Службовець колгоспу. Заарештований 11 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 8 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 9 листопада 1956 р.

ГРИНЬ Роман Якович, 1907 р., с. Ландарі Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ландарі. Колгоспник. Заарештований 1 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 9 березня 1989 р.

ГРИНЬ Сергій Миколайович, 1895 р., с. Милорадове Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у

м. Полтава. Працівник торгівлі. Заарештований 7 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 5 червня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 листопада 1956 р.

ГРИНЬ Степан Дмитрович, 1913 р., с. Флорівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Без певних занять. Заарештований 16 серпня 1948 р. Засуджений Військовим трибуналом військ МВС Полтавської обл. 2 квітня 1949 р. за ст. 54-1 «а» до 25 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Звільнений 5 травня 1955 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 жовтня 1994 р.

ГРИНЬКО Антон Пилипович, 1898 р., с. Пришиб Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Пришиб. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 листопада 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ОДПУ 29 січня 1930 р. за ст. 58-10, 58-13 КК РСФРР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 9 лютого 1930 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 серпня 1989 р.

ГРИНЬКО Корній Мойсейович, 1884 р., с. Антонівка Варвинського р-ну Чернігівської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кроти Пирятинського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 березня 1938 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 21 січня 1940 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 грудня 1994 р.

ГРИНЬКО Петро Артемович, 1900 р., с. Осначі Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Осначі. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 березня 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 24 жовтня 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 вересня 1989 р.

ГРИНЬКО Петро Корнійович, 1899 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Пожежник. Заарештований 27 лютого 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 5 травня 1945 р. за ст. 54-2 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 лютого 1992 р.

ГРИНЬКО Федір Миколайович, 1900 р., Миколаївська обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 30 червня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 7 березня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 20 квітня 1990 р.

ГРИНЬКО Юхим Панасович, 1895 р., с. Солонці Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Солонці. Залізничник. Заарештований 20 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 28 грудня 1962 р.

ГРИПА Іван Дмитрович, 1886 р., с. Стукалівка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта не вказана. Проживав у с. Стукалівка. Робітник радгоспу. Заарештований 26 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ГРИПАСЬ Павло Семенович, 1903 р., с. Овдіївка Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Овдіївка. Колгоспник. Заарештований 1 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 вересня 1989 р.

ГРИЦАЄНКО Петро Тимофійович, 1893 р., с. Великі Кринки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Кринки. Колгоспник. Заарештований 1 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 травня 1989 р.

ГРИЦАЙ Андрій Лук'янович, 1886 р., с. Івашки Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Без певного місця роботи. Заарештований 28 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 червня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 квітня 1958 р.

ГРИЦАЙ Василь Дмитрович, 1898 р., с. Вереміївка Семенівського р-ну Полтавської обл., украї-

нець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Вереміївка. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 лютого 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 5 травня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років ув'язнення. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 квітня 1990 р.

ГРИЦАЙ Григорій Якимович, 1887 р., с. Устимівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Устимівка. Без певних занять. Заарештований 5 серпня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ МВС Полтавської обл. 9 вересня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 23 листопада 1990 р.

ГРИЦАЙ Ілля Гаврилович, 1896 р., смт Білики Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Іванівка Кобеляцького р-ну. Сезонний робітник МТС. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 жовтня 1989 р.

ГРИЦАЙ Йосип Данилович, 1904 р., с. Нехвороща Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Рядовий 148-ї стрілецької бригади діючої армії. Заарештований 8 травня 1942 р. Засуджений військовим трибуналом Південно-Західного фронту 25 травня 1942 р. (стаття КК не вказана) до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Військовою прокуратурою КВО 5 вересня 1991 р.

ГРИЦАЙ Левко Федорович, 1899 р., с. Першотравневе Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Першотравневе. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 червня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 16 серпня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 лютого 1992 р.

ГРИЦАЙ Никифор Махтійович, 1890 р., с. Павлівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Павлівка. Колгоспник. Заарештований 13 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 23 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 квітня 1957 р.

ГРИЦАК Андрій Терентійович, 1887 р., с. Пузикове Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Пузикове. Колгоспник. Заарештований 10 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 червня 1961 р.

ГРИЦАК Григорій Сергійович, 1908 р., с. Загрунівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Загрунівка. Колгоспник. Заарештований 16 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 березня 1989 р.

ГРИЦЕНКО Андрій Опанасович, 1888 р., с. Грабарівка Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Грабарівка. Без певних занять. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 1 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ГРИЦЕНКО Антон Вікторович, 1895 р., с. Шишаки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шишаки. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 28 квітня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 12 липня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-10,54-11, 54-12 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Звільнений достроково у 1933 р. Проживав у с. Шишаки. Без певних занять. Заарештований вдруге 28 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 26 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 квітня 1989 р. та 26 березня 1990 р.

ГРИЦЕНКО Антон Хомич, 1914 р., с. Шишаки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Хорол Полтавської обл. Робітник установи. Заарештований 28 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував в Амурлазі НКВС СРСР. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 листопада 1989 р.

ГРИЦЕНКО Василь Семенович, 1880 р., м. Миколаїв, українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 2 жовтня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 7 грудня 1932 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 травня 1990 р.

ГРИЦЕНКО Василь Степанович, 1895 р., с. Галицьке Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Глобине Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 27 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 серпня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 6 вересня 1937 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 лютого 1960 р.

ГРИЦЕНКО Григорій Карпович, 1919 р., с. Перегонівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Перегонівка. Колгоспник. Заарештований 25 листопада 1946 р. Засуджений Полтавським обласним судом 23 січня 1947 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 18 жовтня 1992 р.

ГРИЦЕНКО Григорій Петрович, 1896 р., с. Шишаки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шишаки. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 28 квітня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 12 липня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11, 54-12 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Звільнений достроково. Проживав у с. Шишаки. Без певних занять. Заарештований вдруге 7 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 серпня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 серпня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1989 р. та 26 березня 1990 р.

ГРИЦЕНКО Дмитро Іванович, 1882 р., с. Трудолюбівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Трудолюбівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 27 лютого 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 травня 1995 р.

ГРИЦЕНКО Дмитро Никифорович, 1894 р., с. Галицьке Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Магдівка Глобинського р-ну. Робітник радгоспу. Заарештований 28 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 4 грудня 1964 р.

ГРИЦЕНКО Іван Андрійович, 1898 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Робітник будівельної організації. Заарештований 25 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

ГРИЦЕНКО Іван Йосипович, 1907 р., с. Левкове Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Левкове. Колгоспник. Заарештований 20 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 12 квітня 1944 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 30 серпня 1955 р.

ГРИЦЕНКО Іван Кіндратович, 1897 р., с. Іщенківка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Іщенківка. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 1 серпня 1932 р. за ст.ст. 54-2, 54-8, 54-11, 56-17 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. З-під варти звільнений. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 листопада 1989 р.

ГРИЦЕНКО Іван Прокопович, 1912 р., с. Чуднівці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Чуднівці. Мобілізований до ЧА. Червоноармієць. Заарештований 10 серпня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 143-ї стрілецької дивізії 28 серпня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 жовтня 1994 р.

ГРИЦЕНКО Йосип Антонович, 1877 р., с. Ромодан Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ромодан. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 січня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Ре-

абілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1995 р.

ГРИЦЕНКО Йосип Кіндратович, 1912 р., с. Трудолюбівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Служив у 29-у АБ ВПС Тихоокеанського флоту. Заарештований 25 липня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом Тихоокеанського флоту 8 жовтня 1941 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з позбавленням військового звання. Реабілітований Головною військовою прокуратурою СРСР 13 вересня 1991 р.

ГРИЦЕНКО Кирило Савович, 1883 р., с. Краснознаменка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Качанове Гадяцького р-ну. Колгоспник. Заарештований 31 жовтня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 13 травня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 3 серпня 1990 р.

ГРИЦЕНКО Лука Карпович, 1915 р., с. Перегонівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 2 грудня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 12 березня 1938 р. за ст.ст. 58-10 ч. 1, 58-8, 58-11 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 квітня 1997 р.

ГРИЦЕНКО Любов Андріївна, 1899 р., с. Вороньки Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Вороньки. Без певних занять. Заарештована 6 вересня 1937 р. Засуджена Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Звільнена 21 вересня 1946 р. Реабілітована Полтавським обласним судом 13 травня 1965 р.

ГРИЦЕНКО Марко Йосипович, 1898 р., с. Левкове Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Левкове. Без певних занять. Заарештований 9 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 вересня 1989 р.

ГРИЦЕНКО Микита Іванович, 1882 р., с. Черевки Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Робітник цегельного заводу. Заарештований 5 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 серпня 1958 р.

ГРИЦЕНКО Микита Михайлович, 1891 р., с. Грабарівка Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Грабарівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 5 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 березня 1990 р.

ГРИЦЕНКО Микола Григорович, 1898 р., м. Полтава, українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Без певних занять. Заарештований 22 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 жовтня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 4 березня 1958 р.

ГРИЦЕНКО Микола Іванович, 1914 р., с. Левко-Ромодан Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Заарештований 6 вересня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом залізниці ім. Ворошилова 20 вересня 1941 р. (стаття КК не вказана) до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 вересня 1994 р.

ГРИЦЕНКО Олександр Петрович, 1902 р., с. Бутівці Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бутівці. Селянин-одноосібник. Вперше заарештований 28 квітня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 12 липня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11, 54-12 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Вдруге заарештований 28 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 27 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 червня 1989 р. та 26 березня 1990 р.

ГРИЦЕНКО Олексій Йосипович, 1910 р., с. Ромодан Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ромодан. Без певних занять. Заарештований 13 січня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 9 квітня 1933 р. за ст. 54-8 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 грудня 1989 р.

ГРИЦЕНКО Павло Андрійович, 1895 р., с. Кривуші Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кривуші. Колгоспник. Заарештований 23 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 8 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 13 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 18 серпня 1959 р.

ГРИЦЕНКО Пилип Антонович, 1895 р., с. Федоренки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 25 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 28 червня 1938 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 червня 1958 р.

ГРИЦЕНКО Степан Михайлович, 1893 р., с. Грабарівка Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Грабарівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 5 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 березня 1990 р.

ГРИЦЕНКО Фома Никифорович, 1888 р., смт Шишаки Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Шишаки. Селянин-одноосібник. Вперше заарештований 28 квітня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 12 липня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11, 54-12 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Вдруге заарештований 4 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 серпня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 серпня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1989 р. та 26 березня 1990 р.

ГРИЦЕНКО Юхим Дмитрович, 1915 р., с. Покровська Багачка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Покровська Багачка. Колгоспник. Заарештований 7 квітня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 28 травня 1933 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 грудня 1989 р.

ГРИЦЕНКО Юхим Никифорович, 1887 р., с. Кухотська Воля Мінської обл. (Білорусь, колишній адмінподіл), українець (білорус), із селян, освіта початкова. Проживав у с. Матійки Котелевського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 19 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 вересня 1989 р.

ГРИЦИНА Максим Якович, 1894 р., м. Гадяч Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Гадяч. Священик кладовищенської церкви у с. Лютенька Гадяцького р-ну Полтавської обл. Заарештований 5 вересня 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 березня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 грудня 1989 р.

ГРИЦУН Василь Андрійович, 1901 р., с. Березова Лука Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Березова Лука. Колгоспник. Заарештований 24 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 березня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 23 квітня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 травня 1959 р.

ГРИЦУН Данило Іванович, 1881 р., с. Райозеро Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Райозеро. Робітник радгоспу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ГРИЦУН Іван Павлович, 1895 р., с. Райозеро Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Райозеро. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше17 жовтня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 27 грудня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Після відбуття покарання проживав у с. Райозеро. Робітник радгоспу. Заарештований вдруге 6 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 серпня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 вересня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 квітня 1989 р. та 1 вересня 1989 р.

ГРИЦУН Кирило Трохимович, 1907 р., с. Райозеро Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Райозеро. Робітник радгоспу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Хар-

ківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 24 листопада 1966 р.

ГРИЦУН Олександр Павлович, 1905 р., с. Остапівка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Райозеро Оржицького р-ну Полтавської обл. Робітник радгоспу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 31 липня 1961 р.

ГРИЦУН Самуїл Антонович, 1911 р., Диканський р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Диканському р-ні. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 червня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 липня 1932 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 травня 1990 р.

ГРИЦУН Федот Іванович, 1888 р., с. Райозеро Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Райозеро. Колгоспник. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ГРИЦЮК Артем Омелянович, 1891 р., с. Нурець Більського повіту Білостоцького воєводства (Польща), білорус, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник зв'язку. Заарештований 9 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 жовтня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 11 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 2 червня 1959 р.

ГРИЦЮК Сергій Никифорович, 1895 р., с. Вулька Каменець Слонімського р-ну Гродненської обл. (Білорусь), поляк (білорус), із селян, освіта початкова. Проживав у с. Солониця Козельщинського р-ну Полтавської обл. Робітник фабрики. Заарештований 19 лютого 1938 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 17 вересня 1939 р. за ст.ст. 54-6, 54-9 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення у м. Кременчук Полтавської обл. 17 вересня 1939 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 25 жовтня 1960 р.

ГРИША Федір Федорович, 1891 р., с. Зікранці Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у смт Чутове Полтавської обл. Службовець установи. Заарештований 2 листопада 1940 р. Засуджений Полтавським обласним судом 13 лютого 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 28 вересня 1942 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 3 лютого 1961 р.

ГРИШЕНКО (ГРИЩЕНКО) Василь Якович, 1896 р., с. Микілка Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Микілка. Колгоспник. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 19 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 квітня 1989 р.

ГРИШИНА Марія Григорівна, 1905 р., м. Макіївка Донецької обл., росіянка, із робітників, освіта вища. Проживала у с. Великі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл. Лікар. Заарештована 22 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 березня 1938 р. (стаття КК не вказана) як член сім'ї зрадника Батьківщини до 8 років позбавлення волі. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 29 червня 1956 р.

ГРИШКАН Михайло Ісакович, 1898 р., с. Андріївка Бердянського р-ну Запорізької обл., єврей, із міщан, освіта середня. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Перший секретар райпарткому. Заарештований 15 серпня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 1 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 жовтня 1937 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 31 березня 1956 р.

ГРИШКО Андрій Павлович, 1896 р., с. Попівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Попівка. Службовець колгоспу. Заарештований 23 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 квітня 1989 р.

ГРИШКО Василь Трохимович, 1909 р., с. Новоселівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дейкалівка Зіньківського р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 6 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 вересня 1960 р.

ГРИШКО Іван Андрійович, 1885 р., с. Новоселівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Но-

воселівка. Колгоспник. Заарештований 20 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 5 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 5 березня 1958 р.

ГРИШКО Іван Васильович, 1898 р., с. Прихідьки Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Прихідьки. Колгоспник. Заарештований 13 березня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 22 листопада 1939 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 жовтня 1994 р.

ГРИШКО Іван Іванович, 1930 р., с. Панасівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Учень технікуму. Заарештований 16 червня 1951 р. Засуджений Полтавським обласним судом 10 липня 1951 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 3 березня 1992 р.

ГРИШКО Іван Тимофійович, 1905 р., с. Бірки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Тульчин Вінницької обл. Військовий командир. Заарештований 28 грудня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 12 липня 1933 р. за ст.ст. 206-14 «в», 206-17 «а», 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 лютого 1996 р.

ГРИШКО Іван Трохимович, 1907 р., с. Новоселівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Новоселівка. Без певних занять. Заарештований 6 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 квітня 1989 р.

ГРИШКО Лука Семенович, 1898 р., с. Воронинці Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Воронинці. Без певних занять. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 жовтня 1989 р.

ГРИШКО Федір Омелянович, 1879 р., с. Лютенька Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лютенька. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 листопада 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 25 грудня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1990 р.

ГРИШКО Юхим Трохимович, 1885 р., с. Абрамівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Абрамівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 червня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 16 серпня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 грудня 1994 р.

ГРИЩЕНКО Георгій Олексійович, 1909 р., м. Антополь Дрогичинського р-ну Брестської обл. (Білорусь), поляк, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Робітник фабрики. Заарештований 2 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 червня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 16 вересня 1958 р.

ГРИЩЕНКО Іван Іванович, 1900 р., с. Хомутець Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта не вказана. Проживав у с. Хомутець. Комірник промартілі. Заарештований 9 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 23 жовтня 1956 р.

ГРИЩЕНКО Іван Петрович, 1908 р., м. Хорол Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Севастополь. Військовослужбовець. Заарештований 10 червня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом ЧФ 31 липня 1937 р. за ст. 58-10 КК РРФСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом СРСР 9 квітня 1958 р.

ГРИЩЕНКО Олексій Олексійович, 1900 р., м. Хелм (Польща), білорус, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Робітник електростанції. Заарештований 3 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 8 лютого 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 червня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом Московського ВО 19 вересня 1957 р.

ГРИЩЕНКО Тимофій Демидович, 1883 р., с. Ярославець Глухівського р-ну Сумської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Го-

жули Полтавського р-ну Полтавської обл. Службовець біофабрики. Заарештований 28 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 14 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 березня 1957 р.

ГРІМАН Морець Юдкович, 1891 р., м. Варшава (Польща), німець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Хорол Полтавської обл. Робітник залізниці. Заарештований 2 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 січня 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 28 травня 1958 р.

ГРІМАН Роза Францівна, 1895 р., м. Ратибор Верхньої Саксонії (Німеччина), німкеня, із робітників, освіта неповна середня. Проживала у м. Хорол Полтавської обл. Колгоспниця. Заарештована 11 липня 1941 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 23 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 11 вересня 1941 р. Реабілітована Верховним Судом УРСР 15 лютого 1958 р.

ГРІМБЕРГ Лев Михайлович, 1905 р., с. Русанівка Липоводолинського р-ну Сумської обл., єврей, із кустарів, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Начальник підрозділу річфлоту. Заарештований 27 лютого 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 вересня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Казахстан; 26 червня 1937 р. – до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р.

ГРІНБЕРГ Веніамін Юхимович, 1893 р., м. Дніпропетровськ, єврей, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник підприємства. Заарештований 19 серпня 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1937 р. (стаття КК не вказана) «за контрреволюційну троцькістську діяльність» до 5 років позбавлення волі. Звільнений у 1946 р., у 1950 р. засланий на поселення до Красноярського краю. Реабілітований Верховним Судом СРСР 18 серпня 1956 р.

ГРІНВАЛЬД Мойсей Лейбович, 1909 р. м. Сєрдліце Люблінського воєводства (Польща), єврей, із службовців, освіта неповна середня. Проживав у м. Хорол Полтавської обл. Робітник житлоуправління. Заарештований 24 червня 1941 р. Засуджений Верховним Судом Татарської АРСР 22 листопада 1941 р. за ст.ст. 58-10 ч. 1, 58-13 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою Росії 10 листопада 1992 р.

ГРІНПРЕСС Бер Хацкелевич, 1873 р., м. Ромни Сумської обл., єврей, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Рабин. Заарештований 19 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11, 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 23 липня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 жовтня 1956 р.

ГРІНЧЕНКО Йосип Андрійович, 1892 р., с. Тахтаулове Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Службовець технікуму. Заарештований 11 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 28 березня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 17 травня 1957 р.

ГРІНЧЕНКО Пилип Захарович, 1875 р., с. Великі Будища Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Писарівщина Диканського р-ну. Колгоспник. Заарештований 22 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ГРІНЧЕНКО Тетяна Пилипівна, 1917 р., м. Кременчук Полтавської обл., українка, із робітників, освіта вища. Проживала у м. Кременчук. Викладач технікуму. Заарештована 29 квітня 1951 р. Засуджена Особливою нарадою при МДБ СРСР 4 серпня 1951 р. (стаття КК не вказана) за розголошення відомостей, що не підлягають розголошенню на термін попереднього ув'язнення. З-під варти звільнена. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

ГРІНЧУК Захар Федорович, 1891 р., с. Великий Байрак Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Завідувач пункту торговельної контори. Заарештований 19 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 23 липня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 грудня 1968 р.

ГРІПІЧ-КЛУННА Євдокія Михайлівна, 1883 р., м. Зіньків Полтавської обл., українка, із міщан, освіта середня спеціальна. Проживала у смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл. Вчителька школи. Заарештована 28 жовтня 1937 р. Засуджена Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого

майна. Вирок виконано 19 листопада 1937 р. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 16 квітня 1989 р.

ГРОБОВИЙ Михайло Матвійович, 1873 р., с. Григорівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Григорівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 1 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

ГРОЗА Филимон Тарасович, 1890 р., с. Жидівці Попільнянського р-ну Житомирської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Службовець облспоживспілки. Заарештований 4 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 7 грудня 1955 р.

ГРОЗА Харитон Михайлович, 1903 р., с. Савинці Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища педагогічна. Проживав у с. Худоліївка Семенівського р-ну Полтавської обл. Вчитель. Заарештований 16 січня 1934 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 26 лютого 1934 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 листопада 1989 р.

ГРОЗЬ (ГРОЗДЬ) Андрій Пилипович, 1899 р., с. Максимівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Максимівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 25 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 вересня 1989 р.

ГРОЗЬ Василь Степанович, 1883 р., смт Машівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Максимівка Карлівського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 18 березня 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 вересня 1989 р.

ГРОЗЬ Григорій Павлович, 1887 р., смт Машівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Машівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 грудня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 11 березня 1930 р. за ст.ст. 16, 54-2, 54-10, 54-11 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 листопада 1989 р.

ГРОЗЬ Йосип Платонович, 1898 р., смт Машівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Службовець залізниці. Заарештований 22 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 24 червня 1960 р.

ГРОЗЬ Федір Павлович, 1898 р., смт Машівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Машівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 грудня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 11 березня 1930 р. за ст.ст. 16, 54-2, 54-10, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 листопада 1989 р.

ГРОЗЬ Яків Якимович, 1881 р., смт Машівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Машівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 18 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 лютого 1990 р.

ГРОМ Дмитро Михайлович, 1912 р., с. Зінці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Зінці. Робітник вагонного депо. Заарештований 5 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 20 листопада 1943 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом СРСР 15 листопада 1946 р.

ГРОМ Олексій Миколайович, 1914 р., с. Зінці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Зінці. Охоронник вагонного депо. Заарештований 5 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 11 листопада 1943 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Верховним Судом СРСР 15 листопада 1946 р.

ГРОМАКОВСЬКИЙ Петро Іванович, 1893 р., м. Кременчук Полтавської обл., поляк, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Майстер заводу. Заарештований 26 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особис-

того майна. Вирок виконано 28 вересня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 жовтня 1956 р.

ГРОМИК (ГРОМІК) Людвіга Якубівна, 1886 р., м. Полтава, полька, із службовців, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Санітарка лікарні. Заарештована 19 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 14 грудня 1937 р. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 24 листопада 1989 р.

ГРОМНИЦЬКА Софія Карпівна, 1904 р., м. Красносельці Гродненської обл. (Білорусь), українка, із робітників, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Службовець залізниці. Заарештована 24 жовтня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 липня 1938 р. (стаття КК не вказана) «як соціально небезпечний елемент» до 3 років позбавлення волі. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 21 лютого 1958 р.

ГРОМНИЦЬКИЙ Гаврило Михайлович, 1883 р., с. Рудівка Прилуцького р-ну Чернігівської обл., українець, із службовців, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Полтава. Заарештований 29 грудня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 22 вересня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 6 років позбавлення волі з поразкою у правах на 5 років. Під час відбуття покарання Трійкою УНКВС Новосибірської обл. 22 жовтня 1937 р. за ст. 58-10 КК РРФСР засуджений до розстрілу. Вирок виконано 28 жовтня 1937 р. Постановою Президії Кемеровського обласного суду від 25 листопада 1957 р. справу припинено за недоведеністю складу злочину. Реабілітований Генеральною прокуратурою України від 31 серпня 1993 р.

ГРОМНИЦЬКИЙ Костянтин Никифорович, 1889 р., с. Згурівка Яготинського р-ну Київської обл., українець, із службовців, освіта середня. 1913 р. закінчив Полтавську духовну семінарію. Проживав у с. Риги Лохвицького р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований 7 вересня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 13 грудня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання до Північного краю. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

ГРОМНИЦЬКИЙ Микола Адамович, 1903 р., м. Сарни Рівненської обл., поляк, із селян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Службовець залізниці. Заарештований 26 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 жовтня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 22 жовтня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 21 лютого 1958 р.

ГРОМОВА Катерина Петрівна, 1926 р., м. Кременчук Полтавської обл., українка, із робітників, освіта неповна середня. Перебувала у м. Ебельмен (Німеччина). Без певних занять. Заарештована 25 березня 1946 р. Засуджена Військовим трибуналом 21-ї гвардійської механізованої дивізії 13 липня 1946 р. за ст. 58-1 «а» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 12 лютого 1969 р.

ГРОМОВИЧ Анатолій Феліксович, 1893 р., м. Ізяслав Хмельницької обл., поляк, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Карлівка Полтавської обл. Лісник. Заарештований 16 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

ГРОСБЕРГ Натан Шломович, 1898 р., м. Лодзь (Польща), єврей, із кустарів, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Робітник підприємства. Заарештований 5 липня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 25 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 22 березня 1990 р.

ГРОСМАН Герш Фроймович, 1913 р., м. Гродиск, Польща (за старим адмінподілом), єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник фабрики. Заарештований 16 квітня 1940 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 жовтня 1940 р. за ст. 54-6 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 липня 1989 р.

ГРОСФЕЛЬД Овсій Григорович, 1899 р., м. Полтава, єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник підприємства. Заарештований 5 жовтня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 7 березня 1939 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 7 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення. Реабілітований Верховним Судом УРСР 17 липня 1959 р.

ГРОХОЛЬСЬКИЙ Володимир Михайлович, 1909 р., м. Льгов Курської обл. (Російська Федерація), росіянин, із робітників, освіта початкова. Проживав на ст. Основа Південної залізниці. Співробітник політвідділу залізниці. Заарештований 17 лютого 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 листопада 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 жовтня 1956 р.

ГРОЦЬКА Камілія Корнилівна, 1892 р., с. Мевинці Могилів-Подільського р-ну Вінницької обл., полька, із селян, освіта початкова. Прожи-

вала у с. Войнівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспниця. Заарештована 27 грудня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 січня 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 28 липня 1989 р.

ГРУБА Микола Корнійович, 1908 р., с. Піски Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Піски. Мобілізований до військової частини ВО НКВС, кравець. Заарештований 5 лютого 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 5 квітня 1945 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 липня 1991 р.

ГРУБИЧ Микола Йосипович, 1906 р., с. Бричківка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бричківка. Проповідник місцевої релігійної громади ЄХБ. Вперше заарештований 4 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Покарання відбував у Самарлазі НКВС СРСР, м. Куйбишев (Російська Федерація). Після звільнення проживав у с. Петрівка Полтавського р-ну. Без певних занять. Вдруге заарештований 4 квітня 1949 р. Засуджений Особливою нарадою при МДБ СРСР 30 липня 1949 р. за ст.ст. 58-10 ч. 1, 58-11 КК РРФСР до поселення у Новосибірській обл. Звільнений у 1954 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 25 квітня 1956 р. та Куйбишевським обласним судом Росії 1 серпня 1968 р.

ГРУДНЕНКО Терентій Самсонович, 1889 р., смт Компаніївка Кіровоградської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Службовець організації. Заарештований 15 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 30 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 листопада 1957 р.

ГРУДНИЦЬКИЙ Іван Єлисейович, 1889 р., с. Пронозівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Керівник хорового гуртка Кременчуцького хлібозаводу. Заарештований 9 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

ГРУЗИНЕНКО Петро Семенович, 1874 р., с. Журавка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта середня. Закінчив Полтавську духовну семінарію. Проживав у смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл. Священик без приходу. Заарештований 28 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано у м. Полтава 16 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 липня 1989 р.

ГРУЗИНСЬКА Антоніна Семенівна, 1903 р., м. Обоянь Курської обл. (Російська Федерація), росіянка, із робітників, освіта початкова. Проживала у с. Драбинівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештована 20 грудня 1943 р. Засуджена Полтавським обласним судом 30 січня 1944 р. за ст. 54-14 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Верховним Судом УРСР 7 березня 1944 р. вирок зменшено до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітована Генеральною прокуратурою України 28 лютого 1992 р.

ГРУНВАЛЬД Дмитро Іванович, 1895 р., с. Тростянець Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у с. Микільське Полтавського р-ну. Вчитель. Заарештований 17 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 жовтня 1989 р.

ГРУПП Лейба Абрамович, 1877 р., м. Ошмяни Гродненської обл. (Білорусь), єврей, із міщан, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник культустанови. Заарештований 24 червня 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 23 вересня 1936 р. (стаття КК не вказана) «за контрреволюційну троцькістську діяльність» до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 березня 1990 р.

ГРУШЕВСЬКИЙ Павло Давидович, 1906 р., м. Кам'янець-Литовський Брестської обл. (Білорусь), українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Робітник електростанції. Заарештований 27 квітня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 27 листопада 1935 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 23 жовтня 1992 р.

ГРУШКО Іван Гаврилович, 1905 р., с. Шедієве Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Перебував у діючій армії. Молодший командир. Заарештований 30

грудня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом Сталінградського ВО 9 лютого 1942 р. за ст.ст. 58-1 «б», 58-10 ч. 2, 58-11 КК РРФСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 18 березня 1942 р. у м. Сталінград (Російська Федерація). Реабілітований Верховним Судом СРСР 7 липня 1966 р.

ГРУШКО Ірина Іванівна, 1912 р., с. Нехворощa Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Шедієве Новосанжарського р-ну. Колгоспниця. Заарештована 3 березня 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 січня 1945 р. (стаття КК не вказана) як член сім'ї зрадника Батьківщини до 5 років заслання у Казахстан. Реабілітована Полтавським обласним судом 15 грудня 1966 р.

ГРУШКО Пантелеймон Максимович, 1897 р., смт Решетилівка Полтавської обл., українець, із кустарів, освіта початкова. Проживав у смт Решетилівка. Бухгалтер установи. Заарештований 29 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 липня 1957 р.

ГРУШПИНСЬКИЙ Костянтин Костянтинович, 1908 р., м. Дубно Рівненської обл., поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник фабрики. Заарештований 26 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 березня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 серпня 1989 р.

ГРЮН Микола Августович, 1886 р., Естонія (точних даних про місце народження немає), німець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Викладач інституту. Заарештований 31 жовтня 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 вересня 1989 р.

ГРЮНБЕРГ Олена Павлівна, 1921 р., м. Полтава, латишка, із робітників, освіта середня. Проживала у м. Полтава. Без певних занять. Заарештована 17 жовтня 1945 р. Засуджена Особливою нарадою при МВС СРСР 10 червня 1946 р. (стаття КК не вказана) за зраду Батьківщини до 5 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р.

ГРЯДА Михайло Леонтійович, 1910 р., с. Манжелія Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Манжелія. Без певних занять. Заарештований 3 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 26 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 квітня 1989 р.

ГРЯЗНОВ Микола Іванович, 1904 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Службовець організації. Заарештований 28 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 5 червня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 11 жовтня 1957 р.

ГУБА Григорій Тимофійович, 1895 р., смт Диканька Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Диканька. Технорук деревообробного комбінату. Заарештований 19 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 8 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 грудня 1960 р.

ГУБА Михайло Тимофійович, 1918 р., с. Вороньків Бориспільського р-ну Київської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Писарівщина Диканського р-ну Полтавської обл. Учень зоошколи. Заарештований 16 вересня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 13 травня 1939 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 січня 1941 р. термін ув'язнення зменшено до 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 червня 1989 р.

ГУБА Олексій Семенович, 1891 р., с. Бандурівка Олександрівського р-ну Кіровоградської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Викладач. Заарештований вперше 24 квітня 1931 р. Звільнений без суду, дата не вказана. Заарештований вдруге 4 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 квітня 1989 р.

ГУБА Тимофій Федорович, 1900 р., смт Диканька Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Диканька. Працівник за наймом. Заарештований 22 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК

УРСР до розстрілу. Вирок виконано 18 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 серпня 1989 р.

ГУБАР Семен Степанович, 1903 р., с. Суха Маячка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Суха Маячка. Колгоспник. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 квітня 1959 р.

ГУБЕНКО Емма Фріцівна, 1895 р., с. Стайди Валкського р-ну (Латвія), латишка, із селян, освіта середня. Проживала у м. Зіньків Полтавської обл. Вчителька школи. Заарештована 29 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 19 березня 1938 р. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 18 серпня 1989 р.

ГУБЕНКО Кузьма Купріянович, 1888 р., с. Наталине Красноградського р-ну Харківської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Зіньків Полтавської обл. Службовець установи. Заарештований 22 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 5 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 травня 1989 р.

ГУБЕНКО Михайло Петрович, 1883 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у м. Миргород. Столяр. Заарештований 28 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст. 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 19 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 11 вересня 1956 р.

ГУБІН Олександр Васильович, 1891 р., с. Манжелія Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Манжелія. Колгоспник. Заарештований 2 серпня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 8 березня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 14 квітня 1989 р.

ГУБІН Феодосій Кононович, 1895 р., с. Манжелія Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Манжелія. Колгоспник. Заарештований 19 липня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 8 березня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 березня 1992 р.

ГУБКА-МАКСИМОВИЧ Василь Петрович, 1900 р., с. Давидівка Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Давидівка. Вантажник. Заарештований 12 лютого 1938 р. Засуджений Лінійним судом Південно-Західної залізниці 14 липня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 29 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 жовтня 1989 р.

ГУБКІНА Раїса Олександрівна, 1910 р., м. Глухів Сумської обл., єврейка, із службовців, освіта вища. Проживала у м. Лубни Полтавської обл. Лікар санстанції. Заарештована 27 грудня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 16 березня 1938 р. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 31 липня 1989 р.

ГУБСЬКИЙ Іван Лаврентійович, 1907 р., смт Ромодан Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Шофер. Заарештований 13 грудня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом Південно-Західної залізниці 9 січня 1946 р. за ст. 54-3 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1994 р.

ГУБСЬКИЙ Кирило Іванович, 1886 р., с. Корнієнкове Валківського р-ну Харківської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Левенцівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 24 лютого 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 квітня 1995 р.

ГУБЧЕНКО Олександр Панасович, 1894 р., с. Смородщина Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня військова (школа прапорщиків). Проживав у м. Київ. Начальник зв'язку штабу 15-го стрілецького корпусу. Заарештований 14 листопада 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-1 «б», 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 9 квітня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 22 серпня 1957 р.

ГУДЗЕНКО Олександр Симонович, 1902 р., с. Демидівка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Демидівка. Колгоспник. Заарештова-

ний 24 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 листопада 1989 р.

ГУДЗИК Григорій Самійлович, 1908 р., с. Марченки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Марченки. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 квітня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 12 липня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11, 54-12 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 березня 1990 р.

ГУДЗЬ Броніслав Адамович, 1904 р., Дунаєвецький р-н Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Семенівка Полтавської обл. Робітник цукрозаводу. Заарештований 9 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 лютого 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 березня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 жовтня 1989 р.

ГУДЗЬ Василь Григорович, 1923 р., с. Солоха Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Червоноармієць. Заарештований 14 січня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом 18-ї повітряно-десантної бригади 25 січня 1944 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 грудня 1996 р.

ГУДЗЬ Микола Семенович, 1922 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта середня. Червоноармієць. Заарештований 18 листопада 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом 35-го району авіабазування 12 лютого 1942 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 13 березня 1942 р. у м. Старобєльську. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 лютого 1997 р.

ГУДЗЬ Олексій Васильович, 1912 р., смт Котельва Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Курсант військового училища. Заарештований 7 жовтня 1937 р. Засуджений Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 10 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 10 грудня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 вересня 1997 р.

ГУДЗЬ Харитина Семенівна, 1908 р., с. Каленики Решетилівського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Каленики. Селянка-одноосібниця. Заарештована 7 квітня 1930 р. Засуджена Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 20 травня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 4 років позбавлення волі умовно. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 31 січня 1990 р.

ГУДЗЬ Яків Григорович, 1899 р., с. Суха Маячка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Святилівка Глобинського р-ну Полтавської обл. Заарештований 29 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 вересня 1937 р. за ст.ст. 54-9, 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 18 травня 1960 р.

ГУДИМ Архип Іванович, 1889 р., с. Пироги Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Пироги. Секретар сільради. Заарештований 6 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 7 квітня 1938 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 лютого 1958 р.

ГУДИМ Матвій Антонович, 1907 р., с. Говори Віньковецького р-ну Хмельницької обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник залізниці. Заарештований 27 жовтня 1943 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 квітня 1944 р. за ст. 54-1 «б» КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 30 червня 1961 р.

ГУДИМ Никифор Іванович, 1872 р., с. Пироги Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Пироги. Завгосп МТС. Заарештований 15 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 23 липня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 лютого 1958 р.

ГУДИМ-ЛЕВКОВИЧ Олександр Олександрович, 1897 р., м. Полтава, українець, із поміщиків, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Без певних занять. Заарештований 16 жовтня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 29 квітня 1931 р. за ст. 54-6 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 21 травня 1931 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 листопада 1989 р.

ГУДОВ Михайло Євменович, 1909 р., с. Новоселівка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с-щі шахти № 18 Сніжнянського р-ну Донецької обл. Шахтар. Заарештований 24 жовтня 1942 р. Засудже-

ний Військовим трибуналом 22-ї армії 11 січня 1943 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 липня 1997 р.

ГУЖВІЙ Гнат Андрійович, 1896 р., с. Хитці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хитці. Працівник радгоспу. Заарештований 4 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 10 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 21 вересня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 серпня 1989 р.

ГУЗИК Михайло Теофанович, 1891 р., с. Барвінщина Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Барвінщина. Працівник радгоспу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 вересня 1989 р.

ГУЗИК (ГУЗІК) Пантелеймон Самійлович, 1901 р., с. Левкове Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Левкове. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 лютого 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 12 липня 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1995 р.

ГУЗИК Петро Самійлович, 1889 р., с. Остапенки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Остапенки. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 3 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 6 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Після відбуття покарання проживав у с. Остапенки Хорольського р-ну Полтавської обл. Без певної роботи. Заарештований вдруге 7 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 січня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 23 листопада 1959 р. та Полтавською обласною прокуратурою 31 січня 1990 р.

ГУЗИК Яків Самійлович, 1877 р., с. Клепачі Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Клепачі. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 23 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. За постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УСРР 12 вересня 1930 р. термін покарання змінено на 3 роки позбавлення волі умовно. З-під варти звільнений. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 січня 1990 р.

ГУЗІЄНКО Микола Сергійович, 1922 р., с. Горішні Плавні Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Студент технікуму механізації сільського господарства. Заарештований 28 червня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 13 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 30 вересня 1992 р.

ГУЗЬ Дмитро Григорович, 1908 р., с. Шахворостівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шахворостівка. Колгоспник. Заарештований 4 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 10 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 21 вересня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 квітня 1989 р.

ГУЗЬ Дмитро Іванович, 1897 р., с. Лютенька Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лютенька. Ветеринар. Заарештований 14 вересня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 19 листопада 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 19 жовтня 1990 р.

ГУЗЬ Іван Миколайович, 1884 р., с. Кошкалди Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кошкалди. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 червня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 10 листопада 1929 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 листопада 1989 р.

ГУЗЬ Микола Павлович, 1879 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Пирятин Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 березня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 26 квітня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

ГУЗЬ Остап Фомич, 1887 р., с. Вербиця Холмського воєводства (Польща), українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтав-

ської обл. Службовець установи. Заарештований 2 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 11 березня 1958 р.

ГУК Михайло Данилович, 1879 р., смт Градизьк Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Градизьк. Працівник рибоколгоспу. Заарештований 4 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 лютого 1990 р.

ГУК Пилип Данилович, 1891 р., смт Градизьк Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у смт Градизьк. Вчитель. Заарештований 16 вересня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 6 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 березня 1990 р.

ГУКОВ Федір Микитович, 1916 р., с. Діброва Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена вища. Червоноармієць. Заарештований 29 листопада 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 21-ї армії 7 лютого 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 5 років позбавлення волі з відстрочкою виконання вироку до закінчення військових дій. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 січня 1997 р.

ГУЛАК Макар Васильович, 1889 р., с. Лушники Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта не вказана. Проживав у с. Остапівка Оржицького р-ну Полтавської обл. Рахівник колгоспу. Заарештований 24 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

ГУЛАК Степан Дмитрович, 1898 р., с. Пологи Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Пологи. Вагар товарного двору. Заарештований 5 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 14 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 березня 1959 р.

ГУЛЕГА Прокіп Карпович, 1897 р., с. Крутий Берег Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крутий Берег. Колгоспник. Заарештований не був. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 травня 1989 р.

ГУЛЕНКО Антон Трохимович, 1907 р., с. Олександрівка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Олександрівка. Голова колгоспу. Заарештований 25 листопада 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 7 червня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 січня 1991 р.

ГУЛІЙ Віктор Леонтійович, 1901 р., с. Червона Долина Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Абазівка Полтавського р-ну. Завідувач перевалочного пункту ст. Абазівка. Заарештований 16 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 січня 1956 р.

ГУЛІЙ Іван Гаврилович, 1909 р., с. Великі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 26 серпня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 23-го району авіабазування 14 вересня 1942 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до розстрілу. Військовим трибуналом Сталінградського фронту 25 вересня 1942 р. вирок змінено на 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 лютого 1997 р.

ГУЛІЙ Марко Максимович, 1907 р., с. Абазівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Київ. Курсант військової школи. Заарештований 8 квітня 1935 р. Засуджений Військовим трибуналом Українського ВО 10 травня 1935 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 листопада 1994 р.

ГУЛЬ Микола Андрійович, 1903 р., с. Микитичі Володимир-Волинського р-ну Волинської обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у радгоспі ім. Желєзного Карлівського р-ну Полтавської обл. Бригадир радгоспу. Заарештований 8 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при НКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з кон-

фіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

ГУМАЛИНСЬКИЙ Семен Михайлович, 1893 р., с. Великий Чернятин Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 23 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 листопада 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 грудня 1958 р.

ГУМАЛІНСЬКИЙ Йосип Семенович, 1914 р., Теофіпольський р-н Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Копитанівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 18 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 квітня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 вересня 1989 р.

ГУМАНОВ Леонід Вікторович, 1909 р., с. Вілейки Сокальського р-ну Львівської обл., поляк, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Військовий. Заарештований 10 травня 1938 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 17 серпня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом Харківського ВО 13 вересня 1939 р.

ГУМЕНКО Олексій Кирилович, 1869 р., с. Латишівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Латишівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 червня 1929 р. Засуджений Полтавським окружним судом 27 серпня 1929 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13, 45-1 КК УСРР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 січня 1995 р.

ГУМЕННИЙ Василь Дорофійович, 1900 р., с. Гірчична Дунаєвецького р-ну Хмельницької обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Службовець організації. Заарештований 9 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 вересня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну шпигунську діяльність до розстрілу. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 31 жовтня 1964 р.

ГУМЕНЮК Сергій Артемович, 1890 р., м. Сквира Київської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Товсте Семенівського р-ну Полтавської обл. Вчитель. Заарештований 25 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ГУМЛИНСЬКА Антоніна Василівна, 1890 р., Старокостянтинівський р-н Хмельницької обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Бедратове Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспниця. Заарештована 11 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. (стаття КК не вказана) «як соціально небезпечний елемент» до 5 років заслання у Казахстан. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 19 квітня 1989 р.

ГУМОВСЬКИЙ Філарет Костянтинович, 1907 р., Волинська обл., українець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Службовець організації. Заарештований 27 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 жовтня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 вересня 1989 р.

ГУНЧЕВСЬКИЙ Арсен Васильович, 1887 р., м. Варшава (Польща), поляк, із службовців, освіта вища. Проживав у с. Пустовійтове Глобинського р-ну Полтавської обл. Агроном радгоспу. Заарештований 27 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 26 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 1 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 жовтня 1956 р.

ГУНЬКО Аполлінарій Іванович, 1911 р., м. Варшава (Польща), поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Без певного місця роботи. Заарештований 20 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 серпня 1989 р.

ГУНЬКО Іван Никифорович, 1889 р., с. Шишаки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шишаки. Селянин-одноосібник. Заарештований 31 січня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 25 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

ГУНЬКО Іван Степанович, 1876 р., смт Козельщина Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Козельщина. Без певних занять. Заарештований 16 листопада 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 лютого 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1990 р.

ГУНЬКО Кирило Никифорович, 1886 р., м. Хорол Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Хорол. Без певних занять. Вперше заарештований 5 березня 1928 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 18 травня 1928 р. за ст. 58-4 КК РСФРР до 5 років заслання у Казахстан. Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 10 квітня 1931 р. термін заслання продовжено до 5 років. Після відбуття покарання проживав у м. Хорол. Без певних занять. Вдруге заарештований 4 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 серпня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 серпня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 травня 1989 р. та 25 серпня 1989 р.

ГУНЬКО Мануїл Парфентійович, 1906 р., с. Запсілля Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Запсілля. Колгоспник. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 8 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1989 р.

ГУНЬКО Михайло Ілліч, 1904 р., Краснопільський р-н Сумської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Халтурине Карлівського р-ну Полтавської обл. Директор радгоспу. Заарештований 12 липня 1938 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 7 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 8 грудня 1937 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 6 грудня 1957 р.

ГУНЬКО Остап Томович, 1897 р., с. Глибоке Самбірського р-ну Львівської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Полтава. Службовець заводу. Заарештований 24 травня 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 жовтня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 липня 1989 р.

ГУНЬКО Павло Іванович, 1882 р., с. Запсілля Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Василівка Семенівського р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 22 лютого 1931 р. Засуджений 20 червня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до поселення у Північному краї. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 жовтня 1995 р.

ГУНЬКО Панас Іванович, 1880 р., с. Василівка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Василівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 29 грудня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1990 р.

ГУНЬКО Петро Микитович, 1903 р., с. Левкове Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Левкове. Кустар. Заарештований 20 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 12 квітня 1944 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна та поразкою у правах на 5 років. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 30 серпня 1955 р.

ГУНЬКО Федот Прокопович (Феофан Парфентійович), 1893 р., с. Запсілля Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Запсілля. Колгоспник. Заарештований 30 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р.

ГУНЯГА Іван Григорович, 1894 р., с. Максимівка Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Максимівка. Колгоспник. Заарештований 8 червня 1938 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 16 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 жовтня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Верховним Судом СРСР 11 березня 1958 р.

ГУНЯГА Костянтин Тимофійович, 1899 р., с. Тарасівка Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Тарасівка. Колгоспник. Заарештований 13 листопада 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 26–27 січня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітована Верховним Судом УРСР 25 листопада 1960 р.

ГУНЯГА Параска Іванівна, 1920 р., с. Перше Травня Гребінківського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Гребінка Полтавської обл. Слюсар. Заарештована 25

грудня 1944 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 26 лютого 1945 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 6 червня 1991 р.

ГУПАЛО Михайло Іванович, 1877 р., с. Кошманівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кошманівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 червня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 15 грудня 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавської обласною прокуратурою 21 жовтня 1994 р.

ГУПАЛО Олександр Сергійович, 1919 р., с. Нехвороща Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Колишній військовополонений. Заарештований 27 липня 1942 р. Засуджений не був. Без суду утримувався у Воркутинському таборі НКВС СРСР до 19 травня 1944 р. Реабілітований відділом контррозвідки «Смерш» НКО спецтабору НКВС 14 квітня 1944 р.

ГУРАЛЕВИЧ Адольф Сильвестрович, 1901 р., Старокостянтинівський р-н Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Любимівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 квітня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 листопада 1958 р.

ГУРБА Юхим Федотович, 1885 р., с. Піски Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Піски. Без певних занять. Заарештований 27 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 3 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 квітня 1958 р.

ГУРВІЧ Борис Львович, 1907 р., м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл., єврей, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Учень профтехшколи. Заарештований 2 квітня 1927 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 17 червня 1927 р. за ст. 58-5 КК РСФРР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 серпня 1989 р.

ГУРЕВИЧ Борис Маркович, 1901 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Агент відділу постачання тютюнової фабрики. Заарештований 17 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 липня 1959 р.

ГУРЕВИЧ Данило Ізраїльович, 1903 р., м. Кобеляки Полтавської обл., єврей, із службовців, освіта вища. Заарештований 31 травня 1942 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 травня 1943 р. (стаття КК не вказана) за самовільний відступ від бойових розпоряджень до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 8 січня 1957 р.

ГУРЕВИЧ Кельман Абрамович, 1885 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Безробітний. Заарештований 29 вересня 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну агітацію до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 листопада 1956 р.

ГУРЕВИЧ Сара Зельманівна, 1905 р., м. Миргород Полтавської обл., єврейка, із службовців, освіта середня. Проживала у м. Миргород. Без певного місця роботи. Заарештована 2 вересня 1924 р. Засуджена Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 12 грудня 1924 р. за ст. 61 КК УСРР до 3 років заслання. 21 серпня 1925 р. вирок змінено на виселення до Палестини. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 12 квітня 1995 р.

ГУРЕНКО Сидір Захарович, 1900 р., м. Татарбунари Одеської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Службовець установи. Заарештований 2 липня 1938 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 16 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 16 жовтня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Верховним Судом СРСР 9 травня 1957 р.

ГУРЕЦЬКИЙ Станіслав Йосипович, 1900 р., м. Полоцьк (Білорусь), поляк, із кустарів, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 25 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 жовтня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 листопада 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 жовтня 1989 р.

ГУРЄВИЧ Михайло Ілліч, 1910 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Студент за-

лізничного технікуму. Заарештований 3 вересня 1936 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 29 листопада 1936 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1995 р.

ГУРЖІЙ Євдокія Кирилівна, 1906 р., с. Сахнівщина Машівського р-ну Полтавської обл., українка, соціальне походження не вказане, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Виконувала поденні роботи. Заарештована 29 грудня 1935 р. Засуджена Харківським обласним судом 2 червня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 24 травня 1994 р.

ГУРЖІЙ Іван Каленикович, 1899 р., с. Святилівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Святилівка. Столяр. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 лютого 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 17 квітня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 14 квітня 1967 р.

ГУРЖІЙ Максим Минович, 1884 р., с. Парасковіївка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Горбанівка Полтавського р-ну. Бригадир експериментальної бази кормів. Заарештований 19 січня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 8 березня 1945 р. за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. За постановою Військового трибуналу військ НКВС Українського округу 3 серпня 1945 р. термін покарання зменшено до 8 років позбавлення волі. Звільнений 27 травня 1953 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 серпня 1956 р.

ГУРЖІЙ Матвій Мусійович, 1897 р., с. Попівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Попівка. Колгоспник. Заарештований 8 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-6, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 25 липня 1958 р.

ГУРЖІЙ Микола Васильович, 1908 р., с. Плоске Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Волгоградській обл. (Російська Федерація). Колгоспник. Заарештований 19 січня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 5-ї саперної армії 3 березня 1942 р. за ст. 58-12 КК РРФСР до 3 років позбавлення волі з відстрочкою виконання вироку на час військових дій. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 вересня 1995 р.

ГУРЖІЙ Микола Вікторович, 1892 р., с. Попівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Котляри Миргородського р-ну. Колгоспник. Заарештований 19 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 25 липня 1958 р.

ГУРЖІЙ Наталія Степанівна, 1900 р., с. Омельник Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українка, із службовців, освіта середня. Проживала у с. Жовнине Чорнобаївського р-ну Черкаської обл. Вчителька. Заарештована 7 липня 1941 р. Засуджена Верховним Судом Татарської АРСР 30 листопада 1941 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 6 років позбавлення волі. Реабілітована Генеральною прокуратурою Російської Федерації 14 січня 1993 р.

ГУРЖІЙ Ольга Миколаївна, 1923 р., м. Полтава, українка, із службовців, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Швачка. Заарештована 14 грудня 1943 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 19 травня 1944 р. за ст. 51-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Термін покарання відбувала у таборах НКВС СРСР Хабаровського краю (Російська Федерація). Реабілітована Військовим трибуналом КВО 30 липня 1968 р.

ГУРЖІЙ Сава Михайович, 1876 р., с. Сахнівщина Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Сахнівщина. Колгоспник. Заарештований 9 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 квітня 1959 р.

ГУРІН Василь Омелянович, 1906 р., с. Ярмаки Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ярмаки. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ГУРІН Григорій Дем'янович, 1902 р., с. Ходосиха Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хвощове Шишацького р-ну. Колгоспник. Заарештований 26 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р.

за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 квітня 1989 р.

ГУРІН Дмитро Федорович, 1901 р., с. Варварівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 11 лютого 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом 299-ї Харківської стрілецької дивізії 29 лютого 1944 р. за ст.ст. 58-1 «а», 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 липня 1994 р.

ГУРІН Захар Миколайович, 1898 р., с. Лавриківка (нині с. Єрестівка) Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Нарядник вантажників ст. Кременчук. Заарештований 26 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 червня 1989 р.

ГУРІН Іван Дмитрович, 1901 р., смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища педагогічна. Заарештований 28 лютого 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 35-го району авіабазування 14 березня 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Військовою прокуратурою КВО 12 грудня 1991 р.

ГУРІН Микита Іванович, 1887 р., с. Ярмаки Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Ємці Миргородського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 липня 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 21 лютого 1932 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 вересня 1989 р.

ГУРІН Олександр Капітонович, 1872 р., с. Яреськи Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із дворян, освіта початкова. Проживав у с. Яреськи. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 листопада 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 29 січня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 9 лютого 1930 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 листопада 1989 р.

ГУРІН Опанас Гаврилович, 1899 р., с. Варварівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Варварівка. Слюсар. Заарештований 14 січня 1934 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 26 лютого 1934 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 лютого 1990 р.

ГУРІН Панас Панасович, 1903 р., с. Нижні Млини Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 28 червня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 166-ї стрілецької дивізії 29 липня 1942 р. за ст. 58-1 «г» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. 4 серпня 1942 р. Військовим трибуналом Північно-Західного фронту вирок замінено на 5 років (перекваліфікація на ст. 58-12 КК РРФСР) з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1997 р.

ГУРІН Петро Аристархович, 1889 р., Зіньківський р-н Полтавської обл., українець, із дворян, освіта вища. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Інженер-економіст міжрайбази «Головриба». Заарештований 12 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 24 вересня 1957 р.

ГУРІН Юхим Павлович, 1885 р., с. Горішні Плавні Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Горішні Плавні. Колгоспник. Заарештований 24 грудня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 18 серпня 1944 р. за ст. 54-14 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 січня 1991 р.

ГУРІНА Євдокія Власівна, 1887 р., с. Іванівка Херсонської обл., українка, із селян, неписьменна. Проживала у м. Полтава. Домогосподарка. Дата арешту не встановлена. Засуджена Верховним Судом Татарської АРСР 6 березня 1942 р. за ст. 54-10 КК ТатРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 30 серпня 1995 р.

ГУРМАЖЕНКО Олександр Кузьмич, 1882 р., м. Лебедин Сумської обл., українець, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Службовець заводу. Заарештований 15 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 грудня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 9 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 серпня 1989 р.

ГУРНИЦЬКИЙ Бенедикт Іванович, 1908 р., с. Гречана Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у колишньому с. Захлюпанка Карлівського р-ну Полтавської обл. Робітник за-

воду. Заарештований 15 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 11 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

ГУРНИЦЬКИЙ Броніслав Михайлович, 1914 р., с. Шаровечка Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Машівка Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 8 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 11 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

ГУРНИЦЬКИЙ Войцех Станіславович, 1896 р., с. Мацьківці Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Селещина Машівського р-ну Полтавської обл. Робітник залізниці. Заарештований 10 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 13 січня 1938 р. (жовтня 1938 р.). Реабілітований Верховним Судом СРСР 27 серпня 1960 р.

ГУРНИЦЬКИЙ (ГОРНИЦЬКИЙ) Іван Павлович, 1893 р., с. Шаровечка Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кошманівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 28 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-9, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

ГУРНИЦЬКИЙ Іван Павлович, 1895 р., с. Гречана Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Карлівка Полтавської обл. Робітник будови. Заарештований 25 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 20 червня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 вересня 1989 р.

ГУРНИЦЬКИЙ Йосип Станіславович, 1884 р., с. Мацьківці Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рубанівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 28 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 13 листопада 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 14 травня 1958 р.

ГУРСІН Григорій Іванович, 1901 р., с. Келеберда Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Телеграфіст. Заарештований 13 вересня 1920 р. Засуджений Кременчуцькою ГубНК 28 вересня 1920 р. (стаття КК не вказана) до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 серпня 1994 р.

ГУРСЬКА Іона Владиславівна, 1879 р., Польща (точні дані відсутні), полька, про соціальне походження та освіту дані відсутні. Проживала у м. Полтава. Кустар. Заарештована 22 червня 1941 р. Засуджена Полтавським обласним судом 11 липня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітована Верховним Судом УРСР 10 квітня 1969 р.

ГУРСЬКИЙ Микола Антонович, 1894 р., Одеська обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Не працював. Заарештований 29 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 жовтня 1939 р. (стаття КК не вказана) за участь у право-троцькістській організації до 5 років позбавлення волі. У таборі перебував до 1947 р., з 1949 по 1954 рр. був у засланні у Красноярському краї (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 23 лютого 1956 р.

ГУРСЬКИЙ Микола Венедиктович, 1912 р., с. Великополовецьке Сквирського р-ну Київської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник військової будови. Заарештований 30 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 вересня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 березня 1963 р.

ГУРТОВИЙ Олександр Андрійович, 1910 р., с. Олексіївка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Олексіївка. Колгоспник. Заарештований 1 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 листопада 1989 р.

ГУРЬЄВ Антін Абрамович, 1900 р., с. Гур'їв Козачок Золочівського р-ну Харківської обл., українець, із селян, освіта початкова. Заарештований 31 січня 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 9 травня 1931 р. за ст.ст. 54-11, 54-17, 54-8 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано (дата не вказана). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 серпня 1989 р.

ГУРЬЄВ Іван Петрович, 1893 р., с. Гур'їв Козачок Золочівського р-ну Харківської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Харків. Кустар. Заарештований 16 вересня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 9 травня 1931 р. за ст.ст. 54-11, 54-17, 54-8 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 серпня 1989 р.

ГУРЬЄВ Лук'ян Опанасович, 1901 р., Золочівський р-н Харківської обл., українець, із селян, освіта початкова. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 вересня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 9 травня 1931 р. за ст.ст. 54-11, 54-17, 54-8 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 серпня 1989 р.

ГУРЬЄВ Макар Федорович, 1898 р., с. Гур'їв Козачок Золочівського р-ну Харківської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гур'їв Козачок. Робітник заводу. Заарештований 8 лютого 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 9 травня 1931 р. за ст.ст. 54-11, 54-17, 54-8 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано (дата не вказана). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 серпня 1989 р.

ГУРЬЄВ Опанас Євтійович, 1882 р., с. Гур'їв Козачок Золочівського р-ну Харківської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Харків. Кустар-візник. Заарештований 12 вересня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 9 травня 1931 р. за ст.ст. 54-11, 54-17, 54-8 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 серпня 1989 р.

ГУРЬЄВ Петро Олександрович, 1908 р., с. Гур'їв Козачок Золочівського р-ну Харківської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Харків. Працівник торгівлі. Заарештований 16 вересня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 9 травня 1931 р. за ст.ст. 54-11, 54-17, 54-8 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 серпня 1989 р.

ГУСАК Антон Михайлович, 1883 р., с. Лютенські Будища Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лютенські Будища. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 березня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 27 березня 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

ГУСАК Василь Петрович, 1914 р., с. Березівка Оренбурзької обл. (Російська Федерація), українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Юсківці Лохвицького р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 25 грудня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 24 липня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 24 березня 1992 р.

ГУСАК Давид Калістратович, 1895 р., с. Бацмани Роменського р-ну Сумської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лободине Гадяцького р-ну Полтавської обл. Без певної роботи. Заарештований 18 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 22 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 лютого 1958 р.

ГУСАК Демид Гордійович, 1895 р., с. Лютенські Будища Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лютенські Будища. Тесля. Заарештований 25 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 31 березня 1965 р.

ГУСАК Єфросинія Олександрівна, 1908 р., с. Сари Гадяцького р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Сари. Селянка-одноосібниця. Заарештована 19 вересня 1937 р. Засуджена Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 15 травня 1989 р.

ГУСАК Максим Федорович, 1890 р., с. Лютенські Будища Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лютенські Будища. Колгоспник. Заарештований 9 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 7 вересня 1960 р.

ГУСАК Мефодій Костянтинович, 1880 р., с. Демидівка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Кондуктор. Заарештований 3 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 30 жовтня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 24 червня 1958 р.

ГУСАК Микола Максимович, 1910 р., с. Лютенські Будища Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лютенські Будища. Тесля. Заарештований 25 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 вересня 1962 р.

ГУСАК Олександр Тимофійович, 1900 р., с. Шамраївка Ульянівського р-ну Кіровоградської обл., українець, із робітників, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Халтурине Карлівського р-ну Полтавської обл. Механік цукрозаводу. Заарештований 7 листопада 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 8 липня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Після повернення справи Верховним Судом УРСР для нового розгляду реабілітований Полтавським обласним судом 27 грудня 1939 р.

ГУСАК Олександра Петрівна, 1897 р., смт Диканька Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Домогосподарка. Заарештована 13 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 серпня 1938 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 5 років заслання. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 7 вересня 1989 р.

ГУСАК Петро Федорович, 1904 р., с. Лютенські Будища Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лютенські Будища. Колгоспник. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Південних таборах НКВС СРСР. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 квітня 1964 р.

ГУСАК Сергій Гордійович, 1901 р., с. Лютенські Будища Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лютенька Гадяцького р-ну Полтавської обл. Тесля заводу. Заарештований 25 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Новосибірській обл. (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 вересня 1989 р.

ГУСАК Сидір Дмитрович, 1873 р., с. Мачухи Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Судіївка Полтавського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 16 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 24 лютого 1930 р. за ст. 54-6 КК УСРР до 5 років концтаборів. Після відбуття покарання постійного місця проживання не мав. Заарештований вдруге 30 квітня 1936 р. у с. Судіївка. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 вересня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Покарання відбував у Біломоро-Балтійському комбінаті НКВС СРСР, м. Медвеж'євськ Карельської АРСР. Після відбуття покарання проживав у с. Мачухи. Без визначених занять. Заарештований втретє 1 лютого 1940 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 вересня 1940 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 вересня 1989 р. та 6 лютого 1990 р.

ГУСАК Тимофій Гордійович, 1890 р., с. Лютенські Будища Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лютенські Будища. Заарештований 25 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР м. Улан-Уде (Республіка Бурятія, Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 вересня 1989 р.

ГУСАК Трохим Прохорович, 1901 р., с. Велика Павлівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велика Павлівка. Колгоспник. Заарештований 27 квітня 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 2 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 24 квітня 1990 р.

ГУСАК Юхим Федорович, 1898 р., с. Лелюхівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Заарештований 21 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 грудня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 24 березня 1960 р.

ГУСАК Яків Пилипович, 1914 р., с. Чорняки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 1 серпня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 64-ї армії 11 серпня 1942 р. за ст.ст. 58-1 «б», 58-10 ч. 2 КК РРФСР до розстрілу. Вирок виконано 14 серпня 1942 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1997 р.

ГУСАКОВ Костянтин Андрійович, 1881 р., с. Головчино Грайворонського р-ну Бєлгородської обл. (Російська Федерація), українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Робітник підприємства. Заарештований 8 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 22 вересня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 28 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р.

ГУСАРЕНКО Герасим Іванович, 1894 р., с. Клепачі Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Клепачі. Статистик цукрозаводу. Заарештований 18 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 жовтня 1957 р.

ГУСАРЕНКО Дем'ян Євграфович, 1889 р., с. Клепачі Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Клепачі. Тесля. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 11 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 травня 1989 р.

ГУСАРЕНКО Мусій Григорович, 1886 р., с. Клепачі Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Клепачі. Тесля. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 26 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 квітня 1989 р.

ГУСАРЕНКО Никифор Сидорович, 1912 р., с. Клепачі Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта не вказана. Проживав у с. Клепачі. Робітник цукрозаводу. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 жовтня 1989 р.

ГУСАРЕНКО Сидір Никифорович, 1882 р., с. Клепачі Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Клепачі. Без певних занять. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 травня 1989 р.

ГУСВИЦЬКИЙ Антон Іванович, 1878 р., с. Ледянка Красилівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіти не мав. Проживав у с. Нехвороща Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Робітник організації. Заарештований 1 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 20 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 листопада 1958 р.

ГУСИНСЬКИЙ Іван Михайлович, 1909 р., с. Березняки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Березняки. Колгоспник. Заарештований 5 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 листопада 1969 р.

ГУСИНСЬКИЙ Михайло Володимирович, 1886 р., с. Березняки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Двірник. Заарештований 2 грудня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 4 червня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Помер 30 серпня 1939 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 березня 1995 р.

ГУСИНСЬКИЙ Петро Михейович, 1888 р., с. Березняки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Березняки. Колгоспник. Заарештований 26 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ГУСЛАВСЬКИЙ Антон Станіславович, 1890 р., м. Верба Дубнівського р-ну Рівненської обл., українець, із селян, відомості про освіту відсутні. Проживав у с. Розпашне Чутівського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 березня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

ГУСЛИСТИЙ Андрій Авксентійович, 1874 р., с. Кищеньки Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кищеньки. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 серпня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 березня 1931 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 8 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 липня 1989 р.

ГУСОВСЬКИЙ Овсій Юхимович, 1911 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із службовців, освіта неповна середня. Проживав у м. Ташкент (Узбекистан). Молодший командир учбового дивізіону 3-ї гірничо-стрілецької дивізії. Заарештований 25 грудня 1934 р. Засуджений Військовим трибуналом Середньоазіатського ВО 8 лютого 1935 р. за ст. 66 КК Узбецької РСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 травня 1995 р.

ГУСТОДИМ Олексій Ілліч, 1895 р., с. Черняківка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Черняківка. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 31 березня 1931 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ГУТ Шимко Віцькович (Семен Вікентійович), 1890 р., с. Сатанів Городоцького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник фабрики. Заарештований 21 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 березня 1990 р.

ГУТЕРМАН Ісак Абрамович, 1896 р., с. Могильниця Варшавського воєводства (Польща), єврей, із міщан, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Без певних занять. Заарештований 30 березня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 17 травня 1929 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 14 липня 1929 р.

ГУТИРЯ Кирило Павлович, 1892 р., с. Гутирівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гутирівка. Без певних занять. Заарештований 21 грудня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 21 січня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 квітня 1990 р.

ГУТКОВ Деонісій Єфремович, 1873 р., с. Червона Знам'янка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Червона Знам'янка. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 листопада 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 січня 1930 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 січня 1990 р.

ГУТНИК Петро Максимович, 1896 р., с. Омельник Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Рахівник. Заарештований 3 серпня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 14 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 8 лютого 1957 р.

ГУТШАБЕС Сруль Азраїльович, 1894 р., м. Пінськ (Білорусь), єврей, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Працівник торгівлі. Заарештований 23 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 28 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 22 листопада 1957 р.

ГУЦАЛЮК Василь Сидорович, 1891 р., с. Супранівка Скулатського повіту (Польща), українець, із духовенства, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Службовець фабрики. Заарештований 5 травня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 жовтня 1939 р. (стаття КК не вказана) «як соціально небезпечний елемент» до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

ГЮНТЕР Ерна Едуардівна, 1898 р., м. Київ, німкеня, із робітників, освіта середня. Проживала у м. Пирятин Полтавської обл. Бухгалтер установи. Заарештована 26 грудня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 лютого 1938 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавським обласним судом 26 жовтня 1956 р.

Д

ДАВИБОРЩ Аврам Іванович, 1889 р., с. Нова Кочубеївка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Нова Кочубеївка. Фуражир Артемівського цукрозаводу. Заарештований 21 березня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 21 травня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 23 жовтня 1992 р.

ДАВИДЕНКО Василь Никифорович, 1908 р., с. Давидівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць 140-го окремого мотострілецького батальйону. Заарештований 18 листопада 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом 2-го Українського фронту 16 грудня 1944 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 квітня 1994 р.

ДАВИДЕНКО Віра Матвіївна, 1889 р., с. Карпилівка Іванківського р-ну Київської обл., українка, із духовенства, освіта середня. Проживала у с. Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Вчителька. Заарештована 2 листопада 1940 р. Засуджена Полтавським обласним судом 18 грудня 1940 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 9 березня 1995 р.

ДАВИДЕНКО Данило Іванович, 1882 р., Кобеляцький р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Чутівському р-ні Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 11 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 17 грудня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 5 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 серпня 1989 р.

ДАВИДЕНКО Іван Юхимович, 1909 р., с. Плоске Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 9 квітня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом 9-ї пластунської червонопрапорної дивізії 25 червня 1944 р. за ст. 54-8 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 квітня 1995 р.

ДАВИДЕНКО Михайло Андрійович, 1890 р., с. Стовбина Долина Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Стовбина Долина. Колгоспник. Заарештований 1 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 170 «г» КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 вересня 1989 р.

ДАВИДЕНКО Павло Григорович, 1905 р., с. Морозівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Перебував на службі в РСЧА. Червоноармієць. Заарештований 3 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 3 червня 1931 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1990 р.

ДАВИДЕНКО Петро Васильович, 1901 р., с. Дунайка Грайворонського р-ну Бєлгородської обл. (Російська Федерація), українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с-щі Халтурине Карлівського р-ну Полтавської обл. Робітник радгоспу. Заарештований 21 вересня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 22 квітня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1991 р.

ДАВИДЕНКО Федір Іванович, 1910 р., с. Бугаївка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с-щі Єгорівка Семенівського р-ну Полтавської обл. Вантажник радгоспу. Заарештований 1 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ДАВИДЕНКО Юхим Давидович, 1897 р., с. Горобці Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Горобці. Працював у індивідуальному господарстві, потім – у колгоспі. Вперше заарештований 1 березня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 23 квітня 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Вдруге заарештований 4 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 серпня 1989 р. та 27 листопада 1989 р.

ДАВИДЕНКО Яків Гаврилович, 1887 р., с. Копанки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сидори Глобинського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 червня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 2 серпня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 жовтня 1994 р.

ДАВИДКО Марія Іванівна, 1899 р., с. Шенгаріївка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Комсомольське Зіньківського р-ну. Домогосподарка. Заарештована 20 жовтня 1937 р. Засуджена Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 листопада 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 7 грудня 1937 р. у м. Суми. Реабілітована Сумською обласною прокуратурою 30 грудня 1989 р.

ДАВИДОВ Василь Іванович, 1909 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта середня (закінчив нормальну військову школу льотчиків). Проживав у с. Кіровське на о. Сахалін (Російська Федерація). Командир авіаланки (ст. лейтенант) Сахалінського авіазагону. Заарештований 27 серпня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом Прикордонної на внутрішньої охорони Далекосхідного краю у м. Олександрівськ (о. Сахалін) 11 листопада 1937 р. за ст.ст. 58-9, 58-10, 58-11 КК РРФСР до розстрілу. Реабілітований Військовим трибуналом Далекосхідного ВО 5 квітня 1957 р.

ДАВИДОВ Гаврило Андрійович, 1888 р., Зіньківський р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Зіньків Полтавської обл. Токар МТС. Заарештований 4 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3–4 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 13 червня 1958 р.

ДАВИДОВ Дмитро Васильович, 1863 р., смт Нові Санжари Полтавської обл., росіянин, із духовенства, освіта середня. Закінчив Полтавську духовну семінарію. Проживав у с. Великі Будища Диканського р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований 23 березня 1938 р. Утримувався у в'язниці м. Полтава. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-8, 51-10 ч. 1, 54-2 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 червня 1990 р.

ДАВИДОВ Ісаак Варденович, 1893 р., м. Урмія (Іран), ассірієць, із селян, неписьменний. Проживав у м. Полтава. Кустар. Заарештований 5 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 1 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 25 серпня 1959 р.

ДАВИДОВИЧ Степан Іванович, 1882 р., с. Грицевичі Брестської обл. (Білорусь), білорус, із селян, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Завідувач відділення лікарні. Заарештований 4 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 23 січня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна та з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 серпня 1992 р.

ДАВИДЮК Микола Арсентійович, 1905 р., м. Ковель Волинської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Столяр промислової артілі. Заарештований 17 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 10 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 серпня 1989 р.

ДАДАЧКО Михайло Іларіонович, 1881 р., с. Піски Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Піски. Без певних занять. Заарештований 30 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за

ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ДАДАЧКО Михайло Пилипович, 1916 р., с. Піски Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Піски. Робітник радгоспу. Заарештований 30 квітня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 15 липня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 червня 1994 р.

ДАДОЧКИН Олександр Іванович, 1880 р., м. Калуга (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Службовець установи. Заарештований 29 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 1 лютого 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 11 березня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 травня 1958 р.

ДАКАЛО Григорій Степанович, 1912 р., с. Устивиця Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Устивиця. Колгоспник. Заарештований 15 серпня 1947 р. Засуджений Полтавським обласним судом 16 вересня 1947 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років заслання. Реабілітований Верховним Судом УРСР 12 жовтня 1990 р.

ДАЛАДА Олександр Митрофанович, 1914 р., с. Карпилівка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Рядовий 4-ї батареї 2-го дивізіону 117-ї артбригади 10-ї армії. Заарештований 8 лютого 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом 10-ї армії 10 березня 1945 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1994 р.

ДАМАСКІНА Альбіна Котлибівна, 1893 р., м. Полтава, національність не вказана, з міщан, освіта неповна середня. Проживала у м. Полтава. Домогосподарка. Заарештована 18 жовтня 1920 р. Засуджена Колегією Полтавської ГубНК 11 листопада 1920 р. (стаття КК не вказана) до 1 року позбавлення волі. Звільнена за амністією 31 березня 1921 р. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1995 р.

ДАМУРЧІЄВ Степан Дмитрович, 1898 р., м. Урмія (Іран), ассірієць, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Кустар. Заарештований 5 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 1 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 25 серпня 1959 р.

ДАНЕВСЬКИЙ Степан Євсейович, 1904 р., м. Іванівка Луганської обл., поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник їдальні. Заарештований 23 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 26 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-7 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 1 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 серпня 1989 р.

ДАНИЛЕВСЬКИЙ Антон Гаврилович, 1887 р., с. Мальці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав на ст. Ромодан Миргородського р-ну. Вчитель. Заарештований 11 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 листопада 1962 р.

ДАНИЛЕВСЬКИЙ Дмитро Пантелеймонович, 1923 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Семипалатинськ (Казахстан). Курсант Тамбовського піхотного училища. Заарештований 20 травня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Семипалатинського гарнізону 29 червня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Військовим трибуналом Середньоазіатського ВО 31 липня 1942 р. термін покарання зменшено до 6 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1994 р.

ДАНИЛЕВСЬКИЙ Іван Петрович, 1899 р., с. Остапенки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Остапенки. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 18 січня 1930 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

ДАНИЛЕВСЬКИЙ Костянтин Олексійович, 1904 р., м. Переяслав Київської обл., українець, із службовців, освіта незакінчена середня. Проживав у м. Полтава. Службовець установи. Заарештований 8 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 21 квітня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна. Термін ув'язнення відбув у 1953 р., засланий на поселення до Красноярського краю. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 травня 1966 р.

ДАНИЛЕВСЬКИЙ Микола Давидович, 1890 р., с. Барвінкове Сумського р-ну Сумської обл., українець, із службовців, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Полтава. Землевпорядник Полтавського обласного управління. Заарештований 5 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 5 червня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 20 вересня 1988 р.

ДАНИЛЕВСЬКИЙ Михайло Олександрович, 1900 р., смт Велика Багачка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Велика Багачка. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 січня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 24 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 березня 1990 р.

ДАНИЛЕВСЬКИЙ Олександр Гаврилович, 1893 р., с. Мальці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мальці. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 травня 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 21 лютого 1932 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 серпня 1989 р.

ДАНИЛЕВСЬКИЙ Олександр Павлович, 1886 р., м. Полтава, росіянин, із дворян, освіта вища. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Охоронець контори «Заготзерно» м. Миргород. Заарештований 15 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11, 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 19 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 14 березня 1958 р.

ДАНИЛЕВСЬКИЙ Петро Іванович, 1888 р., с. Григорівщина Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Григорівщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 6 березня 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 лютого 1990 р.

ДАНИЛЕВСЬКИЙ Семен Іванович, 1872 р., с. Сари Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня. Закінчив Полтавську духовну семінарію. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Священик. Заарештований 5 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 12 листопада 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 травня 1989 р.

ДАНИЛЕВСЬКИЙ Сильвестр Петрович, 1902 р., с. Новачиха Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Хорол Полтавської обл. Конюх будинку інвалідів. Заарештований 28 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 червня 1989 р.

ДАНИЛЕВСЬКИЙ Юхим Іванович, 1877 р., с. Сари Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта середня. Проживав у с. Овсюки Гребінківського р-ну Полтавської обл. Тесля колгоспу. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 31 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 жовтня 1956 р.

ДАНИЛЕЙКО Андрій Пилипович, 1912 р., с. Фрунзівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Коваль гранітного кар'єру. Заарештований 8 травня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 2–5 серпня 1935 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 13 жовтня 1992 р.

ДАНИЛЕЙКО Василь Олексійович, 1903 р., с. Фрунзівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Візник на будівництві. Заарештований 29 квітня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 2–5 серпня 1935 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 13 жовтня 1992 р.

ДАНИЛЕЙКО Іван Федорович, 1885 р., с. Вільна Терешківка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вільна Терешківка. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 17 лютого 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 травня 1990 р.

ДАНИЛЕЙКО Леонтій Павлович, 1883 р., с. Розбишівка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у

с. Розбишівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21–23 березня 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 17 квітня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 25 серпня 1958 р.

ДАНИЛЕЙКО Микола Прокопович, 1899 р., с. Майбородівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Майбородівка. Сторож пункту Глобинського цукрозаводу на ст. Рублівка. Заарештований 2 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 грудня 1960 р.

ДАНИЛЕЙКО Панас Павлович, 1886 р., с. Розбишівка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Розбишівка. Колгоспник. Заарештований 2 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 березня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 23 квітня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 травня 1959 р.

ДАНИЛЕЙКО Петро Григорович, 1895 р., с. Пухальщина Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Пухальщина. Колгоспник. Заарештований 4 лютого 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 11 червня 1944 р. (стаття КК не вказана) до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 січня 1995 р.

ДАНИЛЕЙЧЕНКО Гнат Артемович, 1888 р., с. Солонці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Солонці. Колгоспник. Заарештований 28 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 28 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 березня 1989 р.

ДАНИЛЕЙЧЕНКО Митрофан Самсонович, 1877 р., с. Баранівка Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Баранівка. Конюх колгоспу. Заарештований 4 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 31 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ДАНИЛЕНКО Аврам Терентійович, 1904 р., с. Оріхівщина Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Оріхівщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 квітня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 12 липня 1930 р. за ст.ст. 54-1, 54-10, 54-11, 54-12 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 березня 1990 р.

ДАНИЛЕНКО Василь Аполлонович, 1894 р., с. Попівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Попівка. Садівник радгоспу. Заарештований 20 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 20 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 30 червня 1959 р.

ДАНИЛЕНКО Василь Герасимович, 1904 р., с. Кузубівка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кузубівка. Колгоспник. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 жовтня 1957 р.

ДАНИЛЕНКО Григорій Олександрович, 1904 р., с. Нове Грякове Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Нове Грякове. Коваль колгоспу. Заарештований 26 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 18 травня 1960 р.

ДАНИЛЕНКО Григорій Юхимович, 1904 р., с. Бутівці Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Петрівці Миргородського р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Вперше заарештований 28 квітня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 12 липня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11, 54-12 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Вдруге заарештований 2 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 11 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1989 р. та 26 березня 1990 р.

ДАНИЛЕНКО Іван Семенович, 1888 р., с. Гільці Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бубни Чорнухинського р-ну. Колгоспник. Заарештований 3 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ДАНИЛЕНКО Костянтин Данилович, 1888 р., с. Грякове Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Грякове. Селянин-одноосібник, пізніше – фельдшер медичної дільниці. Вперше заарештований 8 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 22 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Вдруге заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 грудня 1990 р. та 16 травня 1995 р.

ДАНИЛЕНКО Кузьма Васильович, 1898 р., с. Денисівка Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Теремецьке Оржицького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 21 серпня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 25 вересня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Після відбуття покарання проживав у с. Денисівка. Без певних занять. Заарештований вдруге 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 17 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р. та 15 травня 1995 р.

ДАНИЛЕНКО Микола Васильович, 1920 р., с. Попівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена вища (учительський інститут м. Кременчука). Проживав у Кременчуцькому р-ні Полтавської обл. Вчитель. Заарештований 23 грудня 1940 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 28 березня 1941 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 7 червня 1992 р.

ДАНИЛЕНКО Михайло Семенович, 1897 р., с. Ковалі Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Пирятин Полтавської обл. Головний бухгалтер артілі. Заарештований 23 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 червня 1942 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 5 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 вересня 1989 р.

ДАНИЛЕНКО Олександр Артемович, 1908 р., Черкаська обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Халепці Лубенського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 7 травня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 13 серпня 1935 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 липня 1994 р.

ДАНИЛЕНКО Олександр Данилович, 1880 р., с. Грякове Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Грякове. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 22 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 травня 1995 р.

ДАНИЛЕНКО Олексій Захарович, 1885 р., с. Бутівці Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Бутівці. Без певних занять. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 вересня 1962 р.

ДАНИЛЕНКО Петро Григорович, 1892 р., с. Ряське Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ряське. Без певних занять. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. (стаття КК не вказана) до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 жовтня 1960 р.

ДАНИЛЕНКО Степан Максимович, 1881 р., с. Дібрівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 грудня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 лютого 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 лютого 1990 р.

ДАНИЛЕНКО Терентій Ілліч, 1874 р., с. Дібрівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Дібрівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 грудня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 лютого 1930 р. за ст. 54-10 КК

УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 лютого 1990 р.

ДАПИЛЕНКО Юхим Савкович, 1887 р., с. Ряське Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ряське. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 березня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 14 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-16 КК УСРР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 жовтня 1989 р.

ДАНИЛЕЦЬ Іван Наумович, 1879 р., с. Тищенки Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тищенки. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 листопада 1929 р. Засуджений Полтавським окружним судом 2 грудня 1929 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13, 7-58 КК УСРР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 вересня 1994 р.

ДАНИЛЕЦЬ Микола Григорович, 1883 р., с. Ганнівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ганнівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 19 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 жовтня 1989 р.

ДАНИЛКО Василь Іванович, 1894 р., с. Погреби Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Погреби. Без певних занять. Заарештований 13 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 жовтня 1989 р.

ДАНИЛКО Дар'я Григорівна, 1925 р., с. Устивиця Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта неповна середня. Проживала у с. Устивиця. Завідувачка господарства дитбудинку. Заарештована 30 липня 1944 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 23 листопада 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 26 липня 1946 р. вирок змінено за ст. 54-7 КК УРСР на 8 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 7 травня 1992 р.

ДАНИЛКО Павло Омелянович, 1897 р., с. Вакуленці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Вакуленці. Працівник Полтавського паровозоремонтного заводу. Заарештований 24 серпня 1936 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 16–24 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом СРСР 20 вересня 1958 р.

ДАНИЛОВ Андрій Якович, 1895 р., с. Новаки Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Робітник зв'язку на ст. Лубни. Заарештований 19 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 21 квітня 1931 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Рішенням Особливої наради при Колегії ДПУ УСРР 9 квітня 1933 р. після відбуття терміну ув'язнення висланий на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1990 р.

ДАНИЛОВ Матвій Михайлович, 1890 р., с. Вербляни Буського р-ну Львівської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Троянівка Зіньківського р-ну Полтавської обл. Робітник МТС. Заарештований 23 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну агітацію до розстрілу. Вирок виконано 9 листопада 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 27 жовтня 1962 р.

ДАНИЛОВА Марія Григорівна, 1893 р., с. Троянівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Троянівка. Працювала у власному господарстві. Заарештована 16 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. (стаття КК не вказана) до 5 років заслання. Реабілітована Полтавським обласним судом 31 січня 1962 р.

ДАНИЛЬЧЕНКО Григорій Якимович, 1883 р., с. Чутівка Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Чутівка. Колгоспник. Заарештований 25 липня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС 10 вересня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 липня 1991 р.

ДАНИЛЬЧЕНКО Матвій Аполлонович, 1887 р. с. Мар'янівка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мар'янівка. Рахівник сільської споживчої кооперації, пізніше – робітник бурякопункту. Вперше заарештований 21 березня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 січня 1930 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років

заслання. Вдруге заарештований 22 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

ДАНИЛЬЧЕНКО Митрофан Семенович, 1886 р., с. Чутівка Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Чутівка. Без певних занять. Заарештований 31 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

ДАНИЛЬЧЕНКО Сидір Васильович, 1883 р., с. Тарасівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тарасівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 березня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 22 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 лютого 1990 р.

ДАНИЛЮК Володимир Йосипович, 1887 р., с. Стрельці Хелмського воєводства (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Ромни Сумської обл. Робітник залізниці. Заарештований 14 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 лютого 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 березня 1938 р. у м. Харків. Реабілітований Верховним Судом УРСР 11 червня 1960 р.

ДАНИЛЮК Роберт Степанович (Стефанович), 1895 р., с. Глит Ура Голгарського повіту (Австрія), німець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Хорол Полтавської обл. Робітник організації. Заарештований 23 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 26 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 липня 1989 р.

ДАНИЛЯК Микола Іванович, 1899 р., м. Дунаївці Хмельницької обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Службовець підприємства. Заарештований 7 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 вересня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну шпигунську діяльність до розстрілу. Вирок виконано 29 вересня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 31 жовтня 1964 р.

ДАНИС Павло Мусійович, 1915 р., с. Левченки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бірки Зіньківського р-ну. Столяр МТС. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 квітня 1989 р.

ДАНИЧ Олена Терентіївна, 1889 р., с. Василівка Семенівського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, неписьменна. Проживала у м. Кременчук Полтавської обл. Заарештована 15 лютого 1944 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 4 квітня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітована Полтавським обласним судом 14 лютого 1991 р.

ДАНИХНО Василь Степанович, 1915 р., с. Малі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Червоноармієць поїзду спецпризначення. Заарештований 23 грудня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС 5-ї залізничної дивізії (Воронезька обл., Російська Федерація) 2 січня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 жовтня 1994 р.

ДАНИХНО Федір Митрофанович, 1899 р., с. Малі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Столяр пункту «Заготзерно». Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 жовтня 1989 р.

ДАНІЛЕВСЬКИЙ Гліб Михайлович, 1903 р., м. Полтава, росіянин, із службовців, освіта вища (військово-технічна академія, 1931 р.). Військовослужбовець, військовий інженер 2-го рангу. Заарештований 28 серпня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом Червонопрапорного Балтійського флоту 4 березня 1938 р. за ст. 58-7 КК РРФСР до розстрілу з конфіскацією майна. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 1 жовтня 1957 р.

ДАНКО Поліна Олександрівна, 1913 р., с. Станіславівка Чуднівського р-ну Житомирської обл., полька, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Кобеляки Полтавської обл. Робітниця артілі. Заарештована 17 січня 1945 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 серпня 1945 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 5 років заслання

до Новосибірської обл. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 3 серпня 1989 р.

ДАНЬКО Іван Євтихійович, 1911 р., с. Задовга Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Задовга. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 листопада 1989 р.

ДАНЬКО Федір Петрович, 1900 р., с. Мар'янівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лутовинівка Козельщинського р-ну. Робітник МТС. Заарештований 25 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 30 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 листопада 1957 р.

ДАНЬКОВСЬКИЙ Григорій Андрійович, 1867 р., с. Сенча Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із дворян, освіта вища. Проживав у с. Сенча. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 22 лютого 1931 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ДАНЬКОВСЬКИЙ Іван Теофілович, 1890 р., с. Зябіково Гостиненського повіту Варшавського воєводства (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Оріхівка Лубенського р-ну Полтавської обл. Робітник цукрозаводу. Заарештований 31 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 березня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 червня 1959 р.

ДАНЬШИН Федір Павлович, 1887 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із міщан, освіта вища (Єкатеринославський вчительський інститут). Проживав у м. Кременчук. Викладач середньої школи механізації сільського господарства. Заарештований 24 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 24 вересня 1957 р.

ДАНЮК Володимир Васильович, 1882 р., с. Березова Лука Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Березова Лука. Колгоспник. Заарештований 2 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21–23 березня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-6, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 15 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 29 жовтня 1957 р.

ДАРОВСЬКИЙ Григорій Якович, 1871 р., с. Мачухи Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мачухи. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 13 березня 1930 р. (стаття КК не вказана) до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 січня 1990 р.

ДАРОВСЬКИЙ Леонід Олександрович, 1906 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Ленінград (Російська Федерація). Начальник служби зв'язку 48-ї бригади 8-ї авіаескадрилії. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 21 квітня 1938 р. за ст.ст. 58-1 «б», 58-8, 58-7, 58-11 КК РРФСР до розстрілу. Вирок виконано 21 квітня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 21 березня 1959 р.

ДАУКШТ Владислав Адамович, 1898 р., м. Двінськ (Латвія), поляк, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Службовець заводу. Заарештований 22 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 1 грудня 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 8 березня 1958 р.

ДАУКШТ Марія Адамівна, 1893 р., м. Санкт-Петербург (Російська Федерація), полька, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Без певних занять. Заарештована 3 березня 1938 р. Засуджена Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 21 березня 1958 р.

ДАХНО Гнат Давидович, 1891 р., с. Ступки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ступки. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 листопада 1932 р. Засуджений народним судом Зіньківського р-ну 3 грудня 1932 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 квітня 1991 р.

ДАЦЕНКО Андрій Антонович, 1903 р., с. Зубівка Миргородського р-ну Полтавської обл., украї-

нець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зубівка. Без певних занять. Заарештований 28 лютого 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 1 жовтня 1929 р. за ст.ст. 58-2, 58-11 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 листопада 1989 р.

ДАЦЕНКО Василь Григорович, 1903 р., с. Човно-Федорівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Тесля на УВСР-111. Заарештований 27 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 21 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 грудня 1958 р.

ДАЦЕНКО Гаврило Якович, 1899 р., с. Крива Руда Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крива Руда. Колгоспник. Заарештований 25 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 квітня 1989 р.

ДАЦЕНКО Георгій Карпович, 1903 р., с. Крива Руда Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крива Руда. Колгоспник. Заарештований 24 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 червня 1989 р.

ДАЦЕНКО Григорій Якович, 1892 р., с. Крива Руда Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крива Руда. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 жовтня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 29 грудня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 5 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 вересня 1989 р.

ДАЦЕНКО Іван Григорович, 1890 р., с. Засулля Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Засулля. Працівник на будівництві залізниці ст. Синельникове Донецької обл. Заарештований 5 листопада 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 22 липня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 13 лютого 1993 р.

ДАЦЕНКО Йосип Архипович, 1889 р., с. Великі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Помічник машиніста паровозного депо ст. Полтава. Заарештований 13 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 березня 1938 р. за ст.ст. 54-3, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 7 червня 1938 р. Реабілітований Харківським обласним судом 21 грудня 1957 р.

ДАЦЕНКО Лука Андрійович, 1883 р., с. Рудка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рудка. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 березня 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 2 червня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 листопада 1989 р.

ДАЦЕНКО Микола Васильович, 1892 р., с. Устивиця Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Робітник заготівельної контори. Заарештований 5 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 серпня 1958 р.

ДАЦЕНКО Микола Петрович, 1920 р., с. Худоліївка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Командир роти 27-го окремого учбового танкового батальйону. Заарештований 28 жовтня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Свердловського гарнізону 22 грудня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Військовим трибуналом Уральського ВО 15 березня 1957 р.

ДАЦЕНКО Олександр Кузьмич, 1883 р., с. Ждани Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ждани. Колгоспник. Заарештований 8 січня 1938 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 9 червня 1939 р. за ст.ст. 17, 54-8, 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Верховним Судом СРСР 17 січня 1940 р.

ДАЦЕНКО Семен Опуфрійович, 1894 р., с. Біляки Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ялосовецьке Хорольського р-ну Полтавської обл. Працівник радгоспу. Заарештований 2 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Хар-

ківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 жовтня 1989 р.

ДАЦЕНКО Сергій Якович, 1894 р., с. Крива Руда Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на території Очеретуватської сільради Семенівського р-ну. Колгоспник. Заарештований 12 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 червня 1959 р.

ДАЦЕНКО Тимофій Григорович, 1908 р., с. Шкурпели Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шкурпели. Коваль колгоспу. Заарештований 1 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 лютого 1958 р.

ДАЦІЙ Іван Михайлович, 1905 р., с. Мусіївка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Софине Хорольського р-ну. Працівник підсобного господарства 75-ї стрілецької дивізії. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 жовтня 1957 р.

ДАЦУН Антоніна Максимівна, 1924 р., смт Нові Санжари Полтавської обл., українка, із селян, освіта середня. Проживала у смт Нові Санжари. Перекладач німецької сільськогосподарської комендатури. Заарештована 26 вересня 1943 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 4 квітня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 3 березня 1993 р.

ДАЦЬКИЙ Степан Миколайович, 1889 р., с. Тягун Іллінецького р-ну Вінницької обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Робітник Полтавського м'ясокомбінату. Заарештований 27 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 23 липня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ДАЦЬКО Олексій Григорович, 1889 р., с. Карманичі Перемишлянського повіту Ряшівського воєводства (Польща), українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Зінці Полтавського р-ну Полтавської обл. Вчитель школи. Заарештований 13 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 21 грудня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 вересня 1958 р.

ДАШЕВСЬКИЙ Василь Євдокимович, 1887 р., Кобеляцький р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Кобеляцькому р-ні. Старший стрілочник залізничної ст. Кременчук Полтавської обл. Заарештований 18 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 травня 1938 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1989 р.

ДАШЕВСЬКИЙ Лука Петрович, 1904 р., с. Горобці Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Горобці. Колгоспник. Заарештований 2 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 16 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 січня 1958 р.

ДАШЕВСЬКИЙ Михайло Григорович, 1882 р., с. Дашівський Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дашівський. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 червня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 14 жовтня 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1994 р.

ДАШЕВСЬКИЙ Петро Олександрович, 1896 р., м. Полтава, єврей, із службовців, освіта початкова. Проживав у смт Нові Санжари Полтавської обл. Перукар. Заарештований 3 листопада 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 26 лютого 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 2 жовтня 1990 р.

ДАШКЕВИЧ Юхим Костянтинович, 1889 р., с. Шарини Городецького р-ну Мінської обл. (Білорусь), росіянин, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Службовець організації. Заарештований 16 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при НКВС Полтавської обл. 9 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-6, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 14 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 березня 1957 р.

ДАШКО Варвара Леонтіївна, 1898 р., с. Юрки Козельщинського р-ну Полтавської обл., українка, соціальне походження не вказане, освіта середня. Проживала у с. Дашківка Кобеляцького р-ну Полтавської обл. Вчителька Бредівської середньої школи. Заарештована 20 жовтня 1929 р. Засуджена Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 4 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-12 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1989 р.

ДАШКО Павло Федорович, 1898 р., с. Куликове Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Куликове. Колгоспник. Заарештований 9 серпня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 24 листопада 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Верховним Судом УРСР 11 березня 1990 р.

ДАШКОВСЬКИЙ Лазар Авадійович, 1915 р., м. Лохвиця Полтавської обл., єврей, із робітників, освіта неповна середня. Червоноармієць. Заарештований 15 липня 1938 р. Засуджений Військовим трибуналом КВО 14 лютого 1939 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом СРСР 22 квітня 1940 р.

ДАШУК Олександр Іванович, 1885 р., с. Ярославець Люблінського воєводства (Польща), українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Розсошенці Полтавського р-ну Полтавської обл. Працівник лісгоспу. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 липня 1989 р.

ДВИНЧЕНКО Агрипина Григорівна, 1894 р., м. Лиса Гора Первомайського р-ну Миколаївської обл., українка, соціальне походження не вказане, освіта початкова. Без певного місця проживання і занять. Вперше засуджена 19 березня 1938 р. за ст. 80-1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Вдруге засуджена Полтавським обласним судом 28 липня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітована Верховним Судом УРСР 31 червня 1990 р.

ДВІРНИК Петро Михайлович, 1891 р., с. Пустовійтове Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена середня (екстерном здав іспити на звання народного вчителя). Проживав у с. Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Вчитель початкової школи. Заарештований 9 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 30 квітня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 листопада 1957 р.

ДВОРНИК Кирило Йосипович, 1887 р., с. Шахворостівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шахворостівка. Колгоспник. Заарештований 25 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11, 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 19 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 14 березня 1958 р.

ДВОРОВЕНКО Данило Никифорович, 1895 р., смт Машівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Машівка. Колгоспник. Заарештований 14 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 березня 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 9 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 квітня 1959 р.

ДВОРОВЕНКО Іван Микитович, 1903 р., с. Тернівщина Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тернівщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 квітня 1933 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 28 травня 1933 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 грудня 1989 р.

ДВОРОВЕНКО Іван Михайлович, 1908 р., смт Машівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у смт Машівка. Стрілочник залізничної ст. Селещина Машівського р-ну. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 15 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 вересня 1989 р.

ДЕБЛЕР Анастасія Захарівна, 1913 р., с. Минівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Карлівка Полтавської обл. Колгоспниця. Заарештована 22 квітня 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 1 листопада 1944 р. (стаття КК не вказана) до 5 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавським обласним судом 30 вересня 1967 р.

ДЕБЛЕР Іван Васильович, 1898 р., м. Карлівка Полтавської обл., німець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Технорук комбінату глухонімих. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20

січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 2 червня 1959 р.

ДЕБЛЕР Леонід Якович, 1924 р., м. Карлівка Полтавської обл., українець, із робітників, освіта середня. Проживав у Республіці Комі (Російська Федерація). Бригадир із трудової мобілізації Мікунської будівельної дільниці (Севжелдорлаг НКВС СРСР). Заарештований 27 жовтня 1945 р. Засуджений Особливою нарадою при МВС СРСР 20 червня 1946 р. за ст. 58-1 «а» КК РРФСР до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 січня 1990 р.

ДЕБЛЕР Наталка Василівна, 1892 р., м. Карлівка Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Карлівка. Домогосподарка. Заарештована 11 травня 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 8 липня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 28 липня 1989 р.

ДЕБЛЕР Тетяна Прокопівна, 1903 р., м. Карлівка Полтавської обл., українка, із робітників, освіта неповна середня. Проживала у м. Карлівка. Домогосподарка. Заарештована 17 квітня 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 1 липня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 5 років заслання. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 2 серпня 1989 р.

ДЕБЛЕР Яків Васильович, 1896 р., м. Карлівка Полтавської обл., німець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Карлівка. Слюсар цукрозаводу. Заарештований 21 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 14 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 29 грудня 1964 р.

ДЕВЯТКА Павло Єлисейович, 1912 р., с. Малі Солонці Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 1 жовтня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом 10-ї армії Ленінградського ВО 10–11 грудня 1945 р. за ст.ст. 58-1 «б», 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 лютого 1997 р.

ДЕВЯТКО Олексій Захарович, 1908 р., с. Великі Солонці Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна (закінчив Кобеляцький педагогічний технікум). Проживав у с. Великі Солонці. Вчитель початкової школи. Заарештований 27 лютого 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 25 липня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Верховним Судом УРСР 13 вересня 1937 р. вирок скасовано за м'якістю та замінено на ст.ст. 54-8, 54-10, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Особливою нарадою при МДБ СРСР 25 червня 1949 р. висланий на поселення. Реабілітований Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 20 жовтня 1960 р.

ДЕВЯТКО Сергій Кіндратович, 1909 р., с. Великі Солонці Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Солонці. Колгоспник. Заарештований 5 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 червня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 листопада 1960 р.

ДЕГТЯР (ДЕХТЯР) Григорій Миколайович, 1883 р., с. Кустолове Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кустолове. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 24 лютого 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

ДЕГТЯР Мартин Петрович, 1892 р., с. Крута Балка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крута Балка. Колгоспник. Заарештований 27 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 вересня 1959 р.

ДЕГТЯР Олексій Іванович, 1918 р., с. Кукобівка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Лиман Другий Решетилівського р-ну. Працівник радгоспу. Заарештований 3 листопада 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 17 березня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 червня 1991 р.

ДЕГТЯР Пилип Михайлович, 1902 р., с. Кустолове Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Полузір'я Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 27 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за

ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 вересня 1959 р.

ДЕГТЯР Сава Васильович, 1904 р., с. Покровська Багачка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Покровська Багачка. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 квітня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 12 липня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-11, 54-12 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 березня 1990 р.

ДЕГТЯР Тимофій Федорович, 1899 р., с. Кустолове Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, соціальне походження не вказане, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Помічник завідувача поштової контори. Заарештований 3 жовтня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 19 січня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до 12 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом СРСР 11 лютого 1956 р.

ДЕГТЯРЕНКО Микола Порфирович, 1898 р., м. Зіньків Полтавської обл., українець, із міщан, освіта початкова. Проживав у м. Зіньків. Закрійник швейної майстерні. Заарештований 28 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 лютого 1940 р.

ДЕГТЯРЬОВ Володимир Миколайович, 1888 р., м. Санкт-Петербург (Російська Федерація), росіянин, із міщан, освіта неповна середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Токар автотракторомонтного заводу. Заарештований 25 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 вересня 1941 р. (стаття КК не вказана) до 5 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 17 червня 1942 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 липня 1959 р.

ДЕГТЯРЬОВ Дмитро Федорович, 1912 р., с. Бочки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць 222-го мінометного полку. Заарештований 9 лютого 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 2-ї запасної стрілецької бригади м. Чебаркуль 5 березня 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Військовою прокуратурою Приволзько-Уральського ВО Російської Федерації 28 квітня 1992 р.

ДЕГТЯРЬОВ Павло Климентійович, 1918 р., с. Ново-Помостіно Атбасарайського р-ну Цілиноградської обл. (Казахстан), росіянин, із селян, освіта середня. Червоноармієць. Заарештований 29 серпня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом Південно-Уральського ВО 5 жовтня 1945 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах (строк не вказаний) та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Військовою прокуратурою Центрального регіону України 14 листопада 1994 р.

ДЕГТЯРЬОВА-ЧАХУРСЬКА Тамара Сигізмундівна, 1903 р., Волинська обл., полька, із службовців, освіта початкова. Проживала у м. Пирятин Полтавської обл. Домогосподарка. Заарештована 17 грудня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 січня 1938 р. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 23 березня 1962 р.

ДЕДОХА Василь Павлович, 1897 р., с. Піски-Удайські Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Піски-Удайські. Колгоспник. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1989 р.

ДЕДУШЕВСЬКИЙ Вільям Янович, 1895 р., Угорщина (більш точні дані відсутні), єврей, із кустарів, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Механік заводу. Заарештований 14 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 11 березня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 18 вересня 1969 р.

ДЕДЮРА Олена Василівна, 1896 р., с. Єлизаветівка Диканського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Марченки Диканського р-ну. Колгоспниця. Заарештована 2 жовтня 1941 р. Засуджена Військовим трибуналом військово-повітряних сил Південно-Західного фронту 13 жовтня 1941 р. за ст. 54-4 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. З ув'язнення звільнена 29 січня 1943 р. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 5 липня 1991 р.

ДЕДЮХІН (ДИДЮХІН) Михайло Євгенійович, 1885 р., с. Омельник Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Охоронець військового складу військового відомства. Заарештований 16 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 жовтня 1938 р. (стаття КК не вказана) до

розстрілу з конфіскацією майна. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 березня 1989 р.

ДЕЖУРНИЙ Микита Михайлович, 1881 р., с. Студениця Кам'янець-Подільського р-ну Хмельницької обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник будови. Заарештований 10 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 15 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом Прикарпатського ВО 4 липня 1972 р.

ДЕЙНЕГА Василь Іванович, 1911 р., с. Варварівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с-щі Голобородьківське Карлівського р-ну. Коваль радгоспу. Заарештований 6 листопада 1936 р. Вперше засуджений Харківським обласним судом 23 червня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Вдруге засуджений у 1947 р. (орган засудження не вказаний) за ст. 69-1 ч. 2 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 8 серпня 1990 р.

ДЕЙНЕГА Євген Іванович, 1899 р., с. Вищий Булатець Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, соціальне походження не вказане, освіта початкова. Проживав у с. Вищий Булатець. Колгоспник. Заарештований 21 липня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 24 лютого 1939 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 липня 1994 р.

ДЕЙНЕГА Купріян Пилипович, 1899 р., с. Варварівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Таверівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Городник бурякорадгоспу. Заарештований 22 липня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 28–29 грудня 1935 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11, 68 КК УСРР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом України 18 жовтня 1993 р.

ДЕЙНЕГА Микола Олександрович, 1908 р., с. Вісичі Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вісичі. Вантажник держмлина. Заарештований 28 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 15 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 7 вересня 1960 р.

ДЕЙНЕКА Іван Антонович, 1899 р., с. Васильки Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Васильки. Тесляр колгоспу. Заарештований 31 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 22 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ДЕЙНЕКА Іван Васильович, 1870 р., с. Правобережна Сокілка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Кустолове Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Виконуючий обов'язки священнослужителя, піп. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 19 жовтня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 березня 1989 р.

ДЕЙНЕКА Іван Мефодійович, 1896 р., с. Маячка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Маячка. Службовець Кобеляцької повітової народної управи спілки народних товариств. Заарештований 15 червня 1920 р. Засуджений Колегією Полтавської ГубНК 1 липня 1920 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 3 липня 1920 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 вересня 1989 р.

ДЕЙНЕКА Іван Якович, 1895 р., с. Дейнеки Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Водолагівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Тесляр колгоспу. Заарештований 5 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 1 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 липня 1958 р.

ДЕЙНЕКА Кіндрат Якимович, 1879 р., с. Орданівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Орданівка. Різноробочий колгоспу. Заарештований 6 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27–28 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 лютого 1957 р.

ДЕЙНЕКА Олександр Ілліч, 1889 р., Полтавський р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна (духовна семінарія). Проживав у м. Гадяч Полтавської обл. Священик без при-

ходу. Заарештований 28 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ДЕЙНЕКА Олександр Лаврентійович, 1887 р., с. Орданівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Орданівка. Колгоспник. Заарештований 24 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 11 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 жовтня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1989 р.

ДЕЙНЕКА Пилип Федорович, 1904 р., с. Маячка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Завідувач продовольчого складу сільгоспколонії № 20 ст. Божкове. Заарештований 1 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 жовтня 1989 р.

ДЕЙНЕКА Сергій Кіндратович, 1896 р., с. Дейнеки Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дейнеки. Колгоспник. Заарештований 21 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 30 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 червня 1989 р.

ДЕЙНЕКА Федір Петрович, 1894 р., с. Кокозівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кокозівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 січня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 січня 1990 р.

ДЕЙНЕКА Яків Гордійович, 1897 р., с. Дейнеки Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дейнеки. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 13 лютого 1931 р. за ст.ст. 54-10, 54-7, 54-13 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 листопада 1989 р.

ДЕЙНЕКА Яків Максимович, 1901 р., с. Сенча Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сенча. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 листопада 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 лютого 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 березня 1991 р.

ДЕЙНЕКО Віктор Пилипович, 1901 р., м. Брест (Білорусь), росіянин, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 27 червня 1920 р. Засуджений Особливим відділом ВНК при Реввійськраді 12-ї армії 9 серпня 1920 р. (стаття КК не вказана) за шпигунство до ув'язнення на весь період громадянської війни. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 липня 1994 р.

ДЕЙНЕКО Іван Микитович, 1891 р., с. Хейлівщина Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хейлівщина. Без певних занять. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 вересня 1937 р. (стаття КК не вказана) до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 лютого 1960 р.

ДЕЙНЕКО Платон Григорович, 1891 р., с. Яблуневе Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Яблуневе. Робітник райспоживспілки. Заарештований 8 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 жовтня 1958 р.

ДЕЙНЕКО Юхим Прокопович, 1877 р., с. Дейнеківка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дейнеківка. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 10 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 лютого 1990 р.

ДЕЙЧ Іван Степанович, 1891 р., м. Дніпропетровськ, українець, із робітників, освіта неповна середня спеціальна. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Працівник паровозного депо. Заарештований 22 липня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 31 березня 1939 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Верховний Суд

УРСР 23 жовтня 1939 р. виключив із обвинувачення ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР і змінив міру покарання на 3 роки позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом СРСР 2 червня 1940 р.

ДЕЙЧМАН Соломон Якович, 1897 р., смт Мокра Калигірка Катеринопільського р-ну Черкаської обл., єврей, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Завідувач виробництва артілі «Трикотажник». Заарештований 14 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 січня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 15 листопада 1957 р.

ДЕКАНЬ (ДИКАНЬ) Панас Якович, 1888 р., с. Гожули Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник на будівництві Полтавського інституту свинарства. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ДЕКАНЬ Федір Тимофійович, 1900 р., с. Козлівщина Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Козлівщина. Тесляр колгоспу. Заарештований 14 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27–28 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 лютого 1957 р.

ДЕЛІЙ Яків Данилович, 1882 р., с. Великі Солонці Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Солонці. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 27 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-4 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

ДЕМАШ Мойсей Іванович, 1891 р., с. Мачухи Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мачухи. Колгоспник. Заарештований 22 квітня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 8 вересня 1941 р. (стаття КК не вказана) до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 грудня 1960 р.

ДЕМАШ Павло Васильович, 1895 р., с. Мачухи Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мачухи. Рахівник колгоспу. Заарештований 5 лютого 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 22–23 липня 1935 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 червня 1991 р.

ДЕМБИЦЬКА Ганна Тимофіївна, 1902 р., с. Ледянка Красилівського р-ну Хмельницької обл., полька, із селян, неписьменна. Проживала у с. Любимівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспниця. Заарештована 16 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. (стаття КК не вказана) «як соціально небезпечний елемент» до 3 років заслання до Казахстану. Реабілітована Полтавським обласним судом 29 квітня 1965 р.

ДЕМБИЦЬКИЙ Георгій Степанович, 1895 р., м. Купичів Волинської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Службовець колгоспу. Заарештований 21 березня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 7 червня 1929 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання до Сибіру. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 грудня 1994 р.

ДЕМБИЦЬКИЙ Іван Іванович, 1902 р., с. Гречана Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Захлюпанка Карлівського р-ну Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 14 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 14 грудня 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 14 серпня 1959 р.

ДЕМБИЦЬКИЙ Іван Йосипович, 1882 р., с. Ледянка Красилівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Любимівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 2 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 27 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 листопада 1958 р.

ДЕМБИЦЬКИЙ Леон Йосипович, 1896 р., с. Ледянка Красилівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, про освіту дані відсутні. Проживав у с. Любимівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 3 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 9 листопада 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 16 квітня 1960 р.

ДЕМБИЦЬКИЙ Людвік Мар'янович, 1903 р., с. Антонівка Барського р-ну Вінницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дмитрівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. За-

арештований 24 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 21 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 жовтня 1989 р.

ДЕМЕНКО Василь Миколайович, 1911 р., смт Онуфріївка Кіровоградської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 26 серпня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 1 грудня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 28 грудня 1992 р.

ДЕМЕНКО Іван Мефодійович, 1908 р., с. Жуки Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 26 вересня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 14-ї гвардійської стрілецької дивізії 8 жовтня 1942 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1997 р.

ДЕМЕНКО Костянтин Петрович, 1918 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта неповна середня. Проживав у м. Полтава. Електрик заводу № 488. Заарештований 16 вересня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 11 листопада 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 серпня 1990 р.

ДЕМЕНКО Никифор Данилович, 1886 р., Кобеляцький р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Кобеляцькому р-ні. Працівник Кишеньківського лісгоспу. Заарештований 28 липня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 18 квітня 1939 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 29 вересня 1989 р.

ДЕМЕНКО Пилип Трохимович, 1902 р., с. Благодатне Одеської обл., українець, із селян, освіта середня (ремісниче училище). Проживав у м. Полтава. Слюсар НДІ свинарства. Заарештований 29 жовтня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 31 травня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Верховним Судом УРСР 10 серпня 1962 р.

ДЕМЕНКО Семен Васильович, 1906 р., с. Деменки Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Кобеляцькому р-ні. Працівник радгоспу. Заарештований 3 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 грудня 1989 р.

ДЕМЕНСЬКИЙ Андрій Іванович, 1911 р., с. Шкурпели Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шкурпели. Колгоспник. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 14 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 березня 1959 р.

ДЕМЕНСЬКИЙ Павло Іванович, 1902 р., смт Диканька Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Стрілевщина Зіньківського р-ну Полтавської обл. Слюсар колгоспу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 червня 1959 р.

ДЕМЕНТІЙ Семен Авксентійович, 1893 р., с. Каплинці Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Каплинці. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 27 листопада 1931 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 5 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 жовтня 1989 р.

ДЕМИДЕНКО Андрій Пантелеймонович, 1899 р., с. Сторожове Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Кочегар хлібозаводу. Заарештований 14 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 7 вересня 1956 р.

ДЕМИДЕНКО Василь Пантелеймонович, 1897 р., с. Сторожове Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Столяр залізничної школи № 21 Південної залізниці. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 листопада 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 травня 1989 р.

ДЕМИДЕНКО Дмитро Харитонович, 1908 р., с. Дунинівка Драбівського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 28 листопада 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом 12-ї армії 27 січня 1942 р. за ст.ст. 54-1 «б», 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 12 березня 1942 р. Реабілітований Військовим судом Центрального регіону України 21 березня 1997 р.

ДЕМИДЕНКО Іван Іванович, 1918 р., с. Оболонь Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Оболонь. Навчався у 9 класі Оболонської СШ. Заарештований 18 квітня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 25–29 вересня 1936 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР до 7 років позбавлення волі. Помер 16 березня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 вересня 1991 р.

ДЕМИДЕНКО Ілля Трохимович, 1898 р., с. Рокита Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рокита. Без певних занять. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 вересня 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 25 листопада 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 серпня 1969 р.

ДЕМИДЕНКО Костянтин Матвійович, 1893 р., м. Гадяч Полтавської обл., українець, із робітників, освіта середня. Проживав у с. Тепле Гадяцького р-ну Полтавської обл. Вчитель початкової школи. Заарештований 10 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 лютого 1989 р.

ДЕМИДЕНКО Микола Пантелеймонович, 1901 р., с. Сторожове Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Смородщина Чутівського р-ну. Колгоспник. Заарештований 6 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 5 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 квітня 1959 р.

ДЕМИДЕНКО Петро Юхимович, 1878 р., с. Бобрівник Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бобрівник. Колгоспник. Заарештований 16 серпня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 29 квітня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 лютого 1995 р.

ДЕМИДЕНКО Федір Петрович, 1901 р., с. Талова Балка Світловодського р-ну Кіровоградської обл. українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник Крюківського вагонобудівного заводу. Заарештований 29 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 29 січня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років адміністративного заслання до концтабору. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 серпня 1989 р.

ДЕМИДЕНКО Яків Абрамович, 1874 р., с. Петрівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Петрівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ (дата засудження не вказана) за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

ДЕМИДОВИЧ Яким Іванович, 1885 р., с. Воротне (Польща), білорус, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник фабрики. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 серпня 1989 р.

ДЕМИДЧЕНКО Кузьма Іванович, 1912 р., с. Новоселиця Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Новоселиця. Тракторист Оболонської МТС. Заарештований 6 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 листопада 1989 р.

ДЕМИДЧЕНКО Кузьма Фомич, 1905 р., с. Новоселиця Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у смт Семенівка Полтавської обл. Рахівник Веселоподолянської контори «Заготзерно». Заарештований 5 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 6 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27 квітня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 грудня 1958 р.

ДЕМИДЮК Іван Вікторович, 1922 р., Полтавська обл. (точні дані про місце народження відсутні), українець, із селян, освіта початкова. Проживав у колонії Мілослав Холмського повіту (Польща).

Робітник сільського господарства за наймом. Заарештований 13 березня 1940 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 липня 1940 р. (стаття КК не вказана) до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

ДЕМИРЧ-ОГЛИ Акоп Карапетович, 1885 р., м. Ерзерум (Туреччина), вірменин, із робітників, неписьменний. Проживав у м. Полтава. Кустар. Заарештований 8 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 травня 1989 р.

ДЕМІДЕНКО Василь Пантелеймонович, 1897 р., с. Сторожове Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сторожове. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 7 грудня 1930 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1990 р.

ДЕМОС Борис Васильович, 1912 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта неповна середня. Червоноармієць в/ч 3116. Заарештований 21 квітня 1935 р. Засуджений Військовим трибуналом в/ч 3099 Українського ВО 22 травня 1935 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 травня 1995 р.

ДЕМОЧКО Костянтин Порфирійович, 1888 р., смт Диканька Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Диканька. Без певних занять. Заарештований 8 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 березня 1963 р.

ДЕМОЧКО Павло Іванович, 1880 р., с. Єнківці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на ст. Гребінка Гребінківського р-ну Полтавської обл. Тесля в ПРБ-2. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 17 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 травня 1990 р.

ДЕМОЧКО Яків Ілліч, 1897 р., с. Великі Будища Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Будища. Помічник ентомолога Диканської санстанції. Заарештований 8 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 лютого 1938 р. (стаття КК не вказана) до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 22 липня 1960 р.

ДЕМОШ Федір Панасович, 1892 р., с. Мачухи Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Конюх артілі «Спорт та культура». Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 квітня 1989 р.

ДЕМУРА Микола Антонович, 1897 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Крюків Полтавської обл. Токар Крюківського вагонобудівного заводу. Заарештований 22 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 жовтня 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу з конфіскацією майна. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 березня 1989 р.

ДЕМУРА Петро Олексійович, 1901 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Крюків Полтавської обл. Завгосп вантажного бюро залізничної ст. Крюків. Заарештований 29 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 11 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 3 жовтня 1937 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Харківським обласним судом 2 жовтня 1959 р.

ДЕМУРЕНКО Григорій Іванович, 1884 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Майстер музичної школи. Заарештований 15 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 жовтня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 28 травня 1958 р.

ДЕМУРЕНКО Степан Іванович, 1895 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Бухгалтер дзеркальної фабрики. Заарештований 16 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 квітня 1989 р.

ДЕМЧЕНКО Андрій Антонович, 1896 р., с. Андріївка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Андріївка. Дільничний агроном Нехворощанської МТС, пізніше – агроном Соколово-Балківської МТС. Вперше заарештований 25 листопада 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 29 квітня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Вдруге заарештований 16 березня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 26 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 грудня 1988 р. та Верховним Судом УРСР 16 червня 1989 р.

ДЕМЧЕНКО Арсеній Михайлович, 1883 р., с. Кулажинці Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кулажинці. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 29 травня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УСРР до 5 років заслання у Північний край; Військовим трибуналом військ НКВС 23 березня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 серпня 1995 р.

ДЕМЧЕНКО Василь Омелянович, 1872 р., с. Велике Болото Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Велике Болото. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 5 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ДЕМЧЕНКО Василь Якович, 1913 р., с. Велике Болото Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Велике Болото. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 вересня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 25 грудня 1944 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 червня 1992 р.

ДЕМЧЕНКО Віра Кузьмівна, 1906 р., м. Полтава, українка, із робітників, освіта середня. Проживала у м. Черкаси. Домогосподарка. Заарештована 29 січня 1938 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 липня 1938 р. (стаття КК не вказана) до 5 років позбавлення волі. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 8 березня 1957 р.

ДЕМЧЕНКО Володимир Васильович, 1916 р., м. Полтава, українець, із службовців, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Фельдшер 118-го стрілецького полку 40-ї стрілецької дивізії. Заарештований 23 серпня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 7 березня 1938 р. за ст.ст. 58-1 «б», 58-8, 58-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 8 березня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 28 травня 1957 р.

ДЕМЧЕНКО Володимир Петрович, 1893 р., с. Бугаївка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бугаївка. Колгоспник. Заарештований 5 серпня 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 7 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 18 липня 1974 р.

ДЕМЧЕНКО Гаврило Павлович, 1896 р., Хорольський р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Засулля Лубенського р-ну Полтавської обл. Працівник сільпо. Заарештований 13 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 8 червня 1938 р. (стаття КК не вказана) до 5 років позбавлення волі. Звільнений 13 квітня 1943 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 21 червня 1965 р.

ДЕМЧЕНКО Захар Степанович, 1886 р., с. Суха Маячка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Суха Маячка. Без певних занять. Заарештований 15 грудня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 17 січня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою у квітні 1990 р.

ДЕМЧЕНКО Євгеній Устинович, 1899 р., Дворічанський р-н Харківської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Директор Державної електростанції. Заарештований 1 травня 1938 р. Засуджений Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 16 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-8, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 жовтня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 жовтня 1991 р.

ДЕМЧЕНКО Іван Григорович, 1899 р., с. Плішивець Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Плішивець. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 листопада 1989 р.

ДЕМЧЕНКО Іван Іванович, 1897 р., с. Комишня Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Комишня. Машиніст водокачки у лікарні. Заарештований 30 липня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом у м. Лубни 25 травня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Верховним Судом УРСР 29 березня 1963 р.

ДЕМЧЕНКО Іван Іванович, 1894 р., с. Велике Болото Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велике Болото. Без певних занять. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 вересня 1989 р.

ДЕМЧЕНКО Іван Прокопович, 1899 р., с. Борисн Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Борисн. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 січня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 січня 1990 р.

ДЕМЧЕНКО Іван Якимович, 1891 р., с. Микільське Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Писарівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник, пізніше – колгоспник. Вперше заарештований 21 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 квітня 1931 р. за ст.ст. 7, 54-10, 54-13 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Вдруге заарештований 4 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р. та 11 жовтня 1994 р.

ДЕМЧЕНКО Лука Антонович, 1898 р., с. Байрак Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кам'янка Диканського р-ну. Колгоспник. Заарештований 1 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 5 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Особливою нарадою при МВС СРСР 1 квітня 1946 р.

ДЕМЧЕНКО Лука Єфремович, 1901 р., с. Мала Перещепина Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мала Перещепина. Колгоспник. Заарештований 7 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27–28 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 жовтня 1958 р.

ДЕМЧЕНКО Марія Семенівна, 1889 р., с. Маргород Олонецького р-ну Карелії (Російська Федерація), карелка, із селян, відомостей про освіту немає. Проживала у с. Мар'янівка Гребінківського р-ну Полтавської обл. Домогосподарка. Заарештована 15 жовтня 1937 р. Засуджена Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до 8 років позбавлення волі. Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 січня 1940 р. термін покарання зменшено до 3 років. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1990 р.

ДЕМЧЕНКО Микола Петрович, 1890 р., смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта середня. Проживав у смт Опішня. Вчитель Заїченської СШ. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 листопада 1957 р.

ДЕМЧЕНКО Микола Тихонович, 1897 р., с. Клюсівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Клюсівка. Коваль колгоспу. Заарештований 9 липня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 14 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 10 листопада 1992 р.

ДЕМЧЕНКО Михайло Акимович, 1899 р., с. Микільське Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Микільське. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 січня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 8 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 лютого 1990 р.

ДЕМЧЕНКО Михайло Якович, 1903 р., с. Велике Болото Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велике Болото. Колгоспник. Заарештований 22 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 березня 1989 р.

ДЕМЧЕНКО Олександр Іванович, 1898 р., с. Кустолове Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Водій комуненерго. Вперше заарештований 5 грудня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 9 лютого 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Вдруге заарештований 21 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 14 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 березня 1957 р. та Полтавською обласною прокуратурою 2 лютого 1990 р.

ДЕМЧЕНКО Олексій Пилипович, 1902 р., с. Деркачівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Судіївка Новосанжарського р-ну. Колгоспник. Заарештований 22 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 червня 1989 р.

ДЕМЧЕНКО Олексій Федорович, 1905 р., с. Кустолове Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Минівка Полтавського р-ну Полтавської обл. Бригадир вантажників залізничної ст. Полтава-Південна. Заарештований 13 січня 1938 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 20 листопада 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Управлінням по нагляду Прокуратури СРСР 19 грудня 1991 р.

ДЕМЧЕНКО Омелян Іванович, 1876 р., с. Соломахівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Соломахівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 10 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 20 березня 1930 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ДЕМЧЕНКО Петро Григорович, 1875 р., с. Мала Перещепина Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Новосанжарському р-ні. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 лютого 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 27 квітня 1931 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 5 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 серпня 1989 р.

ДЕМЧЕНКО Петро Федорович, 1908 р., с. Микільське Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велике Болото Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Кустар. Заарештований 1 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 19 листопада 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 грудня 1968 р.

ДЕМЧЕНКО Прокіп Миколайович, 1895 р., х. Хрести Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Хрести. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 червня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 1 жовтня 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1994 р.

ДЕМЧЕНКО Прокіп Пилипович, 1873 р., с. Бориси Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бориси. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ (дата засудження не вказана) за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 січня 1990 р.

ДЕМЧЕНКО Родіон Антонович, 1891 р., с. Байрак Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Кишенці Диканського р-ну. Колгоспник. Проповідник місцевої громади ЄХБ. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 22 грудня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1989 р.

ДЕМЧЕНКО Савелій Юхимович, 1900 р., х. Медяники Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Медяники. Тесля колгоспу. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 березня 1989 р.

ДЕМЧЕНКО Степан Іванович, 1897 р., с. Плішивець Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. У січні 1943 р. мобілізований до Червоної Армії. Червоноармієць 126-го військового складу 90-го району авіабазування. Заарештований 27 липня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом 9-ї повітряної армії 7 серпня 1944 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією майна. Реабілітований Військовим трибуналом Далекосхідного ВО 5 вересня 1956 р.

ДЕМЧЕНКО Трифон Васильович, 1902 р., с. Радивонівка Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Благодатне Олександрівського р-ну Донецької обл. Вчитель. Заарештований 8 червня 1929 р. Засуджений Судовою колегією при ОДПУ 26 серпня 1929 р. за ст. 58-12 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1995 р.

ДЕМЧЕНКО Федір Гнатович, 1891 р., с. Кротенки Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кротенки. Колгоспник. Заарештований 21 листопада 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 15 лютого 1945 р. (стаття КК не вказана) до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 30 жовтня 1956 р.

ДЕМЧЕНКО Яків Васильович, 1894 р., с. Окіп Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Окіп. Колгоспник. Заарештований 1 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 листопада 1989 р.

ДЕМЧЕНКО Яків Степанович, 1882 р., Сухомаячківська сільрада Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на території Сухомаячківської сільради. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 13 лютого 1931 р. за ст.ст. 54-10, 58 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1995 р.

ДЕМ'ЯНЕНКО Дмитро Терентійович, 1893 р., с. Новоіванівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Новоіванівка. Рахівник колгоспу. Заарештований 17 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 жовтня 1957 р.

ДЕМ'ЯНЕНКО Михайло Сидорович, 1898 р., с. Новоіванівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Новоіванівка. Колгоспник. Заарештований 21 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 жовтня 1957 р.

ДЕМ'ЯНЕНКО Ничипір Андрійович, 1884 р., Остапівська сільрада Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на території Остапівської сільради. Колгоспник. Заарештований 24 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1990 р.

ДЕМ'ЯНЕНКО Олексій Олексійович, 1908 р., с. Заїчинці Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Веселий Поділ Семенівського р-ну. Працівник торфорозробок. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 жовтня 1989 р.

ДЕМ'ЯНЕЦЬ Павло Петрович, 1886 р., с. Бірки Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бірки. Колгоспник. Заарештований 29 липня 1938 р. Засуджений Сумським обласним судом 21 травня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 5 листопада 1939 р.

ДЕМ'ЯНЕЦЬ Савка Іванович, 1896 р., с. Братешки Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Прокопівка Решетилівського р-ну. Колгоспник. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 23 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 25 вересня 1989 р.

ДЕМ'ЯНЕЦЬ Федір Митрофанович, 1875 р., смт Решетилівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Решетилівка. Колгоспник. Заарештований 5 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 січня 1956 р.

ДЕМЯНЕЦЬ Петро Тихонович, 1896 р., с. Братешки Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Братешки. Працівник пункту «Заготзерно» ст. Сагайдак Шишацького р-ну Полтавської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 30 грудня

1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 травня 1989 р.

ДЕМ'ЯНКО Мін Васильович, 1902 р., с. Петрівці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Петрівці. Без певних занять. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 8 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1989 р.

ДЕМ'ЯНКО Нестор Михайлович, 1874 р., Решетилівський р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Сторож СШ № 10. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

ДЕМ'ЯНКО Олексій Сидорович, 1909 р., с. Вакуленці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 23 лютого 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 27-го р-ну базування 16 березня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до розстрілу. Вирок виконано 21 березня 1942 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 лютого 1997 р.

ДЕМЬЯНОВИЧ Іван Антонович, 1907 р., с. Силошнос Смолевіцького р-ну Мінської обл. (Білорусь), білорус, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник радгоспу. Заарештований 11 січня 1935 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 серпня 1935 р. за ст. 54-6 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 квітня 1989 р.

ДЕМ'ЯНОВСЬКА Лідія Василівна, 1903 р., м. Полтава, українка, із селян, освіта неповна середня. Проживала у м. Полтава. Бібліотекар педінституту. Дата арешту не вказана. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 жовтня 1939 р. (стаття КК не вказана) до 3 років заслання. Реабілітована Полтавським обласним судом 24 січня 1958 р.

ДЕМ'ЯНОВСЬКИЙ Анатолій Михайлович, 1895 р., м. Аушет (Грузія), українець, із службовців, освіта неповна середня. Проживав у с. Нехвороща Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 6 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 11 грудня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 31 липня 1961 р.

ДЕМ'ЯНЧЕНКО Григорій Іванович, 1909 р., с. Попівка Диканського р-ну Полтавської обл. Проживав у Диканському р-ні. Колгоспник. Заарештований 17 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 жовтня 1989 р.

ДЕМ'ЯНЧЕНКО Федір Кузьмич, 1897 р., с. Хомутець Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Агроном. Заарештований 12 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-6, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 20 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 11 вересня 1956 р.

ДЕНДЕБЕРЯ Василь Трохимович, 1903 р., с. Іванівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Іванівка. Кучер МТС. Заарештований 25 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 11 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 червня 1989 р.

ДЕНДЕБЕРЯ (ДЕНДЕБЕРА) Трохим Йосипович, 1891 р., с. Бутенки Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бутенки. Ремонтний робітник залізничної ст. Ліщинівка Кобеляцького р-ну. Заарештований 7 березня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 27 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1990 р.

ДЕНЕШИК Василь Іванович, 1898 р., с. Плішивець Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Плішивець. Без певних занять. Заарештований 5 листопада 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 січня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 квітня 1990 р.

ДЕНИСЕНКО Авксентій Павлович, 1881 р., село у Коновалівській сільраді Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Полтавському р-ні Полтавської обл. Заготівельник колгоспу. Заарештований

14 вересня 1937 р. Вперше засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Вдруге засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 жовтня 1939 р. (стаття КК не вказана) до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р. та 4 травня 1958 р.

ДЕНИСЕНКО Василь Антонович, 1903 р., с. Матвіївка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Матвіївка. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 лютого 1931 р. Звинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Звільнений з-під варти під підписку про невиїзд 8 червня 1931 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 квітня 1995 р.

ДЕНИСЕНКО Василь Іванович, 1907 р., Чернігівська обл., українець, із селян, освіта початкова. Перебував у лавах Червоної Армії в м. Кременчук Полтавської обл. Заарештований 12 січня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 14 березня 1932 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 31 липня 1990 р.

ДЕНИСЕНКО Василь Микитович, 1887 р., с. Токарі Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Токарі. Працівник Лохвицької МТС. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 20 жовтня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 червня 1989 р.

ДЕНИСЕНКО Віктор Карпович, 1904 р., с. Баранівка Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Жоржівка Шишацького р-ну. Колгоспник. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 1 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 травня 1989 р.

ДЕНИСЕНКО Григорій Павлович, 1900 р., смт Чорнухи Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у смт Чорнухи. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 травня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 5 липня 1930 р. за ст.ст. 54-11, 18 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 січня 1990 р.

ДЕНИСЕНКО Григорій Якович, 1901 р., с. Горошине Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Горошине. Без певних занять. Заарештований 9 лютого 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 30 квітня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 листопада 1989 р.

ДЕНИСЕНКО Григорій Якович, 1899 р., с. Липняги Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Липняги. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 червня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 3 вересня 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1995 р.

ДЕНИСЕНКО Дмитро Григорович, 1914 р., с. Григорівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Молодший командир 5-ї танкової бригади. Заарештований 19 квітня 1937 р. Вперше засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 28 червня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Вдруге засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 29 жовтня 1947 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 15 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 березня 1995 р.

ДЕНИСЕНКО Кирило Андрійович, 1891 р., с. Воскобійники Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Воскобійники. Колгоспник. Заарештований 5 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 31 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ДЕНИСЕНКО Кирило Каленикович, 1876 р., смт Чорнухи Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Чорнухи. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 6 квітня 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

ДЕНИСЕНКО Кирило Миколайович, 1870 р., с. Улянівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Улянівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 18 січня 1930 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

ДЕНИСЕНКО Костянтин Євдокимович, 1882 р., с. Фрунзівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Конюх спиртозаводу. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 квітня 1989 р.

ДЕНИСЕНКО Кузьма Никифорович, 1899 р., м. Гадяч Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Гадяч. Столяр артілі, пізніше – без певних занять. Вперше заарештований 22 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. (стаття КК не вказана) до 10 років позбавлення волі. Вдруге заарештований 22 вересня 1949 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії КДБ СРСР 22 лютого 1950 р. (стаття КК не вказана) до заслання на поселення. Реабілітований Полтавським обласним судом 25 квітня 1956 р. та Полтавською обласною прокуратурою 27 квітня 1989 р.

ДЕНИСЕНКО Макар Юхимович, 1909 р., с. Савинці Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гаркушинці Миргородського р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 8 січня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 5 липня 1958 р.

ДЕНИСЕНКО Микола Васильович, 1903 р., с. Сенча Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с-щі Вирішальне Лохвицького р-ну. Вантажник ст. Сенча Південної залізниці. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 червня 1961 р.

ДЕНИСЕНКО Михайло Сергійович, 1896 р., с. Бориси Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна (закінчив духовну семінарію). Проживав у с. Бориси. Рахівник сільпо. Заарештований 3 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 22 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 серпня 1989 р.

ДЕНИСЕНКО Надія Аркадіївна, 1887 р., м. Полтава, національність не вказана, із міщан, освіта середня. Проживала у м. Полтава. Домогосподарка. Заарештована 17 вересня 1925 р. Засуджена Полтавським окружним судом 17 вересня 1926 р. за ст. 67 КК УСРР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Верховним Судом УСРР 16 лютого 1927 р. вирок змінено на 5 років позбавлення волі. Звільнена 31 серпня 1928 р. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 4 січня 1994 р.

ДЕНИСЕНКО Олексій Данилович, 1893 р., с. Снітин Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Снітин. Столяр колгоспу. Вперше заарештований 12 вересня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 28 лютого 1934 р. Вдруге заарештований 20 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 20 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 лютого 1959 р. та Полтавською обласною прокуратурою 18 серпня 1989 р.

ДЕНИСЕНКО Павло Максимович, 1897 р., с. Сенча Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сенча. Колгоспник. Заарештований 24 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 18 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 липня 1956 р.

ДЕНИСЕНКО Павло Федорович, 1884 р., с. Іванівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Іванівка. Колгоспник. Заарештований 14 лютого 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 15–16 червня 1936 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 липня 1991 р.

ДЕНИСЕНКО Павло Хомич, 1912 р., с. Токарі Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Токарі. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 1 березня 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 травня 1990 р.

ДЕНИСЕНКО Петро Ничипорович, 1902 р., с. Іванівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Іванівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 вересня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 2 листопада 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 8 років позбав-

лення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ДЕНИСЕНКО Сергій Миколайович, 1876 р., с. Лютеньки Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лютеньки. Працівник конопляного заводу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. (стаття КК не вказана) до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1990 р.

ДЕНИСЕНКО Степан Якимович, 1885 р., с. Козубівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Закінчив курси при Полтавській духовній семінарії. Проживав у с. Богданівка Семенівського р-ну Полтавської обл. Служитель релігійного культу. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 9 серпня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 червня 1991 р.

ДЕНИСЕНКО Терешко Максимович, 1894 р., с. Вищий Булатець Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вищий Булатець. Електромонтер Лубенської електростанції. Заарештований 18 лютого 1938 р. Засуджений Судовою трійкою при Київському УНКВС 7 травня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 14 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 травня 1989 р.

ДЕНИСЕНКО Федосій Денисович, 1900 р., с. Засулля Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Комишня Миргородського р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 23 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 квітня 1989 р.

ДЕНИСЕНКО Юхим Іванович, 1904 р., с. Климівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Климівка. Статистик і касир колгоспу. Заарештований 2 лютого 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 17 квітня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 червня 1994 р.

ДЕНИСКО Іван Васильович, 1886 р., с. Загрунівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Загрунівка. Колгоспник. Заарештований 12 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1940 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ДЕНИСКО Йосип Львович, 1896 р. с. Загрунівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Загрунівка. Без певних занять. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ДЕНИСКО Костянтин Леонтійович, 1910 р., с. Загрунівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Загрунівка. Працівник сільгоспартілі. Заарештований 16 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 червня 1989 р.

ДЕНИСКО Олександр Васильович, 1893 р., с. Загрунівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Загрунівка. Чоботар сільгоспартілі. Заарештований 12 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 вересня 1989 р.

ДЕНИСЧУК Мойсей Архипович, 1895 р., с. Тищенки Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дейкалівка Зіньківського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 жовтня 1929 р. Засуджений Полтавським окружним судом 19 листопада 1929 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 жовтня 1993 р.

ДЕНИСЬКО-РАДЯНСЬКИЙ Олексій Павлович, 1904 р., м. Новоросійськ (Російська Федерація), українець, із службовців, освіта середня. Проживав у с. Іскрівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Службовець установи. Заарештований 10 травня 1934 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 16 червня 1934 р. за ст.ст. 54-9, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Здійснив втечу з-під конвою, одержав новий строк на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 травня 1989 р.

ДЕНИСЮК Леонтій Федосійович, 1889 р., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Працівник міжрайбази Кременчуцької райспоживспілки. Заарештований 16 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 25 грудня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 6 грудня 1957 р.

ДЕНИСЮК Михайло Володимирович, 1906 р., м. Радом (Польща), росіянин, із службовців, освіта неповна середня. Проживав у м. Полтава. Без певного місця роботи. Заарештований 7 листопада 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 20 лютого 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 червня 1994 р.

ДЕНИЩИК Іван Патермухович, 1894 р., с. Сулими Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сулими. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 березня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 23 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 травня 1995 р.

ДЕНТЕЛЬ Георгій Костянтинович, 1896 р., Красноградський р-н Харківської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Службовець майстерні. Заарештований 12 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 14 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 березня 1957 р.

ДЕНЬГА Семен Іванович, 1882 р., с. Шилівка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шилівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Усольському таборі НКВС (Солікамський р-н Пермської обл., Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 2 березня 1961 р.

ДЕОНІСЬЄВ Олександр Олексійович, 1904 р., м. Хорол Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта середня. Проживав у с. Покровська Багачка Хорольського р-ну Полтавської обл. Священик без приходу. Рахівник пункту Миргородського маслозаводу. Заарештований 5 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 жовтня 1957 р.

ДЕРЕВ'ЯНКО Андрій Аврамович, 1911 р., с. Стадниця Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць 7-ї гвардійської стрілецької дивізії 26-го гвардійського стрілецького полку. Заарештований 22 червня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 7-ї гвардійської стрілецької дивізії 27 липня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Помер у місцях ув'язнення 13 травня 1944 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1994 р.

ДЕРЕВ'ЯНКО Григорій Сидорович, 1893 р., с. Чевельча Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Чевельча. Колгоспник. Заарештований 26 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1989 р.

ДЕРЕВ'ЯНКО Іван Павлович, 1902 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Глобине Полтавської обл. Продавець магазину. Заарештований 12 березня 1928 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 липня 1928 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 лютого 1990 р.

ДЕРЕВ'ЯНКО Корній Федорович, 1890 р., с. Погреби Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Погреби. Працівник заготконтори «Союзшкіра». Заарештований 5 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 19 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 червня 1989 р.

ДЕРЕВ'ЯНКО Павло Федорович, 1907 р., с. Погреби Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Погреби. Колгоспник. Заарештований 27 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Звільнений 15 квітня 1943 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 26 січня 1961 р.

ДЕРЕВ'ЯНКО Петро Гаврилович, 1905 р., с. Пологи Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у

м. Полтава. Помічник машиніста депо ст. Полтава-Південна. Заарештований 16 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ДЕРЕВЯНКО Самійло Омелянович, 1897 р., с. Базилівщина Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Базилівщина. Колгоспник. Заарештований 26 серпня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Татарської АРСР 31 жовтня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 червня 1991 р.

ДЕРЕВЯНОВ Василь Григорович, 1910 р., с. Соболєво Тепловського р-ну Нижньоновгородської обл. (Російська Федерація), росіянин, соціальне походження не вказане, освіта початкова. Перебував у спецтаборі НКВС № 150 як в'язень. Заарештований 21 січня 1943 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 квітня 1943 р. (стаття КК не вказана) за зраду Батьківщини до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом Московського ВО 20 жовтня 1969 р.

ДЕРЕЗЯК-ПУЗДРОВСЬКА Ядвіга Миколаївна, 1903 р., м. Острог (Польща), полька, із службовців, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Працівник торгівлі. Заарештована 27 квітня 1938 р. Засуджена Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 26 вересня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 26 вересня 1938 р. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1989 р.

ДЕРЕНКО Євдокія Іванівна, 1905 р., м. Кобеляки Полтавської обл., українка, із робітників, освіта середня спеціальна (короткотермінові дошкільні курси). Проживала у м. Кобеляки. Вихователь дитсадка. Заарештована 11 грудня 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 червня 1945 р. (стаття КК не вказана), в покарання зараховано термін попереднього ув'язнення. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 30 січня 1990 р.

ДЕРИБАСОВ Василь Іванович, 1897 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Начальник господарчої частини заводу «Комунар». Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 17 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 червня 1989 р.

ДЕРИД Микола Романович, 1903 р., с. Дяченки Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Вантажник на пристані Кременчук. Заарештований 3 серпня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 14 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 8 лютого 1957 р.

ДЕРИД Федір Львович, 1897 р., Полтавська обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Полтавській обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 15 грудня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ДЕРИЖЕНКО Іван Максимович, 1885 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Кременчук. Технолог Полтавського облбудтресту. Заарештований 27 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 жовтня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 травня 1958 р.

ДЕРИЗЕМЛЯ Володимир Мусійович, 1883 р., м. Глобине Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Глобине. Без певних занять. Заарештований 21 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 березня 1959 р.

ДЕРИЗЕМЛЯ Степан Дмитрович, 1897 р., м. Глобине Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Глобине. Бригадир колгоспу. Заарештований 23 жовтня 1944 р. Засуджений Полтавським обласним судом 10 березня 1947 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Термін покарання відбував до жовтня 1951 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 червня 1963 р.

ДЕРІД Григорій Максимович, 1892 р., Козельщинський р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Землянки Глобинського р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 21 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл.

25 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 червня 1963 р.

ДЕРКАЧ Ананій Максимович, 1890 р., с. Черкащани Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Черкащани. Бухгалтер заготконтори. Заарештований 7 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 28 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 25 липня 1958 р.

ДЕРКАЧ Гаврило Нестерович, 1889 р., с. Калуга Березнегуватського р-ну Миколаївської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник будівельного заводу. Заарештований 9 квітня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 30 серпня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

ДЕРКАЧ Дмитро Петрович, 1913 р., с. Крута Балка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крута Балка. Колгоспник. Заарештований 2 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 січня 1959 р.

ДЕРКАЧ Єлисей Якович, 1890 р., м. Зіньків Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Зіньків. Листоноша. Вперше засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 10 березня 1933 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Заарештований 28 листопада 1937 р. Вдруге засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 15 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 вересня 1989 р.

ДЕРКАЧ Єфимія Мусіївна, 1882 р., с. Ковалі Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Бондарі Чорнухинського р-ну. Без певних занять. Заарештована 6 вересня 1937 р. Засуджена Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

ДЕРКАЧ Іван Васильович, 1895 р., Карлівський р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бузова Пасківка Полтавського р-ну Полтавської обл. Ветеринарний санітар колгоспу. Заарештований 2 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 серпня 1958 р.

ДЕРКАЧ Іван Захарович, 1907 р., с. Малі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Малі Сорочинці. Займався одноосібним господарством. Заарештований 16 жовтня 1929 р. Звинувачувався як учасник контрреволюційної організації та автокефальної церковної громади, що виступали «за самостійну Україну». Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 15 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-8, 54-10, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 листопада 1989 р.

ДЕРКАЧ Іван Петрович, 1885 р., с. Богданівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кустолове Новосанжарського р-ну. Різноробочий ВТК № 17. Заарештований 25 жовтня 1946 р. Засуджений Спеціальним табірним судом виправно-трудових таборів і колоній МВС УРСР 18 березня 1947 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Прокуратурою СРСР 20 лютого 1991 р.

ДЕРКАЧ Іван Степанович, 1894 р., с. Жовтневе Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Жовтневе. Ветеринар колгоспу. Заарештований 2 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 серпня 1958 р.

ДЕРКАЧ Кузьма Васильович, 1901 р., с. Богданівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Мала Перещепина Новосанжарського р-ну. Вчитель неповної середньої школи. Заарештований 18 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 червня 1958 р.

ДЕРКАЧ Максим Іванович, 1902 р., с. Мала Перещепина Новосанжарського р-ну Полтавсь-

кої обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мала Перещепина. Рахівник споживчого товариства. Заарештований 30 травня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 26 липня 1929 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 квітня 1995 р.

ДЕРКАЧ Максим Мусійович, 1899 р., с. Деркачі Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Деркачі. Колгоспник. Заарештований 28 січня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 19 квітня 1932 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 56-16 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 лютого 1991 р.

ДЕРКАЧ Максим Савич, 1874 р., с. Березоточа Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Конюх дослідної станції лікарських рослин. Заарештований 5 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 серпня 1958 р.

ДЕРКАЧ Мусій Павлович, 1869 р., с. Черкащани Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Деркачі Миргородського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 1 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 березня 1990 р.

ДЕРКАЧ Олексій Павлович, дата народження не вказана, с. Сторожове Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сторожове. Селянин-одноосібник. Заарештований 31 січня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 17 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 січня 1990 р.

ДЕРКАЧ Павло Федотович, 1888 р., с. Микільське Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Микільське. Писар сільради. Заарештований 20 березня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 13 квітня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 серпня 1989 р.

ДЕРКАЧ Павло Якович, 1908 р., с. Їжаки Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта неповна середня. Проходив військову службу у м. Череповець Вологодської обл. (Російська Федерація), молодший сержант. Заарештований 25 березня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом Череповецько-Вологодського дивізіонного р-ну ПВО 20 квітня 1944 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Військовою прокуратурою Московського ВО 24 березня 1992 р.

ДЕРКАЧ Панас Якович, 1897 р., м. Зіньків Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Зіньків. Завгосп виконкому міськради. Заарештований 13 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 квітня 1957 р.

ДЕРКАЧ Петро Андрійович, 1904 р., с. Латишівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Артюхівка Машівського р-ну. Без певних занять. Заарештований 18 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 11 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 жовтня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 червня 1989 р.

ДЕРКАЧ Сергій Якович, 1882 р., с. Грунь Охтирського р-ну Сумської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Зіньків Полтавської обл. Службовець установи. Заарештований 13 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 квітня 1957 р.

ДЕРКАЧ Сильвестр Леонтійович, 1887 р., с. Черевки Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Засулля Лубенського р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 2 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

ДЕРКАЧ Фсофан Степанович, 1900 р., Кобеляцький р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Кобеляцькому р-ні. Колгоспник. Заарештований 5 листопада 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 5 квітня

1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 12 листопада 1992 р.

ДЕРКАЧ Ялесей Якович, 1890 р., м. Зіньків Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Зіньків. Різноробочий міської філії «Союзнасіннєводство». Заарештований 1 лютого 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 10 березня 1933 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 липня 1989 р.

ДЕРУС Антон Антонович, 1890 р., с. Заріччя Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник військової будови. Заарештований 13 вересня 1935 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 березня 1990 р.

ДЕРУС Станіслав Йосипович, 1903 р., с. Заріччя Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Карлівка Полтавської обл. Робітник на будові. Заарештований 23 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

ДЕРЯГА Іван Дмитрович, 1894 р., с. Білоконі Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Білоконі. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 25 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1 КК УСРР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 вересня 1989 р.

ДЕРЯГА Степан Іванович, 1870 р., с. Білоконі Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Білоконі. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 лютого 1930 р. Засуджений Полтавським окружним судом 22 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 вересня 1995 р.

ДЕСЕНКО Платон Пантелеймонович, 1885 р., с. Мачухи Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крутий Берег Полтавського р-ну. Сторож колгоспу. Заарештований 27 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-10, 54-2, 54-8 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер 7 лютого 1938 р. у Томсько-Асинському таборі (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 17 вересня 1958 р.

ДЕСЯТНИК Євлампій Панасович, 1904 р., с. Зубівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Зубівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 серпня 1990 р.

ДЕТЮК Вакула Семенович, 1881 р., с. Хильківка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хильківка. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 6 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 березня 1990 р.

ДЕТЮК Григорій Петрович, 1891 р., Кобеляцький р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Кобеляцькому р-ні. Тесля радгоспу. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 серпня 1989 р.

ДЕХТЯР Іван Прокопович, 1897 р., х. Солонівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Солонівка. Колгоспник. Заарештований 2 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 грудня 1989 р.

ДЕХТЯР Йосип Петрович, 1880 р., с. Крута Балка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крута Балка. Колгоспник. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 30 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 червня 1989 р.

ДЕХТЯР (ДЕГТЯР) Яків Васильович, 1884 р., с. Драбинівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із поміщиків, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Полтава. Бухгалтер контори «Заготскот». Заарештований 4 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21–23 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 14 квітня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 12 вересня 1958 р.

ДЕХТЯРЬ (ДІГТЯРЬ) Іван Йосипович, 1892 р., с. Новий Тагамлик Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Місце проживання не вказане. Без певних занять. Заарештований 21 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 травня 1989 р.

ДЕХТЯРЬ Максим Йосипович, 1892 р., с. Дігтярі Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мостовівщина Великобагачанського р-ну. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер 26 січня 1942 р. у Нижньоамурському ВТТ (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 жовтня 1989 р.

ДЕШКО Гаврило Денисович, 1895 р., с. Бугаївка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бугаївка. Різноробочий колгоспу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 18 жовтня 1937 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 жовтня 1972 р.

ДЕШКО Ганна Марківна, 1908 р., с. Землянки Миргородського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта не вказана. Проживала у с. Землянки. Працівниця колгоспу. Дата арешту не вказана. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 серпня 1945 р. (стаття КК не вказана) до 5 років заслання в Талди-Курганську обл. (Казахстан). Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 14 листопада 1989 р.

ДЕШКО Семен Денисович, 1898 р., с. Бугаївка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Бугаївка. Різноробочий колгоспу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 січня 1974 р.

ДЕЯК Микола Гнатович, 1892 р., Хмельницький р-н Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с-щі Халтурине Карлівського р-ну Полтавської обл. Робітник радгоспу. Заарештований 2 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. (стаття КК не вказана) за антирадянську шпигунську діяльність до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

ДЕЯК Павло Йосипович, 1881 р., м. Хмельницький, поляк, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Карлівка Полтавської обл. Працівник цукрозаводу. Заарештований 2 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 3 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 жовтня 1989 р.

ДЕЯК Станіслав Павлович, 1911 р., м. Хмельницький, поляк, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Карлівка Полтавської обл. Працівник цукрозаводу. Заарештований 2 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 жовтня 1989 р.

ДЖЕЖАЛІЙ Михайло Васильович, 1884 р., с. Мала Перещепина Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мала Перещепина. Без певних занять. Заарештований 2 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 січня 1959 р.

ДЖЕЖЕЛІЙ Данило Васильович, 1884 р., с. Пологи Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Козельщина Машівського р-ну Полтавської обл. Різноробочий колгоспу. Заарештований 21 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 червня 1960 р.

ДЖЕПА Микола Тимофійович, 1891 р., с. Крута Балка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кустолове Перше Новосанжарського р-ну. Різноробочий колгоспу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1989 р.

ДЖЕПА Павло Федорович, 1912 р., с. Крута Балка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крута Балка. Різноробочий колгоспу. Заарештований 2 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 січня 1959 р.

ДЖЕПА Пантелеймон Іванович, 1894 р., с. Мала Перещепина Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Мала Перещепина. Конюх залізничної лікарні ст. Полтава-Південна. Заарештований 15 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ДЖЕПА Петро Денисович, 1891 р., с. Крута Балка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлівка Машівського р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 24 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 грудня 1989 р.

ДЖЕПА Тимофій Дмитрович, 1899 р., смт Нові Санжари Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Нові Санжари. Колгоспник. Заарештований 8 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 січня 1959 р.

ДЖЕПКО Дмитро Степанович, 1884 р., смт Решетилівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Зіньків Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 4 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 12 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 лютого 1959 р.

ДЖОСС Федір Павлович, 1918 р., с. Широка Долина Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 25 серпня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Воронезького фронту 19 вересня 1942 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до розстрілу. Вирок виконано 5 жовтня 1942 р. у с. Шестакове. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 січня 1997 р.

ДЖУВАГА Данило Матвійович, 1890 р., с. Ступки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Зіньків Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 28 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Самарській обл. (Російська Федерація), де і помер 28 листопада 1939 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 березня 1989 р.

ДЖУНЬ Михайло Карпович, 1879 р., Царичанський р-н Дніпропетровської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Деменки Кобеляцького р-ну Полтавської обл. Різноробочий радгоспу. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 січня 1990 р.

ДЗВОНИК Вікентій Якович, 1891 р., м. Вислиця (Польща), поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник фабрики. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 4 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 10 лютого 1959 р.

ДЗЕВА Леонід Тимофійович, 1909 р., смт Монастирище Черкаської обл., поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у смт Решетилівка Полтавської обл. Без певного місця роботи. Заарештований 23 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21 вересня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 29 жовтня 1957 р.

ДЗЕРЖИНСЬКА Емілія Антонівна, 1900 р., Хмельницька обл., полька, із селян, неписьменна. Проживала у с. Чапаєве Чутівського р-ну Полтавської обл. Робітниця радгоспу. Заарештована 26 грудня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 лютого 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 18 вересня 1989 р.

ДЗЕРЖИНСЬКА Надія Георгіївна, 1922 р., с. Остапівка Миргородського р-ну Полтавської обл., полька, із службовців, освіта середня. Військовий лікар. Заарештована 16 квітня 1942 р. Засуджена Військовим трибуналом 383-ї стрілецької бригади 6 червня 1942 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 76 КК ГрРСР до 7 років позбавлення волі. Реабілітована Військовою прокуратурою Закавказького ВО 21 січня 1992 р.

ДЗЕРЖИНСЬКА Юзефа Антонівна, 1903 р., Хмельницька обл., полька, із селян, неписьменна. Проживала на території Новокочубеївської сільради Чутівського р-ну Полтавської обл. Робітниця радгоспу. Заарештована 26 грудня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 18 вересня 1989 р.

ДЗЕШУК Марія Михайлівна, 1890 р., м. Кременчук Полтавської обл., полька, із службовців, освіта середня. Проживала у м. Кременчук. Вчитель музики. Заарештована 4 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 1 грудня 1937 р. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р.

ДЗИГАЛО Петро Олексійович, 1897 р., смт Згурівка Яготинського р-ну Київської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Службовець організації. Заарештований 10 грудня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 22 лютого 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 11 травня 1990 р.

ДЗИЗЕНКО Михайло Денисович, 1905 р., м. Карлівка Полтавської обл., українець, із робітників, освіта середня. Термін покарання відбував у сільськогосподарському ПТК № 16 УНКВС Полтавської обл. ст. Божкове. Заарештований 12 вересня 1945 р. Засуджений Спеціальним табірним судом ПТТ та Колегією МПС УРСР 30 березня 1946 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до розстрілу. Ухвалою Верховного Суду СРСР 26 квітня 1946 р. вирок замінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 жовтня 1992 р.

ДЗУГАНЬ Василь Трохимович, 1907 р., с. Святилівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Святилівка. Різноробочий колгоспу. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 8 лютого 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 квітня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 24 квітня 1959 р.

ДЗЮБА Андрій Наумович, 1893 р., с. Сохацька Балка Диканського р-ну Полтавської обл. Проживав у с. Рибці Полтавського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 9 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 листопада 1989 р.

ДЗЮБА Архип Захарович, 1885 р., с. Кучерівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кучерівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 жовтня 1929 р. Засуджений Полтавським окружним судом 4 листопада 1929 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах та засланням на 5 років після відбуття покарання. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 вересня 1989 р.

ДЗЮБА Василь Гордійович, 1904 р., с. Зубані Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Семенівка Полтавської обл. Конюх відділення райспоживспілки. Заарештований 25 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 червня 1989 р.

ДЗЮБА Василь Павлович, 1895 р., с. Бондарівка Сосницького р-ну Чернігівської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тахтаулове Полтавського р-ну Полтавської обл. Робітник військового будівництва. Заарештований 26 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 лютого 1938 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 вересня 1989 р.

ДЗЮБА Василь Юхимович, 1896 р., с. Ландарі Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник заводу. Заарештований 5 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 5 червня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 грудня 1964 р.

ДЗЮБА Володимир Григорович, 1922 р., с. Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 11 серпня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом 44-ї запасної стрілецької бригади Орловського військового округу 20 вересня 1941 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Військовим трибуналом Московського ВО 14 лютого 1963 р.

ДЗЮБА Галактіон Панасович, 1905 р., с. Лівенське Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 30 грудня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом Сталінградського ВО 9 лютого 1942 р. за ст.ст. 58-1 «б», 58-10 ч. 2, 58-11 КК РРФСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 18 березня 1942 р. у м. Волгоград (Російська Федерація). Реабілітований Верховним Судом СРСР 7 липня 1966 р.

ДЗЮБА Григорій Андрійович, 1897 р., с. Сохацька Балка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сохацька Балка. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 жовтня 1929 р. Засуджений Полтавським окружним судом 4 листопада 1929 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі та 5 років заслання після відбуття терміну покарання. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 вересня 1989 р.

ДЗЮБА Григорій Якович, 1897 р., Пирятинський р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Пирятинському р-ні. Без певних занять. Заарештований 30 січня 1920 р. Засуджений Особливим відділом ВНК при Реввійськраді 12-ї армії 10 лютого 1920 р. (стаття КК не вказана) за участь у петлюрівській армії до відправлення до робітничого батальйону на період громадянської війни. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 серпня 1994 р.

ДЗЮБА Зіновій Наумович, 1882 р., с. Сохацька Балка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сохацька Балка. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 жовтня 1929 р. Засуджений Полтавським окружним судом 4 листопада 1929 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі та 5 років заслання після відбуття терміну покарання. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 вересня 1989 р.

ДЗЮБА Іван Архипович, 1907 р., с. Кучерівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Столяр ткацько-трикотажного комбінату. Заарештований 27 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 червня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 квітня 1958 р.

ДЗЮБА Іван Йосифович, 1915 р., с. Рокитне Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць стрілецько-кулеметного батальйону 17-ї механізованої бригади. Заарештований 31 липня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом 1-го кінного корпусу Київського ВО 26 серпня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1994 р.

ДЗЮБА Іван Петрович, 1876 р., с. Олександрівка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Олександрівка. Без певних занять. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. (дата не вказана) за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 січня 1990 р.

ДЗЮБА Іван Федосійович, відомості про рік народження відсутні, с. Піски Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, соціальне походження та освіта не вказані. Проживав в Уфимській обл. (Республіка Башкиртостан, Російська Федерація). Селянин-одноосібник. Заарештований 11 січня 1919 р. Засуджений Колегією Уфимської НК (дата відсутня) до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 липня 1994 р.

ДЗЮБА Лука Панасович, 1901 р., с. Канави Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Канави. Працівник радгоспу. Заарештований 28 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення у 1942 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 31 липня 1964 р.

ДЗЮБА Микола Наумович, 1879 р., с. Балясне Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Балясне. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 10 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1995 р.

ДЗЮБА Олександр Іванович, 1891 р., с. Іванове Селище Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у

с. Іванове Селище. Без певних занять. Заарештований 28 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 травня 1989 р.

ДЗЮБА Олександр Юхимович, 1899 р., с. Сохацька Балка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сохацька Балка. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 8 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 квітня 1995 р.

ДЗЮБА Олексій Петрович, 1923 р., с. Ландарі Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 30 квітня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 15-ї окремої стрілецької бригади 6 травня 1942 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до розстрілу. Вирок виконано 15 травня 1942 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 грудня 1996 р.

ДЗЮБА Павло Наумович, 1899 р., с. Сохацька Балка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сохацька Балка. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 жовтня 1929 р. Засуджений Полтавським окружним судом 4 листопада 1929 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі та 5 років заслання після відбуття терміну покарання. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 вересня 1989 р.

ДЗЮБА Панас Юхимович, 1905 р., с. Говтва Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Без певних занять. Заарештований 28 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 червня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 квітня 1958 р.

ДЗЮБА Петро Микитович, 1905 р., с. Лівенське Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Волгоград (Російська Федерація). Рядовий 130-ї роти військового складу № 276 м. Волгоград. Заарештований 30 грудня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом Сталінградського ВО 9 лютого 1942 р. за ст.ст. 58-1 «б», 58-10 ч. 2, 58-11 КК РРФСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 18 березня 1942 р. у м. Волгоград. Реабілітований Верховним Судом СРСР 7 липня 1966 р.

ДЗЮБА Родіон Гнатович, 1890 р., с. Шилівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Шилівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 травня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 26 липня 1929 р. за ст.ст. 58-10, 58-3 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 лютого 1992 р.

ДЗЮБА Степан Микитович, 1916 р., с. Рокитне Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 27 червня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом 5-ї гвардійської діючої армії 8 серпня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Військовою прокуратурою Одеського ВО 18 жовтня 1991 р.

ДЗЮБА Степан Петрович, 1881 р., с. Яковенщина Горова Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Яковенщина Горова. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 листопада 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 13 лютого 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 жовтня 1989 р.

ДЗЮБА Степан Семенович, 1897 р., ст. Свинківка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шевченки Полтавського р-ну. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 квітня 1942 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 вересня 1989 р.

ДЗЮБА Федір Петрович, 1905 р., с. Великі Кринки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Глобине Полтавської обл. Головний бухгалтер районної контори «Заготскот». Заарештований 21 червня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 21 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом УРСР 15 березня 1990 р.

ДЗЮБА Федір Семенович (Симонович), 1881 р., с. Піски Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Млини Лохвицького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 квітня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 8 січня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 січня 1990 р.

ДЗЮБА Юхим Демидович, 1870 р., с. Сохацька Балка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сохацька Балка. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 жовтня 1929 р. Засуджений Полтавським окружним судом 4 листопада 1929 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі та 5 років заслання після відбуття терміну покарання. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 вересня 1989 р.

ДЗЮБАН Григорій Володимирович, 1875 р., с. Бакумівка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ялосовецьке Хорольського р-ну Полтавської обл. Риболов радгоспу. Заарештований 2 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. (стаття КК не вказана) до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1990 р.

ДЗЮБАН Іван Наумович, 1895 р., с. Бакумівка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бакумівка. Рахівник колгоспу. Заарештований 23 вересня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 22 лютого 1939 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 14 листопада 1989 р.

ДЗЮБАН Олексій Якович, 1922 р., с. Біленченківка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Біленченківка. Формувальник цегельного заводу. Заарештований 17 вересня 1940 р. Засуджений Полтавським обласним судом 31 жовтня 1940 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 листопада 1992 р.

ДЗЮБАН Петро Гаврилович, 1904 р., с. Абазівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник деревообробного комбінату. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 жовтня 1989 р.

ДЗЮБАН Тимофій Павлович, 1905 р., с. Супрунівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 17 січня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом 30-ї армії 16 березня 1942 р. за ст.ст. 58-1 «б», 58-10 ч. 2 КК РРФСР до розстрілу. Військовим трибуналом Калінінського фронту вирок змінено 9 квітня 1942 р. на 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1997 р.

ДЗЮБАНЕНКО Федір Омелянович, 1896 р., с. Березоточа Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Березоточа. Кравець відділення артілі «Лубодяг». Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 жовтня 1989 р.

ДЗЮБЕНКО Микита Павлович, 1894 р., с. Суха Маячка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Суха Маячка. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 серпня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 9 травня 1932 р. за ст.ст. 54-9, 54-10 ч. 1, 58-2 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

ДЗЮБЕНКО Петро Сидорович, 1888 р., с. Лазірки Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Лазірки. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 3 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 березня 1990 р.

ДЗЯБЕНКО Дмитро Гаврилович, 1887 р., с. Матяшівка Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Місце проживання не вказане. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 3 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 лютого 1990 р.

ДЗЯБЕНКО Домаха Василівна, 1905 р., с. Мареничі Миргородського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, неписьменна. Проживала у с. Солонці Миргородського р-ну. Свинарка колгоспу. Заарештована 22 липня 1941 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 6 червня 1942 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ДЗЯБЕНКО Мефодій Наумович, 1899 р., с. Матяшівка Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Матяшівка. Без певних занять. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29–30 ве-

ресня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 квітня 1989 р.

ДЗЯБЕНКО Онисим Мойсейович, 1900 р., с. Матяшівка Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Навчався на богословських курсах при УАПЦ. 1922 р. – висвячений на диякона. Проживав у с. Матяшівка. Займався одноосібним господарством. Заарештований 17 квітня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 26 серпня 1929 р. за ст. 58-6 КК РСФРР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 серпня 1989 р.

ДЗЯБЕНКО Сергій Кирилович, 1924 р., с. Матяшівка Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Матяшівка. Навчався у 7 класі СШ. Заарештований 25 квітня 1940 р. Засуджений Полтавським обласним судом 12 серпня 1940 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 27 червня 1966 р.

ДИБА Василь Федорович, 1897 р., Пришибська сільрада Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на території Пришибської сільради. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 27 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 9 березня 1930 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 грудня 1989 р.

ДИБА Павло Федорович, 1896 р., с. Плавні Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта не вказана. Проживав у с. Плавні. Селянин-одноосібник. Заарештований 31 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 24 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-13 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 9 березня 1930 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 грудня 1989 р.

ДИБА Петро Федорович, 1884 р., с. Келеберда Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на території Пришибської сільради Кременчуцького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 10 лютого 1931 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 травня 1995 р.

ДИБА Семен Трохимович, 1909 р., Пришибська сільрада Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на території Пришибської сільради. Колгоспник. Заарештований 8 серпня 1940 р. Засуджений Полтавським обласним судом 30 листопада 1940 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 10 липня 1993 р.

ДИББЕНС Олександр Оттович, 1888 р., м. Парков Псковської обл. (Російська Федерація), латиш, із кустарів, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Службовець установи. Заарештований 26 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 8 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 13 жовтня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 квітня 1958 р.

ДИБРИВНИЙ Петро Олександрович, 1899 р., Гадяцький р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Гадяцькому р-ні. Колгоспник. Заарештований 18 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 18 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 квітня 1959 р.

ДИВИНСЬКИЙ Іван Юхимович, 1897 р., с. Снітин Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гасенки Миргородського р-ну Полтавської обл. Столяр бурякорадгоспу. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 25 вересня 1965 р.

ДИГАС Микола Михейович, 1913 р., м. Полтава, українець, із службовців, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Полтава. Без певних занять. Заарештований 5 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував на Далекому Сході (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 2 квітня 1957 р.

ДИГАС Михій Мусійович, 1886 р., с. Васильківка Житомирського р-ну Житомирської обл., національність не вказана, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник організації. Заарештований 16 грудня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 15 лютого

1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 березня 1990 р.

ДИЗЕНГОФ Самуїл Давидович, 1909 р., м. Одеса, єврей, із службовців, освіта середня спеціальна (верстатобудівний технікум). Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Технік-плановик артілі. Заарештований 4 липня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 травня 1942 р. (стаття КК не вказана) до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ДИК Андрій Якубович, 1887 р., Седлецьке воєводство (Польща, точні дані відсутні), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник артілі. Заарештований 23 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 26 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-11 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 жовтня 1956 р.

ДИКА Розалія Олександрівна, 1897 р., Литва, полька, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Кагамлик Глобинського р-ну Полтавської обл. Працівниця колгоспу. Заарештована 9 березня 1938 р. Засуджена Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 жовтня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 листопада 1938 р. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1989 р.

ДИКАНЬ Гаврило Кирилович, 1898 р., с. Гожули Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гожули. Тесля. Заарештований 9 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Південтаборі (м. Улан-Уде, Республіка Бурятія, Російська Федерація). Помер у місцях ув'язнення 10 березня 1943 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 вересня 1960 р.

ДИКАНЬ Іван Тимофійович, 1897, с. Микільське Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Робітник харчокомбінату. Заарештований 21 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Бамлазі НКВС (м. Свободний Амурської обл., Російська Федерація). Постановою УНКВС Полтавської обл. від 17 жовтня 1939 р. вирок скасовано, з-під варти звільнений.

ДИКАНЬ Яків Юхимович, 1903 р., с. Василівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Василівка. Колгоспник. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у м. Свободний Амурської обл. (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 20 червня 1958 р.

ДИКИЙ Петро Олександрович, 1905 р., с. Мильці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Працівник індпошиву взуття. Заарештований 1 липня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 квітня 1943 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Івдельлазі НКВС (Республіка Татарстан, Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 травня 1989 р.

ДИКИЙ Петро Степанович, 1885 р., с. Райківщина Яготинського р-ну Київської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на ст. Гребінка (Південно-Західна залізниця) Гребінківського р-ну Полтавської обл. Старший телеграфіст залізничної станції. Заарештований 29 січня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 28 червня 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 травня 1995 р.

ДИКОПАВЛЕНКО Антон Корнійович, 1896 р., с. Шамраївка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шамраївка. Колгоспник. Заарештований 11 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 29 січня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 вересня 1992 р.

ДИКТЕНКО (ДИХТЕНКО) Микита Григорович, 1889 р., с. Кунцеве Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кунцеве. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 30 грудня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 січня 1990 р.

ДИКУН Андрій Васильович, 1879 р., с. Марківка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Феодосія Кримської АР. Працював за наймом. Заарештований 11 грудня 1920 р. Засуджений Особливим відділом ВНК 3-ї стрілецької дивізії 31 грудня 1920 р. (стаття КК не вказана) за шпигунську діяль-

ність до 1 року позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 лютого 1995 р.

ДИКУНОВ Остап Никанорович, 1887 р., с. Рунівщина Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня спеціальна (школа військових фельдшерів). Проживав у м. Полтава. Фельдшер медпункту тепловозоремонтного заводу. Заарештований 15 грудня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 31 березня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1990 р.

ДИЛЕВСЬКА Олена Михайлівна, 1883 р., м. Полтава, українка, із дворян, освіта неповна середня. Проживала у м. Полтава. Табельник хлібозаводу. Заарештована 17 жовтня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. (стаття КК не вказана) «як соціально небезпечний елемент» до 5 років заслання у Казахстан. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 27 березня 1989 р.

ДИЛЕВСЬКИЙ Сергій Олександрович, 1894 р., м. Москва (Російська Федерація), росіянин, із дворян, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Полтава. Службовець тресту. Заарештований 17 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 вересня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 23 вересня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 червня 1960 р.

ДИЛЬ Юліан Фрідріхович, 1897 р., м. Телехани (Польща), поляк, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Завідувач обласної контори держбанку. Заарештований 25 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 21 березня 1958 р.

ДИМЕНШТЕЙН Зельман Гершович, 1906 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із службовців, освіта середня спеціальна (Кременчуцький електромеханічний технікум). Проживав у м. Кременчук. Слюсар Крюківського вагонобудівного заводу. Заарештований 31 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 11 листопада 1958 р.

ДИМНИЧ Пилип Микитович, 1896 р., м. Кобеляки Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кобеляки. Писар ради народного господарства. Заарештований 15 червня 1920 р. Засуджений Комісією Полтавської ГубНК 1 липня 1920 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 3 липня 1920 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 липня 1989 р.

ДИМНІЧ Сергій Сергійович, 1900 р., с. Батьки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища (закінчив Харківський театральний інститут). Проживав у смт Опішня Зіньківського р-ну. Режисер Будинку культури. Заарештований 16 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 квітня 1989 р.

ДИМОЧКО Мойсей Тимофійович, 1886 р., смт Диканька Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Диканька. Робітник взуттєвої майстерні. Заарештований 3 липня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 27 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 лютого 1995 р.

ДИМСЬКИЙ Ілля Модестович, 1881 р., м. Хорол Полтавської обл., українець, із службовців, освіта вища (закінчив Київський університет, юридичний факультет). Проживав у м. Хорол. Завідувач обліку пиломатеріалів держмлина. Заарештований 7 липня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 квітня 1942 р. (стаття КК не вказана) до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Волголазі НКВС (Республіка Татарстан, Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 березня 1990 р.

ДИМЧЕНКО Андрій Андрійович, 1907 р., с. Чечелеве Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Чечелеве. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 7 вересня 1960 р.

ДИНЕЦЬ Марія Онисимівна, 1920 р., с. Петро-Ганнівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта середня. Проживала у м. Полтава. Студентка пединституту. Заарештована 18 грудня 1940 р. Засуджена Військовим трибуналом Харківського ВО 24–25 березня 1941 р. за ст.ст. 54-8, 54-12, 54-11 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Звільнена 19 липня 1948 р., поселена в Новосибірську обл.

(Російська Федерація), звільнена у 1954 р. Реабілітована Верховним Судом СРСР 25 березня 1966 р.

ДИРДА Олександр Тимофійович, 1896 р., с. Маячка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Маячка. Військовий ветфельдшер. Заарештований 2 листопада 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-1 «б», 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 березня 1997 р.

ДИРДА Павло Степанович, 1890 р., с. Луворківщина (Угорщина), угорець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Кустар. Заарештований 14 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 січня 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 26 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 липня 1989 р.

ДИРИК Василь Федорович, 1872 р., с. Ковалівка Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ковалівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 13 березня 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 січня 1990 р.

ДИТКОВСЬКА-КОСТЯНОВСЬКА Марія Миколаївна, 1909 р., м. Бердичів Житомирської обл., полька, зі службовців, освіта середня. Проживала у м. Полтава. Студентка пединституту. Заарештована 10 травня 1938 р. Засуджена Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 26 вересня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 23 вересня 1939 р.

ДИТМАР Всеволод Олександрович, 1885 р., с. Веприк Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Гадяч Полтавської обл. Викладач військової справи педагогічної школи. Заарештований 26 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 26 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 березня 1957 р.

ДИТНЯК Олександр Трохимович, 1904 р., с. Заріг Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Заріг. Без певних занять. Заарештований 28 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 8 грудня 1944 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 10 жовтня 1960 р.

ДИТРИХ Вільгельм Вільгельмович, 1894 р., м. Вальці Саратовської обл. (Російська Федерація), німець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мильці Полтавського р-ну Полтавської обл. Кустар. Заарештований 7 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-7, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 11 жовтня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 15 серпня 1958 р.

ДИХТЕНКО Микола Костянтинович, 1907 р., с. Кунцеве Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кустолове Новосанжарського р-ну. Конюх кооперації. Заарештований 28 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 15 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 травня 1989 р.

ДИЦЬ Владислав Федорович, 1872 р., м. Умань Черкаської обл., німець, із службовців, освіта вища (закінчив військово-медичну академію). Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Завідувач акушерсько-гінекологічного відділення лікарні № 1. Заарештований 25 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 червня 1942 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 5 років заслання. Термін покарання відбував у Республіці Татарстан (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 17 грудня 1958 р.

ДИШУН Олексій Якович, 1896 р., с. Вереміївка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вереміївка. Колгоспник. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 квітня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 11 травня 1962 р.

ДІАКОВСЬКИЙ Павло Миколайович, 1918 р., с. Хмельове Маловисківського р-ну Кіровоградської обл., українець, із службовців, освіта середня. Перебував у Суздальському спецтаборі НКВС (Російська Федерація). Заарештований 7 квітня 1942 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 серпня 1942 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом Московського ВО 24 червня 1958 р.

ДІБОЛЬД Ігор Робертович, 1908 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із службовців, освіта неповна середня. Військовослужбовець. Заарештований 1 грудня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Іванівського гарнізону Московського ВО 6 лютого 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Звільнений 1 грудня 1947 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 серпня 1995 р.

ДІБРОВ Лаврентій Петрович, 1870 р., с. Солошине Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Солошине. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 березня 1928 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 18 травня 1928 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років заслання. Особлива нарада при Колегії ОДПУ 23 липня 1931 р. позбавила права проживати в 12 населених пунктах з прикріпленням до певного місця проживання строком до 3 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 листопада 1989 р.

ДІБРОВА Кирило Максимович, 1890 р., с. Пелехівщина Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Пелехівщина. Колгоспник. Заарештований 21 січня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 4 квітня 1945 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 квітня 1992 р.

ДІГТЯР Андрій Андрійович, 1896 р., с. Крута Балка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Нижній Тагамлик Машівського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 7 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 вересня 1989 р.

ДІГТЯР (ДЕХТЯР) Андрій Іванович, 1897 р., х. Солонівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Малі Будища Зіньківського р-ну Полтавської обл. Робітник районної лікарні. Заарештований 2 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1989 р.

ДІГТЯР Дмитро Петрович, 1889 р., с. Крута Балка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крута Балка. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27–28 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 жовтня 1958 р.

ДІГТЯР Олексій Васильович, 1911 р., с. Ромодан Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ромодан. Робітник цукрозаводу. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 червня 1989 р.

ДІГТЯР Панас Андрійович, 1902 р., с. Кустолове Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища (закінчив Київський інститут народної освіти). Проживав у смт Нові Санжари Полтавської обл. Директор маслозаводу. Заарештований 28 лютого 1944 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 липня 1945 р. за ст. 7-35 КК УРСР до 5 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 лютого 1994 р.

ДІГТЯР Петро Іванович, 1897 р., с. Крута Балка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крута Балка. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 травня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 2 серпня 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 грудня 1994 р.

ДІГТЯРЬ Мусій Андрійович, 1880 р., с. Лисівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Петрівка Машівського р-ну Полтавської обл. Тесля Карлівського спиртозаводу. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

ДІДЕНКО Акилій Петрович, 1884 р., с. Тернівщина Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тернівщина. Різноробочий колгоспу. Заарештований 21 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ДІДЕНКО Андрій Павлович, 1911 р., с. Великі Солонці Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища (Полтавський педагогічний інститут, 1932 р). Проживав на Донбасі, рудник «Карбоніт». Електрослюсар рудника. Заарештований 9 квітня 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 25 липня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Верховним Судом СРСР 13 вересня 1937 р. вирок скасовано за м'якістю. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 8 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-8, 54-10, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Помер у місцях ув'язнення (точні дані відсутні). Реабілітований Верховним Судом СРСР 20 жовтня 1960 р.

ДІДЕНКО Антон Михайлович, 1890 р., смт Нова Водолага Харківської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Полтава. Службовець фабрики. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 7 вересня 1956 р.

ДІДЕНКО Арсен Степанович, 1884 р., с. Мотрине Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища (Дніпропетровський педагогічний інститут). Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Викладач залізничної школи. Заарештований 17 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 23 квітня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 червня 1958 р.

ДІДЕНКО Василь Максимович, 1891 р., с. Бакумівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бакумівка. Без певних занять. Заарештований 9 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 травня 1989 р.

ДІДЕНКО Григорій Васильович, 1899 р., с. Клепачі Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Клепачі. Без певних занять. Заарештований 15 жовтня 1936 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 серпня 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 4 вересня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 квітня 1989 р.

ДІДЕНКО Григорій Гордійович, 1907 р., с. Великі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 10 вересня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 22-ї гвардійської стрілецької дивізії 17 вересня 1942 р. за ст.ст. 58-1 «б», 58-10 ч. 2 КК РРФСР до розстрілу. Військовим трибуналом Північно-Західного фронту 2 жовтня 1942 р. вирок замінено на 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 лютого 1997 р.

ДІДЕНКО Григорій Панасович, 1910 р., с. Савинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Савинці. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 23 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 січня 1990 р.

ДІДЕНКО Іван Авксентійович, 1903 р., с. Великі Кринки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Призваний до РСЧА у 1925 р. Командир відділення 5-ї батареї 2-го дивізіону легкого артполку 3-ї Кавказької стрілецької дивізії. Заарештований 1 липня 1927 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії Закавказького ДПУ 9 січня 1928 р. за ст. 73 КК Грузинської СРР до 1 року позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1995 р.

ДІДЕНКО Іван Якович, 1909 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із робітників, освіта неповна середня. Курсант учбового батальйону. Заарештований 20 листопада 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом Орловського ВО 27 листопада 1941 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до розстрілу. Військовим трибуналом Південно-Західного фронту 30 листопада 1941 р. вирок замінено на 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Помер 15 липня 1942 р. у таборі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 квітня 1997 р.

ДІДЕНКО Леонтій Йосипович, 1906 р., с. Оболонь Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ковалівка Полтавського р-ну Полтавської обл. Різноробочий радгоспу. Заарештований 20 березня 1937 р. Засуджений Лінійним Судом ст. Полтава. 5 червня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 серпня 1990 р.

ДІДЕНКО Микита Михайлович, 1900 р., с. Оболонь Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у

с. Нова Олександрівка Семенівського р-ну. Колгоспник. Заарештований 24 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Південному таборі НКВС СРСР (м. Улан-Уде, Республіка Бурятія, Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 жовтня 1989 р.

ДІДЕНКО Михайло Авксентійович, 1896 р., с. Великі Кринки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Кринки. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 22 жовтня 1932 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. З-під варти звільнений. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 грудня 1989 р.

ДІДЕНКО Павло Прокопович, 1879 р., с. Великі Солонці Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Солонці. Колгоспник. Заарештований 9 квітня 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 25 липня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Помер у місцях ув'язнення. Реабілітований Верховним Судом СРСР 20 жовтня 1960 р.

ДІДЕНКО Павло Якович, 1904 р., ст. Костянтинівка Маріїнського р-ну Донецької обл., українець, із робітників, освіта вища (кооперативний інститут). Проживав у м. Гребінка Полтавської обл. Районний уповноважений РНК по заготівлі. Заарештований 12 лютого 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 14 липня 1937 р. та ухвалою Спецколегії Верховного Суду УРСР 7 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Термін покарання відбував у м. Магадан (Російська Федерація). Реабілітований Верховним Судом УРСР 10 червня 1955 р.

ДІДЕНКО Панас Андрійович, 1881 р., с. Савинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Савинці. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 23 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 січня 1990 р.

ДІДЕНКО Петро Корнійович, 1898 р., с. Коваллі Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Улянівка Хорольського р-ну. Кравець артілі. Заарештований 25 січня 1946 р. Засуджений Військовим трибуналом Полтавського гарнізону 25 травня 1946 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 29 червня 1946 р.

ДІДЕНКО Петро Павлович, 1914 р., с. Великі Солонці Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць 24-го артполку 24-ї стрілецької дивізії. Вперше заарештований 31 липня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом 17-го стрілецького корпусу 20 жовтня 1937 р. за ст. 54-2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Вдруге заарештований 10 вересня 1949 р. Засуджений Особливою нарадою при МДБ СРСР 10 січня 1950 р. на довічне поселення у Красноярський край (Російська Федерація). Реабілітований Військовим трибуналом КВО 18 листопада 1955 р.

ДІДЕНКО Петро Прокопович, 1894 р., с. Ярощі Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ярощі. Колгоспник. Заарештований 10 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Амурлазі НКВС СРСР (м. Свободний Амурської обл., Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 березня 1989 р.

ДІДЕНКО Сидір Васильович, 1897 р., с. Мар'янівка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, соціальне походження не вказане, освіта початкова. Проживав у м. Гребінка Полтавської обл. Робітник Полтавського м'ясокомбінату. Заарештований 6 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 березня 1989 р.

ДІДЕНКО Яків Павлович, 1896 р., с. Лукім'я Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища (Полтавський педагогічний інститут). Проживав у с. Мацківці Лубенського р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 19 червня 1951 р. Засуджений Полтавським обласним судом 28 серпня 1951 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 25 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 червня 1991 р.

ДІДЕНКО Яків Степанович, 1902 р., с. Бакумівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бакумівка. Колгоспник. Заарештований 31 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при

УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у м. Свободний Амурської обл. (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 жовтня 1989 р.

ДІДИК Юхим Федотович, 1886 р., с. Смотрики Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Смотрики. Проповідник місцевої групи баптистів. Заарештований 18 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Покарання відбував у Байкало-Амурському таборі НКВС СРСР, м. Свободний (Російська Федерація). Помер у місцях позбавлення волі 17 лютого 1939 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ДІДИЧУК Михайло Онуфрійович, 1897 р., с. Черновиця (Австро-Угорщина), українець, із робітників, освіта вища. Проживав у смт Диканька Полтавської обл. Вчитель школи. Заарештований 6 квітня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 28 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 4 роки. Верховним Судом УРСР 11 вересня 1939 р. вирок замінено на 4 роки позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 10 листопада 1989 р.

ДІДУНИК Андрій Антонович, 1885 р., с. Котузів Теребовлянського р-ну Тернопільської обл., українець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Лікар міськлікарні. Заарештований 12 січня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 вересня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 1 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 вересня 1989 р.

ДІДУСЕНКО (ДЕДУСЕНКО) Андрій Федотович, 1886 р., с. Єлизаветівка Ростовської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Без певного місця роботи. Заарештований 31 жовтня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 22 березня 1938 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. у м. Київ. Реабілітований Верховним Судом СРСР 31 жовтня 1961 р.

ДІМІТРОВ Євлогій Петрович, 1904 р., с. Батанівці Софіївського округу (Болгарія), болгарин, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Зіньків Полтавської обл. Директор маслозаводу. Заарештований 11 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 8 січня 1938 р. (стаття КК не вказана) як учасник контрреволюційної повстанської націоналістичної організації і провокатор до розстрілу. Вирок виконано 21 січня 1938 р. у м. Харків. Реабілітований Верховним Судом УРСР 23 жовтня 1962 р.

ДІНЕР Євген Самійлович, 1902 р., м. Житомир, єврей, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Службовець електростанції. Заарештований 14 січня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 15 травня 1941 р. за ст.ст. 54-7, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна та з поразкою в правах на 5 років. Звільнений у березні 1946 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 2 листопада 1956 р.

ДІСКІН Арон-Яків Симонович, 1902 р., Вілямпільська Слобода Ковенської губернії (за старим адмінподілом, Литва), єврей, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Лохвиця Полтавської обл. Службовець артілі. Заарештований 3 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 листопада 1939 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 серпня 1989 р.

ДІТТЕРТ Іван Іванович, 1910 р., с. Ісківці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Рахівник колгоспу. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 17 жовтня 1958 р.

ДІХТЕНКО Юхим Григорович, 1906 р., с. Кунцеве Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кунцеве. Без певних занять. Заарештований 28 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 15 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 липня 1959 р.

ДІХТЯР Гнат Олексійович, 1879 р., с. Крута Балка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крута Балка. Селянин-одноосібник, церковний староста. Заарештований 7 березня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 11 травня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 квітня 1995 р.

ДІХТЯР Іван Костянтинович, 1875 р., с. Пристань Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Луки

Лубенського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 19 червня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 13 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Верховний Суд УРСР 19 серпня 1939 р. зменшив вирок до 1 року 2 місяців. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 липня 1994 р.

ДІХТЯР Микита Ілліч, 1887 р., Новосанжарський р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крута Балка Новосанжарського р-ну. Різноробочий колгоспу. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

ДІХТЯР Микола Іванович, 1881 р., с. Драбинівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна (школа військових фельдшерів). Проживав у Новосанжарському р-ні. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 квітня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 8 травня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 січня 1990 р.

ДІХТЯР Федір Гаврилович, 1899 р., с. Велика Рублівка Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Микілка Котелевського р-ну. Слюсар МТС. Заарештований 14 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 листопада 1989 р.

ДІХТЯРЕНКО Іван Романович, 1894 р., Київська обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Широка Долина Великобагачанського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 27 серпня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Татарської АРСР 31 жовтня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1991 р.

ДІХТЯРЬ Михайло Якович, 1894 р., с. Кустолове Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кустолове. Колгоспник. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 травня 1989 р.

ДІХТЯРЬ Олексій Андрійович, 1900 р., с. Крута Балка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Козельщина Машівського р-ну Полтавської обл. Ветсанітар колгоспу. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 19 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 жовтня 1989 р.

ДІХТЯРЬ Петро Савкович, 1887 р., Машівський р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Базилівщина Машівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 жовтня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 14 грудня 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 листопада 1989 р.

ДІХТЯРЬ Семен Самійлович, 1886 р., с. Кустолове Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кустолове. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 22 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 жовтня 1989 р.

ДЛУГАШ Антон Антонович, 1915 р., с. Шаровечка Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кошманівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 7 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС 21 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-7, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 12 червня 1968 р.

ДЛУГАШ Йосип Мартинович, 1914 р., с. Шаровечка Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кошманівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 28 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-9, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

ДЛУГАШ Станіслав Блажевич, 1908 р., с. Шаровечка Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мануйлівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 28 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за

ст.ст. 54-9, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

ДМИТРЕНКО Андрій Авксентійович, 1907 р., с. Дмитрівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кияшки Кременчуцького р-ну. Робітник Крюківського вагонобудівного заводу. Заарештований 3 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Тайшетському таборі НКВС (Іркутська обл., Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 11 лютого 1959 р.

ДМИТРЕНКО Андрій Якович, 1885 р., Решетилівський р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Решетилівському р-ні. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 серпня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 4 листопада 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. З-під варти звільнений. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 серпня 1989 р.

ДМИТРЕНКО Антон Данилович, 1906 р., с. Зубівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Миргородському р-ні. Тесля радгоспу. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 8 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 жовтня 1989 р.

ДМИТРЕНКО Антон Михайлович, 1878 р., смт Градизьк Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Глобинському р-ні. Колгоспник. Заарештований 5 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 серпня 1957 р.

ДМИТРЕНКО Антон Федотович, 1892 р., с. Дудникове Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дудникове. Сторож млинзаводу. Заарештований 27 січня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 26 травня 1944 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-14 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 червня 1991 р.

ДМИТРЕНКО Василь Іванович, 1878 р., с. Харківці Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Харківці. Колгоспник. Заарештований 5 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 серпня 1958 р.

ДМИТРЕНКО Гаврило Андрійович, 1893 р., с. Шкурупії Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шкурупії. Конюх залізничної ст. Решетилівка. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 квітня 1989 р.

ДМИТРЕНКО Георгій Петрович, 1894 р., м. Полтава, українець, із службовців, освіта неповна середня. Проживав у м. Полтава. Бухгалтер заводу. Заарештований 14 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 16 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 вересня 1989 р.

ДМИТРЕНКО Григорій Максимович, 1907 р., с. Дудникове Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Вантажник залізничної ст. Полтава-Київська. Заарештований 22 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 березня 1989 р.

ДМИТРЕНКО Григорій Семенович, 1886 р., с. Зубівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зубівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 січня 1930 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

ДМИТРЕНКО Данило Петрович, 1887 р., с. Сухорабівка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сухорабівка. Службовець колгоспу. Заарештований 4 серпня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 9 вересня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 березня 1995 р.

ДМИТРЕНКО Дмитро Іванович, 1907 р., с. Хейлівщина Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хейлівщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 лютого 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 7 травня 1931 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 січня 1990 р.

ДМИТРЕНКО Іван Васильович, 1895 р., Оржицький р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 16 листопада 1942 р. Засуджений Особливим відділом НКВС 43-ї окремої стрілецької бригади 18 листопада 1942 р. (стаття КК не вказана) за спробу перейти на бік ворога до розстрілу. Вирок виконано 18 листопада 1942 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 лютого 1997 р.

ДМИТРЕНКО (ДМИТРІЄНКО) Іван Кирилович, 1915 р., с. Великі Будища Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Старшина 960-го артполку, транспортний взвод. Заарештований 2 червня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 9-го Червонопрапорного стрілецького корпусу 15 червня 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Військовим трибуналом Червонопрапорного Північно-Кавказького ВО 14 лютого 1970 р.

ДМИТРЕНКО Іван Олександрович, 1876 р., с. Коржі Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Коржі. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 березня 1929 р. Засуджений Полтавським обласним судом 20 квітня 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 серпня 1995 р.

ДМИТРЕНКО Іван Омелянович, 1906 р., с. Зубівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зубівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 13 січня 1930 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 січня 1990 р.

ДМИТРЕНКО Іван Тимофійович, 1903 р., с. Харківці Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Харківці. Навчався в учительській семінарії м. Пирятин Полтавської обл. Заарештований 24 липня 1921 р. Засуджений Полтавською ГубНК 20 вересня 1921 р. за причетність до контрреволюційної змови до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1994 р.

ДМИТРЕНКО Лука Пантелеймонович, 1889 р., с. Зубівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зубівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 січня 1930 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

ДМИТРЕНКО Макар Михайлович, 1895 р., с. Маяківка Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Маяківка. Без певних занять. Заарештований 22 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 квітня 1989 р.

ДМИТРЕНКО Максим Васильович, 1901 р., с. Зубівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зубівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 лютого 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 1 жовтня 1929 р. за ст.ст. 58-2, 58-11 КК РСФРР до розстрілу. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 листопада 1989 р.

ДМИТРЕНКО Максим Матвійович, 1909 р., с. Устимівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Глобинському р-ні. Працівник цегельного заводу. Заарештований 17 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 11 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 листопада 1989 р.

ДМИТРЕНКО Микола Єлисейович, 1869 р., с. Олексіївка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Смотрики Пирятинського р-ну Полтавської обл. Без певного місця роботи. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 9 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 лютого 1995 р.

ДМИТРЕНКО Михайло Федорович, 1899 р., смт Решетилівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Різноробочий міськкомунгоспу. Заарештований 6 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при

УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 5 червня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 грудня 1964 р.

ДМИТРЕНКО Олександр Митрофанович, 1905 р., с. Зубівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зубівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 лютого 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 1 жовтня 1929 р. за ст.ст. 58-2, 58-11 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 листопада 1989 р.

ДМИТРЕНКО Остап Олександрович, 1868 р., с. Дмитренки Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дмитренки. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 серпня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 4 листопада 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. З-під варти звільнений. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 серпня 1989 р.

ДМИТРЕНКО Павло Петрович, 1884 р., с. Яцинова Слобідка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Помічник бухгалтера Полтавської сільськогосподарської школи. Заарештований 1 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 27 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 серпня 1957 р.

ДМИТРЕНКО Пантелеймон Матвійович, 1900 р., с. Устимівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Устимівка. Різноробочий відділення тресту «Каучукнос». Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 січня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 червня 1962 р.

ДМИТРЕНКО Сава Антонович, 1893 р., с. Олександрівка Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Олександрівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 березня 1990 р.

ДМИТРЕНКО Сава Петрович, 1892 р., смт Диканька Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Полтава. Військовий керівник СШ № 23 м. Полтава. Заарештований 15 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 28 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 квітня 1957 р.

ДМИТРЕНКО Степан Іванович, 1910 р., с. Хейлівщина Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хейлівщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 лютого 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 7 травня 1931 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 січня 1990 р.

ДМИТРЕНКО Тимофій Григорович, 1900 р., с. Тарасівка Волноваського р-ну Донецької обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Службовець організації. Заарештований 3 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 28 березня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 червня 1989 р.

ДМИТРЕНКО Тимофій Єлисейович, 1884 р., с. Харківці Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Харківці. Різноробочий колгоспу. Заарештований 2 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 жовтня 1958 р.

ДМИТРЕНКО Федосій Матвійович, 1902 р., с. Устимівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Устимівка. Селянин-одноосібник, пізніше – різноробочий бурякорадгоспу. Вперше заарештований 26 січня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 24 березня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Вдруге заарештований 10 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р. та 26 червня 1990 р.

ДМИТРІЄНКО (ДМИТРЕНКО) Іван Павлович, 1913 р., с. Смотрики Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць 4-ї батареї 46-го гвардійського стрі-

лецького полку 20-ї гвардійської стрілецької дивізії, рядовий. Заарештований 19 липня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 20-ї гвардійської стрілецької дивізії 10 серпня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 грудня 1994 р.

ДНИКАЛО Арсеній Григорович, 1887 р., смт Юр'ївка Павлоградського р-ну Дніпропетровської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Керуючий будинком райжилвідділу міста. Заарештований 18 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 27 березня 1944 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Верховним Судом УРСР 4 грудня 1957 р.

ДОБРЕНКО Василь Мусійович, 1908 р., с. Новоселівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дуб'яги Зіньківського р-ну. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 жовтня 1989 р.

ДОБРИК Давид Мефодійович, 1896 р., с. Худоліївка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Худоліївка. Колгоспник. Заарештований 3 серпня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 8 грудня 1935 р. (стаття КК не вказана) до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 23 жовтня 1992 р.

ДОБРОВОЛЕНКО Юрій Олександрович, 1901 р., м. Лубни Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у смт Шишаки Полтавської обл. Вчитель школи. Заарештований 25 березня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 26 серпня 1929 р. (стаття КК не вказана) до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 жовтня 1994 р.

ДОБРОВОЛЬСЬКА Анель Іполитівна, 1907 р., с. Ободівка Брацьківського повіту (Польща), полька, із службовців, освіта початкова. Проживала у м. Лубни Полтавської обл. Домогосподарка. Заарештована 21 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 28 грудня 1937 р. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 25 липня 1989 р.

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Григорій Олексійович, 1905 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Нарядник кондукторських бригад залізничної ст. Полтава-Південна. Заарештований 28 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 22 грудня 1937 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 10 березня 1956 р.

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Олексій Михайлович, 1891 р., Полтавська обл., українець, із міщан, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Бухгалтер. Заарештований 11 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27 листопада 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 червня 1958 р.

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Фадей Феліксович, 1875 р., м. Київ, поляк, із міщан, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Кустар. Заарештований 20 серпня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 7 вересня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Про виконання вироку даних немає. Реабілітований Полтавським обласним судом 25 січня 1991 р.

ДОБРОВСЬКИЙ Давид-Герш Лейзерович, 1910 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Голова артілі. Заарештований 14 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 16 травня 1958 р.

ДОБРОДІЙ Олександр Михайлович, 1906 р., с. Хитці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хитці. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 грудня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 5 січня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 квітня 1990 р.

ДОБРУСКІН Віктор Анатолійович, 1912 р., м. Берлін (Німеччина), єврей, із службовців, освіта вища. Проживав у смт Шишаки Полтавської обл. Вчитель. Заарештований 28 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 19 березня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р.

ДОБРУСКІН Шмуль Вульфович, 1884 р., с. Інгулець Білозірського р-ну Херсонської обл., єв-

рей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник «Птахопрому». Заарештований 17 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11, 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 жовтня 1956 р.

ДОБРЯК Василь Олексійович, 1921 р., с. Черевки Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 17 квітня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 2-ї гвардійської стрілецької дивізії 17 квітня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Прокуратурою Північно-Кавказького ВО 12 грудня 1991 р.

ДОБРЯК Дмитро Федорович, 1876 р., с. Новоселівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Новоселівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 серпня 1920 р. Засуджений Особливим відділом Південного та Північно-Західного фронтів 11 листопада 1920 р. (стаття КК не вказана) за утримання явочної квартири для губернського повстанського комітету до розстрілу. Вирок виконано 11 листопада 1920 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 лютого 1996 р.

ДОБРЯК Іван Андрійович, 1887 р., с. Новоселівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник підприємства. Заарештований 21 серпня 1920 р. Засуджений Особливим відділом Південного та Північно-Західного фронтів 11 листопада 1920 р. (стаття КК не вказана) за утримання явочної квартири для губернського повстанського комітету до розстрілу. Вирок виконано 11 листопада 1920 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 лютого 1996 р.

ДОБРЯК Панас Дмитрович, 1902 р., с. Новоселівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник фабрики. Заарештований 21 серпня 1920 р. Засуджений Особливим відділом Південного та Північно-Західного фронтів 11 листопада 1920 р. (стаття КК не вказана) за утримання явочної квартири для губернського повстанського комітету до розстрілу. Вирок виконано 11 листопада 1920 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 лютого 1996 р.

ДОБРЯК Петро Артемович, 1872 р., с. Зуївці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Комишня Миргородського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 січня 1990 р.

ДОБРЯК Федір Федорович, 1888 р., с. Новоселівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Малі Будища Зіньківського р-ну Полтавської обл. Робітник підприємства. Заарештований 21 серпня 1920 р. Засуджений Особливим відділом Південного та Північно-Західного фронтів 11 листопада 1920 р. (стаття КК не вказана) за утримання явочної квартири для губернського повстанського комітету до розстрілу. Вирок виконано 11 листопада 1920 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 лютого 1996 р.

ДОБРЯКОВ Олександр Йосипович, 1906 р., м. Лубни Полтавської обл., єврей, із робітників, освіта середня. Червоноармієць. Заарештований 21 липня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом 20-ї армії 30 липня 1941 р. за ст.ст. 58-10 ч. 2, 136 ч. 2 КК РРФСР до розстрілу. Відомості про виконання вироку у справі відсутні. Реабілітований Військовим судом Центрального регіону України 9 квітня 1997 р.

ДОБРЯНСЬКИЙ Олександр Михайлович, 1872 р., м. Холм (Польща), росіянин, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Службовець школи. Заарештований 16 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 28 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 29 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 квітня 1957 р.

ДОБРЯНСЬКИЙ Фелікс Олександрович, 1900 р., Хмельницька обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сторожове Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 23 березня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 грудня 1958 р.

ДОВБИШ Антон Савич, 1870 р., с. Тарандинці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тарандинці. Без певних занять. Заарештований 15 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 28 грудня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 січня 1990 р.

ДОВБИШ Григорій Антонович, 1906 р., с. Тарандинці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Та-

рандиці. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 28 грудня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 січня 1990 р.

ДОВБИШ Іван Микитович, 1891 р., с. Лазірки Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лазірки. Експедитор радгоспу. Заарештований 24 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 26 жовтня 1956 р.

ДОВБІЙ Василь Кіндратович, 1913 р., с. Попівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Ромодан Миргородського р-ну. Слюсар ст. Ромодан. Заарештований 28 жовтня 1951 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 28 грудня 1951 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Верховним Судом СРСР 28 грудня 1955 року вирок змінено до 5 років позбавлення волі. 27 березня 1953 р. з-під варти звільнений за амністією. Реабілітований Генеральною Прокуратурою України 18 травня 1993 р.

ДОВБІЙ Петро Кіндратович, 1910 р., с. Литвяки Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав за місцем дислокації 13-ї армії (м. Ливні Орловської обл., Російська Федерація). Рядовий окремого саперного батальйону. Заарештований 5 лютого 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 13-ї армії 23 лютого 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Військовою Прокуратурою Московського ВО 17 березня 1993 р.

ДОВБНЯ Андрій Іванович, 1898 р., с. Дрижина Гребля Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дрижина Гребля. Колгоспник. Заарештований 20 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 27 січня 1944 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 31 січня 1962 р.

ДОВБНЯ Василь Єфремович, 1885 р., с. Солошине Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Солошине. Колгоспник. Заарештований 15 серпня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 5 вересня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 березня 1995 р.

ДОВБНЯ Василь Терентійович, 1886 р., с. Дрижина Гребля Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дрижина Гребля. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 вересня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 18 листопада 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 лютого 1990 р.

ДОВБНЯ Дмитро Євдокимович, 1916 р., с. Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Потоки. Тимчасово не працював. Заарештований 29 січня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 23 квітня 1935 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 13 лютого 1990 р.

ДОВБНЯ Захар Іванович, 1888 р., с. Дрижина Гребля Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дрижина Гребля. Колгоспник. Заарештований 19 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 грудня 1989 р.

ДОВБНЯ Іван Андрійович, 1909 р., Кобеляцький р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Кобеляцькому р-ні. Колгоспник. Заарештований 6 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 2 листопада 1966 р.

ДОВБНЯ Іван Парфентійович, 1903 р., с. Дрижина Гребля Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Золотарівка Кобеляцького р-ну. Колгоспник. Заарештований 3 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС м. Самара (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 листопада 1989 р.

ДОВБНЯ Ілля Іванович, 1871 р., с. Зарудця Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у смт Ромодан Миргородського р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 25 червня 1941 р. Засудже-

ний Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 травня 1942 р. (стаття КК не вказана) до 5 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ДОВБНЯ Михайло Вікторович, 1883 р., с. Горобці Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Горобці. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 22 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 серпня 1989 р.

ДОВБНЯ Яків Григорович, 1915 р., с. Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Потоки. Без певних занять. Заарештований 29 січня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 23 квітня 1935 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 13 лютого 1990 р.

ДОВБНЯ Яків Іванович, 1889 р., с. Дрижина Гребля Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дрижина Гребля. Колгоспник. Заарештований 19 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 вересня 1989 р.

ДОВБНЯ Яків Савич, 1885 р., м. Кобеляки Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кобеляки. Завідувач ощадкаси міста. Заарештований 1 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 14 серпня 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 22 серпня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 липня 1989 р.

ДОВГАЛЬ Андрій Микитович, 1902 р., с. Великі Будища Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Будища. Хлібороб-одноосібник. Проповідник місцевого об'єднання євангельських християн. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Покарання відбував у Кіровській обл. (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 15 липня 1963 р.

ДОВГАЛЬ Андрій Олексійович, 1900 р., с. Ряське Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Ряське. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 березня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 14 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-16 КК УСРР до 5 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 жовтня 1989 р.

ДОВГАЛЬ Анна Леонтіївна, 1895 р., с. Писаренки Решетилівського р-ну Полтавської обл., українка, із службовців, освіта вища медична. Проживала у м. Борислав Львівської обл. Терапевт-рентгенолог поліклініки. Заарештована 11 травня 1945 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 8 вересня 1945 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітована Полтавським обласним судом 2 січня 1993 р.

ДОВГАЛЬ Василь Семенович, 1885 р., с. Цисеве Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Цисеве. Без певних занять. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. (стаття КК не вказана) до 10 років позбавлення волі. Реабілітсваний Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1990 р.

ДОВГАЛЬ Кирило Іванович, 1890 р., с. Шостаки Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шостаки. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 грудня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 жовтня 1958 р.

ДОВГАЛЬ Олексій Макарович, 1896 р., с. Гожули Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шостаки Полтавського р-ну. Колгоспник. Вперше заарештований 1 січня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 29 листопада 1933 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. З-під варти звільнений. Вдруге заарештований 4 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 жовтня 1957 р. та 17 вересня 1958 р.

ДОВГАЛЬ Петро Євграфович, 1911 р., с. Великі Будища Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Політрук 183-ї стрілецької дивізії Північно-Західного фронту, танкова рота ОРБ. Заарештований 4 жовтня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом Південно-Західного фронту 2 листопада 1941 р. за ст. 193-3 КК РРФСР

ло 10 років позбавлення волі. На підставі ст. 28 КК РРФСР виконання вироку зупинено до закінчення військових дій з направленням на передові позиції фронту. Реабілітований Верховним Судом СРСР 11 березня 1942 р.

ДОВГАЛЬ Сидір Миколайович, 1871 р., с. Кошманівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кошманівка. Заарештований 29 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 січня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 травня 1995 р.

ДОВГАЛЮК Денис Якимович, 1885 р., с. Комарівка Кременецького р-ну Тернопільської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Кустар. Заарештований 21 жовтня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 29 квітня 1931 р. за ст. 54-6 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 липня 1994 р.

ДОВГАНЬ Андрій Андрійович, 1913 р., с. Бреусівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Юрченкове Чугуївського р-ну Харківської обл. Бригадир колгоспу. Заарештований 14 грудня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом 47-ї стрілецької дивізії 20 грудня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 22 грудня 1941 р. Реабілітований Харківським обласним судом 22 лютого 1991 р.

ДОВГАНЬ Семен Петрович, 1885 р., с. Білоконі Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Білоконі. Тесля господарства. Заарештований 18 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 1 червня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 21 лютого 1989 р.

ДОВГИЙ Дмитро Михайлович, 1911 р., с. Куцеволівка Онуфріївського р-ну Кіровоградської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Котельник мотороремонтного заводу. Заарештований 23 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 липня 1939 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 7 грудня 1955 р.

ДОВГИЙ Матвій Петрович, 1884 р., с. Рокитне Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рокитне. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 січня 1930 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

ДОВГИЙ Павло Матвійович, 1903 р., с. Порскалівка Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ставкове Зіньківського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 19 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 вересня 1962 р.

ДОВГИЙ (ДОЛГИЙ) Семен Іванович, 1892 р., Пирятинський р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Перебував у діючій армії. Фельдшер бронепоїзда. Заарештований 29 листопада 1920 р. Засуджений Особливим відділом ВНК при Реввійськраді 12-ї армії 14 грудня 1920 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 1 року позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 липня 1994 р.

ДОВГИЙ Тихін Якимович, 1911 р., с. Веприк Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Політрук роти 28-го району авіабазування (місце дислокації с. Софіївка Новомиколаївського р-ну Запорізької обл.). Заарештований 27 вересня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом 28-го РАБ 9 жовтня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. На підставі ст. 27 п. 2 КК УРСР виконання вироку зупинено до закінчення військових дій з направленням на передові позиції фронту рядовим. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 листопада 1994 р.

ДОВГОВИЙ Антон Андрійович, 1896 р., с. Сушівці Білогірського р-ну Хмельницької обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Копили Полтавського р-ну Полтавської обл. Робітник артілі. Заарештований 11 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 жовтня 1941 р. (стаття КК не вказана) за антирадянські висловлювання до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 січня 1960 р.

ДОВГОПОЛ Демид Пилипович, 1911 р., с. Надежда Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Надежда. Службовець установи. Заарештований 7 березня 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 16 травня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1

рік. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 березня 1995 р.

ДОВГОПОЛИЙ Олександр Сидорович, 1916 р., Пронозівська сільрада Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на території Пронозівської сільради. Колгоспник. Заарештований 29 січня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 23 квітня 1935 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 13 лютого 1990 р.

ДОВЖЕНКО Єфросинія Сергіївна, 1893 р., м. Красноград Харківської обл., українка, із міщан, освіта вища (Полтавський педагогічний інститут). Проживала у м. Полтава. Ентомолог малярійної станції. Заарештована 2 листопада 1947 р. Засуджена Полтавським обласним судом 14 лютого 1948 р. за ст. 54-2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Постановою Верховного Суду УРСР 2 грудня 1954 р. термін покарання зменшено до 7 років позбавлення волі. Реабілітована Верховним Судом СРСР 18 січня 1961 р.

ДОВЖЕНКО Іван Іванович, 1909 р., с. Олександрівка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Олександрівка. Без певних занять. Заарештований 23 листопада 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом Полтавського гарнізону 27 серпня 1944 р. за ст. 54-3 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 березня 1992 р.

ДОВЖЕНКО Іван Максимович, 1902 р., с. Павлівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Павлівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 січня 1933 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 20 січня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 липня 1989 р.

ДОВЛЕТ'ЯРОВ Костянтин Миколайович, 1912 р., м. Рівне, поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 27 лютого 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 жовтня 1939 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 листопада 1989 р.

ДОГАДЬКО Лев Юхимович, 1906 р., с. Рівне Новоукраїнського р-ну Кіровоградської обл., єврей, із робітників, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Викладач пединституту. Заарештований 25 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 грудня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 липня 1989 р.

ДОГОМАТСЬКИЙ Павло Олександрович, 1886 р., м. Брянськ (Російська Федерація), росіянин, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Службовець артілі. Заарештований 8 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 9 червня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 липня 1957 р.

ДОДАЧКА Василь Ларіонович, 1886 р., с. Піски Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Піски. Рахівник складу пивного заводу. Заарештований 30 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 22 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ДОДОНОВ Іван Степанович, 1888 р., с. Новоселівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Котельва Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 4 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 27–28 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 лютого 1957 р.

ДОЛГАНЕНКО Тимофій Тимофійович, 1895 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у Кременчуцькому р-ні. Рибалка. Заарештований 10 квітня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 липня 1932 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 лютого 1990 р.

ДОЛГАНОВ Михайло Іванович, 1898 р., с. Кінчаки Галицького р-ну Івано-Франківської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Кустар. Заарештований 19 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 14 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 листопада 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 жовтня 1956 р.

ДОЛЕЦЬКИЙ Йосип Іванович, 1888 р., с. Вулька Ланцутського повіту (Польща, за старим адміноподілом), поляк, із селян, освіта початкова.

Проживав у с. Пустовійтове Глобинського р-ну Полтавської обл. Робітник радгоспу. Заарештований 11 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 26 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-10 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 1 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 18 листопада 1960 р.

ДОЛИНА Ольга Олександрівна, 1883 р., смт Покровське Покровського р-ну Дніпропетровської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Никонорівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештована 7 вересня 1937 р. Засуджена Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

ДОЛИНА Сергій Миколайович, 1893 р., с. Пронозівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Пронозівка. Колгоспник. Заарештований 16 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 17 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 травня 1959 р.

ДОЛИННИЙ Михайло Іванович, 1910 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Кочегар залізничної ст. Полтава-Південна. Заарештований 20 листопада 1931 р. Засуджений Транспортно-лінійним судом Південної залізниці 26 грудня 1931 р. за ст. 54-8 КК УСРР до 5 років позбавлення волі з подальшим засланням на 3 роки та з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 червня 1991 р.

ДОЛИНСЬКИЙ Микола Сергійович, 1902 р., с. Петрівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с-щі Голобородьківське Карлівського р-ну Полтавської обл. Бухгалтер бурякорадгоспу. Заарештований 5 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 14 серпня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 вересня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 23 лютого 1989 р.

ДОЛІНСЬКИЙ Андрій Степанович, 1904 р., с. Рунівщина Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Улянівка Полтавського р-ну. Колгоспник. Заарештований 6 липня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 23 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Судовою Колегією в кримінальних справах Верховного Суду УРСР 9 березня 1960 р.

ДОЛЯ Іван Антонович, 1888 р., смт Решетилівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Братешки Решетилівського р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 7 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 14 січня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 липня 1992 р.

ДОЛЯ Олексій Лазарович, 1894 р., м. Полтава, українець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Карлівка Полтавської обл. Агроном-насіннєзнавець Зачепилівської МТС. Заарештований 11 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 14 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 31 липня 1957 р.

ДОЛЯ Петро Іванович, 1911 р., с. Лобачі Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 9 жовтня 1943 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 8 грудня 1943 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 лютого 1997 р.

ДОМАРЄВ Григорій Павлович, 1911 р., с. Верхня Покровка Старобільського р-ну Луганської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 10 серпня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 203-ї стрілецької дивізії 9 вересня 1942 р. за ст.ст. 19, 58-1 «б», 58-10 ч. 2, 58-11 КК РРФСР до розстрілу. Вирок виконано 21 вересня 1942 р. на х. Безбородський Ростовської обл. (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1997 р.

ДОМБРОВСЬКА Поліна Семенівна, 1901 р., м. Дніпропетровськ, українка, із кустарів, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Домогосподарка. Заарештована 27 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 5 лютого 1938 р. (стаття КК не вказана) як член родини «ворога народу» до 8 років позбавлення волі. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 31 липня 1956 р.

ДОМБРОВСЬКИЙ Віктор Павлович, 1885 р., м. Красноград Харківської обл., українець, із дворян, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Не працював. Заарештований 28 вересня 1945 р. Засуджений

Полтавським обласним судом 18 січня 1946 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна та з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 липня 1991 р.

ДОМБРОВСЬКИЙ Микола Ілліч, 1886 р., м. Дружківськ Донецької обл., білорус, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник інституту. Заарештований 22 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 вересня 1941 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 червня 1989 р.

ДОМБРОВСЬКИЙ Петро Іванович, 1899 р., с. Скребешово Замостєвського повіту Люблінського воєводства (Польща), росіянин, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Службовець радгоспу. Заарештований 5 жовтня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 7 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 8 грудня 1937 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 15 вересня 1956 р.

ДОМНЕНКО Іван Прокопович, 1892 р., с. Ковалі Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Хорол Полтавської обл. Візник Веселоподільського цукрозаводу. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р.

ДОМНЕНКО Федір Йосипович, 1890 р., с. Стасі Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Секретар Полтавського комунального банку. Заарештований 17 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21–23 березня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 28 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 15 серпня 1958 р.

ДОМНЕНКО Яків Миронович, 1900 р., с. Орликівщина Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ковалі Хорольського р-ну. Колгоспник. Заарештований 19 серпня 1939 р. Засуджений Полтавським обласним судом 22 грудня 1939 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 березня 1955 р.

ДОМНЕНКО Яків Федорович, 1875 р., с. Грушине Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Грушине. Без певних занять. Заарештований 10 листопада 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 9 грудня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 травня 1990 р.

ДОМНИЦЬКА Аделя Гнатівна, 1886 р., с. Купель Рівненської обл., полька, із селян, малограмотна. Проживала у с. Іванівка Машівського р-ну Полтавської обл. Домогосподарка. Заарештована 28 жовтня 1937 р. Засуджена Полтавським обласним судом 25 лютого 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітована Верховним Судом УРСР 30 січня 1959 р.

ДОМНИЦЬКИЙ Леопольд Карлович, 1880 р., м. Чорно-Остров Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Іванюки Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 14 серпня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 23 серпня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 грудня 1958 р.

ДОМНИЦЬКИЙ Яків Федотович, 1897 р., с. Новаки Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Бригадир ремонтної бригади залізничної ст. Лубни. Заарештований 20 листопада 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом Південно-Західної залізниці 23 січня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Верховним Судом УРСР 18 жовтня 1960 р.

ДОМНИЦЬКИЙ Ярослав Леопольдович, 1916 р., с. Шаровечка Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Іванюки Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 28 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 вересня 1959 р.

ДОМНИЧ Харитон Тимофійович, 1881 р., с. Кошманівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кошманівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 січня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 травня 1995 р.

ДОМНІЧ Сава Гордійович, 1904 р., с. Тишенківка Красноградського р-ну Харківської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вільхуватка Кобеляцького р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 10 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 березня 1965 р.

ДОМОНТОВИЧ Іполит Федорович, 1871 р., м. Хорол Полтавської обл., українець, із поміщиків, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Робітник контори «Заготзерно». Заарештований 26 листопада 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 19 січня 1933 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11, 54-12 КК УСРР до 5 років позбавлення волі, у зв'язку з віком засудженого вирок замінено довічним засланням на Північ. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 травня 1989 р.

ДОНЕЦЬ Василь Омелянович, 1900 р., с. Чевельча Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Чевельча. Без певних занять. Заарештований 1 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 липня 1965 р.

ДОНЕЦЬ Віктор Мусійович, 1899 р., с. Мусіївка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на території Очеретуватської сільради Семенівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 22 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 8 жовтня 1938 р. за ст. 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 13 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1989 р.

ДОНЕЦЬ Денис Платонович, 1887 р., Дніпропетровська обл. (інші дані відсутні), українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велика Рублівка Котелевського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 26 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Під час радянсько-японського конфлікту на оз. Хасан направлявся на копання окопів, інші дані відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 вересня 1989 р.

ДОНЕЦЬ Іван Платонович, 1905 р., с. Славгородськ Олександрівського р-ну Кіровоградської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велика Рублівка Котелевського р-ну Полтавської обл. Різноробочий лісгоспу. Заарештований 14 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27–28 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 лютого 1957 р.

ДОНЕЦЬ Микола Дмитрович, 1908 р., с. Зубівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зубівка. Без певних занять. Заарештований 3 березня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 1 жовтня 1929 р. за ст.ст. 58-2, 58-11 КК РСФРР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 листопада 1989 р.

ДОНЕЦЬ Олексій Ілліч, 1908 р., с. Мусіївка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мусіївка. Колгоспник. Заарештований 6 листопада 1937 р. Засуджений Спеціальною Колегією Полтавського обласного суду 20 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Термін покарання відбував на Далекому Сході (Російська Федерація). Реабілітований Верховним Судом УРСР 30 жовтня 1968 р.

ДОНЕЦЬ Павло Мусійович, 1895 р., с. Хоменки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Липняги Семенівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 19 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27 квітня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 грудня 1958 р.

ДОНЕЦЬК Гнат Йосипович, 1901 р., с. Берізки-Чечельницькі Бершадського р-ну Вінницької обл., українець, із селян, освіта незакінчена вища. Проживав у с. Берізки-Чечельницькі. Голова колгоспу. Заарештований у 1945 р. (дата не вказана). Засуджений Військовим трибуналом Полтавського гарнізону 2 серпня 1945 р. за ст. 54-1 «б» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Звільнений у 1953 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 29 жовтня 1957 р.

ДОНЦОВ Іван Давидович, 1896 р., с. Вереміївка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вереміївка. Без певних занять. Заарештований 18 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 17 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 травня 1959 р.

ДОНЦОВА (ШМАРОВОЗ) Надія Йосипівна, 1900 р., с. Білоцерківка Дніпропетровської обл., українка, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештована 6 травня 1920 р. Засуджена Особливою трійкою 13-ї армії 9 липня 1920 р. за шпигунство на користь Махна, проживання під чужими документами (статті КК не вказані) до розстрілу. Вирок виконано 9 липня 1920 р. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 9 серпня 1994 р.

ДОНЧЕНКО Василь Васильович, 1922 р., с. Землянки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Червоноармієць. Заарештований 28 липня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом 18-го танкового корпусу 2-го Українського фронту 21 серпня 1944 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією майна. Реабілітований Військовою прокуратурою Одеського ВО 4 вересня 1992 р.

ДОНЧЕНКО Василь Іванович, 1875 р., с. Руда Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Без певних занять. Заарештований 17 вересня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 11 грудня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1990 р.

ДОНЧЕНКО Василь Йосипович, 1906 р., с. Давидівка Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Мобілізований до РСЧА 22 серпня 1941 р. Командир взводу 5-ї батареї 224-го мінометного полку 12-ї артдивізії. Заарештований 11 червня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 12-ї артдивізії 18 липня 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 червня 1998 р.

ДОНЧЕНКО Леонтій Хомич, 1900 р., с. Радочини Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Радочини. Стрілочник залізничної ст. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Заарештований 2 березня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 20 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 квітня 1990 р.

ДОРДА Григорій Михайлович, 1887 р., м. Білопілля Сумської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Чутівському р-ні Полтавської обл. Бригадир бурякорадгоспу. Заарештований 1 вересня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 2 січня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 квітня 1995 р.

ДОРІЖКО Іван Семенович, 1905 р., с. Піщане Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища (інститут соціального виховання). Проживав у с. Калинове Амвросіївського р-ну Донецької обл. Інспектор шкіл Краснолиманського РВНО. Заарештований 17 березня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 19 грудня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 червня 1991 р.

ДОРОВСЬКИЙ Григорій Федорович, 1920 р., с. Гожули Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 3 січня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом окремої мотострілецької дивізії особливого призначення НКВС СРСР 23 січня 1945 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 грудня 1996 р.

ДОРОВСЬКИЙ Іван Григорович, 1895 р., с. Кисла Балка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вищі Вільшани Полтавського р-ну. Колгоспник. Заарештований 16 листопада 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 26 квітня 1933 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ДОРОГАНЬ Павло Михайлович, 1907 р., с. Мостовівщина Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мостовівщина. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 жовтня 1989 р.

ДОРОГОБІД Мусій Іванович, 1899 р., Потічанська сільрада Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на території Потічанської сільради. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 1 лютого 1931 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 травня 1990 р.

ДОРОЖИНСЬКИЙ Йосип Станіславович, 1897 р., м. Ганцевичі Слупського воєводства (Польща), білорус, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник за-

воду. Заарештований 11 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 26 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер у таборах 26 березня 1939 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 жовтня 1956 р.

ДОРОЖКО Йосип Гаврилович, 1898 р., с. Липини Заславського р-ну Мінської обл. (Білорусь), білорус, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Копили Полтавського р-ну Полтавської обл. Робітник залізниці. Заарештований 28 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 березня 1957 р.

ДОРОЖКО Степан Йосипович, 1881 р., с. Головки (Польща, точні відомості відсутні), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кибинці Миргородського р-ну Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 19 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 19 грудня 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 31 липня 1973 р.

ДОРОФЕЄВ Іларіон Романович, 1894 р., с. Уди Золочівського р-ну Харківської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Уди. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 вересня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 9 травня 1931 р. за ст.ст. 54-11, 54-8, 56-17 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 серпня 1989 р.

ДОРОФЕЄВ Михайло Гаврилович, 1904 р., с. Кірюліно Тобольського р-ну Омської обл. (Російська Федерація), росіянин, із робітників, освіта середня. Червоноармієць. Заарештований 24 жовтня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 3-ї морської бригади 24 грудня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовою прокуратурою Північного флоту 5 лютого 1992 р.

ДОРОФЕЄВ Семен Романович, 1895 р., с. Уди Золочівського р-ну Харківської обл., росіянин, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Уди. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 листопада 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 9 травня 1931 р. за ст.ст. 54-11, 54-8, 56-17 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 серпня 1989 р.

ДОРОФІЄНКО Дмитро Петрович, 1899 р., с. Юрки Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Юрки. Колгоспник. Заарештований 13 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 18 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 3 липня 1964 р.

ДОРОХОВ Яків Васильович, 1899 р., с. Каратеєвка Мічуринського р-ну Тамбовської обл., росіянин, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Венеславівка Гадяцького р-ну Полтавської обл. Секретар райпарткому. Заарештований 8 квітня 1938 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 16 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 16 жовтня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Верховним Судом СРСР 28 травня 1964 р.

ДОРОШ Михайло Іванович, 1900 р., Турківський р-н Львівської обл. (точні відомості відсутні), українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Великобагачанському р-ні Полтавської обл. Конюх радгоспу. Заарештований 18 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 21 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 21 березня 1960 р.

ДОРОШЕВ Онисим Михайлович, 1877 р., м. Зіньків Полтавської обл., українець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Зіньків. Вчитель середньої школи. Заарештований 19 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-6, 54-7, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3–4 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 5 лютого 1957 р.

ДОРОШЕНКО Антон Степанович, 1888 р., с. Хомутець Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хомутець. Без певних занять. Заарештований 9 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Хабаровському краї (Російська Федерація). Реабілітований Військовим трибуналом КВО 23 жовтня 1956 р.

ДОРОШЕНКО Василь Олексійович, 1917 р., с. Лисівка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Тюлькубайському р-ні Чимкентської обл. (Казахстан). Випускник авіашколи молодших спеціалістів м. Чугуєва Харківської обл. (перебував у відпустці після поранення). Заарештований 2 квітня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом Чимкентського гарнізону 18 червня 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в

правах на 5 років. Реабілітований Військовим трибуналом Туркестанського ВО 9 липня 1963 р.

ДОРОШЕНКО Василь Панасович, 1899 р., с. Землянки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Глобинському р-ні (точні дані відсутні). Різноробочий радгоспу. Заарештований 6 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 червня 1989 р.

ДОРОШЕНКО Гнат Іванович, 1903 р., с. Білоцерківці Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Білоцерківці. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 жовтня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР Полтавської обл. 7 квітня 1933 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 вересня 1989 р.

ДОРОШЕНКО Григорій Антонович, 1913 р., м. Полтава, українець, із селян, освіта початкова. Без певного місця проживання. Відбував покарання у в'язниці м. Полтава. Справу розпочато 20 грудня 1937 р. Засуджений Судовою колегією Полтавського обласного суду 26 вересня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 6 жовтня 1992 р.

ДОРОШЕНКО Григорій Микитович, 1905 р., смт Драбів Черкаської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 28 листопада 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом 12-ї армії 27 січня 1942 р. за ст.ст. 54-1 «б», 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 12 березня 1942 р. Реабілітований Військовим судом Центрального регіону України 21 березня 1997 р.

ДОРОШЕНКО Іван Антонович, 1901 р., с. Харківці Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Харківці. Вчитель семирічної школи. Дані про арешт відсутні. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 12 липня 1929 р. (стаття КК не вказана) до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 травня 1959 р.

ДОРОШЕНКО Іван Дмитрович, 1899 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Майстер ремонтно-тракторного заводу. Заарештований 15 липня 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 грудня 1936 р. (стаття КК не вказана) до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 жовтня 1958 р.

ДОРОШЕНКО Іван Митрофанович, 1894 р., с. Пришиб Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Пришиб. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 26 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 грудня 1989 р.

ДОРОШЕНКО Іларіон Іванович, 1869 р., с. Білоцерківці Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Білоцерківці. Виконував різні роботи у селі. Заарештований 5 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 10 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 лютого 1990 р.

ДОРОШЕНКО Кирило Васильович, 1900 р., с. Недогарки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Недогарки. Колгоспник. Заарештований 18 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 серпня 1957 р.

ДОРОШЕНКО Кирило Іванович, 1896 р., с. Їжаки Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Їжаки. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 лютого 1931 р. Засуджений народним судом Миргородського р-ну 13 серпня 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 березня 1991 р.

ДОРОШЕНКО Кузьма Пилипович, 1890 р., с. Ганжі Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня спеціальна (закінчив ремісниче училище м. Полтава). Проживав у м. Полтава. Начальник зміни механічного цеху паровозоремонтного заводу. Заарештований 4 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР на Далекому Сході (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 30 березня 1961 р.

ДОРОШЕНКО Микола Іванович, 1877 р., с. Вереміївка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вереміївка. Колгоспник. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при

УНКВС Харківської обл. 1 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 23 жовтня 1961 р.

ДОРОШЕПКО Микола Лаврентійович, 1881 р., Лубенський р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Лубенському р-ні. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 24 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 березня 1990 р.

ДОРОШЕНКО Овксентій Терентійович, 1906 р., с. Гергели Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта не вказана. Проживав у с. Гергели. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 10 лютого 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 травня 1995 р.

ДОРОШЕНКО Олександр Федосійович, 1898 р., с. Солонці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зайці Котелевського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1989 р.

ДОРОШЕНКО Ольга Микитівна, 1924 р., ст. Юсківці Лохвицького р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта неповна середня. Проживала на ст. Сенча Лохвицького р-ну. Завідувачка складу МТМ радгоспу. Заарештована 15 грудня 1945 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 20 лютого 1946 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-10 ч. 2 КК УРСР до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітована Верховним Судом СРСР 20 липня 1955 р.

ДОРОШЕНКО Опанас Антонович, 1882 р., с. Мацківці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Служитель релігійного культу. Проживав у с. Мацківці. Без певного місця роботи. Заарештований 5 листопада 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 17 червня 1940 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 липня 1991 р.

ДОРОШЕНКО Павло Васильович, 1898 р., с. Засулля Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Солониця Лубенського р-ну. Рахівник-приймальник лісоскладу. Заарештований 28 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 березня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 16 червня 1959 р.

ДОРОШЕНКО Павло Іларіонович, 1907 р., с. Білоцерківці Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Білоцерківці. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 жовтня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 7 квітня 1933 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 вересня 1989 р.

ДОРОШЕНКО Пилип Семенович, 1899 р., с. Білоцерківці Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Білоцерківці. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 березня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 26 серпня 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 жовтня 1989 р.

ДОРОШЕНКО Прокіп Пилипович, 1898 р., с. Нижні Млини Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у смт Білики Кобеляцького р-ну Полтавської обл. Інженер Полтавського паровозоремонтного заводу. Заарештований 5 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС м. Хабаровськ (Російська Федерація), де і помер 2 липня 1944 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 вересня 1958 р.

ДОРОШЕНКО Прокіп Федорович, 1879 р., с. Корецина Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Корецина. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 березня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 червня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

ДОРОШЕНКО Самійло Іванович, 1900 р., с. Солонці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Солонці. Помічник водія колгоспу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 1 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС м. Томськ (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ДОРОШЕНКО Семен Андрійович, 1878 р., с-ще Пісківське Ізюмського р-ну Харківської обл., українець, із міщан, освіта середня. Проживав у м. Кобеляки Полтавської обл. Вчитель. Заарештований 13 січня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 5 квітня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення права проживати у визначених місцях СРСР. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 грудня 1994 р.

ДОРОШЕНКО Сергій Климович, 1888 (1889) р., с. Корещина Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Корещина. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 16 березня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 червня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Після відбуття покарання проживав у с. Корещина. Колгоспник. Заарештований вдруге 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 червня 1938 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 серпня 1958 р. та Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

ДОРОШЕНКО Сергій Мусійович, 1889 р., с. Землянки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Землянки. Чоботар колгоспу. Заарештований 6 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 вересня 1989 р.

ДОРОШЕНКО Федір Митрофанович, 1881 р., с. Солонці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Солонці. Селянин-одноосібник. Вперше заарештований 7 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 27 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1 КК УСРР до 7 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах на Далекому Сході (Російська Федерація) до 25 серпня 1935 р. Після звільнення проживав у с. Великі Будища Диканського р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Вдруге заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 жовтня 1937 р. (стаття КК не вказана) до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1990 р. та 30 січня 1990 р.

ДОРОШЕНКО Яків Степанович, 1871 р., с. Мала Перещепина Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мала Перещепина. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 вересня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 3 лютого 1930 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

ДОСКА Василь Іларіонович, 1892 р., м. Зіньків Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Зіньків. Без певних занять. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 1 січня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 5 березня 1958 р.

ДОСКА Тимофій Олександрович, 1906 р., м. Зіньків Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Зіньків. Служитель релігійного культу. Заарештований 4 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Покарання відбував у м. Магадан (Російська Федерація) з 1937 по 1943 рр. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 лютого 1959 р.

ДОЦЕНКО Іван Омелянович, 1902 р., с. Гора Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гора. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано (інші відомості відсутні). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 серпня 1989 р.

ДОЦЕНКО Іван Петрович, 1896 р., с. Дерїївка Онуфріївського р-ну Кіровоградської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у с. Маячка Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Без певного місця роботи. Заарештований 4 липня 1945 р. Засуджений Полтавським обласним судом 22 квітня 1953 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 25 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 11 травня 1990 р.

ДОЦЕНКО Карпо Васильович, 1872 р., с. Крива Руда Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крива Руда. Працював кравцем, займався малярними роботами. Заарештований 4 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 10 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27 вересня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 червня 1989 р.

ДОЦЕНКО Кирило Іванович, 1902 р., с. Семеренки Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Студент. Заарештований 23 червня 1925 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 листопада 1925 р. за ст.ст. 60, 72 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Звільнений достроково 13 грудня 1930 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 травня 1995 р.

ДОЦЕНКО Костянтин Григорович, 1900 р., с. Вільховий Ріг Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вільховий Ріг. Робітник залізничної ст. Божкове Полтавського р-ну. Заарештований 17 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС Республіки Комі (Російська Федерація), де і помер 19 квітня 1939 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 листопада 1989 р.

ДОЦЕНКО Кузьма Архипович, 1902 р., с. Овсюки Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Овсюки. Працівник радгоспу. Заарештований 3 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 квітня 1989 р.

ДОЦЕНКО Максим Терентійович, 1893 р., с. Вільшанка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Завідувач господарства військторгу. Заарештований 1 жовтня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 9 грудня 1944 р. за п. 2 Указу Президії Верховної Ради СРСР від 19 квітня 1943 р. і за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 27 квітня 1945 р. звинувачення перекваліфіковано за п. 2 Указу Президії Верховної Ради СРСР на ст. 54-2 КК УРСР, міру покарання змінено на 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 20 березня 1945 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 серпня 1992 р.

ДОЦЕНКО Михайло Іванович, 1888 р., с. Даценки Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Даценки. Начальник залізничної ст. Яреськи. Заарештований 14 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 29 січня 1930 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 січня 1990 р.

ДОЦЕНКО Михайло Іванович, 1898 р., с. Бути Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта не вказана. Проживав у м. Полтава. Робітник промпаперового тресту. Заарештований 27 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 1 лютого 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 11 березня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ДОЦЕНКО Михайло Карпович, 1906 р., с. Крива Руда Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крива Руда. Колгоспник. Заарештований 5 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27 квітня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 грудня 1958 р.

ДОЦЕНКО Михайло Мефодійович, 1890 р., с. Зубівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зубівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 січня 1930 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

ДОЦЕНКО Олексій Йосипович, 1906 р., с. Вільшанка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Служив та проживав за місцем дислокації в/ч 1125 18-ї армії. Рядовий. Заарештований 30 липня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 18-ї армії 23 серпня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до розстрілу. Вирок виконано 25 серпня 1942 р. Реабілітований Військовою прокуратурою Північно-Кавказького ВО 12 грудня 1991 р.

ДОЦЕНКО Омелян Лукич, 1907 р., с. Рудка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рудка. Колгоспник. Заарештований 14 жовтня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 25 лютого 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11, 54-12 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом УРСР 5 червня 1959 р.

ДОЦЕНКО Федір Федорович, 1910 р., м. Зіньків Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Хмельницький. Лейтенант, начальник зв'язку в/ч 46. Заарештований 4 лютого 1938 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 6 жов-

тня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років, з конфіскацією майна та позбавленням військового звання. Термін покарання відбував у таборах НКВС м. Магадан (Російська Федерація). Реабілітований Верховним Судом СРСР 16 липня 1957 р.

ДОЦЕНКО Феодосій Савич, 1895 р., с. Салівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав та служив за місцем дислокації 37-ї армії. Командир відділення 160-го окремого батальйону, молодший сержант. Заарештований 10 жовтня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом 37-ї армії 30 жовтня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки та з конфіскацією майна. Реабілітований Військовою прокуратурою Червонопрапорного Одеського ВО 8 жовтня 1991 р.

ДОЧКІН Лазар Фроімович, 1907 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із кустарів, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Робітник артілі. Заарештований 13 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 29 грудня 1959 р.

ДОЩАТИЙ Володимир Никифорович, 1905 р., с. Ковалівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна (закінчив військову школу). Проживав у м. Пирятин Полтавської обл. Начальник полкової школи 223-го стрілецького полку, старший лейтенант. Заарештований 27 лютого 1938 р. Засуджений виїзною сесією Колегії Верховного Суду СРСР 17 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 17 жовтня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Верховним Судом СРСР 7 грудня 1957 р.

ДРАБАНЮК Никандр Прокопович, 1889 р., с. Мала Кужелівка Дунаєвецького р-ну Хмельницької обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Залізничник. Заарештований 7 грудня 1937 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 11 серпня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 квітня 1995 р.

ДРАННІКОВ Абрам Маркович, 1905 р., м. Полтава, єврей, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Інструктор по спорту. Заарештований 3 серпня 1925 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 23 січня 1926 р. за ст.ст. 61, 72 КК УСРР до 3 років заслання до Кіркраю; 29 квітня 1926 р. – до вислання до Палестини. Звільнений достроково з дозволом в'їзду до СРСР 25 листопада 1927 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 листопада 1989 р.

ДРАНЧУК Григорій Васильович, 1897 р., Коломийський р-н Івано-Франківської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Вчитель. Заарештований 7 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 листопада 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 5 липня 1958 р.

ДРАПІКОВСЬКИЙ Адольф Михайлович, 1904 р., с. Тартак Баранівського р-ну Житомирської обл., поляк, соціальне походження не вказане, освіта початкова. Проживав у м. Гребінка Полтавської обл. Робітник залізниці. Заарештований 23 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 грудня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Верховним Судом УРСР 14 травня 1968 р.

ДРАПІКОВСЬКИЙ Роберт Михайлович, 1915 р., с. Тартак Баранівського р-ну Житомирської обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Гребінка Полтавської обл. Робітник залізниці. Заарештований 23 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 21 жовтня 1967 р.

ДРАПІНСЬКИЙ Андрій Степанович, 1892 р., с. Кампінос Варшавського воєводства (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник електростанції. Заарештований 3 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до розстрілу. Вирок виконано 26 грудня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 серпня 1989 р.

ДРАПОЛЮК Андрій Андрійович, 1904 р., м. Лубни Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Лубни. Без певних занять. Заарештований 16 липня 1927 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ (судове засідання) 23 квітня 1928 р. за ст. 58-6 КК РСФРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 серпня 1989 р.

ДРАТКОВСЬКИЙ Йосип Матвійович, 1907 р., с. Погорєлки (Польща, точні дані відсутні), білорус, із селян, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Полтава. Студент інституту. Заарештований 25 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 жовтня 1939 р. (стаття КК не вказана) за антирадянську агітацію до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р.

ДРАЧ Дем'ян Мефодійович, 1905 р., с. Ковалівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Севастополь (Автономна Республіка Крим, Україна). Молодший командир бригади Берегової бази підводних човнів Чорноморського флоту. Заарештований 15 листопада 1934 р. Засуджений Військовим трибуналом Чорноморського флоту 19 лютого 1935 р. за ст.ст. 58-11, 58-2 КК РСФРР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією майна. Реабілітований начальником Управління ГВП по реабілітації 7 квітня 1992 р.

ДРАЧ Іван Костянтинович, 1912 р., с. Ковалівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав та навчався у полковій школі стрілецького полку 25-го стрілецької дивізії. Заарештований 1 квітня 1935 р. Засуджений Військовим трибуналом 14-го стрілецького корпусу Українського ВО 29 травня 1935 р. (стаття КК не вказана) до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 липня 1995 р.

ДРАЧ Семен Архипович, 1906 р., с. Дубові Махаринці Козятинського р-ну Вінницької обл., українець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Глобине Полтавської обл. Службовець цукрозаводу. Заарештований 10 липня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 15 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до розстрілу. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 травня 1991 р.

ДРАЧ Яків Архипович, 1910 р., с. Дубові Махаринці Козятинського р-ну Вінницької обл., українець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Чернівці. Викладач автошколи. Заарештований 10 липня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 15 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 травня 1991 р.

ДРЕБІТ Василь Григорович, 1882 р., с. Колодрібка Заліщинського р-ну Тернопільської обл., росіянин, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Єньки Хорольського р-ну Полтавської обл. Без певного місця роботи. Заарештований 23 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до розстрілу. Вирок виконано 27 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 серпня 1989 р.

ДРЕГВАЛЬ Нестор Петрович, 1903 р., с. Ціпки Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова Мобілізований до РСЧА. Червоноармієць 77-ї польової хлібопекарні 38-ї стрілецької дивізії. Заарештований 20 червня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Південно-Західного фронту 4 липня 1942 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом СРСР 28 січня 1944 р.

ДРЕКСЛЕР Герш Шлемович, 1900 р., м. Лодзь (Польща), єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Без певних занять. Заарештований 27 квітня 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 серпня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 травня 1989 р.

ДРИБІНСЬКИЙ Беніамін Давидович, 1907 р., м. Полтава, єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Начальник політвідділу, інспектор міської міліції. Заарештований 19 березня 1935 р. Засуджений Військовим трибуналом Прикордонної та внутрішньої охорони УРСР Харківської обл. 14 січня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Термін покарання відбував у таборах НКВС м. Караганда (Казахстан). Реабілітований Полтавським обласним судом 1 червня 1990 р.

ДРИГА Іван Панасович, 1889 р., с. Нехвороща Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлики Полтавського р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 4 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

ДРИГА Іван Федотович, 1895 р., с. Дрижина Гребля Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великий Кобелячок Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Тесля колгоспу. Заарештований 2 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 січня 1959 р.

ДРИГА Олексій Прокопович, 1893 р., с. Дрижина Гребля Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дрижина Гребля. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 6 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 13 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Після відбуття покарання проживав у с. Бутенки Кобеляцького р-ну. Працівник артілі. Заарештований вдруге 20 вересня 1937 р. Засуджений

Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р. та 4 листопада 1989 р.

ДРИГА Павло Федотович, 1902 р., с. Дрижина Гребля Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дрижина Гребля. Тесля колгоспу. Заарештований 2 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 січня 1959 р.

ДРИГА Петро Федосійович, 1894 р., с. Дрижина Гребля Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великий Кобелячок Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Заарештований 2 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 січня 1959 р.

ДРИГА Савелій Ілліч, 1907 р., с. Олефірівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Олефірівка. Колгоспник. Заарештований 26 серпня 1946 р. Засуджений Військовим трибуналом військ МВС Полтавської обл. 28 вересня 1946 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Термін покарання відбував у таборах НКВС м. Воркута (Республіка Комі, Російська Федерація). Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 січня 1956 р.

ДРИГА Федір Федотович, 1897 р., с. Дрижина Гребля Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великий Кобелячок Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Тесля колгоспу. Заарештований 2 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 січня 1959 р.

ДРИГВАЛЬ Федір Андрійович, 1885 р., Очеретуватська сільрада Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на території Очеретуватської сільради. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 28 лютого 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 травня 1995 р.

ДРИГУС Іван Якимович, 1900 р., с. Лука Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня спеціальна (Кременчуцький механічний технікум). Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Начальник водопостачання Кременчуцького паровозного депо. Заарештований 15 березня 1938 р. Засуджений Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 27 серпня 1938 р. за ст.ст. 54-8, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 серпня 1938 р. у м. Харків. Реабілітований Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 8 березня 1958 р.

ДРИЖА Павло Прокопович, 1883 р., Кобеляцький р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Перегонівка Кобеляцького р-ну. Священик. Заарештований 3 січня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 квітня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання до Північного краю. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 травня 1995 р.

ДРИЖД Василь Степанович, 1909 р., Кобеляцький р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Кобеляцькому р-ні. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 жовтня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 4 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-12 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1989 р.

ДРИЖД Данило Пилипович, 1891 р., с. Дрижина Гребля Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Морози Кобеляцького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 січня 1930 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

ДРИЖД Михайло Степанович, 1911 р., Кобеляцький р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Кобеляцькому р-ні. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 жовтня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 4 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-12 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1989 р.

ДРИЖД Олександр Трохимович, 1894 р., с. Таранушичі Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Таранушичі. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 травня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 16 серпня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років заслання у Північний

край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1994 р.

ДРИЖД Петро Данилович, 1910 р., с. Пелехівщина Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Пелехівщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 жовтня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 4 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-12 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 15 лютого 1930 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1989 р.

ДРИЖД Юхим Андрійович, 1863 р., Кременчуцький р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Кременчуцькому р-ні. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 січня 1930 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

ДРИЖДА (ДРИЖД) Яків Юхимович, 1899 р., с. Дрижина Гребля Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Полтава. Без певних занять. Заарештований 8 травня 1920 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії Полтавської ГубНК 22 червня 1920 р. до позбавлення волі (інші відомості відсутні). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 квітня 1994 р.

ДРИЖДЬ Іван Семенович, 1897 р., Кобеляцький р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Дніпродзержинськ Дніпропетровської обл. Експедитор будтресту. Заарештований 7 червня 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 16 лютого 1932 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 липня 1989 р.

ДРИЖЕНКО Іван Дмитрович, 1880 р., с. Миколаївка Богодухівського р-ну Харківської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Бухгалтер спілки мисливців. Заарештований вперше12 грудня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 29 квітня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. З-під варти звільнений. Проживав у м. Полтава. Службовець установи. Заарештований вдруге 4 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 7 грудня 1955 р. та Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1990 р.

ДРИЖИРУК Яків Юрійович, 1906 р., с. Більськ Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Більськ. Без певних занять. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 червня 1989 р.

ДРОБА Степан Спиридонович, 1898 р., м. Керч Кримської АР, українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Бухгалтер культзакладу. Заарештований у 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 7 вересня 1956 р.

ДРОБАХА Георгій Семенович, 1876 р., м. Варшава (Польща), українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Художник закладу. Заарештований 18 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 жовтня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 28 травня 1958 р.

ДРОБАХА Григорій Петрович, 1883 р., с. Василівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Василівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 11 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 липня 1990 р.

ДРОБАХА Марк Петрович, 1891 р., с. Василівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Василівка. Бджоляр колгоспу. Заарештований 7 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 23 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 квітня 1957 р.

ДРОБАХА Федір Петрович, 1885 р., с. Василівка Козельщинського р-ну Полтавської обл. Проживав у с. Василівка. Колгоспник. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. (стаття КК не вказана) до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 вересня 1989 р.

ДРОБИНА Семен Юхимович, 1918 р., с. Тамілово Кузавадського р-ну Ульянівської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Кизил-Орда (Узбекистан). Службовець тресту. Заарештований 6 жовтня 1949 р. Засуджений Військовим трибуналом Полтавського гарнізону 22 серпня 1950 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 25 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна та з поразкою в правах на 5 років. Звільнений 25 червня 1955 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 25 березня 1955 р.

ДРОБИШ Іван Олександрович, 1904 р., с. Рибці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Продавець хліба у міжрайторзі. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 липня 1962 р.

ДРОБИШ Михайло Фролович, 1892 р., с. Шахворостівка Миргородського р-ну Полтавської обл., росіянин, із дворян, освіта середня. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Бухгалтер артілі облхарчопромспілки. Заарештований 9 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 28 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 квітня 1957 р.

ДРОБИШ Федір Григорович, 1908 р., с. Івонченці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Батальйонний комісар 25-го гвардійського окремого батальйону зв'язку 25-ї гвардійської стрілецької дивізії 57-ї армії. Заарештований 17 серпня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 57-ї армії 30 вересня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом СРСР 31 березня 1944 р.

ДРОБІТЬКО Василь Єгорович, 1902 р., с. Варварівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Варварівка. Колгоспник. Заарештований 19 січня 1934 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 26 лютого 1934 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 лютого 1990 р.

ДРОБІТЬКО Надія Іллівна, 1912 р., м. Кобеляки Полтавської обл., українка, соціальне походження не вказане, освіта початкова. Проживала у смт Решетилівка Полтавської обл. Домогосподарка. Заарештована 25 червня 1938 р. Постановою Решетилівського районного відділу НКВС (затвердженого облуправлінням НКВС) 7 січня 1939 р. справу припинено. З-під варти звільнена. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1992 р.

ДРОБІТЬКО (ДРОБОТЬКО) Павло Єгорович, 1907 р., с. Варварівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Варварівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 грудня 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 5 березня 1932 р. (стаття КК не вказана) до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 листопада 1989 р.

ДРОБІТЬКО Федір Тимофійович, 1903 р., ст. Лозова Харківської обл., українець, із робітників, освіта вища. Без певного місця проживання і роботи. Заарештований 10 листопада 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 9 червня 1945 р. за ст. 54-3 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна та з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом СРСР 18 лютого 1947 р.

ДРОБЛЕНОВ Михайло Костянтинович, 1909 р., с. Мозоєвка Росславського р-ну Смоленської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Військовий. Заарештований 14 жовтня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 8 січня 1938 р. за ст.ст. 54-1 «б», 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 9 січня 1938 р. у м. Харків. Реабілітований Верховним Судом СРСР 11 лютого 1958 р.

ДРОБНІС Розалія Аронівна, 1889 р., м. Браславль Каунаської обл. (Литва), єврейка, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Робітниця фабрики. Заарештована 8 лютого 1938 р. Засуджена Верховним Судом СРСР 17 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 17 жовтня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітована Верховним Судом СРСР 20 березня 1964 р.

ДРОБОТ Тетяна Іванівна, 1923 р., с. Вербки Семенівського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта середня. Проживала у с. Вербки. Вчителька початкової школи. Заарештована у жовтні 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 березня 1945 р. (стаття КК не вказана) до 5 років заслання з конфіскацією майна. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ДРОБОТ Василь Олексійович, 1895 р., с. Кривуші Кременчуцького р-ну Полтавської обл., украї-

нець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кривуші. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 3 січня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 травня 1995 р.

ДРОБОТ Іван Григорович, 1916 р., с. Гамаліївка Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Курсант школи молодших командирів. Заарештований 27 березня 1938 р. Засуджений Військовим трибуналом Червонопрапорних Прикордонних та внутрішніх військ Далекосхідного округу 7 липня 1938 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 грудня 1994 р.

ДРОБОТ Іван Іванович, 1896 р., м. Жмеринка Вінницької обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Економіст-плановик харчового комбінату. Заарештований 16 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 8 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 квітня 1957 р.

ДРОБОТ Митрофан Свиридович, 1899 р., с. Великі Кринки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Кринки. Колгоспник. Заарештований 4 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 серпня 1958 р.

ДРОБОТ Самійло Свиридович, 1901 р., с. Великі Кринки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Кринки. Колгоспник. Заарештований 1 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 22 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 серпня 1958 р.

ДРОБОТ Тимофій Олексійович, 1888 р., с. Богданівка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Богданівка. Машиніст молотарки колгоспу. Заарештований 15 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 18 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 21 лютого 1962 р.

ДРОБОТЕНКО Ганна Адольфівна, 1901 р., смт Семенівка Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у смт Семенівка. Робітниця заготівельної контори. Заарештована 18 грудня 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 листопада 1945 р. (стаття КК не вказана) до 1 року позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

ДРОБОТУН Костянтин Логвинович, 1900 р., с. Михайлівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлівка. Селянин-одноосібник. Вперше заарештований 13 лютого 1933 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 15 червня 1933 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Вдруге заарештований 22 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 18 травня 1960 р. та Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1989 р.

ДРОБОТУН Михайло Якович, 1882 р., с. Михайлівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Тесля Полтавського відділу ЦРК. Заарештований 13 лютого 1933 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 15 червня 1933 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 18 травня 1960 р.

ДРОБОТУН Никифор Григорович, 1891 р., с. Михайлівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлівка. Різноробочий Диканського лісництва. Заарештований 15 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 5 грудня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 4 травня 1958 р.

ДРОБОТУН Павло Григорович, 1907 р., с. Михайлівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлівка. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 5 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 вересня 1989 р.

ДРОБОТЯ Михайло Федорович, 1912 р., с. Вельбівка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у

м. Полтава. Інструктор торгівлі облспоживспілки. Заарештований 20 березня 1938 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 17 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 17 жовтня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Верховним Судом СРСР 22 серпня 1957 р.

ДРОГА Макар Григорович, 1881 р., с. Риги Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Риги. Колгоспник. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 19 лютого 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 квітня 1995 р.

ДРОГА Олександр Макарович, 1909 р., с. Риги Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Риги. Колгоспник. Заарештований 23 листопада 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 10 травня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 12 листопада 1992 р.

ДРОГАЛО Максим Антонович, 1884 р., с. Рівне Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Рівне. Колгоспник. Заарештований 11 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ДРОЗД Антон Михайлович, 1910 р., с. Олександрівка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Рядовий 533-го армійського саперного батальйону 13-ї армії. Заарештований 30 березня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 13-ї армії 10 квітня 1942 р. за ст.ст. 58-1 «б», 58-10 ч. 2 КК РРФСР до розстрілу. Вирок виконано 13 квітня 1942 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 вересня 1994 р.

ДРОЗД Григорій Опанасович, 1916 р., с. Оболонь Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Оболонь. Друкар районної газети. Заарештований 18 квітня 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 25–29 вересня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Прокуратурою Української РСР 24 серпня 1991 р.

ДРОЗД Іван Петрович, 1895 р., с. Березове Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Березове. Кравець. Заарештований 25 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 січня 1943 р. (стаття КК не вказана) до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 липня 1989 р.

ДРОЗД Митрофан Васильович, 1906 р., с. Мала Рублівка Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мала Рублівка. Тесля колгоспу. Заарештований 8 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3–4 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ДРОЗД Мойсей Федотович, 1899 р., с. Филенкове Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 19 листопада 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом 226-ї стрілецької дивізії 30 листопада 1941 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 лютого 1997 р.

ДРОЗД Трохим Никанорович, 1910 р., с. Филенкове Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Флорівка Чутівського р-ну. Колгоспник. Заарештований 18 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 14 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 березня 1959 р.

ДРОЗД Трохим Федорович, 1880 р., с. Филенкове Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Филенкове. Колгоспник. Заарештований 1 грудня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 14 травня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 квітня 1995 р.

ДРОЗДОВ Василь Васильович, 1891 р., смт Градизьк Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Градизьк. Продавець магазину. Заарештований 2 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-4, 54-6, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 9 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 8 травня 1959 р.

ДРОЗДОВ Юрій Петрович, 1902 р., Чернігівська обл., українець, із міщан, освіта неповна середня. Проживав у с. Бодаква Лохвицького р-ну Полтавської обл. Настоятель храму. Заарештований 25 квітня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 16 серпня 1929 р. за ст.ст. 58-10, 58-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 вересня 1989 р.

ДРОЗДОВСЬКИЙ Станіслав Андрійович, 1884 р., с. Пшиградов (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник дослідної станції. Заарештований 13 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 14 грудня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 6 листопада 1959 р.

ДРОН Іван Гордійович, 1876 р., с. Кругле Новоазовського р-ну Донецької обл., росіянин, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Охоронник дамби. Заарештований 2 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 серпня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до розстрілу. Вирок виконано 26 серпня 1937 р. у м. Кременчук. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 травня 1989 р.

ДРУЖЕНЕЦЬ Павло Іванович, 1888 р., с. Ждани Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с-щі Вирішальне Лохвицького р-ну Полтавської обл. Працівник радгоспу. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 28 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ДРУЖКО Григорій Михайлович, 1889 р., с. Марченки Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Марченки. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 січня 1990 р.

ДРУЖКО Корній Ілліч, 1887 р., с. Орданівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Марченки Диканського р-ну. Різноробочий колгоспу. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 лютого 1990 р.

ДРУЖКО Порфирій Якович, 1869 р., с. Петро-Давидівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Петро-Давидівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 8 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 квітня 1995 р.

ДРУЖКОВА Ксенія Захарівна, 1909 р., с. Горбатівка Диканського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Член релігійної секти баптистів. Проживала у с. Бричківка Полтавського р-ну Полтавської обл. Робітниця радгоспу. Заарештована 28 жовтня 1937 р. Засуджена Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Покарання відбувала у Ветлазі НКВС СРСР Кіровської обл. (Російська Федерація). Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1989 р.

ДРУЦЬКИЙ Олександр Кирилович, 1924 р., с. Бондарі Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Червоноармієць. Заарештований 8 грудня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 55-ї гвардійської стрілецької дивізії 26 грудня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1995 р.

ДРЬОМОВ Володимир Васильович, 1900 р., м. Кобеляки Полтавської обл., українець, із кустарів, освіта початкова. Проживав у с. Кишеньки Кобеляцького р-ну Полтавської обл. Без певних занять, священнослужитель. Заарештований 15 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 13 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 10 серпня 1956 р.

ДРЮЧЕНКО Павло Іванович, 1903 р., с. Пустинки Чернігівської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Калайдинці Лубенського р-ну Полтавської обл. Старший рахівник колгоспу. Заарештований 22 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 червня 1989 р.

ДРЮЧКО Григорій Ілліч, 1900 р., с. Мильці Полтавського р-ну Полтавської обл. українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Вантажник комбікормового заводу. Заарештований 8

вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС на Далекому Сході (Російська Федерація). Звільнений достроково 7 вересня 1946 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 7 вересня 1956 р.

ДРІОЧКО Никифор Ілліч, 1907 р., с. Мильці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Вантажник комбікормового заводу. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 вересня 1989 р.

ДРІОЧКО Федір Ілліч, 1895 р., с. Мильці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мильці. Заарештований 9 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ДРЯПАК Михайло Денисович, 1915 р., с. Нова Кочубеївка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Перебував у діючій армії. Заарештований 15 червня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС 43-ї армії 9 липня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Військовою прокуратурою Московського ВО 5 березня 1994 р.

ДРЯПАКОВА Анастасія Степанівна, 1898 р., с. Івонченці Полтавського р-ну Полтавської обл., українка, із робітників, неписьменна. Проживала у Полтавському р-ні Полтавської обл. Домогосподарка. Заарештована 9 липня 1941 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 29 липня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією майна. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 30 травня 1991 р.

ДРЯПАЧЕНКО Петро Іванович, 1920 р., с. Васьківка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Учень 8 класу СШ № 16. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 16 січня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 30 жовтня 1992 р.

ДУБ Гаврило Якович, 1869 р., с. Велика Круча Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велика Круча. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 9 травня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 січня 1990 р.

ДУБ Яків Гаврилович, 1906 р., с. Велика Круча Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велика Круча. Дезінфектор районної санстанції. Заарештований 7 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 11 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 23 вересня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 квітня 1989 р.

ДУБЕНІОК (ДУБИНІОК) Феофан Миронович, 1894 р., с. Стова Брестського р-ну Брестської обл. (Білорусь), українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Клепачі Хорольського р-ну Полтавської обл. Робітник цукрозаводу. Заарештований 25 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 грудня 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 31 жовтня 1964 р.

ДУБИЛЕВСЬКИЙ Василь Йосипович, 1889 р., с. Вербородинці Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Новофедорівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 20 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 грудня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 14 грудня 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 25 червня 1960 р.

ДУБИНА Андрій Орестович, 1910 р., с. Стайки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на ст. Хорол Південної залізниці. Вантажник районного відділення «Льонзаготторгу». Заарештований 28 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 квітня 1989 р.

ДУБИНА Василь Іванович, 1904 р., с. Мелюшки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мелюшки. Без певних занять. Заарештований 21 січня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 21 січня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 квітня 1990 р.

ДУБИНА Василь Лукич, 1908 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із міщан, освіта середня. Проживав у м. Кременчук. Заступник головного бухгалтера шкірзаводу. Заарештований 28 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. Реабілітований Пленумом Верховного Суду УРСР 28 квітня 1989 р.

ДУБИНА Василь Никифорович, 1897 р., с. Стайки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Стайки. Тесля колгоспу. Заарештований 1 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС м. Кінешма Івановської обл. (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 листопада 1989 р.

ДУБИНА Григорій Васильович, 1888 р., с. Жуки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна (вчительська школа смт Градизьк Глобинського р-ну). Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Бухгалтер міськрайторгу. Заарештований 21 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 23 липня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

ДУБИНА Іван Сергійович, 1920 р., с. Ступки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Мобілізований до Червоної Армії 25 жовтня 1940 р. Сержант 57-го запасного стрілецького полку 19-ї запасної стрілецької бригади. Заарештований 31 серпня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 19-ї запасної стрілецької бригади 10 листопада 1942 р. за ст.ст. 19, 58-1 «б», 58-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Військовим судом Центрального регіону України 4 листопада 1997 р.

ДУБИНА Іван Федорович, 1884 р., с. Бакай Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бакай. Швець. Заарештований 3 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 9 грудня 1959 р.

ДУБИНА Кирило Антонович, 1897 р., с. Заїчинці Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Чаплинці Семенівського р-ну. Сезонний робітник Веселоподільської селекційної станції. Заарештований 28 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 11 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавським обласним судом 7 вересня 1960 р.

ДУБИНА Кирило Митрофанович, 1898 р., с. Білоцерківці Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Білоцерківці. Без певних занять. Заарештований 2 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 29 травня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 листопада 1989 р.

ДУБИНА Лаврентій Степанович, 1897 р., с. Погреби Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня спеціальна. Проживав у с. Погреби. Завідувач колгоспної ферми. Заарештований 2 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС м. Рибинськ Ярославської обл. (Російська Федерація). Помер у місцях ув'язнення 8 жовтня 1942 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 березня 1959 р.

ДУБИНА Максим Орестович, 1899 р., с. Стайки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Стайки. Колгоспник. Заарештований 1 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1989 р.

ДУБИНА Микита Миколайович, 1896 р., с. Погреби Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Погреби. Різноробочий колгоспу. Заарештований 14 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 травня 1938 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 лютого 1958 р.

ДУБИНА Олександр Павлович, 1897 р., с. Василівка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта середня духовна. Проживав у с. Мозоліївка Глобинського р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований 13 серпня 1928 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ

2 листопада 1928 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років заслання на Урал. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 листопада 1994 р.

ДУБИНА Павло Родіонович, 1894 р., с. Довжик Охтирського р-ну Сумської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Проценки Зіньківського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 вересня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 9 червня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 липня 1994 р.

ДУБИНА Павло Тимофійович, 1889 р., с. Білоцерківці Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Білоцерківці. Колгоспник. Заарештований 13 березня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 13 лютого 1939 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 12 червня 1968 р.

ДУБИНА Петро Якович, 1913 р., с. Гриньки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища (закінчив заочно педагогічний інститут). Проживав у с. Гриньки. Директор середньої неповної школи. Заарештований 6 вересня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом 3-ї ударної армії 3 листопада 1945 р. за ст. 58-1 «а» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 березня 1994 р.

ДУБИНА Полікарп Якович, 1890 р., с. Староаврамівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Грушине Хорольського р-ну, потім – у с. Устимівка Семенівського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник, пізніше – різноробочий бурякорадгоспу. Вперше заарештований 16 березня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 31 травня 1931 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Вдруге заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 8 січня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 25 вересня 1969 р. та Полтавською обласною прокуратурою 13 вересня 1989 р.

ДУБИНА Семен Никифорович, 1897 р., с. Стайки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Стайки. Колгоспник. Заарештований 1 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 20 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 червня 1989 р.

ДУБИНА Степан Євдокимович, 1899 р., с. Ступки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Різноробочий колгоспу. Заарештований 21 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-6, 54-7, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 12–13 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 5 лютого 1957 р.

ДУБИНКА Архип Харитонович, 1904 р., с. Городище Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Гребінка Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 6 грудня 1943 р. Засуджений Полтавським обласним судом 4 березня 1944 р. за ст. 54-14 КК УРСР до 2 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 11 грудня 1995 р.

ДУБИНКА Юрій Юхимович, 1894 р., смт Дігтярі Срібнянського р-ну Чернігівської обл., українець, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Вчитель. Заарештований 23 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 листопада 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 5 липня 1958 р.

ДУБИНСЬКИЙ Іван Гаврилович, 1879 р., с. Жуки Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта початкова. Проживав у м. Карлівка Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 16 жовтня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 червня 1989 р.

ДУБИНСЬКИЙ Павло Васильович, 1904 р., с. Нижня Ланна Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Федорівка Карлівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1990 р.

ДУБІН Олексій Данилович, 1886 р., с. Щеново (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Паніванівка Семенівського р-ну Полтавської обл. Робітник радгоспу. Заарештований 4 лип-

ня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 жовтня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 листопада 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 26 квітня 1989 р.

ДУБЛІНСЬКИЙ Володимир Андрійович, 1843 р., с. Крутий Берег Полтавського р-ну Полтавської обл. Інші відомості відсутні. Засуджений Президією Харківського Особливого відділу 15 липня 1919 р. до розстрілу за контрреволюційну діяльність. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 березня 1994 р.

ДУБНИЦЬКИЙ Іван Миколайович, 1898 р., Івано-Франківська обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с-щі Голобородьківське Карлівського р-ну Полтавської обл. Працівник радгоспу. Заарештований 2 липня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 листопада 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 13 серпня 1959 р.

ДУБОВИК Андрій Васильович, 1893 р., с. Соснівка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Соснівка. Колгоспник. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 10 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 серпня 1989 р.

ДУБОВИК Андрій Васильович, 1897 р., смт Семенівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Семенівка. Директор радгоспу. Заарештований 13 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 23 березня 1956 р.

ДУБОВИК Антон Антонович, 1911 р., с. Нова Діброва Слуцького р-ну Мінської обл. (Білорусь), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Піщане Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Робітник підприємства. Заарештований 22 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 жовтня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ДУБОВИК Афіноген Антонович, 1900 р., с. Запсілля Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Бухгалтер міжрайторгу. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 серпня 1989 р.

ДУБОВИК Василь Мусійович, 1884 р., с. Велика Павлівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велика Павлівка. Без певних занять. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 1 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 червня 1989 р.

ДУБОВИК Гаврило Мусійович, 1903 р., с. Тютюрівщина Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тютюрівщина. Тракторист МТС. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 жовтня 1989 р.

ДУБОВИК Григорій Іванович, 1905 р., с. Тютюрівщина Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Юр'ївка Гадяцького р-ну. Без певних занять. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 липня 1989 р.

ДУБОВИК Іван Максимович, 1884 р., с. Тютюрівщина Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лютенька Гадяцького р-ну. Без певних занять. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 липня 1989 р.

ДУБОВИК Іван Якович, 1899 р., с. Меченки Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Меченки. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 жовтня 1989 р.

ДУБОВИК Марко Якович, 1897 р., с. Великі Будища Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Місце проживання не вказане. Коваль. Заарештований 20 березня

1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 12 липня 1929 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Сумською обласною прокуратурою 4 грудня 1989 р.

ДУБОВИК Михайло Митрофанович, 1892 р., с. Бобрівник Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лохвиця Полтавської обл. Слюсар-інструментальник МТС. Заарештований 2 листопада 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 16 травня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 травня 1991 р.

ДУБОВИК Павло Іванович, 1902 р., м. Карлівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у м. Хорол Полтавської обл. Хірург лікарні. Заарештований 22 грудня 1947 р. Засуджений Військовим трибуналом Полтавського гарнізону 7 травня 1948 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 25 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Верховним Судом УРСР 27 жовтня 1950 р.

ДУБОВИК Петро Іванович, 1899 р., с. Богданівка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища (закінчив Харківський педагогічний інститут). Проживав у с. Горошине Семенівського р-ну. Вчитель. Заарештований 26 квітня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 28 липня 1945 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Вироком Військового трибуналу КВО 6 вересня 1955 р. термін покарання замінено на 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 лютого 1994 р.

ДУБОВИК Семен Йосипович, 1889 р., с. Засулля Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Пирятин Полтавської обл. Касир контори пункту «Заготзерно». Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 грудня 1960 р.

ДУБОВИК Трифон Іванович, 1877 р., с. Соснівка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у м. Гадяч Полтавської обл. Робітник райспоживспілки. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 12 грудня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1995 р.

ДУБОВИЦЬКИЙ Павло Григорович, 1892 р., м. Пирятин Полтавської обл., єврей, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Пирятин. Працював на керівних посадах підприємств легкої та харчової промисловості. 1941 р. пішов у народне ополчення. Сержант 77-ї гвардійської стрілецької дивізії. Заарештований 5 травня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 77-ї гвардійської стрілецької дивізії 13 травня 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Військовим трибуналом Північно-Кавказького ВО 4 квітня 1960 р.

ДУБОВИЧ Іван Павлович, 1890 р., с. Ледянка Красилівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Нехвороща Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 13 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 27 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 листопада 1958 р.

ДУБОВИЧ Йосип Миколайович, 1895 р., с. Ледянка Красилівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Нехвороща Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 2 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 27 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 листопада 1958 р.

ДУБОВИЧ Никодим Миколайович, 1891 р., с. Ледянка Красилівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Любимівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 1 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 27 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 листопада 1958 р.

ДУБРОВ Петро Миколайович, 1893 р., с. Грякове Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Грякове. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 8 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 травня 1995 р.

ДУБРОВА Альвіна Петрівна, 1899 р., Латвія, латишка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Солошине Кобеляцького р-ну Полтавської обл. Колгоспниця. Заарештована 3 грудня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 лютого 1938 р. (стаття КК не вказана) до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбувала у табо-

рах НКВС у Архангельській обл. (Російська Федерація). Реабілітована Полтавським обласним судом 17 квітня 1963 р.

ДУБРОВА Олексій Корнійович, 1887 р., с. Солошине Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Солошине. Колгоспник. Заарештований 12 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 14 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 лютого 1966 р.

ДУБРОВНИЙ Кирило Іванович, 1893 р., с. Вереміївка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вереміївка. Заарештований 2 січня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 16 травня 1932 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 лютого 1990 р.

ДУБ'ЯГА Карпо Теофанович, 1904 р., с. Бірки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена вища. Проживав у с. Загрунівка Зіньківського р-ну. Вчитель. Заарештований 4 січня 1933 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 17 лютого 1933 р. за ст. 109 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1990 р.

ДУБ'ЯГА Родіон Порфирович, 1891 р., с. Бірки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Полтавському р-ні Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 30 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 7 червня 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 квітня 1990 р.

ДУБЯГА Дмитро Якович, 1873 р., с. Піски Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Піски. Селянин-одноосібник. Заарештований 30 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 22 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ДУБЯГА Іван Данилович, 1883 р., с. Сулими Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сулими. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 березня 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1990 р.

ДУБЯГА Михайло Григорович, 1888 р., с. Бірки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гришки Зіньківського р-ну. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ДУБЯГА Олександр Володимирович, 1896 р., с. Бірки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бірки. Колгоспник. Заарештований 17 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 13 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 21 грудня 1988 р.

ДУБЯГА Олександр Порфирійович, 1886 р., с. Дуб'яги Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дуб'яги. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 травня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 липня 1929 р. за ст.ст. 58-10, 59-3 КК УСРР до 3 років ув'язнення. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 квітня 1995 р.

ДУВАН Яків Григорович, 1880 р., с. Сари Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сари. Селянин-одноосібник. Уперше заарештований 2 березня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 22 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Вдруге заарештований 13 січня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 9 лютого 1933 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Заарештований втретє 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р. та 21 квітня 1990 р., 26 квітня 1995 р.

ДУГАРЬ Михайло Іванович, 1906 р., с. Черняківка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Перебував у Червоній Армії. Рядовий аеродромної роти 24-го району авіабазування (м. Куп'янськ Харківської обл.). Заарештований 15 квітня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 24-го району авіабазування 28 квітня 1942 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1994 р.

ДУГЕЛЬСЬКИЙ Іван Данилович, 1904 р., с. Кокозівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кокозівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 січня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 січня 1990 р.

ДУГЕНЕЦЬ Харитон Якович, 1899 р., с. Юрки Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Юрки. Робітник Кременчуцького лісництва. Заарештований 14 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 18 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 3 липня 1964 р.

ДУДА Василь Петрович, 1902 р., с. Ярмолинці Гайсинського р-ну Вінницької обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на ст. Лозова Південної залізниці Харківської обл. Механік МТС с. Соколова Балка Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом СРСР 24 квітня 1954 р.

ДУДАРЕВСЬКИЙ Володимир Денисович, 1896 р., с. Остап'є Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у с. Остап'є. Секретар місцевого виконавчого комітету. Заарештований 6 серпня 1941 р. Засуджений Верховним Судом Республіки Татарстан 30 листопада 1941 р. за ст.ст. 58-7, 58-11, 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою Російської Федерації 4 грудня 1992 р.

ДУДАРЧУК Василь Федорович, 1924 р., с. Семиреньки Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Полтава. Без певних занять. Заарештований 4 листопада 1952 р. Засуджений Полтавським обласним судом 11 грудня 1952 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 20 грудня 1991 р.

ДУДЗИНСЬКИЙ Едуард Михайлович, 1890 р., м. Білгорах (Польща), поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник кооперативу. Заарештований 17 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 17 жовтня 1938 р.

ДУДКА Іван Іванович, 1913 р., с. Чевельча Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у с. Круглик Лубенського р-ну Полтавської обл. Курсант військового училища. Заарештований 18 жовтня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Іванівського гарнізону 21 листопада 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна та з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 серпня 1995 р.

ДУДКА Іван Петрович, 1898 р., смт Недригайлів Сумської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Богодарівка Чорнухинського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 січня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 29 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1990 р.

ДУДКА Максим Савкович, 1906 р., с. Павлівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Базилівщина Машівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 жовтня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 14 грудня 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 листопада 1989 р.

ДУДКА Микита Іванович, 1899 р., с. Стукалівка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Стукалівка. Колгоспник. Заарештований 10 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 квітня 1989 р.

ДУДКА Олександр Матвійович, 1902 р., с. Солошине Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Солошине. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 травня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 6 липня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 грудня 1989 р.

ДУДКА Павло Михайлович, 1896 р., с. Дудкин Гай Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у

с. Драбинівка Новосанжарського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 жовтня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 26 лютого 1931 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 грудня 1989 р.

ДУДКА Петро Іванович, 1908 р., с. Стукалівка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Інструктор районної організації Тсоавіахіму. Заарештований 23 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21–23 березня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 28 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 16 червня 1959 р.

ДУДКІН Гаврило Дмитрович, 1897 р., с. Тьоткіно Глушковського р-ну Курської обл. (Російська Федерація), росіянин, із міщан, освіта вища. Проживав у м. Лохвиця Полтавської обл. Спеціаліст райземвідділу. Заарештований 2 липня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 грудня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Строк зменшено, з-під варти звільнено у 1948 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1989 р.

ДУДКО Мефодій Павлович, 1890 р., с. Красногірка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Красногірка. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 червня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 4 листопада 1929 р. за ст. 58-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1995 р.

ДУДНИК Андрій Тимофійович, 1891 р., с. Горобці Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Горобці. Колгоспник. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 травня 1989 р.

ДУДНИК Григорій Максимович, 1905 р., с. Макухівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Макухівка. Вантажник залізничної ст. Полтава-Південна. Заарештований 14 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 8 грудня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 вересня 1956 р.

ДУДНИК Карпо Федорович, 1885 р., с. Андріївка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Красногірка Машівського р-ну. Колгоспник. Заарештований 8 січня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 4 лютого 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 травня 1995 р.

ДУДНИК Кузьма Кіндратович, 1894 р., с. Деревки Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Миколаївка Зіньківського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 21 лютого 1937 р. Засуджений Спецколегією Харківського обласного суду 21 квітня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 червня 1994 р.

ДУДНИК Микола Андрійович, 1881 р., смт Котельва Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Котельва. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 18 січня 1930 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

ДУДНИК Микола Іванович, 1912 р., с. Любимівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Санкт-Петербург (Російська Федерація). Проходив службу в армії. Рядовий 42-го окремого понтонно-мостового батальйону 55-ї армії. Заарештований 23 серпня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 55-ї армії 2 вересня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 вересня 1994 р.

ДУДНИК Олександр Родіонович, 1891 р. смт Нові Санжари Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Бухгалтер міської ради. Заарештований 25 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11, 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 19 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 14 березня 1958 р.

ДУДНИК Олексій Митрофанович, 1902 р., с. Василівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Радіотехнік «Трикотажбуду». Заарештований 28 квітня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 4 лютого 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 травня 1994 р.

ДУДНИК Петро Тимофійович, 1881 р., с. Павлівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Павлівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 жовтня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 14 грудня 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 листопада 1989 р.

ДУДНИК Петро Федотович, 1888 р., с. Павлівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на залізничному перегоні м. Глобине Полтавської обл. – с. Веселий Поділ Семенівського р-ну Полтавської обл. Шляховий обхідник. Заарештований 10 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС м. Свободний Хабаровського краю (Російська Федерація). Реабілітований шляхово-транспортним відділом НКВС ст. Кременчук Полтавської обл. 20 лютого 1940 р.

ДУДНИК Семен Степанович, 1897 р., с. Новофедорівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Новофедорівка. Рахівник колгоспу. Відомості про арешт відсутні. Засуджений Полтавським обласним судом 31 жовтня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Рішенням Верховного Суду УРСР 4 грудня 1939 р. задоволена касаційна скарга, зараховано термін утримання під вартою. З-під варти звільнений. Реабілітований Верховним Судом УРСР 26 січня 1990 р.

ДУДНИК Степан Федорович, 1883 р., с. Деревки Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у смт Котельва Полтавської обл. Священик. Заарештований 8 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 травня 1959 р.

ДУДНИК Тихон Андрійович, 1888 р., с. Павлівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тарасівка Карлівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 14 травня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 11 травня 1967 р.

ДУДНИК Федір Михайлович, 1904 р., с. Базилівщина Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Базилівщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 жовтня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 14 грудня 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 листопада 1989 р.

ДУДУЛЯК Федір Степанович, 1915 р., с. Климівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Міліціонер. Заарештований 17 грудня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом Приволзького ВО 9 лютого 1942 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до розстрілу. Вирок виконано 9 квітня 1942 р. у м. Воронеж (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 червня 1997 р.

ДУДЧЕНКО Іван Гаврилович, 1905 р., смт Котельва Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у смт Котельва. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 вересня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 1 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 березня 1990 р.

ДУДЧЕНКО Іван Леонтійович, 1877 р., с. Оріхівщина Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Оріхівщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 квітня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 12 липня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11, 54-12 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 березня 1990 р.

ДУДЧЕНКО Максим Леонтійович, 1882 р., с. Оріхівщина Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Оріхівщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 квітня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 12 липня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11, 54-12 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 березня 1990 р.

ДУДЧЕНКО Михайло Васильович, 1906 р., с. Дудківка Зміївського р-ну Харківської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Брянськ (Російська Федерація). Робітник їдальні. Заарештований 15 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 3–4 травня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 травня 1989 р.

ДУДЧЕНКО Павло Антонович, 1888 р., м. Ромни Сумської обл., українець, із міщан, освіта початкова. Проживав у м. Ромни. Робітник зв'язку. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 13–14 березня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-9, 54-11 КК УРСР до 15 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна та з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 жовтня 1995 р.

ДУЗЕНКО Григорій Фомич, 1890 р., с. Базилівщина Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Базилівщина. Колгоспник. Заарештований 12 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3–4 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ДУЗЕНКО Феодосій Антонович, 1894 р., с. Базилівщина Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Базилівщина. Помічник комбайнера Машівської МТС. Заарештований 28 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 березня 1965 р.

ДУЗЕНКО Яків Васильович, 1890 р., с. Мануйлівка П'ятихатського р-ну Дніпропетровської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Машівка Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 22 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3–4 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ДУЗЕНКО Яків Петрович, 1893 р., с. Базилівщина Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Базилівщина. Завідувач колгоспного млина. Заарештований 30 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21–23 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 14 квітня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 21 березня 1958 р.

ДУЗЬ-КРЯТЧЕНКО Іван Михайлович, 1894 р., с. Духове Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Служитель релігійного культу. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Інструктор-статист міжрайсанстанції. Заарештований 10 жовтня 1937 р. Утримувався у в'язниці м. Лубни. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 26 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1989 р.

ДУКОВ Дмитро Григорович, 1884 р., смт Семенівка Полтавської обл., росіянин, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Вереміївка Чорнобаївського р-ну Черкаської обл. Колгоспник. Заарештований 27 червня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 16 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 квітня 1995 р.

ДУЛЕНКО Мусій Петрович, 1903 р., с. Строкачі Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у смт Семенівка Полтавської обл. Технічний бухгалтер цукрового заводу. Заарештований 21 жовтня 1946 р. Засуджений Полтавським обласним судом 6 травня 1948 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом УРСР 8 серпня 1990 р.

ДУЛИЧ Андрій Єрофейович, 1873 р., с. Велика Павлівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у Зіньківському р-ні Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 7 березня 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

ДУЛИЧ Іван Дмитрович, 1901 р., с. Веприк Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велика Павлівка Зіньківського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 6 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС м. Самари (Російська Федерація). Слідчою частиною УНКВС Полтавської обл. 9 листопада 1939 р. вирок скасовано. З-під варти звільнений. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ДУЛИЧ Олександр Дмитрович, 1903 р., с. Чорняки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Чорняки. Без певних занять. Заарештований 3 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 8 лютого 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 19 березня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 грудня 1958 р.

ДУЛИЧ Павло Дмитрович, 1906 р., с. Веприк Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Чорняки Зіньківського р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 25 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 8 лютого 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 19 березня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 грудня 1958 р.

ДУЛИЧ Федір Дмитрович, 1898 р., с. Веприк Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Чорняки Зіньківського р-ну Полтавської обл. Працівник сільськогосподарської артілі. Заарештований 6 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 31 березня 1965 р.

ДУЛИЧ Яків Савич, 1899 р., с. Веприк Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Чорняки Зіньківського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 23 березня 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 січня 1990 р.

ДУЛЯ Іван Юхимович, 1887 (1880) р., с. Мартинівка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Бобрик Гадяцького р-ну. Селянин-одноосібник. Уперше заарештований 4 листопада 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 23 грудня 1932 р. за ст.ст. 54-10, 58-1 КК УСРР до 3 років заслання. Після відбуття покарання проживав у с. Удовиченки Зіньківського р-ну Полтавської обл. Хлібороб сільськогосподарської артілі. Вдруге заарештований 4 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 5 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 вересня 1989 р. та 21 квітня 1990 р.

ДУЛЯ Петро Юхимович, рік народження не вказаний, с. Мартинівка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мартинівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 листопада 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 1 січня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 квітня 1990 р.

ДУМА Сергій Володимирович, 1893 р., м. Владикавказ (Російська Федерація), росіянин, із службовців, освіта початкова. Проживав у с. Ліщинівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл. Пенсіонер-інвалід. Заарештований 2 листопада 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 27 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 53-8 КК УРСР до розстрілу. Помер в ув'язненні до винесення вироку. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 липня 1991 р.

ДУМАНСЬКИЙ Василь Онуфрійович, 1899 р., Вороновицький р-н Вінницької обл., українець, із духовенства, освіта середня. Проживав у м. Гадяч Полтавської обл. Лісовод Лютеньківського лісництва. Заарештований 25 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 14 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 листопада 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 4 березня 1960 р.

ДУМАНСЬКИЙ Йосип Андрійович, 1888 р., м. Хмельницький, поляк, із міщан, освіта початкова. Проживав у с. Климівка Карлівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 27 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 25 вересня 1959 р.

ДУМАНСЬКИЙ Микола Іванович, 1881 р., м. Хмельницький, поляк, із міщан, освіта початкова. Проживав у с. Климівка Карлівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 27 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 19 липня 1958 р.

ДУМАНСЬКИЙ Петро Тимофійович, 1881 р., м. Хмельницький, поляк, із міщан, освіта початкова. Проживав у с. Максимівка Карлівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 27 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 8 лютого 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 11 березня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 25 січня 1961 р.

ДУМАНСЬКИЙ Сергій Юхимович, 1890 р., с. Бугаків Немирівського р-ну Вінницької обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Бухгалтер Тсоавіахіму. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 24 листопада 1937 р. Реабілітований Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 28 листопада 1956 р.

ДУМАНСЬКИЙ (ДОМАНСЬКИЙ) Сильвестр Тимофійович, 1879 р., м. Хмельницький, поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Максимівка Карлівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 16 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 22 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 липня 1989 р.

ДУМИН Іван Валентинович, 1890 р., с. Ключівська (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Пирятин Полтавської обл. Без певної роботи. Заарештований 27 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 лютого 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 березня 1990 р.

ДУН Іван Григорович, 1911 р., Чорнухинський р-н Полтавської обл. (точні відомості відсутні), українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сенча Лохвицького р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 28 травня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 28 вересня 1932 р. за ст. 90 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 листопада 1989 р.

ДУНАЄВСЬКА Паша Йосипівна, 1908 р., м. Полтава, єврейка, із службовців, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Домогосподарка. Заарештована 7 жовтня 1926 р. Засуджена Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 25 лютого 1927 р. (стаття КК не вказана) за участь у контрреволюційній організації до 3 років заслання до Середньої Азії. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 17 липня 1989 р.

ДУНАЄВСЬКИЙ Наум Якович, 1886 р., м. Полтава, єврей, із службовців, освіта початкова. Службовець облспоживспілки. Заарештований 30 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 6 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 13 жовтня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 липня 1989 р.

ДУНАЙСЬКА-ПТАШКО Євдокія Іванівна, 1901 р., с. Паторжин Холмського воєводства (Польща), українка, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Кременчук Полтавської обл. Домогосподарка. Заарештована 24 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 березня 1938 р. за ст. 54-12 КК УРСР до 5 років заслання. Термін покарання відбула у Казахстані. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 12 березня 1959 р.

ДУНАЙСЬКИЙ Олександр Дем'янович, 1908 р., с. Василівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта неповна середня. Проживав у м. Кобеляки Полтавської обл. Актор театру. Заарештований 29 квітня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом Полтавського гарнізону 18 серпня 1944 р. за ст.ст. 54-1 «б», 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 червня 1991 р.

ДУНАЙСЬКИЙ Олександр Онуфрійович, 1900 р., с. Вотилівка Лисянського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Кадровий військовий. Заарештований 27 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 жовтня 1937 р. за ст. 58-1 «а» КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 28 жовтня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 12 березня 1959 р.

ДУНДИЧ Дмитро Іванович, 1901 р., м. Гадяч Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Гадяч. Працівник військкомату. Заарештований 26 вересня 1922 р. Засуджений Роменським окружним судом 22 липня 1926 р. за ст. 68 КК УСРР до 1 року ув'язнення з випробувальним терміном 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 квітня 1994 р.

ДУНДУК Федір Іванович, 1887 р., с. Давидівка Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Давидівка. Колгоспник. Заарештований 5 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 жовтня 1958 р.

ДУНЦ Ісаак Шлемович, 1903 р., м. Влащево (Польща), єврей, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Львів. Уперше засуджений народним судом Радянського р-ну м. Львова 20 квітня 1940 р. за спекуляцію до 1 року позбавлення волі. Термін покарання відбував у Полтавській ППТК. Заарештований 13 жовтня 1940 р. Вдруге засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 7 травня 1941 р. за ст. 54-10 КК УРСР (стаття КК не вказана) до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 липня 1989 р.

ДУНЬ Пилип Іванович, 1915 р., с. Кам'яні Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 30 липня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом 14-ї армії 9 серпня 1941 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований

Військовою прокуратурою Ленінградського ВО 27 березня 1996 р.

ДУПА Горпина Григорівна, 1886 р., м. Глобине Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Глобине. Домогосподарка. Заарештована 21 жовтня 1943 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 19 жовтня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 18 вересня 1956 р.

ДУПА Павло Олексійович, 1894 р., м. Глобине Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Глобине. Тесля радгоспу. Заарештований 20 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1989 р.

ДУПАК Пилип Дмитрович, 1885 р., с. Пришиб Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Коляди Шишацького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 листопада 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 29 січня 1930 р. за ст.ст. 58-10, 58-13 КК РСФРР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 серпня 1989 р.

ДУПАК Семен Іванович, 1899 р., с. Цьови Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, соціальне походження не вказане, освіта початкова. Проживав у с. Цьови. Колгоспник. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 квітня 1989 р.

ДУПЕНКО Федір Семенович, 1891 р., с. Петрівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михнівка Решетилівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 15 червня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 20 травня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Верховним Судом УРСР 17 вересня 1939 р. вирок скасовано, справу повернуто на доопрацювання. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 листопада 1939 р.

ДУППА (ДУПА) Яків Олексійович, 1888 р., м. Глобине Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Глобине. Конюх районного відділу охорони здоров'я. Заарештований 17 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС м. Свободний Хабаровського краю (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 31 жовтня 1964 р.

ДУРАЧЕНКО Герасим Леонтійович, 1884 р., с. Круподеринці Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Чорноробочий деревообробної фабрики. Заарештований 6 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 серпня 1958 р.

ДУРНЕГА Данило Боніфатійович, 1891 р., с. Лютенька Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лютенька. Селянин-одноосібник. Вперше заарештований 7 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 1 серпня 1932 р. (стаття КК не вказана) до 3 років заслання. Вдруге заарештований 17 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 10 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 21 вересня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 травня 1989 р. та 21 листопада 1989 р.

ДУРНЕГА Степан Боніфатійович, 1888 р., с. Лютенька Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лютенька. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 1 серпня 1932 р. (стаття КК не вказана) до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 листопада 1989 р.

ДУСАВИЦЬКИЙ Борис Ісаакович, 1906 р., м. Лохвиця Полтавської обл., єврей, із міщан, освіта середня спеціальна (закінчив Лохвицьку профтехнічну школу). Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Плановик артілі «Хімкомбінат». Заарештований 5 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 9 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 липня 1959 р.

ДУХНО Пилип Васильович, 1882 р., с. Петрівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Хорол Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 13 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за

ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 жовтня 1957 р.

ДУХНО Федір Григорович, 1888 р., с. Опришки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Приймальник птахокомбінату. Заарештований 30 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 березня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 вересня 1989 р.

ДУШЕЙКО Василь Логвинович, 1907 р., с. Вереміївка Чорнобаївського р-ну Полтавської обл. українець, із селян, освіта не вказана. Проживав у с. Вереміївка. Відомості про місце роботи відсутні. Заарештований 17 вересня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 січня 1930 р. за ст.ст. 54-11, 54-13 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 січня 1958 р.

ДУШЕЙКО Григорій Макарович, 1902 р., с. Вереміївка Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вереміївка. Колгоспник. Заарештований 20 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 18 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 квітня 1959 р.

ДУШЕЙКО Григорій Омелянович, 1896 р., с. Вереміївка Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вереміївка. Колгоспник. Заарештований 4 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 квітня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 31 серпня 1963 р.

ДУШЕЙКО Мусій Миколайович, 1876 р., с. Вереміївка Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вереміївка. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 листопада 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 20 лютого 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1990 р.

ДУШЕЙКО Олексій Петрович, 1908 р., с. Вереміївка Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вереміївка. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 вересня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 січня 1930 р. за ст.ст. 54-11, 54-13 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 січня 1958 р.

ДУШЕЙКО Петро Іванович, 1879 р., с. Вереміївка Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вереміївка. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 січня 1929 р. Вперше засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 17 травня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Вдруге засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 16 травня 1932 р. за ст. 58-10 КК УСРР до заслання у Казахстан (термін не вказаний). Звільнений 17 червня 1933 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 лютого 1990 р.

ДУШЕЙКО Тимофій Ілліч, 1893 р., с. Шабельники Золотоніського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник фабрики. Заарештований 27 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 30 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 листопада 1957 р.

ДУШКІН Василь Харитонович, 1906 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта неповна середня. Мобілізований до РСЧА 27 липня 1941 р. Червоноармієць. Заарештований 15 березня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 53-го району авіабазування 29 березня 1942 р. за ст.ст. 74 ч. 2, 58-2, 58-8 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 червня 1998 р.

ДУШНИЦЬКИЙ Андрій Петрович, 1903 р., с. Вівся Чемеровецького р-ну Хмельницької обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Штомпелівка Хорольського р-ну Полтавської обл. Робітник організації. Заарештований 23 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 10 листопада 1972 р.

ДУШНЮК Іван Якович, 1904 р., с. Полянки Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Працівник залізничної ст. Кременчук. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 4 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Постановою УНКВС Харківської обл. від 23 вересня 1939 р. вирок скасовано, з-під варти звільнений.

ДЬЯКОНЕНКО Іван Дмитрович, 1886 р., с. Орлик Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Орлик. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 травня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 26 липня 1932 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 жовтня 1989 р.

ДЬЯЧЕНКО Йосип Антонович, 1904 р., с. Пархомівка Краснокутського р-ну Харківської обл., українець, із службовців, освіта середня. Останнє місце проживання не вказане. Юрисконсульт Лохвицького спиртокомбінату. Заарештований 10 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 жовтня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 11 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 вересня 1989 р.

ДЬЯЧЕНКО Прокопій Григорович, 1887 р., с. Пироги Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Пироги. Ветеринарний санітар колгоспу. Заарештований 16 березня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 21 квітня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 16 січня 1990 р.

ДЬЯЧЕНКО Уляна Миколаївна, 1895 р., Диканський р-н Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Вишивальниця артілі ім. Лесі Українки. Заарештована 24 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 5 лютого 1938 р. за ст. 54-12 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 27 квітня 1989 р.

ДЬЯЧУК Мирон Касянович, 1893 р., с. Вишнів (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник фабрики. Заарештований 28 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 22 вересня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 28 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 травня 1989 р.

ДЯДЕЧКО Кирило Григорович, 1895 р., с. Змажине Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Змажине. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 листопада 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 5 лютого 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 березня 1995 р.

ДЯДИК Данило Іванович, 1908 р., с. Лиман Другий Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня ветеринарна. Проживав у с. Лиман Другий. Без певних занять. Заарештований 15 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ДЯДИК Іван Данилович, 1913 р., с. Садки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Садки. Слюсар Крюківського вагонобудівного заводу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 3–4 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 червня 1989 р.

ДЯДИК Іван Семенович, 1900 р., с. Огирівка Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Огирівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 грудня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 січня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 26 лютого 1930 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 листопада 1989 р.

ДЯДИК Карпо Іванович, 1887 р., с. Лиман Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лиман. Заарештований 12 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 20 березня 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 лютого 1990 р.

ДЯДЧЕНКО Петро Григорович, 1897 р., с. Тарасівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Березняки Хорольського р-ну. Колгоспник. Заарештований 9 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 жовтня 1989 р.

ДЯДЧЕНКО Тимофій Васильович, 1889 р., с. Велика Павлівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Велика Павлівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 січня 1933 р. Засуджений народним судом Зіньківського р-ну 29 січня 1933 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 58 ч. 2 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 жовтня 1995 р.

ДЯДЮК Панас Никанорович, 1897 р., с. Піщане Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна (закінчив фельдшерську школу). Проживав за місцем дислокації 17-го окремого будівельного батальйону 6-ї окремої будівельної бригади (Далекий Схід, Російська Федерація). Військовий фельдшер. Заарештований 29 січня 1938 р. Засуджений Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 14 травня 1938 р. за ст.ст. 58-1 «б», 58-7, 58-8, 58-11 КК РРФСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 14 травня 1938 р. у м. Благовєщенськ Амурської обл. (Російська Федерація). Реабілітований Верховним Судом СРСР 24 вересня 1959 р.

ДЯДЮРА Ілля Климович, 1910 р., с. Марченки Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Марченки. Колгоспник. Заарештований 29 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 14 серпня 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 серпня 1963 р.

ДЯДЯ Михайло Юхимович, 1915 р., с. Луговики Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Командир взводу. Ст. лейтенант. Заарештований 19 лютого 1952 р. Засуджений Військовим трибуналом Мінського гарнізону 28 травня 1952 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР Республіки Соха-Якутія (Російська Федерація). З-під варти звільнений 27 березня 1953 р. Реабілітований Військовим трибуналом Білоруського ВО 18 квітня 1955 р.

ДЯК Горпина Савківна, 1888 р., с. Рубанівка Машівського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Рубанівка. Працівниця колгоспу. Заарештована 24 березня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. за ст. 54-12 КК УРСР до 5 років заслання. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 27 квітня 1989 р.

ДЯК Лука Пилипович, 1888 р., с. Рубанівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рубанівка. Колгоспник. Заарештований 11 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 13 листопада 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Верховним Судом УРСР 14 травня 1958 р.

Д'ЯКОВ Василь Павлович, 1864 р., м. Борзна Чернігівської обл., росіянин, із міщан, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Службовець. Заарештований 12 лютого 1921 р. Засуджений Кременчуцькою ГубНК 2 березня 1921 р. до розстрілу (за видачу фіктивних документів колишньому білогвардійському офіцерові, стаття КК не вказана). Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 березня 1994 р.

ДЯКОНЕНКО Василь Степанович, 1887 р., с. Бірки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Романівка Зіньківського р-ну. Вчитель. Заарештований 18 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-6, 54-7, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 червня 1958 р.

ДЯКОНЕНКО Іван Степанович, 1894 р., с. Бірки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Бірки. Вчитель. Заарештований 4 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-6, 54-7, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3–4 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 5 лютого 1957 р.

ДЯКОНЕНКО Костянтин Іванович, 1896 р., с. Лютенька Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Гадяч Полтавської обл. Рахівник «Заготутильсировини». Заарештований 5 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 серпня 1958 р.

ДЯКОНЕНКО Леонід Павлович, 1895 р., смт Шишаки Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Шишаки. Кустар. Заарештований 28 квітня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 12 липня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11, 54-12 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 березня 1990 р.

ДЯТЛОВ Іван Мусійович, 1893 р., смт Шишаки Полтавської обл., росіянин, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Шишаки. Приймальник пункту утильсировини. Заарештований 13 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13, 54-7 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 січня 1990 р.

ДЯЧЕНКО Андрій Купріянович, 1895 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта незакінчена вища (два курси Петроградського гірничого інституту). Проживав у м. Полтава. Плановик тресту їдалень. Заарештований 2 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 14 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 березня 1957 р.

ДЯЧЕНКО Андрій Павлович, 1911 р., с. Пелагеївка Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Пелагеївка. Старший кочегар енергопотягу Полтавського машзаводу. Заарештований 22 вересня 1949 р. Засуджений Полтавським обласним судом 30 листопада 1949 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 червня 1991 р.

ДЯЧЕНКО (Д'ЯЧЕНКО) Андрій Савич, 1901 р., с. Петрівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Петрівка. Без певних занять. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 січня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 26 серпня 1959 р.

ДЯЧЕНКО Афанасій Васильович, 1867 р., с. Опришки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на ст. Глобине. Сторож бази райспоживспілки. Заарештований 10 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 13 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 червня 1989 р.

ДЯЧЕНКО Володимир Степанович, 1909 р., с. Курінька Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища (закінчив пединститут). Проживав у м. Пирятин Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 1 квітня 1946 р. Засуджений Полтавським обласним судом 6 червня 1946 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі та з поразкою в правах на 5 років. Верховним Судом УРСР 28 червня 1946 р. вирок скасовано, справу повернуто для нового розгляду. Полтавський обласний суд 15 лютого 1947 р. засудив до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки (стаття КК не вказана). Верховний Суд УРСР 7 березня 1947 р. вирок. Полтавського обласного суду скасував і повернув справу для нового розгляду 8–9 квітня 1947 р. Полтавський обласний суд підтвердив попередній вирок. Судова Колегія Верховного Суду УРСР 25 квітня 1947 р. вирок залишила в силі. Верховний Суд СРСР 15 листопада 1947 р. вирок обласного суду і ухвалу Верховного Суду УРСР відмінив і справу припинив за недоведенням звинувачення. З-під варти звільнений.

ДЯЧЕНКО Григорій Васильович, 1908 р., с. Єньки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Єньки. Без певних занять. Заарештований 31 травня 1936 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 вересня 1959 р.

ДЯЧЕНКО Григорій Якович, 1908 р., с. Зубані Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зубані. Без певних занять. Заарештований 20 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС м. Улан-Уде (Республіка Бурятія). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 листопада 1989 р.

ДЯЧЕНКО Григорій Яколович, 1899 р., ст. Свинківка Південної залізниці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на ст. Свинківка. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 21 травня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 серпня 1989 р.

ДЯЧЕНКО Данило Олександрович, 1900 р., с. Романівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Романівка. Без певних занять. Заарештований 20 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 листопада 1989 р.

ДЯЧЕНКО Євгеній Вікторович, 1896 р., с. Жуки Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Викладач роббфаку Київського хіміко-технологічного інституту харчової промисловості. Заарештований 5 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 квітня 1956 р.

ДЯЧЕНКО Іван Михайлович, 1894 р., с. Приліпка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Приліпка. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 жовтня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 29 грудня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 липня 1989 р.

ДЯЧЕНКО Іван Федорович, 1899 р., ст. Свинківка Південної залізниці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гаврилки Полтавського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1989 р.

ДЯЧЕНКО Йосип Кирилович, 1874 р., с. Петрівці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Грушине Хорольського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 червня 1989 р.

ДЯЧЕНКО Кирило Дмитрович, 1901 р., ст. Свинківка Південної залізниці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 березня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 21 квітня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 листопада 1989 р.

ДЯЧЕНКО Кирило Михайлович, 1899 р., ст. Свинківка Південної залізниці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Тесля колгоспу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС у Івдельському р-ні Єкатеринбурзької обл. (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 листопада 1989 р.

ДЯЧЕНКО Копон Андрійович, 1889 р., Решетилівський р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дяченки Козельщинського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 22 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 11 листопада 1942 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 грудня 1961 р.

ДЯЧЕНКО Максим Трохимович, 1900 р., с. Петрівці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Робітник цегельного заводу. Заарештований 5 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 серпня 1958 р.

ДЯЧЕНКО Маргарита Володимирівна, 1903 р., м. Харків, українка, із робітників, освіта середня. Проживала у м. Лубни Полтавської обл. Без певних занять. Заарештована 17 серпня 1945 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 березня 1946 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 5 років заслання до Новосибірської обл. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 5 жовтня 1989 р.

ДЯЧЕНКО Микита Миколайович, 1885 р., ст. Свинківка Південної залізниці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на ст. Свинківка. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 квітня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 21 квітня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 8 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 листопада 1989 р.

ДЯЧЕНКО Микита Якович, 1889 р., с. Терещенки Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сторожове Чутівського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 березня 1929 р. Засуджений Полтавським окружним судом 23 квітня 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 червня 1991 р.

ДЯЧЕНКО Микола Васильович, 1896 р., с. Степанівка Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Помічник машиніста депо ст. Полтава-Південна. Заарештований 18 лютого 1938 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 27 травня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Пленумом Верховного Суду СРСР 25 грудня 1957 р.

ДЯЧЕНКО Микола Захарович, 1921 р., Котелевський р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у Котелевському р-ні. Колгоспник. Заарештований 19 серпня

1940 р. Засуджений Полтавським обласним судом 21 жовтня 1940 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 14 вересня 1993 р.

ДЯЧЕНКО Микола Зіновійович, 1888 р., с. Наріжжя Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Наріжжя. З 1930 по 1936 рр. – староста православної громади. На момент арешту – член місцевого колгоспу. Заарештований 15 грудня 1937 р. Утримувався у в'язниці м. Кременчук Полтавської обл. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1989 р.

ДЯЧЕНКО Микола Павлович, 1882 р., с. Попове Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Великобагачанському р-ні. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 19 жовтня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1989 р.

ДЯЧЕНКО Михайло Демидович, 1891 р., смт Котельва Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у смт Котельва. Вчитель трудової школи. Заарештований 26 лютого 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 7 червня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 квітня 1990 р.

ДЯЧЕНКО Михайло Захарович, 1924 р., с. Михайлівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлівка. Пастух. Заарештований 27 серпня 1939 р. Засуджений Полтавським обласним судом 20 січня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 13 червня 1989 р.

ДЯЧЕНКО Михайло Никифорович, 1872 р., с. Гаврилки Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гаврилки. Без певних занять. Заарештований 12 грудня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 8 січня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1990 р.

ДЯЧЕНКО Мусій Іванович, 1883 р., с. Дяченки Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дяченки. Без певних занять. Заарештований 19 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 6 квітня 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 квітня 1990 р.

ДЯЧЕНКО Остап Юхимович, 1895 р., с. Крива Руда Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крива Руда. Без певних занять. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ДЯЧЕНКО Павло Петрович, 1896 р., с. Іванівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Іванівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 квітня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 21 травня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 січня 1990 р.

ДЯЧЕНКО Павло Петрович, 1909 р., с. Петрівці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Петрівці. Чорноробочий контори «Заготхудоба». Заарештований 28 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11, 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 20 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 14 березня 1958 р.

ДЯЧЕНКО Петро Васильович, 1893 р., с. Опришки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Опришки. Конюх колгоспу. Заарештований 2 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1989 р.

ДЯЧЕНКО Петро Климентійович, 1911 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 21 березня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 63-ї армії 2 листопада 1942 р. за ст. 58-1 «б» КК УРСР до розстрілу. Реабілітований Верховним Судом СРСР 14 грудня 1942 р.

ДЯЧЕНКО Петро Якович, 1889 р., с. Рибальське Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Бухгалтер споживчого товариства. Заарештований 16 грудня 1937 р. За-

суджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавським обласним судом 31 березня 1962 р.

ДЯЧЕНКО Пилип Максимович, 1887 р., с. Гольма Балтського р-ну Одеської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Гадяч Полтавської обл. Черговий залізничної ст. Гадяч. Заарештований 29 липня 1937 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 23 лютого 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом СРСР 24 травня 1961 р.

ДЯЧЕНКО Прокіп Ілліч, 1888 р., с. Юрки Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Загребля Козельщинського р-ну. Колгоспник. Заарештований 6 листопада 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 17 лютого 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 липня 1994 р.

ДЯЧЕНКО Сергій Петрович, 1877 р., с. Верхня Ланна Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Верхня Ланна. Тесля колгоспу. Заарештований 22 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС у м. Казань (Республіка Татарстан, Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

ДЯЧЕНКО Сергій Петрович, 1891 р., с. Кам'яні Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Майстер хлібозаводу. Заарештований 17 березня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 18 квітня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 27 березня 1990 р.

ДЯЧЕНКО Степан Васильович, 1890 р., с. Великі Кринки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Кринки. Колгоспник. Заарештований 21 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 березня 1989 р.

ДЯЧЕНКО Степан Йосипович, 1901 р., с. Березівка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Березівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 лютого 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 29 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 19 вересня 1933 р. заслання до Північного краю замінено на заслання до Казахстану, через хворобу з-під варти звільнений. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1990 р.

ДЯЧЕНКО Степан Макарович, 1894 р., с. Оболонь Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Оболонь. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 1 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС м. Вязьма Смоленської обл. (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 жовтня 1989 р.

ДЯЧЕНКО Тимофій Омелянович, 1908 р., с. Жуки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Червоний Кут Гадяцького р-ну Полтавської обл. Вчитель. Заарештований 21 листопада 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 27 червня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС Хабаровського краю (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 червня 1991 р.

ДЯЧЕНКО Трохим Кирилович, 1902 р., с. Петрівці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта не вказана. Проживав у с. Петрівці. Без певних занять. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 січня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 28 грудня 1959 р.

ДЯЧЕНКО Трохим Харлампійович, 1891 р., ст. Свинківка Південної залізниці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на ст. Свинківка. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 21 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 27 березня 1930 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 серпня 1989 р.

ДЯЧЕНКО Федір Варфоломійович, 1874 р., с. Опришки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Опришки. Селянин-одноосібник. Заарештований

23 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 24 березня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 травня 1965 р.

ДЯЧЕНКО Федот Петрович, 1884 р., с. Великі Кринки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Великі Кринки. Хлібороб. Заарештований 21 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 20 листопада 1943 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 серпня 1993 р.

ДЯЧЕНКО Яків Микитович, 1888 р., смт Диканька Полтавської обл., українець, із селян, освіта не вказана. Проживав у смт Диканька. Агроном МТС. Заарештований 2 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 7 грудня 1955 р.

ДЯЧЕНКО Яків Трохимович, 1902 р., с. Петрівці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Петрівці. Колгоспник. Заарештований 4 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-6, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 19 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 11 вересня 1956 р.

ДЯЧЕНКО-БУРГАЙ Марта Вільгельмівна, 1900 р., м. Бреслау (Німеччина), німкеня, із селян, освіта середня. Проживала у с. Зубані Глобинського р-ну Полтавської обл. Вчителька. Заарештована 10 липня 1941 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 23 грудня 1941 р. (стаття КК не вказана) за антирадянську агітацію до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 29 жовтня 1958 р.

ДЯЧКО Василь Матвійович, 1889 р., с. Попівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Попівка. Працівник бурякопункту. Заарештований 27 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 20 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 30 червня 1959 р.

Д'ЯЧЕНКО Володимир Іванович, 1921 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 27 липня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 65-ї червонопрапорної стрілецької дивізії 12 серпня 1942 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до розстрілу. Вирок виконано 21 серпня 1942 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 лютого 1997 р.

Д'ЯЧЕНКО Гнат Михайлович, 1893 р., с. Попівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Попівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 20 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 25 липня 1958 р.

Д'ЯЧЕНКО Григорій Якович, 1899 р., ст. Свинківка Південної залізниці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник фабрики. Засуджений вперше Особливою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 10 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Звільнений 27 вересня 1933 р. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений вдруге Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 жовтня 1989 р.

Д'ЯЧЕНКО Дмитро Маркович, 1898 р., с. Великі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Сорочинці. Колгоспник, церковний староста. Заарештований 17 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 червня 1989 р.

Д'ЯЧЕНКО Євген Михайлович, 1892 р., Київська обл. (точних відомостей немає), українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Військовослужбовець. Заарештований 12 вересня 1920 р. Засуджений Кременчуцькою ГубНК 22 січня 1921 р. (стаття КК не вказана) за участь у підпільній бандитській організації до розстрілу. Вирок виконано 22–23 січня 1921 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 серпня 1994 р.

Д'ЯЧЕНКО Марк Іванович, 1896 р., с. Лозівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Експедитор контори «Заготскот» м'ясокомбінату. Заарештований 1 листопада 1937 р. Засуджений Військовою Колегією Верховного Суду СРСР у м. Полтава 4 січня 1938 р. за ст.ст. 54-8, 54-11 КК

УРСР до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 липня 1991 р.

Д'ЯЧЕНКО Микола Костянтинович, 1915 р., м. Судня Волгоградської обл. (Російська Федерація), росіянин, із робітників, освіта середня. Проживав у Великобагачанському р-ні Полтавської обл. Вчитель. Заарештований 27 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом Полтавського гарнізону 21 жовтня 1944 р. за ст. 54-1 «б» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 березня 1996 р.

Д'ЯЧЕНКО Петро Васильович, 1893 р., с. Опришки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Опришки. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 24 березня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 травня 1965 р.

Д'ЯЧЕНКО Петро Іванович, 1915 р., с. Попове Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав за місцем дислокації батальйону видужуючих 72-го запасного стрілецького полку, рядовий. Заарештований 5 жовтня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом Саратовського гарнізону 27 січня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований військовим прокурором Приуральського ВО 22 серпня 1991 р.

Д'ЯЧЕНКО Яків Гаврилович, 1877 р., с. Зубані Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зубані. Без певних занять. Заарештований 19 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС м. Солікамськ Пермської обл. (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

Д'ЯЧЕНКО Яків Петрович, 1903 р., с. Засулля Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Засулля. Комірник заводу. Заарештований 31 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 27 серпня 1942 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 грудня 1960 р.

Е

ЕГЕРТ Володимир Володимирович, 1882 р., м. Москва (Російська Федерація), німець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Юрист установи. Заарештований 1 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 5 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 13 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 червня 1989 р.

ЕДЛІН Веніамін Шоломович, 1912 р., смт Нові Санжари Полтавської обл., єврей, із робітників, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Полтава. Співробітник газети. Заарештований 21 жовтня 1937 р. Вперше засуджений Верховним Судом СРСР 19 січня 1938 р. за ст.ст. 54-8, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна та з поразкою в правах на 5 років. Звільнений 21 січня 1947 р. Вдруге засуджений Особливою нарадою при МДБ СРСР 13 квітня 1949 р. за ст.ст. 54-8, 54-11 КК УРСР до поселення у Красноярському краї. Реабілітований Верховним Судом СРСР 31 березня 1956 р.

ЕДЛІН Лев Шимонович, 1910 р., с. Мала Перещепина Новосанжарського р-ну Полтавської обл., єврей, із міщан, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Без певних занять. Заарештований 29 квітня 1928 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 30 травня 1928 р. (стаття КК не вказана) за участь у сіоністській організації до виселення за межі України на 3 роки; 18 березня 1931 р. – до позбавлення права проживання у певних місцях СРСР на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 липня 1994 р.

ЕДЛІН Михайло Давидович, 1917 р., м. Полтава, єврей, із робітників, освіта вища. 1935–1937 рр. навчався у Ленінградському театральному училищі. 1939 р. призваний до ЧА. 1941 р. служив у 947-у артбатальйоні зв'язку 10-ї армії. 1941 р. потрапив у полон до німців. Був перекладачем у таборі військовополонених з липня 1941 р. по квітень 1943 р. Заарештований 4 липня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом 101-ї гвардійської стрілецької дивізії 18 жовтня 1945 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Військовим трибуналом Московського ВО 29 березня 1965 р.

ЕЙЗЕНБРАУН-РАПП Макс Робертович, 1914 р., с. Сім Колодязів Ленінського р-ну (АР Крим), німець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Службовець організації. Заарештований 28 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 14 жовтня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 листопада 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 червня 1989 р.

ЕЙЛЕРТ (ЕЙЛЕД) Яків Християнович, 1897 р., Самарська обл. (Російська Федерація, точні дані відсутні), німець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник підприємства. Заарештований 20 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 грудня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 19 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 серпня 1989 р.

ЕК Адольф Іванович, 1880 р., Латвія (точні дані відсутні), латиш, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Смородщина Чутівського р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 19 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 22 лютого 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний

край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1995 р.

ЕЛЬКІН Наум Мойсейович, 1909 р., смт Семенівка Полтавської обл., єврей, із міщан, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Кустар. Заарештований 29 квітня 1928 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 22 червня 1928 р. (стаття КК не вказана) за участь у сіоністській організації до заслання у Середню Азію на 3 роки. Звільнений достроково 10 серпня 1928 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 вересня 1994 р.

ЕЛЬМАН Семен Лазарович, 1907 р., м. Київ, єврей, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Викладач інституту. Заарештований 29 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 вересня 1989 р.

ЕЛЯШКЕВИЧ Герш-Мендель Шмеркович, 1907 р., м. Чигирин Черкаської обл., єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Службовець артілі. Заарештований 25 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 вересня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 січня 1958 р.

ЕММЕРИХ Андрій Іванович, 1893 р., м. Житомир, німець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник організації. Заарештований 2 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 26 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-11 КК УРСР до 5 років заслання у Казахстан. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 жовтня 1956 р.

ЕНРАЙХ Карл Йосипович, 1894 р., м. Берлін (Німеччина), німець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник фабрики. Заарештований 30 серпня 1941 р. Засуджений Верховним Судом Татарської АРСР 24 липня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна; 13 серпня 1942 р. вирок змінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою Російської Федерації 2 лютого 1993 р.

ЕПШТЕЙН Вульф Мойсейович, 1907 р., м. Полтава, єврей, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Учень ФЗН при панчішній фабриці. Заарештований 19 червня 1926 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 20 серпня 1926 р. (стаття КК не вказана) за належність до сіоністських організацій до 3 років заслання у Середню Азію. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 серпня 1989 р.

ЕПШТЕЙН Олександр Миронович, 1895 р., с. Новополтавка Чернігівського р-ну Запорізької обл., єврей, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Службовець організації. Заарештований 27 липня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 17 липня 1939 р. за ст.ст. 54-7, 54-11 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна та з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 травня 1940 р.

ЕПШТЕЙН Рувім Григорович, 1906 р., м. Глухів Сумської обл., єврей, із службовців, освіта не вказана. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник заводу. Вперше засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 11 лютого 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років заслання. Звільнений достроково 30 серпня 1929 р. Заарештований 10 квітня 1935 р. Вдруге засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 жовтня 1935 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР до 3 років виправно-трудових таборів. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 26 березня 1938 р. термін покарання збільнено на 3 роки. Звільнений 10 квітня 1941 р. Проживав у м. Кременчук. Заарештований 22 червня 1941 р. Звинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Помер, перебуваючи під слідством, 11 березня 1942 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 березня 1964 р.

ЕРБЕН Леонід Юрійович (Юлійович), 1893 р., с. Івонченці Полтавського р-ну Полтавської обл., національність не вказана, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Івонченці. Робітник заводу. Заарештований 20 жовтня 1920 р. Засуджений Полтавською ГубНК 11 листопада 1920 р. «як шкідливий для Радянської влади елемент» до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1995 р.

ЕРДЕНКО Петро Васильович, 1899 р., м. Курськ (Російська Федерація), росіянин, із робітників, освіта незакінчена середня. Проживав у м. Полтава. Райвійськом. Заарештований 16 березня 1938 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 17 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до 15 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна та з поразкою в правах на 5 років. Термін ув'язнення відбув у 1952 р., засланий до м. Магадан

(Російська Федерація). Реабілітований Верховним Судом СРСР 4 липня 1956 р.

ЕРН Сергій Миколайович, 1884 р., с. Великі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., росіянин, із поміщиків, освіта вища. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Лікар. Заарештований 25 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 9 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 листопада 1989 р.

ЕТВАШ Борис Іванович (Баляж Баляжович), 1894 р., м. Секгель-Удворгель (Угорщина), угорець, соціальне походження не вказане, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Кадровий військовий. Заарештований 28 жовтня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 7 серпня 1938 р. за ст.ст. 54-1 «б», 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано. Реабілітований Верховним Судом СРСР 21 листопада 1956 р.

ЕТВАШ Ніна Іванівна, 1896 р., м. Чигирин Черкаської обл., українка, із службовців, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Домогосподарка. Заарештована 20 грудня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 березня 1938 р. (стаття КК не вказана) як член сім'ї зрадника Батьківщини до 5 років позбавлення волі. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 29 квітня 1956 р.

ЕЧКО Микола Григорович, 1918 р., с. Березова Лука Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена вища. Проживав у селищі шахти № 10 Антрацитівського р-ну Луганської обл. Прораб шахти. Заарештований 3 березня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 29 липня 1945 р. за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 грудня 1991 р.

Є

ЄВДОКИМЕНКО В'ячеслав Якович, 1894 р., с. Обложки Глухівського р-ну Сумської обл., українець, із службовців, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Теплівка Гребінківського р-ну Полтавської обл. Директор школи. Заарештований 25 грудня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 14 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Вирок скасовано Верховним Судом УРСР 29 жовтня 1939 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 грудня 1939 р.

ЄВДОЧЕНКО Михайло Іванович, 1906 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із службовців, освіта неповна середня. Проживав у с. Харківці Гадяцького р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований 2 серпня 1952 р. Засуджений Військовим трибуналом КВО 15 вересня 1952 р. за ст.ст. 54-1 «б», 54-10 ч. 2 КК УРСР до 25 років позбавлення волі з конфіскацією майна та з поразкою у правах на 5 років. Термін покарання відбував у таборах Комі АРСР (Російська Федерація). Звільнений 31 липня 1956 р. зі зняттям судимості згідно з рішенням Президії Верховної Ради СРСР від 18 липня 1956 р. Ухвалою Військової колегії Верховного Суду СРСР 4 серпня 1956 р. вирок від 15 вересня 1952 р. скасовано, а справу припинено за недоведеністю складу злочину.

ЄВСЕВИЦЬКИЙ Йосип Іванович, 1898 р., м. Крошин Новогрудського р-ну Гродненської обл. (Білорусь), поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник промартілі. Заарештований 16 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 26 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 1 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом ВО 9 жовтня 1956 р.

ЄВСЕВСЬКИЙ Павло Андрійович, 1893 р., м. Бориспіль Київської обл., українець, із духовенства, освіта вища. У 1916 р. закінчив духовну семінарію. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Бухгалтер-фінансист лісгоспу. Заарештований 26 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

ЄВСЄЄВ Пилип Андрійович, 1916 р., с. Льохино Черепетського р-ну Тульської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 22 вересня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом Полтавського гарнізону 11 липня 1944 р. за ст. 54-1 «б» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна та з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 квітня 1996 р.

ЄВТИХІЄВ Іван Лаврентійович, 1890 р., с. Чуєво Суджанського р-ну Курської обл. (Російська Федерація), українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Куликівка Полтавського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 20 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 19 березня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1989 р.

ЄВТУШЕНКО Іван Микитович, 1902 р., с. Садки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Садки. Робітник підприємства. Заарештований 26 січня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при

Колегії ДПУ УСРР 2 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 квітня 1994 р.

ЄВТУШЕНКО Климентій Макарович, 1898 р., с. Барилівщина Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Барилове Хорольського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 січня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 квітня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 квітня 1990 р.

ЄВТУШЕНКО Микола Костянтинович, 1904 р., м. Луцьк, українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник фабрики. Заарештований 26 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 15 серпня 1959 р.

ЄВТУШЕНКО Олексій Іванович, 1887 р., с. Матяшівка Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Матяшівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 24 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Звільнений у травні 1935 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 вересня 1989 р.

ЄВТУШЕНКО Павло Іванович, 1886 р., с. Яроші Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Яроші. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 24 березня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Амурській обл. (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 29 травня 1965 р.

ЄВТУШЕНКО Пилип Кононович, 1904 р., с. Шенгаріївка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шенгаріївка. Секретар сільради. Заарештований 14 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 8 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 8 жовтня 1957 р.

ЄВТУШЕНКО Роман Климентійович, 1914 р., м. Ірпінь Київської обл., українець, із селян, освіта незакінчена вища. Проживав у с. Чевельча Оржицького р-ну Полтавської обл. Вчитель. Заарештований 10 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 грудня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 грудня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ЄВТУШЕНКО Степан Кононович, 1909 р., с. Стариця (точних даних немає), українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Санкт-Петербург (Російська Федерація). Курсант військово-морського училища. Заарештований 23 вересня 1933 р. Засуджений Особливою трійкою при ОДПУ Ленінградського ВО 23 грудня 1933 р. за ст.ст. 58-10, 58-11 КК РСФРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 20 січня 1958 р.

ЄВЧЕНКО Іван Єгорович, 1883 р., с. Вовчик Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вовчик. Колгоспник. Заарештований 19 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1. 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 20 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 лютого 1959 р.

ЄВЧЕНКО Іван Прокопович, 1892 р., с. Черевки Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Давав приватні уроки. Заарештований 21 січня 1935 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 липня 1935 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

ЄВЧЕНКО Ілля Степанович, 1898 р., м. Ічня Чернігівської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Лазірки Оржицького р-ну Полтавської обл. Робітник організації. Заарештований 26 червня 1941 р. Засуджений Верховним Судом Татарської АРСР 10 листопада 1941 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою Російської Федерації 22 грудня 1992 р.

ЄВЧЕНКО Михайло Прокопович, 1892 р., с. Черевки Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 21 січня 1935 р. Засуджений Особли-

вою нарадою при НКВС СРСР 21 липня 1935 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

ЄВЧЕНКО Уляна Пантелеймонівна, 1864 р., с. Андріївка Носівського р-ну Чернігівської обл., українка, із селян, неписьменна. Проживала у с. Лазірки Оржицького р-ну Полтавської обл. Голова церковної ради православної громади. Домогосподарка. Заарештована 7 вересня 1938 р. Засуджена Полтавським обласним судом 20 лютого 1939 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою у правах на 3 роки. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1995 р.

ЄВЧЕНКО Федір Степанович, 1903 р., с. Андріївка Носівського р-ну Чернігівської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Димівщина Оржицького р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 10 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 23 квітня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 липня 1962 р.

ЄГЕРЬ Еміль Густавович, 1879 р., м. Полтава, німець, із робітників, освіта неповна середня. Проживав у м. Полтава. Залізничник. Заарештований 4 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер 24 лютого 1938 р. у місцях ув'язнення. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 серпня 1958 р.

ЄГОРОВ Григорій Іванович, 1908 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Ромни Сумської обл. Робітник вагонного депо. Заарештований 1 лютого 1938 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 16 серпня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Лінійним судом Південної залізниці 31 жовтня 1939 р.

ЄГОРОВ Микола Тимофійович, 1902 р., м. Київ, українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Службовець організації. Заарештований 17 серпня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 17 липня 1939 р. за ст.ст. 54-7, 54-11 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна та з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 травня 1940 р.

ЄГОРОВ (ГОНЧАРОВ) Петро Григорович, 1914 р., Вовчанський р-н Харківської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у смт Нові Санжари Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 3 вересня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 19 листопада 1936 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 червня 1994 р.

ЄГОРОВА Марія Романівна, 1894 р., м. Кобеляки Полтавської обл., українка, із селян, освіта не вказана. Відомості про місце проживання та рід занять відсутні. Заарештована 11 грудня 1920 р. Засуджена 16 грудня 1920 р. (орган засудження не вказаний) до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 12 вересня 1994 р.

ЄДВАБНИК Лейб Міркович, 1915 р., м. Холм (Польща), єврей, із кустарів, освіта не вказана. Проживав у м. Полтава. Робітник майстерні. Заарештований 28 червня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 11 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 30 вересня 1992 р.

ЄЖЕВСЬКИЙ Сергій Степанович, 1896 р., м. Херсон, українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Воронівка Вознесенського р-ну Миколаївської обл. Спеціаліст колгоспу. Заарештований 26 грудня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 29 квітня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 29 квітня 1960 р.

ЄЗЕРСЬКИЙ Фелікс Станіславович, 1881 р., с. Вербородинці Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Флорівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 20 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 грудня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 19 грудня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 5 червня 1959 р.

ЄЛАНСЬКИЙ Сергій Федорович, 1881 р., смт Велика Багачка Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Бухгалтер промартілі. Заарештований 3 липня 1941 р. Засуджений Судовою Колегією Верховного Суду Татарської АРСР 29 жовтня 1941 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 березня 1995 р.

ЄЛЕНЕЦЬКИЙ Олександр Васильович, 1899 р., м. Сміла Черкаської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник залізниці. Заарештований 4 серпня 1938 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 13–14 березня 1939 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-2, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок відмінено Військовою Колегією Верховного Суду СРСР 17 листопада 1939 р. З-під варти звільнений.

ЄЛИКОВ Іван Михайлович, 1913 р., м. Міас Челябінської обл. (Російська Федерація), росіянин, із робітників, освіта початкова. Перебував у Суздальському спецтаборі (Російська Федерація). Заарештований 20 березня 1942 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 серпня 1942 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом Московського ВО 24 червня 1957 р.

ЄЛЬЧЕНКО Іван Маркович, 1894 р., с. Горішні Плавні Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Горішні Плавні. Колгоспник. Заарештований 14 березня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 17 травня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 27 лютого 1990 р.

ЄМЕЛЬЯНЕНКО Віктор Олександрович, 1891 р., с. Рублівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Вчитель. Заарештований 17 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 8 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 13 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 24 вересня 1957 р.

ЄМЕЛЬЯНЕНКО Ганна Іванівна, 1896 р., м. Велюнь (Польща), полька, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Глобине Полтавської обл. Без певного місця роботи. Заарештована 18 грудня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 26 березня 1990 р.

ЄМЕЛЬЯНОВ Сергій Микитович, 1896 р., с. Броварки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 28 вересня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 124-ї стрілецької дивізії 14 жовтня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1995 р.

ЄМЕЛЬЯНОВИЧ Євген Михайлович, 1894 р., м. Калуш Івано-Франківської обл., поляк, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Гадяч Полтавської обл. Листоноша. Заарештований 28 серпня 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 березня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 грудня 1989 р.

ЄМЕЦЬ Василь Михайлович, 1910 р., с. Ємці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Ромодан Миргородського р-ну. Робітник залізниці. Заарештований 20 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 25 вересня 1969 р.

ЄМЕЦЬ Дмитро Спиридонович, 1901 р., смт Диканька Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлівка Диканського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 18 грудня 1949 р. Засуджений Військовим трибуналом Полтавського гарнізону 11 квітня 1950 р. за ст. 54-1 «б» КК УРСР до 25 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 6 квітня 1956 р.

ЄМЕЦЬ Марко Федорович, 1872 р., смт Диканька Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Диканька. Без певних занять. Заарештований 4 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27–28 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 лютого 1957 р.

ЄМЕЦЬ Павло Федорович, 1891 р., с. Малі Канівці Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с-щі Халтурине Карлівського р-ну Полтавської обл. Директор радгоспу. Заарештований 5 травня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 8 липня 1937 р. за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 8 липня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Верховним Судом СРСР 6 червня 1956 р.

ЄМЕЦЬ Парасковія Сидорівна, 1914 р., с. Безсали Лохвицького р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта середня. Проживала у м. Лохвиця Полтавської обл. Колгоспниця. Заарештована 25 липня 1944 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 13 вересня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 21 червня 1991 р.

ЄМЕЦЬ Петро Костянтинович, 1895 р., с. Хомутець Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хомутець. Робітник артілі. Заарештований 1 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 26 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 23 жовтня 1956 р.

ЄМЕЦЬ Сидір Калістратович, 1893 р., с. Безсали Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лохвиця Полтавської обл. Працівник торгівлі. Заарештований 12 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 3 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 квітня 1958 р.

ЄМЕЦЬ Степан Михайлович, 1892 р., с. Березова Лука Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Березова Лука. Колгоспник. Заарештований 19 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 березня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 23 квітня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 травня 1959 р.

ЄНАТОРОВ Микола Петрович, 1923 р., с. Бемиж Бемизького р-ну (Удмуртія, Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта неповна середня. Червоноармієць. Заарештований 27 березня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом П'ятигорського гарнізону 14 квітня 1943 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна та з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Військовим трибуналом Північно-Кавказького ВО 2 серпня 1990 р.

ЄПФАНОВ Олексій Іванович, 1900 р., с. Пензенка Саратовської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта вища. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Залізничник. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 26 серпня 1938 р. за ст.ст. 54-8, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 26 серпня 1938 р. у м. Харків. Реабілітований Верховним Судом СРСР 19 лютого 1962 р.

ЄРЕМЕЄВА-ХАУЗЕР Маріанна-Юзефа Романівна, 1890 р., с. Поляра Новорадомського повіту (Польща), полька, із службовців, освіта початкова. Проживала у м. Дніпропетровськ. Домогосподарка. Заарештована 10 жовтня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 10 листопада 1937 р. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 5 травня 1962 р.

ЄРЕМЕНКО Антон Іванович, 1898 р., м. Глобине Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 16 лютого 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 6-ї армії 1 березня 1942 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 жовтня 1995 р.

ЄРЕМЕНКО (ЯРЕМЕНКО) Василь Данилович, 1896 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Робітник заводу. Заарештований вперше 23 січня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 30–31 березня 1939 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Звільнений 22 січня 1948 р. Після відбуття покарання проживав у м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Заарештований вдруге 5 вересня 1949 р. Засуджений Особливою нарадою при МДБ СРСР 3 грудня 1949 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до поселення у Красноярському краї. Реабілітований Верховним Судом УРСР 25 грудня 1958 р.

ЄРЕМЕНКО (ЯРЕМЕНКО) Василь Семенович, 1887 р., с. Запсілля Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Запсілля. Працівник торгівлі. Заарештований 16 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 18 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 лютого 1958 р.

ЄРЕМЕНКО Григорій Федосійович, 1914 р., с. Кам'яні Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 20 травня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 48-ї армії 12 червня 1942 р. за ст. 58-1 «г» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 грудня 1996 р.

ЄРЕМЕНКО Іван Гаврилович, 1905 р., с. Вовчик Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 4 серпня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом 4-ї повітряно-десантної бригади 18 серпня 1941 р. за ст. 63-2 КК БРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 18 серпня 1941 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 червня 1997 р.

ЄРЕМЕНКО Никифор Мефодійович, 1919 р., с. Дейкалівка Зінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 16 травня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 22-ї запасної артилерійської дивізії 22 травня 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Військовим Судом Центрального регіону України 6 лютого 1997 р.

ЄРЕМЕНКО (ЯРЕМЕНКО) Опанас Максимович, 1910 р., с. Шершнівка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Технік-будівельник міськжитлоуправління. 23 червня 1941 р. мобілізований до Червоної Армії. Заарештований 31 жовтня 1942 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 25 лютого 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Покарання відбував у Вострараллазі МВС СРСР. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 10 червня 1999 р.

ЄРЕМЕНКО Пилип Петрович, 1865 р., с. Вереміївка Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., українець, соціальне походження та освіта не вказані. Проживав у с. Вереміївка. Рід занять не вказаний. Заарештований у січні 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 січня 1930 р. за ст.ст. 54-11, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 січня 1958 р.

ЄРМАКОВ Іван Матвійович, 1901 р., с. Груздово Трубачевського р-ну Смоленської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, неписьменний. Проживав у м. Полтава. Робітник військбуду. Заарештований 29 жовтня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 16 березня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 15 січня 1993 р.

ЄРМОЛЕНКО Костянтин Устинович, 1906 р., с. Васильки Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 21 квітня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом 187-ї стрілецької дивізії 26 травня 1944 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1994 р.

ЄРМОЛЕНКО Микита Степанович, 1904 р., с. Березняки Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 27 жовтня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом 24-ї запасної стрілецької бригади 6 грудня 1941 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 грудня 1994 р.

ЄРМОЛЕНКО Тимофій Устинович, 1908 р., с. Зарудця Роменського р-ну Сумської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 14 січня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 6-ї окремої стрілецької бригади 25 січня 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1995 р.

ЄРОШЕНКО (ЯРОШЕНКО) Петро Ілліч, 1909 р., смт Решетилівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена вища. Червоноармієць. Заарештований 22 лютого 1943 р. Розстріляний начальником Особливого відділу НКВС 4-го гвардійського Кантемирівського танкового корпусу 23 лютого 1943 р. Звинувачувався попереднім слідством за ст. 58-1 «а» КК РРФСР. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 лютого 1997 р.

ЄСЕЛЬСОН Ізраїль Ушерович, 1902 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із робітників, освіта неповна середня. Проживав у м. Кременчук. Робітник заводу. Заарештований 21 серпня 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 листопада 1956 р.

ЄСИПЕНКО Григорій Феоктистович, 1886 р., с. Дмитрівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дмитрівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 7 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 листопада 1989 р.

ЄСИПЕНКО (ЙОСИПЕНКО) Микита Іванович, 1875 р., смт Семенівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник культзакладу. Заарештований 30 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

ЄСИПЕНКО (ЙОСИПЕНКО) Трохим Іванович, 1873 р., с. Тернівщина Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник підприємства торгівлі. Заарештований 30 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1990 р.

ЄФАНОВ Микита Миколайович, 1907 р., м. Синельникове Дніпропетровської обл., національність не вказана, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Службовець залізниці. Заарештований 4 січня 1938 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 25 березня 1938 р. за ст.ст. 54-8, 54-9 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 25 березня 1938 р. у м. Харків. Реабілітований Верховним Судом СРСР 6 лютого 1957 р.

ЄФИМЕНКО (ЮХИМЕНКО) Микола Дмитрович, 1900 р., с. Забір'я Сурозького р-ну Брянської обл. (Російська Федерація), українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Гадяч Полтавської обл. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 28 грудня 1959 р.

ЄФИМЕНКО Микола Михайлович, 1916 р., с. Филенкове Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 19 листопада 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС 5-ї залізничної дивізії 25 листопада 1941 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до розстрілу. Вирок виконано 30 листопада 1941 р. у с. Таловая Воронезької обл. (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 грудня 1996 р.

ЄФИМОВСЬКА-ЗУБКОВСЬКА Антоніна Петрівна, 1907 р., м. Полтава, українка, із робітників, освіта неповна середня. Проживала у м. Кременчук Полтавської обл. Домогосподарка. Заарештована 24 грудня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 лютого 1938 р. за ст.ст. 54-11, 54-12 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 18 грудня 1956 р.

ЄФИМОВСЬКИЙ Володимир Олександрович, 1900 р., с. Романини Славутського р-ну Хмельницької обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Кадровий військовий. Заарештований 21 вересня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 4 січня 1938 р. за ст.ст. 54-1 «б», 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 5 січня 1938 р. у м. Харків. Реабілітований Верховним Судом СРСР 3 грудня 1957 р.

ЄФІМОВ Микола Павлович, 1893 р., м. Вільнюс (Литва), поляк, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Без певного місця роботи. Заарештований 1 жовтня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 17 лютого 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 листопада 1992 р.

ЄФІМОВ Олександр Давидович, 1893 р., м. Баку (Азербайджан), росіянин, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник заводу. Заарештований 2 січня 1935 р. Засуджений Особливою трійкою Лінійного суду Південної залізниці 25 березня 1935 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 лютого 1995 р.

ЄФІМОВ-ФУДИМ Єфим Аббусович, 1901 р., м. Одеса, єврей, із службовців, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Полтава. Службовець установи. Заарештований 12 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 21 липня 1956 р.

ЄФІМЬЄВ Микола Васильович, 1895 р., с. Хмелів Роменського р-ну Сумської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у с. Новаки Лубенського р-ну Полтавської обл. Вчитель. Заарештований 7 травня 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 9 січня 1932 р. за ст. 54-3 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 жовтня 1989 р.

ЄФРЕМОВ Наум Симонович, 1885 р., м. Ізмаїл Одеської обл., росіянин, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Куликівка Полтавського р-ну Полтавської обл. Кустар. Заарештований 20 жовтня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 9 травня 1931 р. за ст. 54-11 КК УСРР до заслання на 5 років до Північного краю. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 серпня 1989 р.

ЄФРЕМОВ Павло Федорович, 1900 р., с. Нова Маячка Олешківського р-ну Херсонської обл., росіянин, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кустолове Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Ув'язнений у сільськогосподарській колонії. Заарештований 14 червня 1939 р. Засуджений Полтавським обласним судом 19 серпня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років 1 місяця позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 26 січня 1990 р.

ЄФРЕМОВ Сергій Васильович, 1885 р., м. Київ, українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Службовець медустанови. Заарештований 17 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 14 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 березня 1957 р.

ЄФРЕМОВ Юрій Феофілович, 1922 р., с. Новий Стародуб Петрівського р-ну Кіровоградської обл., українець, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Студент. Заарештований 6 травня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 22 липня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 30 вересня 1992 р.

ЄЩЕНКО Андрій Степанович, 1900 р., с. Березова Лука Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Березова Лука. Колгоспник. Заарештований 14 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21–23 березня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-6, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 17 квітня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 29 жовтня 1957 р.

ЄЩЕНКО Трохим Ілліч, 1873 р., с. Березова Лука Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Березова Лука. Без певних занять. Заарештований 2 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21–23 березня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-6, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 17 квітня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 29 жовтня 1957 р.

Ж

ЖАБОЛЕНКО Терентій Петрович, 1894 р., Синельниківський р-н Дніпропетровської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Володимирівка Карлівського р-ну Полтавської обл. Робітник радгоспу. Заарештований 27 червня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 28 лютого 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 4 роки. Верховним Судом УРСР 8 травня 1939 р. вирок змінено на 4 роки позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 11 травня 1990 р.

ЖАБОТИНСЬКИЙ Мефодій Олексійович, 1892 р., с. Стінка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Водяне Чутівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 10 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 7 грудня 1930 р. за ст.ст. 7, 54-10, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Після відбуття покарання проживав у с. Васильківщина Карлівського р-ну Полтавської обл. Робітник радгоспу. Заарештований вдруге 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 14 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 березня 1959 р. та Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1990 р.

ЖАБОТИНСЬКИЙ Павло Данилович, 1892 р., с. Мала Бузова Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Молодиківщина Решетилівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 24 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 листопада 1989 р.

ЖАБОТИНСЬКИЙ Петро Григорович, 1887 р., с. Іванці Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Іванці. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 червня 1929 р. Засуджений Полтавським окружним судом 29 серпня 1929 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 червня 1991 р.

ЖАБОТИНСЬКИЙ Юхим Степанович, 1890 р., с. Тищенки Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тищенки. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 листопада 1929 р. Засуджений Полтавським окружним судом 2 грудня 1929 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13, 7-58 КК УСРР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 вересня 1994 р.

ЖАГЛОВ (ЖИГЛОВ) Георгій Петрович, 1884 р., с. Кримське Курської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Глобине Полтавської обл. Працівник поштового відділення. Заарештований 9 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 травня 1938 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 лютого 1958 р.

ЖАДАН Василь Іванович, 1875 р., с. Демина Балка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта не вказана. Проживав у с. Демина Балка. Без певних занять. Заарештований 8 лютого 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 9 квітня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1990 р.

ЖАДАН Марко Федорович, 1876 р., с. Вороньки Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вороньки. Без певних занять. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

ЖАДАН Микола Миколайович, 1911 р., с. Коржі Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 25 червня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 28-ї армії 1 серпня 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1995 р.

ЖАДАН Мотрона Максимівна, 1902 р., с. Валок Полтавського р-ну Полтавської обл., українка, із робітників, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Робітниця медзакладу. Заарештована 26 лютого 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 грудня 1944 р. (стаття КК не вказана) як член сім'ї зрадника Батьківщини до 5 років заслання у Казахстан з конфіскацією майна. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 25 серпня 1989 р.

ЖАДАН Прокопій Миколайович, 1870 р., с. Кірове Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник комунальної служби. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 жовтня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 березня 1989 р.

ЖАДАН Феодосій Іванович, 1899 р., с. Демина Балка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тройняки Семенівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 1 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р.

ЖАДАНЕНКО Василь Іванович, 1905 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Залізничник. Заарештований 26 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом СРСР 14 червня 1955 р.

ЖАДЬКО-БАЗИЛЕВИЧ Павло Ісонович, 1905 р., с. Зуївці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Хорол Полтавської обл. Служив псаломщиком, дияконом, священиком соборно-єпископської церкви. Заарештований 6 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 квітня 1958 р.

ЖАРОВ Василь Васильович, 1900 р., с. Бринь Думанецького р-ну Смоленської обл. (Російська Федерація), росіянин, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Службовець заводу. Заарештований 15 грудня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 28 лютого 1945 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 15 років заслання з конфіскацією особистого майна та з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 березня 1992 р.

ЖАЛИНСЬКИЙ Станіслав Адамович, 1888 р., с. Дембко, Польща (точні дані відсутні), поляк, із робітників, неписьменний. Проживав у м. Полтава. Робітник заводу. Заарештований 28 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 листопада 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1989 р.

ЖДАН Пантелеймон Ілліч, 1914 р., с. Бобрик Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Гадяч Полтавської обл. Студент технікуму. Заарештований 27 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 21 вересня 1932 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1990 р.

ЖДАНОВ Максим Антонович, 1882 р., с. Полоски Люблінського воєводства (Польща), національність та соціальне походження не вказані, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Службовець фабрики. Заарештований 29 листопада 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 5 лютого 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 червня 1990 р.

ЖЕБРОВСЬКИЙ Станіслав Миколайович, 1891 р., с. Єзерка (Польща), поляк, із робітників, ос-

віта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 2 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1937 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1990 р.

ЖЕЛЕВСЬКИЙ Максим Омелянович, 1900 р., с. Старе Бориспільського р-ну Київської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Великі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований 13 квітня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 1 жовтня 1929 р. за ст.ст. 58-2, 58-11 КК РСФРР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 листопада 1989 р.

ЖЕЛЕЗНЯКОВ Яків Сергійович, 1901 р., Донецька обл., росіянин, із селян, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Викладач. Заарештований 28 лютого 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 січня 1940 р. за ст. 54-13 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Волгоградським обласним судом 23 вересня 1961 р.

ЖЕЛІНСЬКИЙ Володимир Іванович, 1914 р., с. Терповатка Люблінського воєводства (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бірки Зіньківського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 18 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 вересня 1989 р.

ЖИВИЛО Іван Трохимович, 1890 р., с. Ковалівка Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бірки Зіньківського р-ну Полтавської обл. Бригадир лісгоспу. Заарештований 11 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 травня 1990 р.

ЖИВИЛО Матвій Трохимович, 1898 р., с. Ковалівка Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Загрунівка Зіньківського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 12 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 жовтня 1989 р.

ЖИВОДЕР Василь Васильович, 1885 р., с. Солошине Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Службовець підприємства харчування. Заарештований 28 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 серпня 1957 р.

ЖИВОДЕР Панас Миронович, 1895 р., с. Коновалівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіти не мав. Проживав у с. Коновалівка. Колгоспник. Заарештований 1 листопада 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 28 липня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 30 грудня 1965 р.

ЖИВОДЕРОВ Іван Олексійович, 1893 р., с. Нікітіно Починківського р-ну Нижньоновгородської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Безробітний. Заарештований 13 червня 1950 р. Засуджений Полтавським обласним судом 8 вересня 1950 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 18 травня 1993 р.

ЖИВОТКОВ Лев Михайлович, 1892 р., м. Полтава, українець, із духовенства, освіта початкова. Проживав у с. Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Працівник торгівлі. Заарештований 16 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

ЖИВОТКОВ Микита Петрович, 1870 р., Вінницька обл., українець, із духовенства, освіта середня. Проживав у с. Халепці Лубенського р-ну Полтавської обл. З 1905 р. виконував священицькі обов'язки. Заарештований 5 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 вересня 1989 р.

ЖИВОТОВСЬКИЙ Павло Тимофійович, 1877 р., с. Комиші Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник артілі. Заарештований 30 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11

КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 квітня 1989 р.

ЖИГАДЛО Іван Львович, 1876 р., м. Київ, українець, соціальне походження не вказане, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Вчитель профшколи. Заарештований 14 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 24 січня 1930 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років заслання до Казахстану. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 20 жовтня 1930 р. вирок змінено на заборону проживання в певних місцях СРСР. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 березня 1990 р.

ЖИГАДЛО Іван Станіславович, 1907 р., с. Хоровиця Славутського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник пристані. Заарештований 27 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 листопада 1989 р.

ЖИГАЛОВ Олександр Васильович, 1911 р., с. Дрочилове Новогрудківського р-ну Гродненської обл. (Білорусь), білорус, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Чутове Полтавської обл. Службовець промартілі. Заарештований 28 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 11 березня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 вересня 1989 р.

ЖИГИЛІЙ Василь Максимович, 1880 р., с. Манилівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Манилівка. Колгоспник. Заарештований 18 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29–30 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 26 жовтня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 червня 1989 р.

ЖИГИЛІЙ Григорій Самсонович, 1892 р., с. Базилівщина Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник комунального підприємства. Заарештований 5 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 5 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 8 жовтня 1957 р.

ЖИГИЛІЙ Симон Іванович, 1869 р., смт Машівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Машівка. Колгоспник. Заарештований 14 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 26 жовтня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 червня 1989 р.

ЖИГІЛІЙ Петро Володимирович, 1882 р., с. Базилівщина Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Базилівщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 червня 1929 р. Вперше засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 16 серпня 1929 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Вдруге засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 5 червня 1938 р. Полтавський обласний суд 1 серпня 1958 р. вирок скасував за недоведеністю звинувачення. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 травня 1995 р.

ЖИДЕНКО Іван Федосійович, 1895 р., с. Піски Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Піски. Службовець ветслужби. Заарештований 24 квітня 1941 р. Засуджений Верховним Судом Татарської АРСР 3 березня 1942 р. за ст. 58-10 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом РРФСР 18 липня 1990 р.

ЖИДЕНКО Михайло Степанович, 1910 р., с. Піски Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Нова Михайлівка Решетилівського р-ну Полтавської обл. Службовець установи. Заарештований 19 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 1 серпня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 21 вересня 1945 р., звільнений 9 лютого 1946 р.

ЖИДЕНКО Пимон Григорович, 1883 р., с. Піски Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Клепачі Хорольського р-ну Полтавської обл. З 1927 по 1937 рр. – священик церкви. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 листопада 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 червня 1989 р.

ЖИДКО Михайло Наумович, 1892 р., с. Кишеньки Кобеляцького р-ну Полтавської обл., украї-

нець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Кишеньки. Вчитель. Заарештований 18 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 23 липня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 21 лютого 1989 р.

ЖИДКОВ Іван Петрович, 1891 р., м. Полтава, українець, із службовців, освіта середня. Проживав у с. Стовбина Долина Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Службовець колгоспу. Заарештований 14 березня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 20 березня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 7 березня 1989 р.

ЖИЖКА Григорій Михайлович, 1876 р., с. Орданівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Орданівка. Без певних занять. Заарештований 6 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27–28 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 лютого 1957 р.

ЖИЛА Максим Іванович, 1888 р., с. Мозоліївка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шушвалівка Глобинського р-ну. Робітник радгоспу. Заарештований 28 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 жовтня 1989 р.

ЖИЛА Феодосій Іванович, 1902 р., с. Максимівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Максимівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 травня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 8 жовтня 1932 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 листопада 1989 р.

ЖИЛКО Зіновій Хомич, 1868 р., с. Кухітська Воля Зарічненського р-ну Рівненської обл., білорус, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Пенсіонер. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. (стаття КК не вказана) за шпигунство на користь Польщі до розстрілу. Вирок виконано 16 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 31 серпня 1963 р.

ЖИЛКО Юрій Зіновійович, 1898 р., с. Підлужне Костопільського р-ну Рівненської обл., білорус, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Службовець інституту. Заарештований 18 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано ймовірно 16–29 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 березня 1957 р.

ЖИМЕЛА Микита Корнійович, 1910 р., с. Ковалівка Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Перебував у Червоній Армії. Курсант. Заарештований 15 вересня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 25 лютого 1934 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 31 липня 1990 р.

ЖИТЕЦЬКИЙ Василь Григорович, 1878 (1877) р., с. Гурбинці Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у с. Гурбинці. Служитель релігійного культу. Заарештований 24 листопада 1928 р. Засуджений Прилуцьким окружним судом 3 лютого 1929 р. за ст. 33 КК РСФРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1995 р.

ЖИТКЕВИЧ Костянтин Миколайович, 1884 р., с. Сокілець Дунаєвецького р-ну Хмельницької обл., українець, із робітників, освіта вища. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Службовець установи. Заарештований 3 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 жовтня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 серпня 1989 р.

ЖИТНИК Павло Семенович, 1875 р., с. Гожули Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, соціальне походження не вказане, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник. Про перший арешт дані відсутні. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 27 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Вдруге заарештований 29 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 листопада 1989 р. та 16 серпня 1995 р.

ЖИТЧЕНКО Захарій Петрович, 1885 р., с. Бригадирівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ялосовецьке Хорольського р-ну. Колгоспник. Заарештований 16 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавсь-

кої обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 31 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 березня 1957 р.

ЖІДКОВ Ілля Єфремович, 1903 р., с. Зарічне (точні дані відсутні), росіянин, із службовців, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Службовець гідростанції. Заарештований 19 червня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 28 червня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 11 березня 1990 р.

ЖЛОБИЦЬКИЙ Федір Романович, 1880 р., м. Старокостянтинів Хмельницької обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Кустар. Заарештований 13 жовтня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 23 грудня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 серпня 1995 р.

ЖЛУХАЛУ (ЖУХАЛЬКО) Іван Іванович, 1888 р., м. Андрокитай (Китай), китаєць, із кустарів, освіта початкова. Проживав на ст. Ромодан Миргородського р-ну Полтавської обл. Кустар. Заарештований 12 квітня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 21 лютого 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 квітня 1995 р.

ЖМИРЕНКО Віктор Миколайович, 1897 р., м. Маріуполь Донецької обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Залізничник. Заарештований 20 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 6 січня 1931 р. за ст. 54-13 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1990 р.

ЖМУР Марко Михайлович, 1873 р., с. Клепачі Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Клепачі. Без певних занять. Заарештований 30 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 17 листопада 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 травня 1989 р.

ЖМУР Никифор Панасович, 1895 р., смт Шишаки Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Шишаки. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 квітня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 12 липня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-12 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 березня 1990 р.

ЖМУР Павло Маркович, 1900 р., с. Клепачі Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Клепачі. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 28 квітня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 12 липня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11, 54-12 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Після відбуття покарання проживав у с. Клепачі. Колгоспник. Заарештований вдруге 1 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 серпня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 серпня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1989 р. та 26 березня 1990 р.

ЖМУРКО Григорій Кузьмич, 1894 р., с. Ступки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шилівка Зіньківського р-ну. Бригадир садово-городньої бригади колгоспу. Заарештований 30 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 22 грудня 1942 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 25 вересня 1956 р.

ЖНОВ Василь Іванович, 1872 р., м. Ростов Ярославської обл. (Російська Федерація), росіянин, із дворян, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Без певних занять. Заарештований 30 жовтня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 жовтня 1939 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до 3 років заслання до Казахстану. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

ЖОВНИЦЬКИЙ Пилип Якович, 1888 р., с. Мала Нехвороща Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Мала Нехвороща. Один із організаторів місцевої громади УАПЦ. На момент арешту – псаломщик УАПЦ. Заарештований 6 березня 1929 р. Засуджений вперше Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 26 липня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Засуджений вдруге Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 25 травня 1932 р. за ст. 58-10 КК РРФСР до 3 років заслання до Північного краю у м. Архангельськ. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 січня 1990 р.

ЖОВНІР Арсентій Павлович, 1895 р., с. Михайлівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлівка. Заарештований 21 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харків-

ської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 березня 1989 р.

ЖОВНІР Артем Никифорович, 1909 р., с. Андріївка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Андріївка. Конюх колгоспу. Заарештований 27 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 червня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 квітня 1958 р.

ЖОВНІР Дорош Дмитрович, 1905 р., с. Михайлівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлівка. Колгоспник. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 квітня 1959 р.

ЖОВНІР Іван Никифорович, 1899 р., с. Андріївка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Андріївка. Тесля колгоспу. Заарештований 27 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 червня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 квітня 1958 р.

ЖОВНІР Олексій Дмитрович, 1899 р., с. Михайлівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлівка. Колгоспник. Заарештований 5 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 23 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

ЖОВНОВАТИЙ Павло Іванович, 1905 р., с. Великі Будища Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Будища. Колгоспник. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 квітня 1989 р.

ЖОВТЕНКО Пилип Самійлович, 1883 р., с. Повстин Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велика Круча Пирятинського р-ну. Без певних занять. Заарештований 5 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 11 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

ЖОВТОВАТОВ Кирило Петрович, 1885 р., с. Велика Рудка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велика Рудка. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 листопада 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 січня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 квітня 1990 р.

ЖОВТОНОГ Павло Маркович, 1912 р., с. Драбинівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 29 квітня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Молотовської обл. 29 травня 1945 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовою прокуратурою Приволзького ВО 30 грудня 1992 р.

ЖОВТЯК Дмитро Корнійович, 1910 р., х. Горбані Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Полтава. Майстер заводу. Заарештований 1 вересня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом Південної залізниці 2 листопада 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна та з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 серпня 1995 р.

ЖОВТЯК Іван Іванович, 1905 р., с. Суха Маячка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Суха Маячка. Без певних занять. Заарештований 21 квітня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 28 серпня 1932 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

ЖОЛМИРСЬКИЙ Казимир Геронимович, 1884 р., с. Майданецьке Тальнівського р-ну Черкаської обл., поляк, із службовців, освіта неповна середня. Проживав у м. Хорол Полтавської обл. Службовець цукрозаводу. Заарештований 22 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 19 березня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 14 січня 1958 р.

ЖОЛМИРСЬКИЙ Тадеуш Мечиславович, 1913 р., с. Вербка Крижопільського р-ну Вінницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Штомпелівка Хорольського р-ну Полтавської обл. Робітник підприємства. Заарештований 23 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до розстрілу. Вирок виконано 9 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 серпня 1989 р.

ЖОЛОБЕЦЬКИЙ Іван Григорович, 1893 р., с. Овсюки Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Овсюки. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 23 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Чернігівською обласною прокуратурою 31 липня 1989 р.

ЖОЛОБЕЦЬКИЙ Іван Іванович, 1883 р., с. Овсюки Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Гребінка Полтавської обл. Робітник будови. Заарештований 15 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 31 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 жовтня 1956 р.

ЖОЛОС Павло Семенович, 1905 р., с. Христофорівка Антрацитівського р-ну Луганської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Перебував у діючій армії. Кадровий військовий. Заарештований 27 грудня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 1 серпня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Військовою прокуратурою КВО 8 січня 1990 р.

ЖОРНИК Іван Павлович, 1893 р., с. Тахтаулове Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тахтаулове. Колгоспник. Заарештований 3 листопада 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 10 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 грудня 1960 р.

ЖОРНЯК Василь Федорович, 1890 р., Слов'янський р-н Донецької обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у с. Козельщина Машівського р-ну Полтавської обл. Вчитель. Заарештований 26 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 24 вересня 1957 р.

ЖОРНЯК Панас Тарасович, 1901 р., с. Нехвороща Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Нехвороща. Колгоспник. Заарештований 2 серпня 1946 р. Засуджений Полтавським обласним судом 19 жовтня 1946 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 13 жовтня 1992 р.

ЖОТКЕВИЧ Анатолій Миколайович, 1890 р., м. Кишинів (Молдова), українець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Службовець споживспілки. Заарештований 13 лютого 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 21 лютого 1932 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до позбавлення права проживання в певних місцях СРСР терміном на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 листопада 1996 р.

ЖУГДА Павло Петрович, 1905 р., с. Масівці Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рубанівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 27 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 листопада 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 травня 1989 р.

ЖУГДА Станіслав Антонович, 1903 р., с. Шаровечка Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кошманівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 29 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 9 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 квітня 1989 р.

ЖУГДА Теофілія Андріївна, 1907 р., с. Шаровечка Хмельницького р-ну Хмельницької обл., полька, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Богданівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспниця. Заарештована 12 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. за ст. 54-12 КК УРСР до 5 років заслання у Казахстан. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 10 травня 1989 р.

ЖУДРО Андрій Якович, 1891 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта неповна середня. Проживав у м. Кременчук. Завідувач школи ФЗН. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 жовтня 1939 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ЖУК Андрій Дмитрович, 1886 р., смт Чорнухи Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Чорнухи. Без певних занять. Заарештований 25 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 серпня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 вересня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 жовтня 1989 р.

ЖУК Валентин Валентинович, 1890 р., м. Рига (Латвія), латиш, із робітників, освіта початкова. Проживав у Гребінківському р-ні (точні дані відсутні) Полтавської обл. Робітник радгоспу. Заарештований 24 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при УНКВС Полтавської обл. 11 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 серпня 1989 р.

ЖУК Василь Харитонович, 1910 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 30 травня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Ворошиловського гарнізону 6 червня 1942 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 вересня 1995 р.

ЖУК Михайло Іванович, 1922 р., с. Дейманівка Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 9 вересня 1948 р. Засуджений Військовим трибуналом військ МВС Брестської обл. 29 вересня 1948 р. за ст. 72 «а» КК БРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Білоруським військовим судом 13 грудня 1996 р.

ЖУК Оляна (Уляна) Гордіївна, 1899 р., с. Павлівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українка, із селян, неписьменна. Проживала в с. Павлівка. Селянка-одноосібниця. Заарештована 30 квітня 1929 р. Засуджена Полтавським обласним судом 13 липня 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна. Звільнена з-під варти. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 22 березня 1995 р.

ЖУК Онисим Федорович, 1882 р., с. Оріхове Брестської обл. (Білорусь), українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зінці Полтавського р-ну Полтавської обл. Робітник будівельної дільниці. Заарештований 16 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 листопада 1937 р. за контрреволюційну діяльність (стаття КК не вказана) до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 жовтня 1989 р.

ЖУКОВ Іван Іванович, 1894 р., с. Заріччя Столинського р-ну Брестської обл. (Білорусь), білорус, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник залізниці. Заарештований 27 червня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 жовтня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення у 1944 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 лютого 1959 р.

ЖУКОВ Йосип Андрійович, 1906 р., смт Біліки Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена вища. Проживав у с. Зінці Полтавського р-ну Полтавської обл. Службовець заводу. Заарештований 19 червня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 25 листопада 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 червня 1991 р.

ЖУКОВ Олексій Федорович, 1871 р., с. Золотарівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Чапаєвка Диканського р-ну Полтавської обл. Городник радгоспу. Заарештований 5 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27–28 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 лютого 1957 р.

ЖУКОВ Петро Матвійович, 1906 р., с. Седнівка Устинівського р-ну Кіровоградської обл., українець, соціальне походження не вказане, освіта середня. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Службовець установи. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21–23 березня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 28 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 16 червня 1959 р.

ЖУКОВСЬКИЙ Іван Антонович, 1884 р., м. Лубни Полтавської обл., поляк, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Лубни. Службовець зв'язку. Заарештований 3 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 15 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 вересня 1989 р.

ЖУЛАЙ Микола Степанович, 1912 р., с. Нові Млини Бахмацького р-ну Чернігівської обл., із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Курсант школи міліції. Заарештований 10 грудня

1937 р. Засуджений Військовим трибуналом прикордонної і внутрішньої охорони УРСР по Харківській обл. 17 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 травня 1991 р.

ЖУПАН Микола Адольфович, 1891 р., Хорватія (точні дані відсутні), хорват, із селян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Службовець підприємства. Заарештований 5 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29–30 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 26 жовтня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 квітня 1959 р.

ЖУРАВЕЛЬ Іван Федорович, 1899 р., с. Садки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Садки. Робітник підприємства. Заарештований вперше 2 березня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 31 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Після відбуття терміну покарання проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований вдруге 5 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 серпня 1957 р. та Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1990 р.

ЖУРАВЕЛЬ Наум Олександрович, 1898 р., с. Садки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Садки. Колгоспник. Заарештований 19 вересня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 16 березня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 червня 1963 р.

ЖУРАВКА Семен Павлович, 1908 р., с. Велика Павлівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велика Павлівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 січня 1933 р. Засуджений Зіньківським районним народним судом 29 січня 1933 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 119 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 18 жовтня 1989 р.

ЖУРАВЛЬОВ Василь Федорович, 1908 р., с. Келеберда Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Чугуїв Харківської обл. Військовослужбовець. Заарештований 4 червня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського військового округу 14 серпня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 березня 1958 р.

ЖУРАВЛЬОВ Іван Якимович, 1894 р., с. Остраленка Тульської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Карлівка Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 23 червня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 2 серпня 1941 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Верховним Судом СРСР 5 вересня 1941 р. вирок замінено на 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом СРСР 4 липня 1962 р.

ЖУРАВЛЬОВ Федір Титович, 1877 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Інвалід праці, пенсіонер. Заарештований 29 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 17 жовтня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 жовтня 1989 р.

ЖУРАВСЬКИЙ Андрій Артемович, 1892 р., с. Новий Кривий Ріг Криворізького р-ну Дніпропетровської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Радивонівка Великобагачанського р-ну Полтавської обл. Службовець споживспілки. Заарештований 25 червня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Татарської АРСР 2 жовтня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавським обласним судом 25 січня 1991 р.

ЖУРАВСЬКИЙ Йосип Йосипович, 1900 р., с. Переброди Овруцького р-ну Житомирської обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Піски Козельщинського р-ну Полтавської обл. Технік лісгоспу. Заарештований 4 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21 вересня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1989 р.

ЖУРАХОВСЬКА Ганна Сильвестрівна, 1888 р., с. Біляки Семенівського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Біляки. Без певних занять. Заарештована 24 листопада 1937 р. Засуджена Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 4 грудня 1989 р.

ЖУРБА Андрій Іванович, 1892 р., с. Кобелячок Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кобелячок. Колгоспник. Заарештований 21 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 30 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 листопада 1957 р.

ЖУРБА Григорій Микитович, 1907 р., с. Скибівщина Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 10 серпня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 203-ї стрілецької дивізії 9 вересня 1942 р. за ст.ст. 19, 58-1 «б», 58-10 ч. 2, 58-11 КК РРФСР до розстрілу. Верховний Суд СРСР 21 вересня 1942 р. з обвинувачення вилучив ст.ст. 58-1 «б», 58-11 КК РРФСР. Вирок виконано 21 вересня 1942 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1997 р.

ЖУРБА Григорій Прокопович, 1919 р., с. Кобелячок Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Червоноармієць. Заарештований 3 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 26 грудня 1943 р. за ст. 54-1 «б» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна та з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 квітня 1996 р.

ЖУРБА Сава Іванович, 1888 р., колишнє с. Туркестанівка Онуфріївського р-ну Кіровоградської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник фабрики. Заарештований 6 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 серпня 1957 р.

ЖУРКОВСЬКИЙ Йосип Костянтинович, 1890 р., м. Сохачів (Польща), поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Зіньків Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 7 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) за шпигунство й антирадянську діяльність до розстрілу. Вирок виконано (дата не вказана). Реабілітований Військовим трибуналом КВО 13 січня 1967 р.

ЖУРОВСЬКИЙ Станіслав Юліанович, 1906 р., с. Редвинці Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта вища. Проживав у смт Градизьк Глобинського р-ну Полтавської обл. Спеціаліст установи. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 19 березня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 2 червня 1959 р.

ЖУЧЕНКО Анастасія Олександрівна, 1902 р., м. Радом (Польща), полька, із службовців, освіта початкова. Проживала у м. Лубни Полтавської обл. Службовець підприємства. Заарештована 1 січня 1938 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 березня 1938 р. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 29 квітня 1960 р.

ЖУЧЕНКО Максим Климович, 1911 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 21 червня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 43-ї армії 18 серпня 1942 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 грудня 1996 р.

ЖУШМАН Василь Мефодійович, 1892 р., с. Бузова Пасківка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бузова Пасківка. Колгоспник. Заарештований 4 травня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 21 липня 1935 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 69 ч. 2 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом України 26 травня 1999 р.

З

ЗАБАВА Іван Олександрович, 1908 р., с. Крячківка Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Кірсанов Тамбовської обл. (Російська Федерація). Кадровий військовий. Заарештований 14 серпня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом Орловського ВО 7 жовтня 1941 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 14 грудня 1941 р. у м. Тамбов (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 жовтня 1995 р.

ЗАБАРА Андрій Никонович, 1874 р., с. Лелюхівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта початкова. Проживав у с. Куликове Полтавського р-ну Полтавської обл. З 1930 р. – священик. Заарештований 26 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 червня 1990 р.

ЗАБАРА Іван Степанович, 1885 р., с. Шафранівка (нині с. Федунка) Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шафранівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 19 жовтня 1932 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 грудня 1989 р.

ЗАБАРА Михайло Олександрович, 1911 р., с. Кліщинці Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Ялинці Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Вчитель школи. Заарештований 28 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 8 жовтня 1932 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 вересня 1956 р.

ЗАБАРА Спиридон Максимович, 1905 р., Новосанжарський р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на ст. Волинська Київської обл. Стрілець охорони НК шляхів сполучення. Заарештований 13 лютого 1933 р. Засуджений Військовим трибуналом прикордонної охорони і військ ОДПУ 25 березня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 серпня 1995 р.

ЗАБЕРЕЖНИЙ Мефодій Семенович, 1895 р., с. Терентіївка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Свинківка Полтавського р-ну. Робітник Полтавського паровозоремонтного заводу. Заарештований 1 травня 1937 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 12 березня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом СРСР 27 серпня 1965 р.

ЗАБЕРЖЕВСЬКИЙ Броніслав Іванович, 1915 р., с. Мала Салиха Красилівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ряське Машівського р-ну Полтавської обл. Робітник МТС. Заарештований 2 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 20 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 листопада 1958 р.

ЗАБЕРЖЕВСЬКИЙ Вікентій Бернардович, 1903 р., с. Мала Салиха Красилівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ряське Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 2 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР

20 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 27 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 листопада 1958 р.

ЗАБЕРЖЕВСЬКИЙ Михайло Іванович, 1913 р., с. Мала Салиха Красилівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ряське Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 2 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 20 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 листопада 1958 р.

ЗАБЕРЖЕВСЬКИЙ Станіслав Бернардович, 1908 р., с. Мала Салиха Красилівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ряське Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 2 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 27 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 листопада 1958 р.

ЗАБИЖЕВСЬКИЙ Євстафій Альбінович, 1912 р., с. Великий Чернятин Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бедратове Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 26 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 13 листопада 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 грудня 1958 р.

ЗАБІЖАНСЬКИЙ Хаїм Менделейович, 1906 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Ташкент (Узбекистан). Викладач військової академії ім. Сталіна. Заарештований 8 березня 1943 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 листопада 1943 р. (стаття КК не вказана) за антирадянську агітацію до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 вересня 1989 р.

ЗАБІЖЕВСЬКІЙ Роман Альбінович, 1914 р., с. Великий Чернятин Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бедратове Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 18 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 16 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 11 грудня 1959 р.

ЗАБЛОЦЬКА Станіслава Іванівна, 1888 р., м. Варшава, полька, дані про соціальне походження відсутні, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Домогосподарка. Заарештована 19 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 14 грудня 1937 р. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 13 вересня 1989 р.

ЗАБОЛОТНИЙ Павло Уляпович, 1921 р., с. Сулими Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, світа середня спеціальна. Рядовий телеграфної роти 34-го окремого полку зв'язку 8-ї армії. Заарештований 15 червня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 8-ї армії 17–18 липня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Сумською обласною прокуратурою 23 серпня 1994 р.

ЗАБРОДСЬКИЙ Михайло Григорович, 1913 р., с. Сидоровичі Іванківського р-ну Київської обл., українець, із селян, освіта вища. Перебував у Кустолівській с/г колонії. В'язень. Заарештований 25 грудня 1946 р. Засуджений Спеціальним табірним судом МВС СРСР 18 березня 1947 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Помер у місцях ув'язнення 1 січня 1952 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 червня 1991 р.

ЗАБРУДСЬКИЙ Григорій Якович, 1907 р., с. Чорбівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць 585-го стрілецького полку 213-ї стрілецької дивізії. Заарештований 12 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 213-ї стрілецької дивізії 13 листопада 1943 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 5 вересня 1991 р.

ЗАВАДА Гнат Іванович, 1889 р., с. Гречинці Летичівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Попівка Карлівського р-ну Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 14 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 14 грудня 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 14 серпня 1959 р.

ЗАВАДА Єва Яківна, 1902 р., с. Гречинці Летичівського р-ну Хмельницької обл., полька, із селян, неписьменна. Проживала у с. Нове Грякове Чутівського р-ну Полтавської обл. Домогосподарка. Заарештована 16 серпня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок

виконано 25 жовтня 1937 р. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 1 вересня 1989 р.

ЗАВАДА Франц Іванович, 1904 р., с. Рідкодуби Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Попівка Карлівського р-ну Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 16 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 листопада 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Верховним Судом УРСР 3 вересня 1960 р.

ЗАВАДСЬКИЙ Гуно (Гуго) Вільгельмович, 1882 р., Білостоцьке воєводство (Польща, точні дані відсутні), німець, із робітників, освіта початкова. Проживав у смт Нові Санжари Полтавської обл. Робітник майстерні. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 12 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 серпня 1989 р.

ЗАВАДСЬКИЙ Йосип Станіславович, 1896 р., м. Київ, поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Яготин Київської обл. Службовець залізниці. Заарештований 23 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 7 грудня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 травня 1995 р.

ЗАВАДСЬКИЙ Станіслав Йосипович, 1881 р., Житомирська обл. (точні дані відсутні), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник комунгоспу. Заарештований 20 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 грудня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 14 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 вересня 1989 р.

ЗАВАЛІЙ Дмитро Лаврентійович, 1883 р., с. Гінці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гінці. Без певних занять. Заарештований 15 грудня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 17 січня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 квітня 1990 р.

ЗАВГОРОДНИЙ Климентій Андрійович, 1878 р., с. Надежда Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Надежда. Колгоспник. Заарештований 13 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 9 травня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 квітня 1992 р.

ЗАВГОРОДНІЙ Павло Григорович, 1919 р., с. Надежда Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Червоноармієць. Заарештований 1 березня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом 8-ї гвардійської ПДД 5 травня 1944 р. за ст.ст. 58-1 «б», 58-11 КК РРФСР до розстрілу. Військовим трибуналом 2-го Українського фронту 20 травня 1944 р. вирок замінено на 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 березня 1997 р.

ЗАВІЗІОН Павло Йосипович, 1893 р., с. Кустолове Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кустолове. Без певних занять. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1989 р.

ЗАВІРЮХА Андрій Сергійович, 1895 р., с. Заливанщина Калинівського р-ну Вінницької обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник установи. Заарештований 15 травня 1929 р. Засуджений Полтавським окружним судом 30 червня 1929 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Термін ув'язнення відбував до 16 березня 1938 р. Повторно заарештований і засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 січня 1940 р. (стаття КК не вказана) за належність до антирадянської організації до 5 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 24 червня 1942 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 5 липня 1958 р.

ЗАВОДІЙ Данило Степанович, 1891 р., м. Лохвиця Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Лохвиця. Рахівник промартілі «Взуттєвик». Заарештований 6 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 31 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 жовтня 1956 р.

ЗАВОДОВСЬКИЙ Станіслав Йосифович, 1915 р., с. Сковородки Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Степове Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 21 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС

СРСР 11 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 19 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 липня 1989 р.

ЗАВОРОТНА Федора Никифорівна, 1906 р., с. Новоселиця Жмеринського р-ну Вінницької обл., українка, із селян, освіта вища. Проживала у м. Полтава. Службовець установи. Заарештована 18 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 лютого 1938 р. за ст. 54-1 «в» КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 28 вересня 1956 р.

ЗАВОРОТНИЙ Володимир Якович, 1909 р., с. Сушки Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 29 травня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 195-ї стрілецької дивізії 14 липня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 грудня 1996 р.

ЗАВОРОТНІЙ Юхим Леонтійович, 1892 р., с. Червоне Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у радгоспі «Передовик» Кишеньківської сільради Кобеляцького р-ну. Робітник радгоспу. Заарештований 5 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 19 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1989 р.

ЗАГАЙСЬКИЙ Олексій Мусійович, 1906 р., м. Невинномиськ Ставропольського краю (Російська Федерація), українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 16 липня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 20-ї гірськострілецької дивізії 16 липня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Військовим трибуналом Закавказького ВО 19 липня 1966 р.

ЗАГЕР Герман Миронович, 1888 р., м. Даугавпілс (Латвія), єврей, із міщан, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Київ. Службовець комбінату. Заарештований 12 грудня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР (дата не вказана) за ст. 54-7 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 січня 1990 р.

ЗАГНІЙ Антон Парамонович, 1878 р., Ніжинський р-н Чернігівської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Слобідка Лохвицького р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 5 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 серпня 1958 р.

ЗАГОРУЛЬКО Захарій Степанович, 1900 р., с. Великий Тростянець Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великий Тростянець. Колгоспник. Заарештований 16 листопада 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 26 квітня 1933 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ЗАГОРУЛЬКО Максим Степанович, 1872 р., с. Манжелія Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Манжелія. Без певних занять. Заарештований 3 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 26 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 березня 1989 р.

ЗАГОРУЛЬКО Олексій Автономович, 1906 р., с. Яцини Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Без певного місця роботи. Заарештований 30 листопада 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 березня 1931 р. за ст.ст. 54-10, 56-17 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 21 травня 1956 р.

ЗАГОРУЛЬКО Петро Іванович, 1866 р., дані про місце народження відсутні, українець, із козаків, освіта початкова. Проживав у с. Піщане Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Агент продкомісії. Заарештований 10 лютого 1920 р. Засуджений Президією Полтавської ГубНК 10 квітня 1920 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до ув'язнення у концтаборі до закінчення громадянської війни. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 жовтня 1994 р.

ЗАГРАДСЬКИЙ Микола Андрійович, 1906 р., с. Жуки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на території цегельного заводу «Ударник» Глобинської сільради. Колгоспник. Заарештований 1 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 19 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 червня 1989 р.

ЗАГРЕБЕЛЬНИЙ Михайло Максимович, 1901 р., с. Солошине Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Солошине. Робітник МТС. Заарештований 4 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 1 червня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 21 лютого 1989 р.

ЗАГРЕБЕЛЬНИЙ Петро Антонович, 1898 р., Козельщинський р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у садибі радгоспу «Передовик» Козельщинського р-ну. Робітник радгоспу. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 3 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 квітня 1989 р.

ЗАДВІРНЯ Василиса Пилипівна, 1916 р., Кубань, Російська Федерація (точні дані відсутні), українка, із селян, освіта початкова. Проживала в м. Полтава. Без певного місця роботи. Заарештована 7 лютого 1946 р. Засуджена Полтавським обласним судом 25 лютого 1946 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітована Верховним Судом УРСР 15 червня 1990 р.

ЗАДОРОЖНИЙ Семен Павлович, 1899 р., с. Балясне Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Балясне. Рахівник колгоспу. У 1933 р. Особливою нарадою при Колегії ОДПУ засуджений вперше за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Звільнений достроково у 1936 р. Заарештований 14 вересня 1937 р. Засуджений вдруге Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Достроково звільнений 8 вересня 1946 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 26 жовтня 1956 р.

ЗАДОРОЖНИЙ Федір Петрович, 1879 р., смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із міщан, неписьменний. Проживав у смт Опішня. Староста православної парафії. Гончар артілі. Заарештований 2 травня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 19 серпня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою у правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 лютого 1995 р.

ЗАДОРОЖНІЙ Сергій Сидорович, 1880 р., с. Балясне Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Служив у Сквирському залізничному полку. Заарештований 20 грудня 1920 р. Засуджений Надзвичайною трійкою 23 січня 1921 р. за службу у білій армії до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 липня 1994 р.

ЗАДУБЕРА Дмитро Максимович, 1891 р., Сколівський р-н Львівської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Велика Багачка Полтавської обл. Службовець установи. Заарештований 28 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення (дата не вказана). Реабілітований Полтавським обласним судом 3 листопада 1962 р.

ЗАЄЦЬ Григорій Семенович, 1894 р., с. Балаклія Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Великобагачанському р-ні. Колгоспник. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 липня 1989 р.

ЗАЄЦЬ Іван Олександрович, 1924 р., с. Бригадирівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Мобілізований до лав Червоної Армії у червні 1942 р. Сталінським РВК м. Ярославль (Російська Федерація). Курсант Пушкінського танкового училища. Заарештований 18 липня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом Ярославського гарнізону 6 вересня 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 грудня 1997 р.

ЗАЄЦЬ Трохим Назарович, 1878 р., с. Золотухи Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Золотухи. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 3 жовтня 1932 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до позбавлення права проживати у 12 населених пунктах СРСР терміном на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 лютого 1990 р.

ЗАІКА Давид Нісанович (Носонович), 1888 р., м. Тальне Черкаської обл., єврей, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Службовець фабрики. Заарештований 14 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 18 грудня 1964 р.

ЗАЇКА Михайло Прокопович, 1889 р., с. Бориси Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бориси. Працівник заготконтори. Заарештований 20 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 лютого 1958 р.

ЗАЇЧЕНКО Іван Іванович, 1895 р., с. Омельник Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Омельник. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 березня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 22 жовтня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

ЗАЇКА Микола Макарович, 1907 р., м. Хорол Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Київ. Студент 4-го курсу лісотехнічного інституту. Заарештований 20 березня 1938 р. Засуджений Київським обласним судом 29 квітня 1939 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 23 липня 1939 р.

ЗАЇКА Михайло Якович, 1882 р., с. Литвяки Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Литвяки. Перебував на утриманні доньки. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 липня 1989 р.

ЗАЇКА Степан Петрович, 1886 р., с. Москаленки Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Москаленки. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 15 грудня 1929 р. за ст.ст. 58-10, 54-13 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1995 р.

ЗАЇЧЕНКО Григорій Іванович, 1895 р., с. Запсілля Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Запсілля. Рахівник колгоспу. Заарештований 6 березня 1939 р. Засуджений Полтавським обласним судом 17 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 4 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 11 травня 1990 р.

ЗАЙДЕНБЕРГ Григорій Мойсейович, 1904 р., м. Хоми (Польща), єврей, із робітників, освіта неповна середня. Проживав у м. Полтава. Фотограф артілі «Побут». Заарештований 15 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 листопада 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 травня 1956 р.

ЗАЙДІНЕР Ісак Львович, 1881 р., м. Полтава, єврей, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Лікар. Заарештований 3 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 23 липня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 21 липня 1956 р.

ЗАЙДНЕР Лев Ісакович, 1905 р., м. Берлін (Німеччина), єврей, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Безробітний. Заарештований 23 червня 1925 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 листопада 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі; Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 23 жовтня 1931 р. — до позбавлення права проживати в певних місцях СРСР протягом 3 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 грудня 1994 р.

ЗАЙКА Микита Максимович, 1896 р., с. Фрунзівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Фрунзівка. Без певних занять. Заарештований 16 січня 1939 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 11 червня 1939 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 2, 54-13 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. За постановою Верховного Суду СРСР 5 жовтня 1939 р. розстріл замінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований Прокуратурою СРСР 19 листопада 1991 р.

ЗАЙМИДОРОГА Корній Іванович, 1888 р., м. Глобине Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Глобине. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 липня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 18 січня 1930 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 серпня 1989 р.

ЗАЙОНЧКОВСЬКИЙ (ЗАЇНЧКОВСЬКИЙ) Леонід Деонисійович, 1915 р., Самбірський р-н Львівської обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сторожове Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 23 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 грудня 1958 р.

ЗАЙОНЧКОВСЬКИЙ Михайло Йосипович, 1902 р., с. Станіславівка Віньковецького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Службовець організації. Заарештований 7 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 жовтня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 11 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 17 квітня 1959 р.

ЗАЙЧЕНКО Філат Михайлович, 1890 р., с. Бригадирівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бригадирівка. Сторож на громадському дворі. Заарештований 4 жовтня 1943 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 лютого 1944 р. (стаття КК не вказана) за зрадницьку поведінку під час перебування на тимчасово окупованій території до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 серпня 1995 р.

ЗАЙШЛА Валентина Петрівна, 1928 р., с. Комишня Миргородського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Комишня. Без певних занять. Заарештована 1 квітня 1946 р. Засуджена Особливою нарадою при МВС СРСР 1 квітня 1946 р. (стаття КК не вказана) як член сім'ї зрадника Батьківщини до 5 років заслання у Казахстан з конфіскацією майна. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 2 жовтня 1989 р.

ЗАЙШЛА Віра Панасівна, 1889 р., с. Комишня Миргородського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Комишня. Домогосподарка. Заарештована 1 квітня 1946 р. Засуджена Особливою нарадою при МДБ СРСР 1 квітня 1946 р. (стаття КК не вказана) як член сім'ї зрадника Батьківщини до 5 років заслання у Казахстан. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 2 жовтня 1989 р.

ЗАЙШЛИЙ Петро Маркович, 1887 р., с. Комишня Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Комишня. Робітник ліспромгоспу. Заарештований 1 квітня 1946 р. Засуджений Особливою нарадою при МВС СРСР 1 квітня 1946 р. (стаття КК не вказана) як член сім'ї зрадника Батьківщини до 5 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 жовтня 1989 р.

ЗАКАПКО Олексій Павлович, 1904 р., с. Педашівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Карлівському р-ні. Робітник радгоспу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 1 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 червня 1989 р.

ЗАКИС Теодор Якович, 1898 р., м. Рига (Латвія), латиш, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник фабрики. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 березня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ЗАКІРЯН-ЗАХАР'ЯН Давид Семенович, 1909 р., с. Субач Кримської АР, вірмен, про соціальне походження відомості відсутні, освіта початкова. Червоноармієць, з 1943 р. – партизан. Заарештований 12 березня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 80-ї морської стрілецької бригади 26 березня 1942 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до розстрілу заочно. Вирок скасовано Верховним Судом СРСР 7 квітня 1945 р. за ст. 8 КК РРФСР. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1997 р.

ЗАКЛАДНИЙ Дмитро Пантелеймонович, 1895 р., с. Луці Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Луці. Селянин-одноосібник. Заарештований 31 травня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 3 вересня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 жовтня 1994 р.

ЗАКЛАДНИЙ Сергій Іванович, 1889 р., с. Луці Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Луці. Без певних занять. Заарештований 28 жовтня 1930 р. Засуджений Полтавським міжрайонним судом 2 лютого 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. 1932 р. достроково звільнений. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 вересня 1989 р.

ЗАКЛИЦЬКИЙ Іван Петрович, 1883 р., Старокостянтинівський р-н Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 23 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 листопада 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 грудня 1958 р.

ЗАКЛИЦЬКИЙ Йосип Мартинович, 1905 р., с. Мала Салиха Красилівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта неповна середня.

Проживав у с. Ряське Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 4 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 20 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 листопада 1958 р.

ЗАКОРЮКІН Семен Петрович, 1898 р., с. Верхнє Соронінське Красноуфимського р-ну Свердловської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Службовець госпіталю. Заарештований 29 квітня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 2 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Помер у місцях ув'язнення 25 березня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 26 квітня 1961 р.

ЗАКОТИРЯ Степан Максимович, 1880 р., с. Бобрівник Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шилівка Зіньківського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-6, 54-7, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 5 лютого 1957 р.

ЗАКОХАЙЛО Панас Євдокимович, 1886 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Робітник за наймом при військовому гарнізоні. Заарештований 25 березня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 17 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 червня 1989 р.

ЗАКРЖЕВСЬКА Ганна Казимирівна, 1897 р., с. Нагаяни (Польща, точні дані відсутні), полька, із дворян, освіта початкова. Проживала у с. Комишня Миргородського р-ну Полтавської обл. Без певного місця роботи. Заарештована 6 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 9 січня 1938 р. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 4 серпня 1989 р.

ЗАЛАТА Семен Микитович, 1890 р., с. Єнківці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Єнківці. Колгоспник. Заарештований 25 липня 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 15 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 вересня 1991 р.

ЗАЛЕКА Петро Омелянович, 1893 р., с. Базилівщина Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Базилівщина. Колгоспник. Заарештований 24 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 5 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 8 жовтня 1957 р.

ЗАЛЄСКІЙ Федір Дмитрович, 1883 р., с. Клюшниківка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Клюшниківка. Колгоспник. Заарештований 5 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 10 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 21 вересня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 вересня 1989 р.

ЗАЛИВЧИЙ Пилип Якович, 1906 р., с. Шилівка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Мобілізований до лав Червоної Армії 8 червня 1941 р. Курсант 22-го учбового снайперського полку окремої учбової бригади. Заарештований 14 червня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 3-ї окремої учбової бригади 28 червня 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 вересня 1994 р.

ЗАЛИМСЬКИЙ Кирило Петрович, 1915 р., с. Варварівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Варварівка. Призваний до Червоної Армії у 1937 р. Червоноармієць 299-го стрілецького полку 100-ї стрілецької дивізії. Заарештований 3 жовтня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом в/ч 4373 КВО 14 березня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 вересня 1994 р.

ЗАЛІЗНЯК Михайло Трохимович, 1884 р., с. Бобрик Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бобрик. Колгоспник. Заарештований 23 жовтня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 28 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 лютого 1995 р.

ЗАЛІСЬКИЙ Аполлінарій Іванович, 1862 р., с. Малютинці Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта вища. Проживав у с. Малютинці. Вчитель Березоворудківської агрошколи та трудшколи. Заарештований 28 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 29 травня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-20, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі у концтаборі умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 листопада 1989 р.

ЗАЛУЖНИЙ Панас Дмитрович, 1921 р., с. Луценки Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Луценки. Колгоспник. Заарештований 29 жовтня 1947 р. Засуджений Військовим трибуналом військ МВС Полтавської обл. 19 лютого 1948 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 11 лютого 1955 р.

ЗАЛУЖНИЙ Сергій Сергійович, 1907 р., с. Жабки Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Жабки. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 лютого 1928 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 11 січня 1929 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 2 років позбавлення волі; Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 23 січня 1931 р. – до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1995 р.

ЗАЛЬТУН (ЗАЛЬТУП) Альма Григорівна, 1870 р., с. Вирцел (Латвія), німкеня, із робітників, освіта неповна середня. Проживала у м. Полтава. Домогосподарка. Заарештована 15 лютого 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 травня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 5 років заслання у Новосибірську обл. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 2 серпня 1989 р.

ЗАМАРАЄВА-ЯНКІВСЬКА Галина Арсентіївна, 1896 р., м. Кременчук Полтавської обл., національність не вказана, із службовців, освіта неповна середня. Проживала у м. Кременчук. Секретар Кременчуцького міськвиконкому. Заарештована 12 вересня 1920 р. Засуджена Кременчуцькою ГубНК 28 вересня 1920 р. (стаття КК не вказана) за зв'язок із нелегальною бандою до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 12 серпня 1994 р.

ЗАМИКУЛА Єгор Іванович, 1905 р., с. Бугаївка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Перебував у Червоній Армії. Командир відділення. Заарештований 23 квітня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 16 серпня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1994 р.

ЗАМИКУЛА Олександр Іванович, 1898 р., с. Бугаївка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бугаївка. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 24 березня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 травня 1965 р.

ЗАМИКУЛА Олександр Митрофанович, 1884 р., с. Бугаївка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бугаївка. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 21 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 24 березня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Після звільнення проживав у с. Бугаївка. Колгоспник. Заарештований вдруге 5 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 серпня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну агітацію до розстрілу. Вирок виконано 28 серпня 1937 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 травня 1965 р. та Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1989 р.

ЗАМИКУЛА Петро Григорович, 1903 р., с. Бугаївка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шушвалівка Глобинського р-ну. Робітник радгоспу. Заарештований 4 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 11 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 23 лютого 1966 р.

ЗАМИКУЛА Харитон Йович, 1885 р., с. Бугаївка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бугаївка. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 січня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 24 березня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 5 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 травня 1965 р.

ЗАМКОВИЙ Євген Михайлович, 1902 р., с. Богодухівка Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., українець, із службовців, освіта неповна середня. Проживав у м. Полтава. Без певного місця роботи. Заарештований вперше 15 листопада 1920 р. Засуджений Колегією Полтавської ГубНК 28 лютого 1921 р. за службу у військах Врангеля до 5 років позбавлення волі у концтаборі. Після відбуття покарання проживав у м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Вчитель. Заарештований вдруге 22 червня 1941 р. Засуджений Верховним Судом Татарської РСР 24 листопада 1941 р. за ст. 58-10 ч. 1

КК РРФСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Помер у місцях ув'язнення 20 квітня 1942 р. Реабілітований Верховним Судом РРФСР 19 листопада 1958 р. та Полтавською обласною прокуратурою 14 квітня 1994 р.

ЗАМОЗДРА Юхим Васильович, 1897 р., смт Шишаки Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Шишаки. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 березня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 26 серпня 1929 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР до 10 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 жовтня 1994 р.

ЗАМОЛЬСЬКИЙ Франц Ігнатович, 1900 р., с. Шавклі (Литва), литовець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Службовець педінституту. Заарештований 9 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 вересня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 серпня 1989 р.

ЗАМОТАЄВ Микола Іванович, 1893 р., ст. Волчанська Омської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта вища. Проживав у с. Устимівка Семенівського р-ну Полтавської обл. Спеціаліст науково-дослідної станції. Заарештований 1 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 грудня 1955 р.

ЗАМУЛА Яків Герасимович, 1895 р., с. Білоусівка Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Чорнухинському р-ні. Колгоспник. Заарештований 9 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 18 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 травня 1990 р.

ЗАМУЛЬКО Володимир Лукич, 1924 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Крутий Берег Полтавського р-ну Полтавської обл. Робітник електростанції. Заарештований 28 серпня 1951 р. Засуджений Військовим трибуналом КВО 20 грудня 1951 р. за ст.ст. 54-1 «б», 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. У 1956 р. термін покарання зменшено до 5 років. Реабілітований Центральною прокуратурою по нагляду за дотриманням законів у Збройних Силах 27 листопада 1992 р.

ЗАМШИЦЬ Василь Іванович, 1915 р., с. Стінки Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Військовослужбовець. Заарештований 6 червня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 8-ї армії 22 червня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна та з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Військовою прокуратурою Ленінградського ВО 28 березня 1996 р.

ЗАНІЗДРА Дмитро Гаврилович, 1905 р., с. Недогарки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Без певного місця роботи. Заарештований 5 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р. та Полтавською обласною прокуратурою 24 березня 1989 р.

ЗАНІЗДРА Іван Степанович, 1874 р., с. Недогарки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Недогарки. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 травня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 2 серпня 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1995 р.

ЗАНІЗДРА Федосій Іванович, 1879 р., с. Недогарки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Недогарки. Чоботар артілі. Заарештований 18 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 серпня 1957 р.

ЗАПАРА Василь Микитович, 1913 р., с. Базилівщина Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Базилівщина. Робітник за наймом, пічник. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 березня 1964 р.

ЗАПОРОЖЕЦЬ Віктор Савич, 1894 р., Бершадський р-н Вінницької обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Курсант бухгалтерських курсів. Заарештований 28 січня 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 3 березня 1931 р. за ст. 54-7 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 10

квітня 1932 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 січня 1990 р.

ЗАПОРОЖЕЦЬ Павло Михайлович, 1887 р., м. Полтава, українець. із службовців, освіта середня. Проживав у с. Чаплинка Херсонської обл. Землемір. Заарештований 5 листопада 1920 р. Засуджений Надзвичайною трійкою Особливого відділу при Реввійськраді 6-ї армії 9 грудня 1920 р. як колишній офіцер-білогвардієць та ворог РСФРР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 вересня 1994 р.

ЗАПОРОЖЕЦЬ Тимофій Максимович, 1888 р., с. Тернівщина Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тернівщина. Городник у колонії НКВС на ст. Божкове. Заарештований 11 січня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 лютого 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1990 р.

ЗАПОРОЖЕЦЬ Федір Терентійович, 1899 р., с. Кагамлик Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць 671-го артполку діючої армії. Заарештований 6 листопада 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом 213-ї стрілецької дивізії 25 листопада 1944 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Військовою прокуратурою Одеського ВО 2 липня 1993 р.

ЗАПОРОЖСЬКИЙ (ЗАПОРІЗЬКИЙ) Володимир Ларіонович, 1894 р., с. Ковалі Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, соціальне походження не вказане, освіта середня. Проживав у с. Рудка Гребінківського р-ну Полтавської обл. Директор школи. Заарештований 26 лютого 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 10 червня 1929 р. за ст.ст. 58-2, 58-11, 59-3 КК УСРР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 грудня 1989 р.

ЗАРЕЦЬКИЙ Іван Йосипович, 1909 р., м. Щучино (Литва), білорус, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Кадровий військовий. Заарештований 21 червня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом 14-го стрілецького корпусу Харківського ВО 15 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 травня 1960 р.

ЗАРОЗА Марко Петрович, 1890 р., с. Устимівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Устимівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 28 грудня 1930 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі у концтаборі. 31 березня 1933 р. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР після відбуття терміну ув'язнення засуджений до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 серпня 1989 р.

ЗАРУБЕНКО Павло Тимофійович, 1898 р., с. Березова Лука Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Березова Лука. Колгоспник. Заарештований 2 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 березня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 23 квітня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 травня 1959 р.

ЗАРУДНИЙ Петро Володимирович, 1895 р., Лохвицький р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Лохвицькому р-ні. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 червня 1921 р. Засуджений Колегією Полтавської ГубНК 4 жовтня 1921 р. до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 квітня 1994 р.

ЗАРУЧИНСЬКИЙ Федір Олексійович, 1892 р., м. Кам'янець-Подільський Хмельницької обл., українець, із духовенства, освіта вища. Проживав у м. Кобеляки Полтавської обл. Вчитель середньої школи. Заарештований 9 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 жовтня 1957 р.

ЗАСЛАВЕЦЬ Григорій Панасович, 1894 р., с. Лука Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лука. Колгоспник. Заарештований 9 червня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 листопада 1938 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 5 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 24 травня 1942 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 9 грудня 1959 р.

ЗАСЛАВСЬКИЙ Лев Ісаакович, 1918 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із робітників, освіта вища. Начальник хімслужби 863-го окремого батальйону зв'язку 8-ї стрілецької дивізії 32-ї діючої армії. Заарештований 2 січня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Західного фронту 12 січня 1942 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до розстрілу. Ви-

рок виконано 28 січня 1942 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 23 липня 1957 р.

ЗАСЛАВСЬКИЙ Хаїм Абрамович, 1904 р., м. Сміла Черкаської обл., єврей, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Завідувач відділу універмагу. Заарештований 24 серпня 1936 р. Вперше засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Звільнений 24 серпня 1939 р. Вдруге засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 січня 1943 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Термін покарання відбув. Втретє засуджений Особливою нарадою при МДБ СРСР 28 червня 1950 р. за ст. 7-35 КК РРФСР до 10 років заслання у Карагандинську обл. Постановою Центральної комісії по перегляду справ на осіб, засуджених за контрреволюційні злочини всі три справи скасовані за відсутністю складу злочину. 9 травня 1955 р. звільнений від заслання.

ЗАСЛОНЮК-УМАНСЬКИЙ Григорій Іванович, 1901 р., Уманський р-н Черкаської обл., українець, із селян, освіта початкова. Перебував у колонії № 28 с. Божкове Полтавського р-ну Полтавської обл. Ув'язнений. Заарештований 29 березня 1939 р. Засуджений Полтавським обласним судом 27 жовтня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Вирок змінено Верховним Судом УРСР 14 грудня 1939 р. на 3 роки позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення (Магаданська обл., Російська Федерація) 15 жовтня 1940 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 8 грудня 1989 р.

ЗАСЯДЬКО Микола Федорович, 1921 р., с. Дондасівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Перебував у спецтаборі НКВС № 240 м. Донецьк. Заарештований 3 квітня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом гарнізону м. Сталіно 14 червня 1945 р. за ст. 54-1 «б» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Військовою прокуратурою центрального регіону України 29 квітня 1991 р.

ЗАТЕНАЦЬКИЙ Микола Павлович, 1907 р., с. Велика Кохнівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у Васильківському р-ні Київської обл. Вчитель середньої школи. Заарештований 28 березня 1935 р. Засуджений вперше Харківським обласним судом 7 серпня 1935 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Під час перебування в таборах вдруге засуджений Далекосхідним крайовим судом 19 травня 1937 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 27 липня 1956 р.

ЗАТУРЕНСЬКИЙ Арон Лазаревич, 1886 р., м. Полтава, єврей, із службовців, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Хорол Полтавської обл. Заступник директора промкомбінату. Заарештований 18 лютого 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 жовтня 1939 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 серпня 1989 р.

ЗАУЕРБРАЙ Михайло Іванович, 1880 р., м. Полтава, німець, із кустарів, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 23 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 січня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 вересня 1989 р.

ЗАХАРОВ Василь Іванович, 1889 р., с. Любиково Московської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Начальник цеху промартілі. Заарештований 16 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1–9 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі; Особливою нарадою при МДБ СРСР 12 грудня 1951 р. – на поселення безстроково у район р. Колими. Реабілітований Полтавським обласним судом 7 вересня 1956 р.

ЗАХАРОВ Михайло Тимофійович, 1902 р., с. Новинка Івнянського р-ну Курської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 23 березня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 9-ї армії 12 квітня 1942 р. за ст.ст. 20, 54-10 ч. 2 КК УРСР до розстрілу. Вирок замінено Військовим трибуналом Південного фронту 2 травня 1942 р. на 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 квітня 1997 р.

ЗАХАРЧЕНКО Аникій Дмитрович, 1919 р., с. Вечірки Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна (закінчив зоотехнікум). Рядовий 161-го окремого стрілецького взводу (дислоковано у м. Мурманськ Російської Федерації). Заарештований 21 жовтня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом Карельського фронту 13 грудня 1941 р. за ст.ст. 58-1 «б», 58-8, 58-11 КК РРФСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 19 грудня 1941 р. Реабілітований Військовою прокуратурою Ленінградського ВО 22 жовтня 1992 р.

ЗАХАРЧЕНКО Аркадій Тарасович, 1896 р., с. Омельник Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Омельник. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 березня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою

при Колегії ДПУ УСРР 22 жовтня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

ЗАХАРЧЕНКО Василь Васильович, 1877 р., с. Таранушичі Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Таранушичі. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 травня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 2 серпня 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1995 р.

ЗАХАРЧЕНКО Іван Карпович, 1895 р., с. Вечірки Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вечірки. Колгоспник. Заарештований 5 червня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 грудня 1966 р.

ЗАХАРЧЕНКО Микола Андрійович, 1922 р., с. Нижній Булатець Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Мобілізований до Червоної Армії у вересні 1941 р. Заарештований 1 листопада 1941 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 2 грудня 1941 р. за ст.ст. 66 ч. 2, 13-125 «г» КК Уз.РСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом України 26 березня 1999 р.

ЗАХАРЧЕНКО Михайло Андрійович, 1922 р., с. Нижній Булатець Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. 29 серпня 1941 р. мобілізований до РСЧА. Заарештований 31 жовтня 1941 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 2 грудня 1941 р. за ст.ст. 66 ч. 2, 13, 125 «г» КК Уз.РСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом України 26 березня 1999 р.

ЗАХАРЧЕНКО Никифор Павлович, 1886 р., м. Лохвиця Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Лохвиця. Робітник дитячого будинку. Заарештований 4 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 31 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 жовтня 1956 р.

ЗАХАРЧЕНКО Павло Іванович, 1889 р., с. Киношів (Польща), українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Смотрики Пирятинського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 19 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 грудня 1989 р.

ЗАХАРЧЕНКО Павло Петрович, 1896 р., с. Засулля Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Березова Рудка Пирятинського р-ну Полтавської обл. Робітник зоотехнікуму. Пресвітер місцевої нелегальної громади баптистів. Заарештований 24 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 серпня 1989 р.

ЗАХАРЧЕНКО Петро Афанасійович, 1905 р., с. Мала Прилипка Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища (Київський кооперативний інститут). Проживав у м. Полтава. Заарештований 28 жовтня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 3 лютого 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 6 років ув'язнення у таборах. Реабілітований Верховним Судом СРСР 23 квітня 1940 р.

ЗАХАРЧЕНКО Тарас Михайлович, 1875 р., с. Омельник Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Омельник. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 5 квітня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до позбавлення права проживати у визначених місцях СРСР на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1994 р.

ЗАХАРЧЕНКО Яким Романович, 1882 р., с. Лютенські Будища Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бобрівник Зіньківського р-ну. Колгоспник. Заарештований 16 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 16 лютого 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 січня 1990 р.

ЗАХАРЧЕНКО Яків Сергійович, 1878 р., с. Бондарі Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта середня. Проживав у м. Лохвиця. Робітник за наймом. Заарештований 7 січня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 20 травня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 квітня 1995 р.

ЗАХОДНЯ Панас Максимович, 1877 р., с. Попівка Миргородського р-ну Полтавської обл., украї-

нець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Попівка. Без певного місця роботи. Заарештований 2 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 17 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 травня 1989 р.

ЗАЦЕРКОВНИЙ Пантелеймон Олександрович, 1907 р., с. Вельше-Ольшадан Могилівської обл. (Білорусь), українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Червоноармієць. Заарештований 12 січня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 14 березня 1932 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Військовою прокуратурою КВО 31 липня 1990 р.

ЗАЯЦ Максим Лаврентійович, 1909 р., с. Микільське Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 18 березня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ Далекосхідного краю 17 квітня 1933 р. за ст.ст. 58-10, 193 «а» КК РРФСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Військовою прокуратурою КВО 10 травня 1990 р.

ЗАЯЦЬ Олександр Омелянович, 1906 р., с. Івот Шосткинського р-ну Сумської обл., українець, із робітників, освіта не вказана. Проживав у смт Коломак Валківського р-ну Харківської обл. Робітник заводу. Заарештований 12 жовтня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 31 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 31 грудня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Верховним Судом СРСР 18 листопада 1958 р.

ЗБИРАНИК Іван Андрійович, 1899 р., м. Глобине Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у м. Глобине. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 червня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 14 грудня 1929 р. за ст.ст. 58-2, 58-10 КК РСФРР до 10 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1989 р.

ЗБИРАННИК Григорій Васильович, 1895 р., м. Глобине Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Глобине. Охоронник елеватора. Заарештований 19 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 травня 1938 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 лютого 1958 р.

ЗБОРОВСЬКИЙ Антон Іванович, 1898 р., смт Поліське Київської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Працівник лісництва. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Помер 10 січня 1938 р. у в'язниці. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 14 березня 1938 р.

ЗВАРИЧ Степан Маркович, 1893 р., с. Тур Ратнівського р-ну Волинської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Новоселиця Семенівського р-ну Полтавської обл. Робітник радгоспу. Заарештований 3 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 грудня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 6 грудня 1960 р.

ЗВЕНИГОРОДСЬКА Клавдія Іллівна, 1890 р., м. Чугуєв Харківської обл., росіянка, із службовців, освіта середня. Проживала у м. Кременчук Полтавської обл. Помічник лікаря в системі міськздороввідділу. Заарештована 27 червня 1941 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 січня 1942 р. (стаття КК не вказана) за антирадянську агітацію та шпигунство до 8 років позбавлення волі. 27 травня 1946 р. Особлива нарада при НКВС СРСР на зміну своєї постанови від 24 січня 1942 р. зменшила термін покарання до фактично відбутого. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 20 листопада 1997 р.

ЗВЕНИГОРОДСЬКИЙ Михайло Арсентійович, 1889 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Кременчук. Викладач військової дисципліни механічного технікуму. Заарештований 28 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 березня 1989 р.

ЗВЄРЄВ-ЗВЕРИНСЬКИЙ Андрій Сафонович, 1901 р., с. Кудівці (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Столяр галантерейно-штампувальної фабрики. Заарештований 3 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 21 березня 1958 р.

ЗВОНИЦЬКИЙ Юліан Володимирович, 1897 р., м. Лубни Полтавської обл., єврей, соціальне походження не вказане, освіта середня. Проживав у

м. Санкт-Петербург (Російська Федерація). Кадровий військовий. Заарештований 11 серпня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 23 вересня 1938 р. за ст.ст. 51-8, 58-8, 58-11 КК РРФСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 23 вересня 1938 р. у м. Санкт-Петербург. Реабілітований Верховним Судом СРСР 6 червня 1956 р.

ЗВЯГОЛЬСЬКИЙ Полікарп Васильович, 1898 р., с. Зв'ягольське Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Зв'ягольське. Колгоспник. Заарештований 18 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 травня 1965 р.

ЗГУРСЬКИЙ Сигізмунд Петрович, 1908 р., с. Мартинівка Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник військового будівництва. Заарештований 23 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 21 листопада 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 березня 1989 р.

ЗДИБЕЛЬ Йосип Мартинович, 1892 р., с. Шаровечка Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Олексіївка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 28 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

ЗДИБЕЛЬ Павло Мартинович, 1903 р., с. Шаровечка Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рубанівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 28 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 13 листопада 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Верховним Судом СРСР 14 травня 1958 р.

ЗДИБЕЛЬ Станіслав Павлович, 1905 р., с. Шаровечка Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Старицьківка Машівського р-ну Полтавської обл. Механізатор МТС. Заарештований 15 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 листопада 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 3 жовтня 1958 р.

ЗДИХОВСЬКИЙ Микола Степанович, 1894 р., с. Западинці Красилівського р-ну Хмельницької обл., українець, соціальне походження не вказане, освіта неповна середня. Проживав у м. Полтава. Голова правління торговельної організації. Заарештований 19 березня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 жовтня 1939 р. (стаття КК не вказана) за шпигунську та право-троцькістську діяльність до 5 років позбавлення волі; 31 серпня 1949 р. – до поселення в Красноярському краї. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 18 вересня 1956 р.

ЗДОРЕНКО Василь Андрійович, 1874 р., с. Соснівка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Соснівка. Колгоспник. Заарештований 26 листопада 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 31 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1995 р.

ЗДОРІКОВ Іван Мокійович, 1908 р., с. Каменський Хутір Климівського р-ну Орловської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта початкова. Мобілізований до лав Червоної Армії 23 червня 1941 р. Курсант 2-го взводу 1-ї роти учбового батальйону 240-го стрілецької дивізії. Заарештований 31 липня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 240-ї стрілецької дивізії 11 серпня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 грудня 1997 р.

ЗДОРОВ Леонід Іванович, 1916 р., м. Хорол Полтавської обл., українець, із робітників, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Москва (Російська Федерація). Начальник гаража «Мосречпруд». 11 лютого 1940 р. призваний до Червоної Армії. Помічник командира 788-го артполку 262-ї стрілецької дивізії 34-ї армії. Заарештований 15 жовтня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом Південно-Західного фронту 12 листопада 1941 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до розстрілу. Вирок виконано 12 листопада 1941 р. Реабілітований Військовою прокуратурою Ленінградського ВО 2 вересня 1997 р.

ЗДОРОВИЙ Олексій Семенович, 1917 р., м. Красноград Харківської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Студент. Заарештований 7 травня 1934 р. Засуджений Харківським обласним судом 3 серпня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі.

Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 червня 1991 р.

ЗЕЗЕКАЛО Трохим Іванович, 1886 р., с. Пишненки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Двірник маслозаводу. Заарештований 28 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 червня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 квітня 1958 р.

ЗЕЗЕКАЛО Федір Павлович, 1913 р., с. Пишненки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Рядовий 617-го стрілецького полку 199-ї стрілецької дивізії діючої армії. Заарештований 7 квітня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 199-ї стрілецької дивізії 20 квітня 1942 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Військовою прокуратурою КВО 19 вересня 1991 р.

ЗЕЙФЕРТ Вольдемар Густавович, 1918 р., м. Куртамюш Оренбурзької обл. (Російська Федерація), німець, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Лохвиця Полтавської обл. Службовець клубу. Заарештований 17 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до виселення за межі СРСР. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1994 р.

ЗЕЛЕНИЙ Антон Максимович, 1892 р., с. Вислобоки Кам'янсько-Бузького р-ну Львівської обл., українець, із службовців, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Службовець військового кооперативу. Заарештований 2 листопада 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 25–29 квітня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 червня 1991 р.

ЗЕЛЕНСЬКА Марія Карлівна, 1894 р., с. Ледянка Красилівського р-ну Хмельницької обл., полька, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Новогригорівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспниця. Заарештована 14 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. (стаття КК не вказана) як член сім'ї ворога народу до 5 років заслання у Казахстан. Реабілітована Полтавським обласним судом 30 вересня 1959 р.

ЗЕЛЕНСЬКИЙ Ілля Тимофійович, 1906 р., м. Конотоп Сумської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Член секти свідків Єгови. У 1931 р. за відмову служити в армії засуджений до 2 років позбавлення волі. Проживав у м. Карлівка Полтавської обл. Токар машинобудівного заводу. Заарештований 3 січня 1951 р. Засуджений Полтавським обласним судом 13 березня 1951 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 25 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Ухвалою Верховного Суду УРСР від 12 липня 1955 р. міра покарання зменшена до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 19 жовтня 1990 р.

ЗЕЛЕНСЬКИЙ Павло Васильович, 1891 р., с. Мала Бурімка Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., українець, із духовенства, освіта незакінчена вища. 1923–1929 рр. – священик у с. Матвіївка Семенівського р-ну Полтавської обл. Засуджений вперше Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 травня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Після відбуття покарання, з листопада 1932 р. – священик у с. Іскрівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Заарештований 20 жовтня 1937 р. Засуджений вдруге Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 жовтня 1989 р.

ЗЕЛЕНСЬКИЙ-ЛЮБИЧ Ростислав Порфирович, 1873 р., с. Богарівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Робітник промартілі. Заарештований 16 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавським обласним судом 7 вересня 1956 р.

ЗЕЛЕНЦОВ Василь Іванович, 1870 р., смт Зиморово Рязанської обл. (Російська Федерація), росіянин, із духовенства, освіта вища. Закінчив духовну академію. Проживав у м. Полтава. Єпископ Полтавської єпархії. Заарештований 27 серпня 1926 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 24 вересня 1926 р. за ст. 73 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Постановою Колегії ОДПУ 22 жовтня 1928 р. достроково звільнений і засланий до Сибіру терміном на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 березня 1994 р.

ЗЕЛИНСЬКИЙ Франц Григорович, 1883 р., с. Ледянка Красилівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Новогригорівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 22 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 9 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 вересня 1989 р.

ЗЕЛИНСЬКИЙ Франц Павлович, 1896 р., с. Ледянка Красилівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Новогригорівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 2 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 9 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 вересня 1959 р.

ЗЕЛІКМАН Злата Гепріхівна, 1916 р., м. Полтава, єврейка, із службовців, освіта середня. Проживала у м. Полтава. Службовець фабрики. Заарештована 15 грудня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 січня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 15 серпня 1958 р.

ЗЕЛІНСЬКА Павлина Григорівна, 1900 р., с. Ледянка Красилівського р-ну Хмельницької обл., полька, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Нехвороща Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Колгоспниця. Заарештована 14 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. за ст. 54-12 КК УРСР до 5 років заслання у Казахстан. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 27 квітня 1989 р.

ЗЕЛІНСЬКИЙ Альбін Григорович, 1888 р., с. Ледянка Красилівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Нехвороща Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 1 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 9 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 жовтня 1989 р.

ЗЕЛІНСЬКИЙ Антон Матвійович, 1899 р., с. Ледянка Красилівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Любимівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 2 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 27 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 листопада 1958 р.

ЗЕЛІНСЬКИЙ Степан Якубович, 1896 р., с. Ледянка Красилівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Новогригорівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 2 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 20 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 листопада 1958 р.

ЗЕЛЬ Марія Кіндратівна, 1881 р., с. Кухарка Варвинського р-ну Чернігівської обл., німкеня, із робітників, освіта початкова. Проживала у м. Лохвиця Полтавської обл. Без певного місця роботи. Заарештована 26 липня 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1945 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 5 років заслання у Новосибірську обл. з конфіскацією особистого майна. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 28 липня 1989 р.

ЗЕЛЬ Філіпіна Кіндратівна, 1893 р., с. Кухарка Варвинського р-ну Чернігівської обл., німкеня, із робітників, освіта початкова. Проживала у м. Лохвиця Полтавської обл. Без певних занять. Заарештована 22 травня 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 жовтня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 5 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 1 серпня 1989 р.

ЗЕЛЬСЬКИЙ Йосиф Карлович, 1907 р., с. Ледянка Красилівського р-ну Хмельницької обл., поляк, соціальне походження не вказане, освіта початкова. Проживав у с. Нехвороща Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 2 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 вересня 1989 р.

ЗЕЛЬСЬКИЙ Карло Йосипович, 1876 р., с. Ледянка Красилівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Нехвороща Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 2 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 вересня 1989 р.

ЗЕЛЬСЬКИЙ Маріан Миколайович, 1906 р., с. Ледянка Красилівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Соколова Балка Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 2 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 27 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 листопада 1958 р.

ЗЕЛЬСЬКИЙ Фелікс Іванович, 1897 р., с. Ледянка Красилівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Нехвороща Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 2 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13

листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 20 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 листопада 1958 р.

ЗЕЛЬСЬКИЙ Якуб Миколайович, 1897 р., с. Ледянка Красилівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, неписьменний. Проживав у с. Соколова Балка Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 2 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 13 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 листопада 1958 р.

ЗЕМБАЛЕВСЬКИЙ Дмитро Миколайович, 1873 р., м. Санкт-Петербург (Російська Федерація), росіянин, із міщан, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Службовець школи. Заарештований 16 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 28 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 29 вересня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 квітня 1957 р.

ЗЕМБИЦЬКИЙ Антон Йосипович, 1902 р., с. Гречана Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Попівка Карлівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 16 червня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 31 серпня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 3 вересня 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 26 червня 1959 р.

ЗЕМБИЦЬКИЙ Йосиф Войцехович, 1877 р., с. Гречана Хмельницької обл., поляк, із селян, неписьменний. Проживав у с. Грякове Чутівського р-ну Полтавської обл. Без певного місця роботи. Заарештований 26 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 23 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 грудня 1989 р.

ЗЕМБИЦЬКИЙ Людвиг Йосипович, 1906 р., с. Гречана Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Карлівка Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 27 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 вересня 1989 р.

ЗЕМБИЦЬКИЙ Михайло Йосипович, 1907 р., с. Гречана Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Захлюпанка Карлівського р-ну Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 11 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

ЗЕМЛЯКОВ Яків Григорович, 1887 р., с. Бабикіно Московської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта вища. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Викладач технікуму. Заарештований 25 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавською обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 31 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 липня 1958 р.

ЗЕМЛЯНИЙ Василь Якович, 1893 р., с. Артільне Лозівського р-ну Харківської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Вчитель школи. Заарештований 21 липня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 2 жовтня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Помер у місцях позбавлення волі в Комі АРСР (Російська Федерація) 1 жовтня 1948 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 березня 1991 р.

ЗЕРКО Порфирій Дмитрович, 1895 р., с. Чечелеве Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник кондитерської фабрики. Заарештований 28 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 липня 1989 р.

ЗЕРНЕВ Микола Іванович, 1914 р., с. Мумра Іхранівського р-ну Астраханської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта початкова. Перебував у спецтаборі № 261 НКВС СРСР. Червоноармієць. Заарештований 5 березня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом П'ятигорського гарнізону 11 квітня 1943 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до розстрілу. Вирок виконано 24 червня 1943 р. Реабілітований Військовим трибуналом Північно-Кавказького ВО 2 серпня 1990 р.

ЗИБАРЄВ (ЗИБАРЬОВ) Олександр Васильович, 1903 р., с. Миколаївка Іванжіївського р-ну Саратовської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Галещина Козельщинського р-ну Полтавської обл. Робітник

фабрики. Заарештований 21 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 19 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 травня 1989 р.

ЗИГАЛЕНКО Григорій Степанович, 1918 р., с. Бечеве Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Плесецьк Архангельської обл. (Російська Федерація). Кадровий військовий. Заарештований 5 лютого 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 382-ї стрілецької дивізії 17 лютого 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна та з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Військовою прокуратурою Ленінградського ВО 16 березня 1996 р.

ЗИМА Прохір Сергійович, 1874 р., с. Вовчик Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у Лубенському р-ні. Без певного місця роботи. Заарештований 25 червня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 25 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 березня 1995 р.

ЗИМОВЕЦЬ Лука Гордійович, 1870 р., с. Мала Перещепина Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Максимівка Карлівського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 14 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1, 7-58 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1989 р.

ЗИСКІНД Ілля Абрамович, 1882 р., м. Лубни Полтавської обл., єврей, із селян, освіта вища. Проживав у м. Лубни. Директор школи № 8. Заарештований 28 березня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 11 листопада 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 жовтня 1995 р.

ЗИСМАН (ЗІСЬМАН) Арон-Мойсей Зиселевич (Зісілєвич), 1893 р., м. Полтава, єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Майстер фабрики. Заарештований 24 червня 1941 р. Засуджений Верховним Судом Татарської АРСР 2 грудня 1941 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 6 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою Російської Федерації 20 січня 1993 р.

ЗІЛЬБЕРШТЕЙН Лев Абрамович, 1887 р., м. Кишинів (Молдова), єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Службовець організації. Заарештований 3 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 22 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 8 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 23 листопада 1956 р.

ЗІМНІЙ (ЗИМНИЙ) Франц Іванович, 1901 р., смт Сатанів Городоцького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник заводу. Заарештований 19 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 вересня 1989 р.

ЗІМОВЕЦЬ Петро Петрович, 1908 р., с. Назаренки Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кирички (нині приєднане до с. Малий Кобелячок) Новосанжарського р-ну. Колгоспник. Заарештований 17 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 вересня 1937 р. за ст. 170 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення у 1942 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 листопада 1964 р.

ЗІНГЕР Шмуль Лейзерович, 1885 р., Литва (точні дані відсутні), єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 19 серпня 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 жовтня 1957 р.

ЗІНЕНКО Антон Якович, 1889 р., с. Старий Іржавець Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. З 1918 р. – монах, архімандрит Лубенського Мгарського Спасо-Преображенського монастиря. Заарештований вперше 9 вересня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 13 січня 1933 р. за ст. 54-6 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Після відбуття покарання проживав у м. Лубни Полтавської обл. Заарештований вдруге 4 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 жовтня 1957 р. в частині вироку від 5 квітня 1938 р. та Полтавською обласною прокуратурою 4 квітня 1990 р. в частині вироку від 13 січня 1933 р.

ЗІНЕНКО Марко Павлович, 1887 р., с. Старий Іржавець Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Старий Іржавець. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 лютого 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 5 квітня 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1995 р.

ЗІНЕЦЬ Йосип Григорович, 1911 р., с. Хомутець Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 28 жовтня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 23-го РАБ 19 листопада 1942 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Військовим судом Центрального регіону України 17 березня 1997 р.

ЗІНЧЕНКО Анатолій Михайлович, 1901 р., м. Полтава, росіянин, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник м'ясокомбінату. Заарештований 9 лютого 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 26 листопада 1935 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 97 КК УСРР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом УРСР 1 червня 1990 р.

ЗІНЧЕНКО Антон Мартинович, 1904 р., с. Малі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Почапці Миргородського р-ну. Помічник бухгалтера шовкорадгоспу. Заарештований 26 лютого 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 22 квітня 1939 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 29 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом УРСР 11 березня 1990 р.

ЗІНЧЕНКО Арон Омелянович, 1888 р., смт Шишаки Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Шишаки. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 червня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 3 вересня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 жовтня 1994 р.

ЗІНЧЕНКО Емма Григорівна, 1900 р., м. Юр'їв (Естонія), німкеня, із робітників, освіта середня. Проживала у м. Полтава. Інвалід. Заарештована 5 листопада 1936 р. Засуджена Військовим трибуналом Харківського ВО 10 квітня 1937 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1, 90 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 6 червня 1991 р.

ЗІНЧЕНКО Іван Захарович, 1919 р., с. Петрівка-Роменська Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Петрівка-Роменська. Призваний до Червоної Армії у 1939 р. Старший 5-ї батареї 519-го ГАП. Заарештований 24 липня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Приморської оперативної групи 29 липня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Військовою прокуратурою Ленінградського ВО 2 вересня 1997 р.

ЗІНЧЕНКО Іван Кіндратович, 1906 р., с. Варварівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 7 серпня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом військового з'єднання 580 28 вересня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Термін ув'язнення відбував в Іркутській обл. (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1994 р.

ЗІНЧЕНКО Остап Савич, 1902 р., с. Попівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Попівка. Колгоспник. Заарештований 12 березня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 25 березня 1939 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом УРСР 26 липня 1973 р.

ЗІНЧЕНКО Петро Логвинович, 1897 р., с. Рибці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища педагогічна. Проживав у м. Харків. Завідувач школи ФЗН. Заарештований 21 лютого 1933 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 29 листопада 1933 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 вересня 1958 р.

ЗІНЧЕНКО Тимофій Петрович, 1875 р., с. Комиші Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Комиші. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 квітня 1931 р. Висланий за межі України в адміністративному порядку за рішенням Зіньківського районного відділу ДПУ УСРР від 12 липня 1931 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 березня 1995 р.

ЗІНЧЕНКО Трифон Іванович, 1906 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 17 жовтня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Горківського гарнізону МВО 22 квітня 1943 р. за ст. 28 п. 2 КК РРФСР до 5 років позбавлення волі з призупиненням виконання вироку до кінця вій-

ськових дій. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 серпня 1995 р.

ЗІНЧЕНКО Трохим Тихонович, 1891 р., с. Пригарівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Пищики Кобеляцького р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 6 жовтня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 2 грудня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 липня 1994 р.

ЗІНЧИК Григорій Данилович, 1872 р., с. Козлівка Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Яцюкове Чорнухинського р-ну. Без певних занять. Заарештований 29 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 серпня 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 4 вересня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1989 р.

ЗІРКА Олександр Данилович, 1897 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта неповна середня. Проживав у с. Шмиглі Полтавського р-ну. Бухгалтер автоколони облконтори «Заготзерно». Заарештований 3 серпня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 жовтня 1939 р. (стаття КК не вказана) за належність до контрреволюційної організації до 5 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р.

ЗІТТА Володимир Йосипович, 1892 р., с. Савастейка Нижньоновгородської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта вища. Проживав у с. Шрамки Решетилівського р-ну Полтавської обл. Спеціаліст цукрозаводу. Заарештований 28 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21–23 березня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 28 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 15 серпня 1958 р.

ЗЛАТОБРОД Семен Мусійович, 1898 р., м. Варшава (Польща), єврей, із робітників, освіта незакінчена вища. Проживав у смт Решетилівка Полтавської обл. Вчитель школи. Заарештований 2 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 21 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 червня 1962 р.

ЗЛЕНКО Герасим Матвійович, 1896 р., смт Решетилівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Решетилівка. Завідувач загального відділу райвиконкому. Заарештований 15 червня 1939 р. Засуджений Верховним Судом УРСР 29 жовтня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 1 року 4 місяців позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 серпня 1994 р.

ЗЛЕНКО Михайло Якович, 1871 р., с. Дубовий Гай Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня духовна. Проживав у с. Сокілка Кобеляцького р-ну Полтавської обл. Робітник радгоспу. Заарештований 31 грудня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 21 травня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 серпня 1995 р.

ЗЛИВКА Іван Тимофійович, 1885 р., смт Володарське Донецької обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник організації. Заарештований 27 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 жовтня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 28 травня 1958 р.

ЗЛИВКА Петро Степанович, 1892 р., с. Вертелецьке Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вертелецьке. Робітник держлісництва. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 червня 1989 р.

ЗЛИВКА Степан Парфилович, 1879 р., с. Говтва Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Говтва. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 червня 1929 р. Засуджений Полтавським окружним судом 30 липня 1929 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 58-7 КК УСРР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах та засланням на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 серпня 1995 р.

ЗЛИВКО Микола Михайлович, 1907 р., с. Орданівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Орданівка. Різноробочий артілі. Заарештований 5 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27–28 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 лютого 1957 р.

ЗЛИВКО Михайло Степанович, 1886 р., с. Ковалівка Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Орданівка Диканського р-ну Полтавської обл. Робітник кооперативної артілі. Заарештований 19 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 30 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 квітня 1989 р.

ЗЛИДЕНЬ Федір Євтихійович, 1899 р., с. Зачепилівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Полтава. Журналіст. Заарештований 17 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 16 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 березня 1957 р.

ЗЛИДНЄВ Володимир Семенович, 1889 р., с. Попасне Воронезької обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта не вказана. Проживав у м. Полтава. Без певного місця роботи. Заарештований 6 травня 1951 р. Засуджений Особливою нарадою при МДБ СРСР 12 травня 1951 р. (стаття КК не вказана) як член сім'ї зрадника Батьківщини до 5 років заслання у Новосибірську обл. з конфіскацією особистого майна. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 26 березня 1957 р.

ЗЛИДНЄВА Алевтина Володимирівна, 1926 р., смт Малинівка Чугуївського р-ну Харківської обл., росіянка, із робітників, освіта не вказана. Проживала в м. Полтава. Про місце роботи відомості відсутні. Заарештована 6 травня 1951 р. Засуджена Особливою нарадою при МДБ СРСР 12 травня 1951 р. (стаття КК не вказана) як член сім'ї зрадника Батьківщини до 5 років заслання у Новосибірську обл. Амністована у 1953 р. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 26 березня 1957 р.

ЗЛИДНЄВА Надія Омелянівна, 1894 р., м. Здолбунів Рівненської обл., про національність, соціальне походження, освіту відомості відсутні. Проживала в м. Полтава. Про місце роботи відомості відсутні. Заарештована 6 травня 1951 р. Засуджена Особливою нарадою при МДБ СРСР 12 травня 1951 р. (стаття КК не вказана) як член сім'ї зрадника Батьківщини до 5 років заслання у Новосибірську обл. Амністована у 1953 р. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 26 березня 1957 р.

ЗЛОДЮЖКО Григорій Федорович, 1900 р., с. Любимівка Суджанського р-ну Курської обл. (Російська Федерація), росіянин, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Директор заводу. Заарештований 3 січня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 7–10 квітня 1941 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 97 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна та з поразкою в правах на 3 роки. Помер у в'язниці м. Єлабут Татарської АРСР (Російська Федерація) 8 квітня 1942 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 26 березня 1958 р.

ЗЛУБКО Никифор Онисимович, 1894 р., с. Мищурин Ріг Верхньодніпровського р-ну Дніпропетровської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник фабрики. Заарештований 28 квітня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 5 червня 1941 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 4 роки. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 15 січня 1993 р.

ЗЛЮЧИЙ Гаврило Іванович, 1901 р., Царичанський р-н Дніпропетровської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Царичанському р-ні. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 жовтня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 4 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-12 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Термін покарання відбував у м. Архангельськ (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1989 р.

ЗНАЧКО Григорій Антонович, 1922 р., с. Мацківці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Москва (Російська Федерація). Червоноармієць. Заарештований 4 листопада 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом Новоросійської ВМБ Чорноморського флоту 24 листопада 1941 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 липня 1995 р.

ЗОБЕНКО Володимир Панасович, 1871 р., с. Вереміївка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Вереміївка. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 листопада 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 20 лютого 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Казахстан умовно. З-під варти звільнений. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1990 р.

ЗОБЕНКО Степан Іванович, 1883 р., с. Вереміївка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вереміївка. Колгоспник. Заарештований 18 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіс-

кацією особистого майна. Вирок виконано 9 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 лютого 1958 р.

ЗОЗУЛЬ Клим Савич, 1887 р., с. Окіп Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Окіп. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 грудня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 28–29 квітня 1933 р. за ст. 54-2 КК УСРР до 3 років позбавлення волі за участь у створенні контрреволюційної повстанської організації автокефального духовенства Лубенського та Чорнухинського районів. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 березня 1992 р.

ЗОЗУЛЯ Василь Архипович, 1900 р., смт Семенівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. З 1929 р. перебував на політроботі в Червоній Армії. Заступник начальника політвідділу 59-ї стрілецької дивізії. Заарештований 20 червня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 15 вересня 1937 р. за ст.ст. 58-1 «б», 58-7, 58-8, 58-11 КК РРФСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 15 вересня 1937 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 20 жовтня 1956 р.

ЗОЗУЛЯ Данило Трохимович, 1882 р., с. Чернещина Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Чернещина. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 серпня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 16 листопада 1930 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 жовтня 1989 р.

ЗОЗУЛЯ Іван Олексійович, 1914 р., с. Улянівка Зачепилівського р-ну Харківської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Службовець організації. Заарештований 17 січня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 15 березня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 26 січня 1990 р.

ЗОЗУЛЯ Павло Прокопович, 1906 р., с. Головач Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Поїздний машиніст ст. Полтава. Заарештований 25 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 березня 1938 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Звільнений у 1946 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 8 березня 1957 р.

ЗОЗУЛЯ Семен Кіндратович, 1880 р., с. Федунка Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лиман Другий Решетилівського р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 4 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ЗОЗУЛЯ Сергій Григорович, 1925 р., с. Воронинці Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав на тимчасово окупованій території с. Воронинці у 1941–1942 рр. Вивезений до Німеччини у 1942 р. на примусову працю. У 1946 р. перебував у таборі для реабілітантів. Заарештований 31 жовтня 1946 р. Засуджений Військовим трибуналом 16-ї повітряної армії 1 березня 1947 р. за ст. 58-1 «а» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 жовтня 1994 р.

ЗОЗУЛЯ Степан Кіндратович, 1913 р., с. Головач Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у колишньому м. Молотовську Архангельської обл. (Російська Федерація). Військовослужбовець. Заарештований 22 квітня 1948 р. Засуджений Військовим трибуналом в/ч 87393 2 липня 1948 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Амністований 27 березня 1953 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 грудня 1994 р.

ЗОЗУЛЯ Трохим Костянтинович, 1900 р., точні відомості про місце народження відсутні, українець, із селян, освіта середня військова. Проживав у м. Полтава. Службовець комбінату. Заарештований 29 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 28 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 20 січня 1944 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 квітня 1957 р.

ЗОЛОТАЙКО Омелян Павлович, 1888 р., с. Михайлівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Михайлівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 27 лютого 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 листопада 1989 р.

ЗОЛОТАР Микола Самійлович, 1913 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Червоноармієць 41-го шляхово-експлуатаційного полку 30-ї армії. Заарештований 16 грудня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом

30-ї армії 26 грудня 1941 р. за ст.ст. 58-2, 58-10 ч. 2 КК РРФСР до розстрілу. Вирок виконано 1 січня 1942 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 6 вересня 1991 р.

ЗОЛОТАР Олексій Сергійович, 1891 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Начальник ливарного цеху Полтавського паровозоремонтного заводу. Заарештований 2 листопада 1936 р. Засуджений Лінійним судом Південно-Західної залізниці 24 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11, 54-14 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом СРСР 20 вересня 1958 р.

ЗОЛОТАРЕВСЬКИЙ Андрій Антонович, 1903 р., с. Сапожине Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Заарештований 18 листопада 1933 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 11 лютого 1934 р. за ст. 54-12 КК УСРР, у термін покарання зараховано попереднє ув'язнення. З-під варти звільнений. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 серпня 1989 р.

ЗОЛОТАРЕВСЬКИЙ Карпо Антонович, 1906 р., с. Сапожине Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 8 червня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 38-ї армії Південно-Західного фронту 20 липня 1942 р. за ст. 54-1 «г» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 лютого 1997 р.

ЗОЛОТАРЬ Марко Петрович, 1899 р., с. Плоске Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Плоске. Різноробочий колгоспу. Заарештований 14 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ЗОЛОТАРЬОВ Єгор Петрович, 1902 р., с. Максимівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Максимівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 березня 1930 р. Засуджений Полтавським окружним судом 19 травня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 червня 1993 р.

ЗОЛОТОВЕРХ Данило Сергійович, 1891 р., с. Клепачі Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Клепачі. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 грудня 1936 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 серпня 1937 р. (стаття КК не вказана) як член куркульської контрреволюційної групи до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 квітня 1989 р.

ЗОМЕНБЕРГ Іцек Янкелевич, 1918 р., м. Опол'є (Польща), єврей, із робітників, освіта не вказана. Проживав у м. Полтава. Робітник фабрики. Заарештований 16 квітня 1940 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 серпня 1940 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Амністований 2 грудня 1941 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 травня 1989 р.

ЗОРІН Микола Онисимович, 1902 р., м. Челябінськ (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Кадровий військовий. Заарештований 24 вересня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 8 січня 1938 р. за ст.ст. 54-1 «б», 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 9 січня 1938 р. у м. Харків. Реабілітований Верховним Судом СРСР 27 березня 1958 р.

ЗОРІНА Дора Григорівна, 1906 р., с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківської обл., українка, із службовців, освіта вища. Проживала у м. Миргород Полтавської обл. Домогосподарка. Заарештована 10 жовтня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 23 листопада 1937 р. у м. Харків. Реабілітована Верховним Судом СРСР 27 березня 1958 р.

ЗОРІН-КИРИЧОК Володимир Іванович (Федот Іванович), 1897 р., с. Олексіївка Павлоградського р-ну Дніпропетровської обл., українець, соціальне походження не вказане, освіта середня. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Службовець артілі. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 26 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 червня 1989 р.

ЗОРОКА Гнат Макарович, 1912 р., с. Усівка Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 11 вересня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 59-ї стрілецької дивізії 30 вересня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до розстрілу. Верховним Судом СРСР 21 листопада 1942 р. вирок змінено на 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1995 р.

ЗОСІМ Володимир Васильович, 1908 р., м. Москва (Російська Федерація), національність не вказана, із службовців, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Полтава. Студент. Заарештований 23 січня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 2 березня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років заслання у Сибір. Термін покарання відбув у 1932 р., направлений на проживання до м. Курськ (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 лютого 1995 р.

ЗОСІН Михайло Васильович, 1910 р., м. Москва (Російська Федерація), українець, із міщан, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Вчитель сільської школи. Заарештований 6 грудня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 28 лютого 1934 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 липня 1989 р.

ЗОТОВ Деомід Савелійович, 1881 р., с. Кам'яні Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Кам'яні Потоки. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 жовтня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 березня 1931 р. за ст.ст. 54-10, 54-13, 54-16 КК УСРР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ЗОТОВА Анастасія Савеліївна, 1879 р., с. Кам'яні Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українка, із селян, неписьменна. Проживала у с. Кам'яні Потоки. Селянка-одноосібниця. Заарештована 20 жовтня 1930 р. Засуджена Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 березня 1931 р. за ст.ст. 54-10, 54-13, 56-16 КК УСРР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітована Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ЗОЦ Григорій Симонович, 1893 р., с. Ступаківка Ічнянського р-ну Чернігівської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Службовець фабрики. Заарештований 5 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 6 червня 1956 р.

ЗУБ Григорій Сергійович, 1911 р., с. Ковалі Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ковалі. Водій Чорнухинської райконтори «Заготскот». Заарештований 23 червня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 13 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Прокуратурою УРСР 3 липня 1991 р.

ЗУБ Іларіон Потапович, 1881 р., м. Шацьк Волинської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Технік по будівництву. Заарештований 7 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Київської обл. 28 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1989 р.

ЗУБЕНКО Василь Іванович, 1888 р., місце народження не вказане, українець, соціальне походження не вказане, освіта початкова. Місце проживання та рід занять не вказані. Заарештований 8 лютого 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 29 листопада 1933 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 вересня 1958 р.

ЗУБЕНКО Григорій Миколайович, 1892 р., с. Великі Будища Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Голова церковної п'ятидесятки. Проживав у с. Великі Будища. Різноробочий сільськогосподарської артілі, церковний староста. Заарештований 3 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27–28 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом Київського військового округу 1 лютого 1957 р.

ЗУБЕНКО Михайло Микитович, 1873 р., с. Шостаки Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у м. Полтава. Робітник на будівництві. Заарештований 4 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 квітня 1959 р.

ЗУБЕЦЬ Григорій Лукич, 1886 р., с. Яроші Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Яроші. Священик. Заарештований 23 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 24 березня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Покарання відбував у Свірлазі НКВС СРСР. Помер під час відбуття покарання 7 квітня 1934 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 травня 1965 р.

ЗУБКО Володимир Андрійович, 1902 р., с. Грабарівка Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у с. Грабарівка. Колгоспник. Заарештований 5 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 жовтня 1958 р.

ЗУБКО Іван Омелянович, 1883 р., с. Коровинці Недригайлівського р-ну Сумської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Гадяч Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 16 листопада 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 січня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 квітня 1990 р.

ЗУБКО Іван Сергійович, 1895 р., с. Ждани Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ждани. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 грудня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 28–29 квітня 1933 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 березня 1992 р.

ЗУБКО Семен Єрмолайович, 1893 р., с. Остап'є Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Агроном Лубенського райземвідділу. Заарештований 19 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 31 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 жовтня 1956 р.

ЗУБКО Тимофій Максимович, 1894 р., м. Житомир, українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Хорошки Лубенського р-ну Полтавської обл. Робітник радгоспу. Заарештований 9 грудня 1946 р. Засуджений Полтавським обласним судом 5 лютого 1947 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 30 вересня 1992 р.

ЗУБКОВА Юлія Адольфівна, 1879 р., м. Кременчук Полтавської обл., німкеня, із робітників, освіта середня. Проживала у м. Полтава. Не працювала. Заарештована 17 вересня 1945 р. Засуджена Особливою нарадою при МВС СРСР 27 березня 1946 р. за ст. 54-1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 28 липня 1989 р.

ЗУБРИЦЬКИЙ Андрій Микитович, 1892 р., Волинь (точних даних немає), українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Святилівка Глобинського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 1 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 листопада 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 15 грудня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 квітня 1959 р.

ЗУБРІЙ Іван Арсентійович, 1905 р., с. Ставниця Летичівського р-ну Хмельницької обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 29 серпня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом Південно-Уральського ВО 5 жовтня 1945 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна, з поразкою в правах (строк не вказаний) та позбавленням військового звання «молодший лейтенант». Помер у місцях ув'язнення 12 квітня 1953 р. Реабілітований Військовою прокуратурою Центрального регіону України 14 листопада 1994 р.

ЗУБЧУК Станіслав Сидорович, 1902 р., с. Хижавці Грубишавського повіту Холмської губернії (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Інструктор комбінату «Центроліктехсировина». Заарештований 4 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-6 ч. 2 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 23 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 20 листопада 1959 р.

ЗУЄВСЬКИЙ Яків Степанович, 1894 р., с. Крива Руда Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Робітник вагоноремонтної майстерні. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 25 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 листопада 1957 р.

ЗУЙ Арсентій Порфирович, 1897 р., с. Бірки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бірки. Робітник МТС. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 червня 1989 р.

ЗУК Павло Людвигович, 1885 р., м. Гродно (Білорусь), німець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Гадяч Полтавської обл. Головний лікар санаторію. Заарештований 26 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10

січня 1938 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 24 березня 1960 р.

ЗУММЕР Струль Гдалевич, 1896 р., м. Новий Двір (Польща), єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 26 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 грудня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 вересня 1989 р.

ЗУФАЛОВИЧ Антон Антонович, 1876 р., с. Яшики (Польща, точних даних немає), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крутий Берег Полтавського р-ну Полтавської обл. Листоноша. Заарештований 27 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 31 жовтня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 вересня 1958 р.

ЗЮЗЯ-ДУДКІНА Марія Андріївна, 1896 р., с. Ляховичі Гродненської обл. (Білорусь), росіянка, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Кременчук Полтавської обл. Домогосподарка. Заарештована 30 липня 1941 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 23 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна та з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1991 р.

ЗЯЗІН В'ячеслав Володимирович, 1923 р., м. Москва (Російська Федерація), росіянин, із службовців, освіта неповна середня. Червоноармієць. Заарештований 24 грудня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом 2-го Українського фронту 28–29 січня 1945 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом СРСР 28 листопада 1956 р.

І

ІВАКІН Євген Петрович, 1901 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Без певних занять. Заарештований 14 вересня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 7 лютого 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 12 листопада 1992 р.

ІВАНЕНКО Антон Ілліч (Ількович) 1882 р., с. Малі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Малі Сорочинці. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше12 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 23 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Після відбуття покарання проживав у с. Малі Сорочинці. Колгоспник. Заарештований вдруге 9 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 9 грудня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 31 березня 1962 р. та Полтавською обласною прокуратурою 13 березня 1990 р.

ІВАНЕНКО Василь Гордійович, 1891 р., с. Галицьке Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кліщинці Глобинського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 8 жовтня 1932 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 вересня 1956 р.

ІВАНЕНКО Іван Васильович, 1914 р., с. Кліщинці Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Кліщинці. Вчитель школи лікнепу. Заарештований 7 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 8 жовтня 1932 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 вересня 1956 р.

ІВАНЕНКО Іван Дмитрович, 1901 р., с. Тарандинці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Хорол Полтавської обл. Робітник кооперації. Заарештований 17 квітня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 жовтня 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 липня 1962 р.

ІВАНЕНКО Микола Іванович, 1877 (1876) р., с. Іванівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Розсипалівка Кобеляцького р-ну. Без певних занять. Заарештований вперше 28 грудня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 20 лютого 1933 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 58 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. Заарештований вдруге 15 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1990 р.

ІВАНЕНКО Назар Павлович, 1880 р., смт Козача Лопань Дергачівського р-ну Харківської обл., українець, із селян, освіта початкова. З 1919 р. – монах, 1921 р. – ієродиякон, 1927 р. – ієромонах Києво-Свято-Троїцького монастиря. На момент арешту проживав у с. Солониця Козельщинського р-ну Полтавської обл. Без певного місця роботи. Заарештований 2 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 11 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 жовтня 1937 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 травня 1989 р.

ІВАНЕНКО Олексій Олексійович, 1922 р., м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня. Авіахімік 492 штурмового авіаполку 137-ї Середньоазіатської дивізії. Заарештований 22 листопада 1941 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 24 грудня 1941 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 204-2 «г» КК Турк.РСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом України 18 червня 1999 р.

ІВАНЕНКО Михайло Антонович, 1903 р., с. Малі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Малі Сорочинці. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 15 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-8, 54-10, 54-11 КК УСРР до 6 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 листопада 1989 р.

ІВАНЕНКО Яків Васильович, 1888 р., с. Малі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Малі Сорочинці. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 23 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 березня 1990 р.

ІВАНЕНКО Яків Іванович, 1887 р., с. Омельник Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Омельник. Керівник місцевої громади християн віри євангельської (ХВЄ). Заарештований 21 січня 1928 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 22 червня 1928 р. за ст. 58-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Достроково звільнений від відбуття покарання Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 2 листопада 1928 р.

ІВАНЕЦЬ Матвій Олексійович, 1887 р., с. Дзержинське Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта не вказана. Проживав у с. Дзержинське. Колгоспник. Заарештований 21 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 квітня 1989 р.

ІВАНИЦЬКА Анастасія Йосипівна, 1879 р., м. Зіньків Полтавської обл., українка, із купців, освіта середня. Проживала у с. Федорівка Зіньківського р-ну Полтавської обл. Вчителька неповної середньої школи. Заарештована 19 січня 1938 р. Засуджена Полтавським обласним судом 14 травня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 27 лютого 1995 р.

ІВАНИЦЬКА Ольга Григорівна, 1913 р., м. Харків, українка, із службовців, освіта середня. Проживала у м. Гадяч Полтавської обл. Без певного місця роботи. Заарештована 10 квітня 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 червня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 5 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Термін покарання відбувала у таборах Красноярського краю (Російська Федерація). Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 3 липня 1989 р.

ІВАНИЦЬКИЙ Григорій Іванович, 1882 р., с. Лази Воловецького р-ну Закарпатської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Кустар-швець. Заарештований 13 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 вересня 1937 р. (стаття КК не вказана) за шпигунство до розстрілу. Вирок виконано 1 жовтня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 серпня 1989 р.

ІВАНИЦЬКИЙ Григорій Лаврентійович, 1901 р., с. Землянки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Землянки. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 листопада 1989 р.

ІВАНИЦЬКИЙ Дмитро Іванович, 1907 р., с. Землянки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Устимівка Семенівського р-ну Полтавської обл. Робітник радгоспу. Заарештований 20 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 8 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 листопада 1989 р.

ІВАНИЦЬКИЙ Іван Іванович, 1896 р., с. Землянки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ялосовецьке Хорольського р-ну Полтавської обл. Робітник радгоспу. Заарештований 2 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 травня 1989 р.

ІВАНИЦЬКИЙ Іван Миколайович, 1885 р., с. Очеретувате Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Землянки Глобинського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 березня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 червня 1931 р. за ст. 54-10

КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

ІВАНИЦЬКИЙ Казимир Домникійович, 1904 р., м. Житомир, поляк, із службовців, освіта неповна середня. Проживав у с. Яблуневе Оржицького р-ну Полтавської обл. Інструктор заготівельної контори. Заарештований 28 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 грудня 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 25 лютого 1961 р.

ІВАНИЦЬКИЙ Микола Григорович, 1893 р., с. Морози Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, соціальне походження не вказане, освіта незакінчена вища. Проживав у с. Сокілка Правобережна Кобеляцького р-ну. Вчитель школи. Заарештований 25 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 10 серпня 1956 р.

ІВАНОВ Августин Олексійович, 1889 р., с. Старі Бедражі Хотинського р-ну Чернівецької обл., росіянин, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Комірник. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 20 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 11 березня 1958 р.

ІВАНОВ Василь Іванович, 1892 р., с. Корюківка Чернігівської обл., росіянин, із робітників, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Професор науково-дослідного інституту свинарства. Заарештований 27 грудня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 лютого 1934 р. за ст. 54-7 КК УСРР до 3 років заслання у Західно-Сибірський край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 липня 1990 р.

ІВАНОВ Василь Михайлович, 1914 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта неповна середня. Червонофлотець. Заарештований 10 вересня 1940 р. Засуджений Військовим трибуналом Чорноморського флоту 11 грудня 1940 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Військовою прокуратурою Чорноморського флоту та ВМС України 12 серпня 1993 р.

ІВАНОВ Віктор Григорович, 1881 р., с. Великі Будища Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із дворян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник заводу. Заарештований 14 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 червня 1959 р.

ІВАНОВ Віктор Михайлович, 1922 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Кременчук. Робітник заводу. Заарештований 26 грудня 1949 р. Засуджений Особливою нарадою при МДБ СРСР 24 червня 1950 р. за ст. 54-12 КК УРСР до 2 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

ІВАНОВ Володимир Іванович, 1907 р., м. Ленінград (Російська Федерація), росіянин, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Слюсар Полтавської бавовнопрядильної фабрики. Заарештований 7 березня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 5 березня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 14 квітня 1989 р.

ІВАНОВ Гнат Федорович, 1901 р., с. Величко Новозибківського р-ну Орловської обл. (Російська Федерація), росіянин, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Слюсар-інструментальник технікуму механізації сільського господарства. Заарештований 26 липня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 червня 1942 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 вересня 1989 р.

ІВАНОВ Іван Григорович, 1899 р., м. Єлець Тамбовської обл. (Російська Федерація), росіянин, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник фабрики. Заарештований 20 січня 1938 р. Засуджений Верховним Судом УРСР 11 жовтня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Термін покарання відбув, мешкав у м. Кременчук.У 1949 р. направлений на поселення до Красноярського краю. Реабілітований Верховним Судом УРСР 14 грудня 1959 р.

ІВАНОВ Іван Дмитрович, 1892 р., м. Зіньків Полтавської обл., росіянин, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дейкалівка Зіньківського р-ну Полтавської обл. Коваль колгоспу. Заарештований 25 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 серпня 1989 р.

ІВАНОВ Іван Дмитрович, 1896 р., с. Байдакове Онуфріївського р-ну Кіровоградської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у с. Омельник

Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Завуч школи. Заарештований 29 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Дата та місце виконання вироку не відомі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 березня 1989 р.

ІВАНОВ Інокентій Самійлович, 1880 р., м. Білопілля Сумської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Контролер вагонобудівного заводу. Заарештований 27 червня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 31 липня 1935 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР до 6 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 19 жовтня 1990 р.

ІВАНОВ Карпо Семенович, 1880 р., Сімферопольський р-н АР Крим, росіянин, соціальне походження не вказане, освіта початкова. Проживав у с. Богдани Золотоніського р-ну Черкаської обл. Чоботар. Заарештований 5 червня 1928 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 7 вересня 1928 р. за ст. 53-10 КК УСРР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 лютого 1990 р.

ІВАНОВ Леонід Володимирович, 1913 р., м. Каунас (Литва), росіянин, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Слюсар управління будівництва. Заарештований 29 квітня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 5 червня 1941 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 15 січня 1993 р.

ІВАНОВ Микола Пилипович, 1893 р., м. Кременчук Полтавської обл., росіянин, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Робітник технікуму. Заарештований 4 травня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 23 липня 1941 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 24 серпня 1960 р.

ІВАНОВ Микола Федорович, 1924 р., м. Лохвиця Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у с. Західний Улус Калмицької АРСР (Російська Федерація). Колгоспник. Заарештований 26 грудня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 248-ї стрілецької дивізії 19 січня 1943 р. за ст.ст. 58-1 «б», 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 січня 1997 р.

ІВАНОВ Михайло Іванович, 1881 р., с. Велика Андрусівка Світловодського р-ну Кіровоградської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кривуші Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Робітник комунгоспу. Заарештований 5 листопада 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 7 лютого 1937 р. за ст.ст. 42, 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі; 15 червня 1937 р. – до 6 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 1 серпня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 19 жовтня 1990 р.

ІВАНОВ Петро Миколайович, 1903 р., м. Тамбов (Російська Федерація), росіянин, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Продавець морозива. Заарештований 27 вересня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 серпня 1938 р.

ІВАНОВ Полікарп Климентійович, 1895 р., м. Карлівка Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Вперше засуджений у 1942 р. Військовим трибуналом м. Кизил-Орда за ст. 193 КК РРФСР до 7 років позбавлення волі з відправкою у діючу армію. Заарештований 29 квітня 1943 р. Вдруге засуджений Військовим трибуналом запасної стрілецької бригади Середньо-Азіатського ВО 29 травня 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 травня 1997 р.

ІВАНОВ Трохим Васильович, 1899 р., с. Мартоноша Новомиргородського р-ну Кіровоградської обл., молдаванин, із селян, освіта незакінчена вища (3 курси Московського інституту національних меншин Заходу ім. Мархлевського). Проживав у м. Гадяч Полтавської обл. Десятник Гадяцького лісництва. Заарештований 17 вересня 1936 р. Засуджений Військовим трибуналом 14-го стрілецького корпусу Харківського ВО 15 травня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Термін покарання відбував у таборах м. Владивосток (Російська Федерація). Реабілітований Верховним Судом СРСР 19 грудня 1956 р.

ІВАНОВ Фрол Іванович, 1895 р., с. Студині Рожищенського р-ну Волинської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лютенька Гадяцького р-ну Полтавської обл. Чоботар артілі. Заарештований 4 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 жовтня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 5 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 жовтня 1989 р.

ІВАНОВ Яків Сергійович, 1884 р., м. Лубни Полтавської обл., українець, із робітників, освіта не вказана. Проживав у м. Лубни. Залізничник. За-

арештований 22 грудня 1925 р. Засуджений вперше Лубенським окружним судом 1 березня 1928 р. за ст. 54-13 КК УСРР до розстрілу; амністований до позбавлення волі на 10 років з конфіскацією особистого майна. Засуджений вдруге Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 15 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Дата та місце виконання вироку не вказані. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 квітня 1994 р.

ІВАНОВ Ярмолай Іванович, 1894 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Кременчук. Робітник річфлоту. Заарештований 26 листопада 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 4 лютого 1930 р. за ст. 54-4 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 15 лютого 1930 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 липня 1990 р.

ІВАНОВ-ГРОМОВ Семен Петрович (Денис Никифорович), 1885 р., м. Рига (Латвія), білорус, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Насікальник терпугів механічного заводу «Головм'ясо». Заарештований 5 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 жовтня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 11 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 17 жовтня 1958 р.

ІВАНОВА Ганна Тимофіївна, 1892 р., м. Страсбург (Німеччина), німкеня, із робітників, освіта початкова. Проживала у с. Дейкалівка Зіньківського р-ну Полтавської обл. Не працювала. Заарештована 25 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 січня 1938 р. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 18 серпня 1989 р.

ІВАНОВА Марія Василівна, 1899 р., с. Великі Луки Псковської обл. (Російська Федерація), росіянка, із службовців, освіта не вказана. Проживала у м. Ленінград (Російська Федерація). Без певного місця роботи. Заарештована 19 квітня 1920 р. Засуджена Надзвичайною трійкою Особливого відділу 13-ї армії 20 квітня 1920 р. (стаття КК не вказана) як дружина підозрюваного у шпигунстві на користь білогвардійців до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 28 листопада 1995 р.

ІВАНОВА Марфа Ісидорівна, 1898 р., м. Бахмач Чернігівської обл., українка, із робітників, освіта початкова. Проживала у м. Кременчук Полтавської обл. Працівниця «Холодотрансу». Заарештована 26 липня 1941 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 червня 1942 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 29 серпня 1989 р.

ІВАНОВА Надія Іванівна (ЩЕРБАКОВА Анастасія Данилівна), 1908 р., м. Кременчук Полтавської обл., українка, із селян, освіти не мала. Перебувала в ув'язненні у сільськогосподарській виправно-трудовій колонії НКВС № 21 с. Кустолове Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Заарештована 13 лютого 1941 р. Засуджена Полтавським обласним судом 8 березня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі. Реабілітована Верховним Судом УРСР 27 лютого 1990 р.

ІВАНОВА Софія Гаврилівна, 1899 р., м. Мінськ (Білорусь), росіянка, соціальне походження не вказане, освіта початкова. Проживала у м. Кременчук Полтавської обл. Безробітна. Заарештована 5 листопада 1935 р. За постановою Кременчуцького МВ НКВС 29 грудня 1935 р. з-під варти звільнена. За рішенням Кременчуцького МВ НКВС 16 лютого 1936 р. і Кременчуцької міської прокуратури 18 лютого 1936 р. за відсутністю доказів вини за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР справу припинено.

ІВАНУХА Григорій Іванович, 1886 р., с. Балаклія Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта не вказана. Заарештований 15 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 березня 1990 р.

ІВАНУХА Михайло Трохимович, 1899 р., с. Балаклія Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Корнієнки Великобагачанського р-ну. Без певних занять. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 27 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р.

ІВАНУЩЕНКО Микола Филимонович, 1900 р., м. Гадяч Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Гадяч. Працівник зв'язку. Заарештований 12 вересня 1920 р. Засуджений Кременчуцькою ГубНК 28 вересня 1920 р. (стаття КК не вказана) за зв'язок із бандою до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 серпня 1994 р.

ІВАНЧЕНКО Андріян Демидович, 1879 р., с. Новоаврамівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Наталівка Хорольського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 лютого 1930 р. За-

суджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 6 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1995 р.

ІВАНЧЕНКО Василь Ларіонович, 1896 р., с. Петрівці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 15 квітня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом 52-ї армії 21 травня 1944 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом Одеського ВО 18 травня 1965 р.

ІВАНЧЕНКО Митрофан Петрович, 1879 р., с. Першотравневе Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хвощове Шишацького р-ну. Без певних занять. Заарештований 27 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

ІВАНЧЕНКО Олександр Сергійович, 1910 р., с. Михайлики Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлики. Колгоспник. Заарештований 29 травня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 20 січня 1933 р. за ст.ст. 54-2, 54-11, 56-17 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 30 січня 1933 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

ІВАНЧЕНКО Пантелеймон Якович, 1887 р., с. Кам'яні Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кам'яні Потоки. Сторож колгоспу. Заарештований 26 грудня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 28 травня 1944 р. за ст. 54-14 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах (термін не вказаний) та з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 серпня 1995 р.

ІВАНЬКО Гаврило Іванович, 1890 р., м. Карлівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Карлівка. Службовець установи. Заарештований 30 вересня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 11 травня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 грудня 1992 р.

ІВАНЬКО Любов Кузьмівна, 1922 р., м. Карлівка Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Карлівка. Без певних занять. Заарештована 17 квітня 1943 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 23 травня 1945 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавським обласним судом 22 березня 1991 р.

ІВАНЮК Григорій Іванович, 1893 р., м. Лохвиця Полтавської обл., українець, із кустарів, освіта початкова. Проживав у м. Лохвиця. Службовець кооперації. Заарештований 5 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 31 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 жовтня 1956 р.

ІВАНЮК Григорій Минович, 1887 р., с. Супротивна Балка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Супротивна Балка. Колгоспник. Заарештований 3 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 2 листопада 1959 р.

ІВАНЮК Іван Іванович, 1911 р., с. Супротивна Балка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Горобці Новосанжарського р-ну. Колгоспник. Заарештований 4 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ІВАНЮК Іван Федорович, 1896 р., смт Нові Санжари Полтавської обл., українець, із робітників, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Вчитель школи. Заарештований 26 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 5 червня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 серпня 1958 р.

ІВАНЮК Іларіон Федорович, 1899 р., с. Супротивна Балка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Пасічне Новосанжарського р-ну. Без певних занять. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 27 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 квітня 1989 р.

ІВАНЮК Марко Григорович, 1866 р., с. Василівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Василівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 травня 1929 р. Засуджений Полтавським окружним судом 23 листопада 1929 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 березня 1995 р.

ІВАНЮК Михайло Петрович, 1899 р., с. Власівка Ічнянського р-ну Чернігівської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Піски Лохвицького р-ну Полтавської обл. Завідувач контори радгоспу «Вишневе». Заарештований 8 липня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 9 січня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 21 квітня 1961 р.

ІВАНЮТА Василь Іванович, 1905 р., с. Порскалівка Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Порскалівка. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 вересня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 липня 1989 р.

ІВАНЮТА Данило Варфоломійович, 1890 р., с. Порскалівка Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник комбінату. Заарештований 9 вересня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 8 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 7 вересня 1956 р.

ІВАНЮТА Іван Іванович, 1881 р., с. Харенки Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Харенки. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 листопада 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 24 січня 1930 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 лютого 1990 р.

ІВАНЮТА Михайло Антонович, 1927 р., с. Левченки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Перебував на службі в РА. Червоноармієць. Заарештований 27 грудня 1948 р. Засуджений Особливою нарадою при МДБ СРСР 12 березня 1949 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Звільнений достроково 12 квітня 1955 р. Реабілітований Військовою прокуратурою КВО 21 серпня 1990 р.

ІВАНЮТА Михайло Порфирович, 1893 р., с. Городище Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Городище. Робітник лісгоспу. Заарештований 25 липня 1921 р. Засуджений Полтавською ГубНК 20 вересня 1921 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1994 р.

ІВАНЮТА Петро Іванович, 1902 р., с. Слободо-Петрівка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Слободо-Петрівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 липня 1921 р. Засуджений Полтавською ГубНК 20 вересня 1921 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну змову до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1994 р.

ІВАНЮТА Семен Платонович, 1874 р., с. Харенки Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Харенки. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 13 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 січня 1990 р.

ІВАНЮТА Степан Семенович, 1898 р., с. Харенки Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Харенки. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 13 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 січня 1990 р.

ІВАСЕНКО Панас Остапович, 1899 р., с. Максимівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Максимівка. Колгоспник. Заарештований 18 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 травня 1959 р.

ІВАХІН Петро Миколайович, 1896 р., Галичина (точні дані відсутні), українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Безробітний. Заарештований 29 квітня 1936 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 29 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 2 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 травня 1995 р.

ІВАХНЕНКО Ольга Федорівна, 1918 р., смт Чутове Полтавської обл., українка, із селян, освіта неповна середня. Проживала у смт Чутове. Завідувачка дитбудинку. Заарештована 23 серпня 1937 р. Засуджена Харківським обласним судом 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1991 р.

ІВАХНО Гаврило Степанович, 1899 р., с. Дубове Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Куторжиха Хорольського р-ну. Робітник МТС. Заарештований 20 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 27 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р.

ІВАХНО Денис Михайлович, 1893 р., с. Більськ Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із козаків, освіта початкова. Проживав у с. Більськ. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 квітня 1930 р. Засуджений Полтавським обласним судом 18 травня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. З-під варти звільнений 18 травня 1930 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 лютого 1995 р.

ІВАХНО Костянтин Трохимович, 1911 р., с. Лагушино Калачинського р-ну Омської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Фоторепортер газети «Робітник Кременчуччини». Заарештований 25 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 8 грудня 1941 р. (стаття КК не вказана) за антирадянську агітацію до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 серпня 1989 р.

ІВАХНО Юхим Махтійович, 1893 р., с. Шушвалівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Градизьк Глобинського р-ну. Робітник підприємства. Заарештований 15 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 серпня 1957 р.

ІВАЦЕНКО Олексій Пантелеймонович, 1911 р., с. Бурімка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бурімка. Колгоспник. Заарештований 5 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 27 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 грудня 1958 р.

ІВАШЕНКО Степан Гордійович, 1878 р., с. Вороньки Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вороньки. Без певних занять. Заарештований 29 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

ІВАШЕНКО Яків Юхимович, 1885 р., с. Вороньки Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вороньки. Без певних занять. Заарештований 4 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 лютого 1990 р.

ІВАШИНА Василь Сергійович, 1915 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із службовців, освіта вища. Проживав у с. Калашники Полтавського р-ну Полтавської обл. Вчитель. Заарештований 5 грудня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 28 лютого 1934 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 липня 1989 р.

ІВАШИНА Дарія Денисівна, 1912 р., с. Абазівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Робітниця торгівлі. Заарештована 12 квітня 1933 р. Засуджена Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 17 травня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1990 р.

ІВАШИНА Дмитро Сергійович, 1912 р., с. Попівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Полтава. Службовець кооперації. Заарештований 6 грудня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 28 лютого 1934 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 липня 1989 р.

ІВАШИНА Іван Якович, 1894 р., с. Комиші Охтирського р-ну Сумської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Комиші. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 листопада 1930 р. Засуджений Зіньківським районним народним судом 25 серпня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1995 р.

ІВАШИНА Михайло Миколайович, 1894 р., с. Бакумівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бакумівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 24 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 січня 1990 р.

ІВАШИНА Семен Іларіонович, 1894 р., с. Попівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із дворян, освіта початкова. Проживав у с. Попівка. Службовець лісгоспу. Заарештований 26 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 20 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 30 червня 1959 р.

ІВАШКЕВИЧ Пилип Пилипович, 1889 р., Житомирська обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Веселий Поділ Семенівського р-ну Полтавської обл. Електромонтер цукрозаводу. Заарештований 12 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 26 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 жовтня 1989 р.

ІВАШКО Василь Степанович, 1908 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта середня. Перебував на службі на Тихоокеанському флоті. Військовий. Заарештований 2 вересня 1938 р. Засуджений Військовим трибуналом Тихоокеанського флоту 7 січня 1939 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 29 грудня 1971 р.

ІВАШКО Катерина Корніївна, 1906 р., с. Лівобережна Сокілка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українка, із селян, неписьменна. Проживала у с. Свічкареве Кобеляцького р-ну. Колгоспниця. На підписці про невиїзд з 27 березня 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 6 січня 1945 р. за ст. 54-12 КК УРСР до 5 років заслання у Казахстан з конфіскацією майна. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 29 серпня 1989 р.

ІВАШКО Лукерія Іванівна, 1885 р., м. Полтава, українка, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Домогосподарка. Заарештована 9 вересня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 листопада 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітована Харківським обласним судом 18 лютого 1972 р.

ІВАШКО Семен Захарович, 1896 р., с. Красне Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Красне. Колгоспник. Заарештований 13 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 вересня 1989 р.

ІВАШКО Степан Васильович, 1882 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник підприємства. Заарештований 24 серпня 1936 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 1 квітня 1937 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Верховним Судом СРСР 15 жовтня 1971 р.

ІВАЩЕНКО Андрій Микитович, 1917 р., с. Остапівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Перебував у діючій армії. Червоноармієць. Заарештований 16 червня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 19-ї армії 2 липня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовою прокуратурою Ленінградського ВО 2 вересня 1997 р.

ІВАЩЕНКО Андрій Овсійович, 1913 р., с. Вовчик Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна. Перебував на службі в прикордонних військах НКВС. Лейтенант. Заарештований 18 вересня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Камчатської обл. 7 жовтня 1941 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 7 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Верховним Судом СРСР 12 грудня 1942 р.

ІВАЩЕНКО Василь Микитович, 1895 р., с. Михайлівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлівка. Колгоспник. Заарештований 4 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 19 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 грудня 1960 р.

ІВАЩЕНКО Василь Савич, 1896 р., с. Шишаки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вишняки Хорольського р-ну. Робітник закладу. Заарештований 28 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 26 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 вересня 1989 р.

ІВАЩЕНКО Гнат Захарович, 1904 р., Хорольський р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Хорольському р-ні. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 квітня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 12 липня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11, 54-12 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 березня 1990 р.

ІВАЩЕНКО Григорій Миколайович, 1912 р., м. Запоріжжя, українець, соціальне походження не вказане, освіта вища (Лубенський учительський інститут). Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Вчитель математики. Заарештований 17 серпня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 10 вересня 1938 р. (стаття КК не вказана) «як соціально-небезпечний елемент» до 3 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Амурських (Російська Федерація) та Азербайджанських таборах. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 січня 1961 р.

ІВАЩЕНКО Дмитро Олександрович, 1904 р., с. Вороньки Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вороньки. Без певних занять. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 травня 1989 р.

ІВАЩЕНКО Дмитро Прокопович, 1882 р., с. Бурімка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бурімка. Колгоспник. Заарештований 14 січня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 12 травня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 серпня 1994 р.

ІВАЩЕНКО Іван Іванович, 1915 р., с. Заїченці Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Служив у армії. Заарештований 12 січня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Московського гарнізону 18 січня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 березня 1995 р.

ІВАЩЕНКО Іван Корнійович, 1881 р., с. Більськ Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Більськ. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 26 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 5 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 серпня 1989 р.

ІВАЩЕНКО Іван Павлович, 1921 р., с. Шишаки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Шишаки. Колгоспник. Заарештований 3 червня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 49-ї армії 24 червня 1943 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1997 р.

ІВАЩЕНКО Іван Пилипович, 1918 р., с. Світлівщина Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Світлівщина. Мобілізований до РСЧА. Червоноармієць. Заарештований 21 жовтня 1940 р. Засуджений Військовим трибуналом військ 31-ї стрілецької дивізії 4 січня 1941 р. за ст. 67 ч. 1 КК Вірменської РСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 грудня 1994 р.

ІВАЩЕНКО Іван Семенович, 1908 р., с. Петрівці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, соціальне походження та освіта не вказані. Проживав у с. Петрівці. Без певних занять. Заарештований 3 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 жовтня 1957 р.

ІВАЩЕНКО Кіндрат Тихонович, 1895 р., с. Білоусівка Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Білоусівка. Колгоспник. Заарештований 10 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 вересня 1989 р.

ІВАЩЕНКО Корній Петрович, 1899 р., с. Вербине Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вербине. Робітник заводу. Заарештований 15 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 11 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 серпня 1989 р.

ІВАЩЕНКО Леонтій Микитович, 1893 р., с. Клепачі Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Клепачі. Робітник заводу. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією

особистого майна. Вирок виконано 11 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 вересня 1962 р.

ІВАЩЕНКО Леонтій Якович, 1880 р., с. Загребелля Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лютенька Гадяцького р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований 10 жовтня 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 березня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 5 років заслання до Казахстану. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 грудня 1989 р.

ІВАЩЕНКО Лука Матвійович, 1883 р., с. Клепачі Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Клепачі. Колгоспник. Заарештований 18 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 3 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 квітня 1958 р.

ІВАЩЕНКО Микита Павлович, 1886 р., с. Вовчик Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вовчик. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 жовтня 1957 р.

ІВАЩЕНКО Микола Овксентійович, 1901 р., с-ще Кореіз Кримської обл., українець, із робітників, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Хорол Полтавської обл. Вчитель акушерської школи. Дата арешту відсутня. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 31 травня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 жовтня 1956 р.

ІВАЩЕНКО Микола Семенович, 1915 р., с. Товсте Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Семенівка Полтавської обл. Робітник цукрозаводу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 вересня 1989 р.

ІВАЩЕНКО Микола Федорович, 1888 р., с. Тарасівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тарасівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 січня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 лютого 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 березня 1990 р.

ІВАЩЕНКО Олександр Миколайович, 1900 р., с. Ковалі Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ковалі. Колгоспник. Заарештований 2 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Звільнений 1947 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 18 травня 1960 р.

ІВАЩЕНКО Олексій Артемович, 1920 р., с. В'язівок Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований у грудні 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом 28-ї стрілецької дивізії 17 лютого 1942 р. за ст.ст. 58-10 ч. 2, 162 «є», 193 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом Ленінградського ВО 16 березня 1992 р. в частині ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР.

ІВАЩЕНКО Олексій Ілліч, 1917 р., с. Вороньки Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вороньки. Заарештований 5 червня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Приморської оперативної групи 5 липня 1942 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до розстрілу. Вирок виконано 7 липня 1942 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 лютого 1997 р.

ІВАЩЕНКО Олексій Опанасович, 1908 р., смт Шишаки Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Без певного місця проживання та занять. Заарештований 13 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 жовтня 1957 р.

ІВАЩЕНКО Остап Семенович, 1901 р., с. Товсте Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Товсте. Колгоспник. Заарештований 27 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 18 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 червня 1989 р.

ІВАЩЕНКО Павло Іванович, 1900 р., Миргородський р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Миргородському р-ні. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 лютого

1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 березня 1990 р.

ІВАЩЕНКО Павло Якович, 1900 р., с. Ромодан Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ромодан. Без певних занять. Заарештований 13 січня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 9 квітня 1933 р. за ст. 54-8 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 грудня 1989 р.

ІВАЩЕНКО Петро Захарович, 1901 р., с. Орічівщина Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Орічівщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 грудня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 лютого 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 лютого 1990 р.

ІВАЩЕНКО Пилип Леонтійович, 1907 р., с. Вербине Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вербине. Робітник за наймом. Заарештований 4 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 вересня 1989 р.

ІВАЩЕНКО Сава Григорович, 1897 р., с. Варварівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Варварівка. Службовець МТС. Заарештований 31 січня 1934 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 26 лютого 1934 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 лютого 1990 р.

ІВАЩЕНКО Семен Явтухович, 1901 р., с. Вороньки Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вороньки. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 вересня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 січня 1930 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 січня 1990 р.

ІВАЩЕНКО Тихін Іванович, 1879 р., с. Черкащани Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Черкащани. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 1 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 березня 1990 р.

ІВАЩЕНКО Яків Панасович, 1911 р., с. Шишаки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шишаки. Без певних занять. Заарештований 10 травня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 16 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 травня 1989 р.

ІВЕРШИН Андрій Степанович, 1888 р., с. Шушвалівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шушвалівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 24 березня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 травня 1965 р.

ІВЕРШИН Іван Григорович, 1881 р., с. Шушвалівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Шушвалівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 24 березня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 травня 1965 р.

ІВЕРШИН Кузьма Нестерович, 1879 р., с. Опришки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Опришки. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 23 березня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 травня 1965 р.

ІВИНСЬКИЙ Іван Павлович, 1898 р., с. Саксагань П'ятихатського р-ну Дніпропетровської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Службовець підприємства зв'язку. Заарештований 2 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

ІВКО Василь Григорович, 1897 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Миргород. Священик місцевої громади УАПЦ. Заарештований 4 грудня 1929 р. За-

суджений Особливою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 15 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-8, 54-10, 54-11 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 листопада 1989 р.

ІВКО Єгор Петрович, 1906 р., с. Соснівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Соснівка. Залізничник. Заарештований 19 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 березня 1940 р.

ІВКО Іван Мартинович, 1904 р., с. Ступки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ступки. Колгоспник. Заарештований 7 лютого 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 11 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 липня 1991 р.

ІВКО Микита Юхимович, 1888 р., с. Шенгаріївка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шенгаріївка. Робітник Зіньківського лісництва. Заарештований 4 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 21 квітня 1938 р. за ст. 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 31 травня 1938 р. у м. Харків. Реабілітований Сумським обласним судом 26 жовтня 1960 р.

ІВКО Сергій Федорович, 1914 р., с. Перервинці Драбівського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Гребінка Полтавської обл. Працівник служби побуту. Заарештований 27 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 14 січня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 листопада 1992 р.

ІВНИЦЬКИЙ Григорій Андрійович, 1907 р., с. Богданівка Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Богданівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 листопада 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ (дата не вказана) за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 січня 1990 р.

ІВНИЦЬКИЙ Іван Іванович, 1910 р., с. Землянки Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Землянки. Робітник радгоспу. Заарештований 21 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 червня 1989 р.

ІВНИЦЬКИЙ Панас Андрійович, 1902 р., Білоусівська сільрада Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Жмеринка Вінницької обл. Завідувач продовольчо-фуражирного складу. Заарештований 8 червня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 вересня 1930 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Термін покарання відбував у таборах Мордовської обл. (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 жовтня 1996 р.

ІВНИЦЬКИЙ Петро Іванович, 1894 р., с. Богодарівка Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Богодарівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 24 травня 1929 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Архангельську обл. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1994 р.

ІВЧЕНКО Василь Степанович, 1874 р., с. Юсківці Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Юсківці. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 22 лютого 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1995 р.

ІВЧЕНКО Володимир Іванович, 1927 р., смт Диканька Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Диканька. Механізатор МТС. Заарештований 17 листопада 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 9 січня 1945 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 20 років позбавлення волі. 27 квітня 1945 р. Військовий трибунал військ НКВС Українського округу термін зменшив до 10 років позбавлення волі. Звільнений 6 липня 1952 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 березня 1992 р.

ІВЧЕНКО Іван Костянтинович, 1899 р., с. Худяки Черкаського р-ну Черкаської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Секретар Полтавської міжрайфілії книгокультторгу. Заарештований 31 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 5 червня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 листопада 1956 р.

ІВЧЕНКО Леонтій Дмитрович, 1888 р., смт Котельва Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Котельва. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29–30 вересня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 26 жовтня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 червня 1967 р.

ІГНАТ Людвіг Антонович, 1901 р., с. Гречана Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дондасівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 18 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 вересня 1989 р.

ІГНАТЕНКО Григорій Олексійович, 1889 р., с. Гречанівка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Заступник начальника залізничної станції. Заарештований 1 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 жовтня 1957 р.

ІГНАТЕНКО (ГНАТЕНКО) Іван Іванович, 1897 р., с. Хомутець Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хомутець. Механік заводу. Заарештований 8 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 26 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 23 жовтня 1956 р.

ІГНАТЕНКО Іван Кузьмич, 1899 р., с. Дубкове (нині с. Якимове) Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дубкове. Рахівник сільради. Заарештований 23 травня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 26 серпня 1929 р. за ст.ст. 58-2, 58-11 КК УСРР до 5 років ув'язнення у таборах. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1995 р.

ІГНАТЕНКО Іван Матвійович, 1884 р., с. Оріхівка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Литвяки Лубенського р-ну. Колгоспник. Заарештований 15 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

ІГНАТЕНКО Олексій Митрофанович, 1908 р., смт Велика Багачка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Мобілізований до Червоної Армії. Молодший командир. Заарештований 14 січня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 199-ї стрілецької дивізії 38-ї армії 26 січня 1942 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Верховним Судом СРСР 18 серпня 1944 р. термін покарання зменшено до 3 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 листопада 1994 р.

ІГНАТЕНКО Сергій Петрович, 1888 р., с. Пристроми Переяслав-Хмельницького р-ну Київської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лазірки Оржицького р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 13 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Звільнений 3 січня 1940 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 26 жовтня 1956 р.

ІГНАТЕНКО Юхим Прокопович, 1888 р., с. Затон Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Робітник заготівлі. Заарештований 6 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 серпня 1958 р.

ІГНАТИК Феодосій Леонтійович, 1910 р., с. Брусове Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Веселий Поділ Семенівського р-ну. Робітник цукрозаводу. Заарештований 23 червня 1941 р. Засуджений Верховним Судом Татарської АРСР 11 листопада 1941 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом РРФСР 20 червня 1990 р.

ІГНАТУХА Денис Микитович, 1894 р., с. Крячківка Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крячківка. Колгоспник. Заарештований 2 вересня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 6 грудня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 листопада 1989 р.

ІГНАТУХА Євтихій Микитович, 1890 р., с. Крячківка Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крячківка. Колгоспник. Заарештований 2 вересня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 6 грудня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 листопада 1989 р.

ІГНАТУХА Фіноген Микитович, 1885 р., с. Крячківка Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крячківка. Колгоспник. Заарештований 2 вересня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 6 грудня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 листопада 1989 р.

ІГНАТЧЕНКО Антон Пимонович, 1902 р., с. Матяшівка Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Матяшівка. Службовець колгоспу. Заарештований 4 вересня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 січня 1943 р. за ст. 54-10 КК УРСР до позбавлення волі на термін попереднього ув'язнення. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 січня 1990 р.

ІГНАТЧЕНКО Федір Леонтійович, 1906 р., с. Матяшівка Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гоголеве Великобагачанського р-ну. Робітник залізниці. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 квітня 1989 р.

ІГНАТЬЄВ Дмитро Якович, 1899 р., м. Кременчук Полтавської обл., росіянин, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Кременчук. Службовець будови НКВС. Заарештований 14 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 30 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 листопада 1957 р.

ІГНАТЬЄВ Петро Григорович, 1897 р., с. Назаренки Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Трудолюбівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 січня 1990 р.

ІГНАТЮК Павло Дементійович, 1895 р., м. Бєльськ (Білорусь), українець, із робітників, освіта неповна середня. Проживав у м. Хорол Полтавської обл. Секретар райпарткому. Заарештований 26 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Київської обл. 7 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-7, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 липня 1958 р.

ІЖЕК Григорій Пилипович, 1919 р., с. Нехвороща Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 28 квітня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 180-ї стрілецької дивізії 4 травня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Помер 1 грудня 1942 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 грудня 1996 р.

ІЖИЦЬКИЙ Франц Гнатович, 1893 р., с. Веселець Городоцького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Войнівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 23 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 9 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 грудня 1958 р.

ІЗВИЦЬКИЙ Юхим Семенович, 1908 р., м. Лодзь (Польща), єврей, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Швець промартілі. Заарештований 19 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 24 серпня 1956 р.

ІЗМАЙЛОВ Іван Іванович, 1890 р., с. Мала Перещепина Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із дворян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Працівник зв'язку. Заарештований 10 березня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 27 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Звільнений у січні 1935 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 березня 1957 р.

ІЗМАЙЛОВ Олексій Федорович, 1906 р., с. Братешки Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Служив на флоті, головний старшина комендатури м. Керч. Заарештований 21 липня 1950 р. Засуджений Військовим трибуналом Чорноморського флоту 30 січня 1951 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Головною Військовою прокуратурою РФ 17 грудня 1991 р.

ІКЛАТИЙ Іван Іванович, 1904 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник фабрики. Заарештований 29 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 вересня 1937 р. за

ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 17 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 серпня 1958 р.

ІКОННИК Михайло Іванович, 1899 р., с. Іванівка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Святилівка Глобинського р-ну Полтавської обл. Вчитель. Заарештований 6 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 3 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 серпня 1958 р.

ІЛЄНКО Порфирій Денисович, 1890 р., Переяслав-Хмельницький р-н Київської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Рахівник інспектури наркомрадгоспів. Заарештований 29 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 15 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 31 липня 1957 р.

ІЛЛЄВСЬКИЙ Антон Федосійович, 1902 р., м. Полтава, єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник 12-ї взуттєвої фабрики. Заарештований 5 вересня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 17 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. З 1951 р. по 1956 р. перебував на поселенні у Магаданській обл. (Російська Федерація). Реабілітований Верховним Судом СРСР 16 травня 1956 р.

ІЛЛЮК Василь Семенович, 1906 р., с. Синове Старовижівського р-ну Волинської обл., українець, із селян, освіта вища (Миколаївський педінститут). Проживав у с. Піски Лохвицького р-ну Полтавської обл. Вчитель середньої школи. Заарештований 30 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 28 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 жовтня 1956 р.

ІЛЛЮК Євдокія Григорівна, 1903 р., с. Піски Лохвицького р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Гадяч Полтавської обл. Тимчасово не працювала. Заарештована 22 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 5 років заслання у Казахстан. Реабілітована Полтавським обласним судом 11 травня 1956 р.

ІЛЛЮК Омелян Семенович, 1893 р., с. Синове Старовижівського р-ну Волинської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Гадяч Полтавської обл. Головний бухгалтер МТС. Заарештований 28 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. (стаття КК не вказана) за антирадянську агітацію до розстрілу. Вирок виконано 18 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом Воронезького ВО 13 вересня 1957 р.

ІЛЛЯШЕВСЬКИЙ Іван Іванович, 1903 р., с. Улинівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Пригарівка Козельщинського р-ну. Колгоспник. Заарештований 25 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

ІЛЛЯШЕНКО Панас Семенович, 1914 р., с. Кроти Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Червоноармієць. Заарештований 19 серпня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 11-ї запасної стрілецької бригади 21 жовтня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом СРСР 10 листопада 1942 р.

ІЛЛЯШЕНКО Петро Іванович, 1913 р., м. Кобеляки Полтавської обл., українець, із робітників, освіта середня. Червоноармієць. Заарештований 19 лютого 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом 4-ї запасної стрілецької бригади Московського військового округу 14 квітня 1944 р. за ст.ст. 58-10 ч. 2, 58-3 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Генеральною прокуратурою РРФСР 19 лютого 1993 р.

ІЛЬЄНКО Іван Вікторович, 1916 р., с. Смотрики Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна. Червоноармієць. Заарештований 18 травня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 4-ї запасної стрілецької бригади 11 липня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Військовою прокуратурою Приволзько-Уральського ВО 18 березня 1992 р.

ІЛЬЄНКО Пилип Єгорович, 1909 р., с. Смотрики Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Духовний керівник групи баптистів. Засуджений вперше в 1932 р. до 2 років позбавлення волі за відмову брати в руки зброю під час служби в Червоній Армії. Після відбуття покарання проживав у с. Смотрики. Заарештований 18 жовтня 1937 р. Засуджений вдруге Особ-

ливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Покарання відбував у Байкало-Амурському таборі НКВС, м. Свободний (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ІЛЬЇН Іван Петрович, 1888 р., с. Миронців (нині с. Чернета) Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта середня богословська (духовна семінарія). Проживав у с. Чевельча Оржицького р-ну. Священик. Заарештований 10 червня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 3 вересня 1929 р. за ст. 58-10 КК УСРР до 3 років заслання у Сибір. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 жовтня 1994 р.

ІЛЬЇН Іван Петрович, 1900 р., с. Михнівці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Закінчив Лубенську духовну школу, навчався у Полтавській духовній семінарії. Проживав у с. Осавульщина Гребінківського р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований 22 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 26 квітня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років заслання до Північного краю. Реабілітований Чернігівським обласним судом 7 грудня 1988 р.

ІЛЬЇН Федір Михайлович, 1918 р., с. Угольное Саткальського р-ну Челябінської обл. (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 29 грудня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом 44-ї армії 5 січня 1942 р. за ст.ст. 58-12, 193-7 «ч» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Звільнений 29 грудня 1951 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 липня 1997 р.

ІЛЬК Август Августович, 1897 р., с. Бретнове, округ Фрейденталь (Чехословаччина), німець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Фрезерувальник заводу. Заарештований 7 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 29 січня 1960 р.

ІЛЬК Євдокія Федорівна, 1901 р., с. Плоцьке Орловської обл. (Російська Федерація), росіянка, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Швачка швейної фабрики. Заарештована 9 жовтня 1943 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 липня 1944 р. (стаття КК не вказана) за зраду Батьківщини до 8 років ув'язнення у таборах. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 29 січня 1960 р.

ІЛЬЧЕНКО Василь Іванович, 1877 р., с. Зачепилівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зачепилівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 березня 1930 р. Засуджений Полтавським окружним судом 29 травня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 56-16 «а» КК УСРР до 1,5 року позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1995 р.

ІЛЬЧЕНКО Василь Олександрович, 1887 р., с. Велика Рудка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велика Рудка. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 13 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 липня 1989 р.

ІЛЬЧЕНКО Віра Олександрівна, 1923 р., м. Полтава, українка, із службовців, освіта середня. Проживала у м. Полтава. Студентка педінституту. Заарештована 19 листопада 1948 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 29 січня 1949 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-11 КК УРСР до 25 років позбавлення волі. Звільнена 27 березня 1953 р. Реабілітована Верховним Судом УРСР 28 березня 1963 р.

ІЛЬЧЕНКО Єлизавета Олексіївна, 1921 р., м. Полтава, українка, із службовців, освіта середня. Проживала у м. Полтава. Стажер фінвідділу. Заарештована 27 жовтня 1943 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 13 березня 1944 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 14 серпня 1956 р.

ІЛЬЧЕНКО Лев Степанович, 1886 р., с. Демидівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник підприємства. Заарештований 29 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 серпня 1957 р.

ІЛЬЧЕНКО Микола Пилипович, 1908 р., с. Степуки Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Степуки. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 жовтня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 березня 1931 р. за ст.ст. 19, 56-17, 54-10 КК УСРР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 грудня 1989 р.

ІЛЬЧЕНКО Петро Савич, 1891 р., с. Обознівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Обознівка. Колгоспник. Заарештований 29 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 травня 1942 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 вересня 1989 р.

ІЛЬЧЕНКО Сергій Іванович, 1886 р., с. Велика Рудка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Велика Рудка. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 24 січня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 лютого 1990 р.

ІЛЬЧЕНКО Федір Іванович, 1891 р., с. Степуки Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Степуки. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 жовтня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 березня 1931 р. за ст.ст. 19, 56-17, 54-10 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 грудня 1989 р.

ІЛЬЧИНСЬКИЙ Феодосій Васильович, 1879 р., Золотоніський р-н Черкаської обл., українець, із службовців, освіта вища (Харківський ветеринарний інститут). Проживав у с. Коченево Західно-Сибірського краю (Російська Федерація). Ветеринар. Заарештований 13 лютого 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 18 червня 1931 р. за ст.ст. 54-7, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ІЛЬЮХА Терентій Никифорович, 1896 р., с. Великі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Сорочинці. Колгоспник. Заарештований 5 серпня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Тамбовського гарнізону 19 вересня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 січня 1997 р.

ІЛЬЯШЕВИЧ Матус Монович, 1914 р., м. Вільнюс (Литва), єврей, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Навчався у будівельному інституті. Заарештований 22 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 вересня 1989 р.

ІЛЬЯШЕВИЧ Маша Монівна, 1916 р., м. Вільнюс (Литва), єврейка, із робітників, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Робітниця артілі «Промшвейкооп». Заарештована 22 серпня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 24 листопада 1989 р.

ІЛЬЯШЕВИЧ Мона Мордухович, 1892 р., м. Вільнюс (Литва), єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Кравець артілі «Промшвейкооп». Заарештований 21 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 вересня 1989 р.

ІЛЬЯШЕВИЧ Ціля Мойшівна, 1895 р., м. Вільнюс (Литва), єврейка, соціальне походження не вказане, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Кравчиня артілі «Промшвейкооп». Заарештована 30 жовтня 1937 р. Звинувачувалась за ст. 54-12 КК УРСР. За рішенням Полтавської обласної прокуратури від 31 січня 1939 р. справу припинено. З-під варти звільнена.

ІЛЬЯШЕНКО Василь Захарович, 1892 р., с. Плиски Борзнянського р-ну Чернігівської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Головний бухгалтер ст. Лубни. Заарештований 21 серпня 1937 р. Засуджений Лінійним судом Південно-Західної залізниці 20 січня 1938 р. (стаття КК не вказана) за антирадянську агітацію до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом СРСР 19 березня 1958 р.

ІЛЬЯШЕНКО Гаврило Андрійович, 1906 р., с. Краснознаменка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Краснознаменка. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 грудня 1932 р. Засуджений Особливою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 9 лютого 1933 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 листопада 1989 р.

ІЛЬЯШЕНКО Данило Васильович, 1905 р., с. Меченки Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Меченки. Заарештований 20 червня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 68-ї морської стрілецької бригади 25 червня 1942 р. за ст.ст. 58-1 «б», 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 лютого 1997 р.

ІЛ'ЯСОВ Ян Якович, 1910 р., м. Полтава, росіянин, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Бухара (Узбекистан). Шофер 299-ї автороти 19-ї стрілецької дивізії. Засуджений вперше у 1934 р. до 2 років позбавлення волі. Термін покарання відбув. Заарештований 31 грудня 1942 р. Вдруге засуджений Військовим трибуналом 19-ї стрілецької дивізії 30 січня 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 грудня 1994 р.

ІЛЯШЕВИЧ Павло Петрович, 1895 р., с. Краснознаменка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Краснознаменка. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 січня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 9 лютого 1933 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 листопада 1989 р.

ІЛЯШЕНКО Іван Якович, 1908 р., с. Великі Будища Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Будища. Селянин-одноосібник. Заарештований 31 жовтня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 31 жовтня 1930 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 серпня 1989 р.

ІМАС Арон Маркович, 1891 р., м. Бендери (Молдова), єврей, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Бухгалтер аптекоуправління. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 21 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 31 жовтня 1958 р.

ІМШЕНЕЦЬКИЙ Олександр Якович, 1887 р., м. Полтава, українець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Спеціаліст заводу. Вперше заарештований 9 лютого 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 жовтня 1939 р. за ст.ст. 54-6, 54-11 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Звільнений у 1944 р., мешкав у м. Покров Володимирської обл (Російська Федерація). Вдруге заарештований 24 грудня 1948 р. Засуджений Особливою нарадою при МДБ СРСР 25 травня 1949 р. за ст.ст. 58-1 «а», 58-11 КК РРФСР до поселення у Красноярському краї. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 серпня 1989 р.

ІМШЕНЕЦЬКИЙ Яків Кіндратович, 1858 р., Сосницький р-н Чернігівської губернії, українець, із духовенства, освіта вища (Одеський університет). Проживав у м. Полтава. Пенсіонер. Заарештований 10 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 2 листопада 1959 р.

ІНАПША Федір Іванович, 1898 р., Латвія, латиш, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Без певного місця роботи. Заарештований 26 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 4 лютого 1930 р. за ст. 54-4 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 липня 1990 р.

ІНДИК Іван Олександрович, 1924 р., с. Андріївка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Заарештований 7 вересня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом 52-ї армії 20 вересня 1945 р. за ст. 54-3 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Термін покарання відбував на будівництві м. Ангарськ Іркутської обл (Російська Федерація). Звільнений 9 січня 1954 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 лютого 1996 р.

ІНДИКУЛ Сергій Павлович, 1910 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Кременчук. Робітник заводу. Заарештований 9 січня 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 29 липня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 6 грудня 1957 р.

ІНДРУСЬКИЙ Станіслав Йосипович, 1896 р., с. Великий Чернятин Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Козлівщина Котелевського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 23 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 грудня 1958 р.

ІНЗИК Денис Олексійович, 1884 р., с. Тахтаулове Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тахтаулове. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 квітня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 29 листопада 1933 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 вересня 1958 р.

ІНЗИК Іван Федорович, 1901 р., м. Полтава, українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Службовець торгівлі. Заарештований вперше 20 листопада 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 25 лютого 1934 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлен-

ня волі умовно. Після відбуття покарання проживав у м. Полтава. Службовець заводу. Заарештований вдруге 8 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-7, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 15 серпня 1958 р. та Полтавською обласною прокуратурою 18 серпня 1989 р.

ІНІХОВА Августина Костянтинівна, 1896 р., м. Вологда (Російська Федерація), росіянка, із духовенства, освіта середня. Проживала у м. Кременчук Полтавської обл. Службовець кооперації. Заарештована 29 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 грудня 1937 р. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 23 січня 1959 р.

ІОПА (ЙОПА) Петро Павлович, 1896 р., с. Каленики Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Каленики. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 20 березня 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 лютого 1990 р.

ІОПА Терентій Степанович, 1896 р., с. Лиман Перший Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лиман Перший. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 17 березня 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 лютого 1990 р.

ІОРДАН Віктор Арвідович, 1905 р., м. Спаськ Рязанської обл. (Російська Федерація), росіянин, із службовців, освіта вища (Харківський мединститут, 1938 р.). Лікар районної лікарні. Заарештований 6 листопада 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом Полтавського гарнізону 27 липня 1946 р. за ст. 54-1 «б» КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 лютого 1996 р.

ІОРДАН Микола Францевич, 1898 р., м. Красноград Харківської обл., німець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Викладач неповної середньої школи. Заарештований 20 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 19 грудня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 червня 1962 р.

ІОШПЕ Рива Яківна, 1904 р., м. Кременець Тернопільської обл., єврейка, із робітників, освіта середня. Проживала у м. Кременчук Полтавської обл. Службовець артілі. Заарештована 9 березня 1938 р. Засуджена Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 11 листопада 1958 р.

ІОЩЕНКО Федір Мефодійович, 1929 р., с. Зуївці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зуївці. Колгоспник. Заарештований 15 серпня 1949 р. Засуджений Військовим трибуналом військ МВС Полтавської обл. 6 жовтня 1949 р. за ст. 54-8 КК УРСР до 25 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 листопада 1955 р.

ІППОЛІТОВ Григорій Олександрович, 1895 р., м. Полтава, українець, із службовців, освіта неповна середня. Проживав у м. Полтава. Службовець союздруку. Заарештований 6 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 6 червня 1956 р.

ІРЗА Катерина Петрівна, 1882 р., с. Ряське Машівського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, неписьменна. Проживала у с. Ряське. Селянка-одноосібниця. Заарештована 10 березня 1930 р. Засуджена Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 14 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-16 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 20 жовтня 1989 р.

ІРЗА Клим Ничипорович, 1902 р., с. Ряське Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ряське. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 березня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 14 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13, 54-16 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 22 березня 1930 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 жовтня 1989 р.

ІРЗА Пантелеймон Васильович, 1914 р., с. Ряське Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ряське. Без певних занять. Заарештований 24 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 липня 1989 р.

ІРКЛІЄНКО Василь Іванович, 1918 р., с. Крутий Берег Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 10 червня 1942 р. Засуджений Вій-

ськовим трибуналом запасної стрілецької бригади 19 червня 1942 р. за ст.ст. 58-10 ч. 2, 198-7 «ч» КК РРФСР до розстрілу. За постановою Президії Верховного Суду СРСР 18 липня 1942 р. розстріл замінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 січня 1997 р.

ІРКЛІЄНКО Гаврило Лаврентійович, 1883 р., с. Крутий Берег Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Крутий Берег. Колгоспник. Заарештований 21 жовтня 1949 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії МДБ СРСР 22 березня 1950 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до заслання у Казахстан (термін не вказаний). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1989 р.

ІРКЛІЄНКО Григорій Антонович, 1908 р., с. Крутий Берег Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Рід занять не вказаний. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 17 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 2 серпня 1973 р.

ІРКЛІЄНКО Григорій Федорович, 1895 р., с. Крутий Берег Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крутий Берег. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 грудня 1932 р. Засуджений Особливою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 28–29 квітня 1933 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років заслання до Північного краю. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 березня 1992 р.

ІРКЛІЄНКО Тихін Ісакович, 1899 р., с. Крутий Берег Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крутий Берег. Колгоспник. Заарештований 18 квітня 1949 р. Засуджений Особливою нарадою при МДБ СРСР 23 липня 1949 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до поселення у Красноярському краї. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 червня 1959 р.

ІРХА Григорій Микитович, 1881 р., с. Зінці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, соціальне походження не вказане, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Без певних занять. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 вересня 1956 р.

ІРХА (ІРХ) Микола Григорович, 1917 р., м. Полтава, українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник депо. Заарештований 1 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 грудня 1957 р.

ІСАЄВ Всеволод Петрович, 1912 р., с. Жабки Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Викладач вузу. Заарештований 14 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 24 січня 1958 р.

ІСАЄВ Петро Костянтинович, 1873 р., м. Полтава, українець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Викладач вузу. Заарештований 26 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 5 червня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 20 вересня 1988 р.

ІСАЄВИЧ Віктор Григорович, 1884 р., с. Верба Володимир-Волинського р-ну Волинської обл., українець, із дворян, освіта вища (Казанський університет, юридичний факультет). Проживав у с. Кустолове Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 26 травня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 16 серпня 1929 р. за ст. 58-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 жовтня 1994 р.

ІСАЙ Олексій Тимофійович, 1910 р., с. Чаплинці Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Веселий Поділ Семенівського р-ну. Робітник дослідної станції. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 2 листопада 1959 р.

ІСАЙ Петро Тимофійович, 1907 р., с. Чаплинці Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Радалівка Глобинського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 28 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 жовтня 1964 р.

ІСАКІЄВ Василь Лукич, 1903 р., с. Довжок Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Більськ Котелевського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 грудня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 9 квітня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1990 р.

ІСАКІЄВ Іван Максимович, 1909 р., с. Шилівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Більськ Котелевського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 5 січня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 вересня 1962 р.

ІСЕНКО Іван Герасимович, 1912 р., с. Ждани Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ждани. Колгоспник. Заарештований 14 серпня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 8 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 10 серпня 1962 р.

ІСЕНКО Олександра Наумівна, 1916 р., с. Лиман Другий Решетилівського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, неписьменна. Проживала у с. Федунка Шишацького р-ну Полтавської обл. Колгоспниця. На підписці про невиїзд з 2 грудня 1945 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 березня 1946 р. (стаття КК не вказана) як член сім'ї зрадника Батьківщини до 5 років заслання у Казахстан з конфіскацією майна. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 1 вересня 1989 р.

ІСИЧКО Олександр Федорович, 1923 р., смт Решетилівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна. Перебував у діючій армії. Механік заводу. Заарештований 18 березня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом Краснодарського гарнізону 3 квітня 1943 р. за ст. 58-8 КК РРФСР до 7 років позбавлення волі.. Реабілітований Військовим трибуналом Північно-Кавказького ВО 13 серпня 1962 р.

ІСІП Григорій Леонтійович, 1890 р., с. Маячка Новосажарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Маячка. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 лютого 1931 р. Засуджений Нехворощанським районним народним судом Полтавської обл. 25 лютого 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 квітня 1995 р.

ІСІП Карпо Леонтійович, 1892 р., с. Маячка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Маячка. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 лютого 1931 р. Засуджений Нехворощанським районним народним судом Полтавської обл. 5 серпня 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 квітня 1995 р.

ІСТОМІН Василь Петрович, 1889 р., с. Заломное Курської обл. (Російська Федерація), росіянин, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Заступник директора по науковій частині Маріупольської зональної станції. Заарештований 2 грудня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 18 червня 1931 р. за ст.ст. 54-7, 54-11 КК УСРР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ІТИГІН Мойсей Хононович, 1906 р., м. Полтава, єврей, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Інструктор художньої самодіяльності клубу «Промкооперації». Заарештований вперше 6 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 жовтня 1939 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР до 3 років заслання у Казахстан. Заарештований вдруге 24 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 грудня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 13 червня 1958 р. та Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р.

ІЦИКСОН Липа Абрамович, 1891 р., м. Торушни (Литва), єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Гадяч Полтавської обл. Завідувач господарства будинку інвалідів. Заарештований 30 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 14 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 листопада 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 вересня 1989 р.

ІЧЕНСЬКИЙ Лаврентій Федорович, 1905 р., с. Рудка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Рудка. Директор школи. Заарештований 14 жовтня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 25 лютого 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11, 54-12 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Звільнений у 1939 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 5 червня 1959 р.

ІШАЄВ Іван Йосипович, 1912 р., м. Урмія (Іран), ассірієць, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Кустар. Заарештований 5 лютого 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 серпня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1,

54-11 КК УРСР до 5 років позбавлення волі; Особливою нарадою при МДБ СРСР 26 серпня 1950 р. до поселення у Красноярському краї. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 15 лютого 1957 р.

ІШАЄВ Семен Йосипович, 1919 р., с. Валуйське Вовчанського р-ну Харківської обл., ассірієць, із кустарів, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Чистильник взуття. Заарештований 7 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1989 р.

ІЩЕНКО Аністрат Григорович, 1882 р., с. Вільхівщина Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта не вказана. Проживав у с. Тростянець Полтавського р-ну. Колгоспник. Заарештований 16 листопада 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 26 квітня 1933 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ІЩЕНКО Василь Климович, 1885 р., с. Дейкалівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дейкалівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 14 травня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 березня 1990 р.

ІЩЕНКО Василь Маркіянович, 1900 р., с. Коваленківка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Правобережна Сокілка Кобеляцького р-ну. Колгоспник. Заарештований 22 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 7 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 серпня 1989 р.

ІЩЕНКО Влас Григорович, 1890 р., с. Тростянець Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тростянець. Колгоспник. Заарештований 16 листопада 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 26 квітня 1933 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

ІЩЕНКО Григорій Дем'янович, 1887 р., с. Федорівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Великі Кринки Глобинського р-ну. Службовець МТС. Заарештований 8 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 23 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 травня 1959 р.

ІЩЕНКО Григорій Лукич, 1898 р., м. Полтава, українець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Лікар психіатричної лікарні. Заарештований 17 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 5 червня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 5 липня 1957 р.

ІЩЕНКО Григорій Максимович, 1912 р., с. Буланове Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Нижні Млини Полтавського р-ну. Слюсар паровозоремонтного заводу. Заарештований 27 травня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом Південної залізниці 7 жовтня 1944 р. за ст. 54-3 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 жовтня 1995 р.

ІЩЕНКО Дмитро Сергійович, 1906 р., с. Мальці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Працівник їдальні військової частини. Заарештований 14 вересня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 10 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-8, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 10 грудня 1937 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 24 грудня 1957 р.

ІЩЕНКО Іван Гаврилович, 1903 р., с. Шилівка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шилівка. Колгоспник. Заарештований 10 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 квітня 1965 р.

ІЩЕНКО Іван Іванович, 1905 р., с. Шушвалівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шушвалівка. Заарештований 5 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 лютого 1960 р.

ІЩЕНКО-ЄЩЕНКО Іван Лаврентійович, 1885 р., с. Попівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта не вказана. Проживав у м. Пирятин Полтавської обл. Лісник. Заарештований 2 лютого 1930 р. Звільнений 8 червня 1930 р. Вдруге засуджений Харківським обласним судом 19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 листопада 1964 р.

ІЩЕНКО Іван Наумович, 1877 р., с. Іщенківка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дейкалівка Зіньківського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 жовтня 1929 р. Засуджений Полтавським окружним судом 19 листопада 1929 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 жовтня 1993 р.

ІЩЕНКО Іван Олексійович, 1883 р., с. Макарцівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Макарцівка. Селянин-одноосібник. На підписці про невиїзд з 22 квітня 1930 р. Засуджений Полтавським окружним судом 6–7 червня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 2 років позбавлення волі умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 квітня 1992 р.

ІЩЕНКО Іван Олексійович, 1895 р., с. Вірьовкіно Петровського р-ну Харківської обл., українець, соціальне походження не вказане, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Завідувач фуражної групи контори «Облзаготзерно». Заарештований 17 серпня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 17 липня 1939 р. за ст.ст. 54-7, 54-11 КК УРСР до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Помер у лікарні в'язниці 16 серпня 1939 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 29 жовтня 1939 р.

ІЩЕНКО Леонтій Наумович, 1890 р., с. Дейкалівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шилівка Зіньківського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 грудня 1932 р. Засуджений Зіньківським народним судом 12 грудня 1932 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 58 ч. 2 КК УСРР до 6 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 18 травня 1990 р.

ІЩЕНКО Микола Васильович, 1902 р., с. Сторожове Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 12 серпня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом в/ч 4924 28 серпня 1942 р. за ст. 61 ч. 2 КК Таджицької РСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок замінено Верховним Судом СРСР 23 вересня 1942 р. на 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 вересня 1994 р.

ІЩЕНКО Михайло Дійович, 1887 р., с. Ряське Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ряське. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 березня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 14 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-16 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 жовтня 1989 р.

ІЩЕНКО Михайло Трохимович, 1896 р., с. Флорівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник заводу. Заарештований 19 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 30 жовтня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 червня 1956 р.

ІЩЕНКО Никифор Сильвестрович, 1910 р., с. Кишенці Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кишенці. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 серпня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 березня 1931 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 липня 1989 р.

ІЩЕНКО Олексій Михайлович, 1885 р., с. Заора Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Заора. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 23 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

ІЩЕНКО Омелян Дем'янович, 1883 р., с. Федорівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у с. Писарівщина Диканського р-ну Полтавської обл. Службовець технікуму. Заарештований 17 жовтня 1943 р. Засуджений Полтавським обласним судом 4 травня 1946 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 6 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1991 р.

ІЩЕНКО Омелян Павлович, 1876 р., смт Обухів Київської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у м. Гребінка Полтавської обл. Робітник радгоспу. Заарештований 25 січня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 24 травня 1944 р. за

ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років ув'язнення з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 квітня 1991 р.

ІЩЕНКО Павло Ілліч, 1902 р., с. Закроїха Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Краснознаменка Гадяцького р-ну Полтавської обл. Міліціонер. Заарештований 21 вересня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 15 листопада 1944 р. за ст. 54-1 «б» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 грудня 1997 р.

ІЩЕНКО Степан Григорович, 1883 р., с. Макарцівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Макарцівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 квітня 1930 р. Засуджений Полтавським окружним судом 6–7 червня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 квітня 1992 р.

ІЩЕНКО Степан Данилович, 1897 р., с. Салів Миронівського р-ну Київської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Олександрівка Пирятинського р-ну Полтавської обл. Коваль артілі «Металіст». Заарештований 6 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 жовтня 1958 р.

ІЩЕНКО Федір Гервасійович, 1902 р., с. Шушвалівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шушвалівка. Колгоспник. Заарештований 1 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 червня 1989 р.

ІЩЕНКО Федір Іванович, 1895 р., с. Комишня Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Малютинці Пирятинського р-ну Полтавської обл. Завідувач трудової школи. Заарештований 31 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 29 травня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 20, 11 КК УСРР до 5 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 листопада 1989 р.

ІЩЕНКО Федір Семенович, 1899 р., с. Флорівка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник заводу. Заарештований 5 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 січня 1959 р.

ІЩЕНКО Феофан Юхимович, 1899 р., с. Білогорілка Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Білогорілка. Службовець заготівельної контори. Заарештований 3 грудня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 15 лютого 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення у 1944 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 13 листопада 1959 р.

ІЩЕНКО Харлампій Кузьмич, 1894 р., с. Ряське Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ряське. Заарештований 5 лютого 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Сталінградського гарнізону 11 березня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до розстрілу. Вирок виконано 16 травня 1942 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 грудня 1996 р.

ІЩЕНКО Юхим Юхимович, 1885 р., с. Білогорілка Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Білогорілка. Службовець дитбудинку. Заарештований 4 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 19 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

ІЩЕНКО Яків Михайлович, 1906 р., с. Ревбинці Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Матвіївка Семенівського р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 1 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-8 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 21 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 листопада 1989 р.

ІЩУК Петро Єрмолайович, 1899 р., с. Запілля Любомльського р-ну Волинської обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Працівник пожежної охорони заводу. Заарештований 22 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 січня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-7, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 28 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 6 листопада 1959 р.

Ї

Їжак Василь Гордійович, 1896 р., с. Мала Грем'яча Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мала Грем'яча. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 жовтня 1930 р. Засуджений Миргородським районним народним судом 15 вересня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 6 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 лютого 1995 р.

Й

ЙОДЗІК Полікарп Гнатович, 1901 р., с. Юшкевичі (Білорусь), білорус, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Білики Кобеляцького р-ну Полтавської обл. Робітник Кобеляцької колонії інвалідів. Заарештований 25 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 15 грудня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 21 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 вересня 1989 р.

ЙОПА Дмитро Омелянович, 1905 р., Великобагачанський р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Краснюки Великобагачанського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 травня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 липня 1932 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 травня 1990 р.

ЙОПА Марк Андріянович, 1896 р., с. Зозулі Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зозулі. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 березня 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

ЙОПА Павло Федорович, 1896 р., с. Федунка Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Братешки Решетилівського р-ну Полтавської обл. Вантажник пункту «Заготзерно». Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

ЙОСИПЕНКО Іван Іванович, 1880 р., с. Прокопівка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Прокопівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 25 березня 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10, 54-11 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 січня 1990 р.

ЙОСИПЕНКО Йосип Іванович, 1879 р., с. Тернівщина Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тернівщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 грудня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 8 січня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1990 р.

ЙОСИПЕНКО Каліст рат Феоктистович, 1893 р., с. Дмитрівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Карлівка Полтавської обл. Їздовий районної виконавчої ради. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 липня 1989 р.

ЙОСИПЕНКО Микита Іванович, 1876 р., с. Тернівщина Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Тернівщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ОДПУ УСРР 25 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1989 р.

ЙОСИПЕНКО Микита Тихонович, 1877 р., с. Дмитрівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дмитрівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 квітня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 5 липня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 вересня 1989 р.

ЙОСИПЕНКО Савелій Феоктистович, 1874 р., с. Дмитрівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Максимівка Карлівського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ УСРР 24 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 лютого 1990 р.

ЙОСИПЕНКО Трохим Іванович, 1873 р., с. Тернівщина Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Тернівщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 25 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1989 р.

К

КАБАК Влас Дмитрович, 1884 р., с. Варварівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Варварівка. Заарештований 18 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

КАБАК Дмитро Панасович, 1894 р., с. Чернечий Яр Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник закладу. Заарештований 19 липня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 7 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до розстрілу. Верховним Судом СРСР 15 вересня 1941 р. вирок змінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований Прокуратурою СРСР 12 травня 1991 р.

КАБАК Іван Іванович, 1905 р., с. Жадани Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 10 квітня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 3-ї запасної стрілецької бригади 29 квітня 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1997 р.

КАБАКОВ Трохим Якович, 1891 р., м. Одеса, росіянин, із робітників, освіта вища (Одеський будівельний інститут). Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Виконроб житлоуправління. Заарештований 23 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 30 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 листопада 1957 р.

КАБАКОВА Галина Іванівна, 1914 р., с. Жадани Диканського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Робітниця майстерні. Заарештована 25 грудня 1945 р. Засуджена Полтавським обласним судом 25 лютого 1946 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Звільнена 3 грудня 1948 р. Реабілітована Верховним Судом УРСР 17 липня 1959 р.

КАБАНЕЦЬ Григорій Іванович, 1889 р., с. Вороньки Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вороньки. Заарештований 29 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 10 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 21 вересня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1989 р.

КАБАНОВ Володимир Федорович, 1896 р., м. Радвілішкіс (Литва), росіянин, із міщан, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Інженер залізниці. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 26 серпня 1938 р. за ст.ст. 54-8, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 26 серпня 1938 р. у м. Харків. Реабілітований Верховним Судом СРСР 8 березня 1958 р.

КАБАНОВ Григорій Онуфрійович, 1892 р., с. Чернева Мосатека, Польща (точні дані відсутні), поляк (можливо, австрієць), із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Зіньків Полтавської обл. Робітник артілі. Заарештований 5 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 21 березня 1958 р.

КАБАНОВ Михайло Михайович, 1914 р., с. Глотово Масальського р-ну Смоленської обл. (Російська Федерація), росіянин, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Київ. Працівник на будівництві мостів (405-й будівельний батальйон м. Миргород Полтавської обл). Заарештований 24 липня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 14 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 вересня 1991 р.

КАБАРЕНКО Гаврило Олексійович, 1891 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Робітник заводу. Заарештований 25 грудня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 15 березня 1936 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1994 р.

КАБАРЬ Павло Михайлович, 1895 р., с-ще Юсківці Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Дніпропетровськ. Парторг колгоспу «Шлях до комунізму». Заарештований 23 травня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом в/ч 22/45 16 червня 1943 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 червня 1997 р.

КАБАЧІЙ Давид Харитонович, 1887 р., с. Соболівка Теплицького р-ну Вінницької обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник комунгоспу. Заарештований 7 січня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 22 жовтня 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1990 р.

КАБАЧОК Архип Трохимович, 1900 р., с. Крива Руда Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крива Руда. Колгоспник. Заарештований 25 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 27 квітня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 7 грудня 1958 р.

КАБИК Олександр Якович, 1908 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Секретар парткому залізничної станції. Заарештований 21 січня 1938 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 27 серпня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до 12 років позбавлення волі. Визнаний психічно хворим 11 лютого 1941 р., справу припинено. Реабілітований УКДБ СРСР 2 серпня 1957 р.

КАБЛУКА Йосип Васильович, 1897 р., с. Скоробагатьки Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Скоробагатьки. Колгоспник. Заарештований 21 лютого 1938 р. Звинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Виправданий Полтавським обласним судом 26 лютого 1939 р.

КАБЛУЧКА Гаврило Іванович, 1883 р., с. Перегонівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Іванівка Кобеляцького р-ну. Робітник радгоспу. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 січня 1990 р.

КАБЛУЧКО Федір Аністратович, 1882 р., с. Перегонівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Перегонівка. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 22 липня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 4 листопада 1930 р. за ст. 54-9 КК УСРР до 8 років ув'язнення у таборах. Після відбуття покарання проживав у с. Перегонівка. Заарештований вдруге 17 листопада 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 5-ї повітряної армії 22 листопада 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі з конфіскацією майна та з поразкою у правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 жовтня 1989 р. та 17 квітня 1995 р.

КАБЛУЧКО-ЖУК Трохим Сильвестрович, 1893 р., с. Перегонівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Перегонівка. Колгоспник. Заарештований 30 грудня 1940 р. Засуджений Полтавським обласним судом 13 лютого 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 11 березня 1990 р.

КАБРИС Андрій Григорович, 1903 р., м. Глобине Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Глобине. Робітник цукрозаводу. Заарештований 2 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 березня 1989 р.

КАВАЛЕР Маркіян Демидович, 1879 р., с. Семимогили Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Семимогили. Колгоспник. Заарештований 3 квітня

1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 березня 1959 р.

КАВЕРДА Григорій Васильович, 1913 р., с. Ковердина Балка Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта неповна середня. Червоноармієць. Заарештований 12 липня 1936 р. Засуджений Військовим трибуналом 7-го кавалерійського корпусу 7 жовтня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 6 років позбавлення волі. Реабілітований Головною військовою прокуратурою м. Москви 26 грудня 1991 р.

КАВЕРДА Семен Овксентійович, 1890 р., с. Ковердина Балка Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Єлизаветівка Диканського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 13 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 квітня 1989 р.

КАВИЦЬКИЙ Рувим Мусійович, 1891 р., м. Пирятин Полтавської обл., єврей, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Пирятин. Службовець підприємства. Заарештований 7 березня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 25 квітня 1939 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 23 жовтня 1939 р.

КАВУЛЬКО Акулина Тимофіївна, 1894 р., с. Новоаврамівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Новоаврамівка. Домогосподарка. Заарештована 9 серпня 1936 р. Засуджена Харківським обласним судом 26 листопада 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 4 років позбавлення волі. Реабілітована Верховним Судом УРСР 5 грудня 1989 р.

КАВУН Матвій Мефодійович, 1888 р., Немирівський р-н Вінницької обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Службовець залізниці. Заарештований 27 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

КАВУНІВСЬКИЙ Олексій Пилипович, 1900 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Залізничник. Заарештований 12 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 червня 1989 р.

КАВУННИК Павло Мусійович, 1886 р., Лохвицький р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Яхники Лохвицького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 лютого 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 9 червня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

КАГАЛ Андрій Антонович, 1915 р., с. Брусове Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Очеретувате Семенівського р-ну. Колгоспник. Заарештований 4 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 грудня 1960 р.

КАГАЛ Іван Антонович, 1911 р., с. Брусове Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Устимівка Семенівського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) за антирадянську агітацію до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у м. Норильськ (Російська Федерація). Звільнений 17 грудня 1946 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 жовтня 1962 р.

КАГАЛ Олександр Федорович, 1880 р., с. Качали Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Качали. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 квітня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 9 липня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

КАГАЛ Феодосій Логвинович, 1892 р., с. Новоселівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Новоселівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 квітня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 9 липня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

КАГАНКЕВИЧ Антон Антонович, 1884 р., м. Іновлуц (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Руденківка Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Кустар-швець. Заарештований 5 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 8 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1989 р.

КАГАНКЕВИЧ Марфа Іванівна, 1881 р., с. Новий Тагамлик Машівського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, малописьменна. Проживала у с. Руденківка Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Домогосподарка. Заарештована 1 грудня 1937 р. Засуджена Верховним Судом УРСР 5 липня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 11 квітня 1995 р.

КАГАНОВ Семен Павлович, 1909 р., м. Полтава, єврей, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Голова міськради Тсоавіахіму. Заарештований 16 листопада 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 4 січня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 р. у м. Харків. Реабілітований Верховним Судом СРСР 8 травня 1958 р.

КАДЕВИЧ Кузьма Йосипович, 1908 р., м. Гродно (Білорусь), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крем'янка Лубенського р-ну Полтавської обл. Робітник будови НКВС. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 16 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 лютого 1960 р.

КАДУРА Омелян Никифорович, 1908 р., с. Теплівка Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, соціальне походження не вказане, освіта початкова. Проживав у с. Теплівка. Колгоспник. Заарештований 6 листопада 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 4 лютого 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі. 17 лютого 1939 р. вирок змінено на 3 роки позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 липня 1994 р.

КАЗАКОВСЬКА Марія Вікентіївна, 1918 р., с. Пробудження Куйбишевського р-ну Запорізької обл., німкеня, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Лубни Полтавської обл. Різноробоча Лубенського лісопромгоспу. Заарештована 17 березня 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 червня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 5 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Термін покарання відбувала у Красноярському краї (Російська Федерація). Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 2 серпня 1989 р.

КАЗАНСЬКИЙ Михайло Карлович, 1905 р., с. Бокійма Млинівського р-ну Рівненської обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлики Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 22 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 грудня 1958 р.

КАЗИДУБ Григорій Корнійович, 1901 р., с. Вереміївка Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вереміївка. Колгоспник. Заарештований 4 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 18 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 квітня 1959 р.

КАЗИДУБ Іван Дмитрович, 1897 р., с. Вереміївка Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вереміївка. Без певних занять. Заарештований 20 березня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 15 листопада 1932 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

КАЗИДУБ Кузьма Якович, 1903 р., с. Святилівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Святилівка. Колгоспник. Заарештований 23 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 грудня 1989 р.

КАЗИДУБ Петро Йосипович, 1908 р., с. Святилівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Святилівка. Колгоспник. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 лютого 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 17 квітня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 жовтня 1989 р.

КАЗИМІРСЬКИЙ Адам Антонович, 1875 р., посад Костянтинів (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Семенівка Полтавської обл. Завгосп цукрозаводу. Заарештований 13 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при

НКВС СРСР 20 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-7 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 1 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1989 р.

КАЗМІРЮК Павло Петрович, 1892 р., с. Анна (Білорусь), українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Демидівка Решетилівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 30 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 червня 1960 р.

КАЗНОДІЙ Василь Гаврилович, 1893 р., с. Супрунівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник підприємства. Заарештований 24 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 грудня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р.

КАЗЬМИРЧИК Йосип Никифорович, 1903 р., с. Волосківці Острозького р-ну Рівненської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Нормувальник артілі «РЕМЗ». Заарештований 13 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 вересня 1937 р. (стаття КК не вказана) за шпигунство до розстрілу. Вирок виконано 1 жовтня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом Ленінградського ВО 30 вересня 1957 р.

КАЗЮК Олександр Степанович, 1892 р., с. Березівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Березівка. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 17 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 18 січня 1930 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Після відбуття покарання проживав у м. Лубни Полтавської обл. Робітник підприємства. Заарештований вдруге 11 липня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 28 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 26 червня 1965 р. та Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

КАЗЮКА Тарас Степанович, 1888 р., с. Березівка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Березівка. Працівник радгоспу. Заарештований 16 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Усольтаборах НКВС СРСР. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

КАІРА (КАІР) Василь Маркович, 1898 р., с. Мартинівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мартинівка. Службовець організації. Заарештований 19 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 14 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 лютого 1966 р.

КАІРОВА Софія Іванівна, 1893 р., с. Березова Лука Гадяцького р-ну Полтавської обл., українка, із дворян, освіта середня. Проживала у с. Яновщина Диканського р-ну Полтавської обл. Акушерка пологового будинку. Заарештована 12 січня 1938 р. До суду не дожила, померла 1 жовтня 1938 р. у лікарні Лубенської в'язниці. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 12 жовтня 1995 р.

КАЙ Григорій Захарович, 1888 р., с. Павлівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Павлівка. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 25 грудня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 25 березня 1931 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Після відбуття покарання проживав у с. Жуки Глобинського р-ну. Колгоспник. Заарештований вдруге 24 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 травня 1938 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 лютого 1958 р. та Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1990 р.

КАЙДАШ Данило Сергійович, 1888 р., с. Яблуневе Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Робітник артілі. Заарештований 23 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 31 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 21 жовтня 1956 р.

КАЙДЕЦЬКИЙ Сергій Антонович, 1898 р., м. Полтава, українець, із дворян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Без певних занять. Заарештований 4 листопада 1937 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 9 березня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом СРСР 17 лютого 1960 р.

КАЙЗЕР Адольф Адольфович, 1891 р., м. Глевіц (Німеччина), поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Щербані Полтавського р-ну

Полтавської обл. Поштар колгоспу. Заарештований 24 квітня 1935 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 11 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 17 жовтня 1958 р.

КАЙМАК Єпіфан Петрович, 1888 р., с. Захарівка Семенівського р-ну Полтавської обл. (точні дані відсутні), українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Коломицівка Глобинського р-ну Полтавської обл. Робітник радгоспу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при УНКВС Полтавської обл. 25 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 7 вересня 1960 р.

КАЙМАК Федір Єпіфанович, 1910 р., с. Захарівка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Коломицівка Глобинського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 3 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 серпня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавським обласним судом 7 вересня 1960 р.

КАЙМОВСЬКИЙ Петро Генріхович, 1896 р., Польща (точні дані відсутні), поляк, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Службовець-юрист. Заарештований 24 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 21 березня 1958 р.

КАЙОЛА Федот Іванович, 1874 р., с. Марківка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Келеберда Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 травня 1929 р. Засуджений Полтавським окружним судом 13 липня 1929 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 вересня 1995 р.

КАЙТАХ Яків Тимофійович, 1895 р., с. Полянка Пустомитівського р-ну Львівської обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Миколаївка Хорольського р-ну Полтавської обл. Комірник колгоспу. Заарештований 13 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 грудня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1989 р.

КАКУЛІНА Євгенія Йосипівна, 1915 р., м. Полтава, українка, із робітників, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Робітниця організації. Заарештована 12 лютого 1945 р. Вперше засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 17 листопада 1945 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Після відбуття покарання проживала у м. Полтава. Заарештована 6 листопада 1951 р. Вдруге засуджена Полтавським обласним судом 29 лютого 1952 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР до 25 років позбавлення волі. За постановою Верховного Суду УРСР від 9 вересня 1955 р. термін покарання зменшено до 10 років. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 5 липня 1989 р. та Генеральною прокуратурою України 29 січня 1992 р.

КАЛАЙДА Анатолій Климентійович, 1895 р., с. Гранів Гайсинського р-ну Вінницької обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 18 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 листопада 1989 р.

КАЛАЙТАН Іван Михайлович, 1893 р., с. Стукалівка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Стукалівка. Різноробочий артілі. Заарештований 29 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1989 р.

КАЛАЙТАН Михайло Михайлович, 1890 р., с. Стукалівка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Стукалівка. Заарештований 1 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років ув'язнення у таборах. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 жовтня 1989 р.

КАЛАЙТАН Павло Андрійович, 1903 р., с. Стукалівка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Стукалівка. Колгоспник. Заарештований 1 листопада 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 17 березня 1939 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 75 ч. 2 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 11 березня 1990 р.

КАЛАЙТАН Терентій Петрович, 1902 р., с. Засулля Недригайлівського р-ну Сумської обл.,

українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Пласківщина Лохвицького р-ну Полтавської обл. Робітник кар'єру. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 31 березня 1962 р.

КАЛАШНИК Іван Мефодійович, 1890 р., с. Затон Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Затон. Без певних занять. Заарештований 29 січня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 28 березня 1945 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 22 лютого 1955 р.

КАЛАШНИК Іван Олексійович, 1884 р., с. Калашники Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник заводу. Заарештований 6 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 серпня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 серпня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 31 серпня 1961 р.

КАЛАШНИК Михайло Андрійович, 1895 р., с. Калашники Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Калашники. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 10 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 лютого 1990 р.

КАЛАШНИК Нестор Дмитрович, 1918 р., с. Скоробагатьки Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Сенча Лохвицького р-ну. Колгоспник. Заарештований 17 вересня 1936 р. Вперше засуджений Харківським обласним судом 17 січня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Вдруге засуджений Військовим трибуналом Орловського ВО 18 квітня 1941 р. за ст. 193-7 «г» КК РРФСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 липня 1992 р.

КАЛАШНИК Овксентій Павлович, 1889 р., х. Медяники Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Медяники. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 11 вересня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 1 жовтня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 вересня 1959 р.

КАЛАШНИК Олександр Андрійович, 1893 р., с. Калашники Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник підприємства. Заарештований 6 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 серпня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 26 серпня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р.

КАЛАШНИК Олександр Омелянович, 1910 р., м. Полтава, українець, із службовців, освіта середня (військова школа). Проживав у м. Новосибірськ (Російська Федерація). Служив в армії. Старший лейтенант. Заарештований 21 жовтня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 23 червня 1938 р. за ст.ст. 58-7, 58-8, 58-11 КК РРФСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 24 червня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 5 липня 1989 р.

КАЛАШНИК Панас Васильович, 1894 р., с. Верхня Мануйлівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Верхня Мануйлівка. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 червня 1990 р.

КАЛАШНИК Петро Давидович, 1901 р., с. Майорщина Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Майорщина. Робітник МТС. Заарештований 31 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 25 квітня 1962 р.

КАЛАШНИК Петро Іванович, 1866 р., с. Шкурупії Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, соціальне походження не вказане, освіта початкова. Проживав у с. Шкурупії. Робітник за наймом. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1990 р.

КАЛАШНИК Семен Йосипович, 1889 р., с. Бугаївка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бугаївка. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 травня 1974 р.

КАЛАШНИК Федір Андрійович, 1896 р., с. Богушкова Слобода Золотоніського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Зоотехнік міськземвідділу. Заарештований 3 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 19 липня 1957 р.

КАЛАШНИК Федір Григорович, 1895 р., с. Зінці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зінці. Робітник залізниці. Заарештований 7 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 2 квітня 1957 р.

КАЛАШНИК Федот Олексійович, 1898 р., с. Бугаївка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бугаївка. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 24 березня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 червня 1990 р.

КАЛАШНІКОВ Іван Васильович, 1897 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із кустарів, освіта початкова. Проживав у м. Миргород. Коваль МТС. Заарештований 2 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 15 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 червня 1960 р.

КАЛЕЙНИКОВ Микола Васильович, 1914 р., м. Пирятин Полтавської обл., українець, із робітників, освіта неповна середня. Проживав у м. Запоріжжя. Робітник заводу феросплавів. Заарештований 2 листопада 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 14 березня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1995 р.

КАЛЕКІН Петро Володимирович, 1916 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Чорнороб м'ясокомбінату. Заарештований 5 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 4 лютого 1944 р. за ст. 54-1 «б» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 травня 1996 р.

КАЛЕНИК Василь Петрович, 1894 р., м. Пирятин Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Пирятин. Робітник. Заарештований 17 вересня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР Полтавської обл. 24 січня 1930 р. за ст.ст. 54-3, 54-10, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 серпня 1992 р.

КАЛЕНИК Олександр Дмитрович, 1894 р., м. Пирятин Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Пирятин. Без певного місця роботи. Заарештований 15 жовтня 1929 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР Полтавської обл. 24 січня 1930 р. за ст.ст. 54-3, 54-10, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 серпня 1992 р.

КАЛЕНИЧ Микола Федосійович, 1882 р., с. Кирило-Ганнівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кирило-Ганнівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 5 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 листопада 1989 р.

КАЛЕНИЧЕНКО Василь Іванович, 1887 р., с. Янів Чорнобильського р-ну Київської обл., українець, із службовців, освіта середня (Вістеровський технікум). Проживав у Семенівському р-ні Полтавської обл. Працівник бурякорадгоспу. Заарештований 18 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 травня 1989 р.

КАЛЕНИЧЕНКО Мусій Михайлович, 1890 р., с. Велика Павлівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велика Павлівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 грудня 1932 р. Засуджений народним судом Зіньківського р-ну 12 січня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР, по суду виправданий. Реабілітований Зіньківським народним судом 12 січня 1933 р.

КАЛЕНИЧЕНКО (КАЛІНІЧЕНКО) Надія Федотівна, 1882 р., с. Климівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, неписьменна. Проживала у с. Федорівка Карлівського р-ну. Колгоспниця. Заарештована 18 березня 1932 р. Засуджена Карлівським районним народним судом 23 березня 1932 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-16 КК УСРР до 8 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабі-

літована Верховним Судом України 23 березня 1993 р.

КАЛЕНІЧЕНКО (КАЛІНІЧЕНКО) Олександр Андрійович, 1897 р., с. Матяшівка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Санкт-Петербург (Російська Федерація). Службовець наукового закладу. Заарештований 5 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 січня 1938 р. за ст. 58-10 КК РРФСР до розстрілу. Вирок виконано 23 січня 1938 р. у м. Санкт-Петербург. Реабілітований Військовим трибуналом Прикарпатського ВО 21 вересня 1957 р.

КАЛЕНСЬКИЙ Карпо Прокопович, 1882 р., с. Омельник Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Омельник. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 березня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 22 жовтня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

КАЛЕНЧУК Григорій Іванович, 1903 р., с. Хрещате Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хрещате. Колгоспник. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 березня 1989 р.

КАЛЕНЧУК Григорій Пилипович, 1898 р., с. Хрещате Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хрещате. Колгоспник. Заарештований 29 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1989 р.

КАЛЕНЧУК Феодосій Андрійович, 1900 р., с. Хрещате Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хрещате. Бригадир колгоспу. Заарештований 24 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 травня 1990 р.

КАЛИНА Михайло Олександрович, 1893 р., с. Чертовець Городянського повіту (Польща), українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Інспектор фінвідділу. Заарештований 16 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 1 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 вересня 1989 р.

КАЛИНИЧЕНКО Іван Якович, 1883 р., с. Орданівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Орданівка. Колгоспник. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 23 серпня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 10 червня 1967 р.

КАЛИНИЧЕНКО Корній Якович, 1897 р., с. Велика Павлівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велика Павлівка. Без певних занять. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 19 березня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 грудня 1958 р.

КАЛИНИЧЕНКО Петро Леонтійович, 1876 р., с. Білоцерківка Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Закінчив духовну семінарію у м. Коростень Житомирської обл. Проживав у смт Білики Кобеляцького р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований 18 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 січня 1990 р.

КАЛИНИЧЕНКО Спиридон (Свиридон) Іванович, 1904 р., с. Велика Павлівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велика Павлівка. Колгоспник. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-11, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 16 січня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 грудня 1958 р.

КАЛИНИЧЕНКО Федір Маркович, 1893 р., с. Воронинці Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Агроном цукрокомбінату. Заарештований 26 березня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 5 липня 1945 р. за ст. 54-3 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 січня 1992 р.

КАЛИНИЧЕНКО Федір Сергійович, 1892 р., с. Бобрівник Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бобрівник. Колгоспник. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 23 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 листопада 1989 р.

КАЛИНОВСЬКИЙ Олександр Олександрович, 1894 р., Чернігівщина, українець, із службовців, освіта незакінчена вища. Закінчив духовну семінарію та 2 курси медичного факультету. Проживав у м. Гадяч Полтавської обл. Священик. Заарештований 30 червня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 14 листопада 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р.

КАЛИНОВСЬКИЙ Петро Григорович, 1874 р., с. Чулатів Новгород-Сіверського р-ну Чернігівської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Пирятин Полтавської обл. Без певного місця роботи. Заарештований 9 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 лютого 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 червня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 22 листопада 1960 р.

КАЛИНОВСЬКИЙ-ЯБИН Владислав Янович, 1888 р., с. Лясоцин (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Начальник райвідділу міліції м. Полтава. Заарештований 15 березня 1938 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 17 жовтня 1938 р. за ст.ст. 58, 54-1 «б», 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 17 жовтня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 19 травня 1959 р.

КАЛИНЧУК Микола Іванович, 1901 р., с. Давидівка Житомирського р-ну Житомирської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Завідувач сільгоспвідділу редакції газети «Червона Лубенщина». Заарештований 25 серпня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 25–29 квітня 1936 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР до 6 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 травня 1959 р.

КАЛИТОЧКА Андрій Васильович, 1897 р., с. Яценки Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Яценки. Засуджений вперше у 1938 р. за ст. 75 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Термін покарання відбув. Заарештований 18 травня 1943 р. Вдруге засуджений Військовим трибуналом залізничних військ Західного фронту 23 травня 1943 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 грудня 1996 р.

КАЛИТКА Юхим Лукич, 1890 р., с. Гвоздьове Валківського р-ну Харківської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у свинорадгоспі ім. ХТЗ Чутівського р-ну Полтавської обл. Робітник свинорадгоспу. Заарештований 24 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 жовтня 1989 р.

КАЛИШЕНКО Зінаїда Петрівна, 1925 р., с. Миколаївка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта неповна середня. Проживала у м. Берлін (Німеччина). Без певного місця роботи. Заарештована 23 березня 1948 р. Засуджена Військовим трибуналом радянського сектору м. Берлін 31 травня 1948 р. за ст. 58-1 «а» КК РРФСР до 25 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією майна. Термін покарання відбувала у Кемеровській обл. (Російська Федерація). За постановою Військового трибуналу Закавказького ВО 20 червня 1955 р. термін покарання зменшено до 7 років, у зв'язку із його відбуттям з-під варти звільнена. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 4 серпня 1994 р.

КАЛІБЕРДА Михайло Никифорович, 1882 р., с. Бережнівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бережнівка. Колгоспник. Заарештований 18 грудня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 17 травня 1944 р. за ст. 54-14 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 грудня 1994 р.

КАЛІЄНКО Іван Петрович, 1885 р., с. Веселий Поділ Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Веселий Поділ. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 14 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 6 років позбавлення волі. Звільнений 31 грудня 1934 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1990 р.

КАЛІЄНКО Микола Захарович, 1881 р., с. Веселий Поділ Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Веселий Поділ. Тесляр на селекційній станції. Заарештований 28 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Волзьких

таборах НКВС СРСР. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 лютого 1990 р.

КАЛІЄНКО Панас Степанович, 1884 р., с. Веселий Поділ Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Веселий Поділ. Колгоспник. Заарештований 15 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

КАЛІМАН Тимофій Тимофійович, 1904 р., с. Нехвороща Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Андріївка Машівського р-ну Полтавської обл. Службовець закладу. Заарештований 29 січня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 22 квітня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 січня 1990 р.

КАЛІН Іван Мусійович, 1903 р., м. Зіньків Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Зіньків. Коваль. Заарештований 24 березня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом КВО 21–22 вересня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-8 КК УРСР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 червня 1997 р.

КАЛІНІЧЕНКО Антон Петрович, 1897 р., х. Калениченки Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у х. Калениченки. Столяр колгоспу. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у м. Свободний Хабаровського краю (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 червня 1989 р.

КАЛІНІЧЕНКО Гліб Павлович, 1919 р., с. Старі Санжари Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 22 січня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 128-ї стрілецької дивізії 1 лютого 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до розстрілу з конфіскацією майна. Військовим трибуналом Ленінградського фронту 24 лютого 1942 р. вирок змінено на 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 травня 1994 р.

КАЛІНІЧЕНКО Григорій Кирилович, 1921 р., с. Васильці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Червоноармієць. Заарештований 23 серпня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом 17-ї армії 22 жовтня 1941 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом Забайкальського ВО 24 березня 1989 р.

КАЛІНІЧЕНКО Григорій Степанович, 1914 р., с. Білогорілка Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у с. Білогорілка. Вчитель. Заарештований 10 листопада 1949 р. Засуджений Військовим трибуналом Полтавського гарнізону 11 квітня 1950 р. за ст. 54-1 «б» КК УРСР до 15 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Військовим трибуналом КВО 19 квітня 1955 р. вирок змінено на 5 років позбавлення волі. Реабілітований Військовою прокуратурою Центрального регіону України 28 грудня 1994 р.

КАЛІНІЧЕНКО Ілля Андрійович, 1893 р., с. Федорівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лип'янка Карлівського р-ну. Колгоспник. Заарештований 17 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 травня 1965 р.

КАЛІНІЧЕНКО Леонтій Кононович, 1892 р., с. Крячківка Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць 192-го полку військ НКВС. Заарештований 4 червня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Іркутської обл. (Російська Федерація) 10 липня 1945 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 4 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Іркутській обл.(Російська Федерація). Реабілітований Військовим трибуналом Забайкальського ВО 30 вересня 1965 р.

КАЛІНІЧЕНКО Микола Петрович, 1884 р., с. Бобрівник Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бобрівник. Без певного місця роботи. Заарештований 23 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 10 листопада 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-4 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 листопада 1989 р.

КАЛІНІЧЕНКО Петро Леонтійович, 1908 р., с. Бовкун Таращанського р-ну Київської обл., українець, із селян, освіта середня. Заарештований 22 липня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Татарської АРСР 5 листопада 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення

волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1991 р.

КАЛІНІЧЕНКО Тимофій Гнатович, 1891 р., с. Зубівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зубівка. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 12 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Після відбуття покарання проживав у м. Полтава. Робітник будови. Заарештований вдруге 22 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 6 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 вересня 1959 р. та Полтавською обласною прокуратурою 21 лютого 1990 р.

КАЛІНІЧЕНКО Федот Андрійович, 1889 р., с. Зубівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зубівка. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 12 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Після відбуття покарання проживав у с. Зубівка. Робітник за наймом. Заарештований вдруге 21 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 1 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 та 21 лютого 1990 р.

КАЛІШЕВСЬКИЙ Іван Аврамович, 1895 р., смт Градизьк Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, освіта середня. Проживав у смт Градизьк. Священик. Заарештований 15 березня 1928 р. Засуджений надзвичайною сесією Харківського окружного суду 26 вересня 1928 р. за ст.ст. 54-10, 54-11, 33 КК УСРР як соціально небезпечний елемент до виселення з місць постійного проживання. Реабілітований за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УСРР Харківським окружним судом 26 вересня 1928 р.

КАЛІШЕНКО Іван Васильович, 1902 р., с. Попівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Працівник артілі. Заарештований 25 грудня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 13-ї гвардійської Полтавської стрілецької дивізії 18 січня 1944 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Амурських таборах (Російська Федерація). Реабілітований Військовим трибуналом КВО 5 липня 1990 р.

КАЛМИКОВ Павло Степанович, 1895 р., м. Кірсанов Тамбовської обл. (Російська Федерація), росіянин, із службовців, освіта середня. Проживав у с. Вишняки Хорольського р-ну Полтавської обл. Бухгалтер спиртозаводу. Вперше засуджений у 1931 р. до 5 років позбавлення волі. Заарештований 1 серпня 1937 р. Вдруге засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 24 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 квітня 1989 р.

КАЛОША Іван Олексійович, 1898 р., с. Степанівка Чернігівської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мехедівка Лохвицького р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 5 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 серпня 1958 р.

КАЛУГА Павло Дмитрович, 1892 р., с. Случевськ Орловської обл. (Російська Федерація), українець, із селян, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Пирятин Полтавської обл. Вчитель. Заарештований 24 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 21 березня 1944 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-10 ч. 2 КК УРСР до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. За постановою Військового трибуналу Західно-Сибірського військового округу від 13 травня 1955 р. термін покарання зменшено до 10 років. За відбуттям строку з-під варти звільнений 28 травня 1955 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 липня 1992 р.

КАЛУГІН Іван Флорович, 1924 р., с. Пироги Глобинського р-ну Полтавської обл., росіянин, із службовців, освіта неповна середня. Червоноармієць. Заарештований 11 вересня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом 2-ї гвардійської армії 25 жовтня 1944 р. за ст. 58-1 «а» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом СРСР 24 листопада 1954 р.

КАЛЬКОВА Влада Іванівна, 1915 р., м. Саратов (Російська Федерація), німкеня, із робітників, освіта середня (медичний технікум). Проживала у с. Стефанівщина Великобагачанського р-ну Полтавської обл. Завідувачка медпункту. Заарештована 14 серпня 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 лютого 1945 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Термін покарання відбувала у таборах НКВС СРСР Новосибірської обл. (Російська Федерація). Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 8 серпня 1989 р.

КАЛЬНА Марія Мусіївна, 1923 р., с. Великі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта неповна середня. Проживала у с. Великі Сорочинці. Працювала на громадському дворі під час окупації. Заарештована 12 жовтня 1943 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 14 лютого 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 20 років позбавлення волі. Реабілітована Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 12 жовтня 1946 р.

КАЛЬНИЙ Михайло Данилович, 1889 р., с. Великі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Сорочинці. Завідувач лісництва. Заарештований 6 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 31 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 серпня 1958 р.

КАЛЬНИК Андрій Григорович, 1887 р., смт Диканька Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Кобеляцькому р-ні Полтавської обл. Агротехнік. Заарештований 30 квітня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 8 липня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 березня 1995 р.

КАЛЬНИК Михайло Семенович, 1884 р., с. Балясне Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Балясне. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР м. Улан-Уде Башкирської АРСР. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

КАЛЬНИЦЬКА Уляна Свиридівна, 1905 р., с. Пологи Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Суха Маячка Новосанжарського р-ну. Колгоспниця. Заарештована 15 січня 1936 р. Засуджена Харківським обласним судом 19 березня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітована Верховним Судом УРСР 12 жовтня 1990 р.

КАЛЬНИЦЬКИЙ Дмитро Олексійович, 1892 р., с. Супротивна Балка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Супротивна Балка. Колгоспник. Заарештований 7 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27–28 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 жовтня 1958 р.

КАЛЬНИЦЬКИЙ Йосип Борисович, 1888 р., с. Супротивна Балка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Супротивна Балка. Комірник колгоспу. Заарештований 8 березня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 21 березня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Помер у місцях ув'язнення у м. Владивосток (Російська Федерація) 13 лютого 1942 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 19 жовтня 1990 р.

КАЛЬНИЦЬКИЙ Федір Прокопович, 1896 р., с. Супротивна Балка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Супротивна Балка. Службовець колгоспу. Заарештований 29 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 16 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 січня 1959 р.

КАЛЬЧЕНКО Василь Миронович, 1907 р., с. Дейкалівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дейкалівка. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 29 квітня 1930 р. Засуджений Надзвичайною сесією Полтавського обласного суду 18 червня 1930 р. за ст. 33 КК УСРР до 3 років заслання. Вдруге заарештований 7 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 1 серпня 1932 р. за ст.ст. 54-1, 54-8, 54-11, 56-17 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 листопада 1989 р. та 17 квітня 1995 р.

КАЛЬЧЕНКО Григорій Петрович, 1904 р., с. Устивиця Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Устивиця. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 15 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 червня 1989 р.

КАЛЬЧЕНКО Єгор Васильович, 1881 р., с. Старицьківка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. 1930 р. як член громади ЄХБ відмовився вступати до КСП. Проживав у с. Селещина Машівського р-ну. Сторож складу підсобного господарства. Заарештований 20 грудня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним

судом 17 лютого 1939 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою у правах на 2 роки. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 червня 1995 р.

КАЛЬЧЕНКО Михайло Степанович, 1892 р., с. Проценки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Проценки. Колгоспник. Заарештований 1 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер в ув'язненні (точних даних у справі немає). Реабілітований Військовим трибуналом КВО 26 вересня 1956 р.

КАЛЬЧЕНКО Олександр Степанович, 1899 р., с. Старицьківка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Старицьківка. Тракторист колгоспу. Заарештований 20 січня 1947 р. Засуджений Полтавським обласним судом 4 квітня 1947 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 липня 1991 р.

КАЛЬЧЕНКО Павло Олександрович, 1908 р., с. Дейкалівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дейкалівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 квітня 1930 р. Засуджений Полтавським обласним судом 18 червня 1930 р. за ст. 54-8 КК УСРР до позбавлення права проживати у визначених місцях СРСР на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1995 р.

КАЛЬЧЕНКО Петро Сидорович, 1906 р., с. Богданівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Богданівка. Без певного місця роботи. Заарештований 24 вересня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 28 січня 1944 р. за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 липня 1989 р.

КАЛЬЧУК Мефодій Улянович, 1902 р., с. Святець Кам'янець-Подільського р-ну Хмельницької обл. Проживав у м. Полтава. Вантажник залізничної станції. Вперше засуджений Вінницьким обласним судом 20–21 квітня 1933 р. до 10 років позбавлення волі. Заарештований 24 червня 1941 р. Вдруге засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 жовтня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у м. Воркута (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 11 січня 1960 р.

КАЛЮЖНА Софія Іванівна, 1911 р., с. Нижній Булатець Лубенського р-ну Полтавської обл., українка, із робітників, освіта початкова. Проживала у м. Лубни Полтавської обл. Робітниця залізниці. На підписці про невиїзд з 17 квітня 1945 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 вересня 1945 р. за ст. 54-13 КК УРСР до 5 років заслання у Казахстан з конфіскацією майна. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 31 липня 1989 р.

КАЛЮЖНИЙ Григорій Мусійович, 1893 р., Козельщинський р-н Полтавської обл., українець, із селян. Проживав у с. Обознівка Глобинського р-ну Полтавської обл. Головний зоотехнік радгоспу. Заарештований 15 вересня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 2–4 березня 1938 р. за ст. 54-7 КК УРСР до 10 років ув'язнення у таборах. Термін покарання відбував у таборах с-ща Інта (Комі АРСР, Російська Федерація). Звільнений 15 березня 1946 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 14 червня 1958 р.

КАЛЮЖНИЙ Іван Аврамович, 1886 р., с. Кочубеївка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кочубеївка. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 лютого 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 28 квітня 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р.

КАЛЮЖНИЙ Іван Іванович, 1887 р., с. Кукобівка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кукобівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 19 жовтня 1932 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 грудня 1989 р.

КАЛЮЖНИЙ Іван Іванович, 1896 р., с. Бухалівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бухалівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 16 грудня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1990 р.

КАЛЮЖНИЙ Іван Мусійович, 1892 р., смт Козельщина Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Працівник молочнотоварної ферми. Заарештований 8 травня 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 21 лютого 1932 р. за ст. 54-12 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 жовтня 1989 р.

КАЛЮЖНИЙ Костянтин Павлович, 1873 р., смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Жоржівка Шишацького р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 листопада 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 30 серпня 1931 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 січня 1990 р.

КАЛЮЖНИЙ Олексій Андрійович, 1903 р., с. Варварівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Варварівка. Колгоспник. Заарештований 19 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 6 квітня 1945 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 25 грудня 1990 р.

КАЛЮЖНИЙ Петро Кузьмич, 1912 р., с. Устимівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований у 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом 2-го Українського фронту 21 жовтня 1944 р. за ст. 58-2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 29 березня 1957 р.

КАЛЮЖНИЙ Прокопій Севастянович, 1900 р., с. Зезекали Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зезекали. Ветеринар. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл., 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 листопада 1989 р.

КАЛЮЖНИЙ Роман Миронович, 1898 р., с. Красногірка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Красногірка. Колгоспник. Заарештований 5 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 23 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 червня 1957 р.

КАЛЮЖНИЙ Сергій Якович, 1891 р., с. Варварівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Варварівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 5 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1990 р.

КАЛЮЖНИЙ Сидір Сидорович, 1902 р., х. Калюжні Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Калюжні. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 березня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 18 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 лютого 1990 р.

КАЛЮЖНИЙ Тимофій Феофанович, 1902 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 16 березня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом Одеського гарнізону 11 жовтня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 17 листопада 1951 р. Реабілітований Військовою прокуратурою Одеського ВО 30 вересня 1991 р.

КАМАРДА Кирило Харитонович, 1885 р., м. Лубни Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни. Робітник фабрики. Заарештований 5 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 серпня 1958 р.

КАМАРНИЦЬКИЙ Казимир Юлянович, 1875 р., м. Новоград-Волинський Житомирської обл., поляк, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Чоботар артілі «Шкірпром». Заарештований 26 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 серпня 1989 р.

КАМЕЛЬЧАК Михайло Максимович, 1890 р., с. Харківці Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Заарештований 6 лютого 1930 р. Засуджений Прилуцьким окружним відділом ДПУ УСРР 14 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до вислання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 травня 1995 р.

КАМЕЛЬЧАК Яків Максимович, 1885 р., с. Харківці Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Харківці. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 березня 1990 р.

КАМЕНЕЦЬКИЙ Петро Максимович, 1870 р., с. Романівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта середня. Закінчив Полтавську духовну семінарію. Проживав у смт Нові Санжари Полтавської обл. Священик без приходу. Заарештований 14 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

КАМЕНСЬКИЙ Євграф Сазонович, 1902 р., с. Ручки Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зірка Лохвицького р-ну. Колгоспник. Заарештований 28 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 19 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

КАМЕНСЬКИЙ Олександр Васильович, 1876 р., м. Вологда Російської Федерації, росіянин, освіта вища духовна. 1920 р. за «порушення закону про друк» засуджений до 5 років позбавлення волі. Проживав у м. Полтава. Священик. Заарештований 29 грудня 1935 р. Засуджений спецколегією Харківського обласного суду 22 вересня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі з поразкою у правах на 5 років. Реабілітований Прокуратурою України 31 серпня 1993 р.

КАМЕРСЬКИЙ Генріх Владиславович, 1905 р., м. Полтава, поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Працівник паровозного депо. Заарештований 15 березня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 серпня 1990 р.

КАМИНСЬКИЙ Ілля Григорович, 1888 р., м. Полтава, єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Службовець закладу. Заарештований 23 березня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 30 квітня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-12 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 27 квітня 1962 р.

КАМІН Юлій Августович, 1882 р., м. Ржищів Київської обл., німець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Слюсар паровозоремонтного заводу. Заарештований 30 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував на ст. Архангельськ Північної залізниці (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1990 р.

КАМІН-КОСТЯКОВА Марія Петрівна, 1897 р., м. Ромни Сумської обл., українка, із купців, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Домогосподарка. Заарештована 2 січня 1938 р. Засуджена Лінійним судом Південної залізниці 26 травня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Померла 13 листопада 1942 р. у місцях ув'язнення. Реабілітована Верховним Судом УРСР 24 грудня 1960 р.

КАМІНЕР Ліза Зельманівна, 1907 р., м. Житомир, єврейка, із кустарів, освіта середня. Проживала у м. Полтава. Панчішниця-мотальниця. Заарештована 18 квітня 1927 р. Засуджена Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 травня 1927 р. за ст. 58-5 КК УСРР до 3 років заслання. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 7 вересня 1989 р.

КАМІНСЬКИЙ Герш Лейбович, 1891 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Робітник будівельної організації. Заарештований 24 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 вересня 1941 р. (стаття КК не вказана) за антирадянську агітацію до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 серпня 1989 р.

КАМІНСЬКИЙ Іван Іванович, 1896 р., с. Меончино (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Книшівка Гадяцького р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 27 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 лютого 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 31 березня 1965 р.

КАМІНСЬКИЙ Іван Казимирович, 1901 р., Одеська обл., поляк, із поміщиків, освіта середня (закінчив військову школу у Києві, 1927 р.). Командир батальйону. Заарештований 27 червня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 31 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1 КК УРСР до 15 років позбавлення волі. За постановою Верховного Суду 6 березня 1938 р. термін покарання зменшено до 10 років. З ув'язнення звільнений 27 червня 1947 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 15 березня 1960 р.

КАМІНСЬКИЙ Ілля Григорович, 1888 р., м. Полтава, єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Друкар поліграффабрики. Заарештований 25 червня 1941 р. Засуджений не був. Помер у санчастині в'язниці 18 жовтня 1942 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 грудня 1961 р.

КАМІНСЬКИЙ Марко Савелійович, 1868 р., с. Кіровське Чорноморський р-н (АР Крим), єврей,

із міщан, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Перебував у в'язниці. Справу порушено 19 грудня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 16 грудня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 10 січня 1939 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 лютого 1995 р.

КАМУЗ Андрій Трохимович, 1905 р., с. Заворскло Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Заворскло. Робітник депо. Заарештований 27 жовтня 1950 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 28 грудня 1950 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Верховним Судом СРСР 9 лютого 1955 р. вирок змінено на 4 роки позбавлення волі. З-під варти звільнений за амністією. Реабілітований Верховним Судом СРСР 20 червня 1990 р.

КАМЯНЕЦЬКИЙ Захар Іванович, 1901 р., смт Шишаки Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Хвощове Шишацького р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 26 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 жовтня 1965 р.

КАНДЗЮБА Григорій Михайлович, 1897 р., с. Романи Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Романи. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 вересня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 4 грудня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 листопада 1989 р.

КАНДЗЮБА Іван Михайлович, 1893 р., с. Романи Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Романи. Без певних занять. Заарештований 25 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 червня 1989 р.

КАНДИБА Іван Тимофійович, 1914 р., Харківська обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць 223-го стрілецького полку 75-ї стрілецької дивізії. Заарештований 28 лютого 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом 12-го стрілецького корпусу Харківського ВО 16 квітня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років ув'язнення у таборах з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Верховним Судом СРСР 25 серпня 1960 р.

КАНДУЛ Іван Григорович, 1910 р., с. Руді Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян-козаків, освіта початкова. Проживав у с. Корнієнки Хорольського р-ну Полтавської обл. Без певного місця роботи. Заарештований 26 січня 1932 р. Засуджений Народним судом Оболонянського району 23 квітня 1932 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі з поразкою у правах на 3 роки. Реабілітований Полтавським обласним судом 21 лютого 1990 р.

КАНЕВСЬКИЙ Іван Григорович, 1875 р., смт Варва Чернігівської обл., українець, із духовенства, освіта середня. Закінчив Лубенське духовне училище. Засуджений 1930 р. за ст.ст. 97, 54-10 КК УСРР до 2,5 років позбавлення волі. Після відбуття покарання проживав у с. Білоусівка Чорнухинського р-ну Полтавської обл. Священик без приходу. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 вересня 1937 р. за боротьбу проти радянської влади і контрреволюційну агітацію до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 листопада 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 квітня 1989 р.

КАНЕВСЬКИЙ Самуїл Меєр-Гершкович, 1907 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із кустарів, освіта середня. Проживав у м. Кременчук. Безробітний. Заарештований 11 січня 1925 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 26 червня 1925 р. за ст.ст. 61, 70 КК УСРР до 3 років заслання у Середню Азію. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 серпня 1994 р.

КАНЕВСЬКИЙ Юрій Григорович, 1887 р., м. Прилуки Чернігівської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Вчитель школи. Заарештований 20 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21–23 березня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 28 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 15 серпня 1958 р.

КАНЗЮБА Овксентій Кузьмич, 1885 р., с. Кирило-Ганнівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кирило-Ганнівка. Бригадир колгоспу. Заарештований 22 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 квітня 1959 р.

КАНЗЮБА Ганна Павлівна, 1915 р., с. Кирило-Ганнівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у

с. Кирило-Ганнівка. Заарештована 31 серпня 1944 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 30 листопада 1944 р. за ст. 54-12 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітована Генеральною прокуратурою України 14 грудня 1995 р.

КАНЗЮБА Євтихій Дмитрович, 1881 р., с. Човно-Федорівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Човно-Федорівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 січня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 24 січня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

КАНІБАЛОЦЬКИЙ Василь Гаврилович, 1910 р., с. Крута Балка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Богданівка Новосанжарського р-ну. Колгоспник. Заарештований 21 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1989 р.

КАНІБОЛОЦЬКИЙ Іван Никифорович, 1907 р., м. Полтава, українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у с. Крута Балка Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 24 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 жовтня 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 26 жовтня 1937 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 лютого 1958 р.

КАНІБОЛОЦЬКИЙ Микола Михайлович, 1910 р., с. Крута Балка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник військбуду. Заарештований 20 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 квітня 1989 р.

КАНІВЕЦЬ Василь Семенович, 1909 р., с. Воскресенка Приазовського р-ну Запорізької обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Червонозаводське Лохвицького р-ну Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 22 серпня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 23 грудня 1942 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 25 квітня 1943 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 липня 1989 р.

КАНІВЕЦЬ Іван Федорович, 1887 р., с. Вереміївка Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вереміївка. Робітник організації заготівлі. Заарештований 18 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 серпня 1957 р.

КАНІВЕЦЬ Омелян Сергійович, 1878 р., с. Воронинці Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Воронинці. Без певних занять. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 24 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 квітня 1961 р.

КАНІВЕЦЬ Пилип Іванович, 1918 р., с. Єрки Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Єфрейтор 207-го окремого артилерійсько-кулеметного батальйону 31-го укріпрайону. Постановою слідчого відділення ВКР «Смерш» 36-ї армії від 17 листопада 1943 р. звинувачений за ст. 58-1 «б» КК РРФСР. 26 листопада 1941 р. пропав без вісти. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 травня 1997 р.

КАНТОР Фрідзель Вольфович, 1905 р., с. Уланів Хмільницького р-ну Вінницької обл., єврей, із робітників, освіта середня. Проживав у смт Решетилівка Полтавської обл. Завідувач райаптекою. Заарештований 14 серпня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 26 серпня 1941 р. за ст. 54-14 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Верховним Судом СРСР 30 жовтня 1942 р.

КАНЦЕР Олександр Олександрович, 1915 р., м. Хорол Полтавської обл., німець, із робітників, освіта початкова. Старший сержант 679-го батальйону аеродромного обслуговування. Заарештований 1 жовтня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом 62-го району авіабазування Орловського ВО 17 жовтня 1941 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Військовою прокуратурою Московського ВО 26 березня 1994 р.

КАПЮКА Іван Леонтійович, 1926 р. с. Стовбина Долина Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Мобілізований до Червоної Армії. Молодший командир. Заарештований 28 грудня 1949 р. Засуджений Військовим трибуналом в/ч 47751-Б 8 лютого

1950 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Звільнений 11 січня 1955 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 22 січня 1955 р.

КАПЕЛЬГОРОДСЬКИЙ Пилип Йосипович, 1882 р., с. Городище Недригайлівського р-ну Сумської обл., українець, із селян, освіта середня духовна. Проживав у м. Полтава. Письменник. Заарештований 19 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 березня 1957 р.

КАПИНОС Никанор Григорович, 1892 р., с. Солониця Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із священиків, освіта середня (Бізюківська духовна семінарія, 1918 р.). Проживав у м. Кобеляки Полтавської обл. Священик. Заарештований 23 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 11 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1989 р.

КАПИТОНЕНКО Петро Олексійович, 1891 р., м. Полтава, українець, із селян, освіта середня спеціальна. Проживав у м. Полтава. Службовець комунгоспу. Заарештований 16 грудня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 19 січня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 квітня 1990 р.

КАПІНОС Василь Григорович, 1900 р., с. Бабичівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бабичівка. Робітник дослідної станції. Заарештований 1 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 травня 1989 р.

КАПІНОС Іван Кіндратович, 1887 р., м. Кобеляки Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища медична. Проживав у смт Нові Санжари Полтавської обл. Лікар. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 червня 1958 р.

КАПІНОС Митрофан Антонович, 1909 р., с. Малі Будища Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Батьки Зіньківського р-ну. Колгоспник. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 16 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 квітня 1959 р.

КАПІНОС Олександр Миколайович, 1894 р., смт Градизьк Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня. 1915–1917 рр. – прапорщик царської армії, до 1923 р. – вчитель, з 1923 р. – священик. Проживав у м. Полтава. Референт аптекоуправління. Заарештований 14 березня 1938 р. Утримувався у в'язниці м. Полтава. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 2 листопада 1959 р.

КАПІНОСОВ Іван Іванович, 1901 р., м. Білгород-Дністровський Одеської обл., росіянин, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник залізниці. Заарештований 23 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 лютого 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 травня 1962 р.

КАПІНУС Авакум Савич, 1866 р., с. Шарівка Царичанського р-ну Дніпропетровської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шарівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 травня 1929 р. Засуджений Полтавським окружним судом 13 липня 1929 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 березня 1995 р.

КАПІТОНЕНКО-НАЗАРЕНКО Давид Онуфрійович, 1884 р., с. Ляшківка Царичанського р-ну Дніпропетровської обл., українець, із селян, освіта незакінчена вища. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Службовець установи. Заарештований 27 березня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 квітня 1989 р.

КАПКАНЕЦЬ Петро Юхимович, 1900 р., с. Новотроїцьке Бердянського р-ну Запорізької обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Навчався на 3-у курсі мовно-історичного факультету інституту народної освіти. Заарештований 17 жовтня 1922 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР по адміністративних виселеннях 26 жовтня 1923 р. за ст. 68 КК УСРР до заборони проживати у визначених місцях на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 серпня 1994 р.

КАПКО Олександр Андрійович, 1892 (1890) р., с. Грабинівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Грабинівка. Без певних занять. Заарештований вперше 10 грудня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 16 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Верховним Судом СРСР 5 вересня 1939 р. вирок змінено на 4 роки позбавлення волі. Заарештований вдруге 27 листопада 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 6 березня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Верховним Судом УРСР 11 травня 1990 р. та Полтавською обласною прокуратурою 10 березня 1992 р.

КАПКОВ Микола Павлович, 1894 р., с. Копанки Харківської обл., українець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Лікар. Заарештований 6 серпня 1937 р. Помер у лікарні в'язниці 30 листопада 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 квітня 1957 р.

КАПЛАН Ізраїль Давидович, 1903 р., смт Баранівка Житомирської обл., єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Заарештований 3 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 6 листопада 1963 р.

КАПЛАН Янкель Зисманович, 1890 р., м. Жухлін Плоцького воєводства (Польща), єврей, із кустарів, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник артілі. Заарештований 26 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 грудня 1937 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 17 листопада 1956 р.

КАПЛУН Гаврило Дмитрович, 1875 р., с. Лозівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лозівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 6 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

КАПЛУН Панас Гаврилович, 1911 р., с. Долина Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Долина. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 серпня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 16 листопада 1930 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 листопада 1989 р.

КАПЛУН Феофан Самсонович, 1913 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Червоноармієць 14-го кавалерійського полку. Заарештований 26 червня 1935 р. Засуджений Військовим трибуналом 2-го кавалерійського корпусу КВО 26 липня 1935 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 4 років 6 місяців позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 травня 1997 р.

КАПЛУНІВСЬКИЙ Яків Васильович, 1905 р., с. Огуївка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ковалівка Полтавського р-ну Полтавської обл. Робітник залізниці. Заарештований 13 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

КАППЕЛЬ Володимир Володимирович, 1899 р., м. Лубни Полтавської обл., росіяни, із службовців, освіта середня (Московський кадетський корпус школи прапорщиків). Служив у добровольчій армії. Заарештований 29 березня 1920 р. Засуджений Особливим відділом ВНК 14 вересня 1920 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 липня 1994 р.

КАПРАН Матвій Андрійович, 1891 р., с. Хитці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хитці. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 січня 1933 р. Засуджений Лубенським районним народним судом 14 березня 1933 р. за ст. 54-14 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 червня 1990 р.

КАПТИЛИЙ Іван Никифорович, 1884 р., с. Коваленківка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Коваленківка. Колгоспник. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

КАПУСТЯН Василь Тимофійович, 1893 р. х. Зам'ятнівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Зам'ятнівка. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 30 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 2 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Звільнений достроково. Проживав у с. Куликове Полтавського р-ну Полтавської обл.

Без певних занять. Заарештований вдруге 28 березня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 16 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 травня та 7 вересня 1989 р.

КАПУСТЯН Іван Костянтинович, 1900 р., с. Куликове Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Артем Приморського краю (Російська Федерація). Шахтар. Заарештований 26 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 28 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 травня 1989 р.

КАПУСТЯН Лука Родіонович, 1877 р., с. Варварівка (область не вказана), росіянин, соціальне походження та освіта не вказані. Проживав у м. Полтава. Заарештований 14 лютого 1938 р. Помер у в'язниці 12 липня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 червня 1994 р.

КАПУСТЯН Микола Михайлович, 1883 р., с. Долина Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник комбінату. Заарештований 10 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 7 вересня 1956 р.

КАПУСТЯН Петро Микитович, 1898 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Голова парткому підприємства. Заарештований 9 січня 1939 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 1 жовтня 1939 р. за ст.ст. 54-6, 54-9 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Звільнений у 1943 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 липня 1958 р.

КАПУСТЯН Степан Миколайович, 1910 р., с. Долина Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник заводу. Заарештований 25 червня 1941 р. Засуджений Верховним Судом Татарської АРСР 20 жовтня 1941 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 липня 1991 р.

КАПУСТЯН Степан Степанович, 1916 р., с. Буняківка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Шамраївка Решетилівського р-ну Полтавської обл. Робітник радгоспу. Заарештований 14 березня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 29 липня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 8 березня 1962 р.

КАПУСТЯНСЬКИЙ Віктор Данилович, 1885 р., с. Покровське Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Покровське. Без певних занять. Заарештований вперше 13 березня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 11 квітня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Заарештований вдруге 11 грудня 1940 р. Засуджений Полтавським обласним судом 8 січня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 3 та 24 лютого 1989 р.

КАПУСТЯНСЬКИЙ Євграф Карпович, 1884 р., с. Зуївці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта середня. Проживав у м. Лохвиця Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 31 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 жовтня 1956 р.

КАПУСТЯНСЬКИЙ Михайло Гаврилович, 1880 р., с. Ліщинівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Пенсіонер. Заарештований 18 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 9 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 21 липня 1956 р.

КАПЦЕВИЧ Лаврентій Михайлович, 1886 р., м. Брест (Білорусь), українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник залізниці. Заарештований 10 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 11 червня 1957 р.

КАПШУК Григорій Микитович, 1888 р., с. Павленки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Павленки. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 червня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 3 вересня 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1995 р.

КАПШУК Іван Омелянович, 1893 р., с. Петрівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Хорол Полтавської обл. Робітник-будівельник. Заарештований 20 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 травня 1989 р.

КАПШУК Митрофан Олександрович, 1906 р., с. Павленки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Павленки. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 лютого 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 лютого 1990 р.

КАПШУК Михайло Федосійович, 1905 р., с. Демина Балка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Демина Балка. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 17 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 17 лютого 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 2 років заслання у Північний край. Після відбуття покарання проживав у с. Павленки Хорольського р-ну. Колгоспник. Заарештований вдруге 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 квітня 1989 р. та 3 травня 1990 р.

КАПШУК Феодосій Васильович, 1875 р., с. Демина Балка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Демина Балка. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УССР 17 лютого 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 травня 1990 р.

КАРАБАЗ Степан Віталійович, 1897 р., с. Скоробагатьки Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Службовець заводу. Заарештований 4 вересня 1937 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 19 січня 1938 р. за ст.ст. 20, 54-8, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Звільнений у 1947 р. У квітні 1949 р. заарештований вдруге і направлений на поселення до Красноярського краю. Реабілітований Верховним Судом СРСР 11 липня 1957 р.

КАРАБАЗА Ганна Федорівна, 1896 р., м. Лохвиця Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Полтава. Робітниця фабрики. Заарештована 11 березня 1938 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 червня 1938 р. (стаття КК не вказана) «як соціально небезпечний елемент» до гласного нагляду на 2 роки. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1990 р.

КАРАБАШ Пилип Савич, 1873 р., с. Єристівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Єристівка. Інші дані відсутні. Заарештований 17 січня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС 19 квітня 1944 р. за ст. 54-14 ч. 2 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 жовтня 1995 р.

КАРАБУТ Антон Федорович, 1902 р., с. Федорівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велика Рублівка Котелевського р-ну Полтавської обл. Директор МТС. Заарештований 6 березня 1938 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 17 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до 12 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та конфіскацією особистого майна. Помер у місцях ув'язнення 15 червня 1945 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 18 листопада 1958 р.

КАРАБУЦЬКИЙ Олексій Ілліч, 1908 р., м. Харків, українець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Працівник птахокомбінату. Заарештований 30 січня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 21 квітня 1945 р. за ст. 54-3 КК УРСР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 травня 1992 р.

КАРАВАН Володимир Опанасович, 1903 р., с. Зінці Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зінці. Залізничник. Заарештований 16 січня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 20 січня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом СРСР 12 серпня 1960 р.

КАРАВАН Дмитро Панасович, 1900 р., м. Полтава, українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Зінці Полтавського р-ну Полтавської обл. Службовець підприємства. Заарештований 14 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Звільнений у жовтні 1946 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 листопада 1965 р.

КАРАЙБІДА Василь Кирилович, 1911 р., с. Кирияківка Глобинського р-ну Полтавської обл.,

українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кирияківка. Колгоспник. Заарештований 4 квітня 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського військового округу 15 липня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-8 КК УРСР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 28 грудня 1991 р.

КАРАКУЦА Семен Якович, 1899 р., с. Суха Маячка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Суха Маячка. Бригадир артілі ім. Чапаєва. Заарештований 20 грудня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 12 січня 1933 р. за ст. 54-14 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 вересня 1989 р.

КАРАКУЦЯ Семен Панасович, 1897 р., с. Нехвороща Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Жирківка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 2 грудня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 26 травня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 серпня 1994 р.

КАРАМЗІН (КАРМАЗІН) Григорій Савич, 1896 р., с. Манжелія Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Манжелія. Колгоспник. Заарештований 7 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 червня 1938 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 серпня 1958 р.

КАРАМИШЕВ Олексій Васильович, 1895 р., м. Пирятин Полтавської обл., українець, із міщан, освіта неповна середня. Проживав у м. Пирятин. Козак Українського війська. Заарештований 29 січня 1920 р. Засуджений Особливим відділом 12-ї армії 10 лютого 1920 р. «як небезпечний елемент» до направлення у робітничий батальйон до кінця громадянської війни. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 серпня 1994 р.

КАРАМУШКО Євсей Олексійович, 1884 р., с. Рублівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Піщане Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 7 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 13 березня 1930 р. до 5 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 грудня 1989 р.

КАРАНДА Василь Самійлович, 1895 р., с. Хоружівка Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хоружівка. Санітар. Заарештований 27 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 22 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 вересня 1958 р.

КАРАСЄВСЬКИЙ Яків Іванович, 1882 р., х. Карасєвщина Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Карасєвщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 листопада 1929 р. Засуджений Прилуцьким окружним судом 6 грудня 1929 р. за ст.ст. 54-10, 54-11, 54-8 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 4 січня 1930 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 січня 1995 р.

КАРАСЕНКО Григорій Миколайович, 1880 р., с. Балаклія Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Балаклія. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 вересня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 4 листопада 1929 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 жовтня 1989 р.

КАРАСЕНКО Іван Кіндратович, 1885 р., с. Балаклія Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Балаклія. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 вересня 1929. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 4 листопада 1929 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 жовтня 1989 р.

КАРАСЕНКО Іван Митрофанович, 1923 р., с. Балаклія Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Балаклія. Без певного місця роботи. Вперше засуджений 1940 р. за дизертирство до 10 років позбавлення волі. Заарештований 4 жовтня 1947 р. Вдруге засуджений Полтавським обласним судом 29 червня 1948 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 20 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом України 15 жовтня 1993 р.

КАРАСЕНКО Павло Федосійович, 1889 р., с. Балаклія Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Балаклія. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 вересня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 4 листопада 1929 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 жовтня 1989 р.

КАРАСЕНКО Петро Іванович, 1892 р., с. Балаклія Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Балаклія. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 вересня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 4 листопада 1929 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 жовтня 1989 р.

КАРАСЬ Василь Васильович, 1900 р., с. Велика Павлівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велика Павлівка. Без певних занять. Заарештований 3 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 8 лютого 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 19 березня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 грудня 1958 р.

КАРАСЬ Григорій Васильович, 1924 р., с. Зачепилівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Червоноармієць. Заарештований 23 жовтня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом 44-ї запасної стрілецької дивізії 13 листопада 1944 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовою прокуратурою Приуральського ВО 22 серпня 1991 р.

КАРАСЮК Василь Мефодійович, 1911 р., с. Сари Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Санкт-Петербург (Російська Федерація). Пожежник. Заарештований 29 березня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 вересня 1937 р. за ст.ст. 54-8, 170 «г» КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 26 листопада 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 травня 1989 р.

КАРАСЮНОК Федір Васильович, 1901 р., м. Полтава, українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник фабрики. Заарештований 28 червня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 квітня 1943 р. «за боротьбу проти революційного руху» (стаття КК не вказана) до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р.

КАРАЦУПА Олексій Павлович, 1899 р., с. Павлівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Машівка Полтавської обл. Механік МТС. Заарештований 25 вересня 1947 р. Засуджений Полтавським обласним судом 10 січня 1948 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 31 березня 1992 р.

КАРАЦЮПА Омелян Романович, 1887 р., с. Павлівка Машівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Павлівка. Робітник військової установи. Заарештований 25 червня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 13 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Верховним Судом СРСР 15 вересня 1941 р. вирок змінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 травня 1992 р.

КАРБОНЕНКО Олексій Дмитрович, 1901 р., с. Сенча Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сенча. Колгоспник. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 9 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 16 червня 1993 р.

КАРВАН Альфон Матвійович, 1908 р., с. Гречана Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Захлюпанка Карлівського р-ну Полтавської обл. Без певного місця роботи. Заарештований 3 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 січня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 13 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

КАРВАН Анелія Антонівна, 1867 р., с. Гречана Хмельницької обл., полька, із селян, неписьменна. Проживала у с. Попівка Карлівського р-ну Полтавської обл. Домогосподарка. Заарештована 16 червня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 вересня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР до 5 років заслання у Казахстан. Реабілітована Верховним Судом УРСР 26 червня 1959 р.

КАРВАН Войцех Михайлович, 1874 р., с. Гречана Хмельницької обл., поляк, із селян, неписьменний. Проживав у с. Попівка Карлівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 14 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 1 грудня 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 14 серпня 1959 р.

КАРВАН Матвій Михайлович, 1884 р., с. Гречана Хмельницької обл., поляк, із селян, неписьменний. Проживав у с. Попівка Карлівського р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 14 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 4 січня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 14 серпня 1959 р.

КАРДАШЕВСЬКИЙ Георгій Васильович, 1893 р., смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл., росіянин, із службовців (дворян), освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Заготівельник Диканської райспоживспілки. Заарештований 24 червня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 26 липня 1941 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УРСР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 16 листопада 1992 р.

КАРДАШЕНКО Анатолій Євсейович, 1897 р., с. Шняківка Ніжинського р-ну Чернігівської обл., єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Кравець швейної фабрики. Заарештований 6 вересня 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 5 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Ухтпечтаборах, у таборах м. Воркута (Російська Федерація), де і помер 11 травня 1939 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 травня 1989 р.

КАРЛАШ Семен Маркович, 1902 р., с. Нескучне Білопільського р-ну Сумської обл., українець, із селян, освіта вища (Воронезький лінійний інститут). Проживав у смт Оржиця Полтавської обл. Лісничий. Заарештований 30 вересня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 17 лютого 1944 р. за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 липня 1992 р.

КАРЛІН Ізраїль Ілліч, 1887 р., смт Чорнухи Полтавської обл., єврей, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Завідувач складу сировини повстяної фабрики. Заарештований 3 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 березня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 21 лютого 1959 р.

КАРМАЗІН Левонтій Іванович, 1922 р., с. Голуби Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Білаші Шишацького р-ну. Колгоспник. Заарештований 14 лютого 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 16 квітня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 2 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 серпня 1995 р.

КАРМАЗІН Микола Прокопович, 1889 р., с. Римарівка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Римарівка. Колгоспник. Заарештований 5 березня 1933 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 31 липня 1933 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1989 р.

КАРМАЗІН Олексій Романович, 1882 р., с. Новий Орлик Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Новий Орлик. Колгоспник. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 31 січня 1989 р.

КАРМАЗІН Петро Леонтійович, 1906 р., с. Запсілля Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Запсілля. Без певних занять. Заарештований 25 листопада 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 19 лютого 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 січня 1990 р.

КАРМАЗІН Тимофій Андрійович, 1891 р., с. Тройняки Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Веселий Поділ Семенівського р-ну. Коваль Веселоподільського пункту «Заготсіно». Заарештований 25 листопада 1937 р. Вперше засуджений у 1930 р. до 8 років позбавлення волі. Вдруге засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 січня 1963 р.

КАРНАУХ Василь Дмитрович, 1908 р., с. Рунівщина Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рунівщина. Колгоспник. Заарештований 31 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 листопада 1989 р.

КАРНАУХ Василь Харитонович, 1884 р., с. Карнаухи Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Карнаухи. Колгоспник. Заарештований 9 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 1 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 лютого 1990 р.

КАРНАУХ Володимир Миколайович, 1876 р., с. Гиряві Юсківці Лохвицького р-ну Полтавсь-

кої обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гиряві Юсківці. Без певних занять. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 29 серпня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 квітня 1995 р.

КАРНАУХ Денис Трохимович, 1883 р., с. Надежда Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Без певних занять. Заарештований 8 вересня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 2 жовтня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Звільнений 8 вересня 1954 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 30 січня 1957 р.

КАРНАУХ Єфросинія Іванівна, 1914 р., с. Сухе Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта не вказана. Проживала у с. Сухе, Колгоспниця. Заарештована 3 червня 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 липня 1944 р. (стаття КК не вказана) «як член сім'ї зрадника Батьківщини» до 5 років заслання у Казахстан. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

КАРНАУХ Іван Прокопович, 1895 р., м. Кобеляки Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кобеляки. Селянин-одноосібник. Заарештований 19 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 5 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР (термін не вказаний). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 лютого 1990 р.

КАРНАУХ Ілля Маркович, 1880 р., с. Карнаухи Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Карнаухи. Селянин-одноосібник. Заарештований 31 грудня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 21 січня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 квітня 1990 р.

КАРНАУХ Лука Петрович, 1898 р., с. Свинківка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник артілі. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 березня 1989 р.

КАРНАУХ Микита Михайлович, 1902 р., с. Свинківка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Свинківка. Селянин-одноосібник. Заарештований 4 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 29 грудня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1990 р.

КАРНАУХ Михайло Трохимович, 1907 р., с. Миргородщина Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Миргородщина. Службовець сільпо. Заарештований 8 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

КАРНАУХ Олександр Олександрович, 1887 р., с. Розсипалівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Кишеньки Кобеляцького р-ну. Бухгалтер промартілі інвалідів. Заарештований 28 червня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 4 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 22 листопада 1955 р.

КАРНАУХ Ольга Іванівна, 1906 р., м. Кобеляки Полтавської обл., росіянка, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Кобеляки. Заняття не вказані. Заарештована 26 жовтня 1943 р. Засуджена Полтавським обласним судом 30 січня 1944 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 3 років заслання у Північний край. Звільнена 11 березня 1944 р. Реабілітована Верховним Судом УРСР 7 березня 1944 р.

КАРНАУХ Ольга Миколаївна, 1915 р., м. Полтава, українка, із службовців, освіта неповна середня. Проживала у м. Полтава. Секретар ОКСу паровозоремонтного заводу. Заарештована 11 березня 1938 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 червня 1938 р. за ст. 54-12 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 1 серпня 1989 р.

КАРНАУХ Омелько Михайлович, 1898 р., с. Свинківка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник підприємства. Заарештований 29 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 жовтня 1989 р.

КАРНАУХ Павло Дмитрович, 1882 р., с. Бреусівка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у

с. Бреусівка. Колгоспник. Заарештований 12 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. (дата не вказана) за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 січня 1990 р.

КАРНАУХ Павло Микитович, 1880 р., с. Мала Перещепина Новосанжарського р-ну Полтавської обл., росіянин, із службовців, освіта вища (у 1906 р. Горна академія м. Фрейберг, Німеччина). Проживав у м. Полтава. Рахівник у дитячих яслах. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 21 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

КАРНАУХ Панас Петрович, 1893 р., Чернігівська обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Городище Чорнухинського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 лютого 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 31 травня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

КАРНАУХ Степан Семенович, 1884 р., Полтавський р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Заарештований 9 липня 1929 р. Засуджений Полтавським окружним судом 6 вересня 1929 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1995 р.

КАРНАУХ Тимофій Маркелович, 1893 р., х. Довгий Ріг Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Довгий Ріг. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 22 лютого 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1990 р.

КАРНАУХ Федір Петрович, 1912 р., с. Руновщина Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник заводу. Заарештований 15 лютого 1938 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 14 серпня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 липня 1989 р.

КАРНАУШЕНКО Микола Йосипович, 1899 р., смт Решетилівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у смт Решетилівка. Завідувач дитсадка. Заарештований 16 липня 1921 р. Засуджений Кременчуцькою ГубНК 20 вересня 1921 р. (стаття КК не вказана) за бандитизм до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 березня 1994 р.

КАРП Лазар Натанович, 1910 р., м. Кайданово (Білорусь), єврей, із службовців, освіта середня (Ленінградський політехнікум шляхів сполучення). Проживав у м. Полтава. Завідувач курсу залізничного технікуму. Заарештований 23 липня 1938 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 15 березня 1939 р. за ст.ст. 54-6, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. З-під варти звільнений 2 лютого 1940 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 23 вересня 1939 р.

КАРПЕНКО Андріян Васильович, 1901 р., с. Білогорілка Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Білогорілка. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 18 квітня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 вересня 1989 р.

КАРПЕНКО Антон Гаврилович, 1891 р., с. Арсенівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Арсенівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 травня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 29 травня 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Сумською обласною прокуратурою 30 грудня 1989 р.

КАРПЕНКО Артем Силович, 1884 р., с. Дейкалівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта не вказана. Проживав у с. Дейкалівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 січня 1933 р. Засуджений Зіньківським народним судом 29 січня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 березня 1995 р.

КАРПЕНКО Григорій Гнатович, 1900 р., Дніпропетровська обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Соколова Балка Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Автомеханік МТС. Заарештований 27 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом СРСР 24 квітня 1954 р.

КАРПЕНКО Григорій Кузьмич, 1923 р., м. Лохвиця Полтавської обл., українець, із робітни-

ків, освіта початкова. Проживав у с-щі Юсківці Лохвицького р-ну Полтавської обл. Учень 7-го класу школи. Заарештований 24 липня 1939 р. Засуджений Полтавським обласним судом 26 серпня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 15 січня 1993 р.

КАРПЕНКО Григорій Олексійович, 1896 р., с. П'ятигірці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. З 1922 по 1935 рр. – священик УАПЦ. Проживав у м. Полтава. Помічник бухгалтера заводу навчального приладдя. Заарештований 9 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 2 листопада 1959 р.

КАРПЕНКО Григорій Самсонович 1913 р., с. Гиряві Ісківці Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гиряві Ісківці. Робітник МТС. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Президією Верховної Ради СРСР 16 червня 1989 р.

КАРПЕНКО Дементій Іванович, 1903 р., с. Покровська Багачка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бочки Хорольського р-ну. Колгоспник. Заарештований 18 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Звільнений 18 жовтня 1945 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 травня 1963 р.

КАРПЕНКО Єгор Пилипович, 1880 р., с. Овсюки Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 серпня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 25 вересня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 травня 1995 р.

КАРПЕНКО Іван Леонтійович, 1908 р., с. Велика Рублівка Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велика Рублівка. Заарештований 12 грудня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 3–4 квітня 1933 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 квітня 1989 р.

КАРПЕНКО Іван Микитович, 1908 р., с. Богданівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Богданівка. Колгоспник. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 30 грудня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 березня 1965 р.

КАРПЕНКО Іван Павлович, 1893 р., с. Сенча Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта не вказана. Проживав у с. Сенча. Інші відомості відсутні. Заарештований у лютому 1919 р. Відомості про засудження відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 лютого 1995 р.

КАРПЕНКО Іван Петрович, 1927 р. с. Хитці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Червоноармієць. Заарештований 16 липня 1947 р. Засуджений Військовим трибуналом військ МВС Кіровської обл. 8 грудня 1947 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовою прокуратурою ПУРВО 29 серпня 1991 р.

КАРПЕНКО Іван Тимофійович, 1890 р., с. Хитці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хитці. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 січня 1933 р. Засуджений Лубенським районним народним судом 14 березня 1933 р. за ст. 54-14 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 червня 1990 р.

КАРПЕНКО Карпо Федосійович, 1877 р., с. Стовбуваха Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Стовбуваха. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 24 березня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 29 травня 1965 р.

КАРПЕНКО Кіндрат Миронович, 1895 р., с. Піски-Удайські Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Піски-Удайські. Без певних занять. Заарештований 3 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1989 р.

КАРПЕНКО Матвій Максимович, 1884 р., с. Шершнівка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у

с. Єнківці Лубенського р-ну. Колгоспник. Заарештований 9 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 вересня 1937 р. до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 листопада 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 квітня 1989 р.

КАРПЕНКО Микола Африканович, 1898 р., с. Хильківка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Клепачі Лубенського р-ну Полтавської обл. Без певного місця роботи. Заарештований 19 серпня 1921 р. Засуджений Полтавською ГубНК 18 жовтня 1921 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 листопада 1996 р.

КАРПЕНКО Михайло Захарович, 1888 р., с. Перещепине Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Слюсар майстерні пединституту. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 7 вересня 1956 р.

КАРПЕНКО Олександр Петрович, 1895 р., смт Котельва Полтавської обл., українець, із міщан, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Працівник зв'язку. Заарештований 7 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 9 червня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 листопада 1956 р.

КАРПЕНКО Олексій Пантелеймонович, 1897 р., с. Стовбина Долина Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Стовбина Долина. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 5 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 13 березня 1930 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 вересня 1989 р.

КАРПЕНКО Павло Григорович, 1895 р., с. П'ятигірці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Чорнухи Полтавської обл. Бухгалтер-плановик райспоживспілки. Заарештований 21 липня 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 21 лютого 1932 р. за ст. 54-12 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 листопада 1996 р.

КАРПЕНКО Панас Корнійович, 1895 р., с. Лука Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лука. Селянин-одноосібник. Заарештований 31 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 10 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 21 вересня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 квітня 1989 р.

КАРПЕНКО Петро Андрійович, 1898 р., с. Карпівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Карпівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 23 квітня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 20 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 липня 1989 р.

КАРПЕНКО Петро Пилипович, 1906 р., с. Шершнівка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта незакінчена вища. Проживав у с. Шершнівка. Вчитель. Заарештований 15 березня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 28 липня 1945 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Звільнений 17 листопада 1954 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 лютого 1994 р.

КАРПЕНКО Полікарп Антонович, 1870 р., с. Мала Перещепина Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мала Перещепина. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 19 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до заслання у Казахстан на 8 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

КАРПЕНКО Семен Федорович, 1895 р., с. Шенгаріївка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Першотравневе Зіньківського р-ну. Колгоспник. Заарештований 10 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 26 травня 1938 р. у м. Харків. Реабілітований Сумським обласним судом 17 грудня 1958 р.

КАРПЕНКО Сергій Антонович, 1899 р., с. Висачки Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Службовець зв'язку. Заарештований 27 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до 10

років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

КАРПЕНКО Степан Логвинович, 1908 р., с. Старий Орлик Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Берлін (Німеччина), як «остарбайтер» працював у автогаражі. Заарештований 8 травня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом 1-го Червоногвардійського механізованого корпусу 28 травня 1945 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 жовтня 1996 р.

КАРПЕНКО Степан Матвійович, 1885 р., смт Котельва Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Котельва. Колгоспник. Заарештований 8 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27–28 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 лютого 1957 р.

КАРПЕНКО Степан Самійлович, 1870 р., с. Перещепине Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Перещепине. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 15 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 5 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 серпня 1989 р.

КАРПЕНКО Федір Іванович, 1881 р., с. Стрижівщина Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Стрижівщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 20 березня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 15 квітня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

КАРПЕНКО Федір Олексійович, 1893 р., с. Гиряві Ісківці Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Гиряві Ісківці. Працівник залізниці. Заарештований 26 листопада 1939 р. Засуджений Полтавським обласним судом 13 березня 1940 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 2 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 29 квітня 1940 р.

КАРПЕНКО Федір Прокопович, 1866 р., с. Мала Перещепина Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мала Перещепина. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 19 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 січня 1930 р. за ст.ст. 58-2, 58-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Після відбуття покарання проживав у с. Мала Перещепина. Без певних занять. Заарештований вдруге 17 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 листопада 1989 р. та 7 лютого 1990 р.

КАРПЕНКО Федір Степанович, 1886 р., с. Старий Орлик Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Старий Орлик. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 20 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 26 липня 1932 р. за ст. 54-11 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Після відбуття покарання проживав у с. Старий Орлик. Робітник підприємства. Заарештований вдруге 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29–30 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 25 жовтня 1937 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня та 16 жовтня 1989 р.

КАРПЕНКО Феодосій Якович, 1883 р., с. Повстин Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Рахівник артілі «Культзбут». Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 жовтня 1958 р.

КАРПЕНКО Феофан Лаврентійович, 1877 р., с. Іванівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Іванівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 червня 1977 р.

КАРПЕНКО Юхим Васильович, 1889 р., с. Стовбина Долина Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Стовбина Долина. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 березня 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

КАРПЕНКО Яків Степанович, 1899 р., с. Мала Перещепина Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Про-

живав у с. Мала Перещепина. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 15 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 серпня 1989 р.

КАРПИК Іван Севастянович, 1902 р., с. Раків Ліс Камінь-Каширського р-ну Волинської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Слюсар швейної фабрики. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 25 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 21 лютого 1959 р.

КАРПОВ Яків Андрійович, 1901 р., м. Лохвиця Полтавської обл., українець, із кустарів, освіта початкова. Проживав у м. Лохвиця. Без певних занять. Заарештований 13 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 11 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 31 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 жовтня 1956 р.

КАРПОВА Марія Василівна, 1910 р., м. Лохвиця Полтавської обл., українка, із службовців, освіта початкова. Проживала у м. Лохвиця. Актриса театру. Заарештована 26 жовтня 1944 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 19 грудня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 15 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 20 травня 1992 р.

КАРПОВЕЦЬ Іван Васильович, 1899 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Кременчук. Службовець фабрики. Заарештований 27 травня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 жовтня 1939 р. за ст.ст. 54-11, 54-8, 54-7 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Звільнений у 1946 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 2 листопада 1955 р.

КАРПУСОВ Тимофій Григорович, 1890 р., Одеська обл., росіянин, із робітників, освіта неповна середня. Проживав у м. Полтава. Працівник ватяної фабрики. Заарештований 23 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 21 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 вересня 1989 р.

КАРПУСЬ Василь Євстахійович, 1903 р., с. Карпусі Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кірове Полтавського р-ну. Робітник артілі. Заарештований 9 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 березня 1989 р.

КАРПФ Ганна Мартинівна, 1896 р., м. Дубосари, німкеня, із селян, освіта початкова. Проживала у м. Кременчук Полтавської обл. Швачка. Заарештована 21 жовтня 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. (стаття КК не вказана) «як соціально небезпечний елемент» до 5 років заслання у Казахстан. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 10 квітня 1959 р.

КАРПФ Йосип Владиславович, 1896 р., місце народження не вказане, німець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Працівник держмлина. Заарештований 2 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 вересня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 13 жовтня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 7 липня 1959 р.

КАРТАШОВ Володимир Володимирович, 1891 р., м. Новгород (Російська Федерація), росіянин, із дворян, освіта середня (Полтавський кадетський корпус, Київське військове училище). Військовий. Заарештований 20 листопада 1920 р. Засуджений Трійкою при Особливому відділі ВНК при Реввійськраді 14 грудня 1920 р. за службу в армії Врангеля до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1994 р.

КАРЧЕВСЬКИЙ Михайло Андрійович, 1887 р., с. Великий Чернятин Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, неписьменний. Проживав у с. Михайлики Чутівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 27 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 січня 1938 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 23 січня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 15 лютого 1958 р.

КАРЮК Данило Іванович, 1905 р., с. Соколова Балка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Соколова Балка. Колгоспник. Заарештований 5 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР Куйбишевської обл. (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

КАРЮК Іван Іванович, 1886 р., с. Нехвороща Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Нехвороща. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 15 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 жовтня 1989 р.

КАРЮК Іван Степанович, 1904 р., с. Соколова Балка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Мобілізований до Червоної Армії. Командир відділення. Заарештований 18 вересня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 26-ї саперної бригади 6 жовтня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1994 р.

КАРЮК Феодосій Кирилович, 1891 р., с. Соколова Балка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Соколова Балка. Робітник споживспілки. Заарештований 3 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 11 вересня 1937 р. за ст.ст. 54-10, 54-8, 127, 70 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 жовтня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 березня 1989 р.

КАРЯК Павло Якович, 1872 р., с. Тукали Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тукали. Без певних занять. Заарештований 2 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 3 червня 1938 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 серпня 1958 р.

КАРЯКА Григорій Романович, 1894 р., смт Нові Санжари Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у смт Нові Санжари. Співробітник райвиконкому. Заарештований 28 серпня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 9 листопада 1936 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 196 КК УСРР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Верховним Судом України 12 червня 1998 р.

КАРЯЧЕНКО Павло Осипович, 1905 р., с. Лука Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лука. Колгоспник. Заарештований 25 червня 1938 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 12 березня 1939 р. за ст.ст. 54-2, 54-9, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом СРСР 17 лютого 1940 р.

КАСАЙ Іван Васильович, 1903 р., с. Михайлики Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлики. Колгоспник. Заарештований 18 січня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 15 березня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 липня 1994 р.

КАСИЧ Григорій Іванович, 1892 р., м. Полтава, українець, із селян, освіта вища. Проживав у с. Келеберда Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Директор школи. Заарештований 29 червня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 5 листопада 1944 р. за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 квітня 1993 р.

КАСІН Сада Мірза, 1880 р., с. Башкала (Туреччина), грек, із селян, неписьменний. Проживав у м. Полтава. Чистильник взуття. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 серпня 1989 р.

КАСПЕРСОН Віктор Антонович, 1878 р., м. Ямбург Ленінградської обл. (Російська Федерація), естонець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Глобине Полтавської обл. Плановик радгоспу. Заарештований 3 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 лютого 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 17 квітня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 листопада 1989 р.

КАСПЕРСЬКА Ганна Казимирівна, 1899 р., м. Санкт-Петербург (Російська Федерація), полька, із службовців, освіта середня. Проживала у с. Лютенька Гадяцького р-ну Полтавської обл. Вчителька. Заарештована 16 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. (стаття КК не вказана) «як соціально небезпечний елемент» до 5 років заслання у Казахстан. Звільнена 15 листопада 1942 р. Реабілітована Полтавським обласним судом 16 січня 1957 р.

КАСПЕРСЬКИЙ Іван Семенович, 1882 р., м. Посад-Виштинець (Польща), поляк, із службовців, освіта середня. Проживав у с. Лютенька Гадяцького р-ну Полтавської обл. Завідувач сільської аптеки. Заарештований 28 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 січня 1957 р.

КАСПЕРСЬКИЙ Костянтин Іванович, 1907 р., м. Владов (Польща), поляк, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Заарештований 11 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 24 червня 1960 р.

КАССІР Мойсей Янкелевич, 1910 р., м. Ентеев (Німеччина), єврей, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Лаборант держфото. Заарештований 23 травня 1940 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 жовтня 1940 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 вересня 1989 р.

КАСЬМИН (КАСЬМІН) Олександр Іванович, 1892 р., м. Луків Седльцівського воєводства (Польща), українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Службовець установи. Заарештований вперше 25 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 8 серпня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Після відбуття покарання проживав у м. Кременчук. Санітар водолікарні. Заарештований вдруге 14 січня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 9 серпня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 серпня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 червня 1989 р. та 16 січня 1990 р.

КАСЬЯН Андрій Григорович, 1894 р., с. Касяни Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бутенки Кобеляцького р-ну. Колгоспник. Заарештований 27 січня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 16 лютого 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1990 р.

КАСЬЯН Володимир Сергійович, 1906 р., с. Яхники Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Яхники. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 жовтня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 березня 1931 р. за ст.ст. 19, 56-17, 54-10 КК УСРР до 5 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 грудня 1989 р.

КАСЬЯН Григорій Іванович, 1901 р., с. Наталине Красноградського р-ну Харківської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Коновалівка Машівського р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований 2 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 20 листопада 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання до Північного краю. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 травня 1995 р.

КАСЬЯН (КАСЯН) Степан Данилович, 1902 р., с. Новаки Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Робітник підприємства. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 вересня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 квітня 1989 р.

КАСЬЯН Трохим Кіндратович, 1898 р., м. Чигирин Черкаської обл., українець, із робітників, освіта середня спеціальна (Київський меліоративний технікум). Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Працівник гідромеліоративної контори. Заарештований 20 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 28 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 червня 1958 р.

КАСЬЯН Федір Опанасович, 1914 р., с. Карантин Онуфріївського р-ну Кіровоградської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Карантин. Заарештований 19 травня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 28 серпня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 липня 1994 р.

КАСЬЯНЕНКО Ганна Петрівна, 1906 р., с. Абазівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Абазівка. Колгоспниця. Заарештована 23 грудня 1933 р. Засуджена Харківським обласним судом 22 березня 1934 р. за ст. 54-7 КК УСРР до розстрілу; вирок замінено на 10 років позбавлення волі. Звільнена у 1943 р. Реабілітована Верховною Радою УРСР 18 жовтня 1960 р.

КАСЬЯНИЧ Дмитро Павлович, 1896 р., с. Крива Руда Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крива Руда. Колгоспник. Заарештований 25 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 27 квітня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 грудня 1958 р.

КАСЬЯНОВ Андрій Олександрович, 1895 р., с. Марківка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у м. Ки-

ів. Військовослужбовець. Заарештований 27 лютого 1938 р. Засуджений Верховним Судом СРСР 25 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-1 «б», 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 29 вересня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 24 квітня 1967 р.

КАСЮРА Іван Васильович, 1888 р., Кобеляцький р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зашматкове. Колгоспник. Заарештований 10 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 жовтня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 травня 1957 р.

КАС'ЯН Дмитро Данилович, 1889 р., с. Новаки Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 17 листопада 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 червня 1989 р.

КАС'ЯН (КАСЬЯН) Іван Харитонович, 1905 р., с. Касяни Кобеляцького р-ну Полтавської обл. (за довідкою), українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с-щі Нова Галещина Козельщинського р-ну Полтавської обл. Робітник біофабрики. Заарештований 20 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 19 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 травня 1989 р.

КАСЯН Катерина Василівна, 1911 р., с. Вовче Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Вовче. Колгоспниця. Заарештована 30 листопада 1943 р. Засуджена Полтавським обласним судом 30 січня 1944 р. за ст. 54-14 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітована Верховним Судом УРСР 7 березня 1944 р.

КАСЯНЕНКО (КАСЬЯНЕНКО) Ілля Гаврилович, 1886 р., с. Онишки Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у смт Оржиця Полтавської обл. Конюх. Заарештований 23 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

КАС'ЯНЕНКО Данило Омелянович, 1885 р., с. Матвіївка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Матвіївка. Без певних занять. Заарештований 3 листопада 1920 р. Засуджений військовим слідчим 1-ї кінної армії 19 листопада 1920 р. (стаття КК не вказана) за бандитизм до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 липня 1994 р.

КАС'ЯНЕНКО Єлизавета Симонівна (Семенівна), 1899 р., с. Гутирівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, неписьменна. Проживала у м. Полтава. Робітниця залізниці. Заарештована 8 вересня 1937 р. Засуджена Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 1 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 31 березня 1989 р.

КАС'ЯНЕНКО Митрофан Якович, 1894 р., с. Іванівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Іванівка. Колгоспник. Заарештований 18 лютого 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 15–16 червня 1936 р. за ст. 54-12 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 липня 1991 р.

КАС'ЯНЕНКО Олександр Петрович, 1880 р., м. Пирятин Полтавської обл., українець, із службовців, освіта вища (Харківський мединститут). Проживав у м. Полтава. Лікар психлікарні. Заарештований 15 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 22 лютого 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до розстрілу; 28 квітня 1944 р. вирок замінено 20 роками ув'язнення. Термін покарання відбував у м. Воркута (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 березня 1994 р.

КАС'ЯНЕНКО Федір Микитович, 1893 р., с. Онишки Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Онишки. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 січня 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 березня 1931 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11, 56-17 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 листопада 1989 р.

КАТАШОВ Степан Степанович, 1903 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Робітник заводу. Заарештований 27 лютого 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 серпня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 січня 1959 р.

КАТЕРИНИЧ Андрій Романович, 1880 (1877) р., м. Пирятин Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Пирятин. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 29 травня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 5 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 вересня 1989 р.

КАТЕРИНИЧ Арсеній Григорович, 1905 р., м. Пирятин Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Пирятин. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 29 травня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Архангельській обл. (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 вересня 1989 р.

КАТЕРЛА Іван Миколайович, 1890 р., Чернівецька обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Теплівка Пирятинського р-ну Полтавської обл. Слюсар. Заарештований 18 липня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 травня 1938 р. за ст. 58-6 КК РРФСР до розстрілу. Вирок виконано 8 червня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 листопада 1989 р.

КАТЕРУША Захар Кирилович, 1882 р., Київська обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Рахівник трикотажбуду. Заарештований 28 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21–23 березня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 28 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 15 серпня 1958 р.

КАТКОВ Георгій Якович, 1903 р., м. Пенза (Російська Федерація), росіянин, із селян, освіта вища. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Завідувач ветлікарні. Заарештований 23 вересня 1937 р. Засуджений Верховним Судом УРСР 29 жовтня – 5 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-7, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна; касаційною інстанцією 14 жовтня 1939 р. вирок змінено на 20 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом СРСР 14 жовтня 1939 р.

КАТОЛИК Андрій Григорович, 1892 р., смт Щорськ Дніпропетровської обл., українець, із селян, освіта не вказана. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник артілі. Заарештований 11 липня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 лютого 1942 р. (стаття КК не вказана) за антирадянську агітацію до 8 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 26 травня 1942 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 березня 1963 р.

КАТРУШ (КАТРУША) Василь Данилович, 1905 р., с. Балаклія Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рокита Великобагачанського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 квітня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 22 жовтня 1932 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 грудня 1989 р.

КАХНОВСЬКИЙ Іван Артемович, 1887 р., с. Біловод Роменського р-ну Сумської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Старший інспектор облуправління міліції. Заарештований 16 травня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 жовтня 1939 р. за ст.ст. 54-6, 54-11 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Онезьких таборах (Російська Федерація). Звільнений 16 травня 1941 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 18 лютого 1959 р.

КАЦ Діна Львівна, 1900 р., м. Ковно (нині м. Каунас), Литва, єврейка, із службовців, освіта не вказана. Проживала у м. Миргород Полтавської обл. Народна суддя. Заарештована 31 грудня 1937 р. Засуджена 26 березня 1938 р. Особливою нарадою при НКВС СРСР (стаття КК не вказана) як дружина зрадника Батьківщини до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбувала у Темниковських таборах. Реабілітована Верховним Судом СРСР 24 березня 1956 р.

КАЦ Ківа Фроймович, 1904 р., м. Полтава, єврей, із робітників, освіта початкова. Червоноармієць 880-го стрілецького полку 189-ї стрілецької дивізії. Заарештований 13 вересня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом військ 189-ї стрілецької дивізії 10 листопада 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до розстрілу. Вирок виконано 19 листопада 1942 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 жовтня 1994 р.

КАЦЕНКО-КАЦ Михайло Соломонович, 1902 р., с. Любимівка Машівського р-ну Полтавської обл., єврей, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Інспектор Полтавського облторгу. Заарештований 4 квітня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 жовтня 1939 р. (стаття КК не вказана) за участь у правотроцькістській організації до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 23 березня 1956 р.

КАЦУН Гнат Титович, 1894 р., за карткою: с. Бурбине Семенівського р-ну Полтавської обл., ук-

раїнець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бурбине. Колгоспник. Заарештований 15 березня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 19 лютого 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 липня 1994 р.

КАЦУН Іван Лукич, 1899 р., с. Софине Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Софине. Без певного місця роботи. Заарештований 30 листопада 1937 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 28 травня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Помер у місцях ув'язнення 24 жовтня 1940 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 3 жовтня 1962 р.

КАЦЮБА Карпо Пантелеймонович, 1885 р., с. Лютенька Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лютенька. Машиніст торфорозробки. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС СРСР (Локчимлаг). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

КАЦЮБА Стефан Юхимович, 1898 р., с. Лютенька Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лютенька. Колгоспник. Заарештований 31 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 серпня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 вересня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 травня 1989 р.

КАЧАЛКА Іван Михайлович, 1926 р., м. Карлівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Перебував на службі в РА. Молодший командир. Заарештований 26 січня 1949 р. Засуджений Військовим трибуналом в/ч 28960 13 квітня 1949 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом Прикарпатського ВО 7 червня 1991 р.

КАЧАН Лук'ян Семенович, 1880 р., с. Крива Руда Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крива Руда. Хлібороб-одноосібник. Заарештований 8 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 13 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 18 березня 1930 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 серпня 1989 р.

КАЧАНОВ Микола Іванович, 1898 р., місце народження не вказано, українець, із міщан, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Службовець. Заарештований 4 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21–23 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 14 квітня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 12 вересня 1958 р.

КАЧАНОВСЬКИЙ Антон Йосипович, 1914 р., с. Борисів Васильківського р-ну Київської обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Гребінка Полтавської обл. Заарештований 26 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 серпня 1989 р.

КАЧИНСЬКИЙ Віктор Никифорович, 1908 р., с. Нова Гребля Бородянського р-ну Київської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у Лохвицькому р-ні Полтавської обл. Інспектор-електрик Лохвицького цукрозаводу. Заарештований 24 квітня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 9 серпня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 28 лютого 1991 р.

КАЧОР Олександр Лаврентійович, 1890 р., м. Ленків (Польща), українець (мав польське громадянство), із робітників, освіта вища (1924 р. – юридичний факультет Львівського інституту). Відомості про перший арешт відсутні. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР у 1930 р. за ст.ст. 54-6, 80 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Після відбуття покарання проживав у м. Полтава. Без певних занять. Заарештований вдруге 13 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 27 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 вересня 1989 р.

КАЧУР Петро Семенович, 1894 р., с. Хомутець Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хомутець. Працівник на різних тимчасових роботах. Заарештований 16 лютого 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 8 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 вересня 1989 р.

КАЧУРОВСЬКИЙ Іван Хомич, 1912 р., с. Слобідка-Красилівська Красилівського р-ну Хмельницької обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Михайлівка Машівського р-ну Полтавської обл. Вчитель неповної се-

редньої школи. Заарештований 1 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 27 листопада 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 28 листопада 1958 р.

КАШИРІН Петро Олександрович, 1904 р., Челябінська обл. (Російська Федерація), росіянин, із робітників, освіта середня спеціальна (закінчив артилерійську школу). Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Командир дивізіону 75-го артилерійського полку. Заарештований 15 березня 1938 р. Засуджений Верховним Судом УРСР 16 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-1 «б», 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 16 жовтня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Верховним Судом СРСР 6 травня 1958 р.

КАШІН Гордій Ананійович, 1899 р., с. Івашки Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта не вказана. Проживав у м. Полтава. Різноробочий спиртозаводу. Заарештований 28 листопада 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 19 січня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 липня 1989 р.

КАШКАЛДА Афанасій Іванович, 1882 р., Решетилівський р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Решетилівському р-ні. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 березня 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

КАШНЕР Іван (Іоган) Енгельбертович, 1897 р., м. Полтава, німець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Майстер штампувальної фабрики. Заарештований 27 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 жовтня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 11 жовтня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 15 жовтня 1957 р.

КАШПЕРОВ Олексій Олексійович, 1880 р., м. Тирасполь (Молдова), росіянин, із дворян, освіта вища (Миколаївська військово-інженерна академія). Проживав у м. Хорол Полтавської обл. Викладач Хорольського технікуму механізації сільського господарства. Заарештований 10 липня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 січня 1943 р. (стаття КК не вказана) за антирадянську агітацію до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

КАШУБА Іван Юрійович, 1912 р., с. Лютенька Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць 157-го прикордонного полку НКВС. Заарештований 16 листопада 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 1-го Білоруського фронту 27 листопада 1944 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 грудня 1996 р.

КАЩАВЦЕВ-ПАВЛИК Олександр Євлампійович, 1899 р., м. Харків, українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Войнівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Швець. Заарештований 15 серпня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 1 грудня 1935 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР до 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. За постановою Верховного Суду УСРР 15 січня 1936 р. вирок зменшено до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 липня 1991 р.

КАЩЕНКО Іван Порфирович, 1907 р., х. Ляхи Лісні Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Ляхи Лісні. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 вересня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 2 листопада 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 вересня 1989 р.

КАЩЕНКО Микита Михайлович, 1888 р., с. Правобережна Сокілка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Дашківка Кобеляцького р-ну. Робітник МТС. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

КАЩЕНКО Олексій Дмитрович, 1903 р., с. Бродщина Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Ляхи Лісні Кобеляцького р-ну. Селянин-одноосібник. Вперше заарештований 7 квітня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 20 травня 1930 р. за ст.ст. 54-8, 54-13 КК УСРР до 2 років позбавлення волі умовно. Вдруге заарештований 8 вересня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 2 листопада 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 вересня 1989 р. та 27 листопада 1989 р.

КАЩЕНКО Онаній Іванович, 1898 р., с. Мартинівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мартинівка. Колгоспник. Заарештований 4 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 1 червня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 21 лютого 1989 р.

КАЩЕНКО Семен Андрійович, 1884 р., м. Зіньків Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Зіньків. Учитель по ліквідації неписьменності у різних установах міста. Заарештований 25 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Утримувався у Лубенській в'язниці. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 квітня 1957 р.

КАЩЕНКО Юхим Павлович, 1881 р., с. Правобережна Сокілка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Правобережна Сокілка. Без певних занять. Заарештований 2 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 10 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 27 вересня 1937 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 березня 1989 р.

КАЩИЧ Федір Йосипович, 1895 р., с. Мала Кохнівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Мала Кохнівка. Завідувач діловиробництва стрілкової охорони ст. Кременчук Полтавської обл. Заарештований 13 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Локчимлазі НКВС Комі АРСР. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 серпня 1989 р.

КАЩІЙ Олександр Іванович, 1906 р., с. Романівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Романівка. Колгоспник. Заарештований 28 листопада 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 18 січня 1946 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 квітня 1992 р.

КАЮК Панас Іванович, 1907 р., с. Білоусівка Драбівського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Білоусівка. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 26 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 жовтня 1958 р.

КАЮН Василь Петрович, 1902 р., х. Молодиківщина Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Молодиківщина. Колгоспник. Заарештований 4 липня 1941 р. Засуджений Верховним Судом Татарської АРСР 22 листопада 1941 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 6 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою Російської Федерації 19 січня 1993 р.

КАЯН Степан Юхимович, 1886 р., с. Андріївка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Андріївка. Чоботар. Заарештований 16 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27 листопада 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 19 вересня 1958 р.

КВАСЕНКО Петро Єлисейович, 1887 р., с. Почапці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Почапці. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 16 грудня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 травня 1995 р.

КВАЧ Логвин Микитович, 1889 р., с. Безсали Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Лохвиця Полтавської обл. Вчитель. Заарештований 26 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 3 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 квітня 1958 р.

КВАЧ Назар Мусійович, 1876 р., с. Бодаква Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бодаква. Конюх колгоспу. Заарештований 30 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 22 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

КВАЧ Сергій Опанасович, 1918 р., с. Бодаква Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із се-

лян, освіта незакінчена середня. Проживав у с. Полтавка Воронезької обл. (Російська Федерація). Рахівник колгоспу. Заарештований 13 січня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом 30-го району авіабазування Південно-Західного фронту 3 лютого 1943 р. за ст. 58-1 «б» КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Військовим трибуналом Воронезького ВО 30 листопада 1945 р.

КВАША Василь Павлович, 1897 р., с. Кротівщина Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кротівщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 24 жовтня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 29 грудня 1930 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1989 р.

КВАША Василь Якович, 1887 (1891) р., с. Руда Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Руда. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 12 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Після відбуття покарання проживав у с. Зубівка Миргородського р-ну. Без певного місця роботи. Заарештований вдруге 9 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 23 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 травня 1989 р. та 21 лютого 1990 р.

КВАША Григорій Федотович, 1900 р., с. Кротівщина Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня (художньо-керамічний технікум). Проживав у с. Кротівщина. Лаборант стальзаводу м. Луганськ. Заарештований 1 червня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 26 серпня 1929 р. за ст.ст. 58-2, 58-11 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 7 вересня 1929 р. у м. Лубни Полтавської обл. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р. та Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1995 р.

КВАША Митрофан Трохимович, 1888 р., с. Зубівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 8 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1989 р.

КВАША Михайло Семенович, 1925 р., с. Білики Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Перебував у РА. Червоноармієць. Заарештований 8 липня 1946 р. Засуджений Військовим трибуналом гарнізону радянських військ у м. Відень 7 серпня 1946 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 грудня 1997 р.

КВАША Павло Свиридонович, 1888 р., с. Зубівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хомутець Миргородського р-ну. На тимчасових роботах. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 2 листопада 1959 р.

КВАША Тарас Степанович, 1872 р., с. Юнаки Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Юнаки. Селянин-одноосібник. Заарештований 31 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 18 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 5 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 листопада 1989 р.

КВЕНЦЕЛЬ Юдіф Ізраїлівна, 1908 р., м. Полтава, єврейка, із службовців, освіта середня. Проживала у м. Одеса. Без певного місця роботи. Заарештована 11 березня 1926 р. Засуджена Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 31 липня 1926 р. (стаття КК не вказана) за належність до антирадянської організації до 3 років заслання у Середню Азію. Постановою Особливої наради при Колегії ОДПУ 20 травня 1927 р. від покарання звільнена за станом здоров'я. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 12 вересня 1994 р.

КВИТАШ Тимофій Дмитрович, 1884 р., с. Максимівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Максимівка. Колгоспник. Заарештований 20 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 17 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 травня 1959 р.

КВИТ Никифор Степанович, 1877 р., с. Кирило-Ганнівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кирило-Ганнівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 січня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 18 лютого 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Ре-

абілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 грудня 1989 р.

КВІЛІНСЬКИЙ Казимир Андрійович, 1876 р., с. Криниця Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Михайлівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 23 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 серпня 1989 р.

КВІТА Трохим Іванович, 1888 р., с. Орданівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Орданівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 13 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС Біломорканалу до 1934 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 серпня 1989 р.

КВІТКА Харлампій Іларіонович, 1875 р., с. Грушине Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Грушине. Без певних занять. Заарештований 17 грудня 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 21 січня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1990 р.

КВІТНЕВСЬКИЙ Йосип (Юзеф) Станіславович, 1882 р., (місце народження не визначено), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Кустар-швець. Заарештований 26 листопада 1932 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 січня 1933 р. за ст. 54-6 КК УСРР за шпигунство до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 жовтня 1989 р.

КВІТНИЦЬКИЙ Ілля Самійлович, 1899 р., м. Черкаси, єврей, із міщан, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Працівник річфлоту. Заарештований 28 січня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 6 липня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 20 квітня 1942 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 10 серпня 1962 р.

КВОКА Іван Вакулович, 1899 р., с. Литвяки Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Литвяки. Колгоспник. Заарештований 15 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 22 квітня 1965 р.

КВЯТ Йосип Михайлович, 1898 р., (місце народження не визначено), поляк, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Терешки Полтавського р-ну Полтавської обл. Рахівник 26-ї залізничної школи. Заарештований 29 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 8 серпня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 13 серпня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Харківським обласним судом 2 жовтня 1959 р.

КВЯТКІВСЬКИЙ Антон Осипович, 1868 р., м. Київ, поляк, із службовців, освіта середня. Проживав у с. Комишня Миргородського р-ну Полтавської обл. Бухгалтер Комишнянського райфінвідділу. Заарештований 6 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 15 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 липня 1989 р.

КВ'ЯТКОВСЬКИЙ Адам Францевич, 1894 р., м. Ковель Волинської обл., поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Горбанівка Полтавського р-ну Полтавської обл. Робітник за наймом. Заарештований 13 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 21 березня 1958 р.

КЕДА Іван Васильович, 1893 р., с. Яцини Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Пирятин Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 2 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 квітня 1989 р.

КЕДА Пантелеймон Дмитрович, 1901 р., с. Бубни Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Павлівщина Гребінківського р-ну Полтавської обл. Робітник радгоспу. Заарештований 26 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Звільнений за хворобою у 1944 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 липня 1966 р.

КЕДА Семен Васильович, 1899 р., с. Проценки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Зіньків Пол-

тавської обл. Слюсар колгоспу. Заарештований 20 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 30 жовтня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

КЕДРОВ Самійло Григорович, 1903 р., Чернігівська обл., єврей, із службовців, освіта неповна середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Вантажник артілі «Коопвантажників». Заарештований 25 червня 1941 р. Засуджений не був, помер у ізоляторі в'язниці м. Мамадиш Татарської АРСР 26 серпня 1942 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 лютого 1995 р.

КЕЙСЕРМАН Мендель Борисович, 1904 р., смт Семенівка Полтавської обл., єврей, із міщан, освіта початкова. Проживав у смт Семенівка. Завідувач пункту Хорольської контори артілі утильпрому. Заарештований 19 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 вересня 1958 р.

КЕКАЛО Іван Артемович, 1880 р., х. Кабанівщина Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Кабанівщина. Селянин-одноосібник. Заарештований 12 січня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 31 травня 1929 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Архангельську обл. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 жовтня 1994 р.

КЕКІН Петро Петрович, 1919 р., Харківська обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Навчався на І курсі Кременчуцького бібліотечного технікуму. Заарештований 20 вересня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 6 грудня 1935 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 2 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 липня 1994 р.

КЕЛЕБЕРДА Андрій Олександрович, 1897 р., с. Вереміївка Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вереміївка. Колгоспник. Заарештований 29 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст.ст. 54-5, 54-10 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 лютого 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 24 липня 1959 р.

КЕЛЕБЕРДА Антон Григорович, 1886 р., с. Вереміївка Чорнобаївського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вереміївка. Різноробочий колгоспу. Заарештований 30 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 квітня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 24 липня 1959 р.

КЕЛЕБЕРДА Пилип Іванович, 1881 р., с. Павлівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Келеберда Кобеляцького р-ну. Колгоспник. Заарештований 2 січня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 21 січня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 квітня 1990 р.

КЕЛЕБЕРДЕНКО Василь Васильович, 1898 р., с. Білоцерківка Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня спеціальна. Проживав у с. Білоцерківка. Завуч школи. Заарештований 25 квітня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 23 серпня 1944 р. за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 червня 1993 р.

КЕЛЕМБЕТ Данило Семенович, 1880 р., с. Кривуші Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Піщане Кременчуцького р-ну. Робітник будівельного тресту. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 8 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 червня 1989 р.

КЕЛЕМБЕТ Костянтин Миколайович, 1886 р., с. Тимківка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тимківка. Колгоспник. Заарештований 9 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 18 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 квітня 1959 р.

КЕЛЕМБЕТ Опанас Михайлович, 1879 р., с. Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Потоки. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 25 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 3 січня 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років заслання у Північний край. Після відбуття покарання проживав у

м. Кременчук Полтавської обл. Робітник закладу. Заарештований вдруге 9 червня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-8, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 жовтня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 28 травня 1958 р. та Полтавською обласною прокуратурою 23 квітня 1990 р.

КЕЛЕМБЕТ Павло Степанович, 1916 р., с. Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 27 грудня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом 44-ї армії 5 січня 1942 р. за ст.ст. 58-10 ч. 2, 54-11, 19, 193-7 «г» КК РРФСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Військовим трибуналом Кавказького фронту вирок змінено 15 січня 1942 р. на 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 25 березня 1943 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 липня 1997 р.

КЕЛЕМБЕТ Петро Андрійович, 1899 р., с. Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Кустар. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 травня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 квітня 1989 р.

КЕЛЕМБЕТ Яків Трохимович, 1904 р., с. Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник культзакладу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 січня 1940 р.

КЕЛЕР Лев Валентинович, 1908 р., м. Запоріжжя, німець, із міщан, освіта вища (Державний інститут іноземних мов). Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Викладач бібліотечного технікуму. Заарештований 28 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 лютого 1938 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 2 грудня 1940 р. у м. Магадан (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 27 червня 1962 р.

КЕЛЛЕР Клавдія Яківна, 1903 р., м. Курськ (Російська Федерація), росіянка, із робітників, освіта неповна середня. Проживала у м. Полтава. Рахівник Полтавського паровозоремонтного заводу. Заарештована 18 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 січня 1938 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до 10 років позбавлення волі. За постановою Особливої наради при НКВС СРСР 19 лютого 1944 р. термін покарання зменшено до 2 років. Термін покарання відбувала у м. Архангельськ (Російська Федерація). Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 1 вересня 1989 р.

КЕЛЛЕР Оскар Фрідріхович, 1909 р., м. Запоріжжя, німець, із службовців, освіта середня спеціальна (педагогічне училище). Проживав у м. Хорол Полтавської обл. Без певного місця роботи. Заарештований 24 серпня 1945 р. Засуджений Особливою нарадою при МВС СРСР 10 червня 1946 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1990 р.

КЕЛЛЕР Федір Готлібович, 1898 р., с. Новороманівка Володарського р-ну Донецької обл., німець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Бухгалтер комбікормового заводу. Заарештований 1 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 19 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 жовтня 1989 р.

КЕЛЬМАН Тимофій Петрович, 1897 р., м. Германштадт (Австрія), румун, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бродщина Кобеляцького р-ну Полтавської обл. Тесля колгоспу. Заарештований 18 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 19 березня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 1 вересня 1989 р.

КЕЛЬНЕР Василь Васильович, 1889 р., с. Штейнау (Чехія), німець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Смоловівка Царичанського р-ну Дніпропетровської обл. Працівник радгоспу. Заарештований 16 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 грудня 1937 р. (стаття КК не вказана) за шпигунство до розстрілу. Вирок виконано 19 грудня 1937 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 30 листопада 1964 р.

КЕНЕНСБЕРГЕР Іоган-Костянтин Олександрович, 1874 р., м. Сміла Черкаської обл., німець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Київ. Ревізор вантажної служби ст. Гребінка Полтавської обл. Заарештований 24 січня 1938 р. Засуджений не був, помер у в'язниці 27 грудня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1995 р.

КЕНЗОВ Том Дмитрович, 1903 р., м. Петрово (Македонія), болгарин, із кустарів, освіта початкова. Проживав на території артілі ім. Благоєва Полтавського р-ну Полтавської обл. Обліковець. Заарештований 19 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-9, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 1 жовтня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 28 січня 1956 р.

КЕНІГ Ольга Сергіївна, 1918 р., с. Штомпелівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Штомпелівка. Колгоспниця. Заарештована не була. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 жовтня 1946 р. (стаття КК не вказана) як член сім'ї зрадника Батьківщини до заслання у Казахстан на 5 років. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1990 р.

КЕРН Юліан Рудольфович, 1889 р., с. Ставище (Польща), поляк, із службовців, освіта середня. Проживав у с. Липняги Семенівського р-ну Полтавської обл. Керуючий дільницею радгоспу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 23 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 листопада 1989 р.

КЕРЧАТИЙ (КИРЧАТИЙ) Іван Олексійович, 1875 р., с. Бечеве Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіти не мав. Проживав у с. Бечеве. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 10 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 серпня 1989 р.

КЕРЧАТИЙ (КІРЧАТИЙ) Михайло Іванович, 1905 (1904) р., с. Попове Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Попове. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 5 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 лютого 1990 р.

КЕСЕЛЬМАН Шмерель Хаїмович, 1892 р., Житомирська обл., єврей, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Продавець. Заарештований 3 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11, 54-6 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 жовтня 1956 р.

КЖИКВА Петро Юліанович, 1897 р., с. Осова (Польща), поляк, соціальне походження не вказане, освіта середня. Проживав у с. Остап'є Великобагачанського р-ну Полтавської обл. Кустар по ремонту взуття. Заарештований 25 квітня 1950 р. Засуджений Полтавським обласним судом 28 червня 1950 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 грудня 1992 р.

КИБА Дмитро Григорович, 1899 р., с. Ульянівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Клепачі Хорольського р-ну. Колгоспник. Заарештований 30 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 серпня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну агітацію до розстрілу. Вирок виконано 29 серпня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 квітня 1989 р.

КИБА Пилип Іванович, 1899 р., колишнє с. Киби на території Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Киби. Селянин-одноосібник. Заарештований 3 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 22 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 30 березня 1930 р. у м. Лубни Полтавської обл. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 грудня 1989 р.

КИБАЛЬНИК Григорій Трохимович, 1902 р., с. Петро-Давидівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Орданівка Диканського р-ну. Бригадир колгоспу. Заарештований 3 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 листопада 1937 р. Реабілітований Верховною Радою СРСР 12 квітня 1989 р.

КИБЕЦЬ (КІБЕЦЬ) Филимон Панасович, 1881 р., с. Великі Будища Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Будища. Без певних занять. Заарештований вперше 16 жовтня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 12 грудня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання. Заарештований вдруге 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Сумською обласною прокуратурою 28 грудня 1989 р. та Полтавською обласною прокуратурою 30 січня 1990 р.

КИБКАЛО Гнат Іванович, 1883 р., с. Великі Солонці Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Галущина Гребля Новосанжарського р-ну. Різноробочий колгоспу. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у м. Улан-Уде (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

КИБКАЛО Марія Карпівна, 1915 р., с. Великі Солонці Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Галущина Гребля Новосанжарського р-ну. Колгоспниця. Заарештована 25 липня 1944 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 3 листопада 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована Полтавським обласним судом 18 травня 1972 р.

КИБКАЛО Мина Михайлович, 1902 р., с. Великі Солонці Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великі Солонці. Колгоспник. Заарештований 10 липня 1941 р. Засуджений Верховним Судом Татарської АРСР 27 липня 1942 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Прокуратурою Республіки Татарстан 15 квітня 1992 р.

КИБКО (КІБКО) Степан Антонович, 1890 р., смт Білики Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Білики. Службовець організації. Заарештований 18 лютого 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 5 червня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 28 листопада 1939 р.

КИБЛИЦЬКИЙ Григорій Зіновійович, 1912 р., с. Долина Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Долина. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 серпня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 16 листопада 1930 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 листопада 1989 р.

КИБЛИЦЬКИЙ Федір Васильович, 1886 р., с. Долина Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Долина. Колгоспник. Заарештований 19 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 11 вересня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 жовтня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1989 р.

КИВА Андрій Васильович, 1886 р., х. Чамарини Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Чамарини. Селянин-одноосібник. Заарештований 31 січня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 17 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 січня 1990 р.

КИВА Андрій Микитович, 1912 р., с. Кочубеївка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кочубеївка. Робітник заводу. Заарештований 6 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 18 червня 1971 р.

КИВА Горпина Єлисеївна, 1896 р., с. Степуки Лохвицького р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Степуки. Колгоспниця. Заарештована 11 грудня 1946 р. Засуджена Особливою нарадою при МДБ СРСР 11 грудня 1946 р. (стаття КК не вказана) як член сім'ї зрадника Батьківщини до 5 років заслання у Казахстан. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 20 червня 1989 р.

КИВА Захар Степанович, 1884 р., с. Ступки Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ступки. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 3 листопада 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 січня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Після відбуття покарання проживав у м. Полтава. Робітник фабрики. Заарештований вдруге 6 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 19 серпня 1937 р. за ст. 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 серпня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р. та 7 лютого 1990 р.

КИВА Михайло Павлович, 1894 р., с. Степуки Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Степуки. Колгоспник. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 15 лютого 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Верховним Судом УРСР 23 липня 1958 р.

КИВА Петро Якович, 1892 р., с. Ступки Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта не вказана. Проживав у с. Ступки. Селянин-одноосібник. Заарештований 23 січня 1931 р. Засу-

джений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 27 квітня 1931 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 січня 1990 р.

КИВА Порфирій Юхимович, 1894 р., с. Милорадове Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник тресту. Заарештований 7 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 5 червня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 28 грудня 1964 р.

КИВА Пріська Іванівна, 1922 р., с. Ступки Полтавського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта початкова. Проживала у с. Ступки. Колгоспниця. Заарештована 20 травня 1947 р. Засуджена Особливою нарадою при МДБ СРСР 20 травня 1947 р. (стаття КК не вказана) як член сім'ї зрадника Батьківщини до 5 років позбавлення волі. Термін покарання відбувала у м. Талди-Курган (Казахстан). Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 20 липня 1989 р.

КИВА Яків Васильович, 1890 р., с. Діброва Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Військовослужбовець. Заарештований 13 грудня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 18 січня 1945 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Помер 4 липня 1950 р. у в'язничній лікарні Карельського табору. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 грудня 1974 р.

КИВА Яків Пилипович, 1911 р., с. Ступки Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ступки. Колгоспник. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 29 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 червня 1989 р.

КИВВА (КІВВА) Григорій Микитович, 1884 р., с. Діброва Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Пенсіонер. Заарештований 5 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 6 грудня 1943 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 лютого 1991 р.

КИВЕНКО Василь Андрійович, 1879 р., с. Марченки Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Марченки. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 26 лютого 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 березня 1990 р.

КИВЕНКО Іван Дем'янович, 1903 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород. Кустар. Заарештований 3 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ МВС Полтавської обл. 26 червня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 15 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 25 березня 1955 р.

КИВЕНКО Роман Дем'янович, 1898 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, соціальне походження не вказане, освіта неповна середня. Проживав у м. Миргород. Робітник курорту. Заарештований 1 липня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 15 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі. Звільнений 2 липня 1947 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 15 лютого 1958 р.

КИЗИМ Василь Ничипорович, 1890 р., с. Іванівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Іванівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 вересня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 2 листопада 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

КИЗИМ Григорій Никифорович, 1902 р., с. Іванівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Іванівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 14 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

КИЗИМ Данило Львович, 1890 р., с. Іванівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Іванівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 вересня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 2 листопада 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 8 років ув'язнення у таборах. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

КИЗИМ Олексій Львович, 1886 р., с. Іванівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Іванівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 14 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

КИЗИМ Степан Іванович, 1874 р., с. Павлівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Павлівка. Вів одноосібне господарство. Церковний староста. Заарештований 1 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 14 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання до Північного краю. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

КИЗИМ Яків Іванович, 1882 р., с. Чорбівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Чорбівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 10 березня 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

КИЗИМЕНКО Панас Іванович, 1916 р., с. Власівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Власівка. Колгоспник. Заарештований 13 вересня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 21 травня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Прокуратурою України 19 вересня 1991 р.

КИЙКО Гаврило Максимович, 1898 р., с. Лютенька Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лютенька. Селянин-одноосібник. Заарештований 31 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 серпня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 4 вересня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 квітня 1989 р.

КИЙКО Ераст Самсонович, 1877 р., с. Лютенька Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Сари Гадяцького р-ну. Рахівник колгоспу. Заарештований 11 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 26 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 лютого 1989 р.

КИЙКО Іван Корнійович, 1902 р., с. Березова Лука Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 29 лютого 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом 69-ї армії 23 березня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1994 р.

КИЙКО Іван Леонтійович, 1908 р., с. Зубівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зубівка. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 28 лютого 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 1 жовтня 1929 р. за ст.ст. 58-2, 58-14 КК РСФРР до 7 років позбавлення волі. Після відбуття покарання проживав у с. Малі Сорочинці Миргородського р-ну. Колгоспник. Заарештований вдруге 4 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 10 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 червня та 29 листопада 1989 р.

КИЙКО Микита Корнійович, 1890 р., с. Березова Лука Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Березова Лука. Прикажчик ст. Веніславівка. Заарештований 18 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 22 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 лютого 1958 р. та Верховним Судом УРСР 4 жовтня 1961 р.

КИЙКО Семен Артемович, 1897 р., с. Омельник Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Омельник. Колгоспник. Заарештований 1 серпня 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 25 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 липня 1991 р.

КИЙКО Федір Григорович, 1882 р., с. Омельник Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Конюх Кременчуцького відділу «Полтаватранс». Заарештований 15 березня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 19 квітня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 грудня 1994 р.

КИЙЧЕНКО Іван Федорович, 1906 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород. Їздовий Миргородської контори «Заготзерно». Заарештова-

ний 29 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 20 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 14 березня 1958 р.

КИЙЧЕНКО Михайло Федорович, 1900 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Миргород. Місце роботи не вказане. Заарештований 28 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-6, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 20 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 27 лютого 1959 р.

КИЙЧЕНКО Олексій Іванович, 1887 р., м. Миргород Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. З 1922 по 1929 рр. – священик УАПЦ на Миргородщині. Засуджений вперше 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі у справі «Спілка визволення України». Термін покарання відбув у 1931 р. Проживав у м. Миргород, без певного місця роботи. Заарештований 24 жовтня 1937 р. Засуджений вдруге Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 11 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 червня 1989 р.

КИКОТЬ Іван Ничипорович, 1921 р., с. Великий Кобелячок Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня (два курси гірничого технікуму). Молодший сержант 23-го окремого запасного танкового полку. Заарештований 3 лютого 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом Казанського гарнізону Московського ВО 4 квітня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 січня 1995 р.

КИКОТЬ Павло Сидорович, 1906 р., с. Кам'янка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Службовець підприємства. Заарештований (дата не вказана). Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 червня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 квітня 1958 р.

КИКОТЬ Петро Андрійович, 1902 р., с. Краснознаменка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Качанове Гадяцького р-ну. Заарештований 26 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 листопада 1989 р.

КИКОТЬ Федір Якович, 1891 р., с. Осокорівка Нововоронцовського р-ну Херсонської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Робітник торговельної організації. Заарештований 16 липня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 вересня 1957 р.

КИКОТЬ Яків Оксентійович, 1912 р., с. Мостовівщина Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць 27-го гвардійського повітряно-десантного полку 8-ї гвардійської дивізії. Заарештований 24 квітня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом 8-ї гвардійської дивізії 5 травня 1944 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 березня 1997 р.

КИЛИБЕРДА (КЕЛЕБЕРДА) Михайло Никанорович, 1882 р., с. Бережнівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бережнівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 8 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 лютого 1990 р.

КИЛИНА Анастасія Кузьмівна, 1894 р., с. Шеки Лубенського р-ну Полтавської обл., українка, із селян, неписьменна. Проживала у с. Шеки. Домогосподарка. Заарештована 16 вересня 1948 р. Засуджена Військовим трибуналом військ МВС Полтавської обл. 19 квітня 1949 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 25 років позбавлення волі. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 18 лютого 1955 р.

КИЛИЯНЧУК Степан Васильович, 1886 р., м. Тирасполь (Молдова), українець, із робітників, освіта початкова. Впродовж 1920–1933 рр. – священик у церквах Полтавщини. Проживав у с. Кам'яні Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Охоронник контори комунального господарства. Заарештований 24 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 1

грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 20 червня 1989 р.

КИНЬКО Іван Євдокимович, 1884 р., с. Комарівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Працівник торгівлі. Заарештований 6 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 8 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-8, 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 6 квітня 1956 р.

КИПОТЬ Семен Іванович, 1901 р., с. Солонці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Іловайськ Донецької обл. Машиніст машинно-шляхової станції Іловайськ. Заарештований 15 вересня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом Південно-Донецької залізниці 29 вересня 1941 р. за ст. 54-14 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 грудня 1994 р.

КИПРЯ Панас Іванович, 1892 р., с. Обознівка Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Обознівка. Заарештований 15 серпня 1941 р. Засуджений Верховним Судом Татарської АРСР 24 липня 1942 р. за ст. 58-2 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 5 серпня 1942 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 липня 1991 р.

КИРИЄВСЬКА Параска В'ячеславівна, 1908 р., смт Єланець Миколаївської обл., українка, із торговців, освіта початкова. Проживала у смт Семенівка Полтавської обл. Домогосподарка. Заарештована 27 січня 1930 р. Засуджена Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 20 вересня 1930 р. за ст.ст. 56-17, 20-56 КК УСРР до 3 років позбавлення волі умовно. З-під варти звільнена. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 26 листопада 1989 р.

КИРИЙ Антон Олександрович, 1894 р., с. Березова Лука Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Березова Лука. Бригадир колгоспу. Заарештований 18 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21–23 березня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 17 квітня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 29 жовтня 1957 р.

КИРИК Іван Васильович, 1899 р., с. Чорнушовичі Пустомитівського р-ну Львівської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Службовець медзакладу. Заарештований 4 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 14 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 1 березня 1957 р.

КИРИЛЕЙ (КІРІЛЕЙ) Ісаак Трохимович, 1872 р., смт Власівка Світловодського р-ну Кіровоградської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Власівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 березня 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 5 березня 1932 р. за ст. 54-8 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1989 р.

КИРИЛЕЙ (КІРІЛЕЙ) Олександр Ісаакович, 1914 р., смт Власівка Світловодського р-ну Кіровоградської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у смт Власівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 березня 1931 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 5 березня 1932 р. за ст. 54-8 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1989 р.

КИРИЛЕНКО Андрій Трохимович, 1890 р., с. Загрунівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Романки Шишацького р-ну Полтавської обл. Різноробочий артілі. Заарештований 16 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 травня 1989 р.

КИРИЛЕНКО Василь Васильович, 1900 р., смт Котельва Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Перебував у діючій армії. Командир роти. Заарештований 30 жовтня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 35-го району авіабазування 4 січня 1943 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 5 років позбавлення волі з конфіскацією 350 крб. Звільнений 12 грудня 1944 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 3 листопада 1944 р.

КИРИЛЕНКО Василь Іванович, 1894 р., с. Почапці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Почапці. Без певних занять. Заарештований 28 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 квітня 1989 р.

КИРИЛЕНКО Григорій Іванович, 1883 р., м. Охтирка Сумської обл., українець, із селян, освіт-

та початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник заводу. Заарештований 28 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 червня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 квітня 1994 р.

КИРИЛЕНКО Дем'ян Максимович, 1877 р., с. Волошинівка Баришівського р-ну Київської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Робітник залізниці. Заарештований 13 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 14 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 5 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 жовтня 1989 р.

КИРИЛЕНКО Дмитро Павлович, 1894 р., с. Чечелеве Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Чечелеве. Без певних занять. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 квітня 1989 р.

КИРИЛЕНКО Іван Васильович, 1883 р., с. Великі Будища Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Тимофіївка Гадяцького р-ну. Колгоспник. Заарештований 5 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1989 р.

КИРИЛЕНКО Іван Дмитрович, 1880 р., с. Загрунівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Загрунівка. Теся. Заарештований 29 квітня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 15 липня 1936 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 69 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 липня 1994 р.

КИРИЛЕНКО Костянтин Захарович, 1910 р., с. Сенча Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сенча. Селянин-одноосібник. Заарештований 1 квітня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 16 серпня 1929 р. за ст. 58-11 КК РСФРР до 6 місяців позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою у 1989 р.

КИРИЛЕНКО Микола Андрійович, 1912 р., с. Загрунівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Романки Шишацького р-ну Полтавської обл. Тесляр артілі. Заарештований 16 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 травня 1989 р.

КИРИЛЕНКО Микола Васильович, 1887 р., х. Гатка Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Гатка. Селянин-одноосібник. Заарештований 17 березня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 5 липня 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 жовтня 1994 р.

КИРИЛЕНКО Микола Сергійович, 1886 р., м. Глобине Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Глобине. Касир Глобинського цукрозаводу. Заарештований 16 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 7 червня 1944 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 серпня 1995 р.

КИРИЛЕНКО Степан Йосипович, 1879 р., смт Котельва Полтавської обл., українець, соціальне походження не вказане, освіта початкова. Проживав у смт Котельва. Без певних занять. Заарештований 23 жовтня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 січня 1930 р. (стаття КК не вказана) за антирадянську агітацію до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 вересня 1989 р.

КИРИЛЕНКО Терентій Ілліч, 1918 р., с. Загрунівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Викладач училища. Заарештований 7 серпня 1951 р. Засуджений Військовим трибуналом військ МДБ Полтавської обл. 29 липня 1952 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-10 ч. 2 КК УРСР до 25 років позбавлення волі з конфіскацією всього майна. Верховним Судом СРСР 27 квітня 1955 р. вирок зменшено до 5 років позбавлення волі. Звільнений за амністією. Реабілітований Верховним Судом СРСР 29 квітня 1958 р.

КИРИЛЕНКО Терентій Кузьмич, 1902 р., Одеська обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Бригадир термічної бригади паровозоремонтного заводу. Заарештований 15 серпня 1936 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 16–24 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Верховним Судом СРСР 20 вересня 1958 р.

КИРИЛЕНКО Яків Іванович, 1908 р., с. Покровська Багачка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Зубівка Миргородського р-ну Полтавської обл. Різноробочий цукрорадгоспу. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС м. Улан-Уде (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 25 вересня 1965 р.

КИРИЛИЧ Кирило Іванович, 1892 р., с. Приліпка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Служитель релігійного культу. Заарештований 26 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 25 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 17 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 24 квітня 1961 р.

КИРИЛОВ Андрій Корнійович, 1893 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Кіндратці Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Робітник заводу. Заарештований 11 червня 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 6 серпня 1936 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 січня 1959 р.

КИРИЛОВ Олексій Львович, 1891 р., м. Полтава, українець, із духовенства, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Заарештований 7 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21–23 березня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 28 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 15 серпня 1958 р.

КИРИЛОВ Сергій Тимофійович, 1904 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта середня. Проживав у м. Кременчук. Учень школи ФЗН. Заарештований 9 червня 1936 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 серпня 1936 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 січня 1959 р.

КИРИЛЮК Василь Павлович, 1879 р., с-ще Войтівка Теплицького р-ну Вінницької обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 1 березня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 30 серпня 1944 р. за ст.ст. 54-1 «а», 54-8, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією майна. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 23 жовтня 1956 р.

КИРИЛЮК Пилип Гаврилович, 1884 р., с. Гуляївка Березівського р-ну Одеської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Провідник І пасажирського відділення Південної залізниці. Заарештований 5 березня 1938 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 5 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР, по суду виправданий. З-під варти звільнений.

КИРИЧЕВСЬКИЙ Аксентій Самійлович, 1879 р., с. Бондарі Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта не вказана. Проживав у с. Бондарі. Колгоспник. Дата арешту не вказана. Засуджений Харківським обласним судом 21 січня 1933 р. за ст. 54-7 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 26 березня 1966 р.

КИРИЧЕВСЬКИЙ Іван Харитонович, 1893 р., с. Бондарі Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Без певного місця проживання і занять. Заарештований 12 вересня 1939 р. Засуджений Полтавським обласним судом 13 грудня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 16 березня 1989 р.

КИРИЧЕНКО Андрій Романович, 1886 р., с. Петрівці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Петрівці. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 березня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 лютого 1990 р.

КИРИЧЕНКО Антон Петрович, 1900 р., с. Рудка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рудка. Колгоспник. Заарештований 14 жовтня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 27 лютого 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11, 54-12 КК УРСР до 7 років позбавлення волі. Звільнений у 1947 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 5 червня 1959 р.

КИРИЧЕНКО Василь Якович, 1912 р., м. Переяслав-Хмельницький Київської обл., українець, із селян, освіта вища (Ворошиловградський інститут соціального виховання). Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Вчитель української мови середньої школи. Заарештований 29 березня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 жовтня 1939 р. за ст. 54-11 КК УРСР до 5 років по-

збавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 квітня 1958 р.

КИРИЧЕНКО Гаврило Харитонович, 1906 р., с. Бербениці Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бербениці. Колгоспник. Заарештований 9 січня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 5 травня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 10 листопада 1989 р.

КИРИЧЕНКО Григорій Лаврентійович, 1892 р., с. Рашівка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рашівка. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років ув'язнення у таборах. Термін покарання відбував у таборах НКВС Іркутської обл. (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1989 р.

КИРИЧЕНКО Іван Леонтійович, 1919 р., с. Михайлики Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у Козельщинському р-ні. Робітник. Заарештований 18 травня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 1 грудня 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 2 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 червня 1994 р.

КИРИЧЕНКО Іван Якимович, 1931 р., с. Круподеринці Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у с. Полярне Мурманської обл. (Російська Федерація). Рядовий військової частини 31090. Заарештований 17 березня 1953 р. Засуджений Військовим трибуналом Північного флоту 27 квітня 1953 р. за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 жовтня 1992 р.

КИРИЧЕНКО Ілля Андрійович, 1912 р., с. Кишеньки Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кишеньки. Тракторист МТС. Заарештований 21 серпня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 29 листопада 1936 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 липня 1991 р.

КИРИЧЕНКО Йосип Васильович, 1902 р., с. Саранчова Долина Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Саранчова Долина. Колгоспник. Заарештований 22 вересня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 14 травня 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 3 років позбавлення волі з поразкою в правах на 1 рік. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 грудня 1994 р.

КИРИЧЕНКО Йосип Григорович, 1880 р., с. Меченки Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Перше Травня Гребінківського р-ну Полтавської обл. Заарештований 21 лютого 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 25 травня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 січня 1990 р.

КИРИЧЕНКО Леонтій Олексійович, 1886 р., с. Лютеньки Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із духовенства, освіта середня. Закінчив духовне училище. Проживав у с. Остапівка Миргородського р-ну Полтавської обл. Священик. Заарештований 3 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 23 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Помер 10 липня 1938 р., відбуваючи покарання у Бамлазі. Реабілітований Полтавським обласним судом 4 листопада 1967 р.

КИРИЧЕНКО Лука Михайлович, 1899 р., с. Піски Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Піски. Колгоспник. Заарештований 4 листопада 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 28 січня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 26 серпня 1993 р.

КИРИЧЕНКО Меланія Яківна, 1919 р., м. Кобеляки Полтавської обл., українка, із робітників, освіта неповна середня. Проживала у м. Кобеляки. Службовець установи. Заарештована 6 листопада 1944 р. Засуджена Військовим трибуналом військ МВС Полтавської обл. 1 лютого 1945 р. за ст. 54-3 КК УРСР із санкції ст. 54-2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 21 квітня 1992 р.

КИРИЧЕНКО Микола Федорович, 1906 р., с. Петрівці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Петрівці. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 лютого 1990 р.

КИРИЧЕНКО Никифор Максимович, 1890 р., с. Василівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Василівка. Колгоспник. Заарештований 3 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС

СРСР 9 лютого 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Красноярському таборі НКВС (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 17 лютого 1958 р.

КИРИЧЕНКО Олексій Федорович, 1882 р., с. Яблуневе Оржицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лазірки Оржицького р-ну. Касир відділку зв'язку. Заарештований 19 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 січня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 20 червня 1958 р.

КИРИЧЕНКО Павло Іванович, 1916 р., с. Іванівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Служив у Радянській Армії за вільним наймом водієм. Заарештований 24 грудня 1941 р. Засуджений Військовим трибуналом 14-ї бригади 5-ї саперної армії 16 лютого 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією майна. Термін покарання відбував у Карлазі МВС Казахської РСР. Звільнений 25 грудня 1951 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 17 листопада 1956 р.

КИРИЧКО (КІРІЧКО) Тимофій Павлович, 1884 р., с. Лівенське Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Лівенське. Без певних занять. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 вересня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 18 жовтня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 березня 1962 р.

КИРИЧОК Мефодій Петрович, 1882 р., с. Глинське Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Глинське. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 24 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 лютого 1990 р.

КИРИЧОК Михайло Антонович, 1889 р., с. Кирички Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Чоботар міжрайбази. Заарештований 27 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років ув'язнення у таборах. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

КИРИЧОК Никифор Тихонович, 1899 р., с. Бодаква Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Забодаква Лохвицького р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 15 січня 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 4 лютого 1933 р. за ст.ст. 54-10, 54-11 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 листопада 1989 р.

КИРИЧОК Панас Лук'янович, 1907 р., с. Малий Кобелячок Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 9 березня 1945 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Челябінської обл. 28 липня 1945 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 8 років позбавлення волі. Звільнений 3 травня 1951 р. Реабілітований Військовим трибуналом Уральського ВО 5 липня 1966 р.

КИРИЧОК Трохим Кузьмич, 1886 р., с. Водяна Балка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Водяна Балка. Слюсар МТС. Заарештований 1 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 5 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 липня 1989 р.

КИРІЙ Данило Юхимович, 1892 р., с. Вишняки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вишняки. Робітник заводу. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 3 січня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 23 листопада 1959 р.

КИРІЙ (КІРІЙ) Петро Григорович, 1888 р., с. Хомутець Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Почапці Миргородського р-ну. Робітник радгоспу. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 8 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 червня 1989 р.

КИРІЙ Сергій Іванович, 1891 р., с. Зубівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Хорол Полтавської обл. Заарештований 10 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 21 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 жовтня 1957 р.

КИРКВУД Олександр Іванович, 1887 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 28 серпня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 25 лютого 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 13 серпня 1942 р. Реабілітований Прокуратурою УРСР 18 липня 1991 р.

КИРО-ДАВИДЮК Марія Петрівна, 1910 р., м. Миколаїв, росіянка, із робітників, освіта початкова. Проживала у м. Кременчук Полтавської обл. Робітниця артилерійського складу. Заарештована 14 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. (стаття КК не вказана) «як соціально небезпечний елемент» до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 19 січня 1990 р.

КИРПА Яким Андрійович, 1889 р., с. Погарщина Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Погарщина. Без певних занять. Заарештований 2 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 лютого 1990 р.

КИРПОТА Василь Семенович, 1893 р., с. Більськ Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Більськ. Службовець підприємства. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 16 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 11 січня 1960 р.

КИРЧАТИЙ Дмитро Павлович, 1906 р., с. Шамраївка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Буняківка Козельщинського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 17 жовтня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 травня 1989 р.

КИРЧАТИЙ Йосип Павлович, 1911 р., с. Баляснівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ївки Новосанжарського р-ну. Колгоспник. Заарештований 7 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27–28 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 жовтня 1958 р.

КИРЧАТИЙ Пантелеймон Іванович, 1901 р., с. Великий Кобелячок Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Бечеве Новосанжарського р-ну. Селянин-одноосібник. Заарештований 26 травня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 14 жовтня 1929 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 лютого 1991 р.

КИРШЕНБЛАТ Михайло Давидович, 1905 р., м. Тбілісі (Грузія), єврей, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Тбілісі. Директор і головний лікар швидкої допомоги. Заарештований 1 жовтня 1936 р. Вперше засуджений Верховним Судом СРСР за ст.ст. 17-65, 68 КК Вірменської РСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Полтавській в'язниці. Вдруге засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21 січня 1938 р. (стаття КК не вказана) як кадровий троцькіст до розстрілу. Вирок виконано 27 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 листопада 1989 р.

КИРЯЧКО Антон Семенович, 1893 р., с. Комишня Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Ромодан Миргородського р-ну. Службовець зв'язку. Заарештований 5 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 1 серпня 1958 р.

КИРЯЧКО Іван Семенович, 1896 р., с. Комишня Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта вища. Проживав у м. Зіньків Полтавської обл. Завуч школи. Заарештований 8 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 11 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 8 липня 1958 р.

КИСЕНКО Василь Павлович, 1879 р., с. Лиман Перший Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лиман Перший. Колгоспник. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 23 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 листопада 1989 р.

КИСЕНКО Петро Васильович, 1884 р., Гапонівська сільрада Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Гапонівка. Без певних занять. Заарештований 11 вересня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 15 березня 1931 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 квітня 1990 р.

КИСИЛЬОВ Тихон Сергійович, 1897 р., х. Кисильовка Курської обл. (Російська Федерація), українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крутий Берег Полтавського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 27 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 8 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-2, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР до 10 років ув'язнення у таборах. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 6 квітня 1956 р.

КИСІЛЬ Василь Миколайович, 1896 р., смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Опішня. Без певного місця роботи. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС м. Улан-Уде (Російська Федерація). Реабілітований Полтавським обласним судом 26 вересня 1956 р.

КИСІЛЬ Георгій Олександрович, 1882 р., смт Семенівка Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Службовець підприємства зв'язку. Заарештований 4 листопада 1940 р. Засуджений Полтавським обласним судом 28 грудня 1940 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 1 серпня 1962 р.

КИСІЛЬ Григорій Якович, 1894 р., с. Колотії Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Василенки Решетилівського р-ну. Колгоспник. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 19 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 січня 1959 р.

КИСІЛЬ Дмитро Іванович, 1893 р., с. Василівка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Василівка. Колгоспник. Заарештований 10 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 27 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 грудня 1958 р.

КИСІЛЬ (КІСІЛЬ) Іван Іванович, 1894 р., с. Бакай Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Решетилівка Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 4 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

КИСІЛЬ Карпо Іванович, 1895 р., с. Василівка Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Василівка. Колгоспник. Заарештований 24 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 27 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 3 грудня 1958 р.

КИСІЛЬ Леонтій Олександрович, 1879 р., с. Семенівка Баришівського р-ну Київської обл., українець, із селян, малописьменний. Заарештований 22 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-6, 54-7, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 11 жовтня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 15 серпня 1958 р.

КИСІЛЬ Михайло Сергійович, 1902 р., м. Полтава, українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Службовець артілі. Заарештований 15 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-8, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 5 червня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 11 жовтня 1957 р.

КИСІЛЬ Олексій Пилипович, 1894 р., с. Крупське Золотоніського р-ну Черкаської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Службовець артілі. Заарештований 13 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 15 грудня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 2 березня 1962 р.

КИСІЛЬ (КІСІЛЬ) Степан Васильович, 1884 р., с. Крива Руда Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Крива Руда. Селянин-одноосібник.

Заарештований 18 листопада 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 29 грудня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до 5 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 вересня 1989 р.

КИСІЛЬОВ Михайло Микитович, 1906 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Працівник дитбудинку. Заарештований 4 грудня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 7 липня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 12 квітня 1991 р.

КИСІЛЬОВА Валентина Федорівна, 1923 р., м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українка, із робітників, освіта середня. Проживала у м. Крюків. Навчалася на курсах медсестер. Заарештована 3 червня 1944 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 8 жовтня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Звільнена з ув'язнення 8 жовтня 1945 р. Реабілітована Військовим трибуналом НКВС Українського округу 24 серпня 1945 р.

КИСЛА Олена Петрівна, 1901 р., м. Полтава, українка, із селян, освіта середня. Проживала у м. Полтава. Службовець підприємства. Заарештована 22 березня 1945 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 4 травня 1945 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Звільнена 19 листопада 1954 р. Реабілітована Військовим трибуналом КВО 12 червня 1956 р.

КИСЛИЙ Григорій Якович, 1903 р., с. Бодаква Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Сенча Лохвицького р-ну. Тесля пункту «Заготзерно». Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 15 жовтня 1962 р.

КИСЛИЙ Захар Якович, 1900 р., с. Бодаква Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с-щі Вирішальне Лохвицького р-ну. Робітник радгоспу. Заарештований 15 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 3 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 8 серпня 1989 р.

КИСЛИЙ Трохим Микитович, 1894 р., с. Мачухи Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник організації. Заарештований 1 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 22 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 25 квітня 1956 р.

КИСЛЯК Архип Спиридонович, 1900 р., с. Березівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Оріхівка Лубенського р-ну Полтавської обл. Інструктор газової печі Оріхівського цукрозаводу. Заарештований 4 січня 1938 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-6 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок до виконання не приведений. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 серпня 1989 р.

КИСЛЯК Іван Мефодійович, 1906 р., с. Березівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Березівка. Робітник радгоспу. Заарештований 16 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 30 грудня 1942 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 жовтня 1989 р.

КИСЛЯК Ілля Спиридонович, 1896 р., с. Березівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Березівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 28 квітня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 12 липня 1930 р. за ст.ст. 54-2, 54-10, 54-11, 54-12 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 26 березня 1990 р.

КИСЛЯК Павло Данилович, 1910 р., с. Товсте Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Новоселиця Семенівського р-ну. Колгоспник. Заарештований 4 травня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 7 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 3 червня 1938 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавським обласним судом 30 серпня 1958 р.

КИСЛЯК Харитон Мефодійович, 1899 р., с. Березівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Левко-Ромодан Лубенського р-ну Полтавської обл. Робітник Оріхівського бурякорадгоспу. Заарештований 4 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19

листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

КИСЛЯКОВ Григорій Іванович, 1886 р., м. Полтава, українець, із кустарів, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Службовець підприємства. Заарештований вперше 14 лютого 1933 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 25 квітня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Казахстан. Звільнений достроково 20 червня 1933 р. Заарештований вдруге 28 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 28 березня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 2 жовтня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 9 квітня 1957 р. та Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1990 р.

КИТ Андрій Федорович, 1909 р., с. Слободо-Петрівка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Слободо-Петрівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 11 березня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 26 квітня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 9 серпня 1989 р.

КИТАЙГОРА Василь Семенович, 1899 р., с. Горобці Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Горобці. Залізничник. Заарештований 20 січня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 5 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 травня 1938 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 листопада 1958 р.

КИТАЙГОРА Володимир Данилович, 1879 р., с. Великий Кобелячок Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малоосвічений. Проживав у с. Великий Кобелячок. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 10 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УСРР до 3 років ув'язнення у концтаборах. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

КИТАЙГОРА Мирон Федорович, 1897 р., с. Великий Кобелячок Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Великий Кобелячок. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 2 березня 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 лютого 1990 р.

КИТАЙГОРА Петро Михайлович, 1903 р., с. Великий Кобелячок Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня (курси радіотехніків у м. Харків). Проживав у смт Нові Санжари Полтавської обл. Радіотехнік райконтори зв'язку. Заарештований 13 вересня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 9 листопада 1944 р. за ст. 54-3 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавським обласним судом 20 вересня 1962 р.

КИТАЙГОРА Платон Максимович, 1877 р., с. Великий Кобелячок Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у с. Максимівка Карлівського р-ну Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 5 травня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 29 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. За постановою Верховного Суду 17 вересня 1939 р. термін покарання зменшено до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 3 лютого 1989 р.

КИТАСТИЙ Іван Іванович, 1899 р., м. Кобеляки Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Червоноармієць. Заарештований 23 липня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом 37-ї армії 31 серпня 1944 р. за ст. 54-2 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 18 травня 1956 р.

КИТРИНСЬКИЙ Петро Олексійович, 1870 р., с. Великі Кринки Глобинського р-ну Полтавської обл., поляк, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Глобине Полтавської обл. Без певних занять. Заарештований 31 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 25 серпня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 6 вересня 1937 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 червня 1989 р.

КИТРИШ Василь Миколайович, 1884 р., смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Опішня. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 травня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 2 серпня 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 червня 1995 р.

КИТРИШ Йосип Митрофанович, 1892 р., смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у

смт Опішня. Колгоспник. Заарештований вперше 13 серпня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 14 лютого 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 11 квітня 1937 р. Заарештований вдруге 12 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 11 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 3 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 19 червня 1989 р.

КИТРИШ Павло Дмитрович, 1906 р., х. Хрести Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Філонівка Диканського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 3 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 11 вересня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 жовтня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

КИТРИШ Семен Миколайович, 1890 р., смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Опішня. Селянин-одноосібник. Заарештований 21 травня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 2 серпня 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 червня 1995 р.

КИЦЕНКО Володимир Олександрович, 1904 р., м. Зіньків Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у м. Зіньків. Священик. Заарештований 10 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбув 10 жовтня 1945 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 червня 1989 р.

КИЦУН Григорій Іванович, 1892 р., с. Березовець Люблінської губернії (Польща), поляк, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Іванівка Машівського р-ну Полтавської обл. Працівник Карлівського цукрозаводу. Заарештований 5 квітня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 22 вересня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.

КИЦЯ Степан Петрович, 1906 р., Волинська обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Богданівка Семенівського р-ну Полтавської обл. Тракторист Веселоподільського племрадгоспу. Заарештований 13 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-6, 54-7, 54-10 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 24 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 листопада 1989 р.

КИЧЕНКО (КІЧЕНКО) Георгій Микитович, 1876 р., с. Попівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Службовець залізниці. Заарештований 7 березня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 19 липня 1931 р. за ст. 54-13 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 травня 1995 р.

КИЧЕНКО Йосип Юхимович, 1895 р., с. Попівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Попівка. Робітник курорту. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 квітня 1989 р.

КИЧЕНКО Юхим Григорович, 1884 р., с. Попівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Попівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 березня 1931 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 31 травня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 січня 1990 р.

КИШИНЕЦЬ Олексій Микитович, 1900 р., с. Ландарі Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Ландарі. Колгоспник. Заарештований 17 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Відомості про виконання вироку відсутні. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 квітня 1989 р.

КИШКА Анастасія Сильвестрівна, 1882 р., с. Ставськ Пінського р-ну Брестської обл. (Білорусь), білоруска, із селян, неписьменна. Проживала у с. Потягайлівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл. Селянка-одноосібниця. Заарештована 23 червня 1939 р. Засуджена Полтавським обласним судом 12 вересня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 6 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 27 лютого 1995 р.

КИШКА Іван Сосипатійович, 1904 р., х. Кишка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Кишка. Селянин-одноосібник. Заарештований 9

серпня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 березня 1931 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 липня 1989 р.

КИШКА Степан Миколайович, 1906 р., х. Кишка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Кишка. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 серпня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 30 березня 1931 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 липня 1989 р.

КИШКАНЬ Михайло Григорович, 1923 р., с. П'ятигірці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Проживав у с. Вищий Булатець Лубенського р-ну. Воєнрук школи. Заарештований 22 серпня 1946 р. Засуджений Полтавським обласним судом 28 вересня 1946 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 7 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 листопада 1994 р.

КИШКО Петро Іванович, 1892 р., с. Школо (Польща), поляк, із селян, малописьменний. Проживав у с. Шульги Миргородського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 14 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 жовтня 1989 р.

КИЯН Михайло Фокійович, 1894 р., с. Покровська Багачка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Покровська Багачка. Колгоспник. Заарештований 13 квітня 1933 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 28 травня 1933 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 5 грудня 1989 р.

КИЯНОВСЬКИЙ Григорій Іванович, 1914 р., с. Каплинці Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Старшина взводу зв'язку 2-го батальйону 122-ї окремої стрілецької бригади. Заарештований 12 вересня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 122-ї окремої стрілецької бригади 19 вересня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Військовим трибуналом Воронезького ВО 30 січня 1958 р.

КИЯШКО Мефодій Романович, 1886 р., с. Матяшівка Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у м. Миргород Полтавської обл. Без певного місця роботи. Заарештований 30 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 20 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 серпня 1989 р.

КИЯШКО Петро Корнійович, 1888 р., с. Романиха Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Романиха. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 вересня 1932 р. Засуджений Лохвицьким народним судом 13 січня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 8 років позбавлення волі з поразкою в правах на 4 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 травня 1995 р.

КИЯШКО Трохим Тихонович, 1900 р., м. Кременчук Полтавської обл., українець, соціальне походження не вказане, освіта початкова. Робітник Крюківського вагонобудівного заводу. Заарештований вперше у 1929 р. Засуджений (орган і дата засудження не вказані) за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Достроково звільнений у 1932 р. Проживав у м. Харків. Викладач фабричної школи. Заарештований вдруге 21 січня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 жовтня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Звільнений 23 січня 1945 р. Заарештований втретє 3 квітня 1950 р. Засуджений Особливою нарадою при МДБ СРСР 10 лютого 1951 р. до заслання на поселення. Звільнений у січні 1954 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 жовтня 1957 р.

КІБА Максим Олексійович, 1916 р., с. Погребняки Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у с. Оболонь Семенівського р-ну. Навчався у Харківському газетному технікумі. Заарештований 20 квітня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 25–29 вересня 1936 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Прокуратурою УРСР 11 вересня 1991 р.

КІБЕНКО Євдоким Касянович, 1885 р., с. Новоіванівка Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Новоіванівка. Колгоспник. Заарештований 21 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення 18 січня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 жовтня 1957 р.

КІБКАЛО Іван Юхимович, 1897 р., с. Малі Солонці Новосанжарського р-ну Полтавської обл.,

українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Залізничник. Заарештований 25 травня 1944 р. Засуджений Військовим трибуналом Південної залізниці 31 серпня 1944 р. за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2, 54-8 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Звільнений 25 травня 1954 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 грудня 1993 р.

КІБКАЛО Павло Опанасович, 1896 р., с. Галущина Гребля Новосажарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Галущина Гребля. Бригадир колгоспу. Заарештований 15 червня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 7 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 15 червня 1990 р.

КІБКАЛО Прокіп Леонтійович, 1895 р., с. Великі Солонці Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Рекунівка Новосанжарського р-ну. Колгоспник. Заарештований 22 червня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 вересня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 10 вересня 1964 р.

КІБКАЛО Федір Пилипович, 1878 р., с. Великі Солонці Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Великі Солонці. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 13 березня 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 листопада 1989 р.

КІБЛЕЦЬКИЙ Василь Тимофійович, 1905 р., с. Велике Болото Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велике Болото. Продавець. Заарештований 15 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 квітня 1960 р.

КІБЛИЦЬКИЙ Євлампій Тимофійович, 1897 р., с. Велике Болото Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Велике Болото. Колгоспник. Заарештований 16 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 15 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 6 листопада 1937 р. у м. Кременчук Полтавської обл. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 квітня 1960 р.

КІБЛИЦЬКИЙ Іван Терентійович, 1900 р., с. Долина Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Долина. Колгоспник. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 11 квітня 1989 р.

КІВА Василь Микитович, 1901 р., с. Стінка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Стінка. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 18 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1, 7-58, 54-13 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 липня 1989 р.

КІВА Микита Яколович, 1873 р., с. Стінка Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Стінка. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 18 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1, 54-13, 7-58 КК УСРР до 5 років ув'язнення у таборах. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 липня 1989 р.

КІВА Сергій Яколович, 1896 р., с. Ступки Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Стінка Чутівського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 18 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1, 54-13, 7-58 КК УСРР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 липня 1989 р.

КІВА Тимофій Яколович, 1880 р., с. Ступки Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Стінка Чутівського р-ну Полтавської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 2 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 18 лютого 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1, 7-58, 54-13 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 липня 1989 р.

КІВШИК Леонід Омелянович, 1911 р., с. Тарасівка Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта середня. Начальник служби постачання військової частини 40191. Заарештований 27 червня 1951 р. Засуджений Військовим трибуналом військової частини 31127 4–5 вересня 1951 р. за ст.ст. 58-8, 58-10 ч. 1 КК РРФСР до 25 років позбавлення волі. Термін покарання від-

бував у Воркутинських таборах (Російська Федерація). Реабілітований Військовою прокуратурою управління ГВТ реабілітації 18 жовтня 1991 р.

КІЗЬ Дмитро Іванович, 1900 р., с. Попівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, із службовців, освіта початкова. Проживав у с. Попівка. Бухгалтер радгоспу. Заарештований 10 січня 1935 р. Засуджений Харківським обласним судом 28 лютого 1935 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 18 травня 1993 р.

КІКТЕНКО Гнат Федотович, 1893 р., х. Назаренки Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Лубни Полтавської обл. Тесля Солонухинського пункту «Заготзерно». Заарештований 25 червня 1938 р. Засуджений Полтавським обласним судом 9 квітня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 3 років ув'язнення у таборах з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 22 червня 1994 р.

КІКТЕНКО Іван Іванович, 1897 р., с. Закаменна Світловодського р-ну Кіровоградської обл., українець, із селян, освіта неповна середня. Проживав у м. Світловодськ Кіровоградської обл. Службовець установи. Заарештований 15 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 9 травня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 4 червня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 14 серпня 1957 р.

КІНБУРГ Іван Григорович, 1911 р., с. Черевки Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Черевки. Без певних занять. Заарештований 7 листопада 1939 р. Засуджений Полтавським обласним судом 27 грудня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Помер у місцях ув'язнення у 1944 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 16 червня 1989 р.

КІНДРАТЕЦЬ Петро Йосипович, 1903 р., с. Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Весела Долина Глобинського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 6 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 13 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 27 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 травня 1989 р.

КІНДРАШИНА Володимир Андрійович, 1889 р., с. Розбишівка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Розбишівка. Колгоспник. Заарештований 21 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 21–23 березня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-6, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 15 травня 1938 р. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 25 серпня 1959 р.

КІНДРАШИНА Григорій Андрійович, 1897 р., с. Розбишівка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Розбишівка. Вантажник цукрозаводу. Заарештований 19 березня 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 2 квітня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 22 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 лютого 1958 р.

КІНУЛЕ Ервін Арнольдович, 1899 р., м. Дунаївці Хмельницької обл., німець, із службовців, освіта незакінчена вища (3 курси Одеського індустріального інституту). Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Працівник суконної фабрики. Заарештований 31 жовтня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 грудня 1937 р. за ст. 54-7 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 8 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 серпня 1989 р.

КІНЬ Борис Мелафійович, 1894 р., с. Судіївка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Судіївка. Селянин-одноосібник. Заарештований 29 травня 1932 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 2 січня 1933 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 15 вересня 1933 р. вирок змінено у зв'язку з хворобою на 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 6 грудня 1989 р.

КІНЬ Іван Ананійович, 1907 р., с. Мачухи Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Полтава. Робітник установи. Заарештований 10 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 листопада 1989 р.

КІПТІЛИЙ Василь Омелянович, 1900 р., с. Лучки Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лучки. Колгоспник. Заарештований 20 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом Полтавського гарнізону 22 червня 1944 р. за ст. 54-1 «б» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна.

Реабілітований УМДБ Полтавської обл. 12 березня 1948 р.

КІРДАН Захар Максимович, 1910 р., с. Яблунівка Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Яблунівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 жовтня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 29 грудня 1930 р. за ст.ст. 54-8, 54-9 КК УСРР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 грудня 1989 р.

КІРНОСЕНКО Микола Порфирович, 1910 р., м. Полтава, українець, із робітників, малописьменний. Проживав у м. Полтава. Працівник комбінату харчпром. Заарештований 2 вересня 1941 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 23 грудня 1942 р. за ст. 54-21 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у таборах НКВС Івдельлаг. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 листопада 1989 р.

КІРЧАТИЙ Опанас Романович, 1902 р., х. Кірчатий Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Лелюхівка Новосанжарського р-ну. Заарештований 21 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років ув'язнення у таборах. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 30 листопада 1989 р.

КІРШБАУМ Адольф Максимович, 1896 р., м. Варшава (Польща), єврей, із робітників, малописьменний. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Механік швейної фабрики. Заарештований 27 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 грудня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 2 серпня 1989 р.

КІРШКО Микола Михайлович, 1886 р., Гадяцький р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Феодосія (АР Крим). Військовослужбовець. Заарештований 17 грудня 1920 р. Засуджений Надзвичайною трійкою 4-ї армії 17 грудня 1920 р. (стаття КК не вказана) до розстрілу. Вирок виконано 17 грудня 1920 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 квітня 1994 р.

КІСІЛЬ (КИСІЛЬ) Іван Васильович, 1911 р., с. Хомутець Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Хомутець. Робітник артілі. Заарештований 19 серпня 1937 р. Засуджений Харківським обласним судом 22 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 4 років позбавлення волі. Реабілітований Верховним Судом УРСР 4 жовтня 1990 р.

КІСІЛЬ Михайло Кирилович, 1905 р., Семенівський р-н Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Лутовинівка Козельщинського р-ну Полтавської обл. Працівник МТС. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 вересня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 23 листопада 1989 р.

КІСІЛЬ Олексій Андрійович, 1886 р., с. Хомутець Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Хомутець. Без певного місця роботи. Відомості про перший арешт відсутні. Засуджений у 1932 р. Миргородським народним судом (стаття КК не вказана) за невиконання плану хлібоздачі до 4 років позбавлення волі. Заарештований вдруге 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 січня 1990 р.

КІСТИК Іван Васильович, 1899 р., с. Біленченківка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Біленченківка. Колгоспник. Заарештований 8 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 16 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 10 травня 1989 р.

КІТ Ангеліна Олексіївна, 1922 р., с. Кальниболота Новоархангельського р-ну Кіровоградської обл., українка, із службовців, освіта незакінчена вища (2 курси педагогічного інституту). Проживала у с. Дібрівка Миргородського р-ну Полтавської обл. Без певного місця роботи. Заарештована 19 квітня 1946 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 10 липня 1946 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітована Військовим трибуналом військ МВС Українського округу 27 серпня 1946 р.

КІТ Володимир Семенович, 1905 р., с. Венеславівка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, із робітників, освіта середня. Проживав у с. Сенча Лохвицького р-ну Полтавської обл. Керуючий пунктом «Заготзерно». Заарештований 19 жовтня 1943 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 10 червня 1944 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 8 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 4 червня 1993 р.

КІТ Іван Федотович, 1900 р., х. Солонівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Солонівка. Робітник за наймом. Заарештований 16 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 31 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 14 травня 1938 р. Реабілітований Полтавським обласним судом 13 березня 1959 р.

КІТ Костянтин Федотович, 1889 р., х. Солонівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Васьки Зіньківського р-ну Полтавської обл. Без певного місця роботи. Заарештований 30 листопада 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 4–5 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 15 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 червня 1989 р.

КІТ Сергій Самійлович, 1897 р., х. Солонівка Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав на х. Солонівка. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 7 лютого 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 10 березня 1930 р. за ст.ст. 54-4, 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Після відбуття покарання проживав на х. Солонівка. Без певних занять. Заарештований вдруге 13 грудня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 27 грудня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 січня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 29 червня 1989 р. та 6 лютого 1990 р.

КІТ Федір Лукич, 1897 р., с. Лука Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Лука. Колгоспник. Заарештований 10 червня 1938 р. Засуджений Військовим трибуналом Харківського ВО 2 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 28 грудня 1938 р. Реабілітований Верховним Судом СРСР 8 травня 1958 р.

КІТ Федір Свиридович, 1871 р., с. Слободо-Петрівка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Слободо-Петрівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 27 вересня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 4 листопада 1929 р. за ст. 58-10 КК РСФРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 12 серпня 1994 р.

КІТ-КОРОБКОВА Мотря Микитівна, 1919 р., с. Лука Лохвицького р-ну Полтавської обл., українка, із селян, освіта середня спеціальна (Запорізький хімічний технікум). Проживала у м. Куйбишев (Російська Федерація). Навчалася на І курсі економічно-планового інституту. Заарештована 5 січня 1945 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 5 січня 1945 р. за ст. 7-35 КК РРФСР до 5 років заслання у Казахстан. Термін покарання відбувала у Кизил-Ординській обл. Казахської РСР. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 27 грудня 1994 р.

КІТАЧ Дем'ян Миколайович, 1870 р., с. Трубайці Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у м. Хорол Полтавської обл. Робітник житлокоопу. Заарештований 4 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 19 серпня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 29 серпня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 15 травня 1989 р.

КІТРІШ Степан Дмитрович, 1913 р., смт Опішня Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта середня. Червоноармієць 31-ї курсантської стрілецької бригади. Заарештований 7 липня 1942 р. Засуджений Військовим трибуналом 31-ї курсантської стрілецької бригади 19 липня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 червня 1995 р.

КІУЛІН Віктор Йосипович, 1903 р., м. Нововілейськ (Литва), латиш, із робітників, малописьменний. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Заарештований 13 грудня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 2 квітня 1938 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 вересня 1989 р.

КІУЛІН Станіслав Йосипович, 1907 р., Польща, поляк, із робітників, малописьменний. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Вагонний майстер ст. Кременчук. Заарештований 25 вересня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 листопада 1937 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 20 листопада 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 28 серпня 1989 р.

КІШИК Максим Петрович, 1895 р., смт Диканька Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у смт Диканька. Службовець установи. Заарештований 20 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 29 березня 1938 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Вирок виконано 9 травня 1938 р. Реабі-

літований Полтавським обласним судом 1 квітня 1959 р.

КІШИК Наталія Максимівна, 1922 р., смт Диканька Полтавської обл., українка, із службовців, освіта середня. Проживала у смт Диканька. Службовець установи. Заарештована 15 листопада 1943 р. Засуджена Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 24 березня 1944 р. за ст.ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітована Полтавським обласним судом 6 лютого 1990 р.

КІШИНЕЦЬ (КОШІНЕЦЬ) Юхим Григорович, 1871 р., с. Олександрівка Зачепилівського р-ну Харківської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Олександрівка. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 лютого 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 21 березня 1930 р. за ст.ст. 54-10, 54-13 КК УСРР до розстрілу. Вирок виконано 27 березня 1930 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 21 листопада 1991 р.

КІШІНЕЦЬ Андрон Степанович, 1880 р., с. Кишеньці Диканського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Кишеньці. Колгоспник. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Засуджений Полтавським обласним судом 17 червня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР до 4 років позбавлення волі з поразкою в правах на 2 роки. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 27 лютого 1995 р.

КІШІНЕЦЬ Трохим Миколайович, 1894 р., с. Долина Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Токарі Решетилівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 10 листопада 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом військ НКВС Полтавської обл. 6 лютого 1944 р. за ст. 54-3 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 13 жовтня 1992 р.

КІЯШКО Григорій Якович, 1899 р., с. Єрчиха Буринського р-ну Сумської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у Сумській обл. Працівник колгоспу ім. Димитрова. Заарештований 13 жовтня 1947 р. Засуджений Військовим трибуналом військ МВС Полтавської обл. 16 січня 1948 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 25 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років та з конфіскацією майна. За постановою Військового трибуналу КВО 10 травня 1955 р. справу припинено і направлено на новий розгляд. Реабілітований рішенням УКДБ при Раді Міністрів УРСР по Полтавській обл. 11 липня 1955 р.

КЛАДОВИЙ Сергій Семенович, 1883 р., с. Будки Зіньківського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у м. Полтава. Провідник. Заарештований 21 лютого 1938 р. Засуджений Лінійним судом Південної залізниці 23 липня 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР до 7 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 16 серпня 1995 р.

КЛАРРАЙХ Самійло Хаскелевич, 1902 р., с. Станіслав Білозерського р-ну Херсонської обл., єврей, із міщан, освіта вища (Краківський університет). Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Викладач німецької мови у педучилищі. Заарештований 23 червня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 13 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 5 років. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 30 вересня 1992 р.

КЛАЧ Войцех Войцехович, 1888 р., с. Шаровечка Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, малописьменний. Проживав у с. Кошманівка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 28 серпня 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 9 листопада 1937 р. Реабілітований Верховним Судом УРСР 26 червня 1959 р.

КЛАЧ Войцех Якович, 1899 р., с. Шаровечка Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, із селян, неписьменний. Проживав у с. Старицьківка Машівського р-ну Полтавської обл. Колгоспник. Заарештований 15 листопада 1937 р. Засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу. Вирок виконано 8 грудня 1937 р. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 вересня 1989 р.

КЛАЧ Ганна Михайлівна, 1885 р., с. Шаровечка Хмельницького р-ну Хмельницької обл., полька, із селян, неписьменна. Проживала у с. Богданівка Машівського р-ну Полтавської обл. Не працювала. Заарештована 12 листопада 1937 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1938 р. за ст. 54-12 КК УРСР до 5 років заслання у Казахстан. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 28 квітня 1989 р.

КЛЕВЯННИК Лідія Людвигівна, 1913 р., м. Гадяч Полтавської обл., українець, соціальне походження не вказане, освіта початкова. Проживала у м. Гадяч. Робітниця медзакладу. Заарештована 10 квітня 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до заслання у Новосибірську обл. на 5 років. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 2 серпня 1989 р.

КЛЕЙМ Дар'я Логинівна, 1904 р., м. Уруп Ставропольського краю (Російська Федерація), українка, із селян, неписьменна. Проживала у м. Лубни Полтавської обл. Робітниця торгівлі. Заарештована 18 березня 1944 р. Засуджена Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 травня 1944 р. за ст. 54-1 «а» КК УРСР до 5 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітована Полтавською обласною прокуратурою 2 серпня 1989 р.

КЛЕМЕНЧУК (КЛИМЕНЧУК) Сидір Федорович, 1892 р., с. Кам'яний Брід Коростишівського р-ну Житомирської обл., українець, із селян, неписьменний. Проживав у м. Кобеляки Полтавської обл. Рід занять не вказаний. Заарештований 19 червня 1920 р. Засуджений Трійкою Полтавської ГубНК 1 липня 1920 р. до направлення до штрафної роти за повстанську діяльність проти червоних військ. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 25 вересня 1989 р.

КЛЕМЕЦЬ Василь Петрович, 1923 р., с. Калажиха Красноярського краю (Російська Федерація), росіянин, із робітників, малописьменний. Без постійного місця проживання. Без певних занять. Заарештований 3 жовтня 1943 р. Засуджений Військовим трибуналом Полтавського гарнізону 31 липня 1944 р. за ст. 54-1 «б» КК УРСР до 10 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки та з конфіскацією майна. Реабілітований Військовим трибуналом КВО 17 квітня 1991 р.

КЛЕПАЧ Іван Сергійович, 1904 р., с. Харсики Чорнухинського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, малописьменний. Проживав у с. Харсики. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 грудня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 7 травня 1931 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УСРР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 24 січня 1990 р.

КЛЕПАЧ Іван Якович, 1900 р., с. Западинці Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Западинці. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 жовтня 1930 р. Засуджений Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 29 грудня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 5 років заслання у Північний край. Термін покарання відбув у Архангельській обл. (Російська Федерація). Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 17 листопада 1989 р.

КЛЕПАЧ Ілля Лукич, 1902 р., с. Харківці Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Харківці. Селянин-одноосібник. Заарештований 6 вересня 1931 р. Засуджений Харківським обласним судом 22 березня 1932 р. за ст. 54-8 КК УСРР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 3 липня 1991 р.

КЛЕПАЧ Йосип Мойсейович, 1884 р., с. Вовчик Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Заарештований 7 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 17–19 листопада 1937 р. за ст.ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 26 листопада 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 16 жовтня 1957 р.

КЛЕПАЧ Микита Омелянович, 1876 р., с. Вовчик Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Вовчик. Селянин-одноосібник. Заарештований вперше 17 вересня 1929 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 січня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР до 6 років позбавлення волі. Після відбуття покарання проживав у с. Вовчик. Робітник за наймом. Заарештований вдруге 2 серпня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 17 серпня 1937 р. (стаття КК не вказана) за контрреволюційну діяльність до розстрілу. Вирок виконано 29 серпня 1937 р. у м. Харків. Реабілітований Полтавським обласним судом 17 квітня 1989 р. та Полтавською обласною прокуратурою 17 квітня 1989 р.

КЛЕПАЧ Митрофан Кіндратович, 1893 р., с. Клепачі Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Клепачі. Колгоспник. Заарештований 12 лютого 1938 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 1 жовтня 1938 р. за ст.ст. 54-2, 54-11 КК УРСР до 10 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавським обласним судом 9 листопада 1956 р.

КЛЕПАЧ Хома Степанович, 1888 р., с. Клепачі Хорольського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Клепачі. Член колгоспу. Голова ради місцевої релігійної громади. Заарештований 25 липня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Харківської обл. 29–30 вересня 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 17 листопада 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований Полтавським обласним судом 27 жовтня 1960 р.

КЛЕПАЧОВ Володимир Степанович, 1886 р., смт Дігтярі Срібнянського р-ну Чернігівської обл., українець, із службовців, освіта вища. Проживав у м. Полтава. Бухгалтер облкоопторгу. Заарештований 2 вересня 1936 р. Засуджений Харківським обласним судом 3 лютого 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 5 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 14 грудня 1992 р.

КЛЕПЧІНОВ Владислав Степанович, 1891 р., смт Дігтярі Срібнянського р-ну Чернігівської обл., українець, із службовців, освіта середня. Проживав у м. Полтава. Службовець торговельної організації. Заарештований 5 вересня 1937 р. Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 30 листопада 1937 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 18 квітня 1989 р.

КЛЕРМАН Хаїм Аронович, 1914 р., м. Кременчук Полтавської обл., єврей, із робітників, освіта початкова. Проживав у м. Кременчук. Вантажник контори «Заготзерно». Заарештований 4 травня 1941 р. Засуджений Полтавським обласним судом 18 липня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР до 8 років позбавлення волі. Реабілітований Генеральною прокуратурою України 13 грудня 1991 р.

КЛЕЦЬ Іван Захарович, 1878 р., с. Ромодан Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ромодан. Селянин-одноосібник. Заарештований 31 січня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 25 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

КЛЕЦЬ Трохим Іванович, 1901 р., с. Ромодан Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, із селян, освіта початкова. Проживав у с. Ромодан. Селянин-одноосібник. Заарештований 31 січня 1930 р. Засуджений Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР 25 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 7 лютого 1990 р.

ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК

А

Абасов І. Г. – 7
Абасова К. К. – 7
Аблажей А. К. – 7
Абрамов П. (не вк.) – 7
Абрамович А.-Г. Б. – 7
Абрамович Є. Г. – 7
Абросімов К. А. – 7
Августенюк С. Б. – 7
Августенюк С. Б. – 7
Авдєєв А. О. – 8
Аверкієв В. О. – 8
Аверкієв О. М. – 8
Аверкієва О. К. – 8
Авертінов М. А. – 8
Аверченко І. П. – 8
Авксентьєв Г. М. – 8
Авраамов І. Ф. – 8
Авраменко Д. В. – 8
Авраменко Д. М. – 8
Авраменко І. І. – 8
Авраменко І. Ф. – 9
Авраменко І. В. – 9
Авраменко Й. М. – 9
Авраменко М. Й. – 9
Авраменко П. Ф. – 9
Авраменко С. М. – 9
Аврамов І. М. – 9
Агапєєв М. І. – 9
Агапєєва К. В. – 9
Агеєва О. Т. – 9
Агронович-Пиндрик С. І. – 9
Агронський Л. Г. – 9
Адаменко В. М. – 10
Адаменко І. П. – 10
Адаменко Л. В. – 10
Адаменко П. М. – 10
Адаменко П. Ф. – 10
Адамович-Комарницька М. Є. – 10
Адамович-Комарницький В. Д. – 10
Адамовський П. Ф. – 10
Адамовський Ф. Г. – 10
Ажажа А. В. – 10
Азаров М. Й. – 10
Азізов П. П. – 11
Азолін В. І. – 11
Айзенберг Б. С. – 11
Айзенберг Ф. Ш. – 11
Айзенштат С. Л. – 11
Акамсин П. С. – 11
Акименко М. М. – 11
Акимов С. О. – 11
Акімовський Б. Є. – 11
Аксіотіс Ю. (Г.) О. – 11
Аксюта І. К. – 11
Алевич М. І. – 12
Алей О. О. – 12
Алейніков О. В. – 12
Александров І. М. – 12
Александрова Є. М. – 12
Александровський П. К. – 12
Алексєєв Б. О. – 12
Алексєєв Г. М. – 12
Алексєєв Л. І. – 12
Алексєєв О. М. – 12
Алексієнко М. Ф. – 12
Алексін П. А. – 13
Аленченко (Оленченко) І. А. – 13
Алесик М. Ф. – 13
Алісов М. І. – 13
Аліутов Д. (не вк.) – 13
Аліфонов П. І. – 13
Алксніт Г. І. – 13
Алоян А. К. – 13

Алтин І. С. – 13
Алуф С. І. – 13
Алферов А. Г. – 13
Альпер Х. Ш. – 14
Альтшулер Я. Л. – 14
Амчеславський А. А. – 14
Ананенко Л. Т. – 14
Ананьєв М. П. – 14
Анацький (Онацький) М. Д. – 14
Ангелов О. Ф. – 14
Ангельський Д. І. – 14
Англіківська (Англиковська) П. А. – 14
Англіковський З. М. – 14
Андрєєв Г. П. – 14
Андрєєв І. А. – 15
Андрєєв М. П. – 15
Андрєєв М. Й. – 15
Андрєєв О. Д. – 15
Андрейкус С. С. – 15
Андрейко Ф. П. – 15
Андрейчик Й. Г. – 15
Андренко І. І. – 15
Андренко Й. І. – 15
Андріані С. О. – 15
Андрієвський А. Д. – 15
Андрієвський Б. Н. – 15
Андрієвський І. І. – 16
Андрієвський І. П. – 16
Андрієвський О. П. – 16
Андрієвський П. І. – 16
Андрієнко А. В. – 16
Андрієнко А. А. – 16
Андрієнко Л. Ф. – 16
Андрієнко М. А. – 16
Андрієнко М. О. – 16
Андрієнко М. С. – 16
Андрієнко М. В. – 17
Андрієнко П. Д. – 17
Андрієнко П. Я. – 17
Андрієнко Я. П. – 17
Андрієць Д. С. – 17
Андрієць К. О. – 17
Андрієць Я. О. – 17
Андрійко А. Ф. – 17
Андрійко В. Т. – 17
Андрійко Г. І. – 17
Андрійко І. А. – 17
Андрійко М. С. – 18
Андрійченко А. Т. – 18
Андрійчук Є. Г. – 18
Андріюк В. М. – 18
Андрузький В. Є. – 18
Андрузьський Є. Я. – 18
Андрусенко В. П. – 18
Андрусенко І. О. – 18
Андруський Т. К. – 18
Андрушко В. Г. – 18
Андрушко М. І. – 18
Андрущенко Г. М. – 19
Андрущенко Г. П. – 19
Андрущенко І. П. – 19
Андрущенко І. Ю. – 19
Андрущенко М. М. – 19
Андрущенко М. О. – 19
Андрущенко М. Г. – 19
Андрущенко М. М. – 19
Андрущенко О. Ф. – 19
Андрущенко О. М. – 19
Андрущенко П. Р. – 19
Андрущенко С. Л. – 20
Андрущенко Т. І. – 20
Андрущенко Я. І. – 20
Андрущенко Я. І. – 20
Андрущук В. І. – 20
Андрущук Т. Х. – 20
Андрющенко Р. Ю. – 20
Анепір П. С. – 20
Анипір І. Ф. – 20
Анисимов П. Г. – 20
Анікєєв І. Л. – 20
Анікієв М. О. – 21
Анісімов П. Ф. – 21
Анісімов С. Ф. – 21
Аністратенко І. В. – 21
Аністратенко М. Г. – 21
Аніщенко О. І. – 21
Анкірський С. М. – 21
Анохіна-Погодіна І. М. – 21
Анпілов М. Н. – 21
Антилікаторов М. Ф. – 21
Антилікаторова В. Д. – 22
Антоль І. А. – 22
Антоненко А. М. – 22
Антоненко В. П. – 22
Антоненко В. Я. – 22
Антоненко Г. С. – 22
Антоненко Г. А. – 22
Антоненко Д. П. – 22
Антоненко К. П. – 22
Антоненко К. Д. – 22
Антоненко О. О. – 22
Антоненко П. П. – 23
Антоненко П. П. – 23
Антоненко П. С. – 23
Антоненко С. Ф. – 23
Антонець В. Ф. – 23

Антонець С. А. – 23
Антонов Г. О. – 23
Антонов О. В. – 23
Антонов О. О. – 23
Антонова Н. Х. – 23
Антонович І. С. – 23
Антонюк К. М. – 24
Антощак І. М. – 24
Антощенко С. Ф. – 24
Антюхов В. Ф. – 24
Анур'єв А. А. – 24
Анциборенко М. П. – 24
Апель Х. Б. – 24
Апетенок Б. І. – 24
Аполонін І. М. – 24
Апостол Г. Л. – 24
Аптекар Ю. М. – 24
Аптер С.-Ц. М. – 25
Аракелян К. О. – 25
Аранчеєв І. Д. – 25
Аранчеєв П. Д. – 25
Аранчій Г. В. – 25
Аржанцев В. Я. – 25
Аркаве І. Ю. – 25
Арльт Г. Е. – 25
Армарчук І. Г. – 25
Аронов М.-Ш. І. – 25
Аронов М. М. – 25
Аронський Ю. Я. – 25
Арсеньєв М. А. – 26
Артамонов В. В. – 26
Артеменко А. П. – 26
Артеменко А. М. – 26
Артеменко В. П. – 26
Артеменко В. Ф. – 26
Артеменко Г. Ю. – 26
Артеменко І. Д. – 26
Артеменко І. П. – 26
Артеменко І. Ю. – 26
Артеменко П. П. – 27
Артеменко С. О. – 27
Артем'єв В. Ф. – 27
Артем'єв Г. М. – 27
Артем'єв Д. І. – 27
Артем'єва Є. І. – 27
Артюх В. І. – 27
Артюх В. І. – 27
Артюх В. П. – 27
Артюх В. У. – 27
Артюх Г. Т. – 27
Артюх І. В. – 28
Артюх І. І. – 28
Артюх І. К. – 28
Артюх І. К. – 28
Артюх І. С. – 28
Артюх М. С. – 28
Артюх Н. Д. – 28
Артюх О. П. – 28
Артюх П. А. – 28
Артюх С. І. – 28
Артюх С. П. – 28
Артюх С. П. – 28
Артюх Х. О. – 29
Артюх (Артюшенков) П. С. – 29
Артюшевський Г. І. – 29
Артюшенко В. П. – 29
Артюшенко І. В. – 29
Артюшенко І. Г. – 29
Артюшенко М. Ф. – 29
Артюшенко С. К. – 29
Архіпов К. О. – 29
Арцукевич Г. Н. – 29
Аршавський А. М. – 29
Аршавський Б. М. – 30
Аршавський М. Г. – 30
Асауленко О. П. – 30
Асауленко Ф. Й. – 30
Аскадський Р. М. – 30
Аснер Л. І. – 30
Атаманов І. М. – 30
Атаманчук Ф. І. – 30
Атанасов В. Г. – 30
Афанасьєв В. А. – 30
Афанасьєв М. Х. – 30
Афанасьєв О. В. – 30
Афанасьєв С. М. – 31
Афанасьєв Ф. П. – 31
Афратов П. Ю. – 31
Ашмарін М. Ф. – 31

Б

Бабай О. І. – 32
Бабак І. Г. – 32
Бабак І. М. – 32
Бабак М. П. – 32
Бабак М. Г. – 32
Бабак Н. П. – 32
Бабак О. (К.) А. – 32
Бабак О. А. – 32
Бабак П. Т. – 33
Бабак П. С. – 33
Бабак П. А. – 33
Бабак-Радченко Г. Ф. – 33
Бабанський Г. П. – 33
Бабанський Н. Є. – 33
Бабанський С. П. – 33

Бабаш В. Д. – 33
Бабенко А. Т. – 33
Бабенко Г. Г. – 33
Бабенко Є. Л. – 33
Бабенко І. О. – 33
Бабенко Й. М. – 34
Бабенко Л. П. – 34
Бабенко М. П. – 34
Бабенко М. Н. – 34
Бабенко М. Я. – 34
Бабенко М. Д. – 34
Бабенко О. О. – 34
Бабенко О. В. – 34
Бабенко О. Ф. – 34
Бабенко С. А. – 34
Бабенко С. А. – 34
Бабенко Т. О. – 35
Бабенко Т. П. – 35
Бабенко Т. Г. – 35
Баберя Т. Й. – 35
Бабех І. Р. – 35
Бабець С. С. – 35
Бабинчук А. І. – 35
Бабиренко С. О. – 35
Бабих Л. О. – 35
Бабич А. Г. – 35
Бабич В. Я. – 35
Бабич В. В. – 36
Бабич Г. Т. – 36
Бабич Г. З. – 36
Бабич Г. М. – 36
Бабич І. А. – 36
Бабич І. К. – 36
Бабич І. О. – 36
Бабич І. П. – 36
Бабич І. Ф. – 36
Бабич І. Ю. – 36
Бабич Й. І. – 36
Бабич К. Я. – 36
Бабич М. Г. – 37
Бабич М. Г. – 37
Бабич М. П. – 37
Бабич М. Г. – 37
Бабич М. І. – 37
Бабич М. Я. – 37
Бабич О. Д. – 37
Бабич О. М. – 37
Бабич О. П. – 37
Бабич О. С. – 37
Бабич П. І. – 37
Бабич П. П. – 38
Бабич П. Д. – 38
Бабич П. О. – 38
Бабич П. М. – 38
Бабич С. О. – 38
Бабич Ф. Ф. – 38
Бабич Ю. Ф. – 38
Бабич Я. І. – 38
Бабиченко С. М. – 38
Бабишкін К. Х. – 38
Бабіренко І. Є. – 38
Бабіченко (Бабиченко) А. О. – 38
Бабка В. М. – 39
Бабка Й. С. – 39
Бабка Р. О. – 39
Бабко В. Й. – 39
Бабок П. С. – 39
Бабута Ф. С. – 39
Бабушкін А. К. – 39
Бавник І. Я. – 39
Багада І. Д. – 39
Баган В. А. – 39
Баган С. А. – 39
Баганець І. Я. – 39
Баганець О. В. – 40
Багацький П. К. – 40
Багинський М. А. – 40
Баглай Д. М. – 40
Баглай К. І. – 40
Багмет Я. Г. – 40
Багмет Я. І. – 40
Багно В. С. – 40
Багно Т. О. – 40
Бадрак Д. А. – 40
Бадрак П. Д. – 41
Баер А. В. – 41
Баєвський Б. В. – 41
Бажан І. Л. – 41
Бажан С. М. – 41
Бажула А. С. – 41
Бажула М. С. – 41
Базавлук А. Д. – 41
Базавлук Г. М. – 41
Базавлук І. Г. – 41
Базавлюк П. М. – 41
Базалей Д. В. – 41
Базалій Г. М. – 42
Базалук І. І. – 42
Базевлюк Х. Р. – 42
Базик Л. М. – 42
Базик М. Ф. – 42
Базилевич В. А. – 42
Базилевський А. П. – 42
Базилевський І. М. – 42
Базилевський І. П. – 42
Базилевський М. Д. – 42

Базилевський П. О. – 42
Базилевський П. Я. – 43
Базилевський С. П. – 43
Базилевський Я. І. – 43
Базолук І. І. – 43
Бай С. І. – 43
Байбуза Г. Г. – 43
Байбуза О. А. – 43
Байбуза О. Г. – 43
Байгер Е. М. – 43
Байгер М. І. – 43
Байда С. О. – 43
Байдак М. Г. – 44
Байдалінов С. А. – 44
Байдалінова Т. Б. – 44
Байдер І. А. – 44
Байдола І. І. – 44
Байч С. А. – 44
Бакай М. С. – 44
Бакай С. Д. – 44
Бакай С. С. – 44
Бакало В. П. – 44
Бакало Г. О. – 44
Бакало І. В. – 44
Бакало М. М. – 45
Бакало Ф. А. – 45
Баклан К. Н. – 45
Баклан С. І. – 45
Баклицький К. С. – 45
Баклицький М. І. – 45
Бакраба В. В. – 45
Бакум Д. П. – 45
Бакума М. С. – 45
Бакума Ф. В. – 45
Бакуменко М. І. – 45
Бакшт М. В. – 45
Бакшт П. Б. – 46
Балабанський О. Т. – 46
Балабуха Г. Н. – 46
Балашов І. М. – 46
Балдума Д. Г. – 46
Баленко Г. М. – 46
Балик І. З. – 46
Балковий К. С. – 46
Балковий Л. О. – 46
Балл Г. Я. – 46
Баллау П. Я. – 46
Баль М. М. – 47
Балюк А. П. – 47
Балюк А. С. – 47
Балюк А. М. – 47
Балюк В. І. – 47
Балюк В. П. (Перший) – 47
Балюк В. П. (Другий) – 47
Балюк Г. М. – 47
Балюк Д. А. – 47
Балюк І. П. – 47
Балюк К. Д. – 47
Балюк К. М. – 47
Балюк Л. Ю. – 48
Балюк М. К. – 48
Балюк О. С. – 48
Балюк П. І. – 48
Балюк П. О. – 48
Балюк П. П. – 48
Балюра-Яковенко П. П. – 48
Баля І. І. – 48
Баля І. М. – 48
Баля К. П. – 48
Баля М. М. – 48
Банашкевич П. Т. – 49
Бандур П. Г. – 49
Бандура М. В. – 49
Банцекін Д. М. – 49
Банчо В. М. – 49
Барабаш І. В. – 49
Барабаш І. М. – 49
Барабаш К. О. – 49
Барабаш М. М. – 49
Барабаш П. Г. – 49
Барабаш П. Й. – 49
Баран І. М. – 50
Баран М. І. – 50
Баран Р. П. – 50
Бараненко М. А. – 50
Барансць В. А. – 50
Баранець І. Й. – 50
Баранець М. Я. – 50
Баранець М. І. – 50
Баранець Ф. Г. – 50
Баранник К. Я. – 50
Баранник К. Д. – 50
Баранник О. Т. – 50
Баранник П. Т. – 51
Баранник П. С. – 51
Баранник Ф. С. – 51
Бараннікова М. Л. – 51
Баранов І. М. – 51
Баранов Л. П. – 51
Баранов М. Г. – 51
Баранов С. С. – 51
Баранський К. В. – 51
Бараховський І. С. – 51
Барбарич Д. Г. – 51
Барвінок В. М. – 51
Барвінок О. П. – 52

Бардак І. А. – 52
Бардак М. А. – 52
Бардак М. Д. – 52
Бардак С. Р. – 52
Бардак Я. Н. – 52
Бардакова-Оверчук Є. М. – 52
Бардік В. М. – 52
Баржицький Л. О. – 52
Барзаковський П. І. – 52
Барзилевич Р. М. – 52
Барилець М. П. – 53
Барило В. О. – 53
Барило І. А. – 53
Барило Й. С. – 53
Барило О. М. – 53
Барило П. Т. – 53
Барило Я. Т. – 53
Баришников Г. Ш. – 53
Баркан М. О. – 53
Барков М. М. – 53
Барковський К. Г. – 53
Барладян І. П. – 54
Барлет Д. А. – 54
Барлет Е. К. – 54
Барлет К. Т. – 54
Барсак М. А. – 54
Барсов Г. К. – 54
Барсова Ч. Л. – 54
Барсук А. Л. – 54
Барсук І. М. – 54
Барський Є. А. – 54
Барташ А. І. – 54
Барташевич Й. А. – 54
Бартновський С. (Б.) Б. – 55
Бартосевич К. Й. – 55
Бартосевич С. Я. – 55
Бартош І. А. – 55
Барчуков М. Т. – 55
Бас І. С. – 55
Бас П. С. – 55
Бас У. Г. – 55
Бас Ф. І. – 55
Басанець О. П. – 55
Бас-Басов М. П. – 55
Басовик М. Ф. – 55
Бассан І. С. – 56
Батва А. О. – 56
Батва (Ботва) Г. І. – 56
Батиченко М. Г. – 56
Батієвський І. Г. – 56
Батієвський О. Г. – 56
Батієвський П. О. – 56
Батієнко В. Ф. – 56
Батоврін П. М. – 56
Батрак Г. Г. – 56
Батрак І. О. – 57
Батрак М. М. – 57
Батрак О. М. – 57
Батура А. С. – 57
Батюк С. П. – 57
Батюта Д. І. – 57
Батюта М. Д. – 57
Баум С. М. – 57
Бах А. К. – 57
Бахир В. О. – 57
Бахман А. А. – 57
Бахмат П. Д. – 57
Бахьян К. С. – 58
Бацман К. Ю. – 58
Бачинський Є. П. – 58
Бачкала М. М. – 58
Бачковський Ю. (Й.) І. – 58
Башко О. М. – 58
Башлай М. С. – 58
Баштаник М. П. – 58
Баштанник К. С. – 58
Баштанник Ю. Я. – 58
Баштовий Д. Р. – 58
Бган В. Ф. – 59
Бебель М. М. – 59
Бебех Д. І. – 59
Бебех Н. І. – 59
Бевз К. К. – 59
Бегма І. П. – 59
Бегма Л. І. – 59
Бегма М. П. – 59
Бегма М. О. – 59
Бегма О. М. – 59
Бегмат Д. І. – 59
Беде С. С. – 60
Бедеш М. А. – 60
Беджук М. Ф. – 60
Бединський В. О. – 60
Беднарська Б. І. – 60
Беднарський Й. Б. – 60
Бедржицький А. І. – 60
Бедржицький І. М. – 60
Бедржицький К. І. – 60
Бедро П. П. – 60
Бежан Ф. К. – 60
Бежанов В. І. – 60
Безбородько К. І. – 61
Безбородько М. І. – 61
Безверхий В. Й. – 61
Безверхий М. М. – 61
Безверхий П. С. – 61

Бездворний М. П. – 61
Безденежних П. А. – 61
Бездуган М. Ф. – 61
Бездудний М. Г. – 61
Бездудний О. К. – 61
Безклинський М. А. – 61
Безкровний Г. П. – 61
Безкровний І. К. – 62
Безкровний М. К. – 62
Безлепкін Д. І. – 62
Безлюдько А. І. – 62
Безотосний Г. В. – 62
Безотосний Д. М. – 62
Безотосний З. В. – 62
Безотосний М. І. – 62
Безотосний О. Ф. – 62
Безотосний П. З. – 62
Безотосний П. П. – 62
Безпалий Д. І. – 63
Безпалий І. Л. – 63
Безпалий І. Я. – 63
Безпалий Я. І. – 63
Безпалко І. Т. – 63
Безпалько М. М. – 63
Безпалько Ф. А. – 63
Безпояско (Безпоясков) В. М. – 63
Безродний Т. І. – 63
Безрук Д. І. – 63
Безрук М. С. – 63
Безрук М. Ф. – 63
Безрук О. А. – 64
Безрук С. Т. – 64
Безрук Ф. Л. – 64
Безрукавий В. М. – 64
Безрутченко О. А. – 64
Безручко В. Р. – 64
Безручко В. М. – 64
Безручко Я. М. – 64
Безручко-Зеленський Ф. П. – 64
Безсмертний Ф. С. – 64
Безуглий А. О. – 64
Безуглий А. П. – 65
Безуглий Г. Я. – 65
Безуглий Г. Ф. – 65
Безуглий Д. С. – 65
Безуглий І. П. – 65
Безуглий Й. Ф. – 65
Безуглий М. І. – 65
Безуглий М. Д. – 65
Безуглий О. В. – 65
Безуглий П. П. – 65
Безуглий П. П. – 65
Безуглий С. А. – 66
Безуглий Т. Л. – 66
Безус М. О. – 66
Безух Н. П. – 66
Бей О. М. – 66
Бейгрович Б. Й. – 66
Бейгрович Д. Й. – 66
Бейгул Г. І. – 66
Бейдик А. А. – 66
Бейдик Г. М. – 66
Бейдик І. Г. – 66
Бейдик Ф. А. – 66
Бейлінсон Ш. Й. – 67
Беймак О. Г. – 67
Бейцун Д. В. – 67
Бейцун П. Д. – 67
Бейшен Е. Р. – 67
Бек М. В. – 67
Беккер В. Г. – 67
Беккер Ю. М. – 67
Белавін К. М. – 67
Белан І. К. – 67
Белан М. М. – 67
Белаш І. О. – 68
Белека (Білека) В. О. – 68
Беленко П. А. – 68
Беленький Є. П. – 68
Белецький А. Я. – 68
Белецький (Білецький) В. С. – 68
Белєцький Г. Ф. – 68
Белиба О. І. – 68
Белиба П. Г. – 68
Белим П. П. – 68
Белим С. Т. – 68
Белим С. М. – 69
Белинський Ф. І. – 69
Белізний Є. І. – 69
Белій (Белей) М. П. – 69
Белік М. С. – 69
Беліков Я. А. – 69
Беліцький (Белецький) О. О. – 69
Беліченко Г. Г. – 69
Беліченко І. І. – 69
Белоконь (Білокінь) П. І. – 69
Белоус (Білоус) Н. Т. – 69
Белоус (Білоус) Т. М. – 70
Белько П. Т. – 70
Бельська М. І. – 70
Бельський В. Е. – 70
Бельський К. А. – 70
Бельтриков Т. І. – 70
Бельченко Д. Ф. – 70
Бельченко І. П. – 70
Бельченко К. М. – 70

Беляєв І. В. – 70
Беляєв М. Д. – 70
Беляєв М. І. – 70
Беляєв Я. М. – 71
Беляк А. Л. – 71
Бенард В. Ю. – 71
Бендас С. П. – 71
Бендеровський М. М. – 71
Бендес Ф. Ф. – 71
Бенет А. А. – 71
Бенціовський М. І. – 71
Беньковська К. В. – 71
Беньковський А. А. – 71
Беньковський (Біньковський) В. А. – 71
Бенях С. Г. – 71
Бен'ямінов Н. – 72
Бербека М. Й.
Бергер А. Ш. – 72
Бергер І. М. – 72
Бергерзон Б. Й. – 72
Бердичевський І. М. – 72
Бердник П. К. – 72
Бердниченко М. В. – 72
Бердрицький М. М. – 72
Бережецький А. О. – 72
Бережинський А. Й. – 72
Бережинський В. Й. – 73
Бережинський М. Л. – 73
Бережна Г. С. – 73
Бережненко В. Г. – 73
Бережний В. П. – 73
Бережний В. Я. – 73
Бережний І. М. – 73
Бережний І. М. – 73
Бережний Я. І. – 73
Бережний Я. О. – 73
Береза П. Й. – 73
Березів В. А. – 73
Березка Н. П. – 74
Березняк В. О. – 74
Березняк М. С. – 74
Березняк П. С. – 74
Березовець В. І. – 74
Березовська Ф. О. – 74
Березовський Д. Ю. – 74
Березовський І. М. – 74
Березовський К. С. – 74
Березовський М. С. – 74
Березовський М. І. – 74
Березовський С. І. – 75
Беренц А. А. – 75
Беренц В. А. – 75
Беренц С. В. – 75
Берест Є. І. – 75
Берзін Е. І. – 75
Берзін П. І. – 75
Беринбаум Р. Л. – 75
Берицький А. І. – 75
Бернадський В. М. – 75
Бернарський Б. А. – 75
Бертовська Л. А. – 75
Бертовський С. М. – 75
Берус І. Х. – 76
Берхштейн В. Ш. – 76
Бершак Г. З. – 76
Бесараб І. К. – 76
Бесараб М. І. – 76
Беспалько В. П. – 76
Беспалько П. І. – 76
Беус К. П. – 76
Бехер Х. Я. – 76
Бехтер Г. О. – 76
Бехтер Д. А. – 76
Бехтер Є. Ф. – 77
Бехтер І. А. – 77
Бехтер І. Д. – 77
Бехтер І. Ф. – 77
Бехтер М. Х. – 77
Бехтер М. О. – 77
Бехтер П. А. – 77
Бехтер С. А. – 77
Бехтер Я. Х. – 77
Бєлікова К. Г. – 77
Бєлінький А. Я. – 77
Бєлобородов Н. П. – 78
Бєлобров П. Г. – 78
Бєлов В. І. – 78
Бєлоусов В. Т. – 78
Бєлуха А. Я. – 78
Бєльський В. Е. – 78
Бєляєв І. М. – 78
Бжовський Й. А. – 78
Бзот І. А. – 78
Биба П. В. – 78
Биба Ю. Т. – 78
Бибик (Бібик) І. О. – 79
Бибик М. Ф. – 79
Бибка Н. Д. – 79
Биканов П. М. – 79
Биков І. Ф. – 79
Биков І. І. – 79
Биков Ф. В. – 79
Биковець Г. З. – 79
Биковець К. П. – 79
Биленко І. Г. – 79
Биленко М. П. – 80

Билим Г. Г. – 80
Билим Г. Н. – 80
Билим Н. К. – 80
Билим О. Т. – 80
Билим П. І. – 80
Билим С. І. – 80
Билим Ф. Г. – 80
Билинка Ю. В. – 80
Билко С. Г. – 80
Бильчанський Ю. В. – 80
Биншток М. А. – 81
Бирковський Г. О. – 81
Бирюк А. С. – 81
Бистровський М. В. – 81
Битченко Г. Г. – 81
Битюк О. Г. – 81
Бицюк О. М. – 81
Бичкар Ф. Х. – 81
Бичкарь К. Т. – 81
Бичкарь С. Я. – 81
Бичко М. К. – 81
Бичков В. А. – 81
Бичков П. Ф. – 82
Бичков Ф. Я. – 82
Бичнік Г. Т. – 82
Бігдан С. С. – 82
Бігун А. Я. – 82
Бігун Г. І. – 82
Бігус Й. В. – 82
Бігус Л. Г. – 82
Біда Г. Д. – 82
Бідненко Г. І. – 82
Бідненко Д. Л. – 82
Бідний Г. Х. – 83
Бідний Ф. С. – 83
Бідник Г. І. – 83
Бідник С. С. – 83
Бідуха І. І. – 83
Білан А. С. – 83
Білан Г. П. – 83
Білан І. Ю. – 83
Білан М. Т. – 83
Білан П. П. – 83
Білан П. Я. – 84
Білан С. Я. – 84
Білан Ф. М. – 84
Білаш А. І. – 84
Білаш В. Я. – 84
Біленко А. С. – 84
Біленко В. Я. – 84
Біленко Д. М. – 84
Біленко Д. Ф. – 84
Біленко (Біленький) К.-К. А. – 84
Біленко М. С. – 84
Біленко Н. А. – 84
Біленко П. Д. – 85
Біленко П. Ф. – 85
Біленко Ф. М. – 85
Біленька К. С. – 85
Біленький А. М. – 85
Біленький А. А. – 85
Біленький А. П. – 85
Біленький І. М. – 85
Біленький К. П. – 85
Біленький М. І. – 85
Біленький (Пурик) П. П. – 85
Біленький Р. І. – 86
Білер В. Ю. – 86
Білетченко М. І. – 86
Білецький Г. І. – 86
Білецький Л. Й. – 86
Білецький М. Й. – 86
Білецький М. Л. – 86
Білецький П. В. – 86
Білецький Я. І. – 86
Білизний Я. В. – 86
Білий А. Д. – 86
Білий Г. О. – 87
Білий Л. С. – 87
Білий П. В. – 87
Білий П. Ю. – 87
Білий Х. І. – 87
Білик А. Г. – 87
Білик А. А. – 87
Білик В. М. – 87
Білик Г. А. – 87
Білик Г. П. – 87
Білик І. О. – 87
Білик К. О. – 87
Білик О. П. – 88
Білик С. М. – 88
Білик С. П. – 88
Білик С. К. – 88
Білик Т. С. – 88
Білик Я. К. – 88
Біличенко І. Ю. – 88
Біліченко П. І. – 88
Білобаба Д. Й. – 88
Білобабка Д. К. – 88
Білобров П. К. – 88
Біловол К. Г. – 89
Білогуб Д. К. – 89
Білогуб І. А. – 89
Білодід В. М. – 89
Білодід М. М. – 89
Білозірський Д. М. – 89

Білокінь (Білокопь) А. Д. – 89
Білокінь В. М. – 89
Білокінь І. Г. – 89
Білокінь І. Є. – 89
Білокінь І. М. – 89
Білокінь І. С. – 89
Білокінь О. Д. – 90
Білокінь О. Д. – 90
Білокінь П. В. – 90
Білокінь П. М. – 90
Білокінь-Білоконь (Білоконьова) М. Г. – 90
Білокобильський П. Й. – 90
Білоконь Г. С. – 90
Білоконь Д. О. – 90
Білоконь І. С. – 90
Білоконь Л. Г. – 90
Білокур О. Л. – 90
Білостоцька Б. А. – 91
Білоус І. І. – 91
Білоус І. О. – 91
Білоус К. Т. – 91
Білоус Л. Г. – 91
Білоус М. І. – 91
Білоус М. І. – 91
Білоус М. П. – 91
Білоус М. Х. – 91
Білоус П. Т. – 91
Білоус П. Т. – 91
Білоус Ф. А. – 91
Білоус Ф. Я. – 92
Білоус-Шитко Є. В. – 92
Білоусов В. В. – 92
Білоусов В. М. – 92
Білоусько О. П. – 92
Білоусько П. Я. – 92
Білоцерковець Й. П. – 92
Білоцерковець П. А. – 92
Білошапка С. Г. – 92
Білуха Д. П. – 92
Білушанський О. І. – 92
Біль Л. Д. – 92
Білько І. З. – 93
Білько (Білька) Т. Ф. – 93
Більчик С. Я. – 93
Білявський І. Ф. – 93
Білявський П. А. – 93
Білявський П. І. – 93
Біляєв К. Г. – 93
Біляєв О. П. – 93
Біляєв П. С. – 93
Біляк Й. Й. – 93
Біляк М. П. – 93
Бінько М. А. – 94
Біренбаум М.-М. М. – 94
Бірка І. М. – 94
Бірковський Т. М. – 94
Бірченко О. Г. – 94
Бірюк В. А. – 94
Бірюк К. К. – 94
Бірюк С. А. – 94
Бірюкович М. Ф. – 94
Бітте Е. Г. – 94
Біюн Д. М. – 94
Благодаров В. О. – 95
Блажевич П. Й. – 95
Блажевич С. Й. – 95
Блажеєв І. І. – 95
Блажеєв С. І. – 95
Блажко С. А. – 95
Блажук І. Й. – 95
Близнюк А. О. – 95
Близнюк З. М. – 95
Близнюк І. П. – 95
Блинов Ф. Я. – 95
Блискавка Г. С. – 96
Блискавка М. П. – 96
Блінов Г. П. – 96
Блінов О. Є. – 96
Блоха А. О. – 96
Блоха Г. І. – 96
Блоха Є. С. – 96
Блоха І. Ф. – 96
Блоха Л. М. – 96
Блоха П. І. – 96
Блоха П. М. – 96
Блоха Т. Ф. – 96
Блоха Т. Ф. – 96
Блоха Ф. Л. – 97
Блоха Х. М. – 97
Блоха Х. С. – 97
Блохін П. І. – 97
Блюменталь В. Ю. – 97
Блюменталь Л. А. – 97
Блюмкін М. Л. – 97
Блязер Й. К. – 97
Блянгоф Н. Г. – 97
Блях Б. С. – 97
Бобер Ц. Ф. – 97
Бобер-Савчук Г. Г. – 97
Бобир Б. С. – 98
Бобир С. Т. – 98
Бобирєв В. П. – 98
Бобирь Г. Н. – 98
Бобирь С. А. – 98
Бобирьов М. С. – 98
Бобкін (Бабкін) П. Ф. – 98

Бобошко І. Г. – 98
Бобрицький Ю. М. – 98
Бобро О. І. – 98
Бобров А. І. – 98
Бобровський Б. П. – 99
Бобровський С. Й. – 99
Бобровський С. Ф. – 99
Бобрун П. О. – 99
Бова А. Я. – 99
Бова А. В. – 99
Бова І. А. – 99
Бова І. Т. – 99
Бова І. Я. – 99
Бова К. П. – 99
Бова М. Ф. – 100
Бова О. П. – 100
Бова П. І. – 100
Бова П. П. – 100
Бовдука І. П. – 100
Бовкун А. Р. – 100
Бовкун А. В. – 100
Бовкун Б. Т. – 100
Бовкун В. Є. – 100
Бовкун В. М. – 100
Бовкун Г. М. – 100
Бовкун П. Т. – 101
Бовкун С. І. – 101
Бовкун Ф. П. – 101
Бовкунець С. С. – 101
Бовт Г. С. – 101
Бовт М. Я. – 101
Бовтута Ф. І. – 101
Богаєвський В. О. – 101
Богаєвський І. А. – 101
Богаєвський К. А. – 101
Богаєвський О. І. – 101
Богаєвський П. М. – 101
Боганець М. В. – 102
Богатир П. С. – 102
Богатиренко В. С. – 102
Богатиренко П. В. – 102
Богацький О. М. – 102
Богацький С. В. – 102
Богацький Ф. В. – 102
Богач С. В. – 102
Богаченко С. А. – 102
Богачов В. С. – 102
Богдай Л. М. – 102
Богдан Т. В. – 103
Богданов М. С. – 103
Богданов М. С. – 103
Богданов О. М. – 103
Богданов П. С. – 103
Богданов Ю. С. – 103
Богданович В. О. – 103
Богданович І. М. – 103
Богданович М. К. – 103
Богданович О. А. – 103
Богданович О. М. – 103
Богданович Ю. П. – 104
Богдановський І. А. – 104
Богма П. А. – 104
Богодайко А. Г. – 104
Богодастий М. К. – 104
Богодист К. Ф. – 104
Богодистий С. І. – 104
Богодушко П. Г. – 104
Богомаз Є. І. – 104
Богомол Г. Д. – 104
Богомол М. І. – 104
Богомол П. М. – 104
Богомол С. О. – 105
Богомолов М. С. – 105
Богорада А. Ф. – 105
Богорада Р. Є. – 105
Богоруцький Ю. Л. – 105
Богун В. М. – 105
Богун І. І. – 105
Богун К. В. – 105
Богун О. І. – 105
Богун Х. В. – 105
Богун Х. В. – 105
Богуславець А. І. – 106
Богуславець Б. А. – 106
Богуславська М. Й. – 106
Богуславська-Артем'єва О. І. – 106
Богуславський Й. Л. – 106
Богуславський Л. І. – 106
Богуславський М. М. – 106
Богуш Л. П. – 106
Бодик П. Й. – 106
Боднарь В. М. – 106
Боднер С. Є. – 106
Бодня А. Я. – 107
Бодня В. Г. – 107
Бодня І. П. – 107
Бодня С. П. – 107
Бодрий І. М. – 107
Бодрий К. М. – 107
Божек В. К. – 107
Боженко Д. М. – 107
Боженко М. П. – 107
Боженко Н. П. – 107
Боженко О. С. – 107
Боженко Ф. В. – 107
Боженов М. Т. – 108

Божинов В. Ф. – 108
Божинський Ф. К. – 108
Божко Д. С. – 108
Божко І. А. – 108
Божко К. К. – 108
Божко Л. З. – 108
Божко М. І. – 108
Божко О. І. – 108
Божко П. Ю. – 108
Божко П. І. – 108
Божко П. Я. – 109
Божко Т. С. – 109
Божко Ф. П. – 109
Бойко А. М. – 109
Бойко А. Ф. – 109
Бойко Б. С. – 109
Бойко В. М. – 109
Бойко В. М. – 109
Бойко Г. М. – 109
Бойко Г. С. – 109
Бойко Г. К. – 109
Бойко Г. К. – 109
Бойко Г. У. – 110
Бойко Г. Ю. – 110
Бойко І. О. – 110
Бойко І. П. – 110
Бойко І. С. – 110
Бойко І. Ф. – 110
Бойко І. Г. – 110
Бойко К. О. – 110
Бойко К. Г. – 110
Бойко К. М. – 110
Бойко М. М. – 110
Бойко М. Й. – 111
Бойко М. Г. – 111
Бойко Н. С. – 111
Бойко О. Ф. – 111
Бойко О. С. – 111
Бойко О. М. – 111
Бойко П. А. – 111
Бойко П. І. – 111
Бойко П. І. – 111
Бойко П. С. – 111
Бойко П. В. – 111
Бойко П. І. – 111
Бойко П. В. – 112
Бойко П. Я. – 112
Бойко Р. С. – 112
Бойко С. Г. – 112
Бойко С. Г. – 112
Бойко С. Ф. – 112
Бойко С. В. – 112
Бойко Ф. М. – 112
Бойко Ф. Ф. – 112
Бойко Ф. І. – 112
Бойко Ю. А. – 112
Бойко-Бочаров П. С. – 112
Бойправ І. О. – 113
Бойченко О. Ф. – 113
Бойченко С. Д. – 113
Бойчук М. М. – 113
Бокай М. В. – 113
Бокий І. Ф. – 113
Боклаг А. І. – 113
Боксер І. Л. – 113
Болвінський С. М. – 113
Болгарський Л. Ф. – 113
Болгарський С. Ф. – 113
Болденко К. С. – 114
Болотний С. М. – 114
Болотніков К. І. – 114
Болтянська Г. М. – 114
Болтянський В. Ф. – 114
Больба (Болба) Ф. А. – 114
Большаков І. Г. – 114
Болюх Б. Є. – 114
Бомацеря П. М. – 114
Бон-Брулевич (Бонч-Брує́вич) І. К. – 114
Бондар А. Ф. – 114
Бондар І. А. – 115
Бондар М. І. – 115
Бондар О. І. – 115
Бондар О. О. – 115
Бондар П. І. – 115
Бондар С. Ф. – 115
Бондар С. І. – 115
Бондар Т. І. – 115
Бондар Ф. Г. – 115
Бондаревський Є. М. – 115
Бондаренко А. О. – 115
Бондаренко В. О. – 115
Бондаренко В. П. – 116
Бондаренко В. П. – 116
Бондаренко Г. А. – 116
Бондаренко Г. І. – 116
Бондаренко Г. М. – 116
Бондаренко Г. М. – 116
Бондаренко Г. Ф. – 116
Бондаренко Д. П. – 116
Бондаренко Д. Т. – 116
Бондаренко Є. А. – 116
Бондаренко І. П. – 116
Бондаренко К. П. – 117
Бондаренко К. А. – 117
Бондаренко Л. М. – 117
Бондаренко М. І. – 117

Бондаренко М. Р. – 117
Бондаренко М. С. – 117
Бондаренко М. Ф. – 117
Бондаренко О. О. – 117
Бондаренко О. С. – 117
Бондаренко О. Т. – 117
Бондаренко О. Л. – 118
Бондаренко О. В. – 118
Бондаренко О. І. – 118
Бондаренко О. П. – 118
Бондаренко П. В. – 118
Бондаренко П. С. – 118
Бондаренко П. А. – 118
Бондаренко С. П. – 118
Бондаренко С. П. – 118
Бондаренко Т. А. – 118
Бондаренко Ф. О. – 118
Бондаренко Ф. Ф. – 119
Бондаренко Ю. Р. – 119
Бондаренко-Статкевич О. О. – 119
Бондарець Й. П. – 119
Бондарєв В. М. – 119
Бондарєв Є. М. – 119
Бондарєв С. І. – 119
Бондарчук В. П. – 119
Бондарчук Є. Л. – 119
Бондарь Г. М. – 119
Бондарь Д. П. – 119
Бондарь І. І. – 119
Бондарь І. К. – 120
Бондарь І. М. – 120
Бондарь Й. Й. – 120
Бондарь К. Г. – 120
Бондарь О. О. – 120
Бондарь П. Г. – 120
Бондарь П. М. – 120
Бондарь С. М. – 120
Бондарь С. М. – 120
Бондарь Ю. М. – 120
Бондиній (Бондіні) С. Ф. – 120
Бондур Г. І. – 121
Бондур І. П. – 121
Бондур М. К. – 121
Бондур М. Д. – 121
Бондур П. І. – 121
Бондур С. І. – 121
Бондусь І. В. – 121
Бонєв П. П. – 121
Боньковський М. С. – 121
Борблик М. С. – 121
Бордун С. П. – 122
Бордун Т. М. – 122
Бордюг Г. Т. – 122
Бордюг Д. Є. – 122
Бордюг М. Й. – 122
Бордюг Ф. М. – 122
Борейко М. І. – 122
Борис М. Т. – 122
Борисевич М. Л. – 122
Борисенко А. І. – 122
Борисенко В. І. – 122
Борисенко В. Л. – 123
Борисенко Г. Г. – 123
Борисенко Г. К. – 123
Борисенко Г. Н. – 123
Борисенко Д. С. – 123
Борисенко І. Т. – 123
Борисенко Й. У. – 123
Борисенко М. Я. – 123
Борисенко М. М. – 123
Борисенко П. А. – 123
Борисенко П. А. – 123
Борисенко С. Я. – 124
Борисенко Ф. П. – 124
Борисенко-Литвин Є. І. – 124
Борисюк Г. Д. – 124
Боришполець А. Є. – 124
Боришполець І. О. – 124
Борківець К. Г. – 124
Борнило Ф. Ф. – 124
Боровий П. А. – 124
Боровий Ю. М. – 124
Боровик М. Д. – 124
Боровіч О. Й. – 124
Боровський В. В. – 125
Боровський М. В. – 125
Боровський О. М. – 125
Боровський С. К. – 125
Боровськой І. Л. – 125
Бородавка І. Я. – 125
Бородавка П. Д. – 125
Бородавка Я. П. – 125
Бородавкін А. Я. – 125
Бородай Д. Т. – 125
Бородай І. Г. – 125
Бородай І. Ф. – 126
Бородай Л. Ф. – 126
Бородай М. Р. – 126
Бородай М. П. – 126
Бородай Н. П. – 126
Бородай П. Д. – 126
Бородай С. Є. – 126
Бородай С. І. – 126
Бородай Т. А. – 126
Бородай Т. К. – 126
Бородай Ф. С. – 126

Бородай Я. П. – 127
Бороданенко К. С. – 127
Бородатий Г. М. – 127
Бородков П. Ф. – 127
Бородько А. С. – 127
Бороздун К. П. – 127
Бороль Г. Д. – 127
Боросевич (Борисевич) Е. М. – 127
Борохович М. П. – 127
Борохович П. К. – 127
Бороховський А. С. – 127
Борт Т. П. – 128
Бортник (Бортнєк) Г. М. – 128
Борус М. Я. – 128
Борут М. П. – 128
Борухович Я. І. – 128
Боруцький Ю. Л. – 128
Борщ І. М. – 128
Борщ П. М. – 128
Борщов А. А. – 128
Борщов Г. А. – 128
Боряк М. К. – 128
Боряк П. П. – 128
Боряк (Буряк) С. М. – 129
Босенко О. Н. – 129
Босенко Т. М. – 129
Босяк І. Я. – 129
Ботвина Г. І. – 129
Ботченко В. К. – 129
Боцва К. А. – 129
Боцва П. К. – 129
Боцман Ф. І. – 129
Бочаров В. І. – 129
Бочаров К. І. – 129
Бочаров М. П. – 130
Бочарова О. П. – 130
Бочков Г. І. – 130
Бочуляк В. С. – 130
Бочуляк Й. М. – 130
Бочуляк С. Й. – 130
Боюнець Н. І. – 130
Боярко А. П. – 130
Боярчук Г. Є. – 130
Боярчук Д. Г. – 130
Боярчук К. Г. – 130
Боярчук П. І. – 130
Браварник І. О. – 131
Браво Б. Л. – 131
Брага Г. П. – 131
Брага О. Н. – 131
Брагинський М. А. – 131
Брагинський Р. А. – 131
Брагінський Ш. М. – 131
Бражник Д. Д. – 131
Бражник І. Ю. – 131
Бражник Л. П. – 131
Бражник П. Н. – 131
Бражник С. П. – 132
Бражник С. Я. – 132
Бражник Ф. І. – 132
Бражченко А. К. – 132
Бражченко З. С. – 132
Бражченко М. С. – 132
Бражченко С. Т. – 132
Бражченко Т. І. – 132
Браїлко Г. П. – 132
Браїловський Ш. А. – 132
Браїлко С. М. – 132
Бракін Б. Й. – 133
Браксмеєр Е. М. – 133
Браславський З. Р. – 133
Братешко Г. Т. – 133
Братусь І. Н. – 133
Братушкін В. Т. – 133
Братчик П. М. – 133
Братчун І. Я. – 133
Братчун К. В. – 133
Браунс Є. Ф. – 133
Брах М. М. – 133
Брашин М. М. – 133
Бращенко А. К. – 134
Бращенко Д. К. – 134
Бращенко С. Т. – 134
Бращенко С. К. – 134
Бращенко Т. І. – 134
Брегеда С. А. – 134
Брегеда Ф. Т. – 134
Бредун (Бридун) І. П. – 134
Бресь Б. А. – 134
Бресь К. М. – 134
Бреус В. Я. – 134
Бреус С. Я. – 134
Бреус С. Я. – 135
Бреусенко Д. І. – 135
Бреусенко І. А. – 135
Бречко А. І. – 135
Бречко А. П. – 135
Бречко А. С. – 135
Бречко Г. І. – 135
Бречко І. І. – 135
Бречко Л. А. – 135
Бречко П. Я. – 135
Бречко Я. І. – 136
Бреш Л. Ю. – 136
Бригадиренко І. С. – 136
Бридський С. Т. – 136

Бридун Я. Ф. – 136
Бриж В. П. – 136
Бриж М. Д. – 136
Бриж П. С. – 136
Брижак М. Г. – 136
Брижак Т. Г. – 136
Брижань А. А. – 136
Брижань Г. М. – 136
Брижань І. Г. – 137
Брижань І. Т. – 137
Брижань К. Г. – 137
Брижань П. М. – 137
Брижань П. К. – 137
Брик В. С. – 137
Брик Н. І. – 137
Бриккель (Бріккель) Л. Я. – 137
Бриль І. П. – 137
Бриль П. Д. – 137
Бриль Т. Д. – 137
Бринза О. С. – 138
Бринза Ф. Н. – 138
Бринза Я. Н. – 138
Бриньба М. І. – 138
Брін Н. М. – 138
Бровко А. М. – 138
Бровко Г. О. – 138
Бровко І. І. – 138
Бровко Ф. Н. – 138
Бродська Б. Г. – 138
Бродська М. Я. – 138
Бродський Г. Я. – 138
Бродський Й. Д. – 139
Бродський Я. Л. – 139
Бромат Ф. В. – 139
Бромірський Й. Л. – 139
Бронгольд-Скалер Р. Л. – 139
Бронштейн Г. С. – 139
Бронштейн М. Ш. – 139
Броскова М. С. – 139
Брошеван М. І. – 139
Брудек Ф. С. – 139
Брук А. Л. – 139
Брун А. І. – 139
Брус В. Ю. – 140
Брутман Б. А. – 140
Брушевський Ф. В. – 140
Брюховець П. Я. – 140
Брянцев А. Д. – 140
Бубир Д. І. – 140
Бубир І. П. – 140
Бубирь І. М. – 140
Бубирь М. І. – 140
Бублик В. С. – 140
Бублик Г. М. – 140
Бублик І. М. – 141
Бублик К. Г. – 141
Бублик М. Ю. – 141
Бублик П. Д. – 141
Бублик П. Т. – 141
Бублик С. П. – 141
Бугаєвська М. В. – 141
Бугаєвський І. І. – 141
Бугаєнко Г. М. – 141
Бугаєнко Л. А. – 141
Бугаєць А. С. – 141
Бугаєць А. Ф. – 142
Бугаєць Д. С. – 142
Бугаєць (Котляр) Д. Ф. – 142
Бугаєць Д. А. – 142
Бугаєць І. В. – 142
Бугаєць І. О. – 142
Бугаєць К. Л. – 142
Бугаєць Л. С. – 142
Бугаєць М. Д. – 142
Бугаєць М. Г. – 142
Бугаєць О. А. – 142
Бугаєць С. Д. – 143
Бугаєць Ю. Г. – 143
Бугай А. А. – 143
Бугай А. С. – 143
Бугай Д. І. – 143
Бугай М. І. – 143
Бугай Я. К. – 143
Бугай Я. Ф. – 143
Бугайов В. З. – 143
Бугрименко Д. Ф. – 143
Бугрій Н. Я. – 143
Буда І. (Й.) Ф. – 144
Будаква (Бодаква) І. В. – 144
Буденко С. М. – 144
Будзинський Г. Ю. – 144
Будзинський І. С. – 144
Будзинський М. Х. – 144
Будзиховський Й. А. – 144
Будзішевський К. Ф. – 144
Будзішевський П. К. – 144
Будзішевський Ф. К. – 144
Будишевський Р. І. – 144
Буднєвський І. А. – 145
Будович І.-Л. Н. – 145
Будчаний Ф. М. – 145
Будченко І. М. – 145
Будько П. К. – 145
Буєвич М. Д. – 145
Бужинський М. М. – 145
Бужминська Є. Т. – 145

Бужминський І. М. – 145
Буза Ф. С. – 145
Бузало Ф. В. – 145
Бузелан-Сухопара М. П. – 145
Бузунова Н. І. – 146
Бузура Г. Г. – 146
Буйновська Н. І. – 146
Буйновський С. О. – 146
Бука І. К. – 146
Букрєєв Н. Ф. – 146
Букрєєва Є. А. – 146
Букринський Г. М. – 146
Букшований Л. І. – 146
Булава А. І. – 146
Булава М. І. – 147
Булавка (Булава) А. Д. – 147
Булат Г. Г. – 147
Булат Г. Є. – 147
Булат Г. О. – 147
Булат Г. П. – 147
Булат І. Г. – 147
Булат С. О. – 147
Булатецький Г. К. – 147
Булатецький Д. Ф. – 147
Булатецький І. П. – 147
Булатецький Ф. Д. – 147
Булах Н. Й. – 148
Булах-Микитчик В. С. – 148
Булда І. Л. – 148
Булда Н. Я. – 148
Булига І. А. – 148
Булига С. А. – 148
Булига Ю. І. – 148
Бульбаха І. М. – 148
Бульченко А. П. – 148
Бульченко С. П. – 148
Булюбаш М. А. – 148
Бумбашевич С. Й. – 149
Бундур П. А. – 149
Буневич А. І. – 149
Бунецький П. Й. – 149
Бунчук Я. А. – 149
Бунь І. М. – 149
Буньківська С. І. – 149
Буньківська С. К. – 149
Буньковська Ф. Ф. – 149
Буньковська Ю. Й. – 149
Буньковський Л. В. – 149
Буньковський М. І. – 149
Буньковський Ф. І. – 150
Буньковський Ф. Ф. – 150
Буняк В. П. – 150
Бурда С. Г. – 150
Бурда Ф. М. – 150
Бурдзинський Г. Ю. – 150
Бурдика Я. П. – 150
Бурдим П. Г. – 150
Бурдим П. М. – 150
Бурзик В. А. – 150
Бурзик І. В. – 150
Бурий К. Д. – 151
Бурим О. В. – 151
Буринська О. І. – 151
Буринь С. Я. – 151
Буркат Р. Г. – 151
Буркацький К. П. – 151
Буркевич В. В. – 151
Бурковський І. В. – 151
Бурлай Х. М. – 151
Бурлак А. М. – 151
Бурлак Д. П. – 151
Бурлак І. Р. – 151
Бурлак П. А. – 151
Бурлака В. М. – 152
Бурлака П. С. – 152
Бурмістров М. А. – 152
Бурнос В. К. – 152
Бурсак-Гарбар М. Г. – 152
Буртан В. С. – 152
Бурцайло І. А. – 152
Бурчинський К. І. – 152
Бурштейн Й. З. – 152
Буряченко В. В. – 152
Бурячок І. С. – 152
Бурячок С. С. – 153
Бут І. П. – 153
Бут К. І. – 153
Бут О. М. – 153
Бут О. Ю. – 153
Бут С. І. – 153
Бут Ф. Т. – 153
Бутейко С. К. – 153
Бутенко А. Є. – 153
Бутенко В. С. – 153
Бутенко Г. Є. – 153
Бутенко Г. К. – 154
Бутенко І. Г. – 154
Бутенко І. К. – 154
Бутенко І. О. – 154
Бутенко І. Я. – 154
Бутенко І. Я. – 154
Бутенко І. Л. – 154
Бутенко М. І. – 154
Бутенко М. А. – 154
Бутенко М. Я. – 154
Бутенко М. І. – 154

Бутенко М. П. – 154
Бутенко О. М. – 155
Бутенко О. С. – 155
Бутенко П. І. – 155
Бутенко П. С. – 155
Бутенко С. Д. – 155
Бутенко С. Т. – 155
Бутенко Ф. П. – 155
Бутенко Я. І. – 155
Бутенков А. О. – 155
Бутко В. О. – 155
Бутко Г. А. – 155
Бутко І. Л. – 156
Бутко О. М. – 156
Бутко С. К. – 156
Бутович Г. Ф. – 156
Бутрим А. О. – 156
Бутрим Х. І. – 156
Бутченко В. О. – 156
Буханченко Д. С. – 156
Буханченко Д. Т. – 156
Буханченко Т. Т. – 156
Бухаров Р. М. – 156
Бухін Л. Ш. – 157
Буховець Й. Т. – 157
Буцик І. Ф. – 157
Буцький Г. П. – 157
Буцький І. І. – 157
Буцький П. М. – 157
Бучик М. Я. – 157
Бучинський Ф. Й. – 157
Бушкований М. В. – 157
Бушкований Ф. О. – 157
Бушневська О. В. – 157
Буяльський Л. І. – 157
Буяр (Буір) А. В. – 158
Буяр А. І. – 158
Буяр А. М. – 158
Буяр К. Й. – 158
Буяр Ф. А. – 158

В

Вавринюк М. М. – 159
Вагнер К. К. – 159
Вайло М. П. – 159
Вайнштейн А. Б. – 159
Вайнштейн А.-Я. М. – 159
Вайц Х. Л. – 159
Вакула С. М. – 159
Вакуленко В. К. – 159
Вакуленко І. Г. – 160
Вакуленко П. І. – 160
Вакуленко П. М. – 160
Вакуленкова А. М. – 160
Вакульчук К. А. – 160
Валевахін М. М. – 160
Валенко І. С. – 160
Валенко М. С. – 160
Валецький П. П. – 160
Валкун Д. К. – 160
Вальцан П. Й. – 160
Вальчевський Т. А. – 160
Вальчук Г. Й. – 161
Валявський А. П. – 161
Валявський Ф. Ф. – 161
Ванага А. Ф. – 161
Ванда П. С. – 161
Ванда С. Д. – 161
Ван-Ден-Ван – 161
Ванденко М. П. – 161
Ванжа Є. Ф. – 161
Ванжа К. С. – 161
Ванжула А. В. – 161
Ванжула І. В. – 162
Варава М. П. – 162
Варакін М. П. – 162
Варакута А. М. – 162
Варакута В. П. – 162
Варакута М. П. – 162
Варакута О. Є. – 162
Варакута П. М. – 162
Варванський І. І. – 162
Варванський М. І. – 162
Варвинський Д. Г. – 162
Варвинський П. Г. – 163
Варвінський Л. М. – 163
Варв'янський Г. С. – 163
Варв'янський Д. С. – 163
Варв'янський І. Г. – 163
Варв'янський К. І. – 163
Варв'янський Н. Т. – 163
Варв'янський П. Г. – 163
Варв'янський П. Г. – 163
Варв'янський П. І. – 163
Варв'янський Т. Д. – 163
Варв'янський Я. А. – 164
Варда Б. В. – 164
Вардаєв К. І. – 164
Варга О. І. – 164
Вареник К. П. – 164
Варенніков П. К. – 164
Варенко Є. О. – 164
Варенко Р. К. – 164
Варивода К. А. – 164
Вариниченко-Вронченко І. Ф. – 164
Варич А. М. – 164

Варич Г. І. – 164
Варич І. А. – 165
Варіч І. Н. – 165
Варфоломєєв В. С. – 165
Варченко В. С. – 165
Варченко Г. П. – 165
Варченко Ф. Г. – 165
Варшавська-Грос Х. В. – 165
Варшалович О. Г. – 165
Васаковський М. О. – 165
Васаковський О. М. – 165
Васейко С. У. – 165
Васецький А. І. – 166
Васецький Г. М. – 166
Васецький І. Г. – 166
Васецький І. С. – 166
Васецький Й. П. – 166
Васецький М. Г. – 166
Васецький О. С. – 166
Васецький П. М. – 166
Васецький П. Г. – 166
Васецький Я. І. – 166
Васик І. С. – 166
Васик (Васік) Т. І. – 166
Василевська Г. П. – 167
Василевська З. М. – 167
Василевський В. О. – 167
Василевський І. М. – 167
Василенко А. А. – 167
Василенко А. П. – 167
Василенко А. П. – 167
Василенко А. М. – 167
Василенко Б. П. – 167
Василенко В. М. – 167
Василенко В. С. – 167
Василенко В. Ф. – 168
Василенко Г. С. – 168
Василенко Д. М. – 168
Василенко Д. А. – 168
Василенко Є. О. – 168
Василенко І. А. – 168
Василенко І. Г. – 168
Василенко І. С. – 168
Василенко К. А. – 168
Василенко Л. І. – 169
Василенко М. Д. – 169
Василенко М. К. – 169
Василенко М. О. – 169
Василенко М. П. – 169
Василенко М. С. – 169
Василенко Н. С. – 169
Василенко О. М. – 169
Василенко О. П. – 169
Василенко О. С. – 169
Василенко П. Г. – 169
Василенко П. С. – 169
Василенко П. А. – 170
Василенко П. А. – 170
Василенко П. М. – 170
Василенко П. В. – 170
Василенко С. В. – 170
Василенко С. С. – 170
Василенко С. Д. – 170
Василенко С. І. – 170
Василенко С. П. – 170
Василенко С. С. – 170
Василенко Т. Я. – 170
Василенко Ф. М. – 171
Василенко Ф. І. – 171
Василенко Я. В. – 171
Василець І. І. – 171
Василець О. Ю. – 171
Василець П. М. – 171
Василець Т. О. – 171
Василець Ф. К. – 171
Василець Я. М. – 171
Василина М. В. – 171
Васильєв Д. О. – 171
Васильєв І. С. – 171
Васильєв М. Я. – 172
Васильєв М. Д. – 172
Васильєв О. С. – 172
Васильєв П. В. – 172
Васильєв С. А. – 172
Васильєв С. А. – 172
Васильєва М. М. – 172
Васильєва О. М. – 172
Васильківська Л. Д. – 172
Васильченко В. М. – 172
Васильченко В. П. – 172
Васильченко Г. І. – 172
Васильченко Г. В. – 173
Васильченко І. Ф. – 173
Васильченко Л. І. – 173
Васильченко М. І. – 173
Васильченко М. Ю. – 173
Васільєв М. К. – 173
Васільєв Т. А. – 173
Васін П. І. – 173
Вассаківський А. О. – 173
Вассикірський О. С. – 173
Васько Г. З. – 174
Васько І. Д. – 174
Васько Й. М. – 174
Васько П. М. – 174
Васько П. М. – 174

Васюк Г. О. – 174
Васюк М. М. – 174
Васюков А. Д. – 174
Васюта І. І. – 174
Васюта П. А. – 174
Васюхно О. Т. – 174
Ватажок І. О. – 174
Ватуля Г. М. – 175
Ватуля М. М. – 175
Ватуля М. К. – 175
Ваулін А. М. – 175
Ваулін В. А. – 175
Вахер А. А. – 175
Вахненко І. Я. – 175
Вахненко Й. І. – 175
Вахній Г. А. – 175
Вахній Г. О. – 175
Вахнін О. І. – 175
Вахновський С. М. – 176
Вац М. Г. – 176
Вац Н. Т. – 176
Вац Т. Є. – 176
Ваць Д. Д. – 176
Ваць Є. О. – 176
Ваць М. І. – 176
Вашків (Вашков) М. Г. – 176
Ващенко В. М. – 176
Ващенко В. С. – 176
Ващенко Г. І. – 176
Ващенко Г. П. – 177
Ващенко Є. Ф. – 177
Ващенко І. Д. – 177
Ващенко І. Д. – 177
Ващенко І. І. – 177
Ващенко К. К. – 177
Ващенко Л. Ф. – 177
Ващенко М. Ф. – 177
Ващенко М. В. – 177
Ващенко П. Л. – 177
Ващенко С. А. – 177
Ващенко Ф. І. – 177
Ващенко Ф. С. – 178
Ващенко-Захарченко О. П. – 178
Ващинська Г. І. – 178
Ващук П. В. – 178
Вдовенко І. В. – 178
Вдовиченко А. Р. – 178
Вебер К. А. – 178
Веблий О. І. – 178
Вегаленко Ю. І. – 178
Ведмеденко І. П. – 178
Ведмідь А. Ф. – 178
Ведмідь І. Т. – 178
Ведмідь І. Ф. – 179
Ведмідь М. Ф. – 179
Ведмідь М. Г. – 179
Ведмідь О. В. – 179
Ведмідь С. М. – 179
Ведюк В. П. – 179
Ведюк М. П. – 179
Ведюк Ю. Р. – 179
Вейгонд Г. В. – 179
Вейсов І. М. – 179
Вейсов Л. М. – 179
Векленко В. Т. – 180
Векленко І. В. – 180
Векленко М. С. – 180
Векленко Я. С. – 180
Векслер М. А. – 180
Великий К. Г. – 180
Великих Г. П. – 180
Великорицький (Вількорицький) Б. І. – 180
Великорідько М. П. – 180
Величай А. С. – 180
Величай В. М. – 180
Величай-Субббта Ф. М. – 180
Величко А. М. – 181
Величко Г. С. – 181
Величко І. П. – 181
Величко І. Т. – 181
Величко І. Х. – 181
Величко М. З. – 181
Величко М. Г. – 181
Величко М. В. – 181
Величко О. А. – 181
Величко О. Ф. – 181
Величко О. Л. – 181
Величко П. В. – 181
Величко П. Ф. – 182
Величко Т. Т. – 182
Величко Я. П. – 182
Вельбель К. Ф. – 182
Вельбель С. А. – 182
Вельможний П. І. – 182
Венгераш О. І. – 182
Венгеров Р. А. – 182
Венгеров С. А. – 182
Венгерова-Трісочка М. К. – 182
Венедиктов Л. М. – 183
Веник О. О. – 183
Вепринський С. А. – 183
Веприцький Л. С. – 183
Веприцький М. Ф. – 183
Вербаховський Ф. Й. – 183
Вербицька О. К. – 183
Вербицький В. Г. – 183

Вербицький В. В. – 183
Вербицький В. О. – 183
Вербицький Г. В. – 183
Вербицький С. Д. – 183
Верблюд З. М. – 184
Вербовий Г. Г. – 184
Вербовий З. Г. – 184
Вербовий І. І. – 184
Вербовий М. Г. – 184
Вербовий С. Н. – 184
Вербовий Ф. І. – 184
Вергінський П. М. – 184
Вергун Г. П. – 184
Вергун Г. Г. – 184
Вергун Г. М. – 184
Вергун Й. П. – 184
Вергун О. К. – 185
Вергун П. П. – 185
Вергун С. В. – 185
Вергун Я. К. – 185
Веревкін П. Г. – 185
Веремеєв М. С. – 185
Веремейчук С. А. – 185
Веремійвський Ю. Д. – 185
Веремій П. Й. – 185
Веремій Ф. Й. – 185
Верескун Ф. П. – 185
Верещагін М. І. – 185
Верещак А. І. – 186
Верещака Г. М. – 186
Верещака Г. П. – 186
Верещака І. А. – 186
Верещака І. Г. – 186
Верещака І. П. – 186
Верещака (Верещак) К. І. – 186
Верещака М. І. – 186
Верещака М. І. – 186
Верещака О. П. – 186
Верещака П. С. – 186
Вержиковський С. І. – 187
Вериченко В. Ф. – 187
Веричка С. І. – 187
Верман Я. А. – 187
Верменич Г. С. – 187
Верменич (Вірменич) К. А. – 187
Верменко В. Я. – 187
Вернер М. М. – 187
Вернигора О. М. – 187
Вернигора П. Ф. – 187
Вернік О. І. – 187
Верпета А. М. – 187
Верпета А. О. – 188
Верпета В. С. – 188
Верпета І. А. – 188
Верпета М. Ф. – 188
Верпета М. М. – 188
Верпета О. А. – 188
Верпета О. А. – 188
Верпета О. С. – 188
Верпета П. В. – 188
Верт А. М. – 188
Вертелецький М. С. – 188
Вертій (Вертієв) О. А. – 189
Верховень М. І. – 189
Верховинін І. Ф. – 189
Верховода О. І. – 189
Верховський Д. М. – 189
Верховський М. О. – 189
Верховський Ф. М – 189
Верхогляд Д. А. – 189
Верхогляд О. С. – 189
Верхоглядов О. А. – 189
Верхола І. Ф. – 189
Верхола Т. І. – 190
Верхола Я. С. – 190
Вершак І. В. – 190
Ветушко І. К. – 190
Ветушко Ф. В. – 190
Веха І. Я. – 190
Вецкур М. М. – 190
Вечерік А. К. – 190
Вечорко (Вечірка) О. М. – 190
Вибиванець В. І. – 190
Вибиванець Т. А. – 190
Видюк А. В. – 190
Видюк В. К. – 191
Видюк Г. О. – 191
Видюк К. В. – 191
Видюк Л. Ю. – 191
Видюк С. І. – 191
Вилупко О. І. – 191
Вильчинський В. О. – 191
Виниченко Л. М. – 191
Виниченко Я. Т. – 191
Винник М. П. – 191
Винник О. О. – 191
Винник П. О. – 191
Винниченко О. С. – 192
Виноградець І. С. – 192
Виноградець П. С. – 192
Виноградов Г. Л. – 192
Виноградов О. І. – 192
Виноградський І. А. – 192
Винокуров І. М. – 192
Винцьковський К. С. – 192
Винціон О. Я. – 192

Виповський М. М. – 192
Вирвихвіст М. Л. – 192
Виржемковський І. Л. – 193
Виродов С. Т. – 193
Вирченко М. Д. – 193
Вирчук К. І. – 193
Висич Г. К. – 193
Висич М. Й. – 193
Висич П. Ф. – 193
Висіч І. М. – 193
Вискребенцев Є. Є. – 193
Висовик Й. Й. – 193
Висота А. А. – 193
Висоцький П. А. – 193
Висоцький П. О. – 194
Височин Г. П. – 194
Височин Л. І. – 194
Витвицький В. Л. – 194
Витко Ф. Л. – 194
Витковський М. Б. – 194
Витченко К. Г. – 194
Витюк-Казмирчук О. А. – 194
Витязь Г. М. – 194
Вихренко В. А. – 194
Вихренко В. Я. – 194
Вихренко Г. А. – 195
Вихренко Д. П. – 195
Вихренко М. А. – 195
Вихренко Н. М. – 195
Вихренко Т. М. – 195
Вихрестова С. Г. – 195
Виченко І. І. – 195
Виченко Я. А. – 195
Вичко І. В. – 195
Вишар Г. А. – 195
Вишар І. С. – 195
Вишар М. С. – 196
Вишинська (Ямандей) В. В. – 196
Вишинський Г. Г. – 196
Вишинський С. І. – 196
Вишкварок М. В. – 196
Вишневський І. Т. – 196
Вівтоніченко Д. А. – 196
Вігдерзон Й. М. – 196
Відан Б. Л. – 196
Візгерд (Визгерд) К. Б. – 196
Візгородський Я. Ю. – 196
Візир Й. А. – 196
Візір А. І. – 197
Візір Ф. Т. – 197
Візітов А. Д. – 197
Вікторовський Ф. Й. – 197
Вільгорський (Велігорський) Ю. І. – 197
Вільк Д. І. – 197
Вільковська В. М. – 197
Вільковський М. І. – 197
Вільховий М. К. – 197
Вільчепольський Л. І. – 197
Вільчинська Є. Ф. – 197
Вільчинський Б. С. – 198
Вільчук С. А. – 198
Вільчур А. І. – 198
Вінаркевич К. М. – 198
Вінаркевич-Дерій О. О. – 198
Вінгелантіс А. А. – 198
Вініченко С. В. – 198
Вінник Т. А. – 198
Вінницька О. Й. – 198
Вінницький В. Т. – 198
Вінниченко Я. У. – 198
Вінничук Г. М. – 198
Віннік О. М. – 199
Вінцковський К. Й. – 199
Вінярський Ф. А. – 199
Віра Л. І. – 199
Вірченко О. Д. – 199
Вірченко С. А. – 199
Вірченко Ф. Д. – 199
Вірьовкін В. Т. – 199
Вісич В. І. – 199
Вісич Г. Й. – 199
Вісич Є. Д. – 199
Вісич Й. Р. – 200
Вісич О. Ф. – 200
Вісич П. Д. – 200
Вісич Т. І. – 200
Вісич Ф. Ф. – 200
Вісіч Г. М. – 200
Вісіч Г. К. – 200
Віт М. А. – 200
Віт С. Г. – 200
Вітенберг Р. Б. – 200
Вітенко І. І. – 200
Вітер Д. О. – 201
Вітер М. А. – 201
Вітер Н. Є. – 201
Вітер Ф. С. – 201
Вітко М. М. – 201
Вітко Н. М. – 201
Вітко П. Т. – 201
Вітковський К. Ф. – 201
Вітольдовський-Шелковський М.-Ф. Я. – 201
Вітренко Ф. Т. – 201
Вітрик П. Ю. – 201
Вітрогон В. П. – 202
Вітюн Й. В. – 202

Віцке І. Ф. – 202
Владиславенко К. М. – 202
Власенко А. І. – 202
Власенко А. П. – 202
Власенко В. П. – 202
Власенко Г. М. – 202
Власенко Д. П. – 202
Власенко Е. Я. – 202
Власенко І. А. – 202
Власенко І. І. – 202
Власенко І. К. – 203
Власенко І. О. – 203
Власенко І. Є. – 203
Власенко К. М. – 203
Власенко К. Т. – 203
Власенко М. П. – 203
Власенко М. М. – 203
Власенко М. Я. – 203
Власенко О. О. – 203
Власенко П. А. – 203
Власенко П. П. – 203
Власенко П. М. – 204
Власенко Р. Й. – 204
Власенко С. Ф. – 204
Власенко Т. М. – 204
Власенко Т. І. – 204
Власик В. М. – 204
Власко Є. В. – 204
Власов М. Г. – 204
Власова М. С. – 204
Власько Я. В. – 204
Власюк К. С. – 204
Влах В. С. – 205
Влох П. С. – 205
Влоха Г. Т. – 205
Вобла А. В. – 205
Воблий В. Г. – 205
Воблий Ф. І. – 205
Воблий Я. П. – 205
Вовк А. А. – 205
Вовк А. І. – 205
Вовк А. К. – 205
Вовк А. М. – 205
Вовк Б. Ю. – 205
Вовк В. А. – 206
Вовк В. В. – 206
Вовк В. В. – 206
Вовк Г. М. – 206
Вовк Г. Я. – 206
Вовк Д. В. – 206
Вовк Є. І. – 206
Вовк І. І. – 206
Вовк І. О. – 206
Вовк І. Т. – 206
Вовк Й. О. – 206
Вовк Й. Ф. – 206
Вовк К. Є. – 207
Вовк М. І. – 207
Вовк М. Н. – 207
Вовк М. С. – 207
Вовк М. А. – 207
Вовк М. Д. – 207
Вовк М. М. – 207
Вовк П. К. – 207
Вовк П. А. – 207
Вовк О. Н. – 207
Вовк О. Я. – 207
Вовк О. З. – 208
Вовк С. В. – 208
Вовк С. М. – 208
Вовк С. В. – 208
Вовк С. Г. – 208
Вовк У. М. – 208
Вовк У. Т. – 208
Вовк Ф. І. – 208
Вовк Ф. Ф. – 208
Вовк Ю. С. – 208
Вовк Я. К. – 208
Вовк Я. К. – 209
Вовк Я. Я. – 209
Вовк-Розсоха В. В. – 209
Вовк-Розсоха І. Ф. – 209
Вовна П. М. – 209
Вовнянко П. А. – 209
Вовченко Г. С. – 209
Вовченко Д. Ф. – 209
Вовченко І. Й. – 209
Вовченко-Штанько А. В. – 209
Водолага Д. П. – 209
Водолага І. С. – 210
Водолага К. С. – 210
Водолажський П. О. – 210
Водолазький Т. Є. – 210
Водько В. М. – 210
Водяник А. П. – 210
Водяник Г. В. – 210
Водяник Г. І. – 210
Водяник І. З. – 210
Водяник Я. Т. – 210
Водянник В. І. – 210
Водянник І. Т. – 210
Водянник Т. О. – 211
Возинський М. В. – 211
Возний І. К. – 211
Возний І. М. – 211
Возний Т. І. – 211

Возняк І. І. – 211
Войде М. Є. – 211
Войко А. Г. – 211
Войнаховський К. М. – 211
Войнова О. А. – 211
Войновський С. П. – 211
Войтенко А. П. – 211
Войтенко А. М. – 212
Войтенко І. О. – 212
Войтенко М. О. – 212
Войтенко М. В. – 212
Войтенко Н. А. – 212
Войтенко Н. П. – 212
Войтенко О. А. – 212
Войтенко П. О. – 212
Войтенко П. І. – 212
Войтенко П. Т. – 212
Войтенко Я. С. – 212
Войтик (Войтік) Н. І. – 213
Войткевич І. І. – 213
Войтко В. З. – 213
Войтов В. І. – 213
Войтулевич Й. Й. – 213
Войцехівський В. А. – 213
Войцеховський Ф. І. – 213
Войцих М. О. – 213
Войчук Б. Й. – 213
Волгай Ф. К. – 213
Волик Г. О. – 213
Волик Д. О. – 213
Волик Й. М. – 214
Волик П. С. – 214
Волик Т. З. – 214
Волик Ф. В. – 214
Волін О. С. – 214
Волкаун-Кваша М. Ф. – 214
Волков В. П. – 214
Волков В. В. – 214
Волков В. Т. – 214
Волков Г. П. – 214
Волков Є. І. – 214
Волков М. В. – 215
Волков М. М. – 215
Волков О. М. – 215
Волков Ю. С. – 215
Волкова М. П. – 215
Волковнякова Є. І. – 215
Волнянський Ф. К. – 215
Воловик Г. Ю. – 215
Воловик Р. С. – 215
Воловик С. Ю. – 215
Воловик Ф. А. – 215
Воловод Г. Г. – 216
Володарець П. І. – 216
Володарський А. Г. – 216
Володько С. А. – 216
Володько Я. Г. – 216
Волоза З. Й. – 216
Волосевич М. Е. – 216
Волосина І. П. – 216
Волохв'янський А. С. – 216
Волохв'янський Л. С. – 216
Волочай Є. М. – 216
Волочай К. В. – 217
Волочієнко М. С. – 217
Волошин А. Г. – 217
Волошин В. П. – 217
Волошин І. Й. – 217
Волошин І. Т. – 217
Волошин Й. О. – 217
Волошин Й. Я. – 217
Волошин К. В. – 217
Волошин К. Ф. – 217
Волошин М. І. – 217
Волошин М. В. – 218
Волошин О. С. – 218
Волошин О. Ф. – 218
Волошин О. О. – 218
Волошин С. Д. – 218
Волошин С. Г. – 218
Волошин Т. П. – 218
Волошин Ф. Ф. – 218
Волошин Ю. Ф. – 218
Волошкін О. Ф. – 218
Волошко І. М. – 218
Волошко П. Т. – 218
Волошко П. М. – 219
Волошун О. М. – 219
Волощенко І. Д. – 219
Волощенко К. Й. – 219
Волощенко П. П. – 219
Волощук О. Я. – 219
Волторніст Г. Д. – 219
Волченюк (Волганюк) Я. С. – 219
Вольвач О. П. – 219
Вольперт А. О. – 219
Вольф М. М. – 219
Вольфсон С. М. – 220
Волювач Т. М. – 220
Воля Д. М. – 220
Воля І. О. – 220
Воля Ю. Є. – 220
Вонярха А. С. – 220
Вонярха І. Г. – 220
Вонярха Н. Т. – 220
Вонярха Я. С. – 220

Воробейчик Й. М. – 220
Воробейчик Й. С. – 221
Воробейчик Я. С. – 221
Воробйов М. В. – 221
Воробйов Ф. М. – 221
Воробйов І. В. – 221
Воробйов С. М. – 221
Ворожбит С. І. – 221
Ворон Г. М. – 221
Ворон Л. А. – 221
Ворон О. Є. – 221
Ворона А. П. – 221
Ворона А. Й. – 221
Ворона А. М. – 222
Ворона І. І. – 222
Ворона І. Я. – 222
Ворона М. В. – 222
Ворона М. А. – 222
Ворона Р. С. – 222
Ворона С. І. – 222
Ворона Т. І. – 222
Вороненко Н. Р. – 222
Воронков-Воробейчик А. Й. – 222
Воронов М. О. – 222
Вороновський Д. Ф. – 223
Вороновський І. Ф. – 223
Воронько Д. Г. – 223
Воронько П. Я. – 223
Воронюк К. М. – 223
Воронянська Л. М. – 223
Воронянський А. В. – 223
Воронянський І. М. – 223
Воронянський М. С. – 223
Воронянський С. П. – 223
Воронянський Ю. І. – 223
Воротник П. П. – 224
Воскобійник Г. В. – 224
Воскобійник П. Д. – 224
Воскобойник А. Д. – 224
Воскобойник В. І. – 224
Воскобойник І. І. – 224
Воскобойник М. Г. – 224
Воскобойник П. Р. – 224
Воскобойник С. Д. – 224
Воскобойніков А. Д. – 224
Воскобойніков Б. С. – 224
Воскобойніков Ф. А. – 224
Воскресенський Б. М. – 225
Вота І. С. – 225
Врацлавський Ф. Л. – 225
Вронський С. Й. – 225
Врублєвський Я. М. – 225
Вудовенц А. А. – 225
Вуйцик М. С. – 225
Вусик (Усик) В. Н. – 225
Вуяхевич М. М. – 225
В'юн В. Т. – 225
В'юн Я. Г. – 225
В'язинько Г. М. – 226
В'язинько Л. М. – 226
В'язовська В. П. – 226
В'язовський Г. М. – 226
В'язовський О. З. – 226
Вязовський Є. П. – 226
Вязовський І. І. – 226
Вязовський І. П. – 226
Вязовський М. В. – 226
Вязовський С. І. – 226

Г

Габерзат О. М. – 227
Гава Д. Н. – 227
Гава І. А. – 227
Гавва М. М. – 227
Гавенис О. С. – 227
Гавковський С. Б. – 227
Гаврась Н. Т. – 227
Гаврик Є. Т. – 227
Гаврик М. П. – 227
Гаврик П. Т. – 228
Гаврик Т. С. – 228
Гаврик Я. П. – 228
Гавриленко А. Й. – 228
Гавриленко А. С. – 228
Гавриленко І. В. – 228
Гавриленко І. Г. – 228
Гавриленко І. Т. – 228
Гавриленко М. П. – 228
Гавриленко М. Т. – 228
Гавриленко М. Г. – 229
Гавриленко М. І. – 229
Гавриленко М. Г. – 229
Гавриленко М. А. – 229
Гавриленко О. П. – 229
Гавриленко О. З. – 229
Гавриленко П. Я. – 229
Гавриленко С. Й. – 229
Гавриленко Я. Д. – 229
Гаврилець І. М. – 229
Гаврилець К. М. – 229
Гаврилець О. Ф. – 229
Гаврилко С. А. – 230
Гаврилов М. О. – 230
Гаврилова Г. К. – 230
Гаврилович В. А. – 230
Гаврильєв А. Х. – 230

Гаврилюк І. С. – 230
Гаврись В. Ф. – 230
Гаврись І. Ф. – 230
Гаврись І. І. – 230
Гаврись О. В. – 230
Гаврись П. Ф. – 231
Гавриш А. В. – 231
Гавриш В. П. – 231
Гавриш І. З. – 231
Гавриш І. М. – 231
Гавриш І. П. – 231
Гавриш М. Ф. – 231
Гавриш М. А. – 231
Гавриш Н. С. – 231
Гавриш П. М. – 231
Гавриш П. А. – 231
Гаврік А. А. – 232
Гаврік Г. П. – 232
Гаврось Г. С. – 232
Гагалій Р. І. – 232
Гагін А.-А. Ю. – 232
Гагін Р. К. – 232
Гадомський А. Ф. – 232
Гадомський І. Ф. – 232
Гадомський С. Ф. – 232
Гадюка Ю. М. – 232
Гадючка Л. С. – 232
Гаєвський А. Й. – 232
Гаєвський Й. Л. – 233
Гаєр В. Ф. – 233
Газела І. В. – 233
Гайворонський І. І. – 233
Гайда П. Д. – 233
Гайдабура І. Н. – 233
Гайдабура Н. Я. – 233
Гайдай В. І. – 233
Гайдай Д. Х. – 233
Гайдай І. Й. – 233
Гайдай Й. К. – 233
Гайдай Ф. К. – 234
Гайдалим А. А. – 234
Гайдамака Н. М. – 234
Гайдамака Н. К. – 234
Гайдамара М. С. – 234
Гайдар А. А. – 234
Гайдар А. І. – 234
Гайдар І. А. – 234
Гайдар І. Ф. – 234
Гайдар С. С. – 234
Гайдар Ф. П. – 235
Гайдар Ф. М. – 235
Гайдаренко (Гойдаренко) Г. В. – 235
Гайдаренко (Гойдаренко) С. Г. – 235
Гайдаренко С. К. – 235
Гайдаров А. Г. – 235
Гайдаров А. Л. – 235
Гайдарь Г. Т. – 235
Гайдарь Д. К. – 235
Гайдарь І. А. – 235
Гайдарь І. М. – 235
Гайдарь О. Ф. – 236
Гайдовський А. Л. – 236
Гайдук В. К. – 236
Гайлович В. М. – 236
Гайновський А. Ф. – 236
Гайсинський Т. Я. – 236
Гайчук Д. К. – 236
Гак Д. П. – 236
Гак І. І. – 236
Галабутський К. А. – 236
Галаган А. П. – 236
Галаган Д. О. – 237
Галаган Д. О. – 237
Галаган Й. О. – 237
Галаган Л. І. – 237
Галаган М. Н. – 237
Галаган М. П. – 237
Галаган О. В. – 237
Галаган О. Н. – 237
Галаган О. П. – 237
Галаган П. П. – 237
Галаган С. П. – 237
Галаган Ф. А. – 238
Галаган Я. П. – 238
Галайда П. О. – 238
Галак М. Є. – 238
Галанін С. В. – 238
Галата О. С. – 238
Галата П. С. – 238
Галаченко К. К. – 238
Галенко А. Д. – 238
Галенко В. І. – 238
Галенко Н. Ю. – 238
Галенко С. Д. – 239
Галиновський Ф. Г. – 239
Галич В. І. – 239
Галич П. О. – 239
Галич Т. С. – 239
Галичий М. Г. – 239
Галичий Т. К. – 239
Галіцан М. С. – 239
Галіч І. З. – 239
Галкін О. П. – 239
Галле А. І. – 240
Галле І. І. – 240
Галочка О. В. – 240

Галус М. А. – 240
Галус С. А. – 240
Галушка А. Д. – 240
Галушка В. А. – 240
Галушка І. І. – 240
Галушка І. П. – 240
Галушка М. Ю. – 240
Галушка П. С. – 240
Галушка П. С. – 240
Галушко В. А. – 241
Галушко В. Г. – 241
Галушко Г. С. – 241
Галушко Г. Я. – 241
Галушко Д. Т. – 241
Галушко І. Д. – 241
Галушко М. Ю. – 241
Галушко Т. П. – 241
Галушко Ф. Я. – 241
Галушко Ю. Т. – 241
Галушневський Ф. І. – 241
Галущенко І. Г. – 242
Галущенко М. Д. – 242
Гальперина Б. Г. – 242
Гальченко Г. М. – 242
Гальченко І. І. – 242
Гальченко І. І. – 242
Гальченко І. Я. – 242
Гальченко І. Є. – 242
Гальченко І. Т. – 242
Гальченко М. А. – 242
Гальченко О. М. – 242
Гальченко П. Є. – 243
Галян Д. Г. – 243
Галян І. А. – 243
Галян (Голян) Н. Г. – 243
Галян П. Є. – 243
Гамай А. Я. – 243
Гамалія В. Г. – 243
Гамаль (Гамаля) П. С. – 243
Гамаль С. Г. – 243
Гамаюнов П. П. – 243
Гамза Є. А. – 243
Гамза М. Д. – 243
Гамза П. А. – 244
Ганенко О. П. – 244
Ганенко С. В. – 244
Ганжа В. А. – 244
Ганжа Г. А. – 244
Ганжа Г. Д. – 244
Ганжа З. Г. – 244
Ганжа І. К. – 244
Ганжа М. Т. – 244
Ганжа М. О. – 244
Ганжа П. П. – 244
Ганжа П. А. – 244
Ганжа П. Л. – 245
Ганжа С. Д. – 245
Ганжа Ф. Т. – 245
Ганжа Х. П. – 245
Ганзбург Г. І. – 245
Ганзенко Т. Т. – 245
Ганзій В. Я. – 245
Ганзя З. І. – 245
Ганіченко Т. О. – 245
Ганопольський В. Г. – 245
Ганочка М. М. – 245
Ганусовська Я. В. – 245
Ганько П. О. – 246
Гапкаленко С. Г. – 246
Гапон Й. А. – 246
Гапон (Гапонов) М. Ю. – 246
Гапон (Гапонов) М. П. – 246
Гапон П. М. – 246
Гапон П. Л. – 246
Гапон (Гапонов) Ю. М. – 246
Гапон (Гапонов) Я. П. – 246
Гапоненко К. Н. – 246
Гапоненко Н. М. – 247
Гапоненко С. М. – 247
Гапченко П. С. – 247
Гарагуля Г. С. – 247
Гаража К. Н. – 247
Гаража М. А. – 247
Гаража Ф. Ф. – 247
Гарапат В. В. – 247
Гарасько (Герасько) П. М. – 247
Гарасюта Г. Д. – 247
Гарасюта М. О. – 247
Гарахно Ф. І. – 248
Гаращенко П. В. – 248
Гарбуз В. О. – 248
Гарбуз М. В. – 248
Гарбуз П. С. – 248
Гарденін В. М. – 248
Гарейс А. П. – 248
Гаренко І. М. – 248
Гаретний Л. С. – 248
Гарець Т. Д. – 248
Гарицина Б. Б. – 248
Гаркавенко К. П. – 249
Гаркавенко М. Ф. – 249
Гаркавий І. О. – 249
Гаркавий М. І. – 249
Гаркавий Х. А. – 249
Гаркун Г. В. – 249
Гаркун О. М. – 249

Гаркуша Г. П. – 249
Гаркуша І. Т. – 249
Гаркуша М. С. – 249
Гаркуша С. І. – 249
Гаркуша Ф. Г. – 250
Гаркушка М. М. – 250
Гаркушко В. Г. – 250
Гаркушко В. Г. – 250
Гармаш А. Д. – 250
Гармаш А. П. – 250
Гармаш В. Г. – 250
Гармаш Г. Д. – 250
Гармаш Д. М. – 250
Гармаш Є. І. – 250
Гармаш З. М. – 250
Гармаш З. Г. – 251
Гармаш І. Ф. – 251
Гармаш Й. Ф. – 251
Гармаш М. Т. – 251
Гармаш О. Н. – 251
Гармаш С. М. – 251
Гармаш С. О. – 251
Гармаш Т. С. – 251
Гарник (Гарнік) А. Т. – 251
Гартвич Б. І. – 251
Гарткевич П. І. – 251
Гарцев О. І. – 252
Гарцов (Гарців) М. І. – 252
Гарченко П. П. – 252
Гарькавий А. І. – 252
Гарькавий Г. І. – 252
Гарькавий Д. М. – 252
Гарюха І. П. – 252
Гаряжа В. М. – 252
Гаряжа К. М. – 252
Гаряжа К. Ф. – 252
Гасан І. І. – 252
Гасан Ф. І. – 253
Гасенко В. І. – 253
Гасенко І. М. – 253
Гасенко О. І. – 253
Гасенко С. І. – 253
Гасперович Ф. К. – 253
Гасуха В. І. – 253
Гасуха-Мосієнко П. С. – 253
Гаусман Г. А. – 253
Гауф О. Б. – 253
Гахович Я. А. – 253
Гацкевич О. М. – 254
Гач А. І. – 254
Гач І. П. – 254
Гаченко Д. К. – 254
Гаченко І. Ю. – 254
Гашпар П. Г. – 254
Гащенко С. Ф. – 254
Гаюр Б. Й. – 254
Гаюр І. Г. – 254
Гаюр Й. А. – 254
Гвоздевич О. Т. – 254
Гвоздик А. Т. – 254
Гвоздик Г. І. – 255
Гебгольд І. Р. – 255
Гедговт М. Ф. – 255
Гедік Р. Р. – 255
Гезей М. Є. – 255
Гезей П. Ф. – 255
Гезела В. Д. – 255
Гезела С. Я. – 255
Гейко М. О. – 255
Гейко Ф. І. – 255
Гейленко Я. П. – 255
Геймур І. П. – 256
Гейнерт М. Я. – 256
Гек А. П. – 256
Гела Г. В. – 256
Гела Г. П. – 256
Гела М. Т. – 256
Гела П. В. – 256
Гелеверя Я. А. – 256
Гелеверя Я. Л. – 256
Гелер Г. Ф. – 256
Гелетко О. О. – 256
Геллер О. А. – 257
Гель І. П. – 257
Гельдієв Я. – 257
Гельман Й. Н. – 257
Гельман Я. Н. – 257
Гельмель М. К. – 257
Гельфант А. З. – 257
Геля І. З. – 257
Генбачов С. В. – 257
Гендельман А. Т. – 257
Гене Р. А. – 257
Геніна Р. Я. – 258
Геніс Т. (Н.) К. – 258
Генкельман А. К. – 258
Геньбач І. Д. – 258
Георгієв Д. М. – 258
Георгієвський І. В. – 258
Герасименко А. Д. – 258
Герасименко А. Я. – 258
Герасименко А. В. – 258
Герасименко Г. І. – 258
Герасименко Д. Г. – 258
Герасименко Д. Т. – 259
Герасименко Д. Ф. – 259

Герасименко І. М. – 259
Герасименко І. П. – 259
Герасименко К. Я. – 259
Герасименко М. Т. – 259
Герасименко М. С. – 259
Герасименко М. Ф. – 259
Герасименко М. А. – 259
Герасименко М. П. – 259
Герасименко М. І. – 259
Герасименко О. А. – 260
Герасименко О. Т. – 260
Герасименко О. Ф. – 260
Герасименко П. І. – 260
Герасимова К. М. – 260
Герасимчук М. І. – 260
Геращенко Г. Ф. – 260
Геращенко І. Я. – 260
Геращенко І. (С.) В. – 260
Геращенко Л. І. – 260
Геращенко М. Ф. – 260
Геращенко П. К. – 261
Геращенко С. Д. – 261
Геращенко Ф. В. – 261
Геращенко Я. Ф. – 261
Гергель Д. Ю. – 261
Гергель Є. А. – 261
Гергель І. З. – 261
Гергель І. П. – 261
Гергель І. С. – 261
Гергель Л. М. – 261
Гергель М. М. – 262
Гергель М. І. – 262
Гергель М. С. – 262
Гергель П. Т. – 262
Гергель П. Ф. – 262
Гергель П. В. – 262
Гергель П. А. – 262
Гергель П. П. – 262
Гергель П. С. – 262
Гергель П. С. – 262
Гергель П. М. – 262
Гергель С. С. – 262
Гергель Т. Д. – 263
Гергель Т. І. – 263
Гергель Т. С. – 263
Гергель У. І. – 263
Гергель Я. П. – 263
Герелко П. Г. – 263
Герінг В. В. – 263
Гермазинський Ф. Й. – 263
Герман С. І. – 263
Герман Я. Ф. – 263
Германишко В. М. – 263
Германовський А. І. – 264
Герсдорф Г. Г. – 264
Герстенгайм Е. М. – 264
Герстенгайм Х. Й. – 264
Гертлер Е.-Х. Б. – 264
Гертлер Ш. Я. М. – 264
Герусенко І. М. – 264
Герц М. Г. – 264
Герцман В. П. – 264
Герцог Й. Г. – 264
Герченко С. М. – 264
Герчікова А. М. – 264
Гершанович А. Л. – 265
Гершанович А. М. – 265
Гершанович М. М. – 265
Герштейн П. Г. – 265
Гета В. А. – 265
Гета І. А. – 265
Гета М. А. – 265
Гета О. А. – 265
Гета Ф. Т. – 265
Гете Т. М. – 265
Гетте Б. Ф. – 265
Гетьман Г. П. – 265
Гетьман Т. І. – 266
Гетьман Х. П. – 266
Гетьман Я. С. – 266
Гетя М. П. – 266
Гехман А. А. – 266
Гехт М. П. – 266
Гиглан Е. Ф. – 266
Гигола І. В. – 266
Гильбух В. Ю. – 266
Гимаро Е. К. – 266
Гирич М. Є. – 266
Гирич П. А. – 266
Гирич Р. К. – 267
Гирка (Гірка) М. І. – 267
Гирман Т. П. – 267
Гиро (Гіро) П. І. – 267
Гирчич М. А. – 267
Гирька С. Ф. – 267
Гиря П. Ю. – 267
Гирявий Д. К. – 267
Гіглан В. Ф. – 267
Гікса (Гікс) В. Ф. – 267
Гілевський Б. Д. – 267
Гіндлін Л. А. – 268
Гіренко П. В. – 268
Гіренко С. П. – 268
Гірман Д. Г. – 268
Гірман М. М. – 268
Гірман М. Л. – 268

Глаголев К. В. – 268
Гладилін С. Ю. – 268
Гладишев Г. І. – 268
Гладишев М. Г. – 268
Гладкий В. І. – 268
Гладкий Г. Л. – 268
Гладкий І. А. – 269
Гладкий І. А. – 269
Гладкий І. К. – 269
Гладкий І. М. – 269
Гладкий П. І. – 269
Гладкий Р. П. – 269
Гладкий Ф. А. – 269
Гладкий Ф. Є. – 269
Гладкін І. Г. – 269
Гладкоскок Б. С. – 269
Гладкоскок П. Д. – 269
Гладкоскок П. І. – 270
Гладкохатий І. Ю. – 270
Гладун П. Д. – 270
Глаз С. В. – 270
Глайтман (Грінблат) І. Й. (А. Л.) – 270
Гласс Х. Л. – 270
Глебович О. С. – 270
Глезер І. М. – 270
Глейзер П. Д. – 270
Глибоцький С. І. – 270
Глинський С. С. – 270
Глиняний К. Ю. – 270
Глиняний М. К. – 271
Глиняний М. К. – 271
Глиняний-Костиря І. Н. – 271
Глиняник А. Ф. – 271
Глиря П. Г. – 271
Глібович І. Ю. – 271
Глоба А. О. – 271
Глоба А. Т. – 271
Глоба Д. С. – 271
Глоба Й. К. – 271
Глоба П. В. – 271
Глоба П. К. – 272
Глоба Т. Т. – 272
Глоба Т. С. – 272
Глова А. К. – 272
Глова Д. Ф. – 272
Глотов М. П. – 272
Глотова Д. О. – 272
Глухота І. С. – 272
Глухота П. П. – 272
Глушаченко С. П. – 272
Глушич Ф. П. – 272
Глушко А. І. – 272
Глушко Г. І. – 273
Глушко Г. Д. – 273
Глушко Л. С. – 273
Глушко М. І. – 273
Глушко Н. І. – 273
Глушко О. Ф. – 273
Глушко П. І. – 273
Глушко Т. С. – 273
Глушко С. Г. – 273
Глущенко Г. Г. – 273
Глущенко Г. М. – 273
Глущенко І. К. – 273
Глущенко І. А. – 274
Глущенко М. І. – 274
Глущенко М. С. – 274
Глущенко Н. П. – 274
Глущенко О. К. – 274
Глущенко П. П. – 274
Глущенко П. М. (П.) – 274
Глущенко Ф. М. – 274
Глущенко Я. Т. – 274
Гмиль С. М. – 274
Гмиря І. Г. – 274
Гмиря О. М. – 275
Гмиря П. Г. – 275
Гмиря П. І. – 275
Гнатенко І. Г. – 275
Гнатенко М. П. – 275
Гнатенко О. Л. – 275
Гнатенко П. І. – 275
Гнатенко С. В. – 275
Гнатенко Ф. С. – 275
Гнатовський С. І. – 275
Гнедаш (Гнідаш) Г. Г. – 275
Гнедаш (Гнідаш) М. І. – 275
Гнедаш (Гнідаш) Ф. Г. – 276
Гнедаш П. Д. – 276
Гнида А. К. – 276
Гнида Г. С. – 276
Гнида Г. М. – 276
Гнида С. О. – 276
Гнида Ф. І. – 276
Гнида Ф. О. – 276
Гнидаш І. П. – 276
Гнидько Й. Д. – 276
Гниленко І. П. – 276
Гнилобок І. С. – 276
Гнилокишка С. Г. – 277
Гнилокишко Є. І. – 277
Гнилокишко І. Ф. – 277
Гнипа В. Т. – 277
Гнипа Г. Т. – 277
Гнипа М. Я. – 277
Гнипа М. О. – 277

Гниповський В. М. – 277
Гнідаш М. З. – 277
Гнідаш О. І. – 277
Гнідий Д. Г. – 277
Гніпа В. О. – 278
Гніпа Й. Я. – 278
Гнітько В. І. – 278
Гнітько М. І. – 278
Гнітько М. С. – 278
Гнітько П. С. – 278
Гноєвий (Гнойовий) А. С. – 278
Гноєвий Г. Г. – 278
Гноєвий К. А. – 278
Гноєвий С. М. – 278
Гнойовий І. М. – 278
Гнойовий (Гноєвий) І. С. – 279
Гнойовий М. З. – 279
Гнойовий П. А. – 279
Говорецький В. М. – 279
Говорун А. П. – 279
Говорун І. О. – 279
Говорун О. М. – 279
Говорун П. Ф. – 279
Говоруха Н. Т. – 279
Говорущенко П. А. – 279
Говтвяниця І. О. – 279
Говтвяниця О. П. – 280
Гоголюк Д. С. – 280
Гогуля Ф. А. – 280
Годкін Я. М. – 280
Годлевська М. І. (П.) – 280
Годлевський М. С. – 280
Годовілов Ф. О. – 280
Годунов Б. В. – 280
Годунова О. Г. – 280
Гоєнко Д. Є. – 280
Гоєнко К. Г. – 280
Гойдзь В. К. – 280
Голда М. І. – 281
Голейний О. Д. – 281
Голембієвський М. А. – 281
Голенківський В. О. – 281
Голець Б. Л. – 281
Голець Е. В. – 281
Голивець У. І. – 281
Голик М. М. – 281
Голик Ю. С. – 281
Голиневський О. А. – 281
Голинько О. М. – 281
Голік Г. Т. – 281
Голік Й. Х. – 282
Голік Н. О. – 282
Голік Ю. М. – 282
Голіков П. К. – 282
Голінько (Голинько) І. І. – 282
Голкушкін С. Д. – 282
Голобородько А. П. – 282
Голобородько Г. П. – 282
Голобородько М. А. – 282
Голобородько М. М. – 282
Голобородько Н. Н. – 282
Голобородько О. І. – 283
Голобородько П. М. – 283
Голобородько Я. А. – 283
Голоборщий Т. А. – 283
Головань М. П. – 283
Головань М. Т. – 283
Головань М. Г. – 283
Головань Т. І. – 283
Головач Д. К. – 283
Головашенко М. Д. – 283
Головащенко О. Х. – 283
Головенко Ф. С. – 284
Головенський Л. А. – 284
Головко А. А. – 284
Головко А. І. – 284
Головко А. А. – 284
Головко А. П. – 284
Головко В. М. – 284
Головко В. С. – 284
Головко Г. А. – 284
Головко Г. І. – 284
Головко Г. І. – 284
Головко Г. С. – 285
Головко І. Г. – 285
Головко І. І. – 285
Головко І. П. – 285
Головко К. Ф. – 285
Головко К. О. – 285
Головко М. П. – 285
Головко М. П. – 285
Головко О. А. – 285
Головко П. М. – 285
Головко П. І. – 286
Головко П. І. – 286
Головко П. П. – 286
Головко С. Р. – 286
Головко Т. О. – 286
Головко Т. П. – 286
Головко Ф. Н. – 286
Головко Ф. С. – 286
Головко Ю. В. – 286
Головков В. К. – 286
Головня Г. Ф. – 286
Головня І. П. – 286
Головський С. Я. – 287

Головченко М. Л. – 287
Голод Г. О. – 287
Голодюк С. К. – 287
Гололобова В. Д. – 287
Голоскевич Ф. М. – 287
Голота А. Ф. – 287
Голота І. В. – 287
Голтвянський А. Т. – 287
Голтвянський І. Д. – 287
Голтвянський І. П. – 287
Голтвянський О. Л. – 288
Голтвянський П. Н. – 288
Голтв'яниця С. І. – 288
Голтв'янський В. М. – 288
Голтв'янський М. Д. – 288
Голтв'янський Я. М. – 288
Голуб А. А. – 288
Голуб В. Г. – 288
Голуб Г. Я. – 288
Голуб Г. С. – 288
Голуб Д. К. – 288
Голуб І. Л. – 288
Голуб І. М. – 289
Голуб Л. І. – 289
Голуб М. І. – 289
Голуб М. М. – 289
Голуб М. С. – 289
Голуб П. А. – 289
Голуб П. М. – 289
Голуб С. П. – 289
Голуб С. М. – 289
Голуб Ф. А. – 289
Голуб Ф. Г. – 290
Голуб Ф. П. – 290
Голуб Ю. С. – 290
Голуб Ю. К. – 290
Голубенко Т. К. – 290
Голубенко Ф. К. – 290
Голубєв П. М. – 290
Голубик Л. Л. – 290
Голубицький В. С. – 290
Голубицький Л. І. – 290
Голубничий А. Р. – 290
Голубничий І. Н. – 291
Голубничий К. Л. – 291
Голубничий Л. П. – 291
Голубничий О. Л. – 291
Голубничий П. І. – 291
Гольдберг А. Я. – 291
Гольдберг Д. І. – 291
Гольдберг О. І. – 291
Гольдберг Я. І. – 291
Гольдман І. М. – 291
Гольдштейн (Гольштейн) Г. М. – 291
Голько Р. Ю. – 292
Голько Ф. Ю. – 292
Гольц К. А. – 292
Гольц М. Й. – 292
Гольцман Ф. Х. – 292
Гольцов С. У. – 292
Гольченко Г. Р. – 292
Голяніков О. Г. – 292
Голянтій Й. П. – 292
Голянтій С. П. – 292
Гоман (Гомон, Гомін) К. О. – 292
Гоман С. М. – 292
Гомілко Г. Є. – 293
Гомон В. М. – 293
Гомон І. І. – 293
Гомянін С. Р. – 293
Гоник Є. Б. – 293
Гонитель Т. Д. – 293
Гоноцький М. П. – 293
Гонта С. Д. – 293
Гонтар В. І. – 293
Гонтар Г. Т. – 293
Гонтар І. І. – 293
Гонтар І. М. – 294
Гонтар М. І. – 294
Гонтар М. К. – 294
Гонтар О. А. – 294
Гонтар П. І. – 294
Гонтар П. К. – 294
Гонтар П. С. – 294
Гонтар С. С. – 294
Гонтар Т. Я. – 294
Гонтар Ю. С. – 294
Гонтаренко К. І. – 294
Гонтарь А. М. – 294
Гонтарь І. С. – 295
Гонтарь К. І. – 295
Гонтарь М. К. – 295
Гонтарь П. В. – 295
Гонтарь П. М. – 295
Гонтарьов П. С. – 295
Гонтова М. П. – 295
Гонтовий І. К. – 295
Гонтовий М. Й. – 295
Гонтовий О. І. – 295
Гонтовий П. О. – 296
Гончар Д. Ф. – 296
Гончар І. І. – 296
Гончар С. Й. – 296
Гончаревська І. Д. – 296
Гончаренко А. П. – 296
Гончаренко Б. Г. – 296

Гончаренко В. З. – 296
Гончаренко В. І. – 296
Гончаренко Г. В. – 296
Гончаренко Д. О. – 296
Гончаренко Д. П. – 297
Гончаренко І. Д. – 297
Гончаренко І. М. – 297
Гончаренко І. П. – 297
Гончаренко К. І. – 297
Гончаренко М. Й. – 297
Гончаренко М. О. – 297
Гончаренко О. Г. – 297
Гончаренко О. Ю. – 297
Гончаренко П. О. – 297
Гончаренко П. А. – 297
Гончаренко П. М. – 298
Гончаренко С. П. – 298
Гончаренко Я. Г. – 298
Гончарівський С. М. – 298
Гончаров В. М. – 298
Гончаров І. Д. – 298
Гончаров П. М. – 298
Гончарський О. Х. – 298
Гонян А. К. – 298
Гопаченко І. О. – 298
Гопкало О. А. – 298
Гора А. К. – 299
Гора І. П. – 299
Гора М. Ф. – 299
Гора П. А. – 299
Гора С. Л. – 299
Гора Я. Л. – 299
Гораєвський П.-Ф. К. – 299
Горб В. М. – 299
Горб В. М. – 299
Горб В. Я. – 299
Горб Д. П. – 299
Горб К. Г. – 299
Горб К. М. – 300
Горб О. В. – 300
Горб П. Г. – 300
Горб С. Г. – 300
Горб Я. М. – 300
Горбаненко О. С. – 300
Горбань В. М. – 300
Горбань В. С. – 300
Горбань В. Т. – 300
Горбань І. Л. – 300
Горбань І. С. – 301
Горбань К. Т. – 301
Горбань М. М. – 301
Горбань М. К. – 301
Горбань М. П. – 301
Горбань П. Я. – 301
Горбань Р. Є. – 301
Горбань Ф. І. – 301
Горбатенко Г. О. – 301
Горбатий В. Ю. – 301
Горбатко В. Г. – 301
Горбах В. М. – 302
Горбач І. В. – 302
Горбач Ф. С. – 302
Горбаченко Г. С. – 302
Горбаченко Є. М. – 302
Горбенко А. І. – 302
Горбенко В. М. – 302
Горбенко Г. О. – 302
Горбенко Г. Ф. – 302
Горбенко Д. Я. – 302
Горбенко І. Д. – 302
Горбенко І. І. – 303
Горбенко І. О. – 303
Горбенко М. Є. – 303
Горбенко О. Й. – 303
Горбенко П. П. – 303
Горбенко П. Ф. – 303
Горбенко Ю. Ф. – 303
Горбенко Я. П. – 303
Горбенко-Корінь Г. П. – 303
Горбик А. Л. – 303
Горбик І. С. – 303
Горбик І. Ф. – 304
Горбик М. Л. – 304
Горбик С. Л. – 304
Горбин А. Ф. – 304
Горбоконь В. І. – 304
Горбоніс С. С. – 304
Горбонос Я. С. – 304
Горбуля І. С. – 304
Горват-Боженко Н. П. – 304
Горгола І. Р. – 304
Горгола І. Ю. – 304
Горгола М. Я. – 304
Горгола О. А. – 305
Горгола О. Р. – 305
Горгулович В. О. – 305
Гордасевич О. Й. – 305
Гордаш Д. В. – 305
Гордашніков С. Р. – 305
Гордєєв М. І. – 305
Гордзиєвич О. А. – 305
Гордик М. І. – 305
Гординський О. П. – 305
Гордієвський А. Ф. – 305
Гордієнко А. А. – 306
Гордієнко А. К. – 306

Гордієнко А. І. – 306
Гордієнко А. М. – 306
Гордієнко В. А. – 306
Гордієнко В. Д. – 306
Гордієнко В. К. – 306
Гордієнко Г. А. – 306
Гордієнко Г. М. – 306
Гордієнко І. К. – 306
Гордієнко І. К. – 306
Гордієнко І. А. – 307
Гордієнко Й. В. – 307
Гордієнко К. В. – 307
Гордієнко М. П. – 307
Гордієнко М. С. – 307
Гордієнко Н. П. – 307
Гордієнко О. М. – 307
Гордієнко П. А. – 307
Гордієнко П. П. – 307
Гордієнко П. С. – 307
Гордієнко П. Ф. – 307
Гордієнко С. А. – 308
Гордієнко С. П. – 308
Гордієнко Т. Я. – 308
Гордієнко Ф. І. – 308
Гордієнко Ф. Я. – 308
Гордієнко Ю. К. – 308
Гордієнко Я. В. – 308
Гордійченко М. І. – 308
Гордон М. Л. – 308
Гордосевич О. Й. – 308
Горевий В. П. – 308
Горелик П. А. – 308
Горецький В. П. – 309
Горецький Ф. І. – 309
Горєлов П. Ф. – 309
Горжиндзельський Г. Ф. – 309
Горжій А. І. – 309
Горжій Г. І. – 309
Горжій Д. І. – 309
Горжій І. І. – 309
Горжій О. К. – 309
Горзієнко М. І. – 309
Гориздра І. М. – 309
Гориздра О. М. – 310
Гориненко Г. С. – 310
Гориненко Ю. С. – 310
Гориславець Р. А. – 310
Гориславець Т. І. – 310
Гориславець Я. Г. – 310
Горіненко Й. П. – 310
Горкун М. Я. – 310
Горник Ф. Т. – 310
Горницька К. М. – 310
Горобей І. Ф. – 310
Горобець В. І. – 311
Горобець Г. К. – 311
Горобець Д. І. – 311
Горобець Д. П. – 311
Горобець Є. А. – 311
Горобець Є. С. – 311
Горобець З. Г. – 311
Горобець І. К. – 311
Горобець М. І. – 311
Горобець М. М. – 311
Горобець М. М. – 311
Горобець М. І. – 311
Горобець М. О. – 312
Горобець Н. Г. – 312
Горобець П. П. – 312
Горобець П. П. – 312
Горобець П. А. – 312
Горобець П. П. – 312
Горобець П. М. – 312
Горобець С. М. – 312
Горобець С. І. – 312
Горобець С. М. – 312
Горобець Т. О. – 312
Горобець Я. К. – 312
Горобій А. Ф. – 313
Горобій Т. Ф. – 313
Горовицький Д. Н. – 313
Городецький А. І. – 313
Городецький Ф. Й. – 313
Городецький Я. І. – 313
Городинський Г. Я. – 313
Городищенко М. С. – 313
Городницька О. П. – 313
Городницький А. В. – 313
Городницький Я. І. – 314
Городниченко Г. Я. – 314
Городниченко Д. Є. – 314
Городниченко З. С. – 314
Городниченко О. Ф. – 314
Городниченко Ф. П. – 314
Городничий Н. Д. – 314
Городничий С. Я. – 314
Городніченко П. Я. – 314
Городчанин Д. Н. – 314
Городчанин С. З. – 314
Городчанін І. Г. – 314
Городчанін Х. Т. – 315
Городчанін-Горянов А. О. – 315
Городько І. Н. – 315
Горопович Я. Т. – 315
Горох П. В. – 315
Горохно Ф. К. – 315

Гороховатський Б. Ф. – 315
Горошко В. С. – 315
Горошко Г. В. – 315
Горошко К. Г. – 315
Горошко М. К. – 315
Горошко М. І. – 316
Горошко Я. П. – 316
Горпинко І. Я. – 316
Горпинко П. Я. – 316
Горпинюк В. О. – 316
Горський О. Т. – 316
Горулько Г. А. – 316
Горулько М. Т. – 316
Горулько П. Д. – 316
Горулько П. Т. – 316
Горулько С. Ф. – 316
Горулько Ф. Ф. – 317
Горун І. П. – 317
Горчаков О. К. – 317
Горчаков О. К. – 317
Горчинська П. І. – 317
Горчинський А. М. – 317
Горчинський Й. І. – 317
Горчинський М. М. – 317
Горчиця (Горчиц) В. Й. – 317
Горьовий Є. М. – 317
Горьовий І. К. – 317
Горян О. К. – 317
Горячун А. Т. – 318
Горячун В. Є. – 318
Горячун Г. К. – 318
Горячун Г. Ф. – 318
Горячун І. К. – 318
Горячун С. Г. (А.) – 318
Гослінський Д. Й. – 318
Господинько В. Є. – 318
Гостецький Ф. Т. – 318
Гострий П. К. – 318
Гот Г. Й. – 318
Готліб П. А. – 319
Гофман Г. А. – 319
Гофман Е. Г. – 319
Гофман І. Ю. – 319
Гофман О. Ю. – 319
Гофнер Г. І. – 319
Гофф-Одаренко Д. М. – 319
Гохейм-Любомирський В. М. – 319
Гоц (Гоцик) П. Т. – 319
Гошевський А. І. – 319
Гошко З. М. – 319
Гошко С. П. – 319
Гошко Ф. Я. – 320
Гошко Я. І. – 320
Гошкодеря Ф. Я. – 320
Граб А. В. – 320
Граб І. М. – 320
Граб К. Т. – 320
Граб К. М. – 320
Граб С. Я. – 320
Граб Ф. І. – 320
Граб Я. І. – 320
Грабар В. Г. – 320
Грабина В. І. – 320
Грабинський В. І. – 321
Грабко К. П. – 321
Грабко С. Г. – 321
Грабковський Р. К. – 321
Грабовська Г. Г. – 321
Грабовська Г. І. – 321
Грабовська М. А. – 321
Грабовський В. М. – 321
Грабовський Г. М. – 321
Грабовський І. К. – 321
Грабовський Л. Й. – 321
Грабовський М. К. – 322
Грабовський Н. П. – 322
Грабський Г. М. – 322
Градосельський О. М. – 322
Грамостика Г. П. – 322
Гранас М. П. – 322
Гранатов В. М. – 322
Грановський А. В. – 322
Грановський В. А. – 322
Гранько Г. Д. – 322
Гранько Д. Т. – 322
Грауденц С. Х. – 322
Грачковський О. В. – 323
Гращенко М. Д. – 323
Гребельний К. П. – 323
Гребеник К. С. – 323
Гребенник К. Г. – 323
Гребенник Л. М. – 323
Гребенченко М. А. – 323
Гребенчук М. О. – 323
Гребенюк А. С. – 323
Гребенюк Є. І. – 323
Гребенюк П. Ф. – 323
Гребенюк С. В. – 324
Гребенюк Я. І. – 324
Гребеняк (Гребенюк) Т. А. – 324
Гребець Д. П. – 324
Гребінник Н. А. – 324
Гребінник Б. К. – 324
Гребінник Г. С. – 324
Гребінник Л. К. – 324
Гребінченко О. Л. – 324

Грейба Н. Р. – 324
Грейс Г. М. – 324
Грек М. В. – 324
Греков Т. Л. – 325
Грекова Н. І. – 325
Гресенко-Гресь М. М. – 325
Гресь В. В. – 325
Гресь О. М. – 325
Гресь П. І. – 325
Гресько Д. П. – 325
Гречаний Д. І. – 325
Гречаний Я. П. – 325
Гречанівський Я. Я. – 325
Гречановський М. П. – 325
Гречановський Я. Я. – 325
Гречен Ф. М. – 326
Греченко В. М. – 326
Гречин Д. Д. – 326
Гречин О. П. – 326
Гречин П. П. – 326
Гречин П. П. – 326
Гречин С. П. – 326
Гречин С. Ф. – 326
Гречина (Гречен) Г. П. (О.) – 326
Гречина С. П. – 326
Гречка М. Р. – 326
Гречка О. П. – 327
Гречка (Ябер) О. (Л.) Є. – 327
Гречка П. П. – 327
Гречка П. І. – 327
Гречка С. С. – 327
Гречко В. В. – 327
Гречко І. І. – 327
Гречко І. Я. – 327
Гречко М. З. – 327
Гречко П. В. – 327
Гречко Т. С. – 327
Гречкосій В. Д. – 327
Гречкосій Д. А. – 328
Гречкосій С. В. – 328
Гречук А. Я. – 328
Гречуха А. М. – 328
Гречуха А. Т. – 328
Гржебінський А. Б. – 328
Гриб І. П. – 328
Гриб І. Т. – 328
Гриб Т. Х. – 328
Гриб Х. С. – 328
Грибова (Гриб) В. О. – 328
Грига Д. С. – 329
Грига С. С. – 329
Григор А. Д. – 329
Григор Г. О. – 329
Григор І. М. – 329
Григор М. М. – 329
Григор П. А. – 329
Григор С. І. – 329
Григор С. Т. – 329
Григораш В. Й. – 329
Григоренко А. Р. – 329
Григоренко В. А. – 329
Григоренко Г. Я. – 330
Григоренко Г. І. – 330
Григоренко І. О. – 330
Григоренко І. Р. – 330
Григоренко І. Ф. – 330
Григоренко М. Є. (О.) – 330
Григоренко О. К. – 330
Григор'єв Н. Г. – 330
Григор'єв О. С. – 330
Григор'єв О. Ф. – 330
Григор'єв О. С. – 331
Григор'єв С. М. – 331
Григор'єв Ф. І. – 331
Григоров І. І. – 331
Григорович Б. В. – 331
Григорович В. І. – 331
Григорович Є. М. – 331
Григорович М. Г. – 331
Григорович О. М. – 331
Григорченко А. (Лозенко В.) М. – 331
Григорьєв О. К. – 331
Григорьєв С. Х. – 332
Гризодуб Ф. П. – 332
Грилицький М. Я. – 332
Гриневський А. П. – 332
Гриневський Т. П. – 332
Гриненко І. П. – 332
Гринфельд В. О. – 332
Гринченко П. В. – 332
Гриншпак С. М. – 332
Гринь А. Й. – 332
Гринь А. С. – 332
Гринь В. І. – 333
Гринь В. М. – 333
Гринь В. О. – 333
Гринь Г. І. – 333
Гринь Г. Н. – 333
Гринь Д. М. – 333
Гринь І. Й. – 333
Гринь І. П. – 333
Гринь І. М. – 333
Гринь М. С. – 333
Гринь М. Г. – 333
Гринь М. В. – 334
Гринь М. Д. – 334

Гринь М. П. – 334
Гринь Н. І. – 334
Гринь О. К. - 334
Гринь П. Л. – 334
Гринь П. К. – 334
Гринь П. М. – 334
Гринь П. С. – 334
Гринь П. Т. – 334
Гринь Р. Я. – 334
Гринь С. М. – 334
Гринь С. Д. – 335
Гринько А. П. – 335
Гринько К. М. – 335
Гринько П. А. – 335
Гринько П. К. – 335
Гринько Ф. М. – 335
Гринько Ю. П. – 335
Грипа І. Д. – 335
Грипась П. С. – 335
Грицаєнко П. Т. – 335
Грицай А. Л. – 335
Грицай В. Д. -- 335
Грицай Г. Я. – 336
Грицай І. Г. – 336
Грицай Й. Д. – 336
Грицай Л. Ф. – 336
Грицай Н. М. – 336
Грицак А. Т. – 336
Грицак Г. С. – 336
Гриценко А. О. – 336
Гриценко А. В. – 336
Гриценко А. Х. – 336
Гриценко В. С. – 337
Гриценко В. С. – 337
Гриценко Г. К. – 337
Гриценко Г. П. – 337
Гриценко Д. І. – 337
Гриценко Д. Н. – 337
Гриценко І. А. – 337
Гриценко І. Й. – 337
Гриценко І. К. – 337
Гриценко І. П. – 337
Гриценко Й. А. – 337
Гриценко Й. К. – 338
Гриценко К. С. – 338
Гриценко Л. К. – 338
Гриценко Л. А. – 338
Гриценко М. Й. – 338
Гриценко М. І. – 338
Гриценко М. М. – 338
Гриценко М. Г. – 338
Гриценко М. І. – 338
Гриценко О. П. – 338
Гриценко О. Й. – 338
Гриценко П. А. – 339
Гриценко П. А. – 339
Гриценко С. М. – 339
Гриценко Ф. Н. – 339
Гриценко Ю. Д. – 339
Гриценко Ю. Н. – 339
Грицина М. Я. – 339
Грицун В. А. – 339
Грицун Д. І. – 339
Грицун І. П. – 339
Грицун К. Т. – 339
Грицун О. П. – 340
Грицун С. А. – 340
Грицун Ф. І. – 340
Грицюк А. О. – 340
Грицюк С. Н. – 340
Гриша Ф. Ф. – 340
Гришенко (Грищенко) В. Я. – 340
Гришина М. Г. – 340
Гришкан М. І. – 340
Гришко А. П. – 340
Гришко В. Т. – 340
Гришко І. А. – 340
Гришко І. В. – 341
Гришко І. І. – 341
Гришко І. Т. – 341
Гришко І. Т. – 341
Гришко Л. С. – 341
Гришко Ф. О. – 341
Гришко Ю. Т. – 341
Грищенко Г. О. – 341
Грищенко І. І. – 341
Грищенко І. П. – 341
Грищенко О. О. – 341
Грищенко Т. Д. – 341
Гріман М. Ю. – 342
Гріман Р. Ф. – 342
Грімберг Л. М. – 342
Грінберг В. Ю. – 342
Грінвальд М. Л. – 342
Грінпресс Б. Х. – 342
Грінченко Й. А. – 342
Грінченко П. З. – 342
Грінченко Т. П. – 342
Грінчук З. Ф. – 342
Гріпіч-Клунна Є. М. – 342
Гробовий М. М. – 343
Гроза Ф. Т. – 343
Гроза Х. М. – 343
Грозь (Гроздь) А. П. – 343
Грозь В. С. – 343
Грозь Г. П. – 343

Грозь Й. П. – 343
Грозь Ф. П. – 343
Грозь Я. Я. – 343
Гром Д. М. – 343
Гром О. М. – 343
Громаковський П. І. – 343
Громик (Громік) Л. Я. – 344
Громницька С. К. – 344
Громницький Г. М. – 344
Громницький К. Н. – 344
Громницький М. А. – 344
Громова К. П. – 344
Громович А. Ф. – 344
Гросберг Н. Ш. – 344
Гросман Г. Ф. – 344
Гросфельд О. Г. – 344
Грохольський В. М. – 344
Гроцька К. К. – 344
Груба М. К. – 345
Грубич М. Й. – 345
Грудненко Т. С. – 345
Грудницький І. Є. – 345
Грузиненко П. С. – 345
Грузинська А. С. – 345
Грунвальд Д. І. – 345
Групп Л. А. – 345
Грушевський П. Д. – 345
Грушко І. Г. – 345
Грушко І. І. – 346
Грушко П. М. – 346
Грушпинський К. К. – 346
Грюн М. А. – 346
Грюнберг О. П. – 346
Гряда М. Л. – 346
Грязнов М. І. – 346
Губа Г. Т. – 346
Губа М. Т. – 346
Губа О. С. – 346
Губа Т. Ф. – 346
Губар С. С. – 347
Губенко Е. Ф. – 347
Губенко К. К. – 347
Губенко М. П. – 347
Губін О. В. – 347
Губіна Ф. К. – 347
Губка-Максимович В. П. – 347
Губкіна Р. О. – 347
Губський І. Л. – 347
Губський К. І. – 347
Губченко О. П. – 347
Гудзенко О. С. – 347
Гудзик Г. С. – 348
Гудзь Б. А. – 348
Гудзь В. Г. – 348
Гудзь М. С. – 348
Гудзь О. В. – 348
Гудзь Х. С. – 348
Гудзь Я. Г. – 348
Гудим А. І. – 348
Гудим М. А. – 348
Гудим Н. І. – 348
Гудим-Левкович О. О. – 348
Гудов М. Є. – 348
Гужвій Г. А. – 349
Гузик М. Т. – 349
Гузик (Гузік) П. С. – 349
Гузик П. С. – 349
Гузик Я. С. – 349
Гузієнко М. С. – 349
Гузь Д. Г. – 349
Гузь Д. І. – 349
Гузь І. М. – 349
Гузь М. П. – 349
Гузь О. Ф. – 349
Гук М. Д. – 350
Гук П. Д. – 350
Гуков Ф. М. – 350
Гулак М. В. – 350
Гулак С. Д. – 350
Гулега П. К. – 350
Гуленко А. Т. – 350
Гулій В. Л. – 350
Гулій І. Г. – 350
Гулій М. М. – 350
Гуль М. А. – 350
Гумалинський С. М. – 351
Гумалінський Й. С. – 351
Гуманов Л. В. – 351
Гуменко О. К. – 351
Гуменний В. Д. – 351
Гуменюк С. А. – 351
Гумлинська А. В. – 351
Гумовський Ф. К. – 351
Гунчевський А. В. – 351
Гунько А. І. – 351
Гунько І. Н. – 351
Гунько І. С. – 352
Гунько К. Н. – 352
Гунько М. П. – 352
Гунько М. І. – 352
Гунько О. Т. – 352
Гунько П. І. – 352
Гунько П. І. – 352
Гунько П. М. – 352
Гунько Ф. П. – 352
Гуняга І. Г. – 352

Гуняга К. Т. – 352
Гуняга П. І. – 352
Гупало М. І. – 353
Гупало О. С. – 353
Гуралевич А. С. – 353
Гурба Ю. Ф. – 353
Гурвіч Б. Л. – 353
Гуревич Б. М. – 353
Гуревич Д. І. – 353
Гуревич К. А. – 353
Гуревич С. З. – 353
Гуренко С. З. – 353
Гурецький С. Й. – 353
Гурєвич М. І. – 353
Гуржій Є. К. – 354
Гуржій І. К. – 354
Гуржій М. М. – 354
Гуржій М. М. – 354
Гуржій М. В. – 354
Гуржій М. В. – 354
Гуржій Н. С. – 354
Гуржій О. М. – 354
Гуржій С. М. – 354
Гурін В. О. – 354
Гурін Г. Д. – 354
Гурін Д. Ф. – 355
Гурін З. М. – 355
Гурін І. Д. – 355
Гурін М. І. – 355
Гурін О. К. – 355
Гурін О. Г. – 355
Гурін П. П. – 355
Гурін П. А. – 355
Гурін Ю. П. – 355
Гуріна Є. В. – 355
Гурмаженко О. К. – 355
Гурницький Б. І. – 355
Гурницький Б. М. – 356
Гурницький В. С. – 356
Гурницький (Горницький) І. П. – 356
Гурницький І. П. – 356
Гурницький Й. С. – 356
Гурсін Г. І. – 356
Гурська І. В. – 356
Гурський М. А. – 356
Гурський М. В. – 356
Гуртовий О. А. – 356
Гурьєв А. А. – 356
Гурьєв І. П. – 357
Гурьєв Л. О. – 357
Гурьєв М. Ф. – 357
Гурьєв О. Є. – 357
Гурьєв П. О. – 357
Гусак А. М. – 357
Гусак В. П. – 357
Гусак Д. К. – 357
Гусак Д. Г. – 357
Гусак Є. О. – 357
Гусак М. Ф. – 357
Гусак М. К. – 357
Гусак М. М. – 358
Гусак О. Т. – 358
Гусак О. П. – 358
Гусак П. Ф. – 358
Гусак С. Г. – 358
Гусак С. Д. – 358
Гусак Т. Г. – 358
Гусак Т. П. – 358
Гусак Ю. Ф. – 358
Гусак Я. П. – 358
Гусаков К. А. – 359
Гусаренко Г. І. – 359
Гусаренко Д. Є. – 359
Гусаренко М. Г. – 359
Гусаренко Н. С. – 359
Гусаренко С. Н. – 359
Гусвицький А. І. – 359
Гусинський І. М. – 359
Гусинський М. В. – 359
Гусинський П. М. – 359
Гуславський А. С. – 359
Гуслистий А. А. – 360
Гусовський О. Ю. – 360
Густодим О. І. – 360
Гут Ш. (С.) В. – 360
Гутерман І. А. – 360
Гутиря К. П. – 360
Гутков Д. Є. – 360
Гутник П. М. – 360
Гутшабес С. А. – 360
Гуцалюк В. С. – 360
Гюнтер Е. Е. – 360

Д

Давиборщ А. І. – 361
Давиденко В. Н. – 361
Давиденко В. М. – 361
Давиденко Д. І. – 361
Давиденко І. Ю. – 361
Давиденко М. А. – 361
Давиденко П. Г. – 361
Давиденко П. В. – 361
Давиденко Ф. І. – 362
Давиденко Ю. Д. – 362
Давиденко Я. Г. – 362
Давидко М. І. – 362

Давидов В. І. – 362
Давидов Г. А. – 362
Давидов Д. В. – 362
Давидов І. В. – 362
Давидович С. І. – 362
Давидюк М. А. – 362
Дадачко М. І. – 362
Дадачко М. П. – 363
Дадочкин О. І. – 363
Дакало Г. С. – 363
Далада О. М. – 363
Дамаскіна А. К. – 363
Дамурчієв С. Д. – 363
Даневський С. Є. – 363
Данилевський А. Г. – 363
Данилевський Д. П. – 363
Данилевський І. П. – 363
Данилевський К. О. – 363
Данилевський М. Д. – 364
Данилевський М. О. – 364
Данилевський О. Г. – 364
Данилевський О. П. – 364
Данилевський П. І. – 364
Данилевський С. І. – 364
Данилевський С. П. – 364
Данилевський Ю. І. – 364
Данилейко А. П. – 364
Данилейко В. О. – 364
Данилейко І. Ф. – 364
Данилейко Л. П. – 364
Данилейко М. П. – 365
Данилейко П. П. – 365
Данилейко П. Г. – 365
Данилейченко Г. А. – 365
Данилейченко М. С. – 365
Даниленко А. Т. – 365
Даниленко В. А. – 365
Даниленко В. Г. – 365
Даниленко Г. О. – 365
Даниленко Г. Ю. – 365
Даниленко І. С. – 366
Даниленко К. Д. – 366
Даниленко К. В. – 366
Даниленко М. В. – 366
Даниленко М. С. – 366
Даниленко О. А. – 366
Даниленко О. Д. – 366
Даниленко О. З. – 366
Даниленко П. Г. – 366
Даниленко С. М. – 366
Даниленко Т. І. – 366
Даниленко Ю. С. – 367
Данилець І. Н. – 367
Данилець М. Г. – 367
Данилко В. І. – 367
Данилко Д. Г. – 367
Данилко П. О. – 367
Данилов А. Я. – 367
Данилов М. М. – 367
Данилова М. Г. – 367
Данильченко Г. Я. – 367
Данильченко М. А. – 367
Данильченко М. С. – 368
Данильченко С. В. – 368
Данилюк В. Й. – 368
Данилюк Р. С. – 368
Даниляк М. І. – 368
Данис П. М. – 368
Данич О. Т. – 368
Данихно В. С. – 368
Данихно Ф. М. – 368
Данілевський Г. М. – 368
Данко П. О. – 368
Данько І. Є. – 369
Данько Ф. П. – 369
Даньковський Г. А. – 369
Даньковський І. Т. – 369
Даньшин Ф. П. – 369
Данюк В. В. – 369
Даровський Г. Я. – 369
Даровський Л. О. – 369
Даукшт В. А. – 369
Даукшт М. А. – 369
Дахно Г. Д. – 369
Даценко А. А. – 369
Даценко В. Г. – 370
Даценко Г. Я. – 370
Даценко Г. К. – 370
Даценко Г. Я. – 370
Даценко І. Г. – 370
Даценко Й. А. – 370
Даценко Л. А. – 370
Даценко М. В. – 370
Даценко М. П. – 370
Даценко О. К. – 370
Даценко С. О. – 370
Даценко С. Я. – 371
Даценко Т. Г. – 371
Дацій І. М. – 371
Дацун А. М. – 371
Дацький С. М. – 371
Дацько О. Г. – 371
Дашевський В. Є. – 371
Дашевський Л. П. – 371
Дашевський М. Г. – 371
Дашевський П. О. – 371

Дашкевич Ю. К. – 371
Дашко В. Л. – 372
Дашко П. Ф. – 372
Дашковський Л. А. – 372
Дашук О. І. – 372
Двинченко А. Г. – 372
Двірник П. М. – 372
Дворник К. Й. – 372
Дворовенко Д. Н. – 372
Дворовенко І. М. – 372
Дворовенко І. М. – 372
Деблер А. З. – 372
Деблер І. В. – 372
Деблер Л. Я. – 373
Деблер Н. В. – 373
Деблер Т. П. – 373
Деблер Я. В. – 373
Девятка П. Є. – 373
Девятко О. З. – 373
Девятко С. К. – 373
Дегтяр (Дехтяр) Г. М. – 373
Дегтяр М. П. – 373
Дегтяр О. І. – 373
Дегтяр П. М. – 373
Дегтяр С. В. – 374
Дегтяр Т. Ф. – 374
Дегтяренко М. П. – 374
Дегтярьов В. М. – 374
Дегтярьов Д. Ф. – 374
Дегтярьов П. К. – 374
Дегтярьова-Чахурська Т. С. – 374
Дедоха В. П. – 374
Дедушевський В. Я. – 374
Дедюра О. В. – 374
Дедюхін (Дидюхін) М. Є. – 374
Дежурний М. М. – 375
Дейнега В. І. – 375
Дейнега Є. І. – 375
Дейнега К. П. – 375
Дейнега М. О. – 375
Дейнека І. А. – 375
Дейнека І. В. – 375
Дейнека І. М. – 375
Дейнека І. Я. – 375
Дейнека К. Я. – 375
Дейнека О. І. – 375
Дейнека О. Л. – 376
Дейнека П. Ф. – 376
Дейнека С. К. – 376
Дейнека Ф. П. – 376
Дейнека Я. Г. – 376
Дейнека Я. М. – 376
Дейнеко В. П. – 376
Дейнеко І. М. – 376
Дейнеко П. Г. – 376
Дейнеко Ю. П. – 376
Дейч І. С. – 376
Дейчман С. Я. – 377
Декань (Дикань) П. Я. – 377
Декань Ф. Т. – 377
Делій Я. Д. – 377
Демаш М. І. – 377
Демаш П. В. – 377
Дембицька Г. Т. – 377
Дембицький Г. С. – 377
Дембицький І. І. – 377
Дембицький І. Й. – 377
Дембицький Л. Й. – 377
Дембицький Л. М. – 377
Деменко В. М. – 378
Деменко І. М. – 378
Деменко К. П. – 378
Деменко Н. Д. – 378
Деменко П. Т. – 378
Деменко С. В. – 378
Деменський А. І. – 378
Деменський П. І. – 378
Дементій С. А. – 378
Демиденко А. П. – 378
Демиденко В. П. – 378
Демиденко Д. Х. – 379
Демиденко І. І. – 379
Демиденко І. Т. – 379
Демиденко К. М. – 379
Демиденко М. П. – 379
Демиденко П. Ю. – 379
Демиденко Ф. П. – 379
Демиденко Я. А. – 379
Демидович Я. І. – 379
Демидченко К. І. – 379
Демидченко К. Ф. – 379
Демидюк І. В. – 379
Демирч-Огли А. К. – 380
Деміденко В. П. – 380
Демос Б. В. – 380
Демочко К. П. – 380
Демочко П. І. – 380
Демочко Я. І. – 380
Демош Ф. П. – 380
Демура М. А. – 380
Демура П. О. – 380
Демуренко Г. І. – 380
Демуренко С. І. – 380
Демченко А. А. – 381
Демченко А. М. – 381
Демченко В. О. – 381

Демченко В. Я. – 381
Демченко В. К. – 381
Демченко В. В. – 381
Демченко В. П. – 381
Демченко Г. П. – 381
Демченко З. С. – 381
Демченко Є. У. – 381
Демченко І. Г. – 381
Демченко І. І. – 382
Демченко І. І. – 382
Демченко І. П. – 382
Демченко І. Я. – 382
Демченко Л. А. – 382
Демченко Л. Є. – 382
Демченко М. С. – 382
Демченко М. П. – 382
Демченко М. Т. – 382
Демченко М. А. – 382
Демченко М. Я. – 382
Демченко О. І. – 383
Демченко О. П. – 383
Демченко О. Ф. – 383
Демченко О. І. – 383
Демченко П. Г. – 383
Демченко П. Ф. – 383
Демченко П. М. – 383
Демченко П. П. – 383
Демченко Р. А. – 383
Демченко С. Ю. – 383
Демченко С. І. – 383
Демченко Т. В. – 384
Демченко Ф. Г. – 384
Демченко Я. В. – 384
Демченко Я. С. – 384
Дем'яненко Д. Т. – 384
Дем'яненко М. С. – 384
Дем'яненко Н. А. – 384
Дем'яненко О. О. – 384
Дем'янець П. П. – 384
Дем'янець С. І. – 384
Дем'янець Ф. М. – 384
Демянець П. Т. – 384
Дем'янко М. В. – 385
Дем'янко Н. М. – 385
Дем'янко О. С. – 385
Демьянович І. А. – 385
Дем'яновська Л. В. – 385
Дем'яновський А. М. – 385
Дем'янченко Г. І. – 385
Дем'янченко Ф. К. – 385
Дендеберя В. Т. – 385
Дендеберя (Дендебера) Т. Й. – 385
Денешик В. І. – 385
Денисенко А. П. – 385
Денисенко В. А. – 386
Денисенко В. І. – 386
Денисенко В. М. – 386
Денисенко В. К. – 386
Денисенко Г. П. – 386
Денисенко Г. Я. – 386
Денисенко Г. Я. – 386
Денисенко Д. Г. – 386
Денисенко К. А. – 386
Денисенко К. К. – 386
Денисенко К. М. – 386
Денисенко К. Є. – 387
Денисенко К. Н. – 387
Денисенко М. Ю. – 387
Денисенко М. В. – 387
Денисенко М. С. – 387
Денисенко Н. А. – 387
Денисенко О. Д. – 387
Денисенко П. М. – 387
Денисенко П. Ф. – 387
Денисенко П. Х. – 387
Денисенко П. Н. – 387
Денисенко С. М. – 388
Денисенко С. Я. – 388
Денисенко Т. М. – 388
Денисенко Ф. Д. – 388
Денисенко Ю. І. – 388
Дениско І. В. – 388
Дениско Й. Л. – 388
Дениско К. Л. – 388
Дениско О. В. – 388
Денисчук М. А. – 388
Денисько-Радянський О. П. – 388
Денисюк Л. Ф. – 389
Денисюк М. В. – 389
Денищик І. П. – 389
Дентель Г. К. – 389
Деньга С. І. – 389
Деонісьєв О. О. – 389
Дерев'янко А. А. – 389
Дерев'янко Г. С. – 389
Дерев'янко І. П. – 389
Дерев'янко К. Ф. – 389
Дерев'янко П. Ф. – 389
Дерев'янко П. Г. – 389
Деревянко С. О. – 390
Деревянов В. Г. – 390
Дерезяк-Пуздровська Я. М. – 390
Деренко Є. І. – 390
Дерибасов В. І. – 390
Дерид М. Р. – 390
Дерид Ф. Л. – 390

Дериженко І. М. – 390
Дериземля В. М. – 390
Дериземля С. Д. – 390
Дерід Г. М. – 390
Деркач А. М. – 391
Деркач Г. Н. – 391
Деркач Д. П. – 391
Деркач Є. Я. – 391
Деркач Є. М. – 391
Деркач І. В. – 391
Деркач І. З. – 391
Деркач І. П. – 391
Деркач І. С. – 391
Деркач К. В. – 391
Деркач М. І. – 391
Деркач М. М. – 392
Деркач М. С. – 392
Деркач М. П. – 392
Деркач О. П. – 392
Деркач П. Ф. – 392
Деркач П. Я. – 392
Деркач П. Я. – 392
Деркач П. А. – 392
Деркач С. Я. – 392
Деркач С. Л. – 392
Деркач Ф. С. – 392
Деркач Я. Я. – 393
Дерус А. А. – 393
Дерус С. Й. – 393
Деряга І. Д. – 393
Деряга С. І. – 393
Десенко П. П. – 393
Десятник Є. П. – 393
Детюк В. С. – 393
Детюк Г. П. – 393
Дехтяр І. П. – 393
Дехтяр Й. П. – 393
Дехтяр (Дегтяр) Я. В. – 394
Дехтярь (Дігтярь) І. Й. – 394
Дехтярь М. Й. – 394
Дешко Г. Д. – 394
Дешко Г. М. – 394
Дешко С. Д. – 394
Деяк М. Г. – 394
Деяк П. Й. – 394
Деяк С. П. – 394
Джежалій М. В. – 394
Джежелій Д. В. – 394
Джепа М. Т. – 395
Джепа П. Ф. – 395
Джепа П. І. – 395
Джепа П. Д. – 395
Джепа Т. Д. – 395
Джепко Д. С. – 395
Джосс Ф. П. – 395
Джувага Д. М. – 395
Джунь М. К. – 395
Дзвоник В. Я. – 395
Дзева Л. Т. – 395
Дзержинська Е. А. – 396
Дзержинська Н. Г. – 396
Дзержинська Ю. А. – 396
Дзешук М. М. – 396
Дзигало П. О. – 396
Дзизенко М. Д. – 396
Дзугань В. Т. – 396
Дзюба А. Н. – 396
Дзюба А. З. – 396
Дзюба В. Г. – 396
Дзюба В. П. – 396
Дзюба В. Ю. – 396
Дзюба В. Г. – 397
Дзюба Г. П. – 397
Дзюба Г. А. – 397
Дзюба Г. Я. – 397
Дзюба З. Н. – 397
Дзюба І. А. – 397
Дзюба І. Й. – 397
Дзюба І. П. – 397
Дзюба І. Ф. – 397
Дзюба Л. П. – 397
Дзюба М. Н. – 397
Дзюба О. І. – 397
Дзюба О. Ю. – 398
Дзюба О. П. – 398
Дзюба П. Н. – 398
Дзюба П. Ю. – 398
Дзюба П. М. – 398
Дзюба Р. Г. – 398
Дзюба С. М. – 398
Дзюба С. П. – 398
Дзюба С. С. – 398
Дзюба Ф. П. – 398
Дзюба Ф. С. – 398
Дзюба Ю. Д. – 399
Дзюбан Г. В. – 399
Дзюбан І. Н. – 399
Дзюбан О. Я. – 399
Дзюбан П. Г. – 399
Дзюбан Т. П. – 399
Дзюбаненко Ф. О. – 399
Дзюбенко М. П. – 399
Дзюбенко П. С. – 399
Дзябенко Д. Г. – 399
Дзябенко Д. В. – 399
Дзябенко М. Н. – 399

Дзябенко О. М. – 400
Дзябенко С. К. – 400
Диба В. Ф. – 400
Диба П. Ф. – 400
Диба П. Ф. – 400
Диба С. Т. – 400
Диббенс О. О. – 400
Дибривний П. О. – 400
Дивинський І. Ю. – 400
Дигас М. М. – 400
Дигас М. М. – 400
Дизенгоф С. Д. – 401
Дик А. Я. – 401
Дика Р. О. – 401
Дикань Г. К. – 401
Дикань І. Т. – 401
Дикань Я. Ю. – 401
Дикий П. О. – 401
Дикий П. С. – 401
Дикопавленко А. К. – 401
Диктенко (Дихтенко) М. Г. – 401
Дикун А. В. – 401
Дикунов О. Н. – 402
Дилевська О. М. – 402
Дилевський С. О. – 402
Диль Ю. Ф. – 402
Дименштейн З. Г. – 402
Димнич П. М. – 402
Димніч С. С. – 402
Димочко М. Т. – 402
Димський І. М. – 402
Димченко А. А. – 402
Динець М. О. – 402
Дирда О. Т. – 403
Дирда П. С. – 403
Дирик В. Ф. – 403
Дитковська-Костяновська М. М. – 403
Дитмар В. О. – 403
Дитняк О. Т. – 403
Дитрих В. В. – 403
Дихтенко М. К. – 403
Диць В. Ф. – 403
Дишун О. Я. – 403
Діаковський П. М. – 403
Дібольд І. Р. – 404
Дібров Л. П. – 404
Діброва К. М. – 404
Дігтяр А. А. – 404
Дігтяр (Дехтяр) А. І. – 404
Дігтяр Д. П. – 404
Дігтяр О. В. – 404
Дігтяр П. А. – 404
Дігтяр П. І. – 404
Дігтярь М. А. – 404
Діденко А. П. – 404
Діденко А. П. – 405
Діденко А. М. – 405
Діденко А. С. – 405
Діденко В. М. – 405
Діденко Г. В. – 405
Діденко Г. Г. – 405
Діденко Г. П. – 405
Діденко І. А. – 405
Діденко І. Я. – 405
Діденко Л. Й. – 405
Діденко М. М. – 405
Діденко М. А. – 406
Діденко П. П. – 406
Діденко П. Я. – 406
Діденко П. А. – 406
Діденко П. К. – 406
Діденко П. П. – 406
Діденко П. П. – 406
Діденко С. В. – 406
Діденко Я. П. – 406
Діденко Я. С. – 406
Дідик Ю. Ф. – 407
Дідичук М. О. – 407
Дідуник А. А. – 407
Дідусенко (Дедусенко) А. Ф. – 407
Дімітров Є. П. – 407
Дінер Є. С. – 407
Діскін А.-Я. С. – 407
Діттерт І. І. – 407
Діхтенко Ю. Г. – 407
Діхтяр Г. О. – 407
Діхтяр І. К. – 407
Діхтяр М. І. – 408
Діхтяр М. І. – 408
Діхтяр Ф. Г. – 408
Діхтяренко І. Р. – 408
Діхтярь М. Я. – 408
Діхтярь О. А. – 408
Діхтярь П. С. – 408
Діхтярь С. С. – 408
Длугаш А. А. – 408
Длугаш Й. М. – 408
Длугаш С. Б. – 408
Дмитренко А. А. – 409
Дмитренко А. Я. – 409
Дмитренко А. Д. – 409
Дмитренко А. М. – 409
Дмитренко А. Ф. – 409
Дмитренко В. І. – 409
Дмитренко Г. А. – 409
Дмитренко Г. П. – 409

Дмитренко Г. М. – 409
Дмитренко Г. С. – 409
Дмитренко Д. П. – 409
Дмитренко Д. І. – 410
Дмитренко І. В. – 410
Дмитренко (Дмитрієнко) І. К. – 410
Дмитренко І. О. – 410
Дмитренко І. О. – 410
Дмитренко І. Т. – 410
Дмитренко Л. П. – 410
Дмитренко М. М. – 410
Дмитренко М. В. – 410
Дмитренко М. М. – 410
Дмитренко М. Є. – 410
Дмитренко М. Ф. – 410
Дмитренко О. М. – 411
Дмитренко О. О. – 411
Дмитренко П. П. – 411
Дмитренко П. М. – 411
Дмитренко С. А. – 411
Дмитренко С. П. – 411
Дмитренко С. І. – 411
Дмитренко Т. Г. – 411
Дмитренко Т. Є. – 411
Дмитренко Ф. М. – 411
Дмитрієнко (Дмитренко) І. П. – 411
Дникало А. Г. – 412
Добренко В. М. – 412
Добрик Д. М. – 412
Доброволенко Ю. О. – 412
Добровольська А. І. – 412
Добровольський Г. О. – 412
Добровольський О. М. – 412
Добровольський Ф. Ф. – 412
Добровський Д.-Г. Л. – 412
Добродій О. М. – 412
Добрускін В. А. – 412
Добрускін Ш. В. – 412
Добряк В. О. – 413
Добряк Д. Ф. – 413
Добряк І. А. – 413
Добряк П. Д. – 413
Добряк П. А. – 413
Добряк Ф. Ф. – 413
Добряков О. Й. – 413
Добрянський О. М. – 413
Добрянський Ф. О. – 413
Довбиш А. С. – 413
Довбиш Г. А. – 413
Довбиш І. М. – 414
Довбій В. К. – 414
Довбій П. К. – 414
Довбня А. І. – 414
Довбня В. Є. – 414
Довбня В. Т. – 414
Довбня Д. Є. – 414
Довбня З. І. – 414
Довбня І. А. – 414
Довбня І. П. – 414
Довбня І. І. – 414
Довбня М. В. – 415
Довбня Я. Г. – 415
Довбня Я. І. – 415
Довбня Я. С. – 415
Довгаль А. М. – 415
Довгаль А. О. – 415
Довгаль А. Л. – 415
Довгаль В. С. – 415
Довгаль К. І. – 415
Довгаль О. М. – 415
Довгаль П. Є. – 415
Довгаль С. М. – 416
Довгалюк Д. Я. – 416
Довгань А. А. – 416
Довгань С. П. – 416
Довгий Д. М. – 416
Довгий М. П. – 416
Довгий П. М. – 416
Довгий (Долгий) С. І. – 416
Довгий Т. Я. – 416
Довговий А. А. – 416
Довгопол Д. П. – 416
Довгополий О. С. – 417
Довженко Є. С. – 417
Довженко І. І. – 417
Довженко І. М. – 417
Довлет'яров К. М. – 417
Догадько Л. Ю. – 417
Догоматський П. О. – 417
Додачка В. Л. – 417
Додонов І. С. – 417
Долганенко Т. Т. – 417
Долганов М. І. – 417
Долецький Й. І. – 417
Долина О. О. – 418
Долина С. М. – 418
Долинний М. І. – 418
Долинський М. С. – 418
Долінський А. С. – 418
Доля І. А. – 418
Доля О. Л. – 418
Доля П. І. – 418
Домарєв Г. П. – 418
Домбровська П. С. – 418
Домбровський В. П. – 418
Домбровський М. І. – 419

Домбровський П. І. – 419
Домненко І. П. – 419
Домненко Ф. Й. – 419
Домненко Я. М. – 419
Домненко Я. Ф. – 419
Домницька А. Г. – 419
Домницький Л. К. – 419
Домницький Я. Ф. – 419
Домницький Я. Л. – 419
Домнич Х. Т. – 419
Домніч С. Г. – 420
Домонтович І. Ф. – 420
Донець В. О. – 420
Донець В. М. – 420
Донець Д. П. – 420
Донець І. П. – 420
Донець М. Д. – 420
Донець О. І. – 420
Донець П. М. – 420
Донецьк Г. Й. – 420
Донцов І. Д. – 420
Донцова (Шмаровоз) Н. Й. – 421
Донченко В. В. – 421
Донченко В. І. – 421
Донченко В. Й. – 421
Донченко Л. Х. – 421
Дорда Г. М. – 421
Доріжко І. С. – 421
Доровський Г. Ф. – 421
Доровський І. Г. – 421
Дорогань П. М. – 421
Дорогобід М. І. – 421
Дорожинський Й. С. – 421
Дорожко Й. Г. – 422
Дорожко С. Й. – 422
Дорофеєв І. Р. – 422
Дорофеєв М. Г. – 422
Дорофеєв С. Р. – 422
Дорофієнко Д. П. – 422
Дорохов Я. В. – 422
Дорош М. І. – 422
Дорошев О. М. – 422
Дорошенко А. С. – 422
Дорошенко В. О. – 422
Дорошенко В. П. – 423
Дорошенко Г. І. – 423
Дорошенко Г. А. – 423
Дорошенко Г. М. – 423
Дорошенко І. А. – 423
Дорошенко І. Д. – 423
Дорошенко І. М. – 423
Дорошенко І. І. – 423
Дорошенко К. В. – 423
Дорошенко К. І. – 423
Дорошенко К. П. – 423
Дорошенко М. І. – 423
Дорошенко М. Л. – 424
Дорошенко О. Т. – 424
Дорошенко О. Ф. – 424
Дорошенко О. М. – 424
Дорошенко О. А. – 424
Дорошенко П. В. – 424
Дорошенко П. І. – 424
Дорошенко П. С. – 424
Дорошенко П. П. – 424
Дорошенко П. Ф. – 424
Дорошенко С. І. – 424
Дорошенко С. А. – 425
Дорошенко С. К. – 425
Дорошенко С. М. – 425
Дорошенко Ф. М. – 425
Дорошенко Я. С. – 425
Доска В. І. – 425
Доска Т. О. – 425
Доценко І. О. – 425
Доценко І. П. – 425
Доценко К. В. – 425
Доценко К. І. – 426
Доценко К. Г. – 426
Доценко К. А. – 426
Доценко М. Т. – 426
Доценко М. І. – 426
Доценко М. І. – 426
Доценко М. К. – 426
Доценко М. М. – 426
Доценко О. Й. – 426
Доценко О. Л. – 426
Доценко Ф. Ф. – 426
Доценко Ф. С. – 427
Дочкін Л. Ф. – 427
Дощатий В. Н. – 427
Драбанюк Н. П. – 427
Дранніков А. М. – 427
Дранчук Г. В. – 427
Драпіковський А. М. – 427
Драпіковський Р. М. – 427
Драпінський А. С. – 427
Драполюк А. А. – 427
Дратковський Й. М. – 427
Драч Д. М. – 428
Драч І. К. – 428
Драч С. А. – 428
Драч Я. А. – 428
Дребіт В. Г. – 428
Дрегваль Н. П. – 428
Дрекслер Г. Ш. – 428

Дрибінський Б. Д. – 428
Дрига І. П. – 428
Дрига І. Ф. – 428
Дрига О. П. – 428
Дрига П. Ф. – 429
Дрига П. Ф. – 429
Дрига С. І. – 429
Дрига Ф. Ф. – 429
Дригваль Ф. А. – 429
Дригус І. Я. – 429
Дрижа П. П. – 429
Дрижд В. С. – 429
Дрижд Д. П. – 429
Дрижд М. С. – 429
Дрижд О. Т. – 429
Дрижд П. Д. – 430
Дрижд Ю. А. – 430
Дрижда (Дрижд) Я. Ю. – 430
Дриждь І. С. – 430
Дриженко І. Д. – 430
Дрижирук Я. Ю. – 430
Дроба С. С. – 430
Дробаха Г. С. – 430
Дробаха Г. П. – 430
Дробаха М. П. – 430
Дробаха Ф. П. – 430
Дробина С. Ю. – 431
Дробиш І. О. – 431
Дробиш М. Ф. – 431
Дробиш Ф. Г. – 431
Дробітько В. Є. – 431
Дробітько Н. І. – 431
Дробітько (Дроботько) П. Є. – 431
Дробітько Ф. Т. – 431
Дробленов М. К. – 431
Дробніс Р. А. – 431
Дробот Т. І. – 431
Дробот В. О. – 431
Дробот І. Г. – 432
Дробот І. І. – 432
Дробот М. С. – 432
Дробот С. С. – 432
Дробот Т. О. – 432
Дроботенко Г. А. – 432
Дроботун К. Л. – 432
Дроботун М. Я. – 432
Дроботун Н. Г. – 432
Дроботун П. Г. – 432
Дроботя М. Ф. – 432
Дрога М. Г. – 433
Дрога О. М. – 433
Дрогало М. А. – 433
Дрозд А. М. – 433
Дрозд Г. О. – 433
Дрозд І. П. – 433
Дрозд М. В. – 433
Дрозд М. Ф. – 433
Дрозд Т. Н. – 433
Дрозд Т. Ф. – 433
Дроздов В. В. – 433
Дроздов Ю. П. – 434
Дроздовський С. А. – 434
Дрон І. Г. – 434
Друженець П. І. – 434
Дружко Г. М. – 434
Дружко К. І. – 434
Дружко П. Я. – 434
Дружкова К. З. – 434
Друцький О. К. – 434
Дрьомов В. В. – 434
Дрюченко П. І. – 434
Дрючко Г. І. – 434
Дрючко Н. І. – 435
Дрючко Ф. І. – 435
Дряпак М. Д. – 435
Дряпакова А. С. – 435
Дряпаченко П. І. – 435
Дуб Г. Я. – 435
Дуб Я. Г. – 435
Дубенюк (Дубинюк) Ф. М. – 435
Дубилевський В. Й. – 435
Дубина А. О. – 435
Дубина В. І. – 435
Дубина В. Л. – 436
Дубина В. Н. – 436
Дубина Г. В. – 436
Дубина І. С. – 436
Дубина І. Ф. – 436
Дубина К. А. – 436
Дубина К. М. – 436
Дубина Л. С. – 436
Дубина М. О. – 436
Дубина М. М. – 436
Дубина О. П. – 436
Дубина П. Р. – 437
Дубина П. Т. – 437
Дубина П. Я. – 437
Дубина П. Я. – 437
Дубина С. Н. – 437
Дубина С. Є. – 437
Дубинка А. Х. – 437
Дубинка Ю. Ю. – 437
Дубинський І. Г. – 437
Дубинський П. В. – 437
Дубін О. Д. – 437
Дублінський В. А. – 438

Дубницький І. М. – 438
Дубовик А. В. – 438
Дубовик А. В. – 438
Дубовик А. А. – 438
Дубовик А. А. – 438
Дубовик В. М. – 438
Дубовик Г. М. – 438
Дубовик Г. І. – 438
Дубовик І. М. – 438
Дубовик І. Я. – 438
Дубовик М. Я. – 438
Дубовик М. М. – 439
Дубовик П. І. – 439
Дубовик П. І. – 439
Дубовик С. Й. – 439
Дубовик Т. І. – 439
Дубовицький П. Г. – 439
Дубович І. П. – 439
Дубович Й. М. – 439
Дубович Н. М. – 439
Дубров П. М. – 439
Дуброва А. П. – 439
Дуброва О. К. – 440
Дубровний К. І. – 440
Дуб'яга К. Т. – 440
Дуб'яга Р. П. – 440
Дубяга Д. Я. – 440
Дубяга І. Д. – 440
Дубяга М. Г. – 440
Дубяга О. В. – 440
Дубяга О. П. – 440
Дуван Я. Г. – 440
Дугарь М. І. – 440
Дугельський І. Д. – 441
Дугенець Х. Я. – 441
Дуда В. П. – 441
Дударевський В. Д. – 441
Дударчук В. Ф. – 441
Дудзинський Е. М. – 441
Дудка І. І. – 441
Дудка І. П. – 441
Дудка М. С. – 441
Дудка М. І. – 441
Дудка О. М. – 441
Дудка П. М. – 441
Дудка П. І. – 442
Дудкін Г. Д. – 442
Дудко М. П. – 442
Дудник А. Т. – 442
Дудник Г. М. – 442
Дудник К. Ф. – 442
Дудник К. К. – 442
Дудник М. А. – 442
Дудник М. І. – 442
Дудник О. Р. – 442
Дудник О. М. – 442
Дудник П. Т. – 443
Дудник П. Ф. – 443
Дудник С. С. – 443
Дудник С. Ф. – 443
Дудник Т. А. – 443
Дудник Ф. М. – 443
Дудуляк Ф. С. – 443
Дудченко І. Г. – 443
Дудченко І. Л. – 443
Дудченко М. Л. – 443
Дудченко М. В. – 443
Дудченко П. А. – 444
Дузенко Г. Ф. – 444
Дузенко Ф. А. – 444
Дузенко Я. В. – 444
Дузенко Я. П. – 444
Дузь-Крятченко І. М. – 444
Дуков Д. Г. – 444
Дуленко М. П. – 444
Дулич А. Є. – 444
Дулич І. Д. – 444
Дулич О. Д. – 444
Дулич П. Д. – 445
Дулич Ф. Д. – 445
Дулич Я. С. – 445
Дуля І. Ю. – 445
Дуля П. Ю. – 445
Дума С. В. – 445
Думанський В. О. – 445
Думанський Й. А. – 445
Думанський М. І. – 445
Думанський П. Т. – 445
Думанський С. Ю. – 445
Думанський (Доманський) С. Т. – 446
Думин І. В. – 446
Дун І. Г. – 446
Дунаєвська П. Й. – 446
Дунаєвський Н. Я. – 446
Дунайська-Пташко Є. І. – 446
Дунайський О. Д. – 446
Дунайський О. О. – 446
Дундич Д. І. – 446
Дундук Ф. І. – 446
Дуніц І. Ш. – 446
Дунь П. І. – 446
Дупа Г. Г. – 447
Дупа П. О. – 447
Дупак П. Д. – 447
Дупак С. І. – 447
Дупенко Ф. С. – 447

Дуппа (Дупа) Я. О. – 447
Дураченко Г. Л. – 447
Дурнега Д. Б. – 447
Дурнега С. Б. – 447
Дусавицький Б. І. – 447
Духно П. В. – 447
Духно Ф. Г. – 448
Душейко В. Л. – 448
Душейко Г. М. – 448
Душейко Г. О. – 448
Душейко М. М. – 448
Душейко О. П. – 448
Душейко П. І. – 448
Душейко Т. І. – 448
Душкін В. Х. – 448
Душницький А. П. – 448
Душнюк І. Я. – 448
Дьяконенко І. Д. – 449
Дьяченко Й. А. – 449
Дьяченко П. Г. – 449
Дьяченко У. М. – 449
Дьячук М. К. – 449
Дядечко К. Г. – 449
Дядик Д. І. – 449
Дядик І. Д. – 449
Дядик І. С. – 449
Дядик К. І. – 449
Дядченко П. Г. – 449
Дядченко Т. В. – 449
Дядюк П. Н. – 450
Дядюра І. К. – 450
Дядя М. Ю. – 450
Дяк Г. С. – 450
Дяк Л. П. – 450
Д'яков В. П. – 450
Дяконенко В. С. – 450
Дяконенко І. С. – 450
Д'яконенко К. І. – 450
Дяконенко Л. П. – 450
Дятлов І. М. – 450
Дяченко А. К. – 451
Дяченко А. П. – 451
Дяченко (Д'яченко) А. С. – 451
Дяченко А. В. – 451
Дяченко В. С. – 451
Дяченко Г. В. – 451
Дяченко Г. Я. – 451
Дяченко Г. Я. – 451
Дяченко Д. О. – 451
Дяченко Є. В. – 451
Дяченко І. М. – 452
Дяченко І. Ф. – 452
Дяченко Й. К. – 452
Дяченко К. Д. – 452
Дяченко К. М. – 452
Дяченко К. А. – 452
Дяченко М. Т. – 452
Дяченко М. В. – 452
Дяченко М. М. – 452
Дяченко М. Я. – 452
Дяченко М. В. – 452
Дяченко М. З. – 452
Дяченко М. З. – 453
Дяченко М. П. – 453
Дяченко М. Д. – 453
Дяченко М. З. – 453
Дяченко М. Н. – 453
Дяченко М. І. – 453
Дяченко О. Ю. – 453
Дяченко П. П. – 453
Дяченко П. П. – 453
Дяченко П. В. – 453
Дяченко П. К. – 453
Дяченко П. Я. – 453
Дяченко П. М. – 454
Дяченко П. І. – 454
Дяченко С. П. – 454
Дяченко С. П. – 454
Дяченко С. В. – 454
Дяченко С. Й. – 454
Дяченко С. М. – 454
Дяченко Т. О. – 454
Дяченко Т. К. – 454
Дяченко Т. Х. – 454
Дяченко Ф. В. – 454
Дяченко Ф. П. – 455
Дяченко Я. М. – 455
Дяченко Я. Т. – 455
Дяченко-Бургай М. В. – 455
Дячко В. М. – 455
Д'яченко В. І. – 455
Д'яченко Г. М. – 455
Д'яченко Г. Я. – 455
Д'яченко Д. М. – 455
Д'яченко Є. М. – 455
Д'яченко М. І. – 455
Д'яченко М. К. – 456
Д'яченко П. В. – 456
Д'яченко П. І. – 456
Д'яченко Я. Г. – 456
Д'яченко Я. П. – 456

Е

Егерт В. В. – 457
Едлін В. Ш. – 457
Едлін Л. Ш. – 457

Едлін М. Д. – 457
Ейзенбраун-Рапп М. Р. – 457
Ейлерт (Ейлед) Я. Х. – 457
Ек А. І. – 457
Елькін Н. М. – 458
Ельман С. Л. – 458
Еляшкевич Г.-М. Ш. – 458
Еммерих А. І. – 458
Енрайх К. Й. – 458
Епштейн В. М. – 458
Епштейн О. М. – 458
Епштейн Р. Г. – 458
Ербен Л. Ю. – 458
Ерденко П. В. – 458
Ерн С. М. – 459
Етваш Б. І. – 459
Етвеш Н. І. – 459
Ечко М. Г. – 459

Є

Євдокименко В. Я. – 460
Євдоченко М. І. – 460
Євсевицький Й. І. – 460
Євсевський П. А. – 460
Євсеєв П. А. – 460
Євтихієв І. Л. – 460
Євтушенко І. М. – 460
Євтушенко К. М. – 461
Євтушенко М. К. – 461
Євтушенко О. І. – 461
Євтушенко П. І. – 461
Євтушенко П. К. – 461
Євтушенко Р. К. – 461
Євтушенко С. К. – 461
Євченко І. Є. – 461
Євченко І. П. – 461
Євченко І. С. – 461
Євченко М. П. – 461
Євченко У. П. – 462
Євченко Ф. С. – 462
Єгерь Е. Г. – 462
Єгоров Г. І. – 462
Єгоров М. Т. – 462
Єгоров (Гончаров) П. Г. – 462
Єгорова М. Р. – 462
Єдвабник Л. М. – 462
Єжевський С. С. – 462
Єзерський Ф. С. – 462
Єланський С. Ф. – 462
Єленецький О. В. – 463
Єликов І. М. – 463
Єльченко І. М. – 463
Ємельяненко В. О. – 463
Ємельяненко Г. І. – 463
Ємельянов С. М. – 463
Ємельянович Є. М. – 463
Ємець В. М. – 463
Ємець Д. С. – 463
Ємець М. Ф. – 463
Ємець П. Ф. – 463
Ємець П. С. – 464
Ємець П. К. – 464
Ємець С. К. – 464
Ємець С. М. – 464
Єнаторов М. П. – 464
Єпіфанов О. І. – 464
Єремеєва-Хаузер М.-Ю. Р. – 464
Єременко А. І. – 464
Єременко (Яременко) В. Д. – 464
Єременко (Яременко) В. С. – 464
Єременко Г. Ф. – 465
Єременко І. Г. – 465
Єременко Н. М. – 465
Єременко (Яременко) О. М. – 465
Єременко П. П. – 465
Єрмаков І. М. – 465
Єрмоленко К. У. – 465
Єрмоленко М. С. – 465
Єрмоленко Т. У. – 465
Єрошенко (Ярошенко) П. І. – 465
Єсельсон І. У. – 465
Єсипенко Г. Ф. – 466
Єсипенко (Йосипенко) М. І. – 466
Єсипенко (Йосипенко) Т. І. – 466
Єфанов М. М. – 466
Єфименко (Юхименко) М. Д. – 466
Єфименко М. М. – 466
Єфимовська-Зубковська А. П. – 466
Єфимовський В. О. – 466
Єфімов М. П. – 466
Єфімов О. Д. – 466
Єфімов-Фудим Є. А. – 466
Єфімьєв М. В. – 467
Єфремов Н. С. – 467
Єфремов П. Ф. – 467
Єфремов С. В. – 467
Єфремов Ю. Ф. – 467
Єщенко А. С. – 467
Єщенко Т. І. – 467

Ж

Жаболенко Т. П. – 468
Жаботинський М. О. – 468
Жаботинський П. Д. – 468
Жаботинський П. Г. – 468
Жаботинський Ю. С. – 468

Жаглов (Жиглов) Г. П. – 468
Жадан В. І. – 468
Жадан М. Ф. – 469
Жадан М. М. – 469
Жадан М. М. – 469
Жадан П. М. – 469
Жадан Ф. І. – 469
Жаданенко В. І. – 469
Жадько-Базилевич П. І. – 469
Жаров В. В. – 469
Жалинський С. А. – 469
Ждан П. І. – 469
Жданов М. А. – 469
Жебровський С. М. – 469
Желевський М. О. – 470
Железняков Я. С. – 470
Желінський В. І. – 470
Живило І. Т. – 470
Живило М. Т. – 470
Живодер В. В. – 470
Живодер П. М. – 470
Живодеров І. О. – 470
Животков Л. М. – 470
Животков М. П. – 470
Животовський П. Т. – 470
Жигадло І. Л. – 471
Жигадло І. С. – 471
Жигалов О. В. – 471
Жигилій В. М. – 471
Жигилій Г. С. – 471
Жигилій С. І. – 471
Жигілій П. В. – 471
Жиденко І. Ф. – 471
Жиденко М. С. – 471
Жиденко П. Г. – 471
Жидко М. Н. – 471
Жидков І. П. – 472
Жижка Г. М. – 472
Жила М. І. – 472
Жила Ф. І. – 472
Жилко З. Х. – 472
Жилко Ю. З. – 472
Жимела М. К. – 472
Житецький В. Г. – 472
Житкевич К. М. – 472
Житник П. С. – 472
Житченко З. П. – 472
Жідков І. Є. – 473
Жлобицький Ф. Р. – 473
Жлухалу (Жухалько) І. І. – 473
Жмиренко В. М. – 473
Жмур М. М. – 473
Жмур Н. П. – 473
Жмур П. М. – 473
Жмурко Г. К. – 473
Жнов В. І. – 473
Жовницький П. Я. – 473
Жовнір А. П. – 473
Жовнір А. Н. – 474
Жовнір Д. Д. – 474
Жовнір І. Н. – 474
Жовнір О. Д. – 474
Жовноватий П. І. – 474
Жовтенко П. С. – 474
Жовтоватов К. П. – 474
Жовтоног П. М. – 474
Жовтяк Д. К. – 474
Жовтяк І. І. – 474
Жолмирський К. Г. – 474
Жолмирський Т. М. – 475
Жолобецький І. Г. – 475
Жолобецький І. І. – 475
Жолос П. С. – 475
Жорник І. П. – 475
Жорняк В. Ф. – 475
Жорняк П. Т. – 475
Жоткевич А. М. – 475
Жугда П. П. – 475
Жугда С. А. – 475
Жугда Т. А. – 475
Жудро А. Я. – 475
Жук А. Д. – 476
Жук В. В. – 476
Жук В. Х. – 476
Жук М. І. – 476
Жук О. (У.) Г. – 476
Жук О. Ф. – 476
Жуков І. І. – 476
Жуков Й. А. – 476
Жуков О. Ф. – 476
Жуков П. М. – 476
Жуковський І. А. – 476
Жулай М. С. – 476
Жупан М. А. – 477
Журавель І. Ф. – 477
Журавель Н. О. – 477
Журавка С. П. – 477
Журавльов В. Ф. – 477
Журавльов І. Я. – 477
Журавльов Ф. Т. – 477
Журавський А. А. – 477
Журавський Й. Й. – 477
Жураховська Г. С. – 477
Журба А. І. – 478
Журба Г. М. – 478
Журба Г. П. – 478

Журба С. І. – 478
Журковський Й. К. – 478
Журовський С. Ю. – 478
Жученко А. О. – 478
Жученко М. К. – 478
Жушман В. М. – 478

З

Забава І. О. – 479
Забара А. Н. – 479
Забара І. С. – 479
Забара М. О. – 479
Забара С. М. – 479
Забережний М. С. – 479
Забержевський Б. І. – 479
Забержевський В. Б. – 479
Забержевський М. І. – 480
Забержевський С. Б. – 480
Забижевський Є. А. – 480
Забіжанський Х. М. – 480
Забіжевськiй Р. А. – 480
Заблоцька С. І. – 480
Заболотний П. У. – 480
Забродський М. Г. – 480
Забрудський Г. Я. – 480
Завада Г. І. – 480
Завада Є. Я. – 480
Завада Ф. І. – 481
Завадський Г. В. – 481
Завадський Й. С. – 481
Завадський С. Й. – 481
Завалій Д. Л. – 481
Завгородний К. А. – 481
Завгородній П. Г. – 481
Завізіон П. Й. – 481
Завірюха А. С. – 481
Заводій Д. С. – 481
Заводовський С. Й. – 481
Заворотна Ф. Н. – 482
Заворотний В. Я. – 482
Заворотній Ю. Л. – 482
Загайський О. М. – 482
Загер Г. М. – 482
Загній А. П. – 482
Загорулько З. С. – 482
Загорулько М. С. – 482
Загорулько О. А. – 482
Загорулько П. І. – 482
Заградський М. А. – 482
Загребельний М. М. – 483
Загребельний П. А. – 483
Задвірня В. П. – 483
Задорожний С. П. – 483
Задорожний Ф. П. – 483
Задорожній С. С. – 483
Задубера Д. М. – 483
Заєць Г. С. – 483
Заєць І. О. – 483
Заєць Т. Н. – 483
Заіка Д. Н. – 483
Заіка М. П. – 484
Заіченко І. І. – 484
Заїка М. М. – 484
Заїка М. Я. – 484
Заїка С. П. – 484
Заїченко Г. І. – 484
Зайденберг Г. М. – 484
Зайдінер І. Л. – 484
Зайднер Л. І. – 484
Зайка М. М. – 484
Займидорога К. І. – 484
Зайончковський (Заінчковський) Л. Д. – 484
Зайончковський М. Й. – 485
Зайченко Ф. М. – 485
Зайшла В. П. – 485
Зайшла В. П. – 485
Зайшлий П. М. – 485
Закапко О. П. – 485
Закис Т. Я. – 485
Закірян-Захар'ян Д. С. – 485
Закладний Д. П. – 485
Закладний С. І. – 485
Заклицький І. П. – 485
Заклицький Й. М. – 485
Закорюкін С. П. – 486
Закотиря С. М. – 486
Закохайло П. Є. – 486
Закржевська Г. К. – 486
Залата С. М. – 486
Залека П. О. – 486
Залєскій Ф. Д. – 486
Заливчий П. Я. – 486
Залимський К. П. – 486
Залізняк М. Т. – 486
Заліський А. І. – 487
Залужний П. Д. – 487
Залужний С. С. – 487
Зальтун (Зальтуп) А. Г. – 487
Замараєва-Янківська Г. А. – 487
Замикула Є. І. – 487
Замикула О. І. – 487
Замикула О. М. – 487
Замикула П. Г. – 487
Замикула Х. Й. – 487
Замковий Є. М. – 487
Замоздра Ю. В. – 488

Замольський Ф. І. – 488
Замотаєв М. І. – 488
Замула Я. Г. – 488
Замулько В. Л. – 488
Замшиць В. І. – 488
Заніздра Д. Г. – 488
Заніздра І. С. – 488
Заніздра Ф. І. – 488
Запара В. М. – 488
Запорожець В. С. – 488
Запорожець П. М. – 489
Запорожець Т. М. – 489
Запорожець Ф. Т. – 489
Запорожський (Запорізький) В. Л. – 489
Зарецький І. Й. – 489
Зароза М. П. – 489
Зарубенко П. Т. – 489
Зарудний П. В. – 489
Заручинський Ф. О. – 489
Заславець Г. П. – 489
Заславський Л. І. – 489
Заславський Х. А. – 490
Заслонюк-Уманський Г. І. – 490
Засядько М. Ф. – 490
Затенацький М. П. – 490
Затуренський А. Л. – 490
Зауербрай М. І. – 490
Захаров В. І. – 490
Захаров М. Т. – 490
Захарченко А. Д. – 490
Захарченко А. Т. – 490
Захарченко В. В. – 491
Захарченко І. К. – 491
Захарченко М. А. – 491
Захарченко М. А. – 491
Захарченко Н. П. – 491
Захарченко П. І. – 491
Захарченко П. П. – 491
Захарченко П. А. – 491
Захарченко Т. М. – 491
Захарченко Я. Р. – 491
Захарченко Я. С. – 491
Заходня П. М. – 491
Зацерковний П. О. – 492
Заяц М. Л. – 492
Заяць О. О. – 492
Збираник І. А. – 492
Збиранник Г. В. – 492
Зборовський А. І. – 492
Зварич С. М. – 492
Звенигородська К. І. – 492
Звенигородський М. А. – 492
Звєрєв-Звериньский А. С. – 492
Звоницький Ю. В. – 492
Звягольський П. В. – 493
Згурський С. П. – 493
Здибель Й. М. – 493
Здибель П. М. – 493
Здибель С. П. – 493
Здиховський М. С. – 493
Здоренко В. А. – 493
Здоріков І. М. – 493
Здоров Л. І. – 493
Здоровий О. С. – 493
Зезекало Т. І. – 494
Зезекало Ф. П. – 494
Зейферт В. Г. – 494
Зелений А. М. – 494
Зеленська М. К. – 494
Зеленський І. Т. – 494
Зеленський П. В. – 494
Зеленський-Любич Р. П. – 494
Зеленцов В. І. – 494
Зелинський Ф. Г. – 494
Зелинський Ф. П. – 495
Зелікман З. Г. – 495
Зелінська П. Г. – 495
Зелінський А. Г. – 495
Зелінський А. М. – 495
Зелінський С. Я. – 495
Зель М. К. – 495
Зель Ф. К. – 495
Зельський Й. К. – 495
Зельський К. Й. – 495
Зельський М. М. – 495
Зельський Ф. І. – 495
Зельський Я. М. – 496
Зембалевський Д. М. – 496
Зембицький А. Й. – 496
Зембицький Й. В. – 496
Зембицький М. Й. – 496
Зембіцький Л. Й. – 496
Земляков Я. Г. – 496
Земляний В. Я. – 496
Зерко П. Д. – 496
Зернев М. І. – 496
Зибарєв (Зибарьов) О. В. – 496
Зигаленко Г. С. – 497
Зима П. С. – 497
Зимовець Л. Г. – 497
Зискінд І. А. – 497
Зисман (Зісьман) А.-М. З. – 497
Зільберштейн Л. А. – 497
Зімній (Зимний) Ф. І. – 497
Зімовець П. П. – 497
Зінгер Ш. Л. – 497

Зіненко А. Я. – 497
Зіненко М. П. – 498
Зінець Й. Г. – 498
Зінченко А. М. – 498
Зінченко А. М. – 498
Зінченко А. О. – 498
Зінченко Е. Г. – 498
Зінченко І. З. – 498
Зінченко І. К. – 498
Зінченко О. С. – 498
Зінченко П. Л. – 498
Зінченко Т. П. – 498
Зінченко Т. І. – 498
Зінченко Т. Т. – 499
Зінчик Г. Д. – 499
Зірка О. Д. – 499
Зітта В. Й. – 499
Златоброд С. М. – 499
Зленко Г. М. – 499
Зленко М. Я. – 499
Зливка І. Т. – 499
Зливка П. С. – 499
Зливка С. П. – 499
Зливко М. М. – 499
Зливко М. С. – 500
Злидень Ф. Є. – 500
Злиднєв В. С. – 500
Злиднєва А. В. – 500
Злиднєва Н. О. – 500
Злодюжко Г. Ф. – 500
Злубко Н. О. – 500
Злючий Г. І. – 500
Значко Г. А. – 500
Зобенко В. П. – 500
Зобенко С. І. – 500
Зозуль К. С. – 501
Зозуля В. А. – 501
Зозуля Д. Т. – 501
Зозуля І. О. – 501
Зозуля П. П. – 501
Зозуля С. К. – 501
Зозуля С. Г. – 501
Зозуля С. К. – 501
Зозуля Т. К. – 501
Золотайко О. П. – 501
Золотар М. С. – 501
Золотар О. С. – 502
Золотаревський А. А. – 502
Золотаревський К. А. – 502
Золотарь М. П. – 502
Золотарьов Є. П. – 502
Золотоверх Д. С. – 502
Зоменберг І. Я. – 502
Зорін М. О. – 502
Зоріна Д. Г. – 502
Зорін-Киричок В. (Ф.) І. – 502
Зорока Г. М. – 502
Зосім В. В. – 503
Зосін М. В. – 503
Зотов Д. С. – 503
Зотова А. С. – 503
Зоц Г. С. – 503
Зуб Г. С. – 503
Зуб І. П. – 503
Зубенко В. І. – 503
Зубенко Г. М. – 503
Зубенко М. М. – 503
Зубець Г. Л. – 503
Зубко В. А. – 504
Зубко І. О. – 504
Зубко І. С. – 504
Зубко С. Є. – 504
Зубко Т. М. – 504
Зубкова Ю. А. – 504
Зубрицький А. М. – 504
Зубрій І. А. – 504
Зубчук С. С. – 504
Зуєвський Я. С. – 504
Зуй А. П. – 504
Зук П. Л. – 504
Зуммер С. Г. – 505
Зуфалович А. А. – 505
Зюзя-Дудкіна М. А. – 505
Зязін В. В. – 505

І

Івакін Є. П. – 506
Іваненко А. І. – 506
Іваненко В. Г. – 506
Іваненко І. В. – 506
Іваненко І. Д. – 506
Іваненко М. І. – 506
Іваненко Н. П. – 506
Іваненко О. О. – 507
Іваненко М. А. – 507
Іваненко Я. В. – 507
Іваненко Я. І. – 507
Іванець М. О. – 507
Іваницька А. Й. – 507
Іваницька О. Г. – 507
Іваницький Г. І. – 507
Іваницький Г. Л. – 507
Іваницький Д. І. – 507
Іваницький І. І. – 507
Іваницький І. М. – 507
Іваницький К. Д. – 508

Іваницький М. Г. – 508
Іванов А. О. – 508
Іванов В. І. – 508
Іванов В. М. – 508
Іванов В. Г. – 508
Іванов В. М. – 508
Іванов В. І. – 508
Іванов Г. Ф. – 508
Іванов І. Г. – 508
Іванов І. Д. – 508
Іванов І. Д. – 508
Іванов І. С. – 509
Іванов К. С. – 509
Іванов Л. В. – 509
Іванов М. П. – 509
Іванов М. Ф. – 509
Іванов М. І. – 509
Іванов П. М. – 509
Іванов П. К. – 509
Іванов Т. В. – 509
Іванов Ф. І. – 509
Іванов Я. С. – 509
Іванов Я. І. – 510
Іванов-Громов С. П. (Д. Н.) – 510
Іванова Г. Т. – 510
Іванова М. В. – 510
Іванова М. І. – 510
Іванова Н. І. (Щербакова А. Д.) – 510
Іванова С. Г. – 510
Івануха Г. І. – 510
Івануха М. Т. – 510
Іванущенко М. Ф. – 510
Іванченко А. Д. – 510
Іванченко В. Л. – 511
Іванченко М. П. – 511
Іванченко О. С. – 511
Іванченко П. Я. – 511
Іванько Г. І. – 511
Іванько Л. К. – 511
Іванюк Г. І. – 511
Іванюк Г. М. – 511
Іванюк І. І. – 511
Іванюк І. Ф. – 511
Іванюк І. Ф. – 511
Іванюк М. Г. – 512
Іванюк М. П. – 512
Іванюта В. І. – 512
Іванюта Д. В. – 512
Іванюта І. І. – 512
Іванюта М. А. – 512
Іванюта М. П. – 512
Іванюта П. І. – 512
Іванюта С. П. – 512
Іванюта С. С. – 512
Івасенко П. О. – 512
Івахін П. М. – 512
Івахненко О. Ф. – 513
Івахно Г. С. – 513
Івахно Д. М. – 513
Івахно К. Т. – 513
Івахно Ю. М. – 513
Іваценко О. П. – 513
Івашенко С. Г. – 513
Івашенко Я. Ю. – 513
Івашина В. С. – 513
Івашина Д. Д. – 513
Івашина Д. С. – 513
Івашина І. Я. – 513
Івашина М. М. – 514
Івашина С. І. – 514
Івашкевич П. П. – 514
Івашко В. С. – 514
Івашко К. К. – 514
Івашко Л. І. – 514
Івашко С. З. – 514
Івашко С. В. – 514
Іващенко А. М. – 514
Іващенко А. О. – 514
Іващенко В. М. – 514
Іващенко В. С. – 514
Іващенко Г. З. – 515
Іващенко Г. М. – 515
Іващенко Д. О. – 515
Іващенко Д. П. – 515
Іващенко І. І. – 515
Іващенко І. К. – 515
Іващенко І. П. – 515
Іващенко І. П. – 515
Іващенко І. С. – 515
Іващенко К. Т. – 515
Іващенко К. П. – 515
Іващенко Л. М. – 515
Іващенко Л. Я. – 516
Іващенко Л. М. – 516
Іващенко М. П. – 516
Іващенко М. О. – 516
Іващенко М. С. – 516
Іващенко М. Ф. – 516
Іващенко О. М. – 516
Іващенко О. А. – 516
Іващенко О. І. – 516
Іващенко О. О. – 516
Іващенко О. С. – 516
Іващенко П. І. – 516
Іващенко П. Я. – 517
Іващенко П. З. – 517

Іващенко П. Л. – 517
Іващенко С. Г. – 517
Іващенко С. Я. – 517
Іващенко Т. І. – 517
Іващенко Я. П. – 517
Івершин А. С. – 517
Івершин І. Г. – 517
Івершин К. Н. – 517
Івинський І. П. – 517
Івко В. Г. – 517
Івко Є. П. – 518
Івко І. М. – 518
Івко М. Ю. – 518
Івко С. Ф. – 518
Івницький Г. А. – 518
Івницький І. І. – 518
Івницький П. А. – 518
Івницький П. І. – 518
Івченко В. С. – 518
Івченко В. І. – 518
Івченко І. К. – 518
Івченко Л. Д. – 519
Ігнат Л. А. – 519
Ігнатенко Г. О. – 519
Ігнатенко (Гнатенко) І. І. – 519
Ігнатенко І. К. – 519
Ігнатенко І. М. – 519
Ігнатенко О. М. – 519
Ігнатенко С. П. – 519
Ігнатенко Ю. П. – 519
Ігнатик Ф. Л. – 519
Ігнатуха Д. М. – 519
Ігнатуха Є. М. – 519
Ігнатуха Ф. М. – 520
Ігнатченко А. П. – 520
Ігнатченко Ф. Л. – 520
Ігнатьєв Д. Я. – 520
Ігнатьєв П. Г. – 520
Ігнатюк П. Д. – 520
Іжек Г. П. – 520
Іжицький Ф. Г. – 520
Ізвицький Ю. С. – 520
Ізмайлов І. І. – 520
Ізмайлов О. Ф. – 520
Іклатий І. І. – 520
Іконник М. І. – 521
Ілєнко П. Д. – 521
Іллєвський А. Ф. – 521
Іллюк В. С. – 521
Іллюк Є. Г. – 521
Іллюк О. С. – 521
Ілляшевський І. І. – 521
Ілляшенко П. С. – 521
Ілляшенко П. І. – 521
Ільєнко І. В. – 521
Ільєнко П. Є. – 521
Ільїн І. П. – 522
Ільїн І. П. – 522
Ільїн Ф. М. – 522
Ільк А. А. – 522
Ільк Є. Ф. – 522
Ільченко В. І. – 522
Ільченко В. О. – 522
Ільченко В. О. – 522
Ільченко Є. О. – 522
Ільченко Л. С. – 522
Ільченко М. П. – 522
Ільченко П. С. – 523
Ільченко С. І. – 523
Ільченко Ф. І. – 523
Ільчинський Ф. В. – 523
Ільюха Т. Н. – 523
Ільяшевич М. М. – 523
Ільяшевич М. М. – 523
Ільяшевич М. М. – 523
Ільяшевич Ц. М. – 523
Ільяшенко В. З. – 523
Ільяшенко Г. А. – 523
Ільяшенко Д. В. – 523
Іл'ясов Я. Я. – 524
Іляшевич П. П. – 524
Іляшенко І. Я. – 524
Імас А. М. – 524
Імшенецький О. Я. – 524
Імшенецький Я. К. – 524
Інапша Ф. І. – 524
Індик І. О. – 524
Індикул С. П. – 524
Індруський С. Й. – 524
Інзик Д. О. – 524
Інзик І. Ф. – 524
Ініхова А. К. – 525
Іопа (Йопа) П. П. – 525
Іопа Т. С. – 525
Іордан В. А. – 525
Іордан М. Ф. – 525
Іошпе Р. Я. – 525
Іощенко Ф. М. – 525
Іпполітов Г. О. – 525
Ірза К. П. – 525
Ірза К. Н. – 525
Ірза П. В. – 525
Ірклієнко В. І. – 525
Ірклієнко Г. Л. – 526
Ірклієнко Г. А. – 526
Ірклієнко Г. Ф. – 526

Ірклієнко Т. І. – 526
Ірха Г. М. – 526
Ірха (Ірх) М. Г. – 526
Ісаєв В. П. – 526
Ісаєв П. К. – 526
Ісаєвич В. Г. – 526
Ісай О. Т. – 526
Ісай П. Т. – 526
Ісакієв В. Л. – 527
Ісакієв І. М. – 527
Ісенко І. Г. – 527
Ісенко О. Н. – 527
Ісичко О. Ф. – 527
Ісіп Г. Л. – 527
Ісіп К. Л. – 527
Істомін В. П. – 527
Ітигін М. Х. – 527
Іциксон Л. А. – 527
Іченський Л. Ф. – 527
Ішаєв І. Й. – 527
Ішаєв С. Й. – 528
Іщенко А. Г. – 528
Іщенко В. К. – 528
Іщенко В. М. – 528
Іщенко В. Г. – 528
Іщенко Г. Д. – 528
Іщенко Г. Л. – 528
Іщенко Г. М. – 528
Іщенко Д. С. – 528
Іщенко І. Г. – 528
Іщенко І. І. – 528
Іщенко-Єщенко І. Л. – 529
Іщенко І. Н. – 529
Іщенко І. О. – 529
Іщенко І. О. – 529
Іщенко Л. Н. – 529
Іщенко М. В. – 529
Іщенко М. Д. – 529
Іщенко М. Т. – 529
Іщенко Н. С. – 529
Іщенко О. М. – 529
Іщенко О. Д. – 529
Іщенко О. П. – 529
Іщенко П. І. – 530
Іщенко С. Г. – 530
Іщенко С. Д. – 530
Іщенко Ф. Г. – 530
Іщенко Ф. І. – 530
Іщенко Ф. С. – 530
Іщенко Ф. Ю. – 530
Іщенко Х. К. – 530
Іщенко Ю. Ю. – 530
Іщенко Я. М. – 530
Іщук П. Є. – 530

Ї

Їжак В. Г. – 531

Й

Йодзік П. Г. – 532
Йопа Д. О. – 532
Йопа М. А. – 532
Йопа П. Ф. – 532
Йосипенко І. І. – 532
Йосипенко Й. І. – 532
Йосипенко К. Ф. – 532
Йосипенко М. І. – 532
Йосипенко М. Т. – 533
Йосипенко С. Ф. – 533
Йосипенко Т. І. – 533

К

Кабак В. Д. – 534
Кабак Д. П. – 534
Кабак І. І. – 534
Кабаков Т. Я. – 534
Кабакова Г. І. – 534
Кабанець Г. І. – 534
Кабанов В. Ф. – 534
Кабанов Г. О. – 534
Кабанов М. М. – 535
Кабаренко Г. О. – 535
Кабарь П. М. – 535
Кабачій Д. Х. – 535
Кабачок А. Т. – 535
Кабик О. Я. – 535
Каблука Й. В. – 535
Каблучка Г. І. – 535
Каблучко Ф. А. – 535
Каблучко-Жук Т. С. – 535
Кабрис А. Г. – 535
Кавалер М. Д. – 535
Каверда Г. В. – 536
Каверда С. О. – 536
Кавицький Р. М. – 536
Кавулько А. Т. – 536
Кавун М. М. – 536
Кавунівський О. П. – 536
Кавунник П. М. – 536
Кагал А. А. – 536
Кагал І. А. – 536
Кагал О. Ф. – 536
Кагал Ф. Л. – 536
Каганкевич А. А. – 537
Каганкевич М. І. – 537
Каганов С. П. – 537

Кадевич К. Й. – 537
Кадура О. Н. – 537
Казаковська М. В. – 537
Казанський М. К. – 537
Казидуб Г. К. - 537
Казидуб І. Д. – 537
Казидуб К. Я. – 537
Казидуб П. Й. – 537
Казимірський А. А. – 537
Казмірюк П. П. – 538
Казнодій В. Г. – 538
Казьмирчик Й. Н. – 538
Казюк О. С. – 538
Казюка Т. С. – 538
Каіра (Каір) В. М. – 538
Каірова С. І. – 538
Кай Г. З. – 538
Кайдаш Д. С. – 538
Кайдецький С. А. – 538
Кайзер А. А. – 538
Каймак Є. П. – 539
Каймак Ф. Є. – 539
Каймовський П. Г. – 539
Кайола Ф. І. – 539
Кайтах Я. Т. – 539
Какуліна Є. Й. – 539
Калайда А. К. – 539
Калайтан І. М. – 539
Калайтан М. М. – 539
Калайтан П. А. – 539
Калайтан Т. П. – 539
Калашник І. М. – 540
Калашник І. О. – 540
Калашник М. А. – 540
Калашник Н. Д. – 540
Калашник О. П. – 540
Калашник О. А. – 540
Калашник О. О. – 540
Калашник П. В. – 540
Калашник П. Д. – 540
Калашник П. І. – 540
Калашник С. Й. – 540
Калашник Ф. А. – 541
Калашник Ф. Г. – 541
Калашник Ф. О. – 541
Калашніков І. В. – 541
Калейников М. В. – 541
Калекін П. В. – 541
Каленик В. П. – 541
Каленик О. Д. – 541
Каленич М. Ф. – 541
Калениченко В. І. – 541
Калениченко М. М. – 541
Калениченко (Калініченко) Н. Ф. – 541
Каленіченко (Калініченко) О. Л. – 542
Каленський К. П. – 542
Каленчук Г. І. – 542
Каленчук Г. П. – 542
Каленчук Ф. А. – 542
Калина М. О. – 542
Калиниченко І. Я. – 542
Калиниченко К. Я. – 542
Калиниченко П. Л. – 542
Калиниченко С. І. – 542
Калиниченко Ф. М. – 542
Калиниченко Ф. С. – 543
Калиновський О. О. – 543
Калиновський П. Г. – 543
Калиновський-Ябин В. Я. – 543
Калинчук М. І. – 543
Калиточка А. В. – 543
Калитка Ю. Л. – 543
Калишенко З. П. – 543
Каліберда М. Н. – 543
Калієнко І. П. – 543
Калієнко М. З. – 543
Калієнко П. С. – 544
Каліман Т. Т. – 544
Калін І. М. – 544
Калініченко А. П. – 544
Калініченко Г. П. – 544
Калініченко Г. К. – 544
Калініченко Г. С. – 544
Калініченко І. А. – 544
Калініченко Л. К. – 544
Калініченко М. П. – 544
Калініченко П. Л. – 544
Калініченко Т. Г. – 545
Калініченко Ф. А. – 545
Калішевський І. А. – 545
Калішенко І. В. – 545
Калмиков П. С. – 545
Калоша І. О. – 545
Калуга П. Д. – 545
Калугін І. Ф. – 545
Калькова В. І. – 545
Кальна М. М. – 546
Кальний М. Д. – 546
Кальник А. Г. – 546
Кальник М. С. – 546
Кальницька У. С. – 546
Кальницький Д. О. – 546
Кальницький Й. Б. – 546
Кальницький Ф. П. – 546
Кальченко В. М. – 546
Кальченко Г. П. – 546

Кальченко Є. В. – 546
Кальченко М. С. – 547
Кальченко О. С. – 547
Кальченко П. О. – 547
Кальченко П. С. – 547
Кальчук М. У. – 547
Калюжна С. І. – 547
Калюжний Г. М. – 547
Калюжний І. А. – 547
Калюжний І. І. – 547
Калюжний І. І. – 547
Калюжний І. М. – 547
Калюжний К. П. – 548
Калюжний О. А. – 548
Калюжний П. К. – 548
Калюжний П. С. – 548
Калюжний Р. М. – 548
Калюжний С. Я. – 548
Калюжний С. С. – 548
Калюжний Т. Ф. – 548
Камарда К. Х. – 548
Камарницький К. Ю. – 548
Камельчак М. М. – 548
Камельчак Я. М. – 548
Каменецький П. М. – 549
Каменський Є. С. – 549
Каменський О. В. – 549
Камерський Г. В. – 549
Каминський І. Г. – 549
Камін Ю. А. – 549
Камін-Костякова М. П. – 549
Камінер Л. З. – 549
Камінський Г. Л. – 549
Камінський І. І. – 549
Камінський І. К. – 549
Камінський І. Г. – 549
Камінський М. С. – 549
Камуз А. Т. – 550
Камянецький З. І. – 550
Кандзюба Г. М. – 550
Кандзюба І. М. – 550
Кандиба І. Т. – 550
Кандул І. Г. – 550
Каневський І. Г. – 550
Каневський С. М.-Г. – 550
Каневський Ю. Г. – 550
Канзюба О. К. – 550
Канзюба Г. П. – 550
Канзюба Є. Д. – 551
Канібалоцький В. Г. – 551
Каніболоцький І. Н. – 551
Каніболоцький М. М. – 551
Канівець В. С. – 551
Канівець І. Ф. – 551
Канівець О. С. – 551
Канівець П. І. – 551
Кантор Ф. В. – 551
Канцер О. О. – 551
Канюка І. Л. – 551
Капельгородський П. Й. – 552
Капинос Н. Г. – 552
Капитоненко П. О. – 552
Капінос В. Г. – 552
Капінос І. К. – 552
Капінос М. А. – 552
Капінос О. М. – 552
Капіносов І. І. – 552
Капінус А. С. – 552
Капітоненко-Назаренко Д. О. – 552
Капканець П. Ю. – 552
Капко О. А. – 553
Капков М. П. – 553
Каплан І. Д. – 553
Каплан Я. З. – 553
Каплун Г. Д. – 553
Каплун П. Г. – 553
Каплун Ф. С. – 553
Каплунівський Я. В. – 553
Каппель В. В. – 553
Капран М. А. – 553
Каптилий І. Н. – 553
Капустян В. Т. – 553
Капустян І. К. – 554
Капустян Л. Р. – 554
Капустян М. М. – 554
Капустян П. М. – 554
Капустян С. М. – 554
Капустян С. С. – 554
Капустянський В. Д. – 554
Капустянський Є. К. – 554
Капустянський М. Г. – 554
Капцевич Л. М. – 554
Капшук Г. М. – 554
Капшук І. О. – 555
Капшук М. О. – 555
Капшук М. Ф. – 555
Капшук Ф. В. – 555
Карабаз С. В. – 555
Карабаза Г. Ф. – 555
Карабаш П. С. – 555
Карабут А. Ф. – 555
Карабуцький О. І. – 555
Караван В. О. – 555
Караван Д. П. – 555
Карайбіда В. К. – 555
Каракуца С. Я. – 556

Каракуця С. П. – 556
Карамзін (Кармазін) Г. С. – 556
Карамишев О. В. – 556
Карамушко Є. О. – 556
Каранда В. С. – 556
Карасєвський Я. І. – 556
Карасенко Г. М. – 556
Карасенко І. К. – 556
Карасенко І. М. – 556
Карасенко П. Ф. – 556
Карасенко П. І. – 557
Карась В. В. – 557
Карась Г. В. – 557
Карасюк В. М. – 557
Карасюнок Ф. В. – 557
Карацупа О. П. – 557
Карацюпа О. Р. – 557
Карбоненко О. Д. – 557
Карван А. М. – 557
Карван А. А. – 557
Карван В. М. – 557
Карван М. М. – 557
Кардашевський Г. В. – 558
Кардашенко А. Є. – 558
Карлаш С. М. – 558
Карлін І. І. – 558
Кармазін Л. І. – 558
Кармазін М. П. – 558
Кармазін О. Р. – 558
Кармазін П. Л. – 558
Кармазін Т. А. – 558
Карнаух В. Д. – 558
Карнаух В. Х. – 558
Карнаух В. М. – 558
Карнаух Д. Т. – 559
Карнаух Є. І. – 559
Карнаух І. П. – 559
Карнаух І. М. – 559
Карнаух Л. П. – 559
Карнаух М. М. – 559
Карнаух М. Т. – 559
Карнаух О. О. – 559
Карнаух О. І. – 559
Карнаух О. М. – 559
Карнаух О. М. – 559
Карнаух П. Д. – 559
Карнаух П. М. – 560
Карнаух П. П. – 560
Карнаух С. С. – 560
Карнаух Т. М. – 560
Карнаух Ф. П. – 560
Карнаушенко М. Й. – 560
Карп Л. Н. – 560
Карпенко А. В. – 560
Карпенко А. Г. – 560
Карпенко А. С. – 560
Карпенко Г. Г. – 560
Карпенко Г. К. – 560
Карпенко Г. О. – 561
Карпенко Г. С. – 561
Карпенко Д. І. – 561
Карпенко Є. П. – 561
Карпенко І. Л. – 561
Карпенко І. М. – 561
Карпенко І. П. – 561
Карпенко І. П. – 561
Карпенко І. Т. – 561
Карпенко К. Ф. – 561
Карпенко К. М. – 561
Карпенко М. М. – 561
Карпенко М. А. – 562
Карпенко М. З. – 562
Карпенко О. П. – 562
Карпенко О. П. – 562
Карпенко П. Г. – 562
Карпенко П. К. – 562
Карпенко П. А. – 562
Карпенко П. П. – 562
Карпенко П. А. – 562
Карпенко С. Ф. – 562
Карпенко С. А. – 562
Карпенко С. Л. – 563
Карпенко С. М. – 563
Карпенко С. С. – 563
Карпенко Ф. І. – 563
Карпенко Ф. О. – 563
Карпенко Ф. П. – 563
Карпенко Ф. С. – 563
Карпенко Ф. Я. – 563
Карпенко Ф. Л. – 563
Карпенко Ю. В. – 563
Карпенко Я. С. – 563
Карпик І. С. – 564
Карпов Я. А. – 564
Карпова М. В. – 564
Карповець І. В. – 564
Карпусов Т. Г. – 564
Карпусь В. Є. – 564
Карпф Г. М. – 564
Карпф Й. В. – 564
Карташов В. В. – 564
Карчевський М. А. – 564
Карюк Д. І. – 564
Карюк І. І. – 565
Карюк І. С. – 565
Карюк Ф. К. – 565

Каряк П. Я. – 565
Каряка Г. Р. – 565
Каряченко П. О. – 565
Касай І. В. – 565
Касич Г. І. – 565
Касін С. М. – 565
Касперсон В. А. – 565
Касперська Г. К. – 565
Касперський І. С. – 565
Касперський К. І. – 566
Кассір М. Я. – 566
Касьмин (Касьмін) О. І. – 566
Касьян А. Г. – 566
Касьян В. С. – 566
Касьян Г. І. – 566
Касьян (Касян) С. Д. – 566
Касьян Т. К. – 566
Касьян Ф. О. – 566
Касьяненко Г. П. – 566
Касьянич Д. П. – 566
Касьянов А. О. – 566
Касюра І. В. – 567
Кас'ян Д. Д. – 567
Кас'ян (Касьян) І. Х. – 567
Касян К. В. – 567
Касяненко (Касьяненко) І. Г. – 567
Кас'яненко Д. О. – 567
Кас'яненко Є. С. – 567
Кас'яненко М. Я. – 567
Кас'яненко О. П. – 567
Кас'яненко Ф. М. – 567
Каташов С. С. – 567
Катеринич А. Р. – 568
Катеринич А. Г. – 568
Катерла І. М. – 568
Катеруша З. К. – 568
Катков Г. Я. – 568
Католик А. Г. – 568
Катруш (Катруша) В. Д. – 568
Кахновський І. А. – 568
Кац Д. Л. – 568
Кац К. Ф. – 568
Каценко-Кац М. С. – 568
Кацун Г. Т. – 568
Кацун І. Л. – 569
Кацюба К. П. – 569
Кацюба С. Ю. – 569
Качалка І. М. – 569
Качан Л. С. – 569
Качанов М. І. – 569
Качановський А. Й. – 569
Качинський В. Н. – 569
Качор О. Л. – 569
Качур П. С. – 569
Качуровський І. Х. – 569
Каширін П. О. – 570
Кашін Г. А. – 570
Кашкалда А. І. – 570
Кашнер І. Е. – 570
Кашперов О. О. – 570
Кашуба І. Ю. – 570
Кащавцев-Павлик О. Є. – 570
Кащенко І. П. – 570
Кащенко М. М. – 570
Кащенко О. Д. – 570
Кащенко О. І. – 571
Кащенко С. А. – 571
Кащенко Ю. П. – 571
Кащіч Ф. Й. – 571
Кащій О. І. – 571
Каюк П. І. – 571
Каюн В. П. – 571
Каян С. Ю. – 571
Квасенко П. Є. – 571
Квач Л. М. – 571
Квач Н. М. – 571
Квач С. О. – 571
Кваша В. П. – 572
Кваша В. Я. – 572
Кваша Г. Ф. – 572
Кваша М. Т. – 572
Кваша М. С. – 572
Кваша П. С. – 572
Кваша Т. С. – 572
Квенцель Ю. І. – 572
Квиташ Т. Д. – 572
Квит Н. С. – 572
Квілінський К. А. – 573
Квіта Т. І. – 573
Квітка Х. І. – 573
Квітневський Й. (Ю.) С. – 573
Квітницький І. С. – 573
Квока І. В. – 573
Квят Й. М. – 573
Квятківський А. О. – 573
Кв'ятковський А. Ф. – 573
Кеда І. В. – 573
Кеда П. Д. – 573
Кеда С. В. – 573
Кедров С. Г. – 574
Кейсерман М. Б. – 574
Кекало І. А. – 574
Кекін П. П. – 574
Келеберда А. О. – 574
Келеберда А. Г. – 574
Келеберда П. І. – 574

Келєберденко В. В. – 574
Келембет Д. С. – 574
Келембет К. М. – 574
Келембет О. М. – 574
Келембет П. С. – 575
Келембет П. А. – 575
Келембет Я. Т. – 575
Келер Л. В. – 575
Келлер К. Я. – 575
Келлер О. Ф. – 575
Келлер Ф. Г. – 575
Кельман Т. П. – 575
Кельнер В. В. – 575
Кененсбергер І.-К. О. – 575
Кензов Т. Д. – 576
Кеніг О. С. – 576
Керн Ю. Р. – 576
Керчатий (Кирчатий) І. О. – 576
Керчатий (Кірчатий) М. І. – 576
Кесельман Ш. Х. – 576
Кжиква П. Ю. – 576
Киба Д. Г. – 576
Киба П. І. – 576
Кибальник Г. Т. – 576
Кибець (Кібець) Ф. П. – 576
Кибкало Г. І. – 577
Кибкало М. К. – 577
Кибкало М. М. – 577
Кибко (Кібко) С. А. – 577
Киблицький Г. З. – 577
Киблицький Ф. В. – 577
Кива А. В. – 577
Кива А. М. – 577
Кива Г. Є. – 577
Кива З. С. – 577
Кива М. П. – 577
Кива П. Я. – 577
Кива П. Ю. – 578
Кива П. І. – 578
Кива Я. В. – 578
Кива Я. П. – 578
Кивва (Ківвa) Г. М. – 578
Кивенко В. А. – 578
Кивенко І. Д. – 578
Кивенко Р. Д. – 578
Кизим В. Н. – 578
Кизим Г. Н. – 578
Кизим Д. Л. – 578
Кизим О. Л. – 579
Кизим С. І. – 579
Кизим Я. І. – 579
Кизименко П. І. – 579
Кийко Г. М. – 579
Кийко Е. С. – 579
Кийко І. К. – 579
Кийко І. Л. – 579
Кийко М. К. – 579
Кийко С. А. – 579
Кийко Ф. Г. – 579
Кийченко І. Ф. – 579
Кийченко М. Ф. – 580
Кийченко О. І. – 580
Кикоть І. Н. – 580
Кикоть П. С. – 580
Кикоть П. А. – 580
Кикоть Ф. Я. – 580
Кикоть Я. О. – 580
Килиберда (Келеберда) М. Н. – 580
Килина А. К. – 580
Килиянчук С. В. – 580
Кинько І. Є. – 581
Кипоть С. І. – 581
Кипря П. І. – 581
Кириєвська П. В. – 581
Кирий А. О. – 581
Кирик І. В. – 581
Кирилей (Кірілей) І. Т. – 581
Кирилей (Кірілей) О. І. – 581
Кириленко А. Т. – 581
Кириленко В. В. – 581
Кириленко В. І. – 581
Кириленко Г. І. – 581
Кириленко Д. М. – 582
Кириленко Д. П. – 582
Кириленко І. В. – 582
Кириленко І. Д. – 582
Кириленко К. З. – 582
Кириленко М. А. – 582
Кириленко М. В. – 582
Кириленко М. С. – 582
Кириленко С. Й. – 582
Кириленко Т. І. – 582
Кириленко Т. К. – 582
Кириленко Я. І. – 583
Кирилич К. І. – 583
Кирилов А. К. – 583
Кирилов О. Л. – 583
Кирилов С. Т. – 583
Кирилюк В. П. – 583
Кирилюк П. Г. – 583
Киричевський А. С. – 583
Киричевський І. Х. – 583
Кириченко А. Р. – 583
Кириченко А. П. – 583
Кириченко В. Я. – 583
Кириченко Г. Х. – 584

Кириченко Г. Л. – 584
Кириченко І. Л. – 584
Кириченко І. Я. – 584
Кириченко І. А. – 584
Кириченко Й. В. – 584
Кириченко Й. Г. – 584
Кириченко Л. О. – 584
Кириченко Л. М. – 584
Кириченко М. Я. – 584
Кириченко М. Ф. – 584
Кириченко Н. М. – 584
Кириченко О. Ф. – 585
Кириченко П. І. – 585
Киричко (Кірічко) Т. П. – 585
Киричок М. П. – 585
Киричок М. А. – 585
Киричок Н. Т. – 585
Киричок П. Л. – 585
Киричок Т. К. – 585
Кирій Д. Ю. – 585
Кирій (Кірій) П. Г. – 585
Кирій С. І. – 585
Кирквуд О. І. – 586
Киро-Давидюк М. П. – 586
Кирпа Я. А. – 586
Кирпота В. С. – 586
Кирчатий Д. П. – 586
Кирчатий Й. П. – 586
Кирчатий П. І. – 586
Киршенблат М. Д. – 586
Кирячко А. С. – 586
Кирячко І. С. – 586
Кисенко В. П. – 586
Кисенко П. В. – 587
Кисильов Т. С. – 587
Кисіль В. М. – 587
Кисіль Г. О. – 587
Кисіль Г. Я. – 587
Кисіль Д. І. – 587
Кисіль (Кісіль) І. І. – 587
Кисіль К. І. – 587
Кисіль Л. О. – 587
Кисіль М. С. – 587
Кисіль О. П. – 587
Кисіль (Кісіль) С. В. – 587
Кисільов М. М. – 588
Кисільова В. Ф. – 588
Кисла О. П. – 588
Кислий Г. Я. – 588
Кислий З. Я. – 588
Кислий Т. М. – 588
Кисляк А. С. – 588
Кисляк І. М. – 588
Кисляк І. С. – 588
Кисляк П. Д. – 588
Кисляк Х. М. – 588
Кисляков Г. І. – 589
Кит А. Ф. – 589
Китайгора В. С. – 589
Китайгора В. Д. – 589
Китайгора М. Ф. – 589
Китайгора П. М. – 589
Китайгора П. М. – 589
Китастий І. І. – 589
Китринський П. О. – 589
Китриш В. М. – 589
Китриш Й. М. – 589
Китриш П. Д. – 590
Китриш С. М. – 590
Киценко В. О. – 590
Кицун Г. І. – 590
Киця С. П. – 590
Киченко (Кіченко) Г. М. – 590
Киченко Й. Ю. – 590
Киченко Ю. Г. – 590
Кишинець О. М. – 590
Кишка А. С. – 590
Кишка І. С. – 590
Кишка С. М. – 591
Кишкань М. Г. – 591
Кишко П. І. – 591
Киян М. Ф. – 591
Кияновський Г. І. – 591
Кияшко М. Р. – 591
Кияшко П. К. – 591
Кияшко Т. Т. – 591
Кіба М. О. – 591
Кібенко Є. К. – 591
Кібкало І. Ю. – 591
Кібкало П. О. – 592
Кібкало П. Л. – 592
Кібкало Ф. П. – 592
Кіблецький В. Т. – 592
Кіблицький Є. Т. – 592
Кіблицький І. Т. – 592
Ківа В. М. – 592
Ківа М. Я. – 592
Ківа С. Я. – 592
Ківа Т. Я. – 592
Ківшик Л. О. – 592
Кізь Д. І. – 593
Кіктенко Г. Ф. – 593
Кіктенко І. І. – 593
Кінбург І. Г. – 593
Кіндратець П. Й. – 593
Кіндрашина В. А. – 593

Кіндрашина Г. А. – 593
Кінуле Е. А. – 593
Кінь Б. М. – 593
Кінь І. А. – 593
Кіптілий В. О. – 593
Кірдан З. М. – 594
Кірносенко М. П. – 594
Кірчатий О. Р. – 594
Кіршбаум А. М. – 594
Кіршко М. М. – 594
Кісіль (Кисіль) І. В. – 594
Кісіль М. К. – 594
Кісіль О. А. – 594
Кістик І. В. – 594
Кіт А. О. – 594
Кіт В. С. – 594
Кіт І. Ф. – 595
Кіт К. Ф. – 595
Кіт С. С. – 595
Кіт Ф. Л. – 595
Кіт Ф. С. – 595
Кіт-Коробкова М. М. – 595
Кітач Д. М. – 595
Кітріш С. Д. – 595
Кіулін В. Й. – 595
Кіулін С. Й. – 595
Кішик М. П. – 595
Кішик Н. М. – 596
Кішинець (Кошінець) Ю. Г. – 596
Кішінець А. С. – 596
Кішінець Т. М. – 596
Кіяшко Г. Я. – 596
Кладовий С. С. – 596
Кларрайх С. Х. – 596
Клач В. В. – 596
Клач В. Я. – 596
Клач Г. М. – 596
Клевянник Л. Л. – 596
Клейм Д. Л. – 597
Клеменчук (Клименчук) С. Ф. – 597
Клемець В. П. – 597
Клепач І. С. – 597
Клепач І. Я. – 597
Клепач І. Л. – 597
Клепач Й. М. – 597
Клепач М. К. – 597
Клепач Х. С. – 597
Клепачов В. С. – 597
Клепчінов В. С. – 598
Клерман Х. А. – 598
Клець І. З. – 598
Клець Т. І. – 598

ГЕОГРАФІЧНИЙ ПОКАЖЧИК

А

Абазівка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 42, 112, 315, 350, 399, 513, 566
Абрамівка, с. Машівського р-ну Полтавської обл. – 100, 157, 165, 189, 235, 250, 341
«Аінфальд», німецька колонія Маріупольського р-ну Донецької обл. – 12
Алаверди, м. (Вірменія) – 324
Алма-Ата, м. (Казахстан) – 98, 99, 180
Алчевськ, м. Луганської обл. – 227
Андіжан, м. (Середня Азія) – 166
Андріївка, с. Балаклійського р-ну Харківської обл. – 116
Андріївка, с. Бердянського р-ну Запорізької обл. – 340
Андріївка, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 86
Андріївка, с. Машівського р-ну Полтавської обл. – 191, 266, 442, 474, 544
Андріївка, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 54, 104, 141, 381
Андріївка, с. Носівського р-ну Чернігівської обл. – 462
Андріївка, с. Старобешівського р-ну Донецької обл. – 207
Андріївка, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 301, 524, 571
Андрокитай, м. (Китай) – 473
Андрушки, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 19, 20
Анкишло, с. Білгород-Дністровського р-ну Одеської обл. – 290
Анна, с. (Білорусь) – 538
Аноскеп, м. провінції Македонія (Греція) – 97
Антонини, м. Хмельницької обл. – 60
Антонівка, с. Барського р-ну Вінницької обл. – 377
Антонівка, с. Варвинського р-ну Чернігівської обл. – 335
Антополь, м. Дрогичинського р-ну Брестської обл. (Білорусь) – 341
Ардонь, с. Орловської обл. (Російська Федерація) – 282
Арзамас, м. (Російська Федерація) – 116
Арнєв, ст. (Казахстан) – 24
Арсенівка, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 215, 560
Артем, м. Приморського краю (Російська Федерація) – 554
Артемівка, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 7, 255
Артемівськ, м. Приморського краю (Російська Федерація) – 94
Артільнс, с. Лозівського р-ну Харківської обл. – 496
Артюхівка, с. Машівського р-ну Полтавської обл. – 28, 392
Архангельськ, м. (Російська Федерація) – 473, 575
Аталяк, м. (Польща) – 150
Аушет, м. (Грузія) – 385
Ахмичетка, с. Бериславського р-ну Херсонської обл. – 124

Б

Баапа, м. (Угорщина) – 60
Бабаківка, с. Білопільського р-ну Сумської обл. – 164
Бабикіно, с. Московської обл. (Російська Федерація) – 496
Бабин, м. Іллінецького р-ну Вінницької обл. – 313
Бабине, с. Бобруйського р-ну (Білорусь) – 139
Бабино, с. Уманського р-ну Черкаської обл. – 213

Бабичівка, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. - 228, 552
Багачка Перша, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 115
Багни, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 40, 323, 324
Базалуки, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 41, 83
Базилівщина, с. Машівського р-ну Полтавської обл. – 27, 28, 49, 123, 133, 136, 233, 255, 272, 292, 306, 307, 308, 311, 312, 324, 390, 408, 441, 443, 444, 471, 486, 488
Байбаківка, с. Царичанського р-ну Дніпропетровської обл. – 209
Байдакове, с. Онуфріївського р-ну Кіровоградської обл. – 27, 508
Байрак, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 166
Байрак, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 126, 202, 232, 279, 382, 383
Байрак, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 203
Байрач, с. Тахтавазарського р-ну (Туркменія) – 257
Бакай, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 22, 96, 163, 206, 208, 256, 436, 587
Бакланова-Муравійка, с. Чернігівського р-ну Чернігівської обл. – 56
Баку, м. (Азербайджан) – 314, 466
Бакумівка, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 198, 405, 406, 514
Бакумівка, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 230, 231, 300, 399
Бакури, с. Сердобського р-ну Саратовської обл. (Російська Федерація) – 51
Балаклава, м. (Крим) – 12
Балаклія, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 195, 196, 285, 483, 510, 556, 557, 568
Балаклія, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 63
Балівка, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 47, 48, 49
Балта, м. Одеської обл. – 198
Балюки, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 47, 48, 77
Балясне, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 16, 228, 334, 397, 483, 546
Баляснівка, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 586
Бандурівка, с. Олександрівського р-ну Кіровоградської обл. – 346
Барабаші, х. Диканського р-ну Полтавської обл. – 49
Барабаші, х. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 182
Баранівка, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 101, 119, 126, 141, 190, 210, 211, 225, 259, 365, 386
Баранівка, смт Житомирської обл. – 553
Баранове, с. Валківського р-ну Харківської обл. – 273
Барвінкове, с. Сумського р-ну Сумської обл. – 364
Барвінщина, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 349
Бардаки, х. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 52, 209
Барилівка, с. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 141
Барилівщина, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 461
Барилове, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 53, 461
Батанівці, с. Софіївського округу (Болгарія) – 407
Батумі, м. (Грузія) – 25
Батьки, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 219, 254, 255, 402, 552
Бахмач, м. Чернігівської обл. – 298, 510
Бацмани, с. Роменського р-ну Сумської обл. – 357
Башкала, с. (Туреччина) - 565
Бедратове, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 351, 480
Бежнозель, с. Чадирмуйського р-ну (Молдова) – 258
Безруки, х. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 63, 64
Безручки, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 272
Безсали, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 164, 464, 571
Белашка, с. Тальнівського р-ну Черкаської обл. – 298
Белз, м. (Польща) – 280
Бельці, м. (Молдова) – 197
Бемиж, с. Бемизького р-ну (Удмуртія, Російська Федерація) – 464
Бендери, м. (Молдова) – 204, 524
Бербениці, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 251, 584
Берблени, с. Буського р-ну Львівської обл. – 367
Бервіки, с. Волинської обл. – 24
Бердичів, м. Житомирської обл. – 403
Берегомет, смт Вижницького р-ну Чернівецької обл. – 320
Бережнівка, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 543, 580

Березівка, с. Гребінківського р-ну Полтавської обл. – 115
Березівка, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 454, 538
Березівка, с. Оренбурзької обл. (Російська Федерація) – 357
Березівка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 271, 328, 588
Березівка, с. Устимівського р-ну Кіровоградської обл. - 8
Березняки, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 465
Березівка, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 538, 588
Берізки-Чечельницькі, с. Бершадського р-ну Вінницької обл. – 420
Березняки, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 23, 151, 359, 449
Березова Лука, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 52, 148, 161, 181, 217, 260, 339, 369, 459, 464, 467, 489, 538, 579, 581
Березова Рудка, с. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 187, 494
Березове, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 433
Березовець, с. Люблінської губернії (Польща) – 590
Березовиця, с. Теребовлянського р-ну Тернопільської обл. – 209
Березоточа, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 41, 103, 124, 225, 287, 297, 392, 399
Берлін, м. (Німеччина) – 412, 458, 484, 543, 563
Бершацьке, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 126
Бессарабівка, с. Кегичівського р-ну Харківської обл. – 76
Бехтерщина, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 76, 77
Бечеве, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 497, 576, 586
Беш-Геаз, с. (Молдова) – 54
Бєлгород, м. (Російська Федерація) – 77, 240
Бєльськ, м. (Білорусь) – 520
Бивальці, с. В'яземського р-ну Смоленської обл. (Російська Федерація) – 30
Биївці, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 205
Бикове, х. (с. Потічок) Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 79
Битакове Озеро, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 142, 143
Бієве, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 116
Біла Підляска, м. Люблінського воєводства (Польща) – 161
Білаші, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 558
Білгорах, м. (Польща) – 441
Білгород-Дністровський, м. Одеської обл. – 114, 552
Біленченківка, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 24, 399, 594
Білецьке, с. Летичівського р-ну Хмельницької обл. – 279
Білецьківка, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 69, 87, 92, 186
Білий Колодязь, с. Новозибківського р-ну Орловської обл. (Російська Федерація) – 124
Білики, смт Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 14, 63, 76, 117, 160, 173, 209, 247, 269, 274, 277, 303, 305, 322, 336, 424, 476, 532, 542, 577
Білики, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 111, 572
Білики, х. Диканського р-ну Полтавської обл. – 87
Білилівка, м. Житомирської обл. – 78
Біловод, с. Роменського р-ну Сумської обл. – 568
Білогорілка, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 109, 182, 286, 530, 544, 560
Білогородка, с. Київського р-ну Київської обл. – 260
Білограй, м. (Польща) – 76
Білоконі, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 72, 89, 200
Білоконі, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 85, 89, 90, 316, 393, 416
Білопілля, м. Сумської обл. – 59, 141, 421, 509
Білосток, с. – 266
Білостоцьке воєводство (Польща, точні дані відсутні) – 481
Білоусівка, с. Драбівського р-ну Черкаської обл. – 320, 571
Білоусівка, с. Чорнухинського р-ну Полтавської обл. – 110, 120, 240, 488, 515, 550
Білоцерківка, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 18, 154, 186, 218, 243, 260, 330, 542, 574
Білоцерківка, с. Дніпропетровської обл. – 421
Білоцерківці, с. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 84, 148, 217, 423, 424, 436, 437
Білошапки, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 327
Білоярівка, с. Амвросіївського р-ну Донецької обл. – 21
Білухівка, с. Карлівського р-ну Полтавської обл. – 59

Біляки, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 19, 133, 165, 198, 275, 370, 477
Більськ, с. Котелевського р-ну Полтавської обл. – 18, 111, 125, 212, 220, 231, 239, 430, 513, 515, 527, 586
Бірки, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 9
Бірки, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 384
Бірки, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 13, 89, 155, 271, 293, 294, 295, 301, 341, 368, 440, 450, 470, 507
Благовєщенськ, м. Амурської обл. (Російська Федерація) – 450
Благодатне, с. Одеської обл. – 295, 378
Благодатне, с. Олександрівського р-ну Донецької обл. – 384
Бобрик, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 63, 96, 445, 469, 486
Бобрик Донськой, с. Тульської обл. (Російська Федерація) – 270
Бобрик, с. Київського р-ну Київської обл. – 89
Бобрівник, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 18, 102, 113, 167, 171, 269, 379, 439, 486, 491, 543, 544
Бобров, м. Воронезької обл. (Російська Федерація) – 84
Бобруйськ, м. (Білорусь) – 30, 220
Бовбасівка, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 56, 99, 100, 175, 298
Бовкун, с. Таращанського р-ну Київської обл. – 544
Богарівка, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 494
Богдани, с. Варвинського р-ну Чернігівської обл. – 108
Богдани, с. Золотоніського р-ну Черкаської обл. – 509
Богданівка, с. Машівського р-ну Полтавської обл. – 158, 475, 547, 596
Богданівка, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 49, 110, 157, 240, 244, 391, 551, 561
Богданівка, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 166, 202, 388, 432, 439, 590
Богданівка, с. Чорнухинського р-ну Полтавської обл. – 518
Богодарівка, с. Чорнухинського р-ну Полтавської обл. – 441, 518
Богодухівка, с. Чорнобаївського р-ну Черкаської обл. – 302, 487
Богушкова Слобода, с. Золотоніського р-ну Черкаської обл. – 541
Бодаква, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 16, 72, 144, 207, 299, 434, 571, 585, 588
Бодні, х. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 107
Божки, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 109
Божкове, с-ще Полтавського р-ну Полтавської обл. – 193, 332
Божкове, ст. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 426
Бойки, х. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 109
Бойки, х. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 109
Бойки, х. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 110
Бокійма, с. Млинівського р-ну Рівненської обл. – 537
Бондарі, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 190
Бондарі, с. Чорнухинського р-ну Полтавської обл. – 25, 84, 266, 391, 434, 491, 583
Бондарівка, с. Сосницького р-ну Чернігівської обл. – 396
Бондарне, с. Артемівського р-ну Донецької обл. – 289
Бондури, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 121
Борзна, м. Чернігівської обл. – 450
Бориси, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 88, 123, 382, 383, 387, 484
Борисів, с. Васильківського р-ну Київської обл. – 569
Борисівка, с. Курської обл. (Російська Федерація) – 70
Борислав, м. Львівської обл. – 415
Бородянка, смт Київської обл. – 130, 131
Боромля, с. Тростянецького р-ну Сумської обл. – 90
Борша, с. Самарського р-ну Самарської обл. (Російська Федерація) – 95
Борщове, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 227
Бочанівка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 117
Бочки, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 100, 161, 333, 374, 561
Брагинці, с. Варвинського р-ну Чернігівської обл. – 250
Браїлки, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 132
Браславль, м. Каунаської обл. (Литва) – 431
Братешки, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 133, 163, 207, 226, 288, 384, 418, 520, 532
Братислава, м. (Словаччина) – 7

Братське, м. Миколаївської обл. – 139
Бреслау, м. (Німеччина) – 455
Брест, м. (Білорусь) – 160, 376, 554
Брест-Литовськ, м. (Білорусь) – 277
Бретнове, с. округу Фрейденталь (Чехословаччина) – 522
Бреусівка, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 36, 38, 110, 416, 559, 560
Бригадирівка, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 18, 51, 248, 485
Бригадирівка, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 175, 472, 483
Бридуни, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 136, 262
Брижани, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 137
Бринзи, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 138
Бринь, с. Думанецького р-ну Смоленської обл. – 469
Брисі, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 309
Бричківка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 135, 136, 345
Броварки, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 80, 119, 212, 254, 302, 463
Броварки, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 217
Броди, м. Львівської обл. – 133
Бродна, м. (Хорватія) – 149
Бродщина, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 73, 173, 215, 227, 304, 570, 575
Брусове, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 118, 230, 231, 519, 536
Брянськ, м. (Російська Федерація) – 417, 443
Бублики, х. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 141
Бубни, с. Чорнухинського р-ну Полтавської обл. – 155, 366, 573
Бугаївка, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 328, 362, 381, 394, 487, 540, 541
Бугаків, с. Немирівського р-ну Вінницької обл. – 445
Бугульма, м. (Республіка Татарстан, Російська Федерація)) – 230
Будаківка, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 299
Будки, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 596
Бузова Паськівка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 242, 391, 478
Бузьки, с. Чорнобаївського р-ну Черкаської обл. – 293
Буланове, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 80, 193, 528
Булахи, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 86
Буняківка, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 554, 586
Бурбине, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 256, 568, 569
Буревате, с. Світловодського р-ну Кіровоградської обл. – 271
Бурімка, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 108, 513, 515
Бурімка, с. Чорнобаївського р-ну Черкаської обл. – 250
Бурлаки, х. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 152
Бурти, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 232
Бурундай, с. Кименського р-ну (Киргизія) – 329
Бутенки, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 251, 281, 385, 428
Бутенки, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 154
Бути, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 426
Бутівці, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 338, 365, 366
Бутова Долина, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 48
Бухалівка, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 332, 547
Бухара, м. (Узбекистан) – 524
Бухарест, м. (Румунія) – 196
Буша, с. Ямпільського р-ну Вінницької обл. – 196
Бяла Фаска, м. (Польща) – 291

В

Важаки, с. (Чехія) – 290
Вакуленці, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 69, 367, 385
Валки, м. Харківської обл. – 8, 169, 229
Валок, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 469
Валуйське, с. Вовчанського р-ну Харківської обл. – 528
Вальці, м. Саратовської обл. (Російська Федерація) – 403
Ванжина Долина, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 161, 333
Варакути, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 162
Варва, смт Чернігівської обл. – 550
Варварівка, с. Карлівського р-ну Полтавської обл. – 90, 243, 246, 294, 295, 355, 375, 431, 486, 498, 517, 534, 548, 554

Варварівка, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 331
Варшава, м. (Польща) – 57, 70, 72, 75, 81, 106, 139, 140, 183, 190, 196, 198, 225, 240, 264, 270, 280, 309, 342, 351, 430, 480, 499, 594
Василенки, х. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 587
Василе-Устимівка, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 152
Василівка, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 401, 584
Василівка, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 118, 274, 293, 442, 446
Василівка, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 122, 430
Василівка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 184, 206, 259, 313
Василівка, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 43, 50, 194, 195, 246, 297, 352, 368, 436, 587
Василівка, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 49, 259, 512
Васильки, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 189, 375, 465
Васильків, м. Київської обл. – 20
Васильківці, с. Житомирського р-ну Житомирської обл. – 400
Васильківщина, с. Карлівського р-ну Полтавської обл. – 468
Васильці, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 171, 544
Васине, с. Знам'янського р-ну Кіровоградської обл. – 21
Васьки, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 595
Васьківка, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 52, 205, 435
Васютинці, с. Чорнобаївського р-ну Черкаської обл. – 331
Ваці, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 176, 331
Вейно, с. Кінгісеппського р-ну Ленінградської обл. (Російська Федерація) – 30
Велика Андрусівка, с. Світловодського р-ну Кіровоградської обл. – 509
Велика Багачка, смт Полтавської обл. – 63, 84, 106, 202, 203, 267, 296, 364, 462, 483, 519
Велика Бузова, смт Шишацького р-ну Полтавської обл. – 202, 203, 204
Велика Грем'ячка, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 36
Велика Кохнівка, смт Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 172, 207, 220, 299, 300, 490
Велика Круча, с. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 143, 168, 237, 435, 474
Велика Обухівка, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 238, 239, 253
Велика Павлівка, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 102, 155, 167, 168, 171, 358, 438, 444, 449, 477, 541, 542, 557
Велика Рублівка, с. Котелевського р-ну Полтавської обл. – 111, 156, 233, 237, 250, 251, 282, 294, 408, 420, 555, 561
Велика Рудка, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 76, 83, 105, 128, 474, 523
Велике Болото, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 381, 382, 383, 522, 592
Велике Ладижене, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 136
Великий Байрак, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 36, 117, 342
Великий Бобрик, с. Краснопільського р-ну Сумської обл. – 185
Великий Кобелячок, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 42, 43, 78, 136, 174, 178, 181, 271, 428, 429, 580, 586, 589
Великий Тростянець, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 482
Великий Чернятин, с. Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл. – 144, 309, 480, 524, 564
Великі Будища, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 57, 168, 234, 248, 410, 415, 438, 524, 576, 582
Великі Будища, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 250, 251, 266, 272, 318, 342, 362, 380, 425, 474, 503, 508
Великі Коровинці, с. Чуднівського р-ну Житомирської обл. – 187
Великі Кринки, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 39, 57, 87, 101, 160, 162, 194, 275, 296, 297, 319, 335, 398, 405, 406, 432, 454, 455, 528
Великі Луки, с. Псковської обл. (Російська Федерація) – 510
Великі Солонці, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 287, 288, 332, 373, 377, 405, 406, 577, 592
Великі Сорочинці, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 9, 39, 104, 126, 127, 143, 166, 222, 253, 258, 297, 319, 340, 350, 370, 405, 455, 459, 470, 523, 546
Великі Липняги, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 155, 420
Великівське, с. Доманівського р-ну Миколаївської обл. – 60
Великополовецьке, с. Сквирського р-ну Київської обл. – 356
Великоселицьке, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 113, 320

Величко, с. Новозибківського р-ну Орловської обл. (Російська Федерація) – 508
Велюнь, м. (Польща) – 463
Вельбівка, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 272, 432
Вельше-Ольшадан, с. Могилівської обл. (Білорусь) – 492
Венгліска, м. Ландцузького повіту (Польща) – 76
Венеславівка, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 292, 422, 594
Веприк, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 44, 57, 92, 96, 125, 153, 156, 178, 186, 203, 241, 267, 403, 416, 444, 445
Верба, м. Дубнівського р-ну Рівненської обл. – 359
Верба, с. Володимир-Волинського р-ну Волинської обл. – 526
Вербине, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 299, 515, 517
Вербиця, с. Холмського воєводства (Польща) – 349
Вербівка, с. Звенигородського р-ну Черкаської обл. – 65
Вербка, с. Крижопільського р-ну Вінницької обл. – 475
Вербки, с. Павлоградського р-ну Дніпропетровської обл. – 175
Вербки, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 132, 299, 431
Вербородинці, с. Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл. – 67, 149, 150, 152, 317, 435, 462
Вергуни, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 81, 94, 132, 274, 307
Вереміївка, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 500
Вереміївка, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 175, 192, 293, 296, 335, 336, 403, 420, 423, 440
Вереміївка, с. Чорнобаївського р-ну Черкаської обл. – 10, 64, 114, 115, 117, 151, 444, 448, 465, 537, 551, 574
Вертелецьке, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 210, 499
Верхнє Болото, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 315
Верхнє Соронінське, с. Красноуфимського р-ну Свердловської обл. (Російська Федерація) – 486
Верхня Будаківка, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 73
Верхня Ланна, с. Карлівського р-ну Полтавської обл. – 99, 454
Верхня Мануйлівка, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 328, 540
Верхня Покровка, с. Старобільського р-ну Луганської обл. – 418
Верхняки, с. Проскурівського р-ну Вінницької обл. – 149
Весела Долина, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 275, 593
Веселець, с. Городоцького р-ну Хмельницької обл. – 520
Веселий Поділ, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 68, 149, 167, 195, 213, 217, 230, 266, 319, 384, 443, 514, 519, 526, 543, 544, 558
Ветхалівка, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 118
Вечірки, с. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 490, 491
Вечірчине, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 233
Вирішальне, с-ще Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 77, 250, 387, 434, 588
Вирцел, с. (Латвія) – 487
Висачки, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 562
Вискребенці, с. Мценського р-ну Орловської обл. (Російська Федерація) – 193
Вислиця, м. (Польща) – 395
Вислобоки, с. Кам'янсько-Бузького р-ну Львівської обл. – 494
Висока Вакулівка, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 148, 258
Високе, с. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 210
Витівка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 112
Виц, м. (Польща) – 53
Вишеньки, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 107
Вишнів, с. (Польща) – 449
Вишній Волочок, м. Калінінградської обл. (Російська Федерація) – 331
Вишняки, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 29, 96, 115, 118, 157, 186, 300, 514, 545, 585
Вищий Булатець, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 375, 388, 591
Вищі Вільшани, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 421
Вівся, с. Чемеровецького р-ну Хмельницької обл. – 448
Відень, м. (Чехія) – 572
Візово-Дуброво, с. Орловської обл. (Російська Федерація) – 215
Вілейки, с. Сокальського р-ну Львівської обл. – 351
Віленька, с. Коростишівського р-ну Житомирської обл. – 197

Вілька-Підгороднянська, с. Любомльського р-ну Волинської обл. – 318
Вільна Терешківка, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 216, 217, 221, 364
Вільний Степ, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 218
Вільно, м. (Литва) – 71, 98
Вільнюс, м. (Литва) – 51, 151, 254, 292, 302, 466, 523
Вільхівщина, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 528
Вільховий Ріг, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 426
Вільхуватка, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 420
Вільхуватка, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 30, 201
Вільшанка, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 97, 202, 233, 426
Вілямпільська Слобода Ковенської губернії (за старим адмінподілом, Литва) – 407
Вінниця, м. – 71, 128, 196, 266, 316
Вірьовкіно, с. Петровського р-ну Харківської обл. – 529
Вісичі, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 199, 200, 375
Вітебськ, м. (Білорусь) – 57, 200
Владивосток, м. (Російська Федерація) – 546
Владикавказ, м. (Російська Федерація) – 445
Владов, м. (Польща) – 566
Владово, м. (Польща) – 240
Власівка, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 31
Власівка, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 93, 579
Власівка, с. Ічнянського р-ну Чернігівської обл. – 512
Власівка, смт Світловодського р-ну Кіровоградської обл. – 266, 267, 581
Влащево, м. (Польща) – 446
Влодава, м. (Польща) – 43
Вничерка, с. (Польща) – 264
Вовківка, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 256
Вовківка, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 283
Вовнянка, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 12
Вовча, с. Полтавської обл. – 147
Вовча Гора, с. Хмельницької обл. – 86
Вовчанськ, м. Харківської обл. – 126
Вовче, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 567
Вовчик, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 105, 112, 146, 226, 461, 465, 497, 514, 516, 597
Водолагівка, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 209, 325, 375
Водяна Балка, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 585
Водяне, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 144, 468
Вознесенка, с. Володимирської обл. (Російська Федерація) – 78
Вознесенка, с. Синельниківського р-ну Дніпропетровської обл. – 74
Войнівка, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 104, 149, 216, 254, 290, 317, 345, 520, 570
Войтівка, с-ще Теплицького р-ну Вінницької обл. – 583
Волгоград, м. (Російська Федерація) – 398
Волики, х. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 214
Волинська, ст. Київської обл. – 479
Вологда, м. (Російська Федерація) – 225, 525, 549
Володарське, смт Донецької обл. – 499
Володимир-Волинський, м. Волинської обл. – 192
Володимирець, м. Рівненської обл. – 197
Володимирівка, с. Карлівського р-ну Полтавської обл. – 468
Волосківці, с. Острозького р-ну Рівненської обл. – 538
Волошинівка, с. Баришівського р-ну Київської обл. – 582
Волчанська, ст. Омської обл. (Російська Федерація) – 488
Воля, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 109
Воля, с. (Польща) – 225
Вольськ, с. Саратовської обл. (Російська Федерація) – 280
Воркута, м. (Російська Федерація) – 40, 55, 547, 558
Воробйово, с. Карельської АР (Російська Федерація) – 221
Воронеж, м. (Російська Федерація) – 171
Воронинці, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 59, 137, 341, 501, 542, 551
Воронівка, с. Вознесенського р-ну Миколаївської обл. – 462
Воронянщина, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 223
Вороньки, с. Чорнухинського р-ну Полтавської обл. – 125, 206, 229, 307, 338, 469, 513, 515, 516, 517, 534
Воронъків, м. Київської обл. – 112

Вороньків, с. Бориспільського р-ну Київської обл. – 346
Воротне, с. (Польща) – 379
Воскобійники, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 386
Воскресенка, с. Приазовського р-ну Запорізької обл. – 551
Вотилівка, с. Лисянського р-ну Черкаської обл. – 446
Воютичі, с. Самбірського р-ну Львівської обл. – 46
Вугли, с. Хмільницького р-ну Вінницької обл. – 204
Вулька, с. Ланцутського повіту (Польща, за старим адмінподілом) – 417
Вулька Каменець, с. Слонімського р-ну Гродненської обл. (Білорусь) – 340
Вульки, м. (Польща) – 308
Вусики, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 225
Вязьма, м. (Російська Федерація) – 201, 454
Вятовіци, с. (Польща) – 36
В'язівок, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 10, 22, 150, 516
В'язівок, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 55
В'язове, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 39

Г

Гавриленки, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 228
Гаврилівка, с. Дружківського р-ну Донецької обл. – 323
Гаврилки, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 452, 453
Гаврильці, х. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 229
Гадяч, м. Полтавської обл. – 13, 19, 29, 30, 43, 54, 56, 67, 70, 84, 87, 126, 139, 143, 175, 178, 190, 191, 232, 245, 246, 250, 257, 264, 289, 315, 339, 375, 379, 387, 403, 439, 445, 446, 450, 454, 463, 466, 469, 504, 507, 509, 510, 521, 527, 543, 596
Гайворон, м. Кіровоградської обл. – 160
Гайсин, м. Вінницької обл. – 102
Галагани, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 275
Галещина, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 98, 302, 496
Галещина, ст. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 95, 167
Галицьке, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 201, 237, 506
Галичина (точні дані відсутні) – 512
Галі-Горбатки, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 155
Галущина Гребля, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 111, 303, 577, 592
Гамаліївка, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 432
Ганжі, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 423
Ганнівка, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 367
Ганцевичі, м. Слупського воєводства (Польща) – 421
Гапонівка, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 587
Гаркушинці, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 100, 112, 154, 207, 302, 387
Гасенки, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 59, 400
Гатка, х. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 582
Гвіздниця, с. Брестської обл. (Білорусь) – 111
Гвоздиківка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 151
Гвоздьове, с. Валківського р-ну Харківської обл. – 543
Гели, х. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 256
Герасимівка, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 297
Гергели, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 261, 424
Гергели, х. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 262
Германштадт, м. (Австрія) – 575
Гирине, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 45
Гиряві Ісківці (Гиряві Юсківці) с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 202, 558, 559, 561, 563
Гільці, с. Чорнухинського р-ну Полтавської обл. – 366
Гінці, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 323, 481
Гірка Полонська, с. Луцького р-ну Волинської обл. – 174
Гірчична, с. Дунаєвецького р-ну Хмельницької обл. – 351
Глевіц, м. (Німеччина) – 538
Глибока Долина, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 334
Глибоке, с. Самбірського р-ну Львівської обл. – 352
Глинськ, м. Харківської обл. – 215

Глинське, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 66, 239, 241, 251, 253, 276, 585
Глит Ура, с. Голгарського повіту (Австрія) – 368
Глоби, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 299
Глобине, м. Полтавської обл. – 9, 31, 56, 86, 105, 108, 111, 142, 144, 170, 196, 219, 229, 257, 258, 283, 284, 299, 306, 308, 337, 389, 390, 398, 428, 443, 447, 463, 464, 468, 484, 492, 535, 565, 589
Глобине, ст. Полтавської обл. – 451
Глотово, с. Масальського р-ну Смоленської обл. (Російська Федерація) – 535
Глухів, м. Сумської обл. – 131, 215, 347, 458
Гнатенки, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 85, 275
Гнилиця, с. Яготинського р-ну Київської обл. – 322
Гнідаші, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 276, 277
Гніла, с. (Польща) – 198
Говори, с. Зіньковецького р-ну Хмельницької обл. – 348
Говтва, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 499
Говтва, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 298
Говтва, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 224, 272, 398
Гоголеве, с. – 76
Гоголеве, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 520
Гоголеве, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 193
Гожули, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 234, 276, 342, 377, 401, 415, 421, 472
Голінка, с. Бахмацького р-ну Чернігівської обл. – 302
Голоби, с-ще Ковельського р-ну Волинської обл. – 43
Голобородьківське, с-ще Карлівського р-ну Полтавської обл. – 375, 418, 438
Головач, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 141, 242, 501
Головки, с. (Польща) – 422
Головки, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 315
Головчино, с. Грайворонського р-ну Белгородської обл. (Російська Федерація) – 359
Голуби, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 558
Голубівка, с. Прилуцького р-ну Чернігівської обл. – 332
Голубівка, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 295
Голубки, с. Київської обл. – 97
Гольма, с. Балтського р-ну Одеської обл. – 454
Гомель, м. (Білорусь) – 321
Гопгарі, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 65, 101, 203, 294, 295
Гопгарівка, с. Бєловського р-ну Курської обл. (Російська Федерація) – 72
Гора, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 425
Горбані, х. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 474
Горбанівка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 313, 354, 573
Горбатівка, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 15, 49, 434
Горби, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 51, 92, 142, 162, 195, 276
Горбівка, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 299
Горбове, с. Ємельчинського р-ну Житомирської обл. – 219
Горбулів, с. Черняхівського р-ну Житомирської обл. – 25
Горбунівка, х. – 63
Гориславці, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 310
Горішні Плавні, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 41, 68, 85, 86, 349, 355, 463
Горки, м. (Білорусь) – 320
Горки, с. Турнського повіту Хелмського воєводства (Польща) – 114
Горлівка, м. Донецької обл. – 49, 79
Горобії, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 83
Горобії, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 174
Горобці, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 136, 137, 311, 312, 362, 371, 415, 442, 511, 589
Городище, с. Березнівського р-ну Рівненської обл. – 292
Городище, с. Гребінківського р-ну Полтавської обл. – 223, 437
Городище, с. Недригайлівського р-ну Сумської обл. – 552
Городище, м. Павлоградського р-ну Дніпропетровської обл. – 325
Городище, с. Чорнухинського р-ну Полтавської обл. – 56, 100, 175, 512, 560
Городло, с. Хелмського воєводства (Польща) – 145
Горошине, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 39, 40, 56, 102, 122, 247, 284, 286, 302, 386, 439

Горяйстівка, с. Охтирського р-ну Сумської обл. – 24
Горянщина, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 272
Грабарівка, с. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 145, 170, 336, 338, 339, 504
Грабинівка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 19, 20, 75, 140, 190, 552
Грабів, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 320
Грабівка, с. Куликівського р-ну Чернігівської обл. – 169
Градизьк, смт Глобинського р-ну Полтавської обл. – 38, 60, 61, 69, 87, 88, 116, 118, 134, 140, 163, 187, 231, 237, 256, 282, 284, 285, 286, 296, 305, 350, 409, 433, 436, 478, 513, 545, 552
Граєво, м. (Польща) – 258
Гранів, с. Гайсинського р-ну Вінницької обл. – 539
Гребінка, м. Полтавської обл. – 71, 91, 126, 236, 243, 263, 302, 406, 427, 437, 475, 518, 529
Гребінка, ст. (Південно-Західна залізниця) Гребінківського р-ну Полтавської обл. – 185, 227, 258, 380, 401, 575
Гречана, с. Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл. – 94
Гречана, с. Хмельницької обл. – 130, 158, 198, 211, 270, 317, 321, 322, 355, 356, 377, 496, 519, 557
Гречани, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 254, 285, 326
Гречанівка, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 272, 519
Гречинці, с. Летичівського р-ну Хмельницької обл. – 480
Григорівка, с. Гребінківського р-ну Полтавської обл. – 127, 246
Григорівка, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 386
Григорівка, с. Машівського р-ну Полтавської обл. – 75, 181, 318, 320, 343
Григорівка, с. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 247
Григорівка, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 50, 306
Григорівка, ст. Південної залізниці – 7
Григорівщина, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 364
Грині, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 55, 333
Гринівка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 333
Гриньки, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 40, 88, 235, 236, 437
Гриньки, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 61
Грицевичі, с. Брестської обл. (Білорусь) – 362
Гришки, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 124, 440
Гродиск, м. (Польща, за старим адмінподілом) – 344
Гродно, м. (Білорусь) – 92, 270, 504, 537
Грубишево, м. (Польща) – 193
Груздово, с. Трубачевського р-ну Смоленської обл. (Російська Федерація) – 465
Грунь, с. Охтирського р-ну Сумської обл. – 263, 392
Грушине, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 39, 419, 437, 452, 573
Грушівка, с. Первомайського р-ну Миколаївської обл. – 160
Грякове, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 108, 115, 315, 366, 439, 496
Губарівка, с. Писарівського р-ну Пензенської обл. (Російська Федерація) – 114
Губське, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 227, 228, 232, 323
Гуделки, с. (Польща) – 54
Гуляївка, с. Березівського р-ну Одеської обл. – 583
Гуляй-Степ, с. Машівського р-ну Полтавської обл. – 153
Гур'їв Козачок, с. Золочівського р-ну Харківської обл. – 356, 357
Гурбинці, с. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 472
Гутирівка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 360, 567

Д

Давидівка, с. Житомирського р-ну Житомирської обл. – 543
Давидівка, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 361
Давидівка, с. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 8, 47, 347, 421, 446
Давна-Городок, м. Мозирського р-ну Гомельської обл. (Білорусь) – 56
Дамаски, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 334
Даугавпілс, м. (Латвія) – 11, 145, 175, 482
Даценки, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 426
Дашівський, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 371
Дашківка, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 177, 223, 326, 372, 570

Лащенки, с. Варвинського р-ну Чернігівської обл. – 297
Двінськ, м. (Латвія) – 196, 369
Двотно, м. (Польща) – 305
Деївка, с. (нині с. Садки) Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 137
Дейкалівка, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 108, 153, 170, 223, 340, 388, 465, 508, 510, 528, 529, 546, 547, 560
Дейманівка, с. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 476
Дейнеки, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 375, 376
Дейнеківка, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 376
Декалівка, с. (Польща, точні дані відсутні) – 469
Деменки, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 223, 321, 378, 395
Демидівка, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 37, 244, 328, 522
Демидівка, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 150, 347, 357, 538
Демина Балка, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 99, 110, 300, 468, 469, 555
Демівка, с. Чечельницького р-ну Вінницької обл. – 178
Демченкове, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 107
Дем'янівка, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 124, 260
Денисівка, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 108, 112, 141, 366
Денисковичі, с. Новозибківського р-ну Брянської обл. (Російська Федерація) – 63
Деревки, с. Котелевського р-ну Полтавської обл. – 52, 442, 443
Деричі, м. (Польща) – 213
Дерії̈вка, с. Онуфріївського р-ну Кіровоградської обл. – 425
Деркачі, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 44, 392
Деркачівка, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 48, 383
Дзержинськ, м. Житомирської обл. – 30
Дзержинське, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 57, 507
Дзюбанівка, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 17
Диканька, смт Полтавської обл. – 15, 118, 131, 132, 203, 223, 268, 305, 309, 346, 358, 378, 380, 402, 407, 411, 455, 463, 518, 546, 595, 596
Дикунка, с. Мархлевського р-ну Житомирської обл. – 157
Димівщина, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 462
Диткович, с. Гродненської обл. (Білорусь) – 7
Дібрівка (Дубрівка), с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 74, 95, 263, 318, 366, 594
Діброва, с. Зіньківського р-ну Полтавьскої обл. – 370, 578
Діброва, с. Котелевського р-ну Полтавської обл. – 578
Дігтярі, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 281, 282, 394
Дігтярі, смт Срібнянського р-ну Чернігівської обл. – 437, 597, 598
Дізс, м. (Іран) – 72
Дмитренки, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 53
Дмитренки, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 411
Дмитрівка, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 26, 48, 82, 162, 409
Дмитрівка, с. Машівського р-ну Полтавської обл. – 30, 58, 66, 190, 191, 216, 217, 308, 377, 466, 532, 533
Дніпропетровськ, м. – 29, 39, 76, 133, 146, 176, 215, 287, 342, 418, 464, 535
Дніпродзержинськ, м. Дніпропетровської обл. – 430
Добра, с. Лодзинського воєводства (Польща) – 322
Добровілля, с. Васильківського р-ну Дніпропетровської обл. – 216
Довгалівка, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 235
Довгалівка, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 170, 234, 235
Довге Озеро, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 302
Довгий Ріг, х. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 560
Довжок, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 527
Довжик, с. Охтирського р-ну Сумської обл. – 437
Должиково, с. (Російська Федерація) – 78
Долина, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 125, 222
Долина, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 88, 126, 204, 218, 222, 288, 295, 553, 554, 557, 592, 596
Долина, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 112, 295
Дондасівка, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 315, 321, 490, 519
Донецьк, м. – 324, 490

Доротишка, с. Бельського р-ну Гродненської обл. (Білорусь) – 125
Драбинівка, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 345
Драбинівка, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 81, 134, 240, 289, 394, 408, 442, 474
Драбів, смт Черкаської обл. – 313, 423
Дрижина Гребля, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 315, 414, 415, 428, 429, 430
Дроботи, с. Гродненської обл. (Білорусь) – 327
Дрочилове, с. Новогрудківського р-ну Гродненської обл. (Білорусь) – 471
Дружківськ, м. Донецької обл. – 419
Друхів, с. Рівненського р-ну Рівненської обл. – 13
Дрюзідорф, м. (Німеччина) – 121
Дубини, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 281, 282
Дубкове, с. (нині с. Якимове) Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 519
Дубно, м. Рівненської обл. – 346
Дубове, с. Ковельського р-ну Волинської обл. – 124
Дубове, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 513
Дубовий Гай, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 499
Дубовий Гай, с. Прилуцького р-ну Чернігівської обл. – 269
Дубові Махаренці, с. Козятинського р-ну Вінницької обл. – 428
Дубосари, м. (Молдова) – 564
Дуб'яги, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 412, 440
Дудінка, м. Красноярського краю (Російська Федерація) – 334
Дудкин Гай, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 111, 150, 441
Дудківка, с. Зміївського р-ну Харківської обл. – 443
Дудникове, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 19, 24, 105, 193, 409
Дунаївці, м. Хмельницької обл. – 331, 368, 593
Дунайка, с. Грайворонського р-ну Бєлгородської обл. (Російська Федерація) – 361
Дунинівка, с. Драбівського р-ну Черкаської обл. – 379
Духове, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 172, 444
Дучинці, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 193, 199
Дятьково, м. Брянської обл. (Російська Федерація) – 31
Дячени, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 268, 390, 452, 453

Е

Ебельмен, м. (Німеччина) – 344
Егреш, м. (Угорщина) – 254
Ейдути, с. (Литва) – 15
Ейськ, м. Краснодарського краю (Російська Федерація) – 214
Ентеєв, м. (Німеччина) – 566
Ерзерум, м. (Туреччина) – 13, 380

Є

Євменка, с. Козельщинського р-ну Чернігівської обл. – 204
Єгорівка, с-ще Семенівського р-ну Полтавської обл. – 118, 162, 362
Єзерка, с. (Польща) – 469
Єкатеринбург, м. (Російська Федерація) – 280
Єлабут, м. Татарської АРСР (Російська Федерація) – 500
Єланець, смт Миколаївської обл. – 581
Єлань, с-ще Волгоградської обл. (Російська Федерація) – 42
Єлець, м. Орловської обл. (Російська Федерація) – 30, 103, 300
Єлець, м. Тамбовської обл. (Російська Федерація) – 508
Єлизаветівка, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 123, 374, 536
Єлизаветівка, с. Ростовської обл. (Російська Федерація) – 407
Єлицева Долина, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 51
Ємці, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 355, 463
Єнакієве, м. Донецької обл. – 334
Єнківці, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 156, 380, 486, 562
Єньки, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 37, 129, 298, 307, 428, 451
Єреван, м. (Вірменія) – 58
Єристівка, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 555
Єрки, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 98, 140, 146, 551
Єрчиха, с. Буринського р-ну Сумської обл. – 596

Ж

Жабки, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 206, 487, 526
Жадани, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 534

Жашкові, с. Черкаської обл. – 255
Ждани, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 239, 370, 434, 504, 527
Жидівці, с. Попільнянського р-ну Житомирської обл. – 343
Жирківка, с. Машівського р-ну Полтавської обл. – 63, 150, 556
Житниківка, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 122
Житомир, м. – 106, 318, 407, 458, 504, 508, 549
Житомирська обл. (точні дані відсутні) – 481
Жмеринка, м. Вінницької обл. – 432, 518
Жовнине, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 26
Жовнине, с. Чорнобаївського р-ну Черкаської обл. – 42, 61, 354
Жовта Річка, рудник Дніпропетровської обл. – 178
Жовтневе, с. Гребінківського р-ну Полтавської обл. – 391
Жовтневе, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 85, 329
Жовтневе, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 90, 146, 168, 236, 237
Жолдаки, с. Конотопського р-ну Сумської обл. – 309
Жоржівка, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 88, 327, 386, 548
Жуки, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 142, 177, 436, 454, 482, 538
Жуки, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 127, 175, 187, 378, 437, 451
Жуківка, с. Жмеринського р-ну Вінницької обл. – 45
Жуківка, с. Машівського р-ну Полтавської обл. – 71
Журавець, с. Дросковського р-ну Курської обл. (Російська Федерація) – 119
Журавка, с. Гребінківського р-ну Полтавської обл. – 345
Жухлін, м. Плоцького воєводства (Польща) – 553

З

Забір'я, с. Сурозького р-ну Брянської обл. (Російська Федерація) - 466
Заводаква, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 585
Забрідки, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 105
Заворскло, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 141, 550
Загребелля, с. Чорнухинського р-ну Полтавської обл. – 8, 516
Загребля, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 454
Загрунівка, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. - 58, 71, 181, 214, 336, 388, 440, 470, 581, 582
Задовга, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 369
Заїченці, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 275
Заїчинці, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 103, 166, 384, 436
Зайці, с. Котелевського р-ну Полтавської обл. – 233, 424
Зайців, х. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 71, 72
Закаменна, с. Світловодського р-ну Кіровоградської обл. – 593
Закроїха, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 530
Заливанщина, с. Калинівського р-ну Вінницької обл. – 481
Заломное, с. Курської обл. (Російська Федерація) – 527
Зам'ятнівка, х. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 553
Замостя, м. (Польща) – 72, 270
Замостя, с. Маневицького р-ну Волинської обл. – 24
Заора, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 529
Западинці, с. Красилівського р-ну Хмельницької обл. – 493
Западинці, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 169, 597
Запілля, с. Любомльського р-ну Волинської обл. – 530
Запоріжжя, м. – 515, 541, 575
Запсілля, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 154, 155, 247, 275, 276, 277, 278, 279, 352, 438, 464, 484, 558
Заріч, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 403
Зарічне, с. (точні дані відсутні) – 473
Заріччя, с. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 131
Заріччя, с. Столинського р-ну Брестської обл. (Білорусь) – 476
Заріччя, с. Хмельницького р-ну Хмельницької обл. – 71, 158, 240, 393
Заріччя, с-ще Бобруйського р-ну Могилівської обл. (Білорусь) – 114
Зарудця, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 65, 120, 127, 247
Зарудця, с. Роменського р-ну Сумської обл. – 465

Зарудня, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 414
Засосна, с. Бериченського р-ну Воронезької обл. (Російська Федерація) – 119
Засулля, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 213, 307, 388
Засулля, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 58, 83, 103, 186, 313, 370, 381, 392, 424, 439, 456, 491
Засулля, с. Недригайлівського р-ну Сумської обл. – 539
Затон, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 519, 540
Затурине, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 20
Захарівка, с. Херсонської обл. – 179
Захарівка, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 283, 539
Захарці, с. Хмельницького р-ну Хмельницької обл. – 69
Західний Улус, с. Калмицької АРСР (Російська Федерація) – 509
Захлюпанка, х. Карлівського р-ну Полтавської обл. – 71, 211, 269, 270, 321, 322, 496, 557
Зачепилівка, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 156, 231, 324, 500, 522, 557
Зашматкове, с. – 567
Звягольське, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 493
Згурівка, смт Яготинського р-ну Київської обл. – 194, 344, 396
Здолбунів, м. Рівненської обл. – 500
Здунська Воля, м. (Польща) – 136, 322
Зезекали, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 548
Зелене, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 213
Зеленківка, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 288
Зельці, с. Комінтернівського р-ну Одеської обл. – 133
Землянки, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 52, 91, 198, 208, 390, 421, 423, 425, 507, 518
Землянки, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 394
Зиморово, смт Рязанської обл. (Російська Федерація) – 494
Зікранці, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 340
Зінці, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 343, 371, 476, 526, 541, 555
Зіньків, м. Полтавської обл. – 41, 53, 57, 58, 65, 71, 97, 106, 112, 113, 114, 129, 152, 181, 210, 212, 230, 246, 264, 272, 314, 322, 330, 342, 347, 374, 391, 392, 393, 395, 407, 422, 425, 426, 478, 507, 508, 534, 544, 571, 573, 586, 590
Зіньківський р-н Полтавської обл. – 362
Зірка, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 549
Злодіївка, х. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 88
Змажине, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 449
Знам'янка, ст. Знам'янського р-ну Кіровоградської обл. – 21
Знам'янка, ст. Одеської обл. – 143
Зозулі, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 532
Золотарівка, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 84, 205, 414, 476
Золотоноша, м. Черкаської обл. – 61, 138
Золотухи, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 151, 483
Зубані, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 195, 208, 285, 308, 396, 451, 455, 456
Зубівка, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 68, 154, 231, 331, 369, 370, 409, 410, 411, 420, 426, 545, 572, 583, 585
Зубівка, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 393
Зуївці, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 186, 238, 413, 469, 525, 554
Зябіково, с. Гостиненського повіту Варшавського воєводства (Польща) – 369

І

Іваниця, с. Ічнянського р-ну Чернігівської обл. – 101
Іванівка, м. Луганської обл. – 363
Іванівка, с. Карлівського р-ну Полтавської обл. – 26, 69
Іванівка, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 70, 138, 170, 312, 336, 385, 387, 453, 506, 535, 563, 567, 578, 579, 585
Іванівка, с. Машівського р-ну Полтавської обл. – 213, 590
Іванівка, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 180
Іванівка, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 178, 180, 271, 272, 521
Іванове Селище, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 273, 397, 398
Іваново, м. (Російська Федерація) – 11
Іванці, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 468

Іванюки, х. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. - 419
Івахненки, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. - 140, 267
Івашки, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 83, 213, 335, 570
Івонченці, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 325, 431, 435, 458
Івот, с. Шосткинського р-ну Сумської обл. – 492
Іжевськ, м. Кіровської обл. (Російська Федерація) – 146
Ізмаїл, м. Одеської обл. – 467
Ізяслав, м. Хмельницької обл. – 344
Ілець, м. Орловської обл. (Російська Федерація) – 13
Іловайськ, м. Донецької обл. – 581
Ільніково-Тохтарово, с. Чебоксарського р-ну Чуваської АР (Російська Федерація) – 26
Інгулець, с. Білозірського р-ну Херсонської обл. – 412
Іновлуц, м. (Польща) – 537
Інта, с-ще Комі АРСР (Російська Федерація) – 547
Іржавець, с. Ічнянського р-ну Чернігівської обл. – 143
Ірпінь, м. Київської обл. – 461
Ісерно, с. Мінської обл. (Білорусь) – 70
Ісички, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 270
Ісківці, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 407
Ісківці, с. Прилуцького р-ну Чернігівської обл. – 286
Іскрівка, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 28, 84, 85, 109, 199, 278, 388, 494
Ічня, м. Чернігівської обл. – 461
Іщенківка, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 153, 337, 529

Ї

Ївки, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 586
Їжаки, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 392, 423

Й

Йосипівка, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 230, 277

К

Кабанівщина, х. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 574
Кагамлик, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 401
Кагамлик, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 489
Казанська, ст. Ростовської обл. (Російська Федерація) – 12
Казань, м. (Болгарія) – 129
Казань, м. (Республіка Татарстан, Російська Федерація) – 10, 14
Кайданово, м. (Білорусь) – 560
Калайдинці, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 32, 33, 228, 434
Калашники, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 269, 314, 513, 540
Каленики, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 52, 54, 163, 164, 301, 348, 525
Калениченки, х. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 544
Калинове, с. Амвросіївського р-ну Донецької обл. – 421
Калинуватка, с. Долинського р-ну Кіровоградської обл. – 256
Калізман, м. (Грузія) – 82
Калінінград, м. (Російська Федерація) – 12
Калінін, м. (Російська Федерація) – 238
Калініно, с. Гомельської обл. (Білорусь) – 183
Калуга, м. (Росія) – 363
Калуга, с. Березнягуватського р-ну Миколаївської обл. – 391
Калуш, м. Івано-Франківської обл. – 463
Калюжні, х. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 548
Каляжиха, с. Красноярського краю (Російська Федерація) – 597
Кальниболота, с. Новоархангельського р-ну Кіровоградської обл. – 594
Кам'яна Гребля, с. Сквирського р-ну Київської обл. – 233
Кам'янець-Литовський, м. Брестської обл. (Білорусь) – 345
Кам'янець-Подільський, м. Хмельницької обл. – 10, 43, 61, 119, 139, 489
Кам'яний Брід, с. Коростишівського р-ну Житомирської обл. – 597
Кам'яні Потоки, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 52, 84, 90, 120, 147, 148, 252, 329, 446, 454, 465, 509, 511, 580
Кам'янка, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 382, 580
Камайськ, с. (Білорусь) – 230
Каменський Хутір, с. Климівського р-ну Орловської обл. (Російська Федерація) – 493
Камень Королівський, с. (Білорусь) – 287
Кампінос, с. Варшавського воєводства (Польща) – 427

Канави, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 270, 397
Кандибівка, х. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 222
Кантакузівка, с. Драбівського р-ну Черкаської обл. – 202
Кантемирівка, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 145, 175, 224
Каплинці, с. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 42, 66, 140, 249, 378, 591
Капустинці, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 318
Карабутове, с. Конотопського р-ну Сумської обл. – 52
Карантин, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 211
Карантин, с. Онуфріївського р-ну Кіровоградської обл. – 171, 172
Карантин, с. Світловодського р-ну Кіровоградської обл. – 310
Карасєвщина, х. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 556
Карасиха, с. Білогірського р-ну Хмельницької обл. – 332
Каратеєвка, с. Мічуринського р-ну Тамбовської обл. (Російська Федерація) – 422
Караульний Байрак, с. Камишинського р-ну Саратовської обл. (Російська Федерація) – 248
Карлівка, м. Полтавської обл. – 11, 14, 16, 35, 58, 85, 88, 106, 107, 138, 143, 157, 160, 191, 193, 194, 197, 210, 214, 232, 240, 294, 316, 319, 344, 356, 372, 373, 393, 394, 396, 418, 437, 439, 477, 494, 496, 509, 511, 532, 569
Карлсбад, м. (Чехія) – 181, 264
Карманичі, с. Перемишлянського повіту Ряшівського воєводства (Польща) – 371
Карнаухи, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 558, 559
Карпилівка, с. Іванківського р-ну Київської обл. – 361
Карпилівка, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 42, 192, 363
Карпиха, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 301
Карпівка, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 562
Карпусі, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 564
Карс, м. (Туреччина) – 37
Касяни, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 566, 567
Катеринівка, с. Царичанського р-ну Дніпропетровської обл. – 309
Каунас, м. (Литва) – 196, 509
Качали, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 536
Качанове, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 125, 338
Келеберда, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 54, 69, 177, 246, 298, 356, 400, 477, 539, 565, 574
Келиш, с. Запойського повіту (Польща) – 144
Керч, м. Кримської АР – 430, 520
Киби, колишнє с. на території Глобинського р-ну Полтавської обл. – 576
Кибинці, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 61, 88, 422
Кизил-Орда, м. (Узбекистан) – 11, 431, 508, 509
Київ, м. – 11, 21, 30, 45, 95, 97, 152, 156, 167, 179, 187, 197, 201, 211, 253, 265, 322, 332, 347, 350, 360, 412, 458, 462, 467, 471, 481, 482, 484, 535, 566, 573, 575
Киношів, с. (Польща) – 491
Кирило-Ганнівка, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 107, 129, 230, 541, 550, 572
Кирички, с. (нині приєднане до с. Малий Кобелячок) Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 497, 585
Кирияківка, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 58, 86, 170, 555, 556
Кирияновець, с. Гродненської обл. (Білорусь) – 95
Кирякове, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 328
Киселиха, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 46
Кисилівка, с. Менського р-ну Чернігівської обл. – 279
Кисильовка, х. Курської обл. (Російська Федерація) – 587
Кисла Балка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 45, 421
Кишенці, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 383, 529, 596
Кишеньки, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 68, 95, 218, 256, 298, 319, 321, 326, 329, 360, 434, 474, 472, 559, 584
Кишинів, м. (Молдова) – 49, 286, 475, 497
Кишка, х. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 590, 591
Кияшки, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 26, 409
Кияшківське, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 323
Кізлівка, с. Чорнухинського р-ну Полтавської обл. – 54, 176

Кіндратці, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 583
Кінчаки, с. Галицького р-ну Івано-Франківської обл. – 417
Кіпріянівка, с. Танкоринського р-ну Карагандинської обл. (Казахстан) – 242
Кірове, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 278, 469, 564
Кіровоград, м. – 7, 280
Кіровське, с. Чорноморського р-ну (АР Крим) – 549
Кіровське, с. Сахалінської обл. (Російська Федерація) – 212, 362
Кірсанов, м. Тамбовської обл. (Російська Федерація) – 479, 545
Кірчатий, х. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 594
Кірюліно, с. Тобольського р-ну Омської обл. (Російська Федерація) – 422
Клевно, м. Віленської губ. – 144
Клепачі, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 227, 405, 502, 562
Клепачі, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 94, 159, 166, 171, 296, 349, 359, 435, 471, 473, 515, 516, 576, 597
Климівка, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 296
Климівка, с. Карлівського р-ну Полтавської обл. – 29, 82, 94, 210, 221, 388, 443, 445, 541
Клімоуці, с. Серетського повіту (Румунія) – 24
Кліщинці, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 506
Кліщинці, с. Чорнобаївського р-ну Черкаської обл. – 180, 290, 479
Клюсівка, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 21, 110, 382
Ключівська, с. (Польща) – 446
Клюшниківка, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 325, 485
Клязьма, м. Московської обл. (Російська Федерація) – 175
Книшівка, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 549
Кобеляки, м. Полтавської обл. – 8, 15, 18, 50, 86, 93, 103, 116, 138, 161, 167, 173, 178, 187, 192, 198, 210, 214, 232, 240, 294, 316, 319, 344, 356, 372, 373, 393, 394, 396, 418, 437, 439, 477, 494, 496, 509, 511, 532, 569
Кобеляки, ст. Південної залізниці – 125
Кобелячок, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 62, 65, 478
Коблики (Якимове), с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 250
Коваленківка, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 205, 528, 553
Ковалі, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 48, 53, 228, 229, 406, 419
Ковалі, с. Чорнухинського р-ну Полтавської обл. – 366, 391, 489, 503, 516
Ковалівка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 43, 248, 252, 260, 261, 405, 427, 428, 553
Ковалівка, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 65, 214, 263, 403, 470, 472, 500
Ковель, м. Волинської обл. – 113, 362, 573
Ковердина Балка, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 324, 536
Ковнірівщина, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 203
Ковно, м. (нині м. Каунас, Литва) – 255, 568
Ковтуни, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 100
Кожанка, с. Липовецького р-ну Вінницької обл. – 105, 128
Козанка, м. (Болгарія) – 121
Козацьке, с. Звенигородського р-ну Черкаської обл. – 258
Козацьке, с. Конотопського р-ну Сумської обл. – 215
Козача Лопань, смт Дергачівського р-ну Харківської обл. – 506
Козельщина, смт Полтавської обл. – 17, 34, 168, 301, 313, 329, 352, 547
Козельщина, с. Машівського р-ну Полтавської обл. – 394, 408, 475
Козин, м. Миронівського р-ну Київської обл. – 76
Козлів, м. Тернопільської обл. – 259
Козлівка, с. Чорнухинського р-ну Полтавської обл. – 498
Козлівщина, с. Котелевського р-ну Полтавської обл. – 309, 377, 524
Козлово, с. Кирилівського р-ну Череповецької обл. (Російська Федерація) – 15
Козубівка, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 388
Кокозівка, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 376, 441
Колісники, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 134, 135
Колодрібка, с. Заліщинського р-ну Тернопільської обл. – 428
Колокольцівка, с. Аткарського р-ну Саратовської обл. (Російська Федерація) – 136
Коломак, смт Валківського р-ну Харківської обл. – 492

Коломак, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 311
Коломак, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 22, 138, 311, 312
Коломицівка, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 539
Коломійці, х. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 147
Коломійці, х. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 47
Колосівка, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 278
Колотії, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 587
Коляди, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 447
Комаргород, с. Томашпільського р-ну Вінницької обл. – 184
Комарівка, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 189, 581
Комарівка, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 416
Комендантівка, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 67, 138
Комиші, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 498
Комиші, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 154, 162, 169, 170, 470
Комиші, с. Охтирського р-ну Сумської обл. – 513
Комишня, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 17, 35, 199, 327, 330, 382, 388, 413, 485, 486, 530, 573, 583
Комишуваха, смт Понаснянського р-ну Луганської обл. – 24
Комісарівка, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 86
Компаніївка, смт Кіровоградської обл. – 345
Комсомольське, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 8, 155, 362
Коновалівка, с. Машівського р-ну Полтавської обл. – 76, 245, 277, 470, 566
Коновалове, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 84
Кононівка, с. Драбівського р-ну Черкаської обл. – 243
Кононівка, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 112, 114, 295
Конопляновка, с. Білокуракинського р-ну Луганської обл. – 79
Конотоп, м. Сумської обл. – 244, 494
Копанки, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 362
Копанки, с. Харківської обл. – 553
Копили, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 20, 416, 422
Копитанівка, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 351
Копіювате, с. Канівського р-ну Черкаської обл. – 176
Кореїз, с-ще Кримської обл. – 516
Корещина, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 275, 424, 425
Коржі, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 165, 410, 469
Корнієнки, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 510
Корнієнки, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 550
Корнієнкове, с. Валківського р-ну Харківської обл. – 99, 347
Короваї, с. Гребінківського р-ну Полтавської обл. – 39, 79
Коровинці, с. Недригайлівського р-ну Сумської обл. – 504
Коростень, м. Житомирської обл. – 542
Коротьківка, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 191
Короча, м. Бєлгородської обл. (Російська Федерація) – 130
Коррібаба, м. (Румунія) – 146
Корсунівка, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 98
Корюківка, с. Чернігівської обл. – 508
Косарі, с. Кам'янського р-ну Черкаської обл. – 281
Костівка, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 201
Кострома, м. (Російська Федерація) – 15
Костюки, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 166
Костянтинів, посад (Польща) – 537
Костянтинівка, м. Донецької обл. – 333
Костянтинівка, ст. Маріїнського р-ну Донецької обл. – 406
Котельва, смт Полтавської обл. – 27, 45, 51, 68, 86, 124, 125, 126, 143, 184, 191, 204, 209, 210, 247, 253, 273, 274, 283, 323, 324, 332, 348, 417, 442, 443, 453, 519, 559, 561, 563, 581, 582
Котлас, м. (Республіка Комі, Російська Федерація) – 263
Котлярі (Котляри), с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 68, 224, 354
Котовік, с. (Польща) – 319
Котовськ, м. Одеської обл. – 16
Которов, с. (Польща) – 201
Котузів, с. Теребовлянського р-ну Тернопільської обл. – 407

Коченево, с. Західно-Сибірського краю (Російська Федерація) – 523
Кочубеївка, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 116, 192, 256, 547, 577
Кошелів, с. Гомельської обл. (Білорусь) – 11
Кошівка, с. Чорнобильського р-ну Київської обл. – 186
Кошкалди, х. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 97, 164, 349
Кошманівка, с. Машівського р-ну Полтавської обл. – 73, 134, 158, 234, 252, 281, 317, 352, 356, 408, 416, 419, 475, 596
Кравченки, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 87, 107, 208, 209
Краматорськ, м. Донецької обл. – 14
Красилів, м. Хмельницької обл. – 10
Красна Лука, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 84, 327
Красне, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 251, 326, 514
Красне, с. Красноармійського р-ну Донецької обл. – 236
Красне, с. Чорнухинського р-ну Полтавської обл. – 229
Красногірка, с. Машівського р-ну Полтавської обл. – 333, 442, 548
Красногорівка, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 195
Красноград, м. (Російська Федерація) – 55
Красноград, м. Харківської обл. – 102, 128, 159, 178, 417, 418, 493, 525
Краснознаменка, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 19, 52, 104, 105, 188, 299, 302, 338, 523, 524, 530, 580
Краснопілля, смт Сумської обл. – 130
Красносельці, м. Гродненської обл. (Білорусь) – 344
Краснослободськ, м. Пензенської обл. (Російська Федерація) – 114
Красноярськ, м. (Російська Федерація) – 22
Краснюки, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 277, 312, 313, 532
Кременець, м. Тернопільської обл. – 525
Крем'янка, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 226, 537
Кременчук, м. Полтавської обл. – 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 16, 18, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 29, 30, 31, 35, 36, 39, 40, 44, 45, 46, 48, 49, 50, 53, 54, 55, 56, 57, 59, 60, 61, 65, 66, 67, 69, 70, 75, 76, 78, 79, 81, 82, 86, 87, 91, 92, 93, 94, 95, 98, 102, 103, 104, 106, 108, 113, 115, 119, 122, 123, 125, 127, 128, 131, 132, 133, 136, 138, 139, 140, 145, 146, 147, 151, 152, 157, 159, 160, 161, 163, 164, 165, 168, 173, 178, 179, 180, 183, 187, 188, 189, 190, 192, 196, 198, 199, 200, 202, 204, 207, 209, 213, 214, 215, 216, 219, 220, 221, 222, 224, 225, 227, 230, 238, 239, 242, 243, 246, 247, 251, 252, 253, 255, 257, 260, 262, 264, 266, 267, 270, 273, 275, 276, 277, 278, 280, 283, 289, 290, 291, 292, 294, 296, 298, 300, 302, 304, 305, 308, 313, 315, 318, 319, 321, 322, 325, 327, 329, 331, 335, 337, 338, 339, 342, 343, 344, 345, 349, 351, 353, 355, 356, 360, 362, 364, 368, 369, 374, 375, 377, 378, 379, 380, 381, 386, 387, 389, 390, 391, 396, 401, 402, 403, 404, 405, 412, 416, 417, 421, 423, 425, 427, 429, 430, 431, 432, 434, 435, 436, 438, 445, 446, 447, 448, 450, 453, 454, 455, 457, 458, 460, 461, 462, 464, 465, 466, 467, 470, 471, 472, 473, 475, 476, 477, 478, 480, 482, 483, 485, 486, 487, 488, 489, 492, 496, 497, 498, 499, 500, 503, 504, 505, 506, 508, 509, 510, 513, 517, 520, 522, 524, 525, 534, 535, 536, 538, 542, 545, 549, 550, 552, 553, 554, 556, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 571, 573, 574, 575, 579, 580, 582, 583, 586, 587, 588, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 598
Кременчук, ст. Полтавської обл. – 86, 87, 141, 443
Кременчуки, с. Красилівського р-ну Хмельницької обл. – 319
Крива Руда, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 63, 220, 569
Крива Руда, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 19, 63, 249, 281, 283, 286, 370, 371, 425, 426, 453, 504, 535, 566, 587
Кривенки, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 20, 59
Кривий Ріг, м. Дніпропетровської обл. – 59, 233
Кривки, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 38, 307, 308
Кривобоки, с. (нині с. Одрадівка) Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 112
Кривуші, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 238, 267, 310, 339, 431, 432, 509, 574
Кримське, с. Курської обл. (Російська Федерація) – 468
Криниці, с. Речицького р-ну Гомельської обл. (Білорусь) – 252
Криниця, с. Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл. – 573
Крисі, х. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 57
Кровне, с. Сумського р-ну Сумської обл. – 20
Кролевець, м. Сумської обл. – 111
Кромни, с. (Латвія) – 256
Кронштадт, м. (Російська Федерація) – 12

Кропивна, с. Золотоніського р-ну Черкаської обл. – 55
Кротенки, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 384
Кроти, с. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 169, 170, 171, 335, 521
Кротівщина, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 47, 48, 121, 174, 572
Крошин, м. Новогрудського р-ну Гродненської обл. (Білорусь) – 160
Кругле, с. Новоазовського р-ну Донецької обл. – 434
Круглик, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 441
Крупина, с. (Польща) – 166
Круподеринці, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 320, 447, 584
Крупське, с. Золотоніського р-ну Черкаської обл. – 587
Крута Балка, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 244, 259, 262, 373, 391, 393, 395, 404, 407, 408, 551
Крута Стінка, х. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 41
Крутий Берег, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 32, 98, 350, 525, 526
Крутий Берег, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 17, 204, 393, 438, 488, 505, 587
Крюків, м. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 11, 12, 13, 15, 16, 17, 21, 29, 30, 34, 46, 49, 67, 75, 76, 90, 97, 118, 128, 129, 132, 141, 151, 152, 167, 171, 199, 203, 211, 212, 221, 283, 289, 291, 293, 301, 353, 380, 464, 487, 507, 509, 588
Крюкове, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 117
Крячі, с. Волинської губ. (Польща) – 217
Крячківка, с. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 479, 519, 520, 544
Ксензенці, с. Келецького воєводства (Польща) – 107
Кубань (Російська Федерація) – 483
Кудівці, с. (Польща) – 492
Кузубівка, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 365
Кузьменки, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 38
Куйбишев, м. (Російська Федерація) – 107, 345, 595
Куйбишеве, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 228
Кукобівка, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 77, 85, 240, 373, 547
Кулажинці, с. Гребінківського р-ну Полтавської обл. – 102, 108, 208, 229, 381
Куликівка, с. Машівського р-ну Полтавської обл. – 148
Куликівка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 460, 467
Куликівка, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 242
Куликове, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 21, 29, 242, 372, 479, 553, 554
Куликово, с. Ярославської обл. (Російська Федерація) – 239
Кулішівка, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 29
Кулішівка, с. Недригайлівського р-ну Сумської обл. – 157
Кульбашне, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 301
Кунцеве, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 193, 199, 403, 407
Куп'янськ, м. Харківської обл. – 248, 440
Купель, с. Рівненської обл. – 419
Купичів, м. Волинської обл. – 377
Курилехівка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 276, 278
Курили, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 327
Курінька, с. Чорнухинського р-ну Полтавської обл. – 27, 28, 110, 333, 451
Курськ, м. (Російська Федерація) – 458, 503, 575
Куртамиш, м. Оренбурзької обл. (Російська Федерація) – 494
Кустолове Перше, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 395
Кустолове, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 11, 42, 80, 231, 240, 245, 287, 288, 303, 315, 317, 332, 373, 374, 375, 383, 403, 404, 408, 467
Кустолові Кущі, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 36, 38, 232, 304
Кустолово-Суходілка, с. Машівського р-ну Полтавської обл. – 241
Куторжиха, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 513
Кухарка, с. Варвинського р-ну Чернігівської обл. – 495
Кухітська Воля, с. Зарічненського р-ну Рівненської обл. – 472
Кухітська Воля, с. Мінської обл. (Білорусь) – 339
Куцеволівка, с. Онуфріївського р-ну Кіровоградської обл. – 416
Кучерівка, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 288, 396, 397
Кущівка, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 153

Л

Лабінська, ст. Краснодарського краю (Російська Федерація) – 268
Лавриківка, с. (нині с. Єрестівка) Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 355
Лагушино, с. Калачинського р-ну Омської обл. (Російська Федерація) – 513
Ладиженка, с. Уманського р-ну Черкаської обл. – 319
Лази, с. Воловецького р-ну Закарпатської обл. – 507
Лазірки, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 22, 35, 55, 117, 118, 151, 153, 212, 253, 306, 399, 414, 461, 462, 519, 585
Лазьки, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 150, 275
Лальзі, с. (Литва) – 187
Ламане, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 214
Ландарі, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 37, 313, 314, 334, 396, 398, 590
Ланна, с. Карлівського р-ну Полтавської обл. – 273
Ланькове, х. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 140
Латишівка, с. Машівського р-ну Полтавської обл. – 73, 198, 351, 392
Лауклюла, с. (Естонія) – 175
Лебедин, м. Сумської обл. – 160, 355
Левенцівка, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 171, 347
Левкове, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 337, 338, 349, 352
Левково Ромодан, х. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 99
Левко-Ромодан, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 588
Левко-Ромодан, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 338
Левченки, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 368, 512
Ледянка, с. Красилівського р-ну Хмельницької обл. – 359, 377, 439, 494, 495, 496
Лейків, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 78
Лелюхівка, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 105, 138, 245, 358, 479, 594
Леляки, с. Баришівського р-ну Київської обл. – 194
Ленінград, м. (нині Санкт-Петербург, Російська Федерація) – 30, 114, 129, 167, 215, 305, 369, 508, 510
Ленків, м. (Польща) – 569
Летичів, м. Хмельницької обл. – 120
Летківка, с. Тростянецького р-ну Вінницької обл. – 176
Ливні, м. Орловської обл. (Російська Федерація) – 8, 414
Лизівка, х. Машівського р-ну Полтавської обл. – 129
Лизогубова Слобода, с. Яготинського р-ну Київської обл. – 225
Лиман Другий, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 330, 373, 449, 501, 527
Лиман Перший, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 52, 525, 586
Лиман, с. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 449
Лип'янка, с. Карлівського р-ну Полтавської обл. – 544
Липецьке, с. Чечельницького р-ну Вінницької обл. – 196
Липини, с. Заславського р-ну Мінської обл. (Білорусь) – 422
Липне, с. Любарського р-ну Житомирської обл. – 152
Липняги, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 386, 576
Липова Долина, с. Сумської обл. – 129, 245
Липове, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 20, 124, 177, 217, 249, 298, 310
Липовиця, с. Рожнятівського р-ну Івано-Франківської обл. – 109
Лиса Гора, м. Первомайського р-ну Миколаївської обл. – 372
Лисевичів, х. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 140
Лисича, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 90, 211
Лисичанськ, м. Донецької обл. – 302
Лисівка, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 128, 422
Лисівка, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 404
Лисково, с. Гродненської обл. (Білорусь) – 328
Лисов, с. Хелмського воєводства (Польща) – 316
Литвяки, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 162, 239, 414, 484, 519, 573
Литвяки, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 165
Лихачівка, с. Котелевського р-ну Полтавської обл. – 257, 277, 293, 329
Лібава, м. (Латвія) – 75
Лівенське, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 20, 185, 276, 280, 397, 398, 585

Лівобережна Сокілка, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 514
Лінденау, с. Молочанського р-ну Дніпропетровської обл. – 46
Ліщинівка, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 445, 554
Лобаново, с. Кочетківського р-ну Північно-Казахстанської обл. – 9
Лобачі, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 96, 418
Лобкове, с. Рузького р-ну Московської обл. (Російська Федерація) – 82
Лободине, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 233, 357
Лодзь, м. (Польща) – 7, 51, 72, 94, 97, 159, 160, 257, 264, 265, 266, 344, 428, 520
Лози, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 210
Лозівка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 215, 455, 553
Лозова, м. Харківської обл. – 219
Лозова, ст. Південної залізниці Харківської обл. – 431, 441
Лозуватка, с. Царичанського р-ну Дніпропетровської обл. – 74, 120, 151
Ломта, м. (Польща) – 227
Лохвиця, м. Полтавської обл. – 15, 21, 49, 55, 59, 60, 92, 110, 141, 206, 250, 281, 294, 311, 312, 315, 316, 318, 319, 330, 331, 334
Лубни, м. Полтавської обл. – 11, 24, 33, 36, 42, 44, 56, 57, 58, 61, 66, 70, 71, 75, 77, 78, 80, 82, 86, 87, 88, 91, 94, 99, 101, 103, 106, 108, 113, 117, 119, 122, 123, 135, 145, 150, 152, 153, 159, 165, 168, 172, 178, 185, 188, 190, 198, 200, 202, 205, 211, 214, 219, 221, 222, 225, 227, 230, 233, 235, 236, 261, 264, 271, 287, 290, 292, 293, 296, 297, 299, 300, 306, 317, 328, 331, 341, 342, 347, 349, 351, 353, 359, 364, 367, 368, 372, 390, 392, 396, 407, 411, 412, 413, 419, 426, 427, 438, 442, 444, 447, 452, 461, 464, 465, 469, 475, 476, 478, 481, 490, 491, 492, 494, 495, 497, 502, 504, 508, 509, 511, 523, 526, 530, 537, 538, 542, 543, 547, 548, 553, 554, 555, 558, 560, 564, 566, 567, 571, 572, 582, 583, 586, 593, 597
Луворківщина, с. (Угорщина) – 403
Луганськ, м. – 62, 196, 572
Луговики, с. Чорнухинського р-ну Полтавської обл. – 450
Лука, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 320, 429, 489, 562, 565, 595
Лукашівка, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 24
Луки, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 45, 244, 275, 407
Лукищина, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 303
Луків, м. Седльцівського воєводства (Польща) – 566
Лукім'я, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 168, 406
Луков, м. (Польща) – 75
Лутайка, с. Гребінківського р-ну Полтавської обл. – 208, 228
Лутовинівка, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 96, 97, 317, 369, 594
Луценки, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 8, 100, 105, 273, 487
Луці, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 485
Луцьк, м. – 193, 257, 461
Лучка, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 25, 249, 250
Лучки, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 284, 593
Лушники, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 321, 350
Любар, м. Житомирської обл. – 328
Любень, с. Владівського повіту (Польща) – 160
Любепка, х. повіту Бела (Польща) – 121
Любиковичі, с. Сарнеського р-ну Рівненської обл. – 293
Любиково, с. Московської обл. (Російська Федерація) – 490
Любимівка, с. Машівського р-ну Полтавської обл. – 171, 270, 353, 377, 439, 442, 495, 568
Любимівка, с. Суджанського р-ну Курської обл. (Російська Федерація) – 500
Люботин, м. Харківської обл. – 167
Люботин, ст. Харківського р-ну Харківської обл. – 30
Люльки, с. Прилуцького р-ну Чернігівської обл. – 42
Лютенські Будища, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 15, 357, 358, 491
Лютенька, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 26, 61, 74, 75, 94, 180, 212, 334, 339, 341, 349, 358, 438, 447, 450, 509, 516, 565, 569, 570, 579, 584
Лютомирськ, м. (Польща) – 167
Лянцкорунь, с-ще Хмельницької обл. – 139
Лясоцин, с. (Польща) – 543
Ляхи Лісні, х. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 570
Ляховичі, с. Гродненської обл. (Білорусь) – 505
Ляшківка, с. Царичанського р-ну Дніпропетровської обл. – 86, 552
Львів, м. – 446
Льгов, м. Курської обл. (Російська Федерація) – 344
Льохино, с. Черепетського р-ну Тульської обл. (Російська Федерація) – 460

М

Магадан, м. (Російська Федерація) – 229, 425, 427, 458, 575
Магдівка, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 337
Майбородівка, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 313, 365
Майдан-Вербецький, с. Летичівського р-ну Хмельницької обл. – 313
Майданецьке, с. Тальнівського р-ну Черкаської обл. – 474
Майорщина, с. Гребінківського р-ну Полтавської обл. – 540
Майорщина, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 21
Майорщина, с. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 203
Макарцівка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 529, 530
Макіївка, м. Донецької обл. – 69, 125, 340
Макіївка, с. Варвинського р-ну Чернігівської обл. – 16
Максимівка, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 238
Максимівка, с. Карлівського р-ну Полтавської обл. – 40, 49, 100, 179, 184, 343, 445, 446, 497, 502, 533, 589
Максимівка, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 169, 472, 512, 572
Максимівка, с. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 222, 352
Макухівка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 20, 29, 190, 442
Мала Бузова, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 468
Мала Бурімка, с. Чорнобаївського р-ну Черкаської обл. – 494
Мала Грем'яча, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 531
Мала Кохнівка, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 154, 197, 571
Мала Кужелівка, с. Дунаєвецького р-ну Хмельницької обл. – 427
Мала Нехвороща, с. Машівського р-ну Полтавської обл. – 117, 258, 260, 473
Мала Павлівка, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 72
Мала Перещепина, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 79, 80, 131, 185, 205, 226, 244, 259, 260, 262, 277, 278, 279, 315, 326, 382, 383, 391, 392, 394, 395, 425, 457, 497, 520, 560, 562, 563, 564
Мала Рублівка, с. Котелевського р-ну Полтавської обл. – 282, 433
Мала Рудка, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 313
Мала Салиха, с. Красилівського р-ну Хмельницької обл. – 60, 75, 99, 157, 232, 479, 480, 485
Мала Прилипка, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 491
Мале Ладижене, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 41, 184
Малий В'язівок, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 295
Малий Шемер'ян, м. Чувашії (Російська Федерація) – 15
Малий Бакай, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 120, 330
Малий Кобелячок, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 64, 164, 165, 176, 277, 585
Малики, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 182
Малинівка, смт Чугуївського р-ну Харківської обл. – 500
Малинове, с. Люблінського воєводства (Польща) – 119
Малі Бубни, с. Роменського р-ну Сумської обл. – 18
Малі Будища, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 13, 260
Малі Будища, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 248, 404, 413
Малі Канівці, с. Чорнобаївського р-ну Черкаської обл. – 463
Малі Солонці, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 373, 591
Малі Сорочинці, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 12, 252, 368, 391, 498, 506, 507, 579
Малки, с. Прилуцького р-ну Чернігівської обл. – 303
Малосівка, с. Борщівського р-ну Тернопільської обл. – 10
Мальцеве, с. Дворічанського р-ну Харківської обл. – 267
Мальці, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 53, 303, 304, 363, 364, 528
Мальшіц, м. (Німеччина) – 70
Малютинці, с. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 40, 487, 530
Мамадиш, м. Татарської АРСР (Російська Федерація) – 574
Мандівка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 150
Манжелія, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 201, 249, 346, 347, 482, 556

Манилівка, с. Машівського р-ну Полтавської обл. – 471
Мануйлівка, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 134
Мануйлівка, с. Машівського р-ну Полтавської обл. – 408
Мануйлівка, с. П'ятихатського р-ну Дніпропетровської обл. – 444
Маньківка, смт Черкаської обл. – 58
Мар'ївка, с. Онуфріївського р-ну Кіровоградської обл. – 46
Мар'ївка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 92, 93, 171, 284
Мар'янівка, с. Гребінківського р-ну Полтавської обл. – 367, 382, 406
Мар'янівка, с. Карлівського р-ну Полтавської обл. – 300
Мар'янівка, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 240, 369
Мар'янівка, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 199
Маргород, с. Олонецького р-ну Карелії (Російська Федерація) – 382
Мареничі, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 399
Маріуполь, м. Донецької обл. – 223, 473
Марківка, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 539, 566
Марківка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 401
Марківка, с. Хмельницького р-ну Хмельницької обл. – 82
Марківське, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 26
Маркуші, с. Бердичівського р-ну Житомирської обл. – 194
Марони, м. (Молдова) – 140
Мартинівка, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 145
Мартинівка, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 136, 138, 538, 571
Мартинівка, с. Хмельницького р-ну Хмельницької обл. – 68, 493
Мартоноша, с. Новомиргородського р-ну Кіровоградської обл. – 509
Марченки, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 131, 132, 374, 434, 450
Марченки, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 259, 578
Марченки, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 348
Масівці, с. Хмельницького р-ну Хмельницької обл. – 475
Маслівка, с. Прохорівського р-ну Курської обл. (Російська Федерація) – 129
Матвіївка, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 326, 331
Матвіївка, с. Котелевського р-ну Полтавської обл. – 16, 121, 289
Матвіївка, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 65, 106, 184, 185, 299, 311, 386, 494, 530, 567
Матійки, с. Котелевського р-ну Полтавської обл. – 339
Матяші, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 46, 154, 264
Матяшівка, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 16, 26, 95, 197, 287, 399, 400, 461, 520, 591
Матяшівка, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 542
Махнівка, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 98
Мацієв, м. (Польща) – 197
Мацківці, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 155, 406, 424, 500
Мацьківці, с. Львівської обл. – 264
Мацьківці, с. Хмельницького р-ну Хмельницької обл. – 73, 93, 119, 120, 254, 356
Мачухи, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 14, 45, 86, 104, 121, 128, 243, 304, 314, 324, 327, 369, 377, 380, 393, 588, 593
Машівка, смт Полтавської обл. – 94, 146, 147, 178, 179, 191, 343, 356, 358, 372, 444, 471
Маяківка, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 410
Маячка, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 23, 50, 74, 89, 90, 101, 184, 185, 375, 376, 403, 425, 527
Мевинці, с. Могилів-Подільського р-ну Вінницької обл. – 344
Медвеж'євськ, м. Карельської АРСР (Російська Федерація) – 358
Медяники, х. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 284, 383, 540
Межеве, с. Оршанської обл. (Білорусь) – 305
Мезотропо, с. (Угорщина) – 164
Мелехи, с. Чорнухинського р-ну Полтавської обл. – 89
Мелюшки, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 39, 292, 293, 435
Меончино, с. (Польща) – 549
Месятич, м. Пінського р-ну Брестської обл. (Білорусь) – 291
Метевичі, с. Слуцького р-ну Мінської обл. (Білорусь) – 55

Мехедівка, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 545
Меченки, с. Пирятинського р-ну Полтавської обл. - 438, 523, 584
Микитичі, с. Володимир-Волинського р-ну Волинської обл. – 350
Микілка, с. Котелевського р-ну Полтавської обл. – 185, 340, 408
Микільське, с. Кіровоградської обл. – 95
Микільське, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 19, 58, 176, 317, 345, 382, 383, 392, 401, 492
Миколаїв, м. – 12, 337, 586
Миколаїв, м. Львівської обл. – 121
Миколаївка, с. Богодухівського р-ну Харківської обл. – 430
Миколаївка, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 166, 205
Миколаївка, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 64, 442
Миколаївка, с. Іванжіївського р-ну Саратовської обл. (Російська Федерація) – 496
Миколаївка, с. Київської обл. – 209
Миколаївка, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 543
Миколаївка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 124
Миколаївка, х. (нині с. Фрунзівка) Глобинського р-ну Полтавської обл. – 81
Миколаївка, х. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 539
Миколаївка, м. Одеської обл. – 113
Миколаївське, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 34, 35
Милорадове, с. Котелевського р-ну Полтавської обл. – 177, 273, 295, 333, 334, 578
Мильці, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 66, 117, 225, 261, 401, 403, 434, 435
Минівка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 372, 383
Мир, м. Новогрудського повіту (Польща) – 25
Миргород, м. Полтавської обл. – 7, 10, 16, 33, 39, 44, 45, 49, 53, 56, 68, 69, 73, 77, 88, 91, 98, 103, 112, 115, 130, 144, 145, 147, 180, 183, 186, 190, 201, 202, 205, 206, 207, 209, 222, 224, 235, 240, 242, 244, 248, 252, 258, 259, 260, 263, 268, 284, 292, 302, 303, 305, 308, 323, 338, 340, 341, 347, 349, 353, 364, 366, 368, 370, 376, 385, 401, 405, 431, 442, 452, 453, 459, 460, 462, 469, 496, 502, 512, 513, 515, 517, 519, 528, 535, 541, 568, 570, 572, 578, 579, 580, 587, 591
Миргородщина, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 181, 559
Мирони, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 190
Миронівка, с. Новогеоргіївського р-ну Кіровоградської обл. – 92
Миронців, с. (нині с. Чернета) Оржицького р-ну Полтавської обл. – 522
Митрофанівка, с. Херсонської обл. – 315
Михайлики, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 68, 565, 584
Михайлики, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 320, 428, 511
Михайлики, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 183, 537, 564
Михайлики, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 328
Михайлівка Перша, с. Котелевського р-ну Полтавської обл. – 143, 192
Михайлівка, с. Великоолександрівського р-ну Херсонської обл. – 271
Михайлівка, с. Гребінківського р-ну Полтавської обл. – 79
Михайлівка, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 309, 432, 463
Михайлівка, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 453, 514
Михайлівка, с. Лунінського р-ну Пензенської обл. (Російська Федерація) – 162
Михайлівка, с. Машівського р-ну Полтавської обл. – 41, 68, 69, 76, 80, 215, 317, 395, 473, 474, 501, 569
Михайлівка, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 211, 350, 485, 573
Михайлове, с. Котелевського р-ну Полтавської обл. – 283
Михнівка, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 242, 447, 500
Михнівці, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 104, 522
Міас, м. Челябінської обл. (Російська Федерація) – 463
Мідногорськ, м. Чкаловської обл. (Російська Федерація) – 127
Мілослав, колонія Холмського повіту (Польща) – 379
Мінськ, м. (Білорусь) – 510
Міські Млини, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 234
Млини, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 398
Могилатів, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 154
Могилів, м. (Білорусь) – 114

Могилівщина, с. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 198
Могильниця, с. Варшавського воєводства (Польща) – 360
Мозирь, м. Мінської обл. (Білорусь) – 76
Мозоєвка, с. Росславського р-ну Смоленської обл. (Російська Федерація) – 431
Мозоліївка, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 134, 146, 153, 254, 283, 436, 472
Мокіївка, с. Чорнухинського р-ну Полтавської обл. – 28, 110, 111
Мокра Ольхівка, с. Камишинського р-ну Саратовської обл. (Російська Федерація) – 22
Мокра Калигірка, смт Катеринопільського р-ну Черкаської обл. – 377
Мокріївка, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 119, 327
Мокріївка, с. Чорнухинського р-ну Полтавської обл. – 109
Мокріївщина, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 233
Молодиківщина, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 122, 468, 571
Молотовськ, м. Архангельської обл. (Російська Федерація) – 501
Молохове, с. (Польща) – 305
Монастирище, смт Черкаської обл. – 395
Морози, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 122, 429, 508
Морозівка, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 361
Москаленки, с. Чорнобаївського р-ну Черкаської обл. – 489
Москва, м. (Російська Федерація) – 9, 21, 23, 46, 77, 101, 159, 215, 301, 402, 457, 493, 500, 503, 585
Мостовівщина, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 119, 195, 394, 421, 580
Мотрине, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 405
Мощеноє, с. Дзержинського р-ну Мінської обл. (Білорусь) – 263
Мумра, с. Іканівського р-ну Астраханської обл. (Російська Федерація) – 496
Мунчилевськ, с. Ульянівської обл. (Російська Федерація) – 13
Мурафа, с. Краснокутського р-ну Харківської обл. – 502
Мурзинці, с. Звенигородського р-ну Черкаської обл. – 296
Мурманськ, м. (Російська Федерація) – 490
Мусіївка, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 110, 172, 225, 283, 371, 420
Мушина Гребля, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 97
Мушти, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 195, 206, 276
М'якеньківка, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 52

Н

Нагаєво, м. – 310
Нагаяни, с. (Польща, точні дані відсутні) – 486
Нагірне, с. Карлівського р-ну Полтавської обл. – 158
Надежда, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 19, 416, 481, 559
Надержинщина, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 314
Назаренки, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 497, 520
Назаренки, х. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 593
Наріжжя, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 189, 453
Наталівка, с. Гребінківського р-ну Полтавської обл. – 212
Наталівка, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 510
Наталине, с. Красноградського р-ну Харківської обл. – 80, 347, 566
Невинномиськ, м. Ставропольського краю (Російська Федерація) – 482
Недогарки, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 261, 267, 285, 423, 488
Недригайлів, смт Сумської обл. – 441
Неліш, с. Люблінського воєводства (Польща) – 150
Нелюбівка, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 194
Немеченці, с. Хмельницького р-ну Хмельницької обл. – 198
Немирів, м. Вінницької обл. – 149
Несено-Іржавець, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 282
Нескучне, с. Білопільського р-ну Сумської обл. – 558
Несунівка, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 51
Нетішен, с. Славутського р-ну Київської обл. – 144
Нехвороща, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 41, 74, 88, 125, 224, 336, 346, 353, 359, 385, 428, 439, 475, 495, 520, 544, 556, 565
Нехристівка, с. Чорнухинського р-ну Полтавської обл. – 88

Нижні Млини, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 18, 284, 285, 321, 355, 424, 528
Нижні Сірогози, с-ще Херсонської обл. – 50
Нижній Булатець, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 26, 58, 491, 547
Нижній Тагамлик, с. Машівського р-ну Полтавської обл. – 404
Нижня Будаківка, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 19, 179, 182, 233, 299
Нижня Ланна, с. Карлівського р-ну Полтавської обл. – 169, 170, 437
Нижня Хортиця, с. Запорізького р-ну Запорізької обл. – 211
Низи, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 254
Никонорівка, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 238, 418
Ніжин, м. Чернігівської обл. – 75, 239
Нікітіно, с. Починківського р-ну Нижньоновгородської обл. (Російська Федерація) – 470
Нова Аврамівка, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 218
Нова Водолага, смт Харківської обл. – 405
Нова Галещина, с-ще Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 567
Нова Гребля, с. Бородянського р-ну Київської обл. – 569
Нова Діброва, с. Слуцького р-ну Мінської обл. (Білорусь) – 438
Нова Кочубеївка, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 118, 127, 227, 323, 361, 435
Нова Маячка, с. Олешківського р-ну Херсонської обл. – 467
Нова Михайлівка, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 89, 471
Нова Олександрівка, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 406
Нова Покровка, с. Іванівського р-ну Амурської обл. (Російська Федерація) – 67
Нова Прилука, с. Липовецького р-ну Вінницької обл. – 40
Новаки, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 75, 367, 419, 467, 566, 567
Новачиха, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 132, 134, 146, 165, 237, 274, 307, 364
Новгород, м. (Російська Федерація) – 564
Новгород-Сіверський, м. Чернігівської обл. – 330
Нове Грякове, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 130, 365, 480
Новий Калкаїв, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 54, 55, 143, 222
Новий Кривий Ріг, с. Криворізького р-ну Дніпропетровської обл. – 477
Новий Орлик, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 96, 558
Новий Стародуб, с. Петрівського р-ну Кіровоградської обл. – 467
Новий Тагамлик, с. Машівського р-ну Полтавської обл. – 394
Новий Двір, м. (Польща) – 505
Новинка, с. Івнянського р-ну Курської обл. (Російська Федерація) – 490
Нові Млини, с. Бахмацького р-ну Чернігівської обл. – 476
Нові Санжари, смт Полтавської обл. – 17, 20, 72, 105, 148, 165, 196, 218, 236, 244, 245, 287, 308, 323, 362, 371, 395, 404, 442, 457, 462, 481, 511, 549, 552, 565, 589
Новоаврамівка, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 166, 300, 302, 303, 510, 536
Ново-Баязед, м. (Вірменія) – 58
Нововілейськ, м. (Литва) – 595
Новогеоргіївськ, м. Кіровоградської обл. – 305
Новоград-Волинський, м. Житомирської обл. – 33, 254, 458
Новогригорівка, с. Машівського р-ну Полтавської обл. – 60, 99, 494, 495
Новоіванівка, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 123, 166, 218, 384, 591
Ново-Михайлівське, с. Ставропольського краю (Російська Федерація) – 21
Ново-Погост, с. Дисенського повіту Віленської губернії (Литва) – 51
Новополтавка, с. Чернігівського р-ну Запорізької обл. – 458
Ново-Помостіно, с. Атбасарайського р-ну Цілиноградської обл. (Казахстан) – 374
Новороманівка, с. Володарського р-ну Донецької обл. – 575
Новоросійськ, м. Краснодарського краю (Російська Федерація) – 88, 188, 388
Новоселиця, с. Жмеринського р-ну Вінницької обл. – 482
Новоселиця, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 379, 492, 588
Новоселівка, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 348
Новоселівка, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 181, 340, 341, 412, 413, 417
Новоселівка, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 119
Новоселівка, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 536
Новоселівка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 126, 149
Новоселівка, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 163

Новосибірськ, м. (Російська Федерація) – 540
Новотроїцьке, с. Бердянського р-ну Запорізької обл. – 552
Новофедорівка, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 435, 443
Новохоперськ, м. Воронезької обл. (Російська Федерація) – 98
Нораївка, с. Гайсинського р-ну Вінницької обл. – 194
Норильськ, м. (Російська Федерація) – 176, 207, 247, 310, 536
Норкович, с. (Литва) – 183
Нурець, с. Більського повіту Білостоцького воєводства (Польща) – 340

О

Обложки, с. Глухівського р-ну Сумської обл. – 460
Ободівка, с. Брацьківського повіту (Польща) – 412
Обознівка, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 523, 547, 581
Оболонь, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 91, 92, 172, 185, 258, 379, 405, 433, 454, 591
Обоянь, м. Курської обл. – 345
Обухів, смт Київської обл. – 529
Обухівка, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 297
Овдіївка, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 335
Овсюки, с. Гребінківського р-ну Полтавської обл. – 206, 237, 238, 364, 426, 475, 564
Огирівка, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 275, 276, 449
Огуївка, с. Машівського р-ну Полтавської обл. – 136, 553
Одеса, м. – 21, 222, 270, 309, 401, 466, 534, 572
Озера, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 63
Озерне, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 241
Озеряни, с. Тернопільської обл. – 232
Озірці, с. Горохівського р-ну Волинської обл. – 292
Окіп, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 124, 384, 501
Олевськ, с. Коростенецького р-ну Волинської обл. – 257
Олександрівка, с. Зачепилівського р-ну Харківської обл. – 596
Олександрівка, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 350, 397, 417, 433
Олександрівка, с. Мар'їнського р-ну Донецької обл. – 151
Олександрівка, с. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 411, 530
Олександрівка, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 179, 192, 255
Олександрівськ, м. (о. Сахалін) – 362
Олександрівська, с. (Литва) – 268
Олексіївка, с. Бобринецького р-ну Кіровоградської обл. – 15
Олексіївка, с. Гребінківського р-ну Полтавської обл. – 174, 208, 243, 356, 410
Олексіївка, с. Карачанського р-ну Курської обл. (Російська Федерація) – 218
Олексіївка, с. Машівського р-ну Полтавської обл. – 78, 93, 254, 292, 493
Олексіївка, с. Павлоградського р-ну Дніпропетровської обл. – 502
Олексіївка, с. Харківської обл. – 189
Оленське, с. Гродненської обл. (Білорусь) – 13
Олефірівка, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 29, 429
Оливине, с. Куп'янського р-ну Харківської обл. – 291
Ольсен, м. (Східна Прусія, за колишнім адмінподілом) – 251
Омелиця, с. Червинського р-ну (Білорусь) – 201
Омельник, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 8, 162, 243, 277, 282, 321, 322, 354, 360, 374, 484, 490, 491, 507, 508, 512, 579
Омельниче, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 203
Омськ, м. (Російська Федерація) – 69, 148, 237, 255
Онишки, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 289, 567
Онищенки, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 104
Онуфріївка, смт Кіровоградської обл. – 157, 378
Опішня, смт Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 64, 70, 87, 92, 122, 126, 129, 152, 157, 173, 177, 199, 209, 212, 213, 234, 251, 268, 269, 272, 278, 282, 290, 314, 325, 342, 345, 355, 382, 402, 483, 539, 548, 558, 587, 589, 590, 595
Опішняни, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 17, 332
Опол'є, м. (Польща) – 502
Опочки, м. Псковської обл. (Російська Федерація) – 67
Опришки, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 124, 141, 142, 143, 160, 215, 320, 448, 451, 453, 454, 456, 517
Опришки, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 288

Оравиця, с. Краше-Северин (Румунія) – 144
Орданівка, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 49, 100, 225, 275, 289, 290, 334, 375, 376, 434, 472, 499, 500, 542, 573, 576
Орел, м. (Російська Федерація) – 93, 230, 257
Орепи, с. Новгород-Волинського р-ну Житомирської обл. – 185
Орєхово, с. Душачевського р-ну Брестської обл. (Білорусь) – 280
Оржиця, смт Полтавської обл. – 9, 24, 55, 188, 211, 558, 567
Оріхівка, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 37, 132, 149, 369, 519, 588
Оріхівка, с. Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл. – 144, 192
Оріхівщина, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 273, 274, 365, 443, 517
Оріхове, с. Брестської обл. (Білорусь) - 476
Орлик, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 57, 96, 97, 110, 326, 449
Орликівщина, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 228, 249, 284, 419
Орлівка, с. Чернігівської обл. – 185
Орлова Балка, с. Устинівського р-ну Кіровоградської обл. – 27
Осавульщина, с. Гребінківського р-ну Полтавської обл. – 86, 522
Осередок, х. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 259
Осначі, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 131, 335
Основа, ст. Південної залізниці – 344
Осняги, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 199
Осова, с. (Польща) – 576
Осокорівка, с. Нововоронцовського р-ну Херсонської обл. – 580
Остап'є, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 135, 269, 312, 327, 441, 504, 576
Остапенки, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 132, 134, 349, 363
Остапівка, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 59, 107, 187, 188, 340
Остапівка, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 14, 16, 72, 73, 396, 514, 584
Остапівка, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 42, 74, 288, 289, 350
Остій, с. Дунаєвецького р-ну Хмельницької обл. – 299
Остраленка, с. Тульської обл. (Російська Федерація) – 477
Острів, с. Пінського р-ну Брестської обл. (Білорусь) – 94
Острів, с. Чусівського р-ну Пермської обл. (Російська Федерація) – 96
Островець, м. (Польща) – 139
Острог, м. (Польща) – 390
Отрожок, с. Орловської обл. (Російська Федерація) – 111
Охоняни, с. Слонімського р-ну Гродненської обл. (Білорусь) – 7
Охтирка, м. Сумської обл. – 581
Очаків, м. Миколаївської обл. – 109, 291
Очеретувате, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 9, 53, 92, 169, 207, 266, 429, 507, 536
Ошмяни, м. Гродненської обл. (Білорусь) – 345

П

Павленки, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 554, 555
Павлиші, с. Кіровоградської обл. – 236
Павлівка, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 83, 193, 241, 443, 538
Павлівка, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 45, 46, 165, 170, 288, 304, 305, 417, 476, 574, 579
Павлівка, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 178, 336
Павлівка, с. Машівського р-ну Полтавської обл. – 140, 207, 441, 443, 557
Павлів-Старий, с. Хелмського воєводства (Польща) – 159
Павлівщина, с. Гребінківського р-ну Полтавської обл. – 265, 573
Панасівка, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 306
Панасівка, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 29, 53, 341
Паневежис, м. (Литва) – 25
Паненки, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 213
Паніванівка, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 437
Панфили, с. Яготинського р-ну Київської обл. – 176
Парасковіївка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 121, 171, 184, 284, 354
Парафіївка, с. Ічнянського р-ну Чернігівської обл. – 51
Парков, м. Псковської обл. (Російська Федерація) – 400
Пархомівка, с. Харківської обл. – 214
Пархомівка, с. Краснокутського р-ну Харківської обл. – 258, 449
Парчев, м. Люблінської губернії (Польща) – 39, 55

Пасічне, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 511
Пасківка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 276
Паськівка, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 203
Паторжин, с. Холмського воєводства (Польща) – 446
Пашки, х. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 38
Пашківці, с. Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл. – 211
Пащенки, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 19, 322
Пащенки, х. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 253
Педашківка, с. Карлівського р-ну Полтавської обл. – 485
Пелагеївка, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 451
Пелехівщина, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 404, 430
Пенза, м. (Російська Федерація) – 568
Пензенка, с. Саратовської обл. (Російська Федерація) – 464
Первозванівка, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 258
Первомайськ, м. Миколаївської обл. – 16
Переброди, с. Овруцького р-ну Житомирської обл. – 477
Перевалівка, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 180
Перевіз, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 311
Переволочна, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 50, 211
Перегонівка, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 337, 338, 429, 535
Перервенці, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 315
Перервинці, с. Драбівського р-ну Черкаської обл. – 518
Перерив, с. Турівського р-ну Мозирської округи (Білорусь) – 67
Перещепине, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 562, 563
Переяслав, м. Київської обл. – 363
Переяслав-Хмельницький, м. Київської обл. – 583
Перше Травня, с. Гребінківського р-ну Полтавської обл. – 352, 584
Першотравневе, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 562
Першотравневе, с. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 336
Першотравневе, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 511
Петрашівка, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 34
Петрівка, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 254, 379
Петрівка, с. Красноградського р-ну Харківської обл. – 154, 269
Петрівка, с. Машівського р-ну Полтавської обл. – 404
Петрівка, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 34, 69, 116, 124, 197, 451
Петрівка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 58, 72, 181, 248, 345
Петрівка, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 38, 229, 418, 447, 555
Петрівка-Роменська, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 268, 498
Петрівці, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 290, 301, 365, 385, 452, 453, 454, 455, 511, 515, 583, 584
Петркув, м. (Польща) – 75
Петровичі, с. (обл. не вказана) – 174
Петрово, м. (Македонія) – 576
Петро-Ганнівка, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 402
Петро-Давидівка, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 434, 576
Печора, м. (Республіка Комі, Російська Федерація) – 237
Пиляї, с. Шепетівського р-ну Хмельницької обл. – 287
Пироги, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 113, 142, 229, 252, 306, 308, 348, 449, 545
Пирятин, м. Полтавської обл. – 18, 25, 32, 33, 40, 43, 73, 76, 95, 108, 113, 127, 145, 168, 176, 177, 182, 187, 189, 216, 225, 232, 248, 260, 263, 281, 282, 297, 325, 349, 360, 366, 374, 410, 427, 439, 446, 451, 529, 536, 541, 543, 545, 556, 567, 568, 573
Пирятин, ст. Полтавської обл. – 113
Писаренки, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 415
Писарівка, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 156, 173, 272, 307, 382
Писарівщина, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 223, 307, 308, 342, 346, 529
Писарщина, с. Гребінківського р-ну Полтавської обл. – 127, 174, 236
Писарщина, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 95

Пишненки, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 274, 494
Пищики, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 499
Підгороднє, с. Люблінського воєводства (Польща) – 165
Підкущанське, с. Злочівського р-ну Харківської обл. – 119
Підлужжя, с. Верхньодніпровського району Дніпропетровської обл. – 51
Підлужжя, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 12, 59, 168, 169, 239, 278, 300
Підлужне, с. Костопільського р-ну Рівненської обл. – 472
Пізняки, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 105
Пізняки, с. Чорнухинського р-ну Полтавської обл. – 105
Пінськ, м. (Білорусь) – 11, 95, 360
Піски, с. Гродненської обл. (Білорусь) – 97
Піски, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 229, 230, 318, 397, 471, 477
Піски, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 219, 221, 273, 280, 321, 353, 362, 363, 398, 417, 440, 512, 521, 584
Піски, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 345
Піски Удайські, с. Чорнухинського р-ну Полтавської обл. – 374, 561
Пісківське, с-ще Ізюмського р-ну Харківської обл. – 425
Піщане, с. Білоцерківського р-ну Київської обл. – 213
Піщане, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 56, 61, 229, 438, 482, 556, 574
Піщане, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 98, 207, 214, 243, 421, 450
Плави, с. Гродненської обл. (Білорусь) – 29
Плавні, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 22, 400
Пласківщина, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 16, 540
Плесецьк, м. Архангельської обл. (Російська Федерація) – 497
Плиски, с. Борзнянського р-ну Чернігівської обл. – 523
Плішивець, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 93, 381, 383, 385
Плоска, с. Дубенського повіту Волинської обл. – 267
Плоске, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 33, 89, 262, 354, 361, 502
Плоцьке, с. Орловської обл. (Російська Федерація) – 522
Повстин, с. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 43, 61, 474, 563
Погарщина, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 586
Погорєлки, с. (Польща) – 427
Погреби, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 316, 367, 389, 436
Погребняки, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 200, 591
Поділ, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 115, 120, 319
Подмериці, с. (Литва) – 202
Покров, м. Володимирської обл. (Російська Федерація) – 524
Покровка, с. Поченського р-ну Смоленської обл. (Російська Федерація) – 78
Покровська Багачка, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 116, 196, 234, 249, 283, 339, 374, 389, 561, 583, 591
Покровське, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 98, 197, 554
Покровське, смт Дніпропетровської обл. – 418
Полив'яне, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 217
Поличне, с. Радомського воєводства (Польща) – 55
Поліське, смт Київської обл. – 492
Пологи, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 278, 350, 389, 394, 546
Пологи, х. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 306, 307
Пологи-Яненки, с. Переяслав-Хмельницького р-ну Київської обл. – 103
Полоски, с. Люблінського воєводства (Польща) – 469
Полоцьк, м. (Білорусь) – 353
Полтавка, с. Воронезької обл. (Російська Федерація) – 572
Полтава, м. – 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 30, 31, 33, 35, 36, 37, 38, 39, 41, 42, 43, 45, 46, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 57, 59, 60, 61, 62, 64, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 89, 90, 92, 93, 94, 95, 97, 98, 99, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 108, 109, 111, 112, 114, 115, 120, 121, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 135, 136, 138, 139, 140, 141, 144, 145, 146, 149, 150, 151, 152, 153, 155, 156, 157, 159, 160, 161, 164, 165, 167, 169, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 182, 183, 184, 185, 187, 190, 191, 192, 193, 194, 196, 197, 198, 199, 200, 203, 204, 205, 209, 210, 212, 213, 214, 215, 216, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 229, 230, 231, 233, 234,

235, 236, 237, 238, 239, 240, 242, 243, 244, 245, 248, 250, 251, 252, 254, 255, 257, 258, 260, 261, 263, 264, 265, 266, 268, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 291, 293, 294, 295, 297, 298, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 318, 319, 320, 321, 322, 324, 325, 327, 328, 329, 331, 332, 333, 334, 335, 338, 340, 342, 343, 344, 345, 346, 348, 351, 352, 353, 354, 355, 358, 360, 362, 363, 364, 368, 369, 370, 371, 372, 374, 376, 377, 378, 380, 381, 383, 385, 387, 389, 390, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 407, 409, 410, 411, 412, 413, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 423, 426, 427, 428, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 437, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 455, 457, 458, 462, 463, 465, 466, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 481, 482, 483, 484, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 518, 519, 520, 521, 522, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 534, 535, 537, 538, 539, 540, 541, 543, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 557, 558, 559, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 572, 573, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 585, 587, 588, 589, 592, 593, 594, 596, 597, 598

Полузір'я, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 80, 90, 93, 121, 177, 200, 202, 261, 265, 287, 320, 373

Полузір'я, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 222, 262, 265

Полянка, с. Пустомитівського р-ну Львівської обл. – 539

Полянка, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 448

Поляра, с. Новорадомського повіту (Польща) – 464

Полярне, с. Мурманської обл. (Російська Федерація) – 584

Попасне, с. Воронезької обл. (Російська Федерація) – 500

Попівка, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 545

Попівка, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 385

Попівка, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 122, 250, 529

Попівка, с. Карлівського р-ну Полтавської обл. – 16, 98, 129, 130, 200, 254, 301, 480, 481, 496, 557, 593

Попівка, с. Крупецького р-ну Курської обл. (Російська Федерація) – 185

Попівка, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 57, 59, 104, 111, 112, 123, 130, 173, 186, 196, 197, 224, 284, 294, 298, 323, 324, 340, 354, 365, 366, 414, 455, 491, 492, 498, 513, 514, 590

Попівка, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 35, 53, 100, 164, 177, 224

Попове, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 10, 453, 456

Попове, с. Лебедянського р-ну Воронезької обл. (Російська Федерація) – 62

Попове, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 41, 311, 576

Порицьк, м. (Польща) – 333

Порскалівка, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 210, 416, 512

Посад-Виштинець, м. (Польща) – 565

Постав-Мука, с. Чорнухинського р-ну Полтавської обл. – 28, 297, 298

Потеряйки, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 17, 163, 307

Потеряйки Горові, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 259

Потічок, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 78

Потоки, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 7, 34, 37, 42, 43, 59, 154, 162, 187, 239, 273, 282, 361, 372, 397, 414, 415, 470, 574, 575, 593

Потягайлівка, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 22, 218, 331, 590

Потьма, м. (Республіка Мордовія, Російська Федерація) – 264

Почапці, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 53, 140, 498, 571, 581, 585

Правобережна Сокілка, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 375, 528, 570, 571

Пржевальськ, м. (Казахстан) – 175

Пригарівка, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 154, 173, 306, 499, 521

Приймане, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 45

Приймівщина, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 248

Приліпка, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 452, 583

Прилуки, м. Чернігівської обл. – 15, 23, 193, 219, 306, 319, 550

Пристань, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 407

Пристроми, с. Переяслав-Хмельницького р-ну Київської обл. – 519

Пришиб, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 423

Пришиб, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 64, 84, 204, 273, 335, 447

Пришиб, с-ще Михайлівського р-ну Запорізької обл. – 33
Пробудження, с. Куйбишевського р-ну Запорізької обл. – 537
Прокопівка, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 384, 532
Пронозівка, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 113, 345, 418
Просяниківка, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 218
Проценки, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 437, 547, 573
Пружани, м. (Білорусь) – 152
Пудлівка, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 128
Пузикове, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 280, 336
Пузирі, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 26, 27
Пустинки, с. Чернігівської обл. – 434
Пустовари, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 163, 316
Пустовійтове, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 40, 72, 101, 196, 236, 269, 279, 351, 372
Путивль, м. Сумської обл. – 56
Пухальщина, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 365
Пшед-Борщ, м. (Польща) – 213
Пшеничники, с. Тлуцького повіту (Польща) – 145
Пшиградов, с. (Польща) – 434
П'ятигірці, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 561, 562, 591

Р

Радалівка, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 133, 203, 526
Радвілішкіс, м. (Литва) – 534
Радемич, с. Дрогобицького р-ну Львівської обл. – 102
Радивонівка, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 47, 79, 139, 323, 384, 477
Радом, м. (Польща) – 389, 478
Радочини, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 421
Радумиці, с. Кінського повіту Радомського воєводства (Польща) – 129
Райгородка, с. Новоайдарського р-ну Луганської обл. – 79
Райківщина, с. Яготинського р-ну Київської обл. – 401
Райозеро, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 22, 339, 340
Раків Ліс, с. Камінь-Каширського р-ну Волинської обл. – 564
Ратибор, м. Верхньої Саксонії (Німеччина) – 342
Рашівка, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 91, 114, 123, 129, 248, 256, 264, 315, 584
Ребали, с. Карельської АРСР (Російська Федерація) – 189
Ревбинці, с. Чорнобаївського р-ну Черкаської обл. – 530
Ревель, м. (нині м. Таллінн, Естонія) – 81
Ревущине, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 309
Редвинці, с. Хмельницького р-ну Хмельницької обл. – 478
Редути, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 67
Рекунівка, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 592
Ремргтат, м. (Чехія) – 41
Реп'євка, с. Воронезької обл. (Російська Федерація) – 75
Реп'янка, с. Івано-Франківської обл. – 106
Речиця, м. (Латвія) – 160
Решетилівка, смт Полтавської обл. – 35, 38, 72, 73, 74, 85, 97, 107, 119, 127, 163, 194, 207, 208, 221, 222, 259, 267, 302, 303, 316, 330, 332, 346, 384, 395, 410, 418, 465, 499, 560, 587
Решетники, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 315
Ржищів, м. Київської обл. – 25, 549
Рибальське, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 124, 453
Рибинськ, м. Ярославської обл. (Російська Федерація) – 63, 436
Рибці, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 45, 60, 79, 139, 201, 284, 396, 431, 498
Рига, м. (Латвія) – 8, 61, 67, 75, 94, 98, 133, 476, 485, 510
Риги, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 101, 344, 433
Рильськ, м. Курської обл. (Російська Федерація) – 106
Римарівка, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 238, 283, 558
Рисково, с. Могилівської обл. (Білорусь) – 97
Рівне, м. – 122, 144, 198, 417
Рівне, с. Новоукраїнського р-ну Кіровоградської обл. – 417
Рівне, с. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 433
Різники, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 65
Ріпки, смт Чернігівської обл. – 22
Роги, х. Ростовської обл. (Російська Федерація) – 44

Рогозів, с. Бориспільського р-ну Київської обл. – 133
Рожище, с. (Польща) – 232
Ріжки, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 140
Розбишівка, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 13, 364, 365, 593
Розпашне, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 152, 359
Розсипалівка, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 17, 506, 559
Розсохувате, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 303
Розсошенці, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 372
Рокита, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 121, 160, 189, 379, 568
Рокитне, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 38, 39, 59, 104, 161, 162, 218, 323, 397, 398, 416
Рокитне, с. Яготинського р-ну Київської обл. – 222
Рокитне-Донівка, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 262, 263
Романи, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 82, 550
Романини, с. Славутського р-ну Хмельницької обл. – 466
Романиха, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 140, 591
Романівка, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 451
Романівка, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 53, 141, 450, 549, 571
Романки, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 323, 581, 582
Ромни, м. Сумської обл. – 84, 146, 191, 204, 206, 235, 254, 342, 368, 444, 462, 549
Ромодан, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 337, 338, 404, 517, 598
Ромодан, смт Миргородського р-ну Полтавської обл. – 46, 94, 102, 196, 205, 237, 253, 304, 347, 414, 463, 586
Ромодан, ст. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 217, 255, 363, 473
Ростов, м. Ярославської обл. (Російська Федерація) – 473
Ростов-на-Дону, м. (Російська Федерація) – 14
Рубанівка, с. Машівського р-ну Полтавської обл. – 82, 93, 120, 145, 197, 221, 222, 254, 310, 356, 450, 475, 493
Рублівка, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 211, 212, 277, 463, 556
Рублівка, с. Котелевського р-ну Полтавської обл. – 156
Руда, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 160
Руда, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 421, 572
Руденківка, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 537
Руді, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 209, 550
Рудівка, с. Прилуцького р-ну Чернігівської обл. – 344
Рудка, с. Гребінківського р-ну Полтавської обл. – 106, 173, 183, 216, 244, 370, 426, 489, 527, 583
Рудка, х. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 7
Рудь, с. (Польща) – 193
Руля, с. Костурського округу (Греція) – 30
Рунівщина, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 17, 35, 133, 136, 171, 184, 307, 328, 402, 418, 558, 560
Русанівка, с. Липоводолинського р-ну Сумської обл. – 143, 342
Ручки, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 128
Ручки, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 51, 549
Рябківка, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 277
Рязань, м. (Російська Федерація) – 37
Рясник, с. Орловської обл. (Російська Федерація) – 56
Ряське, с. Машівського р-ну Полтавської обл. – 105, 157, 183, 208, 222, 232, 249, 297, 366, 367, 415, 479, 480, 486, 525, 529, 530

С

Савастейка, с. Нижньоновгородської обл. (Російська Федерація) – 499
Савино, с. Верхньоуслансього р-ну Татарської АРСР (Російська Федерація) – 130
Савинці, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 143, 405, 406
Савинці, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 32, 216, 320, 343, 387
Савинці, с. Тростянецького р-ну Вінницької обл. – 74
Сагайдак, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 227, 259, 329
Сади, с. Львівської обл. – 157
Садівка, с. Борисоглібського р-ну Тамбовської обл. (Російська Федерація) – 152
Садки, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 34, 137, 148, 449, 460, 477
Сазонівка, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 147, 255

Саки, м. (Кримська АРСР) – 111
Саксагань, с. П'ятихатського р-ну Дніпропетровської обл. – 517
Салів, с. Миронівського р-ну Київської обл. – 530
Салівка, с. (з 1930 р. – с. Ульянівка) Гребінківського р-ну Полтавської обл. – 38
Салівка, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 268, 427
Самара, м. (Російська Федерація) – 414, 444
Самчики, с. Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл. – 254, 317
Сандово, м. (Австрія) – 52
Санкт-Петербург, м. (Російська Федерація) – 70, 131, 225, 319, 369, 374, 442, 461, 493, 496, 542, 557, 565
Сапожине, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 193, 200, 502
Саранчова Долина, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 584
Саратов, м. (Російська Федерація) – 545
Сари, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 41, 66, 81, 101, 129, 145, 154, 297, 304, 321, 331, 357, 364, 440, 557, 579
Сарни, м. Рівненської обл. – 344
Сасинівка, с. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 75, 190, 285
Сатанів, смт Городецького р-ну Хмельницької обл. – 153, 360, 497
Сатанівка, с. Городоцького р-ну Хмельницької обл. – 152
Саткі, с. Челябінської обл. (Російська Федерація) – 330
Сатмарнимити, с. (Угорщина) – 22
Сахнівці, с. Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл. – 149
Сахнівщина, с. Машівського р-ну Полтавської обл. – 58, 200, 269, 354
Сватки, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 169
Свенцяни, м. (Польща) – 14
Свердловськ, м. (Російська Федерація) – 79
Сверте, м. (Польща) – 44
Свинківка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 171, 398, 479, 559
Свинківка, ст. Південної залізниці Полтавського р-ну Полтавської обл. – 451, 452, 454, 455
Свинне, с. Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл. – 58
Свиридівка, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 25, 42
Свідники, с. Люблінського воєводства (Польща) – 317
Світличне, с. Варвинського р-ну Чернігівської обл. – 186
Світлівщина, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 515
Світловодськ, м. Кіровоградської обл. – 60, 172, 210, 245, 264, 593
Світлогірське, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 148
Свічкареве, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 514
Свободний, м. (Російська Федерація) – 242, 251, 260, 301, 318, 401, 407, 443, 447, 522, 544
Святець, с. Кам'янець-Подільського р-ну Хмельницької обл. – 547
Святилівка, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 19, 42, 69, 70, 91, 245, 282, 291, 309, 348, 354, 396, 504, 521, 537
Святоць, с. Теофіпольського р-ну Хмельницької обл. – 20
Сгерж, м. (Польща) – 165
Севастополь, м. (АР Крим) – 54, 341, 428
Седлецьке воєводство (Польща) – 401
Седлище, м. Хелмського повіту (Польща) – 144
Седнівка, с. Устинівського р-ну Кіровоградської обл. – 476
Секгель-Удворгель, м. (Угорщина) – 450
Селець, с. (Польща) – 119
Селещина, с. Машівського р-ну Полтавської обл. – 67, 68, 133, 156, 161, 190, 198, 323, 330, 356, 546
Селещина, ст. Машівського р-ну Полтавської обл. – 67, 372
Селище, с. Новогрудського р-ну Гродненської обл. (Білорусь) – 15
Семенівка, с. Баришівського р-ну Київської обл. – 587
Семенівка, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 189
Семенівка, с. Касторненського р-ну Курської обл. (Російська Федерація) – 10
Семенівка, с. Липоводолинського р-ну Сумської обл. – 283
Семенівка, смт Полтавської обл. – 33, 44, 110, 123, 159, 189, 192, 194, 229, 236, 257, 258, 265, 268, 298, 348, 379, 396, 432, 438, 444, 458, 466, 501, 516, 537, 574, 581, 587
Семеренки, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 426
Семиреньки, с. Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл. – 71, 441
Семимогили, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 235, 535
Семипалатинськ, м. (Казахстан) – 363
Семиполки, м. Броварського р-ну Київської обл. – 71

Сенча, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 10, 25, 83, 110, 113, 147, 231, 240, 291, 324, 369, 376, 387, 446, 540, 557, 561, 582, 588, 594
Сенча, ст. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 387, 424
Сербинів, с. Волочинського р-ну Хмельницької обл. – 95
Сербинівці, с. Жмеринського р-ну Вінницької обл. – 95
Сергіївка, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 19, 291
Сердюки, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 270, 314
Серебриця, с. (Польща) – 144
Середняки, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 84, 118, 157, 233, 234
Середпілля, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 257, 296
Серпухов, м. (Російська Федерація) – 268
Сердліце, м. Люблінського воєводства (Польща) – 342
Сидоренкове, с. Валківського р-ну Харківської обл. – 212
Сидори, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 362
Сидоровичі, с. Іванківського р-ну Київської обл. – 480
Сиктивкар, м. (Республіка Комі, Російська Федерація) – 241
Силошное, с. Смолевіцького р-ну Мінської обл. (Білорусь) – 385
Синельникове, м. Дніпропетровської обл. – 466
Синельниково, ст. Донецької обл. – 370
Синігилівка, станиця Ставропольського краю (Російська Федерація) – 70
Синове, с. Старовижівського р-ну Волинської обл. – 521
Сиротенки, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 330
Сілець-Бенський, с. (Польща) – 176
Сім Колодязів, с. Ленінського р-ну Кримської АР – 457
Сімферополь, м. – 241
Сіоцевичі, м. Новогрудського повіту (Польща) – 149
Сіренки, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 150
Сквира, м. Київської обл. – 216, 351
Скибинці, с. Чорнухинського р-ну Полтавської обл. – 288, 334
Скибівщина, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 174, 478
Сковородки, с. Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл. – 149, 189, 267, 481
Скоробагатьки, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 181, 333, 535, 540, 555
Скороходово, ст. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 214
Скребешово, с. Замостєвського повіту Люблінського воєводства (Польща) – 419
Скрябени, с. (Литва) – 161
Скуляни, с. Білецького р-ну (Молдова) – 323
Скуяйні, с. (Латвія) – 187
Слав'янськ, м. Донецької обл. – 118
Славгородськ, с. Олександрівського р-ну Кіровоградської обл. – 420
Славиші, с. Валленського повіту (Латвія) – 75
Славки, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 23, 186, 208
Слиньки, х. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 14
Сліпорід-Іванівка, с. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 81, 82
Слобідка, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 482
Слобідка-Красилівська, с. Красилівського р-ну Хмельницької обл. – 569
Слобода, с. Архангельського р-ну Воронезької обл. (Російська Федерація) – 21
Слобода, с. Богодухівського р-ну Харківської обл. – 78
Слобода, с. Сквирського р-ну Київської обл. – 225
Слобода Пушкарська, с. Кропивинського р-ну Тульської обл. (Російська Федерація) – 243
Слободо-Петрівка, с. Гребінківського р-ну Полтавської обл. – 512, 589, 595
Случевськ, с. Орловської обл. (Російська Федерація) – 545
Слюзівка, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 11, 162, 327, 328
Слюсарі, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 163, 278
Смаргоні, м. (Польща) – 14
Сміла, м. Черкаської обл. – 321, 463, 490, 575
Сміле, с. Коропського р-ну Чернігівської обл. – 48
Смільтен, м. (Латвія) – 13
Смоленськ, м. (Російська Федерація) – 72, 172, 178, 323
Смоловівка, с. Царичанського р-ну Дніпропетровської обл. – 575
Сморгань, м. (Польща) – 190
Смородине, с. Тростянецького р-ну Сумської обл. – 93
Смородщина, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 347, 379, 457
Смотрики, с. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 174, 206, 299, 407, 410, 411, 491, 521

Сніжків, с. Валківського р-ну Харківської обл. – 255
Снітин, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 85, 145, 266, 273, 387, 400
Собівор, с. (Польща) – 221
Соболєво, с. Тепловського р-ну Нижньоновгородської обл. (Російська Федерація) – 390
Соболівка, с. Теплицького р-ну Вінницької обл. – 535
Совєтськ, м. Кіровської обл. (Російська Федерація) – 214
Сокілець, с. Дунаєвецького р-ну Хмельницької обл. – 472
Сокілка, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 305, 320, 321, 499
Сокілка Правобережна, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 508
Соколова Балка, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 441, 495, 496, 560, 564, 565
Солікамськ, м. Пермської обл. (Російська Федерація) – 456
Соловичі, с. (Білорусь) – 145
Соловка, с. Ужгородського р-ну Закарпатської обл. – 35
Соломахівка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 383
Солониця, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 64, 65, 66, 167, 194, 278, 279, 300, 301, 340, 506, 552
Солониця, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 33, 424
Солонівка, х. Диканського р-ну Полтавської обл. – 393, 404, 595
Солонці, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 330
Солонці, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 30, 231, 335
Солонці, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 76, 165, 365, 399, 424, 425, 581
Солонці, х. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 278
Солоха, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 210, 348
Солошине, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 250, 251, 279, 290, 305, 404, 414, 439, 440, 441, 470, 483
Сосниця, смт Чернігівської обл. – 57, 127
Соснівка, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 180, 331, 438, 439, 493
Соснівка, с. Київської обл. – 163
Соснівка, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 518
Софине, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 371, 569
Софіївка, с. Новомиколаївського р-ну Запорізької обл. – 416
Сохацька Балка, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 396, 397, 398
Сохачів, м. (Польща) – 478
Сочі, м. Краснодарського краю (Російська Федерація) – 261, 284
Спаськ, м. Рязанської обл. (Російська Федерація) – 525
Спрацьк, м. (Польща) – 318
Ставище, с. (Польща) – 576
Ставкове, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 416
Ставниця, с. Летичівського р-ну Хмельницької обл. – 504
Ставськ, с. Пінського р-ну Брестської обл. (Білорусь) – 590
Стадниця, с. Котелевського р-ну Полтавської обл. – 389
Стайди, с. Валкського р-ну (Латвія) – 347
Стайки, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 435, 436, 437
Стаканово, с. Шегринського р-ну Курської обл. (Російська Федерація) – 146
Сталінки, с. Мінської обл. (Білорусь) – 274
Станіслав, с. Білозерського р-ну Херсонської обл. – 14, 596
Станіславівка, с. Віньковецького р-ну Хмельницької обл. – 485
Станіславівка, с. Одеської обл. – 9
Станіславівка, с. Чуднівського р-ну Житомирської обл. – 368
Станківці, с. Івано-Франківської обл. – 53
Станчатов, с. (Польща) – 305
Старе, с. Бориспільського р-ну Київської обл. – 470
Старий Іржавець, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 55, 151, 195, 261, 497, 498
Старий Калкаїв, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 11
Старий Орлик, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 96, 164, 177, 304, 563
Старий Хутір, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 237
Стариця, с. (точних даних немає) – 461
Старицьківка, с. Машівського р-ну Полтавської обл. – 29, 178, 221, 244, 245, 292, 298, 324, 327, 493, 546, 547, 596
Старі Бедражі, с. Хотинського р-ну Чернівецької обл. – 508
Старі Санжари, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 18, 121, 161, 217, 218, 544

Старівщина, с. Гродненського р-ну Гродненської обл. (Білорусь) – 23
Староаврамівка, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 245, 437
Старокостянтинів, м. Хмельницької обл. – 145, 473
Старосільці, ст. Білостоцького повіту (Польща) – 167
Старостине, с. Роздільнянського р-ну Одеської обл. – 24
Стасі, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 294, 308, 325, 419
Степанівка, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 452
Степанівка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 29, 46
Степанівка, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 267
Степанівка, с. Теплицького р-ну Вінницької обл. – 244
Степанівка, с. Чернігівської обл. – 545
Степне, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 267
Степове, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 182, 481
Степуки, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 313
Степуки, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 111, 164, 287, 522, 523, 577
Стефанівщина, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 545
Стехово, с. (Польща) – 199
Стінка, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 334, 468, 592
Стінки, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 488
Стова, с. Брестського р-ну Брестської обл. (Білорусь) – 435
Стовбина Долина, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 289, 361, 472, 551, 562, 563
Стовбоватий, х. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 36
Стовбуваха, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 217
Сторожове, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 10, 75, 90, 149, 222, 288, 289, 378, 379, 380, 392, 413, 452, 484, 529
Страсбург, м. (Німеччина) – 510
Стрелі, с. (Польща) – 145
Стрельці, с. Хелмського воєводства (Польща) – 368
Стрижівщина, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 563
Стрілевщина, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 378
Стрілецьке, с. Севського р-ну Орловської обл. (Російська Федерація) – 272
Строкачі, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 56, 113, 296, 444
Струтепка, с. Бердичівського р-ну Житомирської обл. – 181
Студениця, с. Кам'янець-Подільського р-ну Хмельницької обл. – 375
Студині, с. Рожищенського р-ну Волинської обл. – 509
Стукалівка, с. Гребінківського р-ну Полтавської обл. – 104, 216, 335, 441, 442, 539
Ступаківка, с. Ічнянського р-ну Чернігівської обл. – 503
Ступки, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 8, 36, 68, 95, 109, 206, 208, 232, 369, 395, 436, 437, 473, 518
Ступки, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 334, 577, 578, 592
Суба, с. Вінницької обл. – 31
Субач, с. Кримської АР – 485
Судіївка, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 131, 383
Судіївка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 262, 263, 327, 358, 593
Судня, м. Волгоградської обл. (Російська Федерація) – 456
Судобичі, с. Люблінського воєводства (Польща) – 266
Суєлинки, с. Єланського р-ну Кіровської обл. (Російська Федерація) – 61
Суздаль, м. (Російська Федерація) – 96, 196
Сулими, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 389, 440
Сулими, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 216, 480
Супранівка, с. Скулатського повіту (Польща) – 360
Супротивна Балка, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 511, 546
Супрунівка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 69, 315, 399, 538
Суха Лохвиця, с. Чорнухинського р-ну Полтавської обл. – 84
Суха Маячка, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 381, 399, 556
Суха Маячка, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 129, 138, 231, 347, 348, 474, 546
Сухарів, х. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 194

Сухе, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 559
Сухинівка, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 17, 99, 161
Суходіл, с. Тульчинського р-ну Вінницької обл. – 106
Сухомихайлівка, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 15
Сухоносівка, с. Чорнухинського р-ну Полтавської обл. – 98, 100
Сухорабівка, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 255, 322, 330, 409
Сушівці, с. Білогірського р-ну Хмельницької обл. – 416
Сушки, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 138, 272, 482
Східниця, с. Дрогобицького р-ну Львівської обл. – 53

Т

Таверівка, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 375
Таганка, с. Чугуївського р-ну Харківської обл. – 298
Талди-Курган, м. (Казахстан) – 578
Талова Балка, с. Світловодського р-ну Кіровоградської обл. – 247
Таловая, с. Воронезької обл. (Російська Федерація) – 466
Тальне, м. Черкаської обл. – 483
Тальянки, с. Тальнівського р-ну Черкаської обл. – 197
Тамбов, м. (Російська Федерація) – 14, 270, 280, 479, 509
Тамілово, с. Кузавадського р-ну Ульянівської обл. (Російська Федерація) – 431
Тарандинці, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 137, 153, 174, 203, 204, 247, 413, 506
Тараненки, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 247
Таранушичі, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 183, 219, 429, 491
Тарасівка, с. Волноваського р-ну Донецької обл. – 411
Тарасівка, с. Гребінківського р-ну Полтавської обл. – 44, 325, 326
Тарасівка, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 368, 592
Тарасівка, с. Карлівського р-ну Полтавської обл. – 298, 443
Тарасівка, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 117
Тарасівка, с. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 352
Тарасівка, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 292, 449, 516
Тарноватка, с. Холмського воєводства (Польща) – 254
Тарново, с. Слупського воєводства (Польща) – 317
Тартак, с. Баранівського р-ну Житомирської обл. – 427
Татар'є, с. Гродненської обл. (Білорусь) – 321
Татарбунари, м. Одеської обл. – 353
Татари, с. Мазовецького повіту Ломжевського воєводства (Польща) – 78
Татиш, с. Уфимської обл. (Російська Федерація) – 8
Тахтаулове, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 9, 73, 135, 149, 219, 314, 332, 342, 396
Ташань, с. Переяслав-Хмельницького р-ну Київської обл. – 326
Ташкент, м. (Узбекистан) – 8, 214, 360, 480
Тбілісі, м. (Грузія) – 27, 586
Телехани, м. (Польща) – 402
Тепле, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 379
Теплик, с. Вінницької обл. – 180
Теплівка, с. Гребінківського р-ну Полтавської обл. – 460
Теплівка, с. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 64, 229, 243, 537, 568
Терасполь, м. (Польща) – 219
Теремецьке, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 366
Терентіївка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 479
Терешки, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 269, 573
Терещенки, с. Котелевського р-ну Полтавської обл. – 452
Терещенки, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 322
Терещенки, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 293, 294
Терки, ст. Південно-Західної залізниці – 32
Терни, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 123, 287
Тернівщина, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 33, 34, 372, 404
Тернівщина, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 62, 466, 489, 532, 533
Тернопіль, м. – 127
Терноскеті, с. (Угорщина) – 49
Терповатка, с. Люблінського воєводства (Польща) – 470
Тимки, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 44
Тимківка, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 574

Тимофіївка, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 169, 195, 582
Тирасполь, м. (Молдова) – 570, 580
Тифліс, м. (Грузія) – 264
Тишенівка, с. Красноградського р-ну Харківської обл. – 420
Тишівка, с. Одеської обл. – 106
Тишки, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 81, 82, 156
Тищенки, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 367, 388, 468
Товсте, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 37, 162, 175, 236, 351, 516, 588
Токарі, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 48, 386, 387
Токарі, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 596
Толока, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 34
Томськ, м. (Російська Федерація) – 424
Торушни, м. (Литва) – 527
Точени, с. (Молдова) – 282
Травники, с. Люблінського воєводства (Польща) – 49
Тригубщина, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 272
Трипілля, с. Обухівського р-ну Київської обл. – 146
Тройняки, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 224, 469, 558
Тростянець, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 51, 345, 528
Троцьки, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 170
Троянівка, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 367
Трубайці, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 32, 175, 281, 308, 595
Трудовик, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 278
Трудолюбівка, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 337, 338, 520
Тукали, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 151, 286, 565
Тула, м. (Російська Федерація) – 140
Тульчин, м. Вінницької обл. – 341
Тур, с. Ратнівського р-ну Волинської обл. – 492
Тури, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 52, 226, 263
Туркестанівка, с. Онуфріївського р-ну Кіровоградської обл. – 478
Тьоткіно, с. Глушковського р-ну Курської обл. (Російська Федерація) – 442
Тютюрівщина, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 438
Тягун, с. Іллінецького р-ну Вінницької обл. – 371

У

Угольное, с. Саткальського р-ну Челябінської обл. (Російська Федерація) – 522
Угроїди, смт Краснопільського р-ну Сумської обл. – 172
Уди, с. Золочівського р-ну Харківської обл. – 129, 422
Удовиченки, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 154, 445
Уланів, с. Хмільницького р-ну Вінницької обл. – 551
Улан-Уде, м. (Російська Федерація) – 69, 70, 141, 242, 358, 401, 451, 546, 577, 583, 587
Улипівка, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 38, 256, 521
Улла, м. Вітебської обл. (Білорусь) – 60
Уляни, с. (Литва) – 183
Улянівка, с. Зачепилівського р-ну Харківської обл. – 501
Улянівка, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 284
Улянівка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 171, 234, 418
Улянівка, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 386, 406, 576
Умань, м. Черкаської обл. – 213, 403
Урмія, м. (Іран) – 7, 11, 164, 362, 363, 527
Уруп, м. Ставропольського краю (Російська Федерація) – 597
Усівка, с. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 130, 203, 502
Успенка, с. Онуфріївського р-ну Кіровоградської обл. – 221
Устивиця, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 26, 56, 81, 290, 301, 363, 367, 370, 546
Устивиця, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 117
Устимівка, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 102, 336, 410, 411, 489, 548
Устимівка, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 291, 437, 488, 507, 536
Уссурійськ, м. Приморського краю (Російська Федерація) – 24
Ухта, м. (Російська Федерація) – 263

Ф

Фастів, м. Київської обл. – 265
Федіївка, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 37, 126, 295, 329

Федоренки, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 339
Федорівка, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 92, 269, 270, 528, 529
Федорівка, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 313
Федорівка, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 507
Федорівка, с. Карлівського р-ну Полтавської обл. – 89, 108, 122, 123, 124, 190, 240, 437, 541, 544, 555
Федорівка, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 62, 149, 150, 152, 267
Федунка, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 312, 501, 527, 532
Феодосія, м. (АР Крим) – 401, 594
Филенкове, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 53, 106, 107, 238, 433, 466
Філонівка, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 271, 272, 590
Флорівка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 206
Флорівка, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 62, 75, 78, 144, 153, 184, 269, 287, 332, 333, 334, 335, 433, 462, 466, 529, 530
Фоленове, х. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 59
Фрейберг, м. (Німеччина) – 560
Фрунзівка, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 27, 143, 364, 387, 484
Футоури, с. Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл. – 287

Х

Хабаровськ, м. (Російська Федерація) – 24, 116, 121, 217, 290, 424
Халепці, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 240, 366, 470
Халтурине, с-ще Карлівського р-ну Полтавської обл. – 251, 352, 358, 361, 394, 463
Халява, х. Чорнухинського р-ну Полтавської обл. – 119
Харенки, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 148, 318, 512
Харків, м. – 9, 11, 12, 13, 14, 21, 106, 182, 209, 214, 221, 227, 240, 244, 246, 253, 290, 291, 296, 299, 302, 331, 333, 337, 339, 357, 364, 368, 446, 452, 456, 461, 463, 473, 476, 492, 498, 502, 505, 507, 518, 543, 555, 557, 562, 570, 574, 579, 586, 589, 591, 597
Харківці, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 25, 174, 324, 460
Харківці, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 18, 597
Харківці, с. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 73, 130, 409, 410, 411, 423, 548
Харсики, с. Чорнухинського р-ну Полтавської обл. – 176, 210, 597
Хвощівка, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 103, 186
Хвощове, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 354, 511, 550
Хейлівщина, с. Чорнухинського р-ну Полтавської обл. – 376, 410, 411
Хелм, м. Люблінського воєводства (Польща) – 139, 341
Херсон, м. – 133, 462
Хижавці, с. Грубишавського повіту Холмської губернії (Польща) – 504
Хильківка, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 91, 251, 307, 393, 562
Хитці, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 185, 238
Хитці, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 191
Хитці, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 82, 83, 178, 181, 273, 292, 349, 412, 553, 561
Хмелів, м. Роменського р-ну Сумської обл. – 467
Хмельницький, м. – 71, 142, 240, 281, 394, 426, 445, 446
Хмельове, с. Маловисківського р-ну Кіровоградської обл. – 403
Ходосиха, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 354
Холм, м. (Польща) – 211, 236, 413, 462
Холмеч, м. Гомельської обл. (Білорусь) – 99
Холодна Балка, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 224
Холодне Плесо, с. Карлівського р-ну Полтавської обл. – 249
Хоменки, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 82, 420
Хоми, м. (Польща) – 484
Хомутець, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 36, 111, 173, 232, 341, 385, 422, 464, 498, 519, 569, 572, 585, 594
Хорватія (точні дані відсутні) – 477
Хорлупи, м. (Польща) – 198
Хоровиця, с. Славутського р-ну Хмельницької обл. – 247, 471
Хорол, м. Полтавської обл. – 89, 97, 100, 162, 186, 199, 236, 287, 300, 306, 318, 332, 336, 340, 342, 352, 364, 368, 389, 402, 419, 420, 439, 447, 469, 474, 484, 490, 493, 506, 516, 520, 551, 555, 570, 575, 585, 595
Хорол, ст. Південної залізниці – 435
Хороше Озеро, с. Борзнянського р-ну Чернігівської обл. – 175

Хорошки, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 137, 147, 282, 504
Хорошки, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 83, 147, 281
Хоружівка, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 20, 283, 556
Хрести, х. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 383, 590
Хрещате, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 169, 542
Хрещатик, с. Ічнянського р-ну Чернігівської обл. – 39
Христанівка, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 48, 219
Христофорівка, с. Антрацитівського р-ну Луганської обл. – 475
Хрулі, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 192, 280
Худоліївка, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 26, 56, 160, 164, 214, 285, 343, 370, 412
Худяки, с. Черкаського р-ну Черкаської обл. – 518
Хутірське, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 26, 27

Ц

Царичанка, м. Дніпропетровської обл. – 328
Царівка, с. Кролевецького р-ну Сумської обл. – 125
Цвітове, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 124
Цимбалове, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 318
Цисеве, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 415
Ціпки, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 230, 428
Цьови, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 447

Ч

Чамарини, х. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 577
Чапаєве, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 396
Чапаєвка, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 476
Чаплинка, с. Херсонської обл. – 489
Чаплинці, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. – 35, 436, 526
Чарджай, м. Туркменської РСР – 280
Чауси, с. Стародубського р-ну Брянської обл. (Російська Федерація) – 192
Чебоксари, м. (Російська Федерація) – 118
Челябінськ, м. (Російська Федерація) – 71, 82, 502
Чевельча, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 389, 420, 441, 461, 522
Чепелово, с. Слонімського р-ну Гродненської обл. (Білорусь) – 101
Червона Долина, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 350
Червона Знам'янка, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 28, 122, 244, 360
Червона Слобода, с. (інші відомості відсутні) – 157
Червона Кам'янка, с. Олександрійського р-ну Кіровоградської обл. – 294
Червона Лука, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 44
Червоне, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 482
Червоний Кут, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 454
Червоні Луки, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 238
Червонозаводське, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 259, 293
Черевані, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 224
Черевки, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 19, 319, 338, 413, 593
Черевки, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 137, 153, 185, 282, 392, 461
Черемиси, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 132
Череповець, м. Вологодської обл. (Російська Федерація) – 392
Черкаси, м. – 151, 221, 381, 573
Черкасівка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 61, 62, 121, 135, 136, 172, 240, 250, 259, 266
Черкащани, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 76, 77, 154, 193, 391, 392, 517
Чернева Мосатека, с. (Польща, точні дані відсутні) – 534
Чернече, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 282
Чернечий Яр, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 223, 534
Чернещина, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 131, 226
Чернещина, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 205, 501
Чернівці, м. – 428
Чернігів, м. – 36, 198, 290
Чернігівка, м. Приморського краю (Російська Федерація) – 159
Черновиця, с. (Австро-Угорщина) – 407

Черняківка, с. Чутівського р-ну Полтавської обл. – 129, 360, 440
Чернятин, с. Вінницької обл. – 182
Чернятин, с. Старокостянтинівського р-ну Хмельницької обл. – 144
Черняхівка, с. Яготинського р-ну Київської обл. – 20
Чертовець, с. Городянського повіту (Польща) – 542
Чеханов, м. (Польща) – 24
Чеховці, м. (Польща) – 95
Чечелеве, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 148, 243, 244, 284, 285, 289, 402, 496, 582
Чигирин, м. Черкаської обл. – 280, 458, 459, 566
Чижі, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 50, 51
Чирківка, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 213, 286
Чобручі, с. (Молдова) – 197
Човно-Острів, м. Хмельницького р-ну Хмельницької обл. – 419
Човно-Федорівка, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 42, 125, 139, 370, 551
Чорбівка, с. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 273, 480, 579
Чорноглазівка, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 170
Чорноглазівка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 269
Чорнокозинці, с. Кам'янець-Подільського р-ну Хмельницької обл. – 52
Чорний Острів, смт Хмельницького р-ну Хмельницької обл. – 213
Чорнухи, смт Полтавської обл. – 12, 91, 148, 151, 177, 259, 268, 325, 386, 476, 558, 562
Чорнушовичі, с. Пустомитівського р-ну Львівської обл. – 581
Чорняки, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 358, 444, 445
Чугуєв, м. Харківської обл. – 422, 492
Чугуї, х. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 119
Чугуїв, м. Харківської обл. – 155, 477
Чуднівці, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 166, 261, 337
Чуєво, с. Суджанського р-ну Курської обл. (Російська Федерація) – 460
Чулатів, с. Новгород-Сіверського р-ну Чернігівської обл. – 543
Чуровичі, с. Климовського р-ну Брянської обл. (Російська Федерація) – 189
Чутівка, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 96, 367, 368
Чутове, смт Полтавської обл. – 33, 80, 81, 94, 162, 340, 471, 513

Ш

Шабельники, с. Золотоніського р-ну Черкаської обл. – 448
Шавклі, с. (Литва) – 488
Шавлі, м. (Литва) – 286
Шамраївка, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 113, 168, 225, 271, 401, 554, 586
Шамраївка, с. Ульянівського р-ну Кіровоградської обл. – 358
Шандра, с. Кагарлицького р-ну Київської обл. – 68
Шаргород, м. Вінницької обл. – 139
Шарини, с. Городецького р-ну Мінської обл. (Білорусь) – 371
Шарівка, с. Царичанського р-ну Дніпропетровської обл. – 552
Шарківщина, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 202
Шарківщина, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 79
Шарлаївка, х. Диканського р-ну Полтавської обл. – 50
Шаровечка, с. Хмельницького р-ну Хмельницької обл. – 71, 78, 93, 134, 158, 197, 254, 281, 292, 310, 356, 408, 419, 475, 493, 596
Шафранівка, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 122, 479
Шахворостівка, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 349, 372, 431
Шахнеці, с. Печорського р-ну Псковської обл. (Російська Федерація) – 21
Шахти № 10, с-ще Антрацитівського р-ну Луганської обл.– 459
Шахти № 18, с-ще Сніжинського р-ну Донецької обл. – 348
Шацьк, м. Волинської обл. – 503
Швадрони, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 101, 141
Шевці, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 263, 265
Шевченки, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 320
Шевченки, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 126
Шевченки, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 398
Шевченкове, с. Карлівського р-ну Полтавської обл. – 246
Шедієве, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 345, 346
Шеки, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. – 580
Шемаха, м. (Азербайджан) – 58
Шенгаріївка, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 155, 263, 362, 461, 518, 562

Шепелівка, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 181, 252, 253
Шепелівка, с. Семенівського р-ну Полтавської обл. - 51
Шершнівка, с. Лубенського р-ну Полтавської обл. - 465, 561, 562
Шестерні, с. Вітебської обл. (Білорусь) – 282
Шидлівці, с. Гусятинського р-ну Тернопільської обл. – 125
Шидлівці, с. Чемеровецького р-ну Хмельницької обл. – 213
Шилівка, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 109, 112, 141, 177, 202, 205, 206, 310, 311, 313, 398, 473, 486, 527, 529
Шилівка, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 22, 23, 135, 197, 312, 389, 486, 528
Шиманове, с. (Польща) – 225
Широка Долина, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 77, 87, 395, 408
Шишаки, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 123, 306, 310, 326, 336, 337, 351, 515, 517
Шишаки, смт Полтавської обл. – 26, 29, 70, 73, 85, 119, 216, 217, 218, 247, 271, 274, 275, 290, 295, 339, 412, 450, 473, 488, 499, 514, 516, 550
Шкилі, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 110
Школо, с. (Польща) – 591
Шкурати, с. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 228
Шкурпели, с. Зіньківського р-ну Полтавської обл. – 371, 378
Шкурупії, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 23, 37, 74, 85, 90, 186, 253, 296, 316, 409, 540
Шкурупіївка, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 316, 317
Шмиглі, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 499
Шняківка, с. Ніжинського р-ну Чернігівської обл. – 558
Шовкопляси, с. Новосанжарського р-ну Полтавської обл. - 271
Шовли, м. Каунаської обл. (Литва) – 122
Шомпелівка, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 576
Шостаки, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 189, 415, 503
Шостка, м. Сумської обл. – 183
Шрамки, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 234, 499
Штейнау, с. (Чехія) – 575
Штомпелівка, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 133, 161, 448, 475
Шульги, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 325, 591
Шушвалівка, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 27, 61, 68, 82, 128, 141, 143, 178, 212, 291, 472, 487, 513, 517, 528, 530

Щ

Щекотово, с. Тверської обл. (Російська Федерація) – 54
Щельці, с. (Польща) – 113
Щенове, с. (Польща) – 437
Щербаки, с. Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 207, 252
Щербані, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 64, 538
Щорськ, смт Криничанського р-ну Дніпропетровської обл. – 13, 568
Щучино, м. (Литва) – 489
Щучинці, с. Жмеринського р-ну Вінницької обл. – 164

Ю

Юр'їв, м. (Естонія) – 498
Юр'ївка, с. Гадяцького р-ну Полтавської обл. – 438
Юр'ївка, с. Павлоградського р-ну Дніпропетровської обл. – 412
Юрки, с. Козельщинського р-ну Полтавської обл. – 12, 71, 79, 93, 268, 269, 319, 372, 422, 441, 454
Юрченкове, с. Чугуївського р-ну Харківської обл. – 416
Юсківці, с-ще Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 10, 87, 154, 229, 312, 357, 518, 535, 561
Юсківці, ст. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 424
Юшкевичі, с. (Білорусь) – 532

Я

Яблонец, м. (Чехія) – 318
Яблуневе, с. Оржицького р-ну Полтавської обл. – 50, 81, 89, 141, 297, 376, 508, 538, 585
Яблунівка, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 594
Ягнятин, с. Ружинського р-ну Житомирської обл. – 112
Яготин, м. Київської обл. – 36, 481
Якимове, с. Великобагачанського р-ну Полтавської обл. – 250, 267
Яківці, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 249, 294
Яковенщина Горова, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 398
Ялинці, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 479

Ялосовецьке, с. Хорольського р-ну Полтавської обл. – 245, 317, 370, 399, 472, 507
Ямбург, м. Ленінградської обл. (Російська Федерація) – 565
Ямне, с. Великописарівського р-ну Сумської обл. – 308
Ямполь, м. (Білорусь) – 44
Янів, с. Чорнобильського р-ну Київської обл. – 541
Янов, с. (Польща) – 213
Яновщина, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 194, 538
Яновщина, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 76
Яреськи, с. Шишацького р-ну Полтавської обл. – 40, 41, 280, 285, 311, 312, 355, 426
Ярини, с. Кременчуцького р-ну Полтавської обл. – 147
Ярмаки, с. Миргородського р-ну Полтавської обл. – 102, 116, 117, 312, 354, 355
Ярмолинці, с. Гайсинського р-ну Вінницької обл. – 441
Яровеньки, х. Кобеляцького р-ну Полтавської обл. – 50
Ярославець, с. Глухівського р-ну Сумської обл. – 341
Ярославець, с. Люблінського воєводства (Польща) – 372
Ярославичі, с. Зборівського р-ну Тернопільської обл. – 316
Ярославль, м. (Російська Федерація) – 483
Ярохівка, с. Диканського р-ну Полтавської обл. – 124
Яроші, с. Глобинського р-ну Полтавської обл. – 78, 330, 406, 461, 503
Яселка, с. Очаківського р-ну Миколаївської обл. – 114
Ясканичі, с. (Польща) – 128
Яхники, с. Лохвицького р-ну Полтавської обл. – 8, 137, 208, 237, 256, 281, 304, 536, 566
Яценки, с. Котелевського р-ну Полтавської обл. – 543
Яцини, с. Пирятинського р-ну Полтавської обл. – 259, 482, 573
Яцинова Слобідка, с. Полтавського р-ну Полтавської обл. – 411
Яцюкове, с. Чорнухинського р-ну Полтавської обл. – 499
Яшики, с. (Польща, точних даних немає) – 505

СПИСОК НАЙБІЛЬШ УЖИВАНИХ УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ

АзРСР – Азербайджанська Радянська Соціалістична Республіка
АР – Автономна Республіка
АРСР – Автономна Радянська Соціалістична Республіка
БОВО – Білоруський особливий військовий округ
БСРР – Білоруська Соціалістична Радянська Республіка
В/ч – військова частина
ВМФ – Військово-морський флот
ВО – військовий округ
ВТТ – виправно-трудові табори
ВУНК – Всеукраїнська надзвичайна комісія
ГубНК – губернський відділ Надзвичайної комісії
ДПУ – Державне політичне управління
ім. – імені
КВО – Київський військовий округ
КК – Кримінальний кодекс
КП(у) – Комуністична партія (більшовиків) України
м. – місто
МВС – Міністерство внутрішніх справ
МДБ – Міністерство державної безпеки
НК – Надзвичайна комісія
НКВС – Народний Комісаріат внутрішніх справ
НКДБ – Народний Комісаріат державної безпеки
обл. – область
ОДПУ – Об'єднане державне політичне управління
РА – Радянська Армія
р-н – район
РРФСР – Російська Радянська Федеративна Соціалістична Республіка
РСР – Радянська Соціалістична Республіка
РСФРР – Російська Соціалістична Федеративна Радянська Республіка
РСЧА – Робітничо-селянська Червона Армія
с. – село
сл. – слобода
смт – селище міського типу
СРСР – Союз Радянських Соціалістичних Республік
ст. – станція
ст. – стаття
с-ще – селище
ТРСР – Туркменська Радянська Соціалістична Республіка
УАПЦ – Українська автокефальна православна церква
УзРСР – Узбецька Радянська Соціалістична Республіка
УКДБ – Управління Комітету державної безпеки
УМВС – Управління Міністерства внутрішніх справ
УНКВС – Управління Народного Комісаріату внутрішніх справ
УРСР – Українська Радянська Соціалістична Республіка
УСРР – Українська Соціалістична Радянська Республіка
х. – хутір
ЦГВ – Центральна група військ
ч. – частина
ЧФ – Чорноморський флот

ДОДАТКИ

Витяг з Кримінального кодексу УРСР

ОСОБЛИВА ЧАСТИНА

Розділ I [1].

КОНТРРЕВОЛЮЦІЙНІ ЗЛОЧИНИ

54-1. Контрреволюційною вважається всяка дія, спрямована на повалення, підрив або послаблення влади робітничо-селянських Рад і обраних ними, на підставі Конституції Союзу РСР і Конституції союзних республік, робітничо-селянських урядів Союзу РСР, союзних і автономних республік, або на підрив чи послаблення зовнішньої безпеки Союзу РСР і основних господарських, політичних та національних здобутків пролетарської революції.

В силу міжнародної солідарності інтересів усіх трудящих такі самі дії визнаються контрреволюційними і тоді, коли вони спрямовані проти всякої іншої держави трудящих, хоч би і такої, що не входить до Союзу РСР.

54-1 «а». За зраду батьківщини, тобто за дії, вчинені громадянами Союзу РСР на шкоду воєнній моці Союзу РСР, його державній незалежності або недоторканності його території, як-от: шпигунство, видача воєнної або державної таємниці, перехід на сторону ворога, втеча або переліт за кордон – вищий захід соціального захисту – розстріл з конфіскацією всього майна, а при пом'якшуючих обставинах – позбавлення волі на строк десять років [2] з конфіскацією всього майна [3]. (У редакції 20 липня 1934 р. – ЗЗ УРСР 1934 р., № 28, ст. 239).

54-1 «б». За ті самі злочини, вчинені військовослужбовцями, – вищий захід соціального захисту – розстріл з конфіскацією всього майна. (В редакції 20 липня 1934 р. – ЗЗ УРСР 1934 р., № 28, ст. 239).

54-1 «в». У разі втечі або перельоту за кордон військовослужбовця до повнолітніх членів його родини, якщо вони чим-небудь сприяли готованій або вчиненій зраді, або, хоча б знали про неї, але не довели про це до відома влади, застосовується – позбавлення волі на строк від п'яти до десяти років з конфіскацією всього майна.

До всіх інших повнолітніх членів родини зрадника, що жили спільно з ним або були на його утриманні до моменту вчинення злочину, застосовується – позбавлення виборчих прав та заслання до віддалених районів Сибіру на п'ять років. (У редакції 20 липня 1934 р. – ЗЗ УРСР 1934 р., № 28, ст. 239).

54-1 «г». За недонесення з боку військовослужбовця про готовану або вчинену зраду – позбавлення волі на десять років.

За недонесення з боку інших громадян (не військовослужбовців) – позбавлення волі на строк не менш як шість місяців. (У редакції 20 липня 1934 р. – ЗЗ УРСР 1934 р., № 28, ст. 239).

54-2. За збройне повстання або вторгнення з контрреволюційною метою на радянську територію

озброєних банд, захоплення влади в центрі або на місцях з тією самою метою і, зокрема, щоб силоміць відірвати від Союзу РСР і окремої союзної республіки будь-яку частину її території або розірвати укладені Союзом РСР з іноземними державами договори, застосовується – вищий захід соціального захисту – розстріл або оголошення ворогом трудящих з конфіскацією майна і з позбавленням громадянства союзної республіки і тим самим громадянства Союзу РСР та вигнання за межі Союзу РСР назавжди з допущенням при пом'якшуючих обставинах зниження до позбавлення волі [4] на строк не менш як три роки, з конфіскацією всього або частини майна.

54-3. За зносини з контрреволюційною метою з іноземною державою або з окремими її представниками, а також за сприяння будь-яким способом іноземній державі, що воює з Союзом РСР або бореться з ним шляхом інтервенції чи блокади, застосовуються – заходи соціального захисту, зазначені в ст. 54-2.

54-4. За допомогу будь-яким способом тій частині міжнародної буржуазії, яка, не визнаючи рівноправності комуністичної системи, що приходить на зміну капіталістичній системі, прагне її повалити, а також тим суспільним групам і організаціям, що є під впливом цієї буржуазії або безпосередньо організовані нею, здійснити ворожу проти Союзу РСР діяльність, застосовується – позбавлення волі на строк не менш як три роки, з конфіскацією всього або частини майна, з підвищенням при особливо обтяжуючих обставинах аж до вищого заходу соціального захисту – розстрілу або оголошення ворогом трудящих з конфіскацією майна і з позбавленням громадянства союзної республіки і тим самим громадянства Союзу РСР і вигнанням за межі Союзу РСР назавжди.

54-5. За схиляння іноземної держави або будь-яких у ній суспільних груп через зносини з їхніми представниками, використовування фальшивих документів або іншими способами до оголошення війни, до збройного втручання у справи Союзу РСР або до інших ворожих дій, зокрема: до блокади, захоплення державного майна Союзу РСР або союзних республік, розриву дипломатичних відносин, розриву укладених з Союзом РСР договорів тощо, застосовуються – заходи соціального захисту, зазначені в ст. 54-2.

54-6. За шпигунство, тобто за передачу, викрадення або збирання для передачі відомостей, що за змістом своїм є спеціально охоронюваною державною таємницею, іноземним державам, контрреволюційним організаціям або приватним особам, застосовується – позбавлення волі [5] на строк не менш як три роки, з конфіскацією всього або частини майна, а в тих випадках, коли шпигунство спричинило або могло спричинити особливо тяжкі наслідки для інтересів Союзу РСР, – вищий захід соціального захисту – розстріл або оголошення ворогом трудящих з конфіскацією майна, з позбавленням громадянства союзної республіки і тим самим громадянства Союзу РСР та вигнанням за межі Союзу РСР назавжди [6].

За передачу, викрадення або збирання для передачі економічних відомостей, які за своїм змістом не є спеціально охоронюваною державною таємницею, але які не підлягають оголошенню через безпосередню заборону закону або з наказу керівників відомств, установ і підприємств, за винагороду або безоплатно організаціям і особам, зазначеним вище, застосовується – позбавлення волі на строк до трьох років.

Примітка 1. Спеціально охоронюваною державною таємницею вважаються відомості, перелічені в окремому переліку, який затверджує Рада Народних Комісарів Союзу РСР, погоджуючи з радами народних комісарів союзних республік, і який опубліковується до загального відома [7].

Примітка 2. Щодо шпигунства осіб, згаданих у ст. 206-1, зберігає силу стаття 206-24 [8]. (У редакції 25 січня 1928 р. – ЗУ УРСР 1928 р., № 11, ст. 104).

54-6 «а». За розголошення відомостей, які становлять державну таємницю, вчинене особами, яким були довірені ці відомості або які могли одержати ці відомості у зв'язку зі своїм службовим становищем, оскільки ці дії не можуть бути кваліфіковані як зрада батьківщини або шпигунство, – ув'язнення до виправно-трудових таборів строком від восьми до дванадцяти років.

За розголошення приватними особами відомостей, які становлять державну таємницю, оскільки ці дії не можуть бути кваліфіковані як зрада батьківщини або шпигунство, – ув'язнення до виправно-трудових таборів строком від п'яти до десяти років.

За заяву або передачу за кордон винаходів, відкриттів і технічних удосконалень, які становлять державну таємницю, зроблених у межах СРСР, а також зроблених за кордоном громадянами СРСР, коман-

дированими державою, якщо ці злочини не можуть бути кваліфіковані як зрада батьківщини або шпигунство, - ув'язнення до виправно-трудових таборів строком від десяти до п'ятнадцяти років.

Примітка. Спеціально охоронюваною державною таємницею вважаються відомості, перелік яких встановлений Радою Міністрів Союзу РСР в її постанові від 8 червня 1947 року [9]. (У редакції Указу Президії Верховної Ради УРСР від 23 лютого 1948 р. – «Відомості Верховної Ради УРСР», 1948 р., № 3).

54-6 «б». За втрату службовими особами матеріалів, документів і видань, які містять відомості, що становлять державну таємницю, якщо ці дії своїм характером не тягнуть за собою за законом більш тяжкої кари, – ув'язнення до виправно-трудових таборів строком від чотирьох до шести років.

За той же злочин, якщо він викликав собою тяжкі наслідки, – ув'язнення до виправно-трудових таборів строком від шести до десяти років. (У редакції Указу Президії Верховної Ради УРСР від 23 лютого 1948 р. – «Відомості Верховної Ради УРСР», 1948 р., № 3).

***54-7.** За підрив державної промисловості, транспорту, торгівлі, грошового обігу або кредитної системи, а також кооперації, вчинений з контрреволюційною метою через відповідне використання державних установ і підприємств або через протидіяння їх нормальній діяльності, а також за використання державних установ і підприємств або протидіяння їх діяльності, вчинене в інтересах колишніх власників або заінтересованих капіталістичних організацій, застосовуються – заходи соціального захисту, зазначені в ст. 54-2 [10].

54-8. За вчинення терористичних актів, спрямованих проти представників радянської влади або діячів революційних робітничих і селянських організацій, і за участь у виконанні цих актів хоч би і особами, які не належать до контрреволюційної організації, застосовуються – заходи соціального захисту, зазначені в ст. 54-2.

***54-9.** За зруйнування або пошкодження з контрреволюційною метою через вибух, підпал або іншими способами залізничних та інших шляхів і засобів сполучення, засобів народного зв'язку, водопроводу, громадських складів та інших споруд або державного чи громадського майна застосовуються – заходи соціального захисту, зазначені в ст. 54-2 [11].

54-10. За пропаганду або агітацію, яка полягає в заклику до повалення, підриву або послаблення радянської влади чи до вчинення окремих контрреволюційних злочинів (ст.ст. 54-2–54-9), а також за розповсюдження чи виготовлення або зберігання літератури того самого змісту, застосовуються – позбавлення волі [12] на строк не менш як шість місяців.

За ті самі дії під час масових заворушень, або з використанням релігійних чи національних забобонів мас, або у воєнній обстановці, або в місцевостях, оголошених на воєнному стані, застосовуються – заходи соціального захисту, зазначені в ст. 54-2.

54-11. За всяку організаційну діяльність, спрямовану на підготування або вчинення передбачених у цьому розділі злочинів, а також за участь в організації, утвореній для підготування або вчинення одного із злочинів, передбачених у цьому розділі, застосовуються – заходи соціального захисту, зазначені у відповідних статтях цього розділу.

54-12. За недонесення про певно відомий підготовлюваний або про вчинений контрреволюційний злочин застосовується – позбавлення волі [13] на строк не менш як шість місяців.

54-13. За активні дії або активну боротьбу проти робітничого класу і революційного руху, проявлені на відповідальній або секретній (агентура) посаді за царського ладу або у контрреволюційних урядів у період громадянської війни, застосовуються – заходи соціального захисту, зазначені в ст. 54-2.

***54-14.** За контрреволюційний саботаж, тобто за те, що будь-хто свідомо не виконає певних обов'язків або навмисно недбало їх виконає з спеціальною метою послабити владу уряду і діяльність державного апарату, застосовується – позбавлення волі [14] на строк не менш як один рік, з конфіскацією всього або частини майна, з підвищенням при особливо обтяжуючих обставинах аж до вищого заходу соціального захисту – розстрілу з конфіскацією майна.

---

1. Розділ введений в дію з часу набуття чинності Положення про злочини державні, прийнятого третьою сесією III скликання Центрального Виконавчого Комітету СРСР 25 лютого 1927 р. (33 СРСР 1927 р., № 12, ст. 123).

2. Див. ст. 27-1 цього Кодексу.

3. Ст.ст. 54-1 «а» – 54-1 «г» введені в дію з часу набуття чинності постанови ЦВК СРСР від 8 червня 1934 р. (33 СРСР 1934 р., № 33, ст. 255).

4. Див. виноску до примітки першої ст. 14 цього Кодексу.

5. Див. виноску до примітки першої ст. 14 цього Кодексу.

6. Див. ст. 27-1 цього Кодексу.

7. Перелік відомостей, що являють собою державну таємницю, розголошення яких карається по закону, встановлений постановою Ради Міністрів СРСР від 28 квітня 1956 р. (стор. 75).

8. Ст. 206-24 скасована Указом Президії Верховної Ради УРСР від 31 травня 1957 р. («Відомості Верховної Ради УРСР», 1957 р., № 4, ст. 82).

Примітка 2-а фактично втратила силу з виданням закону про зраду батьківщини від 8 червня 1934 р. (33 СРСР 1934 р., № 33, ст. 255).

9. Див. виноску до примітки першої ст. 54-6 цього Кодексу.

10. Див. ст. 27-1 цього Кодексу.

11. Див. ст. 27-1 цього Кодексу.

12. Див. виноску до примітки першої ст. 14 цього Кодексу.

13. Див. виноску до примітки першої ст. 14 цього Кодексу.

14. Див. виноску до розділу I – «Контрреволюційні злочини».

ЗМІСТ

Від обласної редколегії 5
Біографічні довідки про репресованих 7
Іменний покажчик 599
Географічний покажчик 662
Список найбільш уживаних умовних скорочень 708
Додатки 709

ПОЛТАВСЬКА ОБЛАСНА РАДА І ОБЛАСНА ДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЯ

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

ПОЛТАВСЬКА ОБЛАСТЬ

Книга друга

Науково-документальна серія книг

Здано до набору 5.08.2004 р. Підписано до друку 13.12.2004 р.
Формат 70х100 $^{1}/_{16}$. Папір офсетний. Друк офсетний.
Гарнітура Times New Roman Cyr.
Умов. друк. арк. 82,8. Обл.-вид. арк. 80.6.
Зам. № 145. Тираж 1000 прим.

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи,
до Державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів
видавничої продукції серія ДК №1892 від 06.08.2004р.

Видавництво «АСМІ»
36020, м.Полтава, вул.Комсомольська,24.
Тел./факс: (0532) 56-55-29.